

Koll. 1.
RMK I, 1183

Koll. 2,
RMK I, 1288

P. 98/ab.

Gönczi György.
Enckes könyve

Löcse 1682.

igazán 1675. 76. Löcse.

Lav: a „Sárospataki lapok,” 1884. é. f.
6. sz. 3. sor van az Közelet
a Kolozsvári, „Brasslauer Könyv”
n. a. é. f. 8. sz.

Koll. 1.

RMK I. 1183

Koll. 2.

RMK I. 1288

P. 98/ab.

U. pl. IV. 359

Hymnusok és ének 1675.

Kalott énekek 1676.

A bpesti magyar nemz. múzeum,
 s az eperjén. ev. collegium jelvényai
 teljes címlapok, az 1675. év szűz lát-
 kász. — E könyv meghasználatára lásd
 az Kolozsváron megjelent, „Proteranus
Könyv” 1884. é. f. 8. sz. 61. lapján
 Szabo' Károly cikkét, — melyből lá-
 gos, hogy a könyv nyomtatott 1675.
 címlappal jelent meg, mikor a ha-
 lossi érteke címlapjának nyomtatása
 kezdte a sor, már akkor 1676. év jaita,
 holott a papír, — beült, — is jelző, —
 is szok, — az bizonyítja, hogy
 mind kettő egyidejű nyomtat. —

Kálmán László

E Könyv nem 1682. ha-
való, - ment:

az írás a 412. lapon
az írás utolsó levelén, rendezés
j. a 416. l. az i. j. Ttt, - a 418. l.
cím lapja, itt nem szokás írás
Ttt 2.) a 420. lapon (a 420. l.
lett levő nyomdai cífrázat
az i. j. folytatatik Ttt 3.
tovább. -

A halotti énekeknek külön
418. lapon (a díszetek a 4.
nyilván látható az 1676-iki

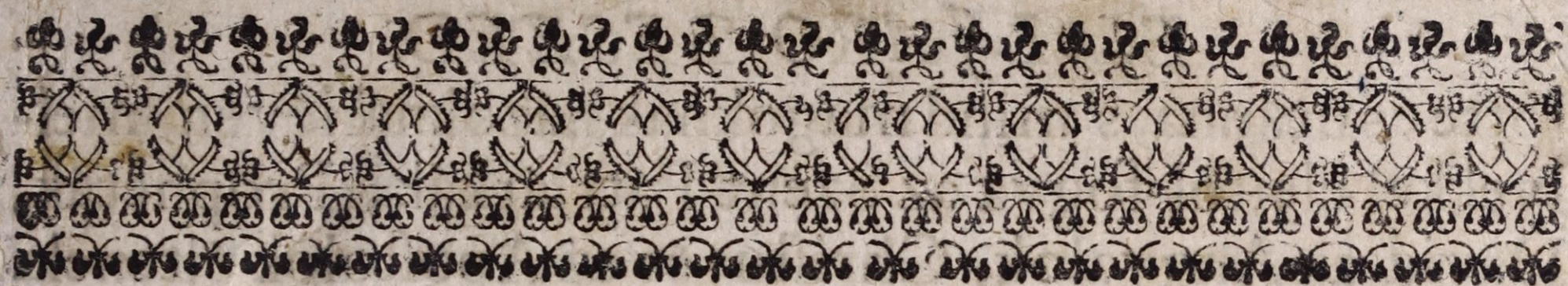
Papir, betűk, lapozás folyt
az énekeket, hogy a nyom-
lotti énekek min 1676-ban

Szabó Károly a halottiak
nem vette észre, mert a Régi
Könyv 1287. sz. a. az 501.
501. (igazán 502.) lapon végződik
ott, hanem a 412. lapon. -

az 1682-iki énekeknek
részlete más, a lapozás is újra
valahol lappangani ez elől is

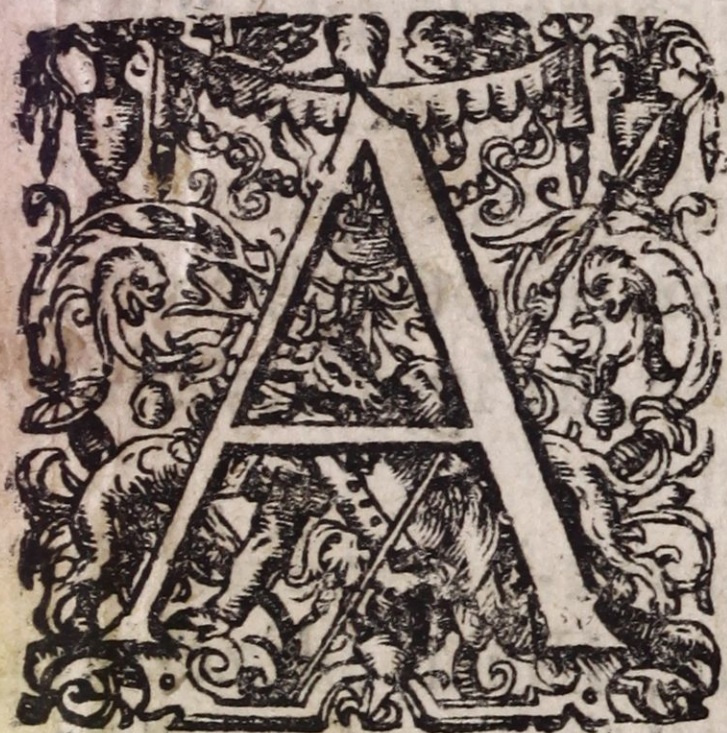
Szűd (Baranya m.) 18

Ka

ELŐL-JARO BESZED.

Mellyben meg-jelentetik
AZ ISTENI DITSIRETEK-
NEK ES ENEKEKNEK AZ ANYA-
szentedgyházban hasznos és szük-
seges volta.

AZ Szent Pál i. Cor. 14. azt pa-
rantsollya, hogy az Anyaszentegy-
házbā mindenek ékeesen és jó mód-
dal, rendszerint legyenek. Melly
mondásával az Apostol jelenti azt,
hogy az Isten házában minden szük-
seges tselekedetek, ugy-mint, Ta-
nítás, Prædikálás, Catechizálás,
Éneklés, Ditsiretnek mondási, és az Sacramentomok-
nak ki-szolgáltatási, értelemmel, szép rendel, jó móddal
és ékeesen legyenek: hogy mindeneknek általa az ISTEN
tiszteltessek és ditsőitessek; És az Istennek Anyaszent-
edgyháza hasznossan épittessek. Melly ditsiretes módot
ez mi Országunk-béli Ecclesiák-is eleitől-fogva ez orá-
iglan meg-tartottanak: Az többi között peniglen u-
gyan azon ditsiretekkel, és éneklésekkel éltenek mind
közönseges helyen az Ecclesiákban, Prædikátzioknak e-
lőtte

Handwritten signature and text in a box.

E Könyv nem 1682. hanem 1676-ból
való - ment:

az iv jelzés a 412. lapon Sss 3. a 414-en, mint
az iv utolsó levelén, rendes szokai szerint nincs i.
j. a 416. l. az i. j. Ttt, - a 418. l. van a halottiak
cimlapja, itt nem szokai iv jelzést tenni (kellene lenni
Ttt 2.) a 420. lapon (a 420. szám a halottiak fe-
lett levő nyomdai cífrázat közepén látszik)
az i. j. folytatattik Ttt 3, - s még nemcsak
tovább. -

A halotti énekeknek külön cimlapja van, a
418. lapon (a dícséret a 417-en végződik) tal-
nyilván látszik az 1676-iki év szám. -

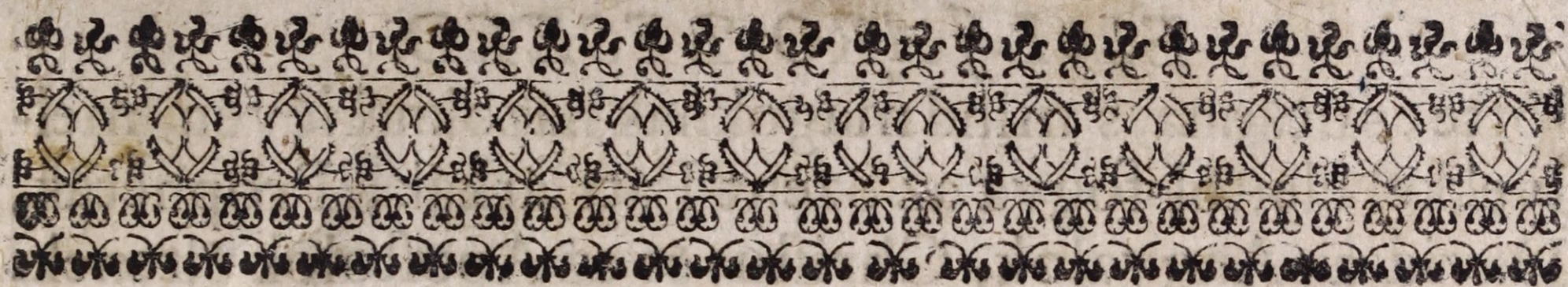
Papir, betűk, lapozás folytatás, iv jelzés, min-
daz hivogás, hogy a hymnuszok, dícséret, ha-
lotti ének min 1676-ban nyomattak. -

Izabé Károly a halottiak cimlapját bizonyosan
nem vette észre, mert a Régi M. Kéz- ben ezen
Könyvről 1287. sz. a. azaz az a „Dícséret
501. (igazán) 502.) lapon végződik. - halott nem
ott, hanem a 417. lapon. -

az 1682-iki Irodások papírja, nyomása, íf-
rázata más, a lapozás is újra van kezelve. - kell
valahol lapozgani ez elől is egy énekek. -

Igyud (Baranya m.) 1884. Február 1.

Kálmán Lankas
teljes

ELŐL-JARO BESZED.

Mellyben meg-jelentetik
AZ ISTENI DITSIRETEK-
NEK ES ENEKEKNEK AZ ANYA-
szentedgyházban hasznos és szük-
seges volta.

AZ Szent Pál i. Cor. 14. azt pa-
rantsollya, hogy az Anyaszentegy-
házbā mindenek ékefén és jó mód-
dal, rendszerint legyenek. Melly
mondásával az Apostol jelenti azt,
hogy az Isten házában minden szük-
seges tselekedetek, ugy-mint, Ta-
nítás, Prædikálás, Catechizálás,
Éneklés, Ditsiretnek mondási, és az Sacramentomok-
nak ki-szolgálatási, értelemmel, szép rendel, jó móddal
és ékefén legyenek: hogy mindeneknek általa az ISTEN
tiszteltefék és ditsõitefék; És az Istennek Anyaszent-
edgyháza hasznossan építtefék. Melly ditsiretes módot
ez mi Országunk-béli Ecclesiák-is eleitől-fogva ez orá-
iglan meg-tartottanak: Az többi között peniglen u-
gyan azon ditsiretekkel, és éneklésekkel éltenek mind
közönseges helyen az Ecclesiákban, Prædikátzioknak e-
lõtte

Handwritten signature and text in a decorative box.

ELŐL-JARO BESZED.

lőtte és utánna, s' mind magoknak házoknál lévén, mellyekkel eleitől-fogva az Szent Pátriárkák, Propheták, Dávid, az Angyalok, Christus és az Apostolok éltenek. Melly ISTENI ditsireteknek formáját és módgyát ez Könyvben foglaltuk, és edgynéhány új ditsiretekkel ez Könyvet meg-őregbitettük: az előbbieket peniglen az mennyire lehetett meg-jobbitottuk. Effele hasznos szép ditsiretek az Anyaszentedgyházban igen szűkségeselek:

Először; Mert ezekben ISTENNEK avagy lelki testi jókért könyörgünk, avagy az el-vőttekért hálákat adunk, mellyek által az Isten tiszteltetik és ditsőittetik.

Másodszor; Mert az hivek ezek által éppitternek az Istennek igaz ismémentiben, félelmében és tisztetében, az idvőségnek útában, az hitben, az igaz atyafiúszeretetben és az pœnitentia tartásban.

Harmadszor; Mert az régi Atyák-is, az Pátriárkák, az Propheták, Mojses, Dávid, Esaiás, Ezekias, Habakuk, Zachariás Pap, Simeon, Mária, az Christusnak Anyja, Ersebet asszony, az Angyalok, Christus maga és az Apostolok, effele ditsireteket az Anyaszentedgyházban meg-tartottanak, és azok által az Isten ditsőitették, mint ez fel-jedzett helyekből meg-tettzik
Exod. 15. Deut. 12. 1. Sam. 2. v. 1. Esa. 12. 38. Hab. 3. 7. Amos 8. 3. Matth. 26. v. 30. Luc. 1. 2. Eph. 5. 18.

Negyedszer; Mert az Szent Pál nyilván szól fol helyeken effele Isteni ditsiretek felől: Eph. 5. *Tellyes edgyetek-bé lélekkel, és ti közöttetek énekekkel, ditsiretekkel, és lelk*

ELŐL-ÁRÓ BESZED.

elki éneklésekkel, énekelvön és ditsiretet mondván az ti szí-
vetekben az Urnak. Col 3. Az Christusnak igije lakoz, zek
bennetek gazdagon minden böltseségben, tanítván és int-
ván egymást éneklésekkel, &c.

Ötödször; Mert efféle Isteni ditsireteknek közön-
éges éneklése által, kezdetett az mi Országunkban elő-
zőr-is, az tanítással edgyütt, az Evangéliomnak tiszta
tudománya az Istennek igaz isméretivel egyetembe bé-
zállani, és az Keresztyénség nevedni s' épülni, mint
az régi öreg emberek tanu-bizonyságot tehetnek effe-
ől, kik akkor-béli időben éltenek.

Mind ezekből meg-tettzik az ditsireteknek és ének-
éseknek hasznos és szükséges volta az Anyaszentedgy-
házban, és az közönséges életben.

Kévántatik továbbá az éneklésben és az ditsiretek-
nek mondásában imé három dolog:

I. Hogy az éneklés értelmes nyelven legyen, min-
den nemzetek között, hogy az jelenvaló kösség azt
meg-érthesse, és abból lelki épületet vehessen, azt mint
szent Pál parantsollya, 1. Cor. 14.

II. Hogy jozansággal, mértékletességgel, és tscn-
desz érthető beszéddel legyen az éneklés.

III. Hogy lélekben és igazságban, az az, igaz érte-
lemmel, szívnek buzgó indulattyából, igaz hitnek általa
származzon és legyen az éneklés, Istennek tisztességére
és ditsiretíre, mint szent Pál tanít, Eph. 5. Col. 3.

Vétenek azért ezek ellen azok, kik efféle Isteni ditsi-
reteknek avagy ellene szóllanak és szükséges voltát ta-

ELŐL-JARO BESZED.

gadgyák, avagy idegen nyelven, értelem nélkül énekelnek, értelem és haszon nélkül ki áltanak az Isteni Ditsiretet, avagy részegségekben kortsmán és egyéb alkalmatlan helyeken esz nélkül és értelem nélkül nagy torokkal vesztegetik az ditsireteket, mellyeket Isten fidalalmaz és meg tilt: *Esa. 5. 24. 9. Amos 6. 5. 6. Psal. 50.*

Mind ezeket az Keresztyén olvasóknak azért számlállyuk elő, hogy ezekből meg-mutassuk az mi országunkban lévő Ecclesiáknak az Isteni tiszteletben való edgyezését egyéb helyeken való Keresztyén Ecclesiákkal.

Másodszor, hogy azoknak szájokat bé-dugjuk, és hamisítiletet meg-tzáfollyuk, kik minket valami rendetleneknek alitanak az Anyaszentedgyházban való jó és hasznos rend-tartásban.

Könyörögjünk továbbá az mi kegyelmes Istenünknek és Atyánknek, Fiával, és Szent Lelkével egyetemben, hogy minket végiglen tartson-meg az ő igaz ismértiben, és hogy az Keresztyén olvasók-is ez ditsireteknek vehessék sok hasznát, lelkeknek épültire, AMEN.

AZ TYPOGRAPHUSNAK
AZ KEGYES OLVASOHOZ
VALO INTÉSE.

HA valami fogyatkozás esett volna ez egész Enekes Könyvben avagy Psalteriumban (mert anélkül semmi-képpen nem ohattuk) vagy az bötűknek változásábã, vagy valamelly helyben valami egész szót el-hagyásban, vagy hozzáadásban, vagy pedig egyéb aránt, ha az Enekek olly rendben edgy más után nem állattattanak, az mint következendők volnának; az jó akaro Olvasót kérjük szeretettel, ne restségünknek, hanem, egyéb sok foglalatosságinknak tulajdonítsa. *Es: Mostanában*
penig

Az Kegyes Olvasóhoz való intés.

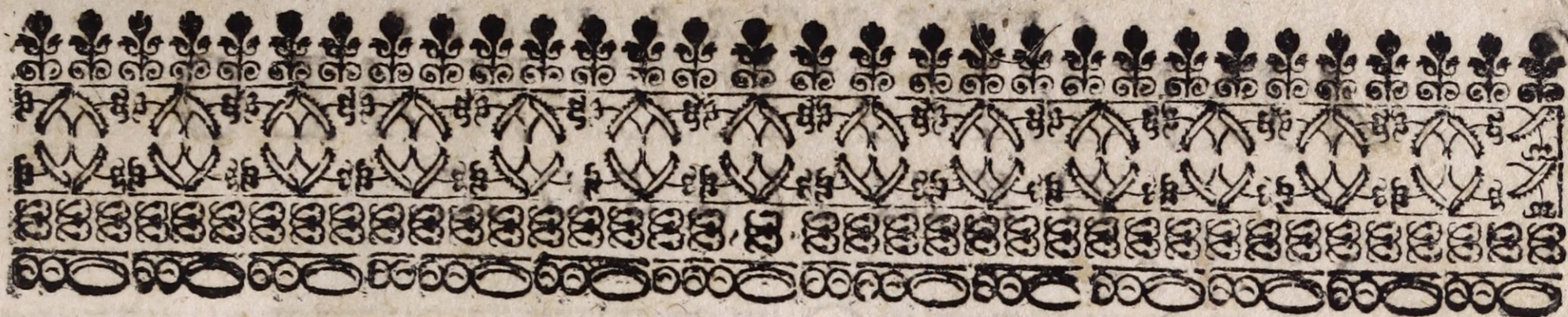
penig, ez Könyvnek meg-jobbitását,
mind az közönséges Enekekben, de
az Hymnufokbā kivált-képpen, &c.
és szép formán s' nagyobb bötűvel ki-
nyomsáát, addig jo neven vegye tő-
lünk, mig nagyobbakkal kedvesked-
hetünk.

Liber Holl. Ref. S. Batok sign

S. Adam

6 B. k.
KÖVET-

KÖVETKEZNEK

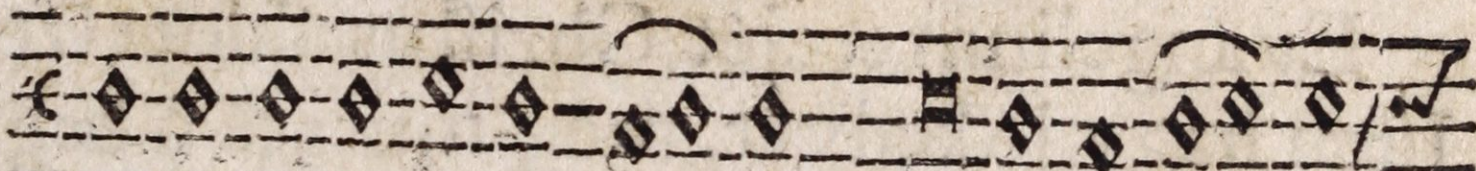
Ekes Rhytmusu

HYMNVSOK,

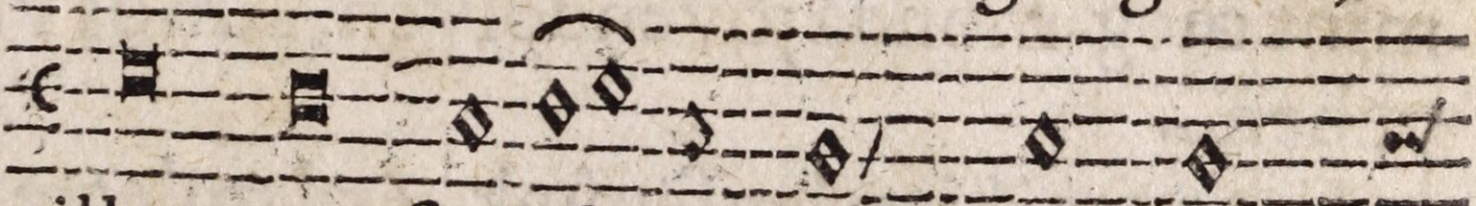
AZ ESZTENDŐTSZAKAI

Innepeknek rendi szerént.

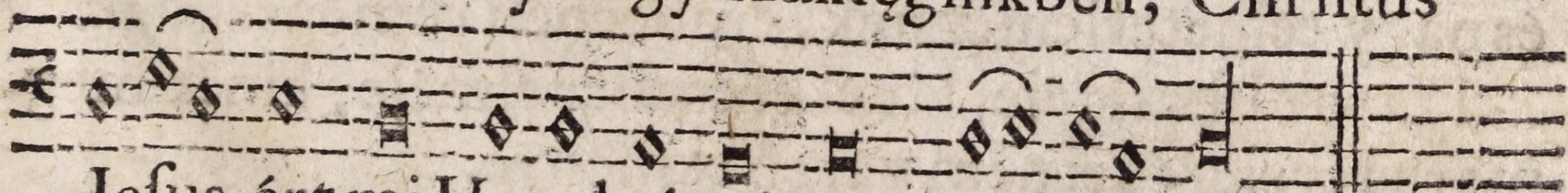
ADJUTORIUM.

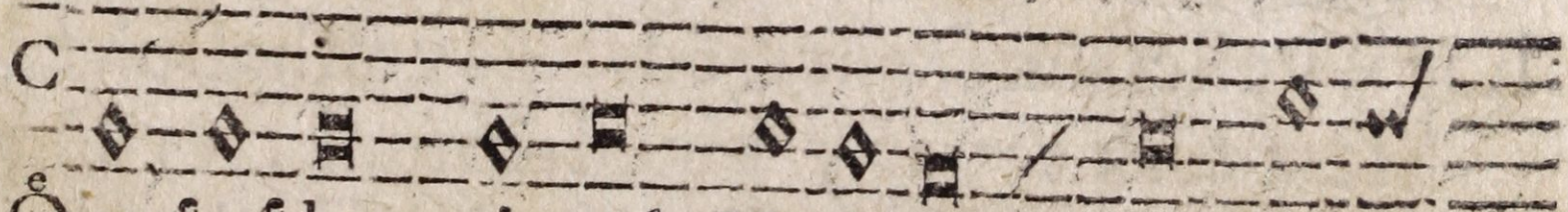
RAM ISTEN fies minket meg-segiteni,

illy nagy szűkseginkben, Christus

Jesus-ért mi Urunk-ért és meg-váltónk-ért.

Önyörűly rajtunk UR ISTEN, és hal-

gald-meg az mi imádságinkat.

A

AD.

ADVENTRE VALO
HYMNUSOK

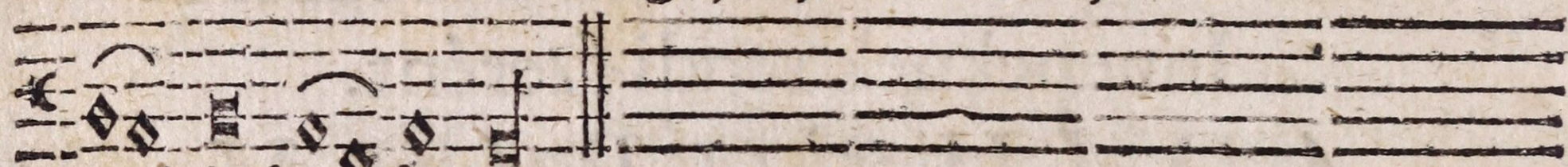
1. ének

J világosság jelenék, régi tévelygés

tsendefzedék, Istenigéje jelenék, újonnan

nékünk adaték.

Evangelium erejét, Christus áldott szentigéjét, Atya Isten nagy jó kedvét, meg-mutatá ő kegyelmét.

Kit sok száz eztendeiglen, el-titkolt volt Atya Isten, mint meg-mondá jóvendölvén, Amos Prophéta könyvében.

Ezt az mi hitetlenségünk, érdemlette tévelygésünk, és nagy telhetetlenségünk, emberbéli reménységünk.

Igaz az Istenigéje, kívül él ember elméje, kinck meg-marad ereje, és el nem vész ő reménye.

Kérünk Ur Isten tégedet, erőllítsd-meg hivedet, hogy vehessük szentigédet, és vallhassuk te hitedet.

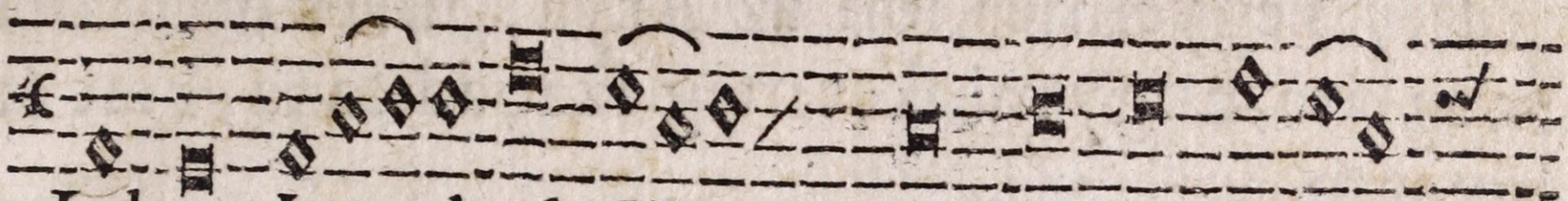
Mert csak te vagy bizodalmunk, őrdög ellen nagy gyámolunk, testünk ellen diadalmunk, ez világ ellen oltalmunk.

Ditsősség legyen Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, ezeknek ajándékának, az ditső szent Háromságnak. U.L.

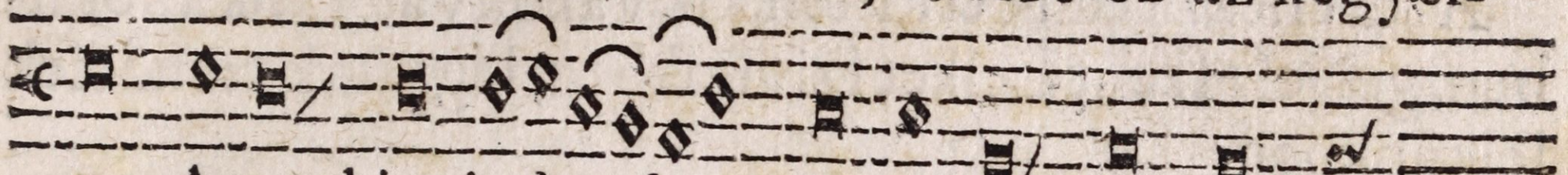
CAN-

2. *dile* CANTICUM ZACHARIAE. Luc. 1.

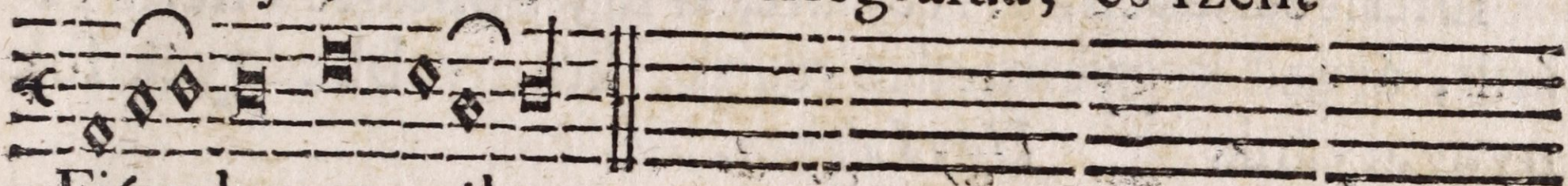
A

Ldott Izraelnek Ura, mert ez az kegyel-

mes Atya, ki mindeneket meg.álda, és szent

Fiával meg-válta.

Dávidnak mint meg-igéré, Prophéták által hirdeté,
esküvéssel erősíté, Fiát nekünk el-ereszté.

Hogy ki-mentene veszélyből, törvénynek nehéz át-
kábol, kárhozatból és kétségből, az rettenetes fogság-
ból.

Jelentené, és jó-vóltát, hozzánk nagy irgalmaságát,
tellyesítené mondását, esküvését, fogadását.

Ezt Abrahámnak fogadá, mikoron néki azt mondá,
hogy magvából származtatná, kiben mindent meg-ál-
dana.

Hogy az nagy kételenségből, meg-fzabadulván az
büntől, kárhozattól és kétségtől, pokolbéli ellenségtől.

Néki szentségben szolgáljunk, mert Christus az mi
szentségünk, ő minékünk igazságunk, ki hitel mi meg-
kaptsolunk.

Es te-is kis gyermek annak, mondatol Prophetájá-
nak, hogy útát nyíls te az Urnak, ki ellene ál pokolnak.

Vezérlesz mindent hozzája, mert ez idvősségnek útja,

kit jó-vóltából az Atya, az tével ygóknek mutata.

Illy kegyelmes lön az Atya, mert menyországba
meg láta, hogy minket meg-fzabaditana, Fiát érettünk
botsáta.

Azért nézz reánk Ur Isten, kik vakok vagyunk az bűn-
ben, gerjessz szent Lelket szivünkben, legyünk tsendefek
lelkünkben.

Ditsiret néked Sz. Atyánk, ki illy gondott viselsz re-
ánk, árazd kegyelmedet reánk, könnyebb edgyék fok
nyavalyánk. *Ugy Légyen.*

3)

M A S.

Verbum supernum prodiens, &c.

MEnnyi ige jelenél, örök Atyától ki jövel, testet
magadra fel-vövel, kezdet után fok idővel.

Világosítsd elméinket, szenteld-meg mi sziveinket,
hogy érthessük szent igédet, utálhassuk bűneinket.

Hogy mikor el-jössz itilni, szivek titkait ki-venni, az
jóknak minden jót adni, az gonoszokat büntetni.

Akkor tőled bűneinkért,, ne veds-el; lám te azokért,
magaskereszt-fán ontál vért, sőt idvözits érdemedért.

Ditsiret és nagy ditsőtség, adásék néked tisztetség, ki
Atyával edgy Istenség, szent Lélekkel vagy edgy félség.

Ugy Légyen.

M A S.

MEnyből az ige le-jöve, régen Atyától ki jöve, szü-
leték idvőtségünkre, és fogságinkból ki-mente.

Te vagy Atyának Igéje, kit Ádámnak meg-igire, és
Abrahámnak hirdete, Dávidnak-is meg-jelente.

Botsátd

Botsájd-meg azért bűnnünket, világosítsd-meg szívünket, erősítsd bennünk hitünket, nyerhesük idvőségünket.

Jelents-meg nekünk igédet, kiből hihecsünk tégedet, és légy minékünk éppület, út, igazság, örök élet.

Hogy mikor itélni el-jössz, légy kegyelmes fiaidhoz, és végy minket szent Atyádhoz, életeddél ajándékozz.

Ditsősség Atya Istennek, és tenéked Igéjének, ditsíret az szent Léleknek, szent Háromság edgy Istennek. U. L.

M A S.

AZ Idvőzitőt régenten, mint meg-igérte az Isten, ezt az utolsó időben, meg-adá Szűznek méhében.

Szűz Máriához az Isten, Gabriel Angyalt el-küldvén, idvőzlé őtet ékelesen, Istennek kedvét jelentvén.

Eörülly úgy-mond, szent Szűz, igen, kedves vagy az Urnál ingyen, áldott vagy az te nemedben, mert Fiat fogadtz méhedben.

Szent Lélektől fogontatik, Isten Fiának hivatatik, Dávid székin uralkodik, országa nem végeződik.

Nevezed őtet Jესusnak, mert idvőssége nevének, kik az ő nevében hisznek, bűnökből meg-menekednek.

Mojsses régen így irtvala, aszszonyi-álatnak magva, kigyónak fejét meg-rontya, és birodalmát el-bontya.

Esaías-isezenről, Szűz szűl Fiat, úgy jövendöl, kinck az egész nép örül, velünk Isten lesz nevéről.

Ezt magasztallya Mária, idvősségét tölevárja, kihez minket-is igazit, mert ez Istenhez igaz út.

Imé nagy tsuda Istentől, Fiú születik annyától, ki születet volt Atyától, öröktől fogva Istentől.

Le-fzálladitsófságéból, hogy minket fel-vinne (az) földről, lön mi érettünk szegénnyé, hogy minket gazdagá tenne.

Folyamjunk azért Jeshoz, Szűz Mária szűlöttéhez, ki küldeték az Istentől, hogy meg-mentene az bűntől.

Ur Jeshus kérünk tégedet, botsájd-meg mi bűneinket, adgyad szent ajándékat, hogy követhessük útadat.

Légyen az Szűznek élete, mi életünknek tüköre, hogy követhessük hitiben, és jó-tselekedetiben.

Ditsófság legyen Atyának, és tenéked ő Fiának, az mi szent Vigasztalónknak, az ditsó szent Háromságnak.

Ugy Légyen.

M A S.

CONDITOR ALME, &c.

Mindeneknek Teremtője, és hiveknek éltetője, Atyának edgyetlen-edgye, Christus bűnösök reménye.

Halgasd-meg mi kérésünket, néked adtuk mi magunkat, atyádhoz hogy vigy mind minket, hozzá igazgald útunkat.

Ez világnak veszedelmét, szánád és ő nagy esetét, kedvedet hozzá jelentéd, az tested Szűztől fel-vővéd.

Bűnösökért te meg-halál, minket véreddel meg-váltál, pokoltól meg-fzabadítál, Atyád kedvében jutatál.

Te vagy Jákob lajtorjája, nálunk Atyádnak zálaga, útunk minékünk hozzája, Angyaloknak vigasága.

Te Noe bárkájának ajtaja, menyországnak szent kapuja, bűnösöknek áldozattya, és tsak edgyetlen-edgy Ura.

Azért néked esedezünk, buzgó szivből most könyör-
günk, életünkben hogy légy velünk, ez világ ellen óltal-
munk.

Te igédnek ellenségét, te hitednek ellenkezőjét, törd-
meg hogy az te hived, népnek mondhasák vétkeit.

Ditsiret legyen Atyának, és tenéked ő Fiának; ezek-
nek ajándékának, az ditső szent Háromságnak. U. L.

M A S.

TSillagoknak alkotója, hiveknek örök világja, min-
deneknek meg-váltója, Christus életnek adója.

Ki mi rajtunk könyörülél, és veszedelmünket nézvén
idvőzited ez világot, nyújtván néki óltalmadat.

Az avult világnak végén, ágyas-házból mint Vő-le-
gény, hozzánk Atyád tettzéséből, jövel szent Szűznek
méhéből.

Kinek hatalmagságának, minden térdek meg-hajol-
nak, mennyen földön mind kik vadnak, nagy engedel-
met mutatnak.

Az Nap ő el-nyűgovását, az Hóld az ő újulását, tsilla-
gok ragyogásokat, meg-tartyák ő járáfokat.

Téged kérünk mi meg-váltónk, mi Urunk és mi éle-
tünk, óltalmazz minket esettől, az ördögi tsalárdságtól.

Ditsőség legyen Atyának, vele őszve ő Fiának, ezek-
nek ajándékának, az ditső szent Háromságnak. U. L.

M A S.

IStentől választott népek, mindnyáján edgybe gyűl-
lyetek, tiszta szivből örüllyetek, az Ur Istent ditsirjétek
Esné-

Es néki hálát adgyatok, lélekben magasztallyátok,
mert hűséggel ígéretit, bé-tellyesíté mondásit.

Mig az Prophéták által szólt, nekünk edgy Királyt
ígért vólt, ki az pokolnak kinnyától, meg-mentene el-
lenfegtől.

Kit régen az Szentek vártak, kívánsággal óhajtottak,
el-jötét szentül vizgálták, lelki szemekkel tartották.

Sem kékik sem fíet Isten, hatalmas ő mindenekben,
bóltis minden rendelésében, nints hiba ígéretiben.

Mert mikor az tellyeségnek, el-jött ideje, Istennek,
szent Fia testben öltözék, Szűztől nekünk meg-adaték.

Senki immár az ördögtől, ne féljen se az pokoltól, se
büntül se ez világtól, sem az törvénynek átkától.

Sőt minden nagy bátorságban, legyen az Jésus Chri-
stusban, ki-ki mondhattya magában, Istent Attyának
biztában.

Illyen nagy irgalmaságért, velünk nagy jó-tételé-
ért, az Ur Istent szívünk szerént, fel-magasztallyuk ko-
rosként.

Annak mind földön mind mennyen, illendő tífztes-
ség legyen, és minden szájában zengjen, valaki ő hozzá
megyen.

Seregeknek boldog Ura, idvőtségünknek tutora, ál-
dott légy te szent Fiaddal, és az mi vigasztalunkal. U. L.

M A S.

MIndnyájan kik edgybe-gyűltünk, Atya Isten most
könyörgünk, ez mái napon légy velünk, hogy ne
ártson ellenfegünk.

Nyelveinket óltalmazd, sziveinket tisztán tartsd, lépésinket igazgassd, és gonofzra ne botsáfsd.

Hogy mi téged tisztelhefsünk, szívből igazán valhasunk, minden jóban éppülhefsünk, és általad meg-tartassunk.

Ditsiret legyen Atyának, és mi Urunknak Christusnak, Atya előtt szó-szóllónknak, és az mi Vigasztalónknak.

Ugy Légyen

M A S.

JÓvel meg-váltója népeknek, mutasd-meg szűlését Szűznek, kinez világtsudálkozik, hogy Szűztől Isten szűletik.

De nem férfiúi magból, hanem Sz. Lélek Istentől, az Ige testben öltözék, Szűznek méhe meg virágzék.

Szűznek méhe nevedék, szűzessége meg-tartaték, tisztasága éppítették: Isten méhében viselteték.

Származék ágyas-házából, az szép Szűznek sz. méhéből, Isten s' ember edgy személyben, jelenék nekünk az testben.

Sz. Atyától földre jöve, pokolra szálla meg-győze, sz. Atyához emelteték, Isten székiben ülteték.

Atya Istennek Sz. Fia, Szűz-Máriának-is fia, te népednek sulyos baja, rád szállot, légy baj-vivója.

Az te jázlod immár fénlik, új világ éjel tündöklik, melly miat éjel-enyészik, és sötétség fogyatkozik.

Ditsőség néked Urunknak, mi kegyelmes meg-váltónknak, ditsőség te Sz. Atyádnak, és az mi Vigasztalónknak.

U. L.

RESPONSORIA.
RESPONSORIA.

Iesus Christus élő Istennek Szent Fia;

Irgalmaz minékünk. Ki mi érettünk jövéle' világra;

Irgalmazz: Ditsóflég Atyának, és Fiunak, és szent

Lélek Istennek. JESUS.

VERSICULI.

Mutasd mi hozzánk Ur Isten;	Az te irgalmaságodat.
Es az te Idvőzítő Fiadat;	Adgyad minékünk.
Jövel szabadits-meg minket;	Hatalmas Ur Isten.
Es mutasd-meg az te szinedet;	Es mi Idvőzülünk.
Botsájd-el Ur Isten:	Az te hatalmadat.
Es szabadits-meg minket:	Minden nyomoruságtul.
Aldot az ki jőt:	Az Urnak nevében.
Bizony Isten bizony ember:	Meg-szabadítani min-
	(ket.

ALI-

ALIUD.

Meg-jelenté az Úr Isten, Az ő Idvőzítő Chri-

stusát, Minden népeknek előtt meg-jelenté az ő

igaságát: Az ő Idvőzítő Christusát. Ditsófség

Atyának és Fiúnak és Sz. Léleknek: Meg-jelenté:

ALIUD.

Harmatozzatok eget onnét fellyül: Esködők szár-
maztasátok az igaz Christust.

Meg-nyilatkozzék az föld: Es szüllye az mi Idvőzi-
tónket.

BENEDICAMUS.

Órúlyunk mikerefsztyének, hogy az Christus most
minékünk, meg-jelentette ő magát, és irgalmas
mi nekünk.

Hálát adgyunk az Istennek, ki szent Fiát mi érettünk:
el-botsátá ez világra, hogy minket meg-váltana.

JÓjmi hozzánk Idvőzítő Jésus Christus Szent Atyáddal; szabadíts meg bűneinktől, és fok nyavaláinktul. Kiért néked hálát adgyunk szent Atyáddal, szent Lélekkel, mind örökké Szent Háromság edgy felséges Istennek.

KARATSONRA
TARTOZO
HYMNUSOK.

Z Atyának orszá gá bol, Isten-
ségnek tanátsábol, örök Ige hoz-
zánk jöve, kinek velünk Isten neve, mert idvős-
ségnek kút-feje, mindeneknek éltetője.

Boldogságos születés lön, mikor Jésus világra lön, idvőség újonnan meg-lön, mert tömlőtzből minket kivön, és haragot rolunk el-vön, velünk illy nagy fok jókattön.

Ennek

Ennek azért énekellyünk, földön mennyen ezt ditsi-
jűk, minden nyelvek magasztallyák, hatalmaságok i-
mádgák, térdet fejet néki hajtsuk, s' engedelműn-
ket mutassuk.

Mert im el-jött az Messiás, kiről jövendő volt az irás,
kit régen várt sok nyavalyás, mert nála az meg-mara-
dás, törvény-béli sok áldozás, ezt mutatá ábrázolás.

Téged mindenféle népek, vének, iffiak, és gyermekek,
és minden rend-béli hűvek, egyenlő szóval ditsirnek,
mint szabadítót tisztelnek, mint Urokat téged félnek.

Mondván: Édes Idvőzítőnk, néked szívünkben ör-
vendünk, téged áldunk és imádunk, segítség-re hitből hi-
vunk, maradgyon áldásod rajtunk. U. L.

A Z O N H Y M N U S.

Más-képpen pedig így is Énekelhetni.

AZ Atyának országából, ez világra Isten jöve, nevez-
teték örök Istennek, idvősségnek kút-fejének, min-
deneknek kik vóltanak, és kik léfznek örökké.

Boldogságos születés lön, mikor Jese ez világra, szü-
leték idvősségünk-re, fogontatván Sz. Lélektől, Atya
Isten haragjának; engesztelője örökké.

Ennek azért énekellyünk, ezt ditsirje föld és az menny,
és ditsirjék minden nyelvek, és minden hatalmaságok,
nagy fel-szóval magasztallyák, az Ur Istent örökké.

Mert im el-jött az Ur Jese, kiről régen az Prophéták,
jövendőket mondottanak, Moysesnek ő törvénye áldo-
zattal meg-jelenté, kit ditsirjünk örökké.

Téged minden-féle népek, vének, iffiak, és gyerme-
kek,

KARATSONRA VALO

kek, és minden tiszt-béli népek egyenlő szóval vallanak,
nagy örömmel és nagy vigan, ditsirnek mind örökké.

Néked Christus szent Atyáddal, vigasztaló Sz. Lélek-
kel, mindenható edgy Istennel, legyen örök ditsóség,
háláadás birodalom és országlás örökké. U. L.

M A S.

A Solis ortus cardine.

10:

T Ellyes ez széles világban ditsiretes, ditsiretes,
minden földnek határiban, ditsiretes Atya, föld,
menny mind őtet áldgya, és Sz. Fiátimádgya.

AZON HYMNUS; MAS NOTARA.

T Ellyes ez széles világban, minden földnek
határiban, örvendezzünk mi Christusban,
szűztől születet Királyban.

Ez vi-

Ez világnak teremője, testünket reá fel-vővé, testet
testet hogy mentené, teremtését ne vesztene.

Méhében az tiszta szűznek, kegyelme az nagy Isten-
nek, bé-fzálla hogy vífeltnék, s' ez titok onnét jele-
nék.

Szűznek méhe nevedék, Angyali szó hogy halaték,
szűzessége meg-tartaték, férfitól nem illetteték.

Az szűz Leányfiát szűle, mint Gábiel jóvendőle, kit
még anyjának méhében, János ismére örülvén.

Az kis gyermek szénán fekvék, jászoltól nem iszo-
nyodék, kitsin téjjel nevelteték, kitől világ meg-tar-
taték.

Menyben mindenek örülnek, az Angyalok énekel-
nek, pásztorok örvendeztetnek, új szűletésével ennek.

Ditsőség Atya Istennek, és az ő edgy szülőttének, s'
vigasztaló szent Léleknek, ugy legyen mondgyák min-
denek. U. L.

M A S.

Ad eandem notam.

JO Keresztyének kik vagyunk, az ISTENNEK hálát ad-
gyunk, ki könyörülven mi rajtunk, szent Fiát adá
érettünk.

Szent Lélektől fogontaték, Szűz Máriától szűleteték,
bűnünkért meg-feszítették, idvőségünkre adaték.

Ditsirteffel Szent Háromság, edgy Isten örök boldog-
ság, kit meg nem foghat okosság, ki től le-fzáll irgal-
mosság. U. L.

A Tya Istentől születék, ez világnak kezdeti
 előtt, elsőnek és utolsónak mondatik, ő kezdése
 és vége, az mik vadnak, és jövendőben léfznek,
 mind örökkön örökké.

Oh boldogságos születés ez, hogy ezt az Szűz nekünk
 szüle az mi idvősségünkre, az Szent Lélek Istentől, és az
 gyermeklön váltságunk, mint meg-mondták az Pro-
 phéták, mind örökkön örökké.

Énekellyen az menyország, örüllyenek az Angyalok,
 és minden hatalmaságok, az Isten ditsire, minden
 nyelveknek szózat, ditsiretet mondgyanak, mind örök-
 kőn örökké.

Imé az ki az Atyáknak, régen meg-igértetett volt, kit
 az Prophéták meg-jövendöltek volt, menyországból le
 szállott minden állatok ő néki tisztefséget tegyenek,
 mind örökkőn örökké.

Téged vének és gyermekek, atyák, anyák, és szép szü-
 zek,

zek, egyenlő szóval és akarattal, mindenkoron ditsirjenek, benned biznak és szeretnek, néked hálát adnak, mind örökkön örökké.

Néked áldott Jésus Christus, az Atya Ur Istennel, és Szent Lélekkel egyetemben, legyen nagy ditsiret, tisztetség, és nagy ditsőfség, hatalmas győzedelem, mind örökkön örökké. *Ugy Légyen.*

M A S.

Jövel népeknek meg-váltója, Szűznek nemes szép virága, ez világnak vigasága, Istennek hatalmafsága.

Az Ige testben öltözék, Szűznek méhe virágozék, de nem férfiúi magtól, hanem Sz. Lélek Istentől.

Szűznek méhe nevedék, szeplőtelen meg-tartaték, Isten hatalma jelenék, Szűztől Christus születteték.

Egyenlő Atya Istennel, és Sz. Lélek Ur Istennel, edgyesüle emberfeggel, és emberség Istenséggel.

Ditsiret legyen Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, ezeknek ajándékának, az tellyes Szent Háromságnak.

Ugy Légyen.

M A S.

A Solis ortus cardine, &c. ut supra.

NAp-támadattul meg-fogván, mind az föld határáiglan, Szűznek szülöttét nagy vigan, felmagasztallyuk mindnyájan.

Mert világ bölts alkotója, szolgál formát von reá, hogy mi értünk vért ontana, pokoltul szabaditana.

Istennek el-titkolt Fia, Szűznek méhében bé-szálla, miként az természet szokta, edgy ideig ott mulata.

Szűz fiat szűle világra, mint Gábiel mondtavala, kit
hogymégannyánálvala, Sz. János megismértvala.

Az kis Jéhus szénán fekvék, ez világra hogy szűleték,
csak kevés téjjel tartaték, ki által élnek mindenek.

Menyben mindenek örülnek, szent Angyalok énekel-
nek, pásztorok földön örvendnek, szűletet Idvezítő-
nek.

Ditsősség legyen Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának,
és az mi Vigasztalónknak, az ditső szent Háromságnak.

Ugy Légyen.

M A S.

A Tya Istennek Igéje, örök Atyátulki-jöve, ki ez vilá-
gra szűleték, idő utolsó részében.

Világosíts-meg szivűnket, és Sz. Lelkessel erőssíts,
halván az te sz. Igédet, távoly legyenek bűneink.

Hogy mikor el-jősz itilni, minden szű titkait ki-ven-
ni, adván minden jót azoknak, az gonoszoknak gyötrel-
met.

Akkor az mi bűneinkért, neves-s-el szent szinedelől,
de minket irgalmaságodból, részesíts örök élettel.

Ditsiret és nagy ditsősség, Atyának és Sz. Fiának, és
Sz. Lélek Ur Istennek, most és örökkön örökké. *U. L.*

M A S.

12) COMMENDATIO AMORIS DEI ERGA NOS.

Adnotam: *Az Atyának, &c.*

J Er ditsirjűk Keresztyének, nevét az nagy Ur Istennek,
ki minékünk bűnösöknek, Fiáért meg-kegyelmezett,
minket az több sok el-veszett, emberek között szeretett.

Sok

Sok számtalan bűneinket, meg-botsáta, és már minket, fiui méltóságba vett, azért néki könyörögjünk, semmit-is ne kételkedgyünk, mert meg-adgya az mit kérünk.

Mellyet ezzel bizonyita, hogy Sz.Fiát nekünk ada, ez világra botsátotta, hogy meg-szabaditson bűntől: kárhozattul és ördögtől, az rettenetes haláltul.

Az Prophéták ezt hirdetik, hogy ő nekünk születtetik értünk nagy kinra adatik, sőt bűnünkért meg-ölletik, mert bűnünk reá vettetik, s' vérével töröltetik.

Oh Istennek nagy kegyelme, bűnösökhöz nagy szerelme, hallatlan jó téteménye, mint meg-vala jóvendölve, szent Fia hozzánk el-jöve, és kárhozatból ki-véve.

Ezért vallyon mi mit adgyunk, néki mivel kedveskedgyünk, holot nintsen annyi erőnk, hogy néki megfelelhessünk, ezt néki meg-halálhassuk, elég-képpen meg-köszönnyük.

Ó adománya mindenünk, néki veszendő ezüstünk, nem kell; de kívannya tőlünk, hogy mi ő hozzá megtérjünk, Szent Fiában igen hidgyünk, és mi tsak ő tőle függünk.

Azért illik Keresztyének, hogy mi áldgyuk nevét ennek, gazdagságát kegyelmének, hirdecsük ki mindeneknek, mert nints vége szerelmének, hozzánk való jó kedvének.

Ezt ditsirjók életünkben, kiért minket Attya Isten, vett mindnyájan szerelmében, ezért allyunk kegyelmében, ez által meggyünk mennyekben, nagy örömmel jóvendőben.

Ditsirteffel Atya Isten, áldafsál Fiu Ur Isten, Sz. Lélek-
kel egyetemben, Sz. Háromság edgy felfegben, ki ural-
kodol mennyekben, örökkön örökké, Amen. *U. L.*

RESPONSORIA.

ESUS CHristus élő Istennek Sz. Fia:

Irgalmaz minékünk. Ki mi érettünk környül metéltetél

Irgalmazz: Ditsőffeg Atyának és Fiunak, és szent

Lélek Istennek. JESUS.

VERSICULI.

Gyermek születék minékünk, Es Fiu adaték minékünk

Es az mi bűneinknek: Váltágára adaték.

Születék minékünk: Az Ur Jcsus Christus.

Hogy minket meg-szabaditana: Minden bűneinktől.

Gyermek születék nekünk: Es Fiu adaték minékünk.

Kinek birodalma vagyon: Mindenlátható és láthatat-
lan állatokon.

Az

Az Istennek Igéje: Emberré lőn érettünk.

Eslakozik: Miközöttünk.

Az mi Istenünk Fia: Adatott minékünk.

Ki az ő szent születésével: Kárhozattól meg-szabadított minket.

Könyörűly mi rajtunk mi Idvőzítő Istenünk:
Te szegény kerefztyéniden.

Ki mi érettünk ez máinapon: Környűl-metéltettél.

B E N E D I C T I O N E S,

SEU CONCLUSIONES

13:

Concentuum.

Adgyunk hálát Kerefztyének, Christusnak ő jó-vóltáról; mert érettünk szertetből születék ez világra.

Egyetemben magasztallyuk, és ditsirjük az ő nevét; mert tsak ő mi bűneinknek érdemes áldozattya.

Aldgyuk mind az Ur Istent ki mi értünk emberi személyt: reá vőn hogy mi bűnünkől, mind meg-szabadítana.

Hálát adgyunk Ur Istennek, és az ő edgy szent Fiának; Sz. Lélekkel egyetemben mind örökkön örökké.

Jesus Christus ki eznapon az szép Szűznek szent méhéből; született ez világra, az mi vigasztágunkra.

Atya, Fiu, és Sz. Lélek, tellyes Sz. Háromság edgy Isten, lakozzék mi sziveinkben, mind örökkön örökké.

Az születet Christust áldgyuk Kerefztyének, ki mi értünk; ez világra azért jöve hogy minket idvőzitsen.

Hálát adgyunk az Christusnak, mi Urunknak ki minékünk;

nékünk; ez világra születteték az mi idvősségünkre.

Aldgyuk mindnyájan az Jესust ki mi értünk születteték; hogy ő minket bűneinkből, mind meg-szabadítana.

Hálát adgyunk Ur Istennek, véle őszve ő fiának; egyetemben szent Lélekkel, mind örökkön örökké.

Járjunk mi most Keresztyének, idvősségnek igaz útán; mert az Christusmáinap, ez világra születék.

Hogy minékünk szent Attyának, akarattyát jelentené; és bűnünknek botsánattyát, ő általa meg-nyernők.

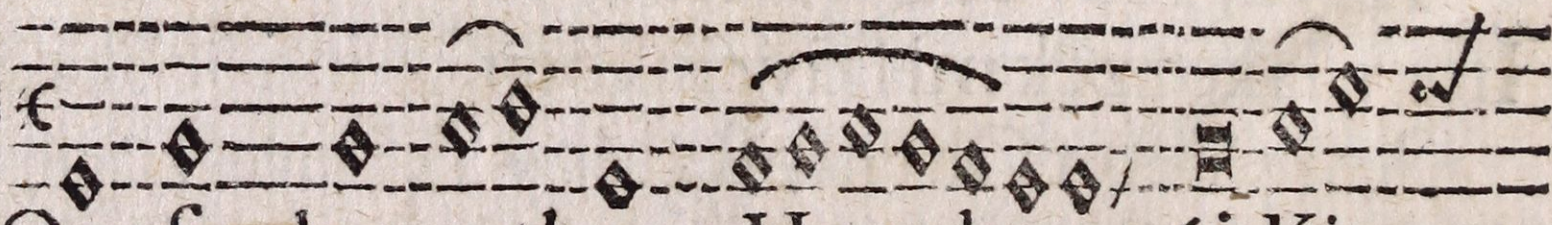
IN DIE CIRCUM-
CISIONIS.

JESUS CHRISTUS ki mi értünk nem utallád fel-vennie;
az környűl-metélkedésnek ő nagy kínnyát.
Atya, Fiú, és Sz. Lélek, tellyes Sz. Háromság edgy Isten;
lakozzék mi fziyeinkben, mind örökkön örökké.

IN DIE EPIPHANI-
A R U M.

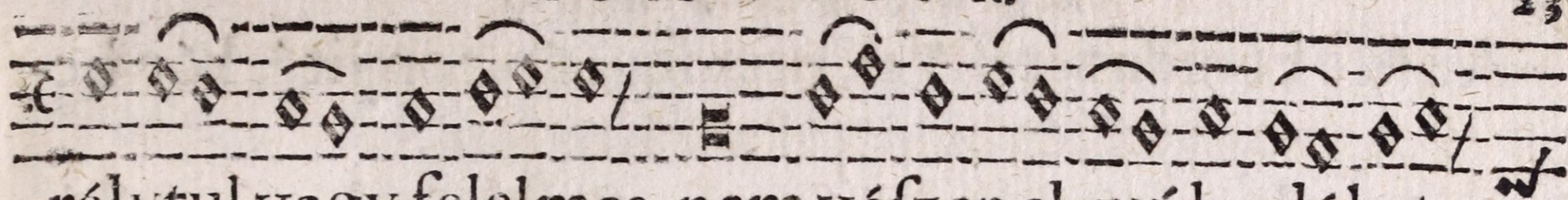
H Y M N U S.

14.

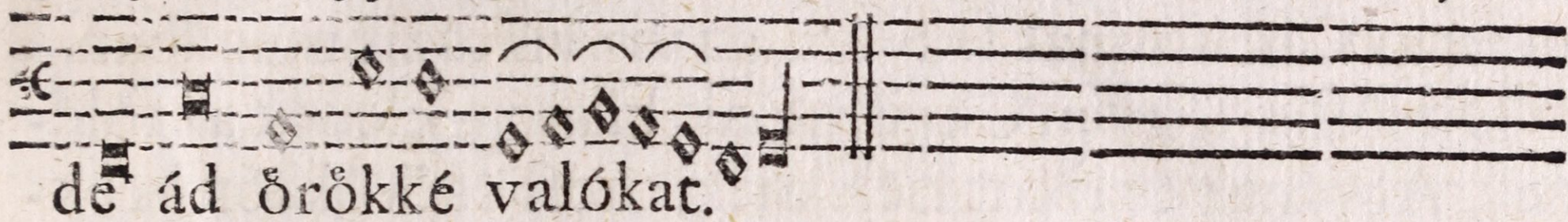

Onofz kegyetlen Herodes, új Ki-

rály-

rálytul vagy felelmes, nem vészzen el-múlandókat,

de ad örökké valókat.

Nap-keletről Bóltsek mennek, vezér tsillagot követnek, mellynél világot keresnek, hogy új Királyt tiszteljenek.

Az Kereszttségnek vizével, mennyei Bárány vérével, mosá Christus bűneinket el, kiért Attya immár kedvel.

Urunk első nagy tsudáját ez nap tévék hogy hatalmát, Vő-legénynek meg-mutatna, vizet borrá változtatá.

Ditsősség Urunk tenéked, ki ez nap magad jelentéd; menyegzősöket segitéd, Kánát azzal hiresítéd. *U. L.*

M A S.

Herodes dühös ellenség, Christust el-jöni mit feled, nem az el-múlandót kívánja, ki az menyországot adgya.

Mennek vala az Bóltsek, tsillagot látván előttök, világot keresnek világnál, Istent vallyák ajándékokkal.

Nagy fok keserves anyák sirnak, halálán édes magzat-tyoknak, Herodes kiknek vérekkel, Christus halálát jelenté.

Az tiszta viznek örvényét, mennyei Bárány illeté, az bűnt kinem illette volt, minket meg-mosván el-törle.

Az

Az őfoktsuda tételivel, Istenfegét bizonyítá, kór betegekét gyógyítá, és halottakat támasztá.

Uj hatalmaságnak neme, az Sidók vedre vereflik, mert az Christusnak szavára, az viz változik magában.

Ditsőfleg légyen Christusnak, ki meg-jelenék az földnek, Atyának és szent Léleknek, most és örökkön örökké. *U. L.*

V E R S I C U L I.

Az Persiai három Bóltsek: Ajándékozá az Názáret-béli Jesust.

Arannyal, temjénnel és kenettel: Tisztelék őtet.

Ki-jelenté az Atya Isten: Az ő Idvőzítő szent Fiát.

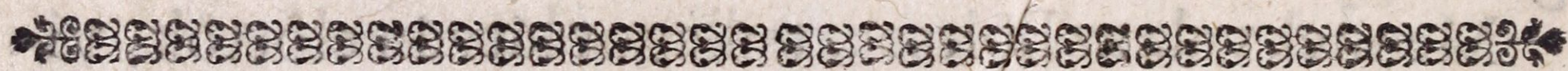
Az pogány népeknek előtte. Kinyilatkoztatá az ő igazságát.

Láttuk az születet Király tsillagát: Nap-támadat felé.

B E N E D I C A M U S.

Jesus Christus ki ez napon az Bóltseknek meg-jelenél: Légy vezérünk kérünk téged az te szent Atyádhoz.

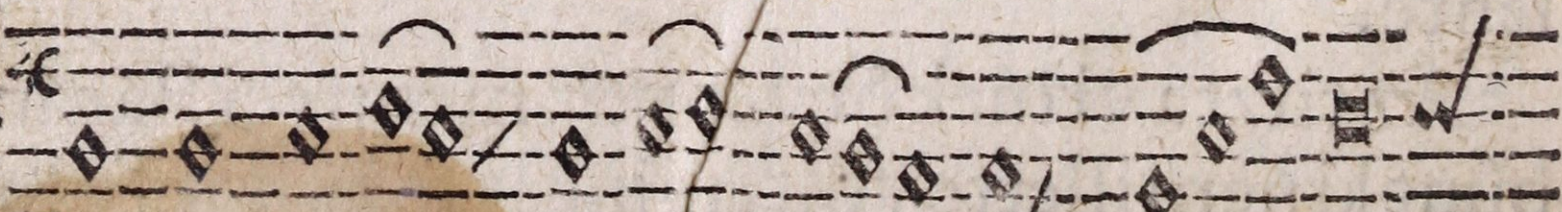
Atya, Fiu és szent Lélek tellyes Sz. Háromság edgy Isten: Lakozzék mi sziveinkben mind örökkön örökké.

POST EPIPHANIAS

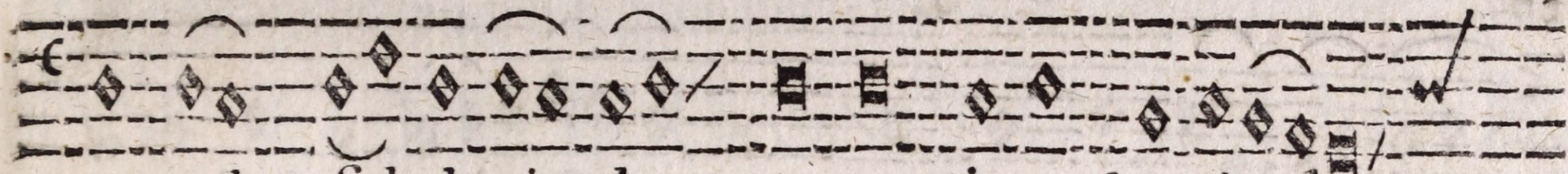
H Y M N I.

Deus Creator omnium, &c.

Eremtő Ur, kérünk téged, ki az

nap-

nappalt felderited, és az éjet sötétited,

eznapot-is boldoggátedd.

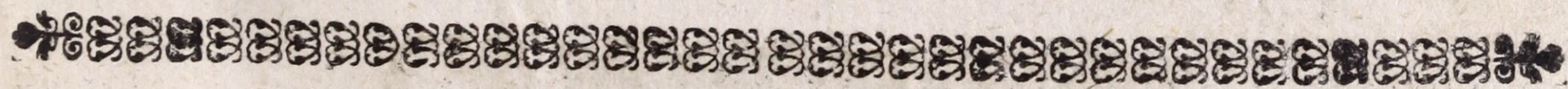
Testünket nyugodt dologtúl, elménket űritsd gondogtúl, és minden gonosz bánattúl, óltalmazz meg nyavalyátul.

Tenéked hálákat adunk, s' mindeftve, reggel könyörünk, vedd el bűneinket rolunk, mellyekkel téged ingerlünk.

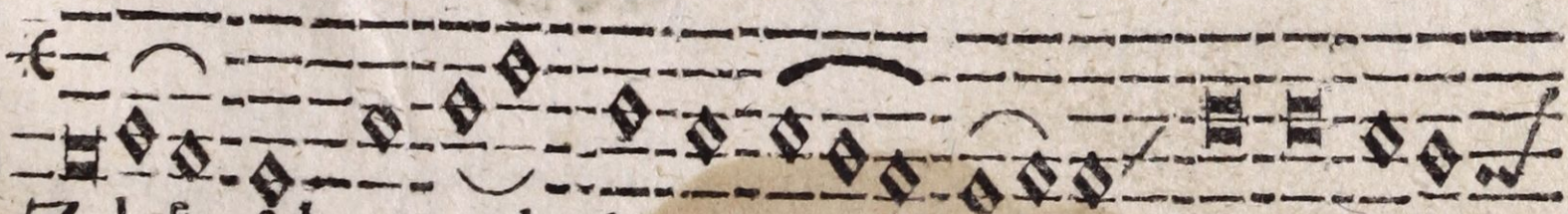
Gonosz tévelygés mikőztünk, és hitetlenség mi bennünk, ne találtaffék; Istennünk, tégedet hadd tisztelhesünk.

Tiszta sziből ditsirhefsünk, tellyes hitből szerethesünk, és nagy fel-fzóval áldhassunk, s' vig elmével imádhassunk.

Ditsőfség néked mennyégben, áldafsék neved mindenben, hitünk sz. ígéretedben, meg nyugott nagy kegyelmedben. *U. L.*

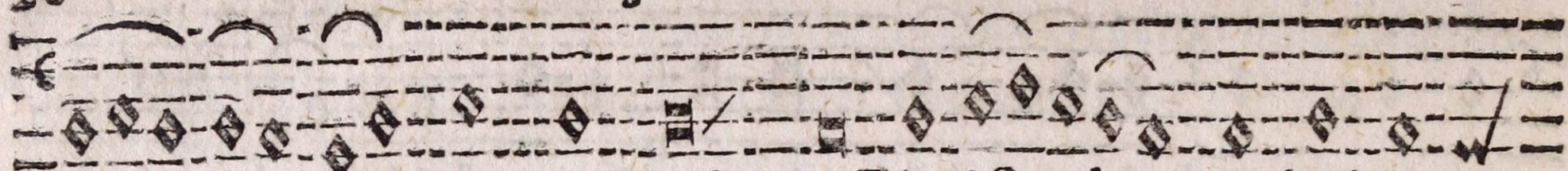
IN SEPTUAGESIMA.

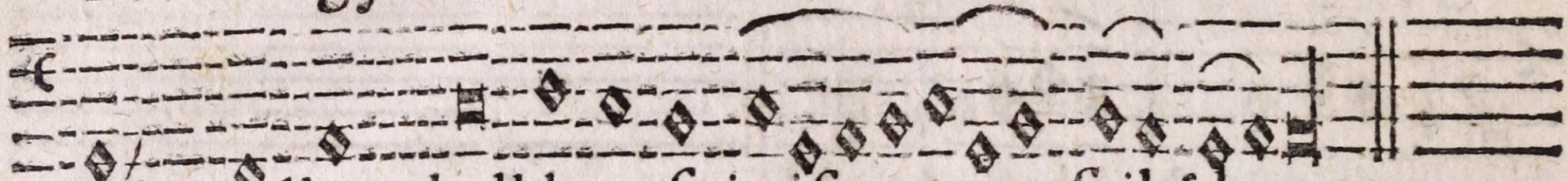
Z bűnök távuly legyenek tőlünk, az jó élet

D

neve.

nevekedgyék bennünk, az Christusban való hit-

ből, mellyet kell keresni tiszt ta friből.

Meg-engeszteltetik az Ur hittel, és hitbéli engedel-
mességgel, mert mindeneknek kegyelmes, valakinek
beszéde hiteles.

Meg-fzabadit az mi bűneinkből, és az ördögnek tsa-
lárdságátul; meg-adgya az idvősséget, és amaz el-vefz-
tet örökséget.

Hadgyuk-el azért az gonofzságot, várjunk Christus
által uraságot; ez útá ditsősségünknek, hogy fiai le-
gyünk az Istennek.

Légy vezére Christus életünknek, mert juhái va-
gyunk te meződnek, ki kért mint jó pásztor magad, nagy
gyalázatos halálra adád.

Ditsiret légyen Atya Istennek, néked Fiúnak, és szent
Léleknek; miképpen vala kezdetben, most és örökkön
örökké, Amen. U. L.

IN DIEBUS QUADRAG-

GESIMALIBUS.

HYMNUS.

Ex Pauli ad Corinth. 6. Cap.

Halgassuk figyelmetessen, mire Pál

Apostol intsen, az Isten rettenetessen, hogy

minket meg ne büntessen.

Ez az kellemetes idő, melly idveffeghez illendő, az ki-
vül minden veszendő, és örök tűzre menendő.

Immár azért fel-serkennyünk, mint mély álomból fel-
kellyünk, az büntül mi bútsút vegyünk, szent életre
igyekezzünk.

Istennek szavát halgassuk, parantsolattyát meg-tar-
tsuk, álhatatos hittel vallyuk, segítségre őtet hijuk.

Órizkedgyünk az ördögtől, távozzunk hitetlenség-
től, fok emberi fzerzésekől, mellyek el-vonsznak Isten-
től.

Mert az mi régi ellenségünk, olázkodik mi utánunk,
azt akarja tenni velünk, hogy véle edgyütt gyötröd-
gyünk.

*A. S. Petrus. A. O.
-Nola Könyvtára*

Tehát

Tehát illik hogy vigyázzunk, és arra legyen nagy gondunk, az szám adásban mitmondgyunk, mikoron innét ki-múlunk.

Ezekre minket legéllyen, az Ur Isten, kinek legyen, nagy ditsófség magas menyben, örökkön örökké, Amen. U. L.

16.

M A S.

DItsirjük az nagy Ur Istent, szeretettel intünk mindent, halákat adván önéki, mert nagy veszélyből mente-ki.

Az törvény és az Prophéták, ezt régen nyilván mondták, hogy Christus lesz mi vezérünk, életünk és idvőségünk.

Tehát immár ennek éllyük, kívánságának engedgyünk, szentül, igazán, jozanon, éllyük ez árnyék világban.

Távoztassunk minden gonofzt, mint melly idvőségűl meg-foszt: ördögi kegyetlenségnek, ne adgyunk helyt kevélységnek.

Mindnyájan meg-hunyászkodgyunk, Christus Bíró előtt sirjunk, nagy haragját engeszteljük, és imigyen könyörögjünk.

Oh kegyelmes mi meg-váltónk, kárhozattul szabadditónk, melly igen keserves nekünk, hogy ellened illy fok vétünk.

Esedezünk felsegednek, ne nézd fokságát vétünknek, gyarló fiait Ádámnak, ne hadd birni az Sátánnak.

Sőt botsádd-meg bűneinket, minden jóban építs minket, és ez élet után veled, menyben lakásunkat engedd.

M A S.

17.

M A S.

NEvét az nagy Ur Istennek, áldgyátok hű Keresztyének, nagy hatalmát rettegjétek, kegyes vóltát reményétek.

Aldot légy édes fő-Papunk, ki könyörülél mirajtunk, s' magad értünk nagy kinokra, adád keserves halálra.

Távoztas tőlünk tévelygést, mindē hamis vélekedést, adgyad tehefsünk nevedről, bátran igaz vallást hitből.

Erdemedet, téged kérünk, kegyelmessen közzöld velünk, és nyerj Atyádtól szent Lelket, ki által vigasztally minket.

Vedd-elrolunk haragodat, engedd-meg adófságunkat, mutasd hozzánk jó kedvedet, szentely-meg minket népedet.

Engedd-meg nekünk ezeket, hogy ezután életünket, néked szentelhefsük éppen, s' téged szolgálhasunk szépen. U. L.

18.

M A S.

SZent igéjét az Istennek, halgassuk hű Keresztyének, és magunkat az bűnőktől, oltalmazzuk mint az tűztől.

Mértékletessék éltünket, és jámborság erköltsünket, alhatatofság hitünket, ékefitse beszédünket.

Minden gonoszt hátra hadgyunk, sziveinkből ki rekeszszünk, hogy helyt nálunk ne talállyon, az ördög, és meg ne tsallyon.

Kiáltsunk az nagy Istenhez, artzal borulván székihez, hogy könyörüllyön mirajtunk, fejenként imigyen szóllyunk.

Tégedet mi Szent Ur Isten, sok bűnnel bántunk szüntelen, de nagy buzgo sziből kérünk, hogy légy kegyelmes minékünk.

Emlekezzél-meg mi rolunk, mert te teremtetid vagyunk, ne hadgy bűnünkben el-vesznünk, és ördög tor-kábanefnünk.

Botsájd meg-mi bűneinket, hittel ajándékozz minket, hogy nálad kedvesek legyünk, országodban részesüllyünk.

Engedd-meg nekünk ezeket, hogy az egekben tégedet, szent Fiaddal, szent Lélekkel, vég nélkül áldgyunk örömmel. U. L.

M A S.

19

Christe, qui lux es & dies, &c.

Jesus Christus mi meg-váltónk, bűn sötétse-

gétfödözönk, té vagy igaz világosság, kérünk

légy nekünk vidámság.

Oltalmaz minket ez éjel, takargass szent kezzekkel, hogy mi tsendessen nyugodhassunk, és jó napra virradhassunk.

Bűnnek fulysága mi rajtunk, ne regnállyon téged kérünk, minden gonosz ellenfegünk, távolý járjanak mi tólunk.

Mi

Mi szemeink ha el-hunnak, sziveink rád vigyázzanak, hogy még álmunk-is szent légyen, és alvásunk néked kellyen.

Eőrizz minket az Sátántul, gonosz ember szándékátul, ördögi rút képzésektől, és szűbéli rettegetől.

Ne felejts-el édes Urunk, hogy véreddel meg-váltattunk, és mi te szolgaid vagyunk, s' oltalmat csak tőled várunk.

Légyen ditsőség Atyának, és te néked szent Fiának, az szent Lélek Ur Istennek, nekünk édes vendégünknek.

Ugy Légyen.

M A S.

20.

Audi benigne conditor, &c.

H Algas-meg minket Ur Isten, tekints reánk

kegyelmessen, és ez jelen való napon, könyör-

gésünk hozzád jussön.

Te vagy szivek vizsgálója, veséknek által-látója, jól tudod gyarló voltunkat, és fok fogyatkozásunkat.

Ellened igen vétkeztünk, de légy kegyelmes minékünk, mert mindnyájan el kell vesznünk, ha ingyen jól nem tész velünk.

Emlekezzél-meg mi rolunk, mert te teremtetid vagyunk,

gyunk, ditsőffégét szent Nevednek, kérünk ne add ide-
gennek.

Vedd-el rolunk bűneinket, öregbits bennünk az hi-
tet, hogy mi jó gyümölsét annak, teremtsük néked A-
tyánknek.

Igy tégy velünk szent Háromság, kitől árad minden
jóság, hogy az te szent országodban, részesüllyünk örök
jóokban. *Ugy Légyen.*

202. IN DIE PALMARUM.

Örvendezzen már ez világ, légyen minden-
ben vigaság, mert CHRISTUS mindenért
váltság világ bűnéjért orvosság.

Halála előtt hatod nap, fel-méne Bethá-
niában, hogy Lázárt fel-támasztatná, kinek már negyed
napja vala.

Hol az Szent Afzszony Mária, drága kenettel járula,
Christus lábát mofogatá, és hajával szároгатá.

Onnan fel Jerusálemben, indula nagy szelidségben,
szamárt vemhével egyemben, hozatá ő feregében.

Oh melly nagy alázatofság, Istentől nagy irgalmas-
ság, hogy szamáron ül uraság, kié mindez széles világ.

Zachariás szent Prophéta, mert ezt régen meg-mon-
dotta, örülly már Sion leánya, örvendezz nagy viga-
ságba.

Ne fély mert imé te hozzád, az te Királyod jó néked,
szamár vemhén telepedett, mutatván nagy szelidséget.

Véle

Véle vagyon Istenfége, mondhatatlan nagy kegyelme, jó-vólta, idvőzítése, mert ő mindezeknek feje.

Elől utol nagy serege, Sz. Lélek tellyességében, hosánnát kiált az menyben, Dávid fiának örömben.

Némellyek ruházattyokkal, Christus útát méltósággal, némellyek hintik ágakkal, Királyt tisztelik azokkal.

Kinek bé menteliben, az város lön zendülésben, Sidó gyermekek ékeffen, idvőzlik Christust mentében.

Mi-is azért Királyunknak, mennyünk eleiben Urunknak, vigyünk szép Pálma ágakat, hitünk győzedelmes voltát.

Ditsősség Atyának menyben, ki mi Királyunknak éppen, szent Lélekkel egyetemben, mostan és minden időben. *Ugy Légyen.*

B E N E D I C A M U S.

JEsus CHristus ki mi értünk negyven napiglan böjtölél: es az pokol-béli ördögtűl meg-kisírtettetél.

Igy akarád meg-tartani erejét Istenfegednek: hogy mi-is mindezek által, az hitben erőssödnénk.

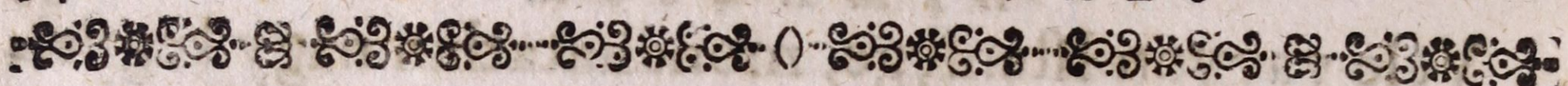
Jesus Christus te felseges Király lévén nem utálád: az szamár hátára űlni, nagy alázatossággal.

Ki minékünk példát hagyál, hogy mi-is alázatossan, Mimagunkat itte ez földön mind halálíg hordozzuk.

§§§§§(o)§§§§§

E

IN

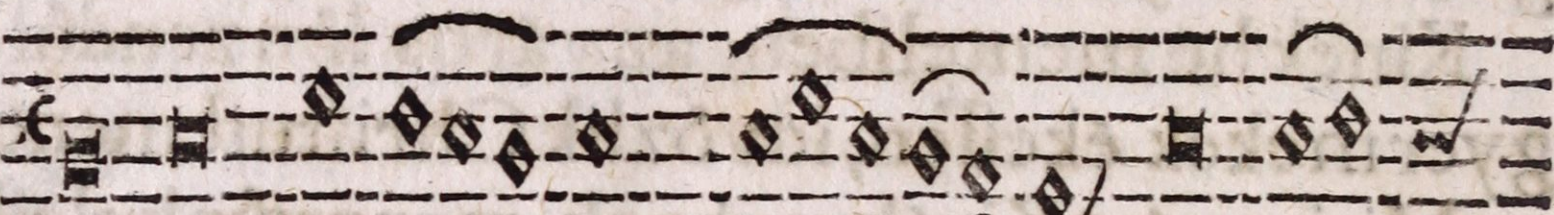

IN DIEBUS MAJORIS

HEBDOMADIS.

21.

HYMNUS.

H mi kegyelmes Christusunk, ki vagy

nékünk igazságunk, békefegünk és váltságunk,

kellyen kérünk imádságunk.

Miszivünket kegyes Isten, igaz hitben reménységben,
kivált-képpen erősítsed, hogy bizhassunk csak te ben-
ned.

Te Isteni jó-vóltodat, ismérhefsük hatalmadat, mel-
lyet hozzánk meg-mutatál, mikor értünk áldoztatál.

Tsak egyedül ez világnak, viseléd terhét bajának,
nyerél nekünk idvőtséget, és mennyei örökséget.

Azért illy nagy szírelmedért, kérünk ne vész-el bü-
nünkért, ne vehessen ellenfegünk, dühőségel erőt raj-
tunk.

Oh mi irgalmas Királyunk, és győzedelmes Hadna-
gyunk, hozzád hitből folyamadunk, tudgyuk meg mem-
szégyenedünk.

Ké.

Kérünk illy nehéz igyünkben, ne adgy ellenfeg kezében, ne vesd bűnünket elődben, végy bé inkább kegyelmedben.

Keresztyéni edgyességben, nevednek szentelésében, szentigédnek értelmében, tarts-meg minket mind végiglen.

Birjad lelki országodat, véreden vött jószágodat, hogy ez firalom völgyében, legyünk tsendeszek fizünkben.

Adgy állandó egésseget, lelki testi békesseget, hogy meg-futván itt az pályát, vehessük-el az Koronát.

Ditsirteffel áldott Isten, ki minket könyörgésünkben, meg-halgatz nagy kegyelmessen, és részeltetz mind ezekben. U. L.

M A S.

22.

Plange lingua gloriosi, &c.

J Er hirhessük mi Urunknak, nagy ditsó baj

vivását, és mondgyuk-meg Sz. halálát.

mondgyuk-meg diadalmát, mint áldozott és meg

rontott pokol-béli nagy hatalmat.

Ez világnak teremője, Adámon szánakozék, ki az al-
mában mikor évek, az halálban bé-efék, Christus néki
igirteték, Adám ott meg-bátorodék.

Igy kell vala ennek lenni, mi lelkünknek idvőzűlni,
mert az őrdög tsalárdsága, minket bűnben bé-ejte, de
Christusnak sz. halála, minket önnét ki-menté.

Mikor azért az időnek el-jöve tellyes vólta, szűleték
szűz Máriátul, mint az Atya meg-mondta, ez világnak
meg-váltója, és meg-szabadítója.

Sir az Jépus az nagy hidegben tétettetvén jászolban,
takargattya szűz Mária szent tagait posztóban, kezét
lábát bé-polálván, Bethlehemnek városában.

Mikor Jépus immár harmintz-három esztendő vól-
na, és Attyának akarattyát, bé-tölteni akará, magát adá
az nagy kinrá, bűnös népnek váltságára.

Az kereszt-fán mérget iszik, artzul nyállal pókdőfik,
gyenge testet lántzával fertik, vas-szeggel szegezük, ő
szent vére ki-folyamik, véle bűnünk el-mofatik.

Ezt érdemlék mi bűneink, hogy Christust meg-kén-
zanák, mert így fordula-el rolunk terhe Isten átkának, és
így lehetünk víszont örökös menyországnak.

Bűnös ember ha azt hiszed, hogy te éretted jött-el, és
te éretted öletet-meg, halálból támadt-fel, te az bűntől
és haláltul, immáron meg-menekedtél.

Adgyunk immár hálát azért az Atya Ur Istennek, az
meg-váltó mi Urunknak, és szent Lélek Istennek, ditsi-
ret legyen Ur Isten, néked kegyes éltetőnknek.

Ugy Légyen.

M A S.

Vexilla Regis.

23

K Erefztyének örvendezzünk, mert Országol

mi Királyunk, fénlik immár az mi zászlónk, kin

haláltól meg-váltattunk.

Mert az Christus kereszt-fára, értünk méne nagy ha-
lálra, mert bűnünknek lenne arra, azt fel-vővé szent
vállára.

Kereszt-fára feszítették, vas szeggel meg-szegez-
ték, az lántsával öklelteték, és méreggel itatatték.

Vérét rajta ki-botsátá, vizzel edgyben ki-árasztá,
minket azzal meg-tisztítá, és lelkünkben meg-orvoslá.

Ezt szent Dávid lám meg-irta, hogy Christus fán or-
száglana, rajta halált meg-rontana, ördöggel az bajt
meg-viná.

Az ördögöt és meg-győzné, az nagy poklot ő meg-
tőrné, embereket meg-mentene, és meny-országban
bé-vinné.

Jesus Christus az mi fejünk, edgyetlen edgy mi vált-
ságunk, közben-járónk és mentsegünk, szó-szollónk és
idvőségünk.

Mostan te hozzád kiáltunk, és tiszta sziből könyör-
günk,

günk, botsáfd-meg az mi bűnünket, és add-meg idvősségünk.

Ditsófség néked Urunknak, mi mennyei Királyunknak, örök élet foglalónknak, és abban bé-iktatónknak.

Ugy Légyen.

M A S.

24

Fam ter quaternis trahitur.

M Ostan el-jöttek az űdők, mikor
meg-jelent minékünk, az igazságnak ő napja,
Istennek jó akarattya.

Mostan hitnek igéjében, szivünk erőszódve légyen, hogy az őrdög meg ne tsallyon, hitben meg ne tántorítson.

Légyen fegyverünk tisztaság, ez életbéli jozanság, mellyel ellenfeget tőlünk, mindenkor megszűzhetünk.

Es az tobzódás testünket, ne terhelje-meg elménket, hanem vigyázzunk azokra, mellyek utak menyországra.

Ditsiret légyen Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, ezeknek ajándékának, az ditsó szent Háromságnak.

Ugy Légyen.

M A S.

M A S.

M

Inden mi szenvedésünknek, idei már el-jöt-

tenek, hogy mi testünkben szenvedgyünk és

lelkünkben tiszták legyünk.

Hogy az el-vesztet helyünket, meg-talállyuk életünket, magunkat az igaz hitben, foglallyuk szent erkölcsökben.

Ur Isten tégedet kérünk, légy segítséggel minékünk, hogy jobbithassuk magunkat, követhessük sz. útunkat.

Mind az el-múlt bűneinktől, s' mind penig az jövőn-dőktől, melyekre hajlandók vagyunk, általad meg-sza-badullyunk.

Hogy minden mi bűneinktől, meg-szabadulván, nagy szentül, te hozzád Atya Ur Isten, vágyodgyunk-fel az egekben.

Engedgyed nekünk ezeket, szent Fiadért, az ki min-ket, ingyen olly igen szeretett, hogy mi velünk edgyese-dett. U. L.

M A S.

AZ Christusnak szenvedése, mindenneknél nyilván-vagyon, mikoron ő az kereszt-fán, mi érettünk meg-feszüle.

Dávid

Dávid Királynak mondáfi, mostan immár bé. tölte-
nek, mikoron az mi meg-váltónk, az halállal meg-út-
közék.

Ekesüle az keresztfá, kin az mi Urunk meg-hala, és
méltó lón viselnie, az Christusnak ő szent testét

Ez világnak meg-váltója kérünk téged Jésus Christus
ments-meg minket az ördögtől, kárhozattul és pokol-
tul.

Oh edgyetlen-edgy reménség, szent Atyádnál légy
szó-szollónk, és érettünk esedezzél, hogy bizhassunk
csak te benned.

Téged boldog Sz. Háromság, ditsir minden keresz-
tyén nép, kiket Christus Sz. véreddel, kárhozattul meg-
váltottál. *Ugy Légyen.*

IN FESTO RESURRE- CTIONIS DOMINI.

H Y M N U S.

257

Aurora lucis rutilat, &c.

Enlik az nap fényességgel, zeng az ég

nagy ditsirettel, ez világ örül örömmel,

ordit

ordit az pokol rettegetéssel.

Mert Király CHRISTSUS ereje, halálnak mérgét meg-győzé, pokol tokát bé-rekeszté, minket nagy kin-tul meg-mente.

Koporfoban temetteté, vitézektől őrizteték, hata-lomban ditsekedék, halál tőle győzetteté.

Meg-ment immár az kinoktul, pokolbéli ellenfeg-től, mert fel-támadt az halálbul, mint meg-mondaték az Angyaltul.

Meg-hólt vala bűneinkért, fel-támadt igazságunkért, hogy mi-is egyemben véle, támadnánk örök életre.

Ez húsvéti innepekben, vigadozzunk örömmünkben, mert az Christ9 nag' örömel, ditsőült testbē támadt-fel.

Te kegyelmes Király minket, birj, és az mi szivein-
ket, adgyad nekünk szent Lelkedet, hogy ditsirhefsük
tégedet.

Kérünk illy nagy örömmünkben, ez Húsvéti innepünk-
ben, oltalmazz minden gonosztul, lelki testi nagy ve-
szélytül.

Hálákat adunk tenéked, mert mi tőlünk azt érdemled,
mint ki halálból fel-kelel, s' minket azzal meg-élelesztél.

Ugy Légyen.

M A S.

EZ világnak fenyelege, és Szenteknek idvőssége,
Christus Jesus edgy reménye, menynek földnek
teremtője.

F

Kegyet.

Kegyetlen halált meg-győzvén, őrdög hatalmát el-
vévén, pokol torkát bé-rekesztvén, bűnünket rolunk el-
vévén.

Te általad meg-váltattunk, te általad szabadultunk,
te általad igazultunk, te általad idvezültünk.

Alázatosan könyörgünk, buzgó sziből esedezünk,
légy minékünk segítségünk, mert jól látod melly sok
bűnünk.

Add szent Lelked ajándékát, örök életnek jutalmát,
engeszteld Atyád haragját, láthassuk ő szent irgalmát.

Te vagy menyország kapuja, és idvőtségnek ajtaja,
bűnösöknek szószólója, és csak edgy közben-járója.

Ditsőség legyen Atyának, tenéked ő szent Fiának, és
az mi Vigasztalónknak, az tellyes szent Háromságnak.

Ugy Légyen.

27.

M A S.

K Erefztyéneknek ferge, Hufvét innepét
ditsirje, esztendőnként énekelvén, nagy
fel-fzóval örvendezvén.

Az győzhetetlen Oroszlán, mert az Sárkánt ki az Sár-
tán, az halálból fel-támadván, meg-győzé fejét meg-
rontván.

Kinek

Kinek fenn-áll nagy hatalma, mig el-jő ítélet napja,
akkor-is azt ki-mutattya, mert holtakat fel-támasztja.

Pokolnak kegyetlen torka, melly foglyokat el-nyelt
vala, meg-váltá Christus halála, kiket magának foglala.

Mostan immár uralkodik, hatalmában ditsekedik, föl-
det mennyet edgyé-tévén, s' nekünk örömet készítvén.

Azért őtet jer mindnyájan, áldgyuk magasztallyuk
vigan, minket, kérjük, nagy biztunkban, vigyen-bé
szent országában.

Örökké való ditsőffég, földön mennyen nagy tífztes-
ség, mindentől néki adásék, mint meg-váltó imádtasék.

Ugy Légyen.

28

M A S.

KErefztyéneknek seregje, Húsvét innepét ditsirje,
efztendőnként énekelvén, nagy fel-fzóval örven-
dezvén.

Mert im az Christus meg-győzte, az bűn és poklot
meg-törte, az kárhozatot el-vőtte, őrdög hatalmát
vesztette.

Adámnak nagy vala vétke, és rút engedetlensége,
mellyel minket meg-sebhete, edgyül-edgyik mind el-
veszte.

Demihelt Christus fel-kele, őrdög ottan meg-rettene,
az ő országa fillyede, hatalma veszni erede.

Győzője lön ellenfegnek, félelme hitetleneknek, re-
ménye az meg térőknek, öröme benne hívőknek.

Ennek azért jer szolgálljunk, parantsolattyában jár-
junk, beszédének hitelt adgyunk, szent nevét, vég-nélkül
áldgyuk.

Ditsősséglégyen Atyának, és az ő edgy szent Fiának,
ezeknek ajándékának, az ditső Sz. Háromságnak. U. L.

297

M A S.

Vita Sanctorum, &c.

Szenteknek te vagy CHRISTUS ékessége, és az
Keresztyéneknek reménsege, mert az ördögnek
fejedelemsége, el-vefze mérge.

Te minden szolgaidat kegyelmessen, kérünk tartsad-
meg ez szent innepekben; hogy győzödelmidet ellen-
ségiden, áldgyuk kedvessen.

Ez az Husvétnek győzödelmes napja, mellyen az
Christus az halált tsufollya, feltámadt testét menyben
mutogattya, ditsőtségben tartya.

Mert most mint Király magas menyországban, Kirá-
lyi székekben ül az Atya jobján, honnét meg el-jő itélni
igazán, mindent ez után.

Kérünk téged áldott Fiu Isten, Sz. Lelked által lakoz-
zál szivünkben, hogy bátran akkor az meg-újult testben
álljunk elődben.

Engedgyed nekünk ezt Atya Isten, és meg-szentelő
Sz. Lélek Ur Isten, kikkel az Christus országol egyem-
ben, minden időben. U. L.

31.

M A S.

Azon Nótára.

O Rűllyetek most mindnyájan Keresztyének, még Angyalok-is menyben örűllyenek, mert az Jéhus Christus ellenségünkön, győzedelmet von.

Erős Királyunk meg-rontá az halált, el-vővé rolunk, az törvénynek átkát, és meg-tsufolá pokolnak hatalmát, bé-dugá torkát.

Oh győző Király te birj immár minket, igazgasd kérünk az mi szíveinket, ditsiretedre mozgasd nyelvünket, gerjezd elménket.

Nyújts vigasztalást keferűségünkben, végy óltalmadban üldöztetésünkben, és lelki testi nagy veszedelmekben, tarts-meg kezeidben.

Tekints mireánk szegény árvaiddra, világosítsd szemünket látásra, vezérelly az idvőtségnek útára, az igazságra.

Noha Sz. Atyádnak, jobján ülsz menyben, de Sz. Lelked által lakjál mi szívünkben, hogy el ne tsűggedgyünk az fok kereszttben, az igaz hitben.

Hogy mikor meg-térsz hozzánk itiletre, mindenekről nagy szoros szám vételre, álhassunk akkor elődben job kézre, öröm vételre.

Halgass meg minket ez könyörgésünkben, hogy míg élünk ez nyavalyás testben, te kegyelmedben elménk tsendesz legyen, minden időben.

Ditsőség legyen néked Sz. Atyáddal, és Sz. Lelkeddal mi Vigasztalónkal, áldunk téged minden Sz. Angyalokkal, szüntelen szókkal. *U. L.*

Orvendezzünk Keresztyének, mert országol mi Királyunk, fenlik immár az mi zászlónk, kin haláltul meg-váltattunk.

Mert az Christus kereszt-fára, értünk méne nagy halálra, hogy bűnünknek lenne árja, és fel-vené szent vál-lára.

Kereszt-fára feszítették, vas szeggel meg-szegeztek, az lántsával öklelteték, és méreggel itattaték.

Vérét rajta ki-botsátá, vízzel elegy ki-árasztá, minket azzal meg-tisztita, és lelkünket meg-orvoslá.

Ezt szent Dávid lám meg-irta, hogy Christus fán ország-lana, rajta halált meg-rontana, ördöggel az bajt meg-viná.

Az ördögöt meg-győznéje, az poklot ő meg-tőrnéje, embereket meg-mentene, meny-országban bé-vinnéje.

Jesus Christus az mi fejünk, váltságunk és mi mentse-günk, edgyetlen-edgy közben-járónk, szó-szollónk és idvőzítőnk.

Mostan te hozzád kiáltunk, és tiszta sziből könyör-günk, botsájd-meg az mi bűneinket, és áld-meg igazsá-godat.

Ditsófség szent Háromságnak, Téged illet sok méltóság, ki meg-váltál bűnösöket, szent Fiad által örök-ké. *Ugy Légyen.*

§§§§(o)§§§§

RE.

RESPONSORIA.

Esus Christus élő Istennek Sz. Fia;

Irgalmazz minékünk. Ki az napon nagy dicsőféggel

halottaiból fel-támadál; Irgalmazz minékünk.

VERSICULI.

Halálra adatott vala az CHRISTUS az mi bűncin-
kért; alleluja.

Fel-támadott az mi idvősségünkért; alleluja.

Fel-támadott az Christus halottaiból; alleluja.

Mint meg-prophétáltatott vala; alleluja.

Fel-támadott az Ur Jesus Christus az koporsóbol; allel.

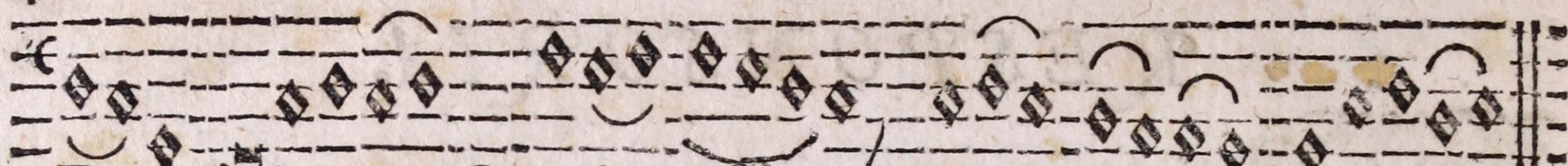
Ki mi érettünk az kereszt-fán függött; alleluja.

BENEDICAMUS.

Ldgyuk mindnyájan az Ur Istent ki az ő szent

Fiát

Fiát fel-támasztá ditsósséggel; Alleluja, Alleluja.

Hálát adgyunk most ő néki, és ditsirjük nagy

jó-vóltát mind örökké, Alleluja, Alleluja.

Emlekezzünk kerefztyének, az Istennek jó-vótáról;
ki szent Fiát mi érettünk áldozatra botsátá.

Hálát adgyunk az Atyának, és az ő edgy szent Fiának;
Sz. Lélekkel egyetemben, mind örökkön örökké.

Jesus Christus ki ez napon az halálból fel támadál; így
akarád tífztaságnak ábrázattyát meg-hozni.

Ditsóssé mind örökké, szent Atyáddal egyetemben;
és az te áldott Lelkessel edgy Isteni felségben.

IN DIE ASCENSIONIS DOMINI.

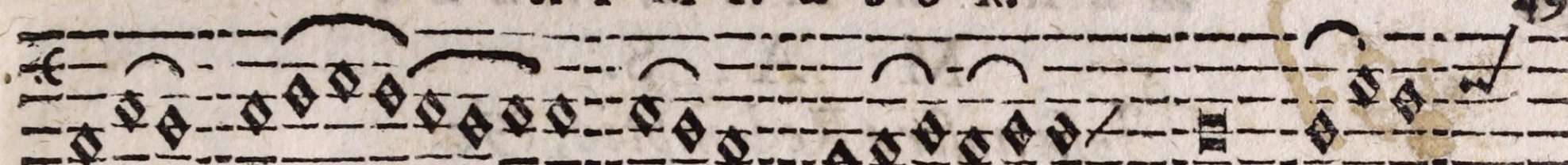
32.

HYMNUS.

Festum nunc celebremus, &c.

Ostani jeles innep nap és örömek,

ékes éneklésre minket ingerlenek, mert fel-

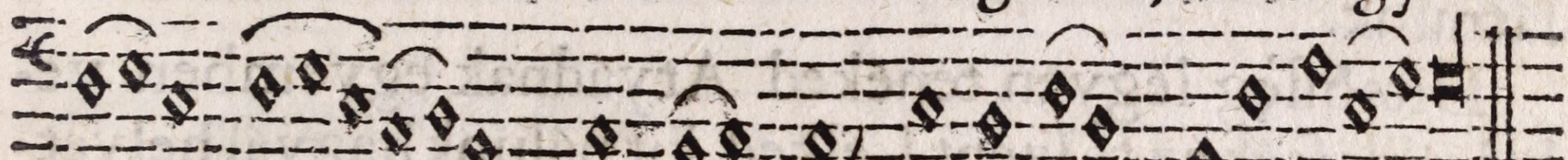
ménészekiben, ditsősségének, kegyes Királya men-

nyeknek. Fel-méne Christus örömmel az egekben,

ditsóittetik szenteknek seregében, az Angyali

karok éneklik mennyégben, győzőnek lenni ügyében.

Mert fel-menvén, fogva vivé az fogságot, ada az földieknek nagy ajándékot; honnét vizont el-jő itilni világot, mind élőket, mind holtakat,

Mimost tégedet, édes teremő Urunk, buzgó könyörgésünkben halgass-meg kérünk, távoly járjon pokolbéli őrdög tőlünk, hogy törben ne ejtsen bennünk.

Hogy mikor meg-tér sz fényeskődben itélni, minden titkos bűnünket meg-vizsgálni, ne hadgy iszonyu kint azoknak kófolni, kik tsak benned tudnak bizni.

Engedd-meg ezt nekünk, mindēhato Isten, sz. Atyád, és sz. Lelkcddelegyetemben, hogy téged az életben és az mennyégben; áldgyunk vig ortzával hiven. U. L.

Iesu nostra Redemptio, &c.

JEſus Chriſtus mi Királyunk, teremtőnk és kívánságunk, meg-váltónk és vidámságunk, ki teſtben öltő-zél értünk.

Honnat érdemlettük tőled, hogy bűneinket el-ve-gyed, az ſzörnyű halált meg-ſzenvedd, ez világot ked-vedben vedd.

Pokolra értünk le-ſzállál, fogságból ki-ſzabadítál, az halálból fel-támadál, menyben nekünk helyt foglalál.

Kérünk azért édes Urunk, légy ſzó-ſzollo mi éret-tünk, és mikor innen ki-múlunk, adgyad ſzent ſzinedet látnunk.

Ditsőſſég legyen tenéked. Atyádnak egyemben ve-led, áldafsék az te ſzent Lelked, kit nálunk hagyál helyet-ted. *U. L.*

V E R S I C U L I.

Fel-méne Chriſtus meny-országban: Nagy ditsőſſég-gel.

Fogva vivé az mi ellenſéginket; Hálát adgyunk azért őnéki.

B E N E D I C A M U S.

JArjunk mi moſt Kereſztyének idvőſſégnek igaz után; mert az Chriſtus ez mái nap méne-fel meny-ország-ban.

Hogy minékünk ſzent Attyától Vigafztaló ſz. Lélek-nek, kellemetes ajándékát meg-nyervénel-botsáſſa.

IN FESTO PENTHE-

COSTES.

HYMNUS.

Veni Creator Spiritus.

Óvel teremtő Sz. Lélek, és hiveiddel

légy vélek, Szent ajándékiddal szívek, újullyon

és tellyesedgyék.

Kiható vigasztalónak, és Isten ajándékának, avagy
hét ajándékunak, s' Isten job keze újának.

Mondatol élő kút-főnek, tűznek és lelki kenetnek, A-
tyának igéretinek, és az igaz szeretetnek.

Gerjesz világot elménkben, onts szeretetet szívünk-
ben, erősíts minket testünkben, és nagy erőtlenségünk-
ben.

Adgy nekünk tellyes örömet, idvőség hozó kegyel-
met, köztünk minden gyűlölséget, ronts-el, és adgy ed-
gyeséget.

Távoztasd ellenséginket, és add-meg békeségünket,
mindenkor vezérly minket, utálhassuk bűneinket.

Adgyad ismárnunk az Atyát, és az ő edgy szűlött Fiát, és hinnunk hogy mind kettőtől, szentül származol végnélkül,

Ditsósség az edgy Istennek, Atya, Fiu, Sz. Léleknek, kedves ajándéka ennek, lakik szivében mindennek. *U.L.*

35

M A S.

Jövel Szent Lélek UR ISTEN, vigasztaly minket szivünkben, bátorits-meg felelmünkben, az Christusnak érdeméjért.

Jövel, jövel, téged kérünk, ajándékod közöld velünk, az gonoszt fogyassad bennünk, az Christusnak érdeméjért.

Jövel lágyits az kő szivet, ronts-meg az nagy gyűlölséget, plántály közzénk edgyeséget, az Christusnak érdeméjért.

Ditsósség néked Urunknak, és kedves vigasztalónknak, ki el-foglalál magadnak, minket lako hajlékidnak.

Ugy Légyen.

36

M A S.

Jövel Szent Lélek UR ISTEN, ki Atyával vagy edgy Isten, tégy mi velünk kegyelmessen, az Christusnak érdeméjért.

Bűnösök vagyunk előtted, mert nem fogadtuk intésed, de bűneinket el-fedezd, az Christus:

Ald-meg Szent Lélek szivünket, szenteld-meg az mi lelkünket, ujits-meg természetünket, az Christus:

Te vagy szivünknek világa, minket tart bűnnek soksága, ne legyünk ördög országa, az Christus:

Hitet-

Hitetlenségünknek bűnét, kegyetlenségünknek terhét, rontsd-el kárhozatnak kötélét, az Christus:

Vifellyed az mi gondunkat, néked adtuk mi magunkat, vezérelj az mi útunkat, az Christus:

Sz. Lélek kérünk irgalmazz, és minden bűntől oltalmazz, kárhozat ellen légy támasz, az Christus:

Minden keferőséginkben, és életünknek rendiben, bátoríts minket hitünkben, az Christus:

Azigaz hitnek gyümölcset, az szeretet edgyeségét, plántáld mindenütt jó hírét, az Christus:

Sötétségünknek világa, mi szívünknek nyájasága, lelünknek légy boldogsága, az Christus:

Szent Lélek kérünk tégedet, oltalmazd az te igédet, ismérhesünk-meg tégedet, az Christus:

Ditsőség Atya Istennek, Fiunak idvőzítőnknek, az Sz. Lélek Ur Istennek, szent Háromság edgy Istennek.

Ugy Légyen.

RESPONSORIA.

Esus Christus élő Istennek szent Fia;

Irgalmazz minékünk. Ki az Sz. Lelket Atyától

nékünk nyeréd; Irgalmazz minékünk.

Versic: Ki ez napon az Apostolokra Sz. Lelket el-
botsátád; Irgal: Ditsősség Atyának és Fiának és
Sz. Lélek Istennek. JEsus.

V E R S I C U L I.

Az Szent Léleknek ajándékát; botsáfd szivünkben U-
ram Isten.

Ki mi bennünk Isteni; és emberi szerelmet gerjeszzen.
Ur Istennek szent Lelke; bé-tölté földnek kerektségét.
Es mindenek vallyák; Bóltseségének jegyét.

Az Apostolok külömb-külobmb nyelveken szolnak vala;
alleluja.

Es hirdetik vala Istennek nagy tsuda tételét; alleluja.

B E N E D I C A M U S.

ORúlyunk mi Keresztyének, mert az Isten ó Szent
Lelkét: Meny-országbol hiveihez vigasztalni
botsátá.

Az kik hiszik Christ9 által ó bűnőknek, botsánattyát:
Azok vészik Sz. Léleknek ajándékát örökké.

IN

IN FESTO S.S. TRINI-

37. / TATIS.

HYMNI.

Dvőz legy édes Jefufunk és mi

kegyelmes Királyunk, idvőz légy Christus mi

Urunk, Atya előtt prokátorunk.

Aldott légy Mária Fia, Atya Istennek-is Fia, szívünknek bátorítója, és lelkünknek meg-tartója.

Tanitsa igaz vallásra, Istennek igazságára, Sz. nevednek áldására, igédnek halgatására.

Prédikálta szent igédet, hirdette bőltseségedet, sz. Evangeliumodat, őregbitsed országodat.

Az te mennyei szent Atyád, az mit nem plántált kiírtsad, hamiságot gyomlállyad, az gonoszt köztünk fogyasad.

Gonosz dél-béli ördögtől, tévelygő vak sötétségtől, és minden ellenségtől, oltalmaz minket ezen-től.

Te szent igédnek fegyverét, add nekünk igaz értelmét, mert ellenségnek erejét, azzal ronthatjuk meg fejét.

Téged

Téged Uram nem ismérünk, míg visel vak okosságunk, mert romlott természetünknek, hamiság tettzik kedvesnek.

Igen jól ismérsz bennünket, tudod erőtlenségünket, szívünkben hamar bé-repül, az hamiság igazságul.

Ha szentigédnek világát, meg-óltod azért lámpását, léfzünk Sodoma-béliek, és mind Gomorrha-béliek.

Jaj annak az nemzetiségnek, mellytől világát igédnek, meg-vonzod, mert hamarsággal, meg-vered őket vaksággal.

Nagy lelki éhséget menten, botsátasz arra Ur Isten, mellyért örökké mind testben, éheznek, és mind lélekben.

Oltalmaz kérünk tégedet, ez ilyen vakságtul minket, nyisd-meg lelki szemeinket, hogy vehessük szent igédet.

Adgyad nekünk szent Lelkedet, világosítsd-meg elménket, hogy ismérhessünk tégedet, és ditsirhessük nevedet.

Kegyes tanító Mesterünk, botsájd-meg bűnünket kérünk, hogy meg ne éhezzék lelkünk, szent igéd zengjen közöttünk.

Az pokolbéli tudománt, minden emberi találmányt, ronts-el: hogy csak szentigédből, idvőtséget várjunk hitből.

Ditsirünk tégedet Urunk, és szent nevedért most kérünk, nevellyed igédet közöttünk, hogy az által mi élhessünk. U.L.

38

M A S.

O

H te ditső Szent Háromság, és tökéletes

igazság, kérünk tőlünk az hamiság, távozzék és

mindenhivság.

Oh teremő Atya Isten, és meg-váltó Fiu Isten, szentelő szent Lélek Isten, légyén áldásod népeden.

Tiéd légyen az ditsőség, földön mennyen az tiszteség, mert egyedül vagy olly felség, kit nem imádni nagy vétség. U. L.

M A S.

39

Azonnot ája ének-is.

O H teremő Atya Isten, ki uralkodol mennyekben, tekints reánk infegünkben, ne vesszünk-el bűneinkben.

Oh meg-váltó Jესus Urunk, edgyetlen edgy prokátórunk, engeszteljed szent Atyádat, ne ronts-el szentegyházadat.

Szentelő Sz. Lélek Isten, lakozzál az mi szivünkben, tarts meg minket igaz hitben, és nagy buzgó szereteten. U. L.

SSSS(o)SSSS

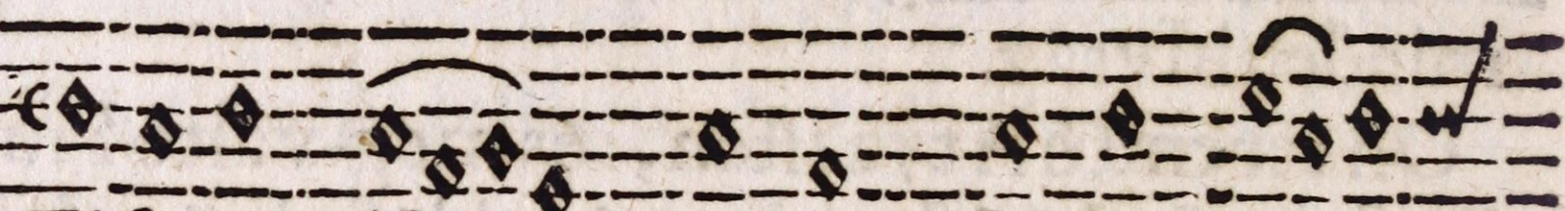
H

SE-

SEQUUNTUR
HYMNI QUOTIDIANI,
ac in primis
DE OPERIBUS SEX DIERUM.
HYMNUS PRIMI DIEI.

Lucis Creator.

40. *Prima dies chaos ex nihilo lucemq; creavit.*

Elféges Isten menynek földnek Ura,

és mindeneknek nagy bölts alkotója, világos.

ságnak tsudálatos Attya, és formálója.

Hogy meg mutatnád te nagy jó-vóltodat, böltséfségedet és nagy hatalmadat, te foghatatlan világosságot, boldogságot.

Az menynek földnek ő teremtében, hogy még ez világ volna sötéttségben, világosságot teremtel az égben, szép tündöklésben.

Te meg-választád akkoron az napot, az sötét éjtől az világosságot, dolog tételre rendeled az napot, az szép világot.

Fáradság után el-aluvásunkra, szerzed az éjelt mi nyűgodalmunkra, és hogy ez élet minket mig el-hadna, és meg-nyűgotna.

Akkor változik-el testi világunk, és követkőzik kedves nyűgodalmunk, jusson elődben azért imádságunk, foházkodásunk.

Ne hadd lelkünket bűnnek el-bírnia, örök élettől itt el-fzakadnia, gonofság miat ne hadd kárhoznia, megromlania.

Degerjefz minket az mennyei jókra, örök életnek szép kívánságára, mindē bűnöknek távoztatására, utálására.

Add-meg ezeket nekünk kegyes Atyánk, te Sz. Fiad, ki minékünk Urunk, és Sz. Lelkoddal légy kegyelmes hozzánk, tekints mircánk, U. L.

41. ALIUS SECUNDI DIEI.

Alterabis quintos cælos, ac aëra vastum.

MEnynek és földnek nemes teremője, minden dolgoknak böltsen rendelője, az ég az földel hogy edgyütt ne lenne, de külön lenne.

Tel-választád másod napon őket, az ég s' az föld közt szerzél mezfzeséget, az fellegeknek tágas űrefséget, az hidegeket.

Hogy az nagy vizek mind az egész földet, el ne borítsák az szép szigetcet, tsudálatossan fel-függesztéd őket, az bő esőket.

Annak-felette az égi tűz minket, mind ne vesztené-el az földieket, te azok által meg-enyhítéd őket, ugy éltetiz minket.

Ne esünk ismét új veszedelemben, az ördög miá nagy keferűségben, mikor vétkezünk ne hadgy az bűnökben, ördög kezében.

Adgy igaz hitet ez világban nekünk, melly minden jóval tündököllyék mi bennünk, minden hiúságot utáls-meg velünk, lakozzál mi bennünk. U. L.

ALIUS TERTII DIEI.

42

Tertiacum terris plantas, pontumq; profundum.

AZ széles földnek nagy bős teremtője, és tengereknek tsuda intézője, hogy az víz és föld mind tsak edgy ne lenne, de külön lenne.

Te harmad napon hogy teremtesz vala, mikor az vizzel az föld edgyút volna, mind az vizeknek parantsoltál vala, így szóltál vala.

Vállyanak magoknak az vizek az földtől, és legyen külön az föld az egetől, emberek vadak birják lakó helyül, és örökségül.

Hogy bővölködgyék minden-féle fákkal, fok külömb külömb nagy szép virágokkal, és gyümöltőzzék éltető fok jókkal, drága magokkal.

Akkoron lőnek az széles tengerek, az egész földön nagy szép folyó-vizek, tsörgő patakok és kedves kútfejek, az kik éltetnek.

Gyógyits-meg Uram lelki sebeinket, tisztisd-meg az mi fertelmességinket, adgyad siratnunk hitetlenségünket, fok bűneinket.

Birja szent Lelked az mi sziveinket, semmi gonoszra ne botsásson minket, de minden jóban építsen bennünket, erőtleneinket.

Es

Es bátorítsa félelmes szivünket, tartsa tsendessen te benned hitünket, semmi retteget ne illessen minket, te hivedet. *Ugy Légyen.*

43. ALIUS QUARTI DIEI.

Cum stellis quarta locavit in aethere Phabum.

OH magas menynek szentseges Istene, széles egeknek meg-erősítője, negyedik napon szépen építője, és rendelője.

Kifejünk felett mint edgy fel-vont sátozt, meg-ékesítéd az nagy magasságot, akkor teremted, te az fényes Napot, és az szép Holdot.

Hogy ez világnak az Nap ő fényével, nappal szolgál-na el kerülésével, az Hold világ-is azon-képpen éjel, szolgál-na szerrel.

Kik ezen-közben az ő folyásokkal, jegyek lennének ő el-fogyásokkal, esztendő, holnap, és hét szám-tartással, mi nagy hasznunkal.

Ezekkel szerzed az szépsillagokat, mint edgy hatalmas nagy országos hadat, hogy meg-mutatnád te nagy hatalmadat, birodalmadat.

Világosítsd-meg az embereket-is, vedd-el homályát az mi szivünknek-is, öld-meg az bűnnek kemény köte-lét-is, te birj minket-is. *Ugy Légyen.*

44. ALIUS QUINTI DIEI.

Quinta dedit pisces undis, caeloq; volucres.

OH nagy hatalmu felséges Ur Isten, ki tsudálatos Ur vagy az egeken, onnét teremted kik járnak az égen s az víz fenekén.

Ötödik napon adál madarakat szép kívánatos szárnyas állatokat, ő vélek edgyütt az vízben valokat, és fok halakat.

Vallyon s' nem elég tsudaé ez nekünk, azon edgy vízből mit adtál minékünk, kinek némellyik igen jár fölötünk, megszűze mi tőlünk.

Némellyik penig vizeknek fenekén, széles tengernek az ő nagy ősvényén, és őrvényeknek mélységes fok völgyén, szabadon élvén.

Adgyad minékünk bűnös fiaidnak, te szent Fiadban meg-igazultaknak, vethetsünk véget minden álnokságnak, és gonofságnak.

Ne birjon minket az lelki nagy vakság, és bálványozó szertelen kábaság, és az pogányi fok utálatofság, semmi hamisság. *U. L.*

49

ALIUS SEXTI DIEI.

EMberi nemnek teremő Istene, minden dolgoknak szépen rendelője, valamit éltet ez egész föld színe, te vagy szerzője.

Hatod nap adád az fene vadakat, akkor teremtéd földből az barmokat, az tsuszó mászó földi állatokat, és az Adámot.

Te igy rendeléd azoknak dolgokat, hogy ember bírná ez földön azokat, minden nagy testű erős állatokat, mint edgy rabokat.

Órizz Ur Isten nagy oktalanságtul, minket szertelen gonofz kívánságtul, testi rabságtul minden bú bánattul, és nagy romlástul.

Birjad,

Birjad lelkeddel az mi erköltsünket, és vezérellyed tselekedetünket, Christus vérevel mosd-el bűneinket, undokszennyünket.

Az magas menyből adgy örömet nekünk, szent ajándékok közöllyed mi velünk, minden gyűlölség távol legyen tőlünk, lakozzál velünk. U. L.

47. ALIUS SEPTIMI DIEI.

FElsegess Isten menynek földnek Ura, és mindennek vagy teremtető Attya, az magas égnek szépen alkotója, és vagy bírója.

Az mi kedvünkért az szép fenyves Nappal, te meg ruházd az eget azzal és az éjszakát az világos Holdal, mint edgy lámpással.

Hogy meg nyugosson az mi munkáinktól, törődésinktől és fáradságinktól, néha peniglen minagy bánatinktól, és siralminktól.

Nagy hálát adunk kegyes Atyánk néked, hogy te ezen napon nekünk ezt engedted, nagy szép békével élünk te előtted, dicsőség néked.

Immár az napnak az ő kezdetiben, néked könyörgünk Atyánk igaz hitben, segits-meg minket minden szükséginkben, áldgy-meg lelkünkben.

Hogy tiszta szívből áldhassunk tégedet, szép ének szóval dicsirjünk tégedet, jozan elmével imádgunk tégedet, mint Istenünket.

Az sötét éjnek reánk jövőésében, adgyad hogy lelkünk ne legyen sötétben, se penig hitünk tökéletlenségben, és tévelygésben.

Ha az mi testiszemeink alufznak, lelki szemeink reád vigyázzanak, az mi bűneink mind el-alugyanak, és meghallyanak.

Tarts tisztán Uram testünket lelkünket, őrizz-meg bűntől álmunkban-is minket, az álnok ördög ne birjon-el minket, erőtlenecket.

Adgy békefeges nyugalmat nekünk, és tennen magad vigyázz Uram értünk, nagy szép békével legyen fel-kelésünk, tellyes életünk.

Tégedet kérünk Istennek Sz. Fia, néked könyörgünk mi Urunknak Attya, hogy az mit kérünk Szent Lelked megadgya, s' meg-koronázza. *Ugy Legyen.*

AD MATUTINAS PRECES.

AZ Nap fel jövén immaron, kérjük az Istent mindnyáján, hogy ezen az egésznapon, bűntől minket oltalmazzon.

Nyelvünket meg-tartoztassa, és az bűnre ne botsássa, szemeinket bé-takarja, gonoszra nézni ne hadgya.

Sziveink tiszták legyenek, gonosz bűnt bé ne vegyenek, kevélységet gyűlöllyenek, ételt italt mértéklenek.

Hogymikor az Nap el-nyúgszik, és az éj el-alkonyodik, mi egészszén tiszták legyünk, és őtet vigan ditsirjük.

Ditsiret legyen Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, és az mi Vigasztalónknak, kitől minden jók származnak. *Ugy Legyen.*

M A S.

M A S.

M Oltan ô Szent Lélek Isten, ki Atyával vagy edgy Isten, Fiuval hasonlo-képpen, kérünk száll-bé sziveinkben.

Hogy mindnyájan tiszták legyünk, téged szüntelen ditsirjünk, szeretet légyen mi bennünk, edgymás-közt edgyefek legyünk.

Ezt tselekedgyed mi velünk, mert te vagy tutorunk nekünk, igazgatást tőled várunk, mivel tsak reád maradtunk. U. L.

M A S.

I Gaz Biró nagy Ur Isten, ki állatza mindent jó
rendben, reggelt Nap fénnnyel derited, és az
dél meg-melegited.

Oltsd-meg patvarinknak tűzét, vedd-el bűneinknek terhét, adgy minékünk egészséget, lelki testi békeséget.

Ditsőtség néked Atyánknak, és edgyetlen-edgy Fiadnak, tisztetség adásék annak, ki tutora az árvának.

Ugy Légyen.

M A S.

A Llatoknak meg-tartója, egeknek igazgatója, Napnak égen forgatója, Hóldnak bőlts változtatója.

I

Adgy

Adgy minékünk itt ugy élnünk, hogy bűnünkben el ne vefzünk, hanem mennyekben mehefsünk, s' veled örökké élhefsünk.

Ditsőtség légyen tenéked, föld meny magasztallyon téged, mert mindenekre, kegyelmed, mint az bőár-viz ki-terjed. U. L.

49.

M A S.

L Atod Isten sziveinket, látod erőtlenséginket, el nem rejtyük bűneinket, várjuk kegyelmességedet.

The musical notation consists of three staves. The first staff begins with a treble clef and a common time signature (C). It contains a series of diamond-shaped notes, some beamed together, and rests. The second staff continues the melody with similar notation. The third staff concludes the phrase with a double bar line and a final note.

Mindnyájan artzra borulunk, s' néked szent Atyánk könyörgünk, felejtsd-el bűneinket, tengerben el-bévedd őket.

Világosítsd elméinket, gerjezd-fel mi sziveinket, hogy ditsirhefsünk tégedet, és áldhassuk szent nevedet.

Hajlékoddá mi szivünket, szentellyed kérünk tégedet, sziveinkben lakodalmat, szerezz és nagy nyugalmat.

Igytselekedgyél mi velünk, szent Fiadért, ki minékünk, nálad bizonyos reményünk, és hozzád egyenes úcunk. Ugy Légyen.

M A S.

Elsegés Atya Ur Isten, ez napnak ő kezdetiben, könyörgünk tarts-meg hitünkben, és az igaz szeretetben..

Bűneinket meg-botsássad, és ízivűnket vigasztallyad, vallásunkat bátorítsad, az szent Lelket nekünk adgyad.

Hogy ne ártson az ellenség, távuly legyen minden kétség, testi lelki fertelmesség, és az gonosz éktelenség.

Oltalmaz kérünk gonosztul, ördögtul hitetlenségtul, az bűnnek kifirtetitől, hirtelen való haláltul.

A lgyad nekünk életünkben, szerethetsük edgy mást szűben, élhessük nagy békeségben, és hitnek jó gyümölsében.

Munkánkat nekünk meg-áldgyad, életünket szaporítsad, hivalkodásra ne botsáss, és tobzodástul tartoztass.

Lelkünket és jószáginkat, néked ajánlyuk magunkat, vezérellyed miútunkat, vífellyed jóra gondunkat.

Engedd ezeket Christusért, te edgyetlen-edgy Fiadért, és minékünk szó-fzolónkért, edgy elég áldozatunkért..

Halákat adunk Ur Isten, te Szent Fiadnak akképpen, sz. Lélekkel egyetemben, mostan és minden időben.

Ugy Légyen.

Könyörgünk az Istennek, Christus által mi Atyánk-nak, hogy ismérjen fiainak, kegyelmezzen bűneinknek.

Az ördögnek hatalmátul, és az bűnnek fokságátul, minden-féle ellenségtől, oltalmazzon és haláltól.

Vigasztallyon szent Lelkével, igazgasson beszédével,
ne bocsfzontsuk bűneinket, nagy fok hitetlenséginket.

Mai nap mi életünkben, ne essünk semmi vétékben,
nagy józanság életünkben, legyen minden beszédünk-
ben.

Hitünk legyen tökéletes, mi életünk olly szentséges,
nálunk legyen utálatos, hitlenség, mert kárhozatos.

Szent Angyalid őrizzenek, és kezekben viselleyenek,
nyomorgatni ne hadgyanak, se embernek se őrdögnek.

Ditsiret néked Ur Isten, ki minket néz kegyelmessen,
halgass-meg mostan kegyessen, hogy könyörgünk szük-
ségünkben. U. L.

52.

M A S.

S Ok nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk, mert

segedelmet sohol nem találunk, tsak ő minékünk

Atyánk és gyámolunk, minden oltalmunk.

Tégedet azért alázatos szível, kérünk oltalmazz A-
tyánk job kezével, és táplály minket az te szent igéddel,
lelki étellel.

Itte az árnyékban miglen mi nyomorgunk, tsak sege-
delmed alá mi folyamunk, mert igen kegyes Atyánk
vagy minékünk, minden életünk.

Pokolajtaja bűnért reánk nyila, hogy az Istennek haragja indula, minden nyavalya ottan reánk szálla, bűnnek jutalma.

Ha bűneinket számlálod Ur Isten, senki közzülünk nem mehet elődben, mert mi fetrengünk számtalan fok bűnben, undok életben.

Azért könyörgünk ne nézd bűneinket, de tekints kegyes szemciddel minket, az te Fiadért szerefs ingyen minket, szabadíts minket.

Ne tégy mi velünk az mi bűnünk szerént, de tekints minket kegyességed szerént, az Christus Jesus kedves volta-szerént, érdeme szerént.

Végy-el mi rolunk ennyi fok inféget, adgy nekünk kérünk immár tsendességet, ne fogyatkozzunk-el fok infég között, adgy nekünk erőt.

Sok nyavalyáink le tsendességedyenek, hogy hatalmasok tégedet féllyenek, és mindenkoron téged ismérjenek, örök Istennek.

Ditsíret legyen az Atyának menyben, ő szent Fiának örök ditsőségben, és Sz. Léleknek vélek egyetemben, örökké, Amen. *Ugy Légyen.*

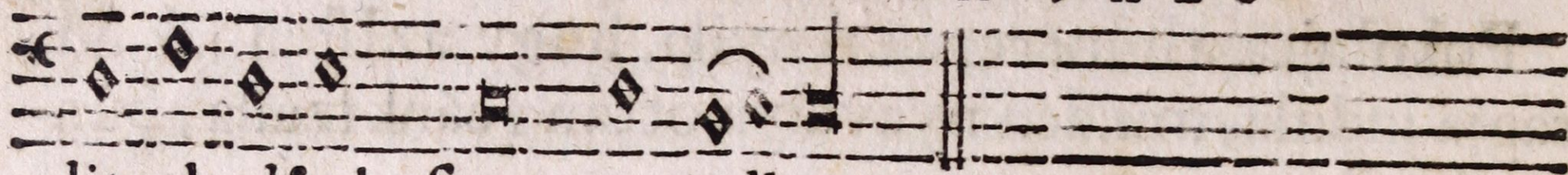
53

M A S.

M

Indenkor téged Ur Isten, magasztalunk

mi szívünkben, bizakodunk kegyelmedben,

ditsekedünk szent nevedben.

Örvendez szent Atyánk lelkünk, mert biztat minket mi Urunk békeségre hogy már dolgozunk, hozatot minden mi igyünk.

Mihelt bajunkat fel-vövé, és magát kezefsé tövé, legottan meg-igazita, félelemből szabadita.

Immár kegyelmességedet, várjuk Uram te kedvedet, imádjuk csak te szent nevedet, nézzed ne mi érdemünket.

Mert ő rajtunk keseredék, bűneinkben fűződözék, halunkban részefedék, haragod rolunk így mülék.

Hamissak valánk előtted, rőtögünk vala te tőled, de el-tévedt juhaidat, meg-térité te szent Fiad.

Vállán őket az akolban, bé-vivé nyugalomban, meg-biztatá kegyelmében, meg-gyógyitá szerelmekbē.

Néked azért örvendezünk, te benned most ditsekedünk, edgyetlen-edgy mi életünk, néked örökké éneklünk.

Ditsősség néked Atyánknak, és edgyetlen-edgy Fiadnak, s' szivünk bátorítójának, és meg-vigasztalójának.

Ugy Légyen.

54

M A S.

A Tya Istennek edgy Fia, ez világnak ő biroja, Christus Jesus meg-valtója, árváknak vigasztalója.

Atyának vagy bőltséfsége, abrázattya fényessége, minden szentek ditsőssége, bűnösöknek reménsége.

Le-

Le-szállál magas-mennyekekből, szent Atyádnak kebeléből, emberi testet reád vől, hogy mentenél-meg bűnűnktől.

Ezt minem nagy érdeműnkből, se jó tselekedetűnkből, de miveled kegyelmedből, hozzánk való szerezetből.

Te minékűnk váltságunkra, kereszt-fát fel-vől válladra, ekképpen menél halálra, így lölezh világnak arra.

Mi azért tisztelgedre, néked nagy dicsőflegedre, tédet hajtunk Jéhus névre, ez világnak négy részére.

Es szivből kérűnk tégedet, segits minket hiveidet, vedd-el romlott edényidet, láthassuk-meg szent szinédet.

Tellyes vagy felséges jókkal, minket is azért azokkal, részeltélis hogy nagy kinokkal, ne gyötretessünk gonoszokkal.

Adgy nekűnk tsendesidőket, és állandó békeséget, atyafi szent szerezetet, benned való igaz hitet.

Hogy látván illy jó-vóltodat, reánk való nagy gondodat, magasztalljunk mint Urunkat, hatalmas szabadsítónkat.

Dicsőfleg menyben Atyának, és edgyetlen-edgy Fiának, ezeknek ajándékának, az dicső szent Háromságnak.

SS

Ugy Légyen.

M A S.

AZ étszakai sötétség, tévelygő rút esztelenség, távozzék, mert már idvőfleg, rágyog mint napi fényesség.

Mullyék homálya elménknek, kételkedése szivűnknek,

nek, világa az igaz hitnek, fényék mint meg-gyúlt szö-vétnek.

Téged mert Christus ismérünk, néked már hitből könyörgünk, szent igéd lakozzék bennünk, az légyen nekünk vezérünk.

Ne nézd fokságát vétünknek, undokságát esetinknek, feredőjével vérednek, mofs-meg, hogy kellyünk Istennek.

Ditsősség légyen Atyának, és tenéked ő Fiának, az mi edgy vigasztalónknak, az ditső Szent Háromságnak.

Ugy Légyen.

SV.

M A S.

OH mennyeknek fenyefsége, és Szenteknek ditsősége, bűnösöknek reménsége, edgyetlen-edgy segitsége.

Te előtted vallást tészünk, hogy mi mindnyájan elvesztünk, méltó haragodban estünk, s' örök halált érdemlettünk.

Mert imé már az mi bűnünk, hatalmasan regnál bennünk, mellyért az mi ellenségünk, jussát mondgya lenni rajtunk.

Nints szivünkben reménségünk, nints lelkünkben tsendefségünk, magunkban meg-fogyatkoztunk, halál miatt nyomorodtunk.

Könyörűly azért mi rajtunk, Ur Isten könyörűly kérünk, Sz. Fiadért esedezünk, szány-meg és ne hadgy elvesznünk.

Vesd reánk szemeidet, vedd-el rolunk bűneinket, igazíts-meg bűnből minket, vigasztald-meg sziveinket.

Ditsős.

Ditsőfleg néked Atyánknak, véled edgyütt meg-vál-
tónknak, és az mi Vigasztalónknak, az ditső Sz. Három-
ságnak. *Ugy Légyen.*

M A S.

M Ennyi Attya UR ISTEN, néked hálát adunk ezen,
hogyz éjle egésségben, meg-tartottál ez életben.

Ördög ellen Angyaliddal, minket meg-oltalmaztattál,
mikor tsendessen nyugodtál, érettünk magad vigyáztál.

Gonosz ember szándékától, az ördögnek tagjaitól,
tolvajoktól és lopoktól, meg-őriztél minden kártól.

Lelkeinket tsendességben, tartottad szent kezeidben,
nem hadtad esni kétségben, ördögnek kifirtetiben.

Testünket-is egésségben, meg-őrizted szép épességben,
az éjeli sötétségben, ne jutnánk semmi veszélyben.

Kérünk mi-is mint Atyánkat, tekintsed-meg fiaidat,
áld-meg minden munkainkat, szaporítsad jószágun-
kat.

Hogy abból néked élhefsünk, tisztefségedre költhes-
sünk, szegényeket táplálhassunk, mindenekkel jól te-
hefsünk.

Szent igédet tanulhassuk, magunkat ahoz szabhas-
suk, bűntől magunkat ohassuk, szentül jámborul él-
hefsünk.

Mint az fényes napra nézünk, igédre ugy figyelmez-
zünk tégedet el ne felejtsünk, mindenben tsak tőled fűg-
jünk.

Ezeket add-meg Christusért, az te szerelmes Fiadért,
mi edgyetlen-edgy Urunkért, ki lőtt áldozat bűnünk-
ért. *Ugy Légyen.*

OH mennyei mi Sz. Atyánk, tekints menyből most
mi reánk, jusson elődben nyavalyánk, kérünk ne
hadgy mi Sz. Atyánk.

Mert láttjuk rosz érdemünket, jól ismérjük el-vefz-
tünket, érezzük fok bűneinket, nem viselhettyük ter-
hünket.

Bűneinkben el-áradtunk, mindnyájan el-hanyatlot-
tunk, febeinkben nehezültünk, ditsőfségtől meg-fosz-
tattunk.

Nintsen nekünk segedelmünk, sohol nintsen bátor-
ságunk, egyedül vagy te óltalmunk, febeinkből gyo-
gyulásunk.

Ha minket te-elhagyándasz, jó vóltodtul meg-fosz-
tándasz, kezeidből ki veténde sz, óltalmadból ki rekesz-
tesz.

Kész præda léfzünk ördögnek, vigaság ellenségink-
nek, tiéidből néked bofzízuság, nekünk tsak az nyo-
moruság.

Mutasd rajtunk irgalmadat, szánnyad Atyánk halá-
lunkat, ditsőítsed jó-vóltodat, ne veszed-el szolgai-
dat.

Tekints reánk az Christusért, tekints az ő haláláért
érdemlye ezt az mi Urunk, mi edgyetlen-edgy remé-
nyünk.

Ditsőfleg néked Atyánknek, ditsőfleg te szent Fiad-
nak, és szent Lélek Ur Istennek, ki vagy Ura mindenek-
nek. U. L.

M A S.

IDvőz légy Christus ez világnak Ura, Atya Istennek
szerető Sz. Fia, bűnös népnek ki vagy bizodalma, és
vigasága.

Halgasd-meg mostan mi könyörgésünket, fordíts mi
reánk kegyes szemeidet, jelentsd-meg hozzánk az te jó
kedvedet, és szerelmedet.

Kérünk Ur Isten hogy légy segítségül, gondot visel-
vén az mi életünkről, lelki és testi minden szükséginkről,
idvőséginkről.

Ne nézzed az mi számtalan bűnünket, birjad lelkün-
ket és mi életünket, tsak te viseljed minden igyeinket,
ne hadgy bennünket.

Senki bűnünkből meg nem szabadithat, senki lelkünk-
ben meg nem vigasztalhat, senki kivűled meg nem oltal-
mazhat, és meg nem nyúgothat.

Mert te egyedül érettünk faradtál, az mi bűnünkért
tsak te szomjuhoztál, kegyetlen halált mikoron kostol-
tál, hogy értünk áldoztál.

Te vagy azért az mi oltalmazónk, te vagy meg-vál-
tónk és meg-szabadítónk, te vagy életünk és edgy bizo-
dalmunk, minden jószágunk.

Tsak te veled adhatunk mi számot, tsak te általad lát-
gattyuk Atyádot, mert minékünk tégedet ajánlott, hal-
hatnunk hagyott.

Tekints ránk azért kegyelmes Istenünk, ki vagy mi-
nékünk edgy szerelmes Urunk, ne hadgy te tőled el-ide-
genülnünk, és el-szakadnunk.

Adgy közzénk igaz és bölts vezéreket, és adgy keresz-

tyén jó Fejedelmeket, kik oltalmazták az te szent igédet, és az te népedet.

Hirdetteflek mindenütt az te szent igéd, magasztaltaflek ditsőséges neved, ditsirtellek vég nélkül szent fel-séged, minden jó téted.

Világofits minket te szent igédből, hogy mi mehes-sünk-ki az sötétségből, támadhassunk-fel az hitetlenségből, nagy bűneinkből.

Ne uralkodgyék az bűn mi szivünkben, semmi tévely-gés ne legyen lelkünkben, hogy az ördögnek ne essünk kezében, álnok töriben.

De erőssödjünk az te szent hitetben, maradhassunk meg szent isméretedben, örvendezhesünk volta-kép-pen ebben, örökké Amen.

Ditsiret legyen Atya Ur Istennek, és néked edgyetlen-edgy szülőttének, és egyetemben szent Lélek Istennek, meg-fzentelőknek. *Ugy Légyen.*

SS

M A S.

J Esus Christus edgy Mesterünk, mennyei szent
bölcsességünk, és nekünk bizonyos idvőségünk.

Mostan néked mi könyörgünk, szent nevedért esede-zünk, az te szent Lelkedet adgyad nekünk.

Mi szivünket meg-újítsa, sebeinket meg-gyógyítsa, veszett erkölcsünket meg-jobbítsa.

Munkáinkat meg-szentelje, bennünk az hitet nevel-
lye, útunkat hazánkban vezérelje.

Bóltsefegre meg-tanítson, hogy őrdög megne-tsábi-
tson, kilírteti ellen bátorítson.

Plántályon nagy édesleget, igaz és szent szeretetet,
sziveinkben Isteni félelmet.

Hogy téged bátran vallhassunk, ez földön néked él-
hessünk, menyben oltán veled lakozhassunk. U. L.

M A S.

J Esus Christus Istennek edgy Fia, Sz. Atyádnak

ki-jegyzett ábrázattya, ő ditsősségének tündöklő

világa, általa jelenék hozzánk jó akarattya.

El-jövéi Atyádtól mi hozzánk, szerelmedet igyē mu-
tatád hozzánk, edgyesülvén velünk, hasonló lól hoz-
zánk, testünkben fel-öltözvén, ugy jövéi mi hozzánk.

Az mi bűnünk igen szörnyű vala, mert őrdög hatal-
maránk szállott vala, és szent Atyád haragjában estünk
vala, kárhozatra mi mindnyájan tartatunk vala.

Végetlen hozzánk való kedvedből, csak te szabadítál-
ki mindezekből, az rettenetes veszedelem töriből, ki-
ragadál őrdögnek kegyetlen torkából.

Szentfegyedben és fel-öltöztetél, igazságodban minket helyheztetél, te szent Atyádnak eleiben úgy vivél, nyomorult fejünknek ott te kegyelmet úgy nyerél.

Tsak te egyedül vagy éltetője, hiveidnek nagy gondvifelője, szegény el-eseteknek vagy fel-emelője, keserves sziveknek vagy meg-elevenítője.

Hiveid azért könyörgünk néked, kik keserves szível állunk előtted, hajts-le hozzánk az te kegyes füleidet, és halgass-meg minket te keserves népeidet.

Rettentenek minket mi fok bűneink, és vádolnak előtted ellenfegink, nem tágitnak minket fok szidalmazóink, rongálnak és fanyargatnak háborgatóink.

Haragodban ne ítélj-meg minket, kegyelmedből szány-meg illy veszteket, irgalmafságoddal fodd-el bűneinket, igazságoddal igazítsd benned hívőket.

Sz. Atyádnak könyörögj érettünk, hogy hararagját vegye már kiközzülünk, tégyen kegyelmességet érted velünk, dögöt, fegyvert, rabságot távoztasson tőlünk.

Maraszson-meg minket szent nevedért, az kereszfán értünk áldozatodért, drága véred azon ki ontásodért, és bűneinkért való te szent halálodért.

Hogy nagy vigan néked énekellyünk, edgyűt téged szent Atyáddal ditsirjünk, és szent Lélekkel örökké magasztallyunk, Angyalokkal s' minden szentekkel így zongjünk.

Sz. az Atyami édesteremtőnk, Sz. az Fiu szerelmesidvőzítőnk, Sz. az szent Lélek mi kedves meg szentelőnk, Sz. az szent Háromság mi edgy örök Istenünk. U. L.

M A S.

M A S.

Könyörögjünk az Istennek, mint kegyelmes élte-

tőnknek, mert irgalmas mindeneknek, kik ő hozzája

meg-térnek, jer imádgjuk azért őtet, mint az

Christus tanít minket.

Mi mennyei kegyes Atyánk, nóha meg-bántódtál miánk, Sz. Fiadért tekints reánk, mert fok itt az mi nyavalyánk, kérünk téged édes Atyánk, hogy légy kegyelmes mi hozzánk.

Szenteltessek áldot neved, ditsirtessek Istenséged, magasztaltassék felséged, hirhedgyék kegyelmességed, és nagy engedelmeffséged, hozzánk való szerezeted.

Jöjön-el hozzánk országod, az te igaz tudományod, mellyből épüllyön szent házad, legyen közöttünk lakásod, velünk edgyűt maradásod, hogy lássuk te szent országod.

Légyen-meg te akaratod, mennyen-végben decretomod, örökké való tanátsod, add nekünk szent ajándékod, hogy az mint tőlünk kívánod, tehetsűk szent akaratod.

Miként menyben az Angyalok, tetzéd-szerént szolgálnak, idvőzült szentek imádnak, és tisztetek kívül nem járnak, mi-is hatalmaságodnak, szolgálynak, ne az Sántánnak.

Mindennapi kenyerünket, és minden mi életünket, mellyel táplálynak testünket, s' tézfzűk minden szűkséginket, adgyad-meg nekünk naponként, hogy követhesűk tisztünket.

Adgy minékünk békefegyet, és adgy jó Fejedelmeket, adgy bölts igaz vezéreket, kik hirdessék szent igédet, igazgassák feregedet, rontsák az tévelygéseket.

Es botsásd-meg bűneinket, mindengonosz életünket, mellyekkel gyakran tégedet, velünk jól tött Istenünket, meg-bántottunk, de az mellyet, bántunk, szánd veszett fejünket.

Miként mi-is meg-botsátunk, vétkezteknek mi ellenünk, légy segítségel minékünk, hogy ellened ne vétkezzünk, hanem tsak tégedet féllünk, mindnyájan igazán éllünk.

Ne vigy minket kísértetben, álnok őrdögnek törében, kegyetleneknek kezekben, ne jutsa keferűségben, ne hadg' esnünk tévelygésbē, hogy mi ne esnünk kétségben.

De szabadíts-meg gonosztul, az őrdögnek hatalmától, bennünk szorult rút vakságtul, minden eretnekségektől, lelki testi ellenségtől, és az örök nagy haláltul.

Bizván kérünk mint Atyánkat, hald-meg mi kiáltásunkat, lásd-meg illy sok nyavalyánkat, ne hadd el-veszni munkádat, ne utály nyomorultakat, szánd-meg veszett juhaidat.

Mert

Mert tiéd az örök ország, holott nagyon nagy boldogság, és tiéd az hatalmafság, mellyet fél minden uraság, téged illet az méltóság, mennyei fény világosság.

Ugy Légyen.

M A S.

59 Sub vesperis diebus Dominicis canendi

O Pater sancte, &c.

O H mi Szent Atyánk, kegyes gondviselőnk, ô Jêsus Christustisztelendô Urunk, ô Sz. Lélek éltetőnk, vigasztalónk, csak edgy Istenünk.

Oh Szent Háromság, ki vagy erős edgység; bizony Istenség és mennyei felség, Angyaloknak fény, árváknak idvőtség, és nagy reménység.

Néked szolgálnak, kiket teremtetél, téged ditsirnek az kikkel jól tőttél, mi-is téged áldunk nagy ditsirettel, vegyed jó kedvel.

Ditsiret néked mindenható Isten, ki vagy három személy edy Istenségben, tiéd az ditsőtség földön és mennyen, vég-nélkül, Amen. *Ugy Légyen.*

M A S.

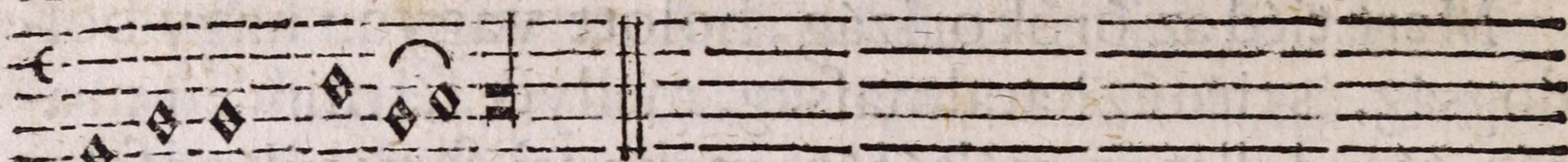
Lucis creator optime, &c.

O H áldot Atya UR ISTEN, ki uralkodol

mennyekben, s' egész föld kerektségében, bizvást

L

járu-

járulunk elődben.

Halgasd-meg könyörgésünket, botsájd-meg mi bűneinket, szent Fiadért szerezsd minket, ne késleld segítségdet.

Most szükségünknek idején, ez nyomoruságnak helyén oltalmaz; ellenségedet, győzd-meg, hogy féllýék nevedet.

Ne számláld-meg bűneinket, ne ródd-fel fok esetünket, nézd Christust mi érdemünket, és érette tarts-meg minket.

Az mi gonosz ellenfegünk, ne engedd hogy ártsonnékünk, mert fiad vérén vétettünk, és te szolgaiddá lóttunk.

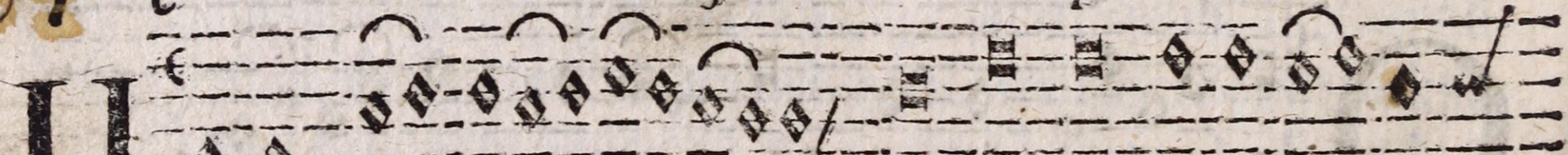
Az mint ígérted minékünk, mindenkoron légy mellettünk, hogy míg hazánkban bé-érünk, útunkban ne tévelygjünk.

Ditsiret néked Atyánknek, veled egyemben Fiadnak, és az mi Vigasztalónknak, kegyelmes igazgatóknak.

Ugy Légyen.

H Y M N I.

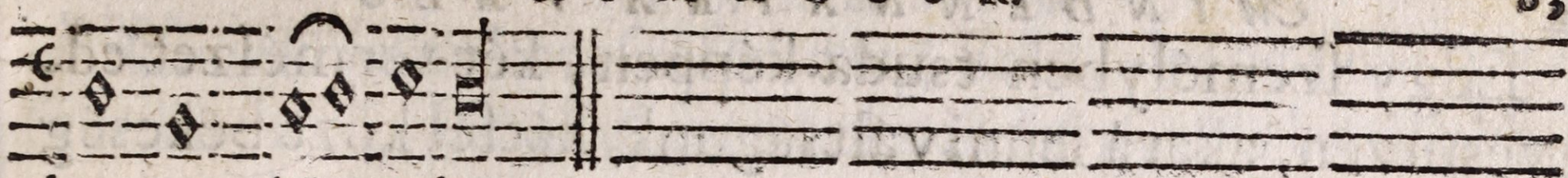
G/. *Cæna Domini administrationis tempore dicendi.*

Urnak Vég-Vatsorájára, és az ő áldozattyá-

ra, Keresztyén népek mennyetek hogy erős
légyen

légyen hitetek.

Kinek ő szentseges teste, magaskerefzt-fán epede, ró-
sa színű szentvérevel, szabadita bűneinkből.

Az verekedő Angyaltul, és kegyetlen Pharaotul, vő-
röstengert által-menvén, oltalmaz a kegyelmessen.

Oh bizony méltó áldozat, ki által pokol meg-rom-
lott, el-veszett nép meg-fzabadult, örök életre meg-
újult.

Már mi jutalmunk az Christus, kinek halála hathatós
ő szent Attyánál érdemes, mindenkoron kellemetes.

Tégedet kérünk Urunk, ez idvőtségnek idején, te né-
pedet oltalmazad, szent Lelkeddél bátorítsad.

Nálad nélkül mi el-veszünk, és semmi jót nem tehe-
tünk, bűnben igen el-áradtunk, ördög miatt tsalatkoz-
tunk.

Botsádd-meg mi bűneinket, vigasztallyad sziveinket,
hogy téged minden időben, ditsirhefsünk az mennyek-
ben.

Ditsősség legyen Attyának, és edgyetlen-edgy Fiának,
ezeknek ajándékának, az ditső Szent Háromságnak.

Ugy Légyen.

MAS AZON NOTARA.

SZűkfég meg-tudni mindennek, és érteni az hiveknek,
mint szenvedett és nyomorgott, az Christus mikor
áldozott.

Szolga formában öltözék, mind földig le-botsátko-
zék, Istenségből üressédék, Attyának így kedveskedék.

Edgy személyben tsuda-képpen, két természet edgyesülvén, akara lenni váltságunk, kétfél közt békeség szerzőnk.

Nagy fok inzeget, nyavalyát, szenvedé pokolnak kinnyát, mert bűneink mindenestül, rá rakatának Istenről.

Hogy bűnünket reá-vővé, bűn földgyát-is ő fel-vővé, halálával meg-fizeté, ördög hatalmát el-veszté.

Sidóktul el-adattaték, ostromoztaték, kinzaték, tsufoltaték, poklósteték, nagy kinokkal meg-ölettek.

Erettünk ő így ontavért, így lőn áldozat bűnünkért, fizet ő adótságunkért, elégség igazságunkért.

Szánánékunk nyavalyánkat, ördög miá rabságunkat törvény átkában estűnk, pokol torkába létűnk.

Azért szálla le poklokra, mondhatatlan nyavalyákra, Úr haragjának kinnyára, foglyok szabadítására.

Születése újulásunk, szenvedése szabadságunk, vér-ontása tisztulásunk, szent halála lőn váltságunk.

Jólmondgya az szent Pál azért, hogy meg-hólt mi bűneinkért, fel-támadt igazságunkért, menyben szót szól már ügyünkért.

Kérjük tehát most az Atyát, nézze vérben fagyot Fiát adgya kegyelme zálogját, szent Léleknek ajándékát.

Ditsirünk téged Úr Isten, ki minket meg-vól véreden, el-veszett örökségünkben, így állatál béismétlen. U. L.

63.

M A S A Z O N R O L.

O Hidvősséges áldozat, ki meg-nyitád meny-ország kapuját, el-vővéd Istennek haragját, az örök halálnak hatalmát.

Úrunk

Úrunk Jésus keresztfán meg-hala, drága szent vére
ott ki-omla, lón idvőtségünknek arra, mi bűnünkben
meg-tisztita.

Tsak ebben függ azért az mi hitünk, hogy Christus
meg-holt érettünk, idvőséget nyert minékünk, mert
kedvéjért kedvesé löttünk.

Bizonyságot vallást erről tészünk, szent testének je-
gyét haefszuk, és szent vérének jegyét iszszuk, szent
haláláról emlékezünk.

Hitünkkel kell Christus testét ennünk, mert menyben
vitetett mitőlünk, esedezik ott érettünk, valakik az ő
nevében bizunk.

Ez vatsorát azért hadtanékunk, hogy ő véle edgye-
sülhefsünk, és lelkünkben ne rettegjünk, mert kegyel-
met nyert Atyátul nekünk.

Jámborságot azért kövessünk, hogy Christus tagjai
lehefsünk, gyűlölséget el-távoztassunk, atya-fiui szere-
tetben éllyünk.

Méltatlanul ezzel ne éllyünk, de magunkat meg-pro-
bályuk, új életre mi igyekezzünk, hitetlenséget el-tá-
voztassunk.

Hálát adunk tenéked Úr Isten, hogy minket olly igen
szerettél, hogy szent Fiadnak nem kedvezél, veszede-
lemtől meg-mentél. *Ugy Légyen.*

PERACTA COENA.

JÓl töttél mi velünk bűnösökkel; Irgalmas Isten.
Ditsirtefsél szent Háromság: Edgy örök Isten.

MEnnyetek-el békefeggel UR ISTENNEK áldottai:
Mindenkoron ditsirjétek az ti szent Atyákat.

Hálálégyen az Istennek, ki minket érdemünk nélkül,
fiaivá mind fogadott, csak az ő jó-vóltából.

~~~~~
SIMBOLUM ATHANASII.

VAlamelly Ember idvőzűlni akar: Mindeneknek
előtte szükség hogy az keresztyéni hitet vallya.

Mellyet az ki igazán és éppen meg nem tartánd: két-
ség nélkül örökké el-vész.

Ez pedig az közönséges Keresztyéni igaz hit: hogy
az edgy Istent Háromságban, és az Háromságot ed-
gyeségbentisztellyük.

Az személyeket edgymástól meg-választván. És az
állatot el nem osztván.

Mert különb az Atyának személye; különb az Fiué,
külbmb az Szent Léleké.

De az Atyának és Fiunak és az Szent Léleknek edgy
Istensege vagyon; egyenlő ditsősége és örökké való
felsege.

Minémű az Atya, olyatén az Fiu; olyatén az
szent Lélek.

Teremtetlen az Atya, teremtetlen az Fiu; terem-
tetlen az szent Lélek.

Mértékletetlen az Atya, mértékletetlen az Fiu: mér-
tékletetlen az szent Lélek.

Örökké való az Atya, örökké való az Fiu: örökké va-
ló az szent Lélek.

De maga nem három örökkévalók: hanem edgy az örökkévaló Isten.

Az mint nem három teremtetlenek, sem három vég-hetetlenek: de edgy teremtetlen és edgy vég-hetetlen Isten.

Azon módon mindenható az Atya, mindenható az Fiu; mindenható az szent Lélek.

De maga nem három mindenhatók: hanem edgy az mindenható Isten.

Azon-képpen Isten az Atya Isten az Fiu: Isten az szent Lélek.

De maga nem három Istennek: hanem tsak edgy az Isten.

Azon-képpen Ur az Atya, Ur az Fiu: Ur az Sz. Lélek.

De azért nem három Urak: hanem tsak edgy Ur Isten vagyon.

Mert az mint keresztyéni igazság szerént erre kén-szerítettünk: hogy mindenik személt Istennek és Urnak vallyuk.

Azon-képpen három Istent avagy három Urat val-lanunk: az keresztyéni hitnek méltosága szerént meg-tiltatunk.

Az Atya senkitől nintsen: sem teremtetett, sem szű-letett.

Az Fiu tulajdon tsak az Atyától vagyon: nem lőt, sem teremtetett, de szűletett.

Az szent Lélek az Atyától és Fiutól nem szereztetett: sem teremtetett, sem szűlettetett, hanem származik.

Edgy azért az Atya nem három Atyák, edgy az Fiu
nem

nem három Fiak: edgy az szent Lélek, nem három szent Lelkek.

Esz háromságba semmi nintsen előbb valo sem utolso, sem nagyobb, sem kisebb: de mind az tellyes három személyek egyenlő örökké valók, és edgymáshoz való egyenlőséggel vannak.

Ugy az mint immár oda fel meg-mondottuk, hogy mindenképpen az Isteni edgyesség az Háromságban: és az Háromság az edgyességben tiszteltetik.

Az ki azért idvőzűlni akar: ekképpen való értelmelégyen az szent Háromságról.

De szűkfég az örök idvősséghez: hogy ember, az mi Urunk Jesus Christusnak meg-testesülését is tökéletesen hidgye.

Ez azért az igaz hit, hogy hidgyúk és vallyuk: hogy az mi Urunk Jesus Christus az Istennek Fia, Isten és ember.

Istenség szerént az Atyának állatyaól örök időnek előtte született: embersége szerént kedig annyának állatyaól idő szerént született.

Egész Isten, egész ember: okos lélekből és emberi testből lévén.

Hasonlatos az Atyához Istenség szerént: kisebb az Atyánál embersége szerént.

Kijollehet hogy Isten és ember: de maga nem kettő, hanem tsak edgy az Christus.

Edgy pedig nem az Istenségnek testé való változtatásával: De az emberségnek Istenségre való fel-vételével.

Edgy az Christus mindenestől fogva, nem az ő állatya-

tyá-

tyánakelegyítésével: De személyének edgyességében.

Mert miképpen az okos Lélek és az Test edgy ember:
Azonképpen az Isten és ember edgy Christus.

Ki az mi idvőtségünkért kint szenvedde: pokolra szállott, harmadnapon halottaiból fel-támadott.

Fel-méne menybe, ül az Atya mindenható Istennek jobbjára: Onnan leszzen el-jöendő ítélni eleveneket és holtokat.

Kinek el-jövetelire minden embereknek az ő testekkel fel-kell támadniok: Es az ő tulajdon tselekedetekről számot kell adniok.

Es az kik hitből jót tselekedtenek az örök életre mennek; az kik pedig gonoszt tselekedtenek örök tűzre mennek.

Ez azért az igaz keresztyéni hit: mellyet valaki biztonnyal és tökéletesen nem hiend, általán-fogva nem idvőzülhet.

64 TE DEUM LAUDAMUS!

TÉged Isten ditsirunk; Téged URNAK vallunk.

Téged örök Atya Isten; minden földi állat tisztel.

Téged mind az Angyalok, téged menyország és minden benne való hatalmaságok.

Téged Cherubin és Seraphin Angyalok, szüntelen szóval ditsirnek mondván:

Szent Isten, Szent UR, Szent feregeknek URA ISTENE.

Teljes menyország és az föld felfegednek ditsősségével.

Téged Apostoloknak ditsősséges soksága. (vel.

Téged Profétáknak ditsiretes számai.

M

Téged

Téged Mártýromoknak fényes ferege ditsír.
Téged földnek szélességén Keresztyén nép igazán vall
szívnek tisztaságában.

Atyát mértékhetetlen felségnek, És tetiszteletes igaz
edgyetlen-edgy Fiadat.

Es az vigasztaló Szent Lélek Istent.

Te ditsőségnek Királya Christus, Te Atya Istennek
termézet szerint való Fia vagy.

Te az emberi nemzetnek meg-fzabadulásáért, az testet
fel-venni nem utálád szűznek méhéből.

Te meg-győzvén az halálnak erejét, benned bizóknak
meg-nyitád menyországnak kapuját.

Te ülsz Atya Istennek jobbjára, menyországnak ditsősé-
gében.

Hiszünk téged igaz Birónak lenni.

Kérünk azért téged légy segítség az te szolgaidnak,
kiket szent véreddel meg-váltottál.

Órök ditsőségben engedgyed szentiddel egyetemben
meg-ajándékoztafsunk.

Idvőzitsed az te népedet Ur Isten, és áld-meg az te örök-
segedet.

Es birjad őket, és ditsőségre örökké fel magasztallyad.

Téged felséges Ur Isten szüntelen való napon áldunk, Es
ditsírjuk az te sz. nevedet, mind örökkön örökké.

Oltalmaz meg-minket naponként Uram Isten, min-
den gonofzságtul.

Könyörűly Ur Isten mi rajtunk, és irgalmaz minékünk.

Légyen az te kegyeséged Ur Isten mi rajtunk, mert
csak te benned biztunk.

Te benned biztunk Ur Isten, hogy örökké meg ne gyaláztassunk. *Ugy Légyen.*

LITANIA MAJOR.

UR ISTEN; Irgalmazz nekünk.

Christus; Irgalmazz nekünk.

Ur Isten; Irgalmazz nekünk.

Teremtő mennyei Atya Ur Isten; Irgalmazz minékünk.

Meg-váltó Fiu Isten; Irgalmazz minékünk.

Vigasztaló Sz. Lélek Isten; Irgalmazz minékünk.

Légy kegyelmes mi hozzánk; Kegyelmes Ur Isten.

Botsájd meg nekünk bűneinket; Kegyelmes Ur Isten.

Halgass meg minket bűnösöket; Kegyelmes Ur Isten.

Minden veszedelemtől;

Minden bűnőktől;

Minden tévelygéstől;

Minden gonosztól;

És hirtelen haláltól;

Dög-haláltól, éhségtől;

Törtől és minden gyilkosságtól;

Vízfza-vonástól, hadaktól;

Ragadozástól, tolvajlástól;

Harag-tartástól, gyűlöléstől;

Kő-esőtől, meny-ütő kövektől;

Az ördögnek tsalárdtságától;

Hitetlenségtől, kétségtől;

Örök haláltól, pokoltól;

Nagy betegségtől, korságtól;

Könyörgünk néked UR ISTEN: Halgass meg most minket,

Oltalmazz Ur Isten.

Az te emberré létednek általa:

Az te szent születésednek általa:

Az te keresztségednek általa:

Az te bőjtödnek általa:

Az te kifirtettednek általa:

Az te véres veritékednek általa:

Az te fogságodnak általa:

Az te keferves nagy kin-vallásodnak általa:

Az te szent halálodnak általa:

Az te temetésednek általa:

Az te fel-támadásodnak általa:

Az te menyben menésednek általa:

Az szent Lélek ajándékának általa:

Minden háboruságinknak idején: Oltalmazz Ur Isten.

Minden jó szerentséinknek idején: Oltalmazz Ur Isten.

Az mi halálunknak idején: Oltalmazz Ur Isten.

Minyomorodott bűnösök, könyörgünk tenéked felséges Ur: Tégedet kérünk Ur Isten, halgass-meg most minket.

Hogy az te Anyaszentedgyházadat, birjad, igazgassad, Felséges Ur Isten: Tégedet kérünk, &c.

Hogy az Edgyházi embereket; Az te idvősséges igidben és Sz. életben meg-tartsad, fel. Ur I. Téged:

Hogy minden hamis tudományokat; közzülünk ki-gyomlály fel: Ur I. Tégedet kérünk:

Hogy az tévelygő bűnösöket; Es az el-hitetteket az igaz útra meg-hozzad fel. Ur I. Tégedet:

Hogy az őrdögöt lábunk alatt, erőssen meg-rontsád, fel. Ur I. Tégedet kér:

Szabadíts-meg minket.

Hogy

Hogy az igaz Tanítókat, az te gabonádban ki-bo-
tsállad, felséges Ur Isten:

Hogy az teigidnek öregbülését; és az Sz. Léleknek
ajándékát add az halgatóknak, fel. U. I.

Hogy az el-eszteket fel-emellyed; És az állókat te meg
erőssítsed, felséges Ur Isten.

Hogy az erőtlenekeket meg-segítsed; Es az kiserítettben
eszteket te meg-vigasztallyad, fel U. I.

Hogy az Királyok között és Fejedelmek között, egye-
nestséget és békeséget adgy, fel. U. I.

Hogy az mi Fejedelminket; Es az mi oltalmazoin-
kat igazgass oltalmazd, felséges Ur Isten.

Hogy az milelki pásztorinkat, birjad oltalmazad, f:

Hogy az árvákat özvegyeket, táplallyad őrizzed, fel.

Hogy a' minépeinket meg-áldgyad, őket meg-őriz-
zed, felséges Ur Isten.

Hogy az szegény nyomorultakra tekints, minket
meg-vigasztaly, fel. U. I.

Hogy mind az földön és vizen járókat, minden ve-
szedelemtől meg-őrizzed, fel. U. I.

Hogy az mi földünknek, gabonánkknak; Es minden
földi gyümölcseinknek, termését engedgyed, fel:

Hogy a' kórokat betegeket, te meg-vigasztallyad, f:

Hogy az szegény foglyokat a' pogány kézből, te meg
szabadítsad, felséges Ur Isten.

Hogy az ördögöt az mi elienségünket, meg-rontsad
meg-törjed, felséges Ur Isten.

Hogy minden éretnekeket meg-ronts; Es az kerefsz-
tyéneknek háborgatóit meg-rontsad meg-törjed.

Tegedet kérünk Ur Isten, halgass-meg most minket.

Hogy az meg-vakult Sidókat meg-fordítsad; Es az vakokat meg-világosítsad, fel. U. I. Tégedet kér:

Hogy az mi ellenséginknek és háborgatóinknak; Megbottsáls az mi rágalmazóinknak, őket meg-térítsed, f:

Hogy minden embereknek irgalmas, légy kegyelmes hozzánk, fel. U. I. Tégedet kér:

Hogy az mi nyomorult országunkat; Az pogány kézből meg-fzabadítsad, oltalmazd őrizzed, felséges Ur Isten. Tégedet kér:

Hogy az mi szívünknek jó kívánságát bé-töltsed; Es minden gonosztul meg-tarts, oltalmazz védelmezz, felséges Ur Isten; Tégedet kérünk Ur Isten, halgass meg most minket.

Istennek Báránya Jesus Christus, ki el-vészted ez világnak bűneit; Irgalmazz minékünk.

Istennek Báránya Jesus Christus, ki el-vészted ez világnak bűneit; Kegyelmezz minékünk.

Istennek Báránya Jesus Christus, ki el-vészted ez világnak bűneit; Könyörülj mi rajtunk.

VEGE AZ HYMNUSOKNAK.

MUTA-

MUTATO TABLA-

A.

Aldott Izraelnek Ura, mert
Az Idvőzítőt regenten, mint
Az Atyának országából, ez
Atya Istentől születék, ez
Atya Istennek Igije, örök
Az bűnök távolgy legyenek
Az Christushnak szenved:
Az széles földnek nagy bölts
Az Nap fel-jövén immáron
Allatoknak meg-tartója
Atya Istennek egy Fia, ez
Az étszakai sötétség, tév:

D.

Ditsirjük az nagy Ur Istent

E.

Ez világnak fényessége
Embernemnek teremto Ist:

F.

Fénlik az Nap fényességgel
Felséges Isten menynek föld:
Felséges Isten menynek föld:
Felséges Atya Ur Isten

G.

Gonosz kegyetlen Herodes

H.

Heródes dühös ellenség
Halgassuk figyelmelesen
Halgass-meg minket Ur Ist:

I.

3	Istentől választott népek	7
5	Jövel meg-váltoja népek:	9
11	Jó Kereszttyének kik vagy:	15
16	Jövel népeknek meg-váltoja	17
18	Jer ditsirjük kereszttyének	18
25	Jesus Christus ki mi ert:	22
39	Jesus Christus mi meg-vált:	30
60	Jer hirdessük mi Urunknak	35
64	Jesus Christus mi Királyunk	50
65	Jövel teremto Sz Lélek, és	51
70	Jövel Sz. Lélek Ur Isten	52
71	Jövel Sz. Lélek Ur Isten, ki	ibid:
	Idvöz legy édes Jesusunk	53
28	Igaz Biro nagy Ur Isten, ki	65
	Idvöz legy Christus ez vil.	75
	Jesus Christus edgy Mester:	76
41	Jesus Christus Istennek edgy	77

K.

	Könyörűly rajtunk Ur Ist:	1
40	Kereszttyének örvendezz:	37
58	Kereszttyének serege, Hus:	42
63	Kereszttyéneknek serege	43
67	Könyörögjünk az Istennek	77
	Könyörögjünk az Ist: mint	79

L.

	Látod Isten sziveinket, lát:	66

M.

27	Mennyei Ige jelenék, örök	4
31	Mindeneknek teremtoje	6

Meny

M U T A T O T A B L A.

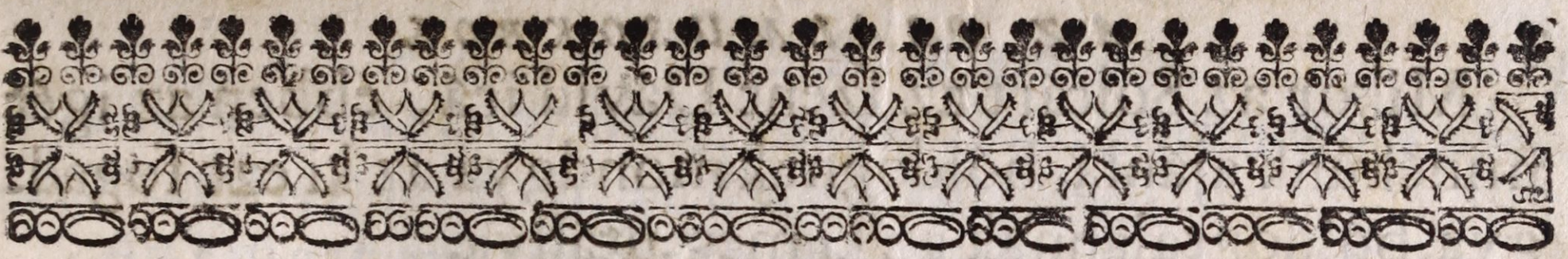
Menyből az Ige le jöve	4	Oh mennyeknek fenyege	72
Mindnyájan kik edgybe gyült	8	Oh mennyei mi sz. Atyánk	74
Mostan el-jöttek az idők	38	Oh mi sz. Atyánk, kegyes	81
Minden mi szenvedésinknek	39	Oh áldot Atya Ur Isten	ibid:
Mostani ékes Innep nap	48	Oh idvősséges áldozat	84
Menynek és földnek nemes	59	S.	
Mostan ô Sz. Lélek Isten	65	Szent igijét az Istennek	29
Mindenkor teged Ur Ist:	69	Szenteknek te vagy Christus	44
Mennyei Atya Ur Isten	73	Sok nyavalyánkban Atyánk:	68
N.		Szükség meg-tudni minden:	83
Nap támadattul meg-fogván	17	T.	
Nevet az nagy Ur Isten	29	Tsillagoknak alkotója	7
O.		Tellyes ez széles világban	14
Örvendezzen máre ez világ	32	Teremtô Ur, kérünk teged	24
Oh mi kegyelmes Christusunk	34	Téged Isten ditsirunk, téged.	89
Órúlyunk most mindnyájan	45	V.	
Örvendezzünk Kereszt:	46	Uram Isten fies minket	1
Oh te ditsô Sz. Háromság	57	Uj világosság jelenék	2
Oh teremtô Atya Isten, ki	ibid:	Urnak vég-vatsorájára	82
Oh magas menynek szent:	61	Valamely ember akar idvöz:	85
Oh nagy hatalmu szentség:	Ibid.	Ur Isten irgalmazz nek:	91

*Az Responoriákat és Verseket ez Indexben nem töt-
tem; hanem az nagy Innepek után, az ki borvá
tartozik, meg-találhatni.*

Az

AZ

PSALMVSOK- BOL, VALO ISTENI DITSIRETEK.

65

I P S A L M U S.

BOldog az olyan ember az Istenben,
ki gonoszoknak nem ment tanátsokban, ke-
gyetleneknek nem járt ő útokban, hamis iti-
et nem forgott szájában.

De az Istennek igéjét halgattya, erre fő-képpen va-
gyon minden gondgya, erre néz néki minden akarattya,
ezt éjel nappal szivében forgattya.

Mint a' folyó viz mellett szép termő-fa, melly leveleit
az hideg nem bántya, ő idejében gyümölsét meg-adgya
jó szerentséfen léfzen minden dolga.

De nem ugy léfzen mind azoknak dolgok, kik az ígéről
nem viselnek gondot, mint a' szél hinti széllyel az apro
port, akképpen hánnya Isten el azokat.

Minden emberek mikor fel-támadnak, és életekről ha
ők számot adnak, az Hivek közzül ezek ki-hányatnak, és
véghetetlen kárhozatra jutnak.

Mert az Hiveknek útokat az Isten, birja forgattya ke-
gyelmes kezében, a' kegyetlenek ő keménységeekben,
vesznek és esnek örök sötétségben.

N

Mikor

Mikor az Soltárt az szent Dávid írta, ebben az igét minékünk ajánlá, bódognak mondgya az ki ezt fogadgya, bódogtalannak az ki meg-útállja.

66

II. PSALMUS.

Notája: Régen ő törvényben, &c.

Szent Dávid Prophéta második énekében, az Sz. Lélek által fel-gerjede szivében, és el-álmélkodván Christus személyében, igaz Istenfegében.

Látván az Christusnak az menyből le-szállását, az emberi testben érettünk áldozását, fok ellenséginek és fel-támadását, kikről így nyújtya szavát.

De mit zugolodnak vallyon mit morgolodnak, dühös pogány népek Christus ellen támadnak, minden hitlen népek kik az Christus ellen hivságokat gondolnak.

Melléjek állotak földi hitlen Királyok, nagy Fejedelmekkel mindegyenlő tánátsok, az Ur Isten ellen és szent Fia ellen ez végezések, szavok.

Jer mi ne engedgyünk az ő tudományának, semmi helet ne adgyunk beszédének szavának, vefsük-el mi rolunk és mind ellent tartsunk ő kemény igájának.

Az Ur Isten pedig az menyből nézi őket, hogy bolondoskodnak és tsak neveti őket, végre nem tűrheti de meg-szégyeníti, és meg-tsufollya őket.

Akkor szól ő nekik az ő nagy haragjában, midőn ejti őket nagy hirtelen rabságban, léfznek nagy romlásban és veszedelmekben, számtalan fok kinokban.

Ezt mondgya az Atya: En töttem én Fiamat, Király-
lya

Iya és Pappá az én Szentegyházamban, és mindenek ellen én őtet meg-tartom, az ő Királyságában.

Az Fiú azt mondgya: Kész vagyok meg-hirdetnöm, az te el-végezett örök decretomodát, parantsolatodat, irgalmafságodat, Evangeliomodát.

Mert én Uram Atyám te azt mondottad nékem, te vagy az én Fiam én ma szültelek téged, mind öröktől-fogván ez mái napiglan, edgy Isten vagy én velem.

Te kérjed én tőlem és én adom tenéked, az Pogány népeket léfznek te örökségid, ez földnek határin minde-nütt terjesztem, táplálom te fereged.

Vas veszfzövel birod és meg-enyhited őket, őszve töröd őket mint rosz föld edényéket, valakik ellened tá-madnak tenéked, és nem halgatnak téged.

Az Prophéta azért így szól néktek Királyok, ítélő mesterek kik ez földet birjátok, mostan meg-értsétek hogy az Christus ellen, ti fel ne támadgyatok.

Sőt nagy félelemmel ő néki szolgályatok, őtet ör-vendezvén rettegvén tisztellyétek, az Istennek Fiát hit-tel tsokollyatok, és szavát fogadgyatok.

Hogy az ő haragja ne gerjedgyen reátok, nagy hir-telenséggel és ne szálljon reátok, mert mikor ez léfzen az kik benne biznak, tsak azok az boldogok.

AZON PSALMUS.

67 Notája: *Boldog az oll. Avagy, Nagy bánatban.*

ZUgodik dúl-fúl magában ez világ, mikor fel-támad köztünk az igazság, de ha tekinted dolgát tsak boldonság, és minden-képpen el-mulandó hivság.

Ezt nyilván láttuk az hitetlenekben, nem gyönyörködnek az élő Istenben, sem az ő tőle ki-adott törvényben, hanem csak az ő kába szerzésekben.

Leg-elsők ebben az földi Királyok, az Fejedelmek és Pap Uraságok, szent Dávid mondgyanem tagadhattyátok, kik az Ur ellen tanátsot tartotok.

Eőszve-gyűléstek ha országul vagyon, az Ur Istenre ott kitsin gond vagyon, az fő-végezés Christus ellen vagyon, hogy mint romollyon az Evangelium.

Mondván ne hadgyuk rajtunk uralkodni, az ő beszédét közöttünk hirdetni, mert zabolából akar mind itatni, szabad életet majd nem hágy követni.

Ennek-okáért ne urallyuk őtet, és ne halgassuk ugyan mint Mesterünket, ne igazgassa az mi életünket, ne üdvözítse érdeme lelkünket.

Rontsuk mindenütt az ő Uraságát, törjük izenként nyakunkból igáját, vessük ki szánkból az ő zaboláját, és semmi-képpen ne fogadgyuk szavát.

Im meg-mondom már mint léfzen dolgotok, az magos menyből Isten néz reátok, ki csak neveti az mit tanátskoztok, és meg-tsufollya az mire vágyodtok.

Lassu beszéddel szólt az előtt néktek, de jó tanátsát elő nem vöttétek, már nagy haraggal riaszt benneteket, és meg-rettenti ti kevélységteket.

Az én Fiamat im meg-utáltátok, kit Fejedelmé tőttem ti rajtatok, Sionnak hegyén hogy őt uralnátok, és mindenekben őtet halgatnátok.

Szómat meg-mondta és akaratomat, meg-beszéllette az én

az én tanátsomat, mondván énnékem az Ur igyen szol-
lott: En ma szültelek tégedet Fiamat.

Légyen mind tiéd az Föld kereksege, ha azt kívánod
minden öröksége, az Pogányoknak nagy fok nemzet-
sege, tenéked adtam ám te birj mind véle.

Ha nem engednek rontsd őszve mind őket, nagy vas
páltzával mint föld edényeket, ha nem tisztelnék mind
el-pufztisd őket, a' földnek szinén hogy ne élhesse nek.

Serkennyetek-fel azért Fejedelmek, Földnek biráji ez
világi bôltsek, tanuliyatok és vegyetek értelmet, és kô-
vesseitek Isteni félelmet.

Es szolgállyatok az nagy Ur Istennek, nagy félelem-
ben néki örüllyetek, az ő szent Fiát igen bôtsüllyetek,
tsokolgafsátok igen szerezsetek.

Mert ha valoban meg nem térendetek, szent igéjében
ha meg nem éppültök, az ő szerzését nem követénditek,
haragja miatt mind el kell vesznetek.

Sok ideje már hogy ő hí bennetek, és gyakorta int
hogy hozzá térjetek, tûzzel emész-meg ha őt nem vész-
tek, el kell vesznetek bizonynal hidgyetek.

Bôldogok azok kik ő benne biznak, mint Királyoknak
örömeft szolgálnak, és szûkségekben ő hozzá folyam-
nak, igaz hit által ő benne nyugosznak.

Ditsôfség legyen az Atya Istennek, ő szent Fiának mi
idvezitônknak, és vigasztaló Sz. Lélek Istennek, az szent
Háromság egy örök Istennek.

68 Ad Notam: *Nagy bánatban Dávid, &c.*

Szent Dávid Király háboruságában, imádkozik vala nagy busultában, vigasztalván ő magát nagy búvában, ez éneket éneklé ő útában.

Uram melly fokban vannak ellenem, foka támadtak én háborgatóim, ellenem rohanván búsitnak engem, nints nyúgalma fejemnek semmi helyen.

Sokan mondgyák búsitván én lelkemet, nints en ugyan reménsége föld felett, ő lsten rola el-feletkezett, nem szabadittya meg immáron őtet.

Te penig len Isten én őltalmam vagy, én reménségem és ditsófságem vagy, életemnek te fel emelője vagy, imádságomnak meg-halgatója vagy.

Nagy könyörgéssel Istenhez kiálték, és az ő szent helyéről néki szólék, imádságom tőle meg-halgattaték, és én szívemnek vigaság adaték.

En az én ágyamban bátran aluttam, az én testemet mély álomtól óttam, és ismég len álombul fel-serkentem, mert az Isten őltalmazott meg engem.

Nem félek semmit ezer ellenségtől, kik meg-környékeztek engem fegyverrel, támadgy-fel Uram Isten segítségül, és szabadits-meg ellenségimtől.

Mert te meg-rontottad ellenségimet, kik ok-nélkül háborgattak engemet, őszve-rontottad ő nekik fogokat, és el-vetted ő nekik hatalmokat.

Mert tenálad vagyon Uram idvőfség, és néked adatik minden ditsófság, meg-szabadítónak vall keresztyén-ség, népednek tőled áldomás adásék.

Háboruságában minden kerefsztyén, így könyörög az Istennek szüntelen, mint Sz. Dávid az ő Soltár könyvében, írva hagyá az harmadik részében.

Ditsirtefsék Isten ő felségében, Atya, Fiu, szent Lélek nevezetben, három személy de tsak edgy állattyában, ezt kérjűk tartson meg az igaz hitben.

68

AZON PSALMUS.

URam Isten miért botsátál én reám, ellenséget kik támadtanak reám, kik miatt fok felől háborgattatom, szidalommal tőlök éngyaláztatom.

Igen mondgyák hogy az Isten el-hagyott, és fok bűneimért meg-ostorozott, segítségét én tőlem igen megvont, nem tekintik hátok meget az sákot.

Jól tudod de tsak egyedül Ur Isten, tsak te vagy oltalmam nékem mindenben, ditsőfségem te vagy irgalmas Isten, életemet te emeléd mennyegben.

Le-borulván Istenhez kiáltottam, mikoron nyomorúságomat láttam, és meg-halgatott engemet leg-ottan, az ő székiből halgatott meg engem.

Azt vélték akkor az én ellenségim, hogy immáron tellyesfége elveztem, maga akkor édes álmodaluttam, és isméglen nagy vigan én fel-költem.

Korosként velem az hatalmas Isten, nem félek hogy ellenség környűl vegyen, dühösége rajtam ki tellyes legyen, nem félek hogy Isten ellen dühös legyen.

Immár Uram jelents te hatalmodat, ellenségim ellen való voltodat, távoztasd el én tőlem mind azokat, ne tölthessék ki rajtam boszszújokat.

Panasztlásomat immár most halgasd-meg, mint hogy egyébkor-is te mentőtél-meg, kik ok-nélkül engem haborgattak-meg, most is azoknak fogokat te törd-meg.

Ezen-képpen most-is kezedben vannak, kik engemet szüntelen háborgatnak, és engemet csak tsufnak alítanak, azért ne hadgy hogy ők el-veszeffenek.

Tudod Uram hatalmad vagyon arra, szabadságot hogy adhatz ki kívánnya, engedelmeffségét ha kimutatya, zabolázod kinek erős az szája.

Ezek pedig mindfejenként bolondok, kik ő magokban az ő birodalmok, Isten kívül mert nints sohol támaszok, és mint a' por hamar el-vesznek azok.

Ragazkodván én te hozzád Uramhoz, meg-segitesz azt bizonynyal jól tudom, csak hogy tőled én el ne tántorodgyam, nem tekinted az én fertelmes vóltom.

Mint fok-képpen szoktad szabadítani, az kik akarnak csak te benned bizni, és azokat szoktad ajándékozni, kik te hozzád akarnak foházkodni.

Ditsirtéffsél én mennyei Istenem, én Urammal Christussal egyetemben, Szent Lélekkel az örök ditsőffségben, edgy állatban a' kivagy véghetetlen.

Szent Dávidnak könyörgéffse így vala, mikor az ellen-seg üldözi vala, és ezekben nekünk példát mutata, hogy ekképpen ki-ki magát biztatná.

69

V. PSALMUS.

AZ Szent Dávid ötödik énekében, Saul Király előtt bujdosztában, nagy félelmében, ekképpen szól könyörgésében.

Meg.

Meg-halgassad Urã én beszédemet, és meg-értsed én gondolatimat, ohajtásimat, meg-tekintsed kiáltásimat.

Mert Királyom Istenem vagy énnékem, azért hozzád vagyok kiáltásom, és könyörgésem, rólad vagyok minden énekem.

Igen reggel fel-kelek, hozzád megyek, még jó reggel te hozzád indulok, és vállást téfzek, segedelmet tetőled veszek.

Mert tsak te vagy kiaz gonofzt meg-tiltod, gonofz embert melletted nem tartod, tőled tászitod, fzeded előtt meg nem marasztod.

Hitlenségben kik maradnak gyűlölöd, végre őket és el nem szenvedöd, de meg-büntetöd, hazugokat te mind el-vefztöd.

Az gyilkost és az álnokot utálad, az vér szopót szomjuhozót tőled, nagy mezfze veted, nagy keményen őtet bünteted.

En peniglen bizván sok jó vóltodban, bé-mégyek tégedet imadásban, szent Templomodban, téged félvén az te szavadban.

Vezérelly engem a' te igazságodban, hogy én ellenségimnek ne essem, az ő szájokban, és igazgás az te útadban..

Nints azoknak szájokban az igazság, ő szivekben mindenkor tsak forog, az nagy hamiság, kell ő nekik minden gonofzság.

Torkok szájok mint az meg-nyílt koporsó, mert minden tsak Isten káromló, ellened szólló, hízeltkedő hazugság szólló.

El-veszeffed őket hamisságokban, meg-essenek az ő tanácsokban, gondolattyokban, te ellened támadásokban.

Vigadgyanak minden hű keresztyének, kik te benned biznak örvendeznek, te vagy örömök, és csak te vagy ő reménységek.

Mert te Uram az igazat meg-áldod, jó vóltoddal mint erőspaiállal, meg-oltalmazod, környül-vészted éppen meg-tartod.

VI. PSALMUS.

70.

Gregor. Szeged.

SZent Dávid Király bűnei ellen így panaszolkodik, de az Istennek kegyeliségeben nagy erőssen bizik, és teljes hitből könyörgésében igen imádkozik.

Hatalmas Isten nagy haragodban kérlek ne fedgy engem, te haragodnak nagyságamiatt ne oltorozz engem, mert haragodnak nagyságaiattai kelletik el-vesznem.

De sőt Ur Isten könyörűly rajtam mert csak alig vagyok, tudod Ur Isten melly beteg vagyok mert nagy bűnös vagyok, gyógyíts-meg engem ez fájdalomtól mert gyógyulást várok.

Az én testemben felseges Isten semmi épség nintsen, tsontaim között annyira juték hogy edgy helyén nintsen, minden erőmtől meg-fogyatkoztam semmi jó bennem nints.

Háborusága az én lelkemnek olly igen nagy vagyon, minémű szélvész és nagy háboru az tengeren vagyon, de mig reám néz hatalmas Isten az csak addig vagyon.

Térj hozzám Uram és szabadíts-meg el-busult lelkemet,

kemet, jelents-meg bennem te véghetetlen kegyelmes-segedet, tarts-meg Ur Isten irgalmafságodért az én életemet.

Vallyon vagyóné ki az halálban rólad emlékeznék? pokol fenekén kegyefségedet nintsen kik emlitsék, mert haragodnak bozfszű-állását akarod hogy értsék.

Ne hadd Ur Isten esni lelkemet őrdögnek torkába, kit te szörzöttél tisztefségedre ne hadd káromlásba, vigy bé engemet örök életre te szent országodba.

Mert nem ditsirnek azok tégedet kik vannak pokolban, de sőt káromlyák te szent Nevedet örök káromlásban, téged ditsirlek ha bé-vijendesz örök országodban.

Régulta immár tsak veszekedem foházkodásomban, el-nedvesitem az én ágyamat köny-hullatásimmal, nyofzolyám immár ugyan el áradt az én síralmimbán.

En szemeimethomály fogta-bé keferűség miatt, immár ezentúl meg-emésztetem fok bűneim miatt, de kérlek téged tekints énreám fogadásod miatt.

Hatalmafságát te szent Igédnek adgyad hogy hihessem, szabadását az én lelkemnek adgyad hogy várhasfam, ígéretedet te szent Fiadban adgyad hogy valhasfam.

Örvendez lelkem noha fok bűnöm te benned Ur Isten, mert meg-halgattad könyörgésemet hatalmas Ur Isten, bizzál jó fiam az én lelkemben azt mondgya az Isten.

Távozzatok el azért én tőlem minden ellenségim, mert Isten előtt kellemetesek az én imádságim, örven-dez lelkem mert sohul nintsen nékem ellenségim.

Mihelt az Isten imádságomat eleibe vévé, ottan lelke-
met őrdög markából hamar elki menté, az én szívemet
bizodalomra ottan fel-éppité.

Ellenségimet meg-háborítá és el-szégyenité, nagy
hamarsággal szégyen vallással mind visszfa-térite, bi-
zodalomra az bűnösöket én általam inté.

Senki bűnétől meg ne ijedgyen tsak Istenben hidgyen,
el-botsáttatik szent áldomással ha ő hozzá mégyen, én
rolam példát ez ditsiretben mind ez világ vegyen.

Szent Dávid irta Soltár könyvének hatodik részében,
az bűnösöket bizodalomra inti ez énekben, mindennek
vallya örök életét kihiszen Istenben.

VII. P S A L M U S.

71.

Gregor. Szeged.

SZám-ki vetésre Dávid mégyen vala, Semei mikor
szidalmazza vala, kövel és földel hajigálja vala, Dá-
vid szolgainak ezt mondgya vala:

Ezt én reám az Ur Isten botsáta, hogy szidalmazzon
néki parantsolta, hiszem bűneimért reám botsáta,
azért senki közzületek ne bántsa.

Gondolkodván Dávid Király magában, bizik Isten-
nek irgalmaságában, semmit sem fél bátor igazsága-
ban, ezért ilyen könyörgést tőn magában:

En Istenem mindenkor benned biztam, mint erős kő-
falhoz ugy támaszkodtam, mindenkor sirván hozzád
foházkodtam, mikor ellenség miá nyomorgattat-
tam.

Dúl-fúl ellensegem irigységében, mint éh oroszlán
kegyet-

kegyetlenségében, láttya elő-menetemet mindenben, azért gyűlöl ilyen igen szivében.

Isten te tudod hogy álnok nem voltam, az Saulnak vérét nem szomjuhoztam, ellenségi ellen én hadakoztam, mint fejedelmemet hiven szolgáltam.

Légyen Isten bizonságom énnékem, hogy ha én néki marháját el-vettem, vagy tisztetségében őt meg-fer-tettem, tőled Ur Isten bár meg itéltessem.

Ellenségemet-is ha meg-fer-tettem, valakinek egy-fzer én meg-esküdtam, hogy ha méltatlan jószágát el-vőttem, bátor az Istentől meg büntettessem.

Rajtam essek ellenségem fegyvere, életemet ám üldözzé kergesse, minden tisztetségemet el-veszesse, or-tzámat bátor az sárban keverje.

Igazságomban támadgy-fel melettem, igaz Isten te ály bocsfzút érettem, mert nem tudom mit ellene vét-tettem, azt tudom hogy sokszor véle jól tőttem.

Nám ajánlod igaz itéletedet, hogy meg-rontasz minden kegyetleneket, óltalmazd-meg nyomorodott feje-met, hogy ditsírkem mindenkör felségedet.

Tsak te itélhetz-meg igazság szerént, te szivemet jól látod volta szerént, itély-meg engem igazságod szerént; nem vétettem nekik tudásom szerént.

Jóllátod Uram ő álnok sziveket, kiért mindennap fenyegeted őket, mikor hallod kívül szép beszédeket, más felől jóllátod álnok sziveket.

Szűnnyél-meg immár ennyi gonofságtól, én ellensé-gem az kegyetlenségtől, hogy nem rőttenfz-meg az igaz birotól, az ki majdan számot vélzen mindenről.

Hameg nem térendesz nagy hamarsággal, Istennek fenyegető ostorával, bizony meg-lő az ő mérges nyilával, fegyverével, éhséggel, dög halálal.

Fiat fogadtál volt az teméhedben, hamiságot vótél volt bé szivedben, majd szűlsz bánatot nagy keferűségben, kit az utzán karon hordozs őledben.

Enellenem tanátsot végeztetők, hogy Uram haragját reám ingerlyétek, hogy tsak ti magatok uralkodgyatok, de gondolatokban meg-tsalatkoztok.

Hiszem én azt hogy ha Isten akarja, az elébbi tiszte-
met meg-adhattya, ha peniglen ő felsége azt mondgya:
nem kellez; ám légyen ugy mint akarja.

Az melly vermet ti énnékem ástatok, az árokba ti magatok bé-estek, mert az ki más embernek ásánd árkot, önnön maga esik belé tudgyátok.

Hálát adok Ur Isten jó tétédért, hozzám való nagy kegyelmességedért, velem jól tött igazitéletedért, ellenfegtűl való meg-fzabadulásért.

Szent Dávid irta ezt ditsiretiben, az ő könyvének hetedik részében, ki méltatlan szenved boszszút élteben, azt vigasztallya Dávid ez énekben,

VIII. PSALMUS.

72

Notája: *Oh én két szemeim ti az, &c.*

RÉgen ő törvényben Mojsesnek ő könyvében, ditsirték az Istent szép lelki énekekben, hálát adtak neki az ő jó vóltárol, minden nemzetségekben.

Ezt eszünkbe vegyűk és erőssen hirdessűk, hogy mi
Chri-

Christus által idvősségünket nyertük, igazságnak útát
immár meg-ismértük, kérlek el ne felejtsük.

Immár az Ur Isten az ő nagy ditsőtségét, el ki-jelen-
tette és az ő szentigéjét, hogy az hitetlenek Isten széki
előtt magokat nem menthetnék.

Oh felféges Isten melly igen tsudálatos, te Isteni neved
mind ez földön hallatos, meg-ditsőítettett fel-támadás
után, nekünk melly használatos.

Mert fel-emeltetett te nagy hatalmaságod, Egeknek
fölötte te nagy irgalmaságod, mert nekünk engedted
te szentigéd által az lelki ajándékot.

Az kisddek által ditsirtetni akarál, te ellenfegidért
vélek prédikáltatál, hogy hitetleneket téged boszszontó-
kat ekképpen meg-rontanál.

Christus szent Máthénál szent Attyának ezt mond-
gya: Én szentféges Atyám legyen néked nagy hálá, id-
vősségnek útát hog' az kisddeknek te adtad meg-tudnia.

Azért immár láttuk az hiv Keresztyéneket, miként
fejünk fölött az igen szép Egeket, Isten hatalmával Egen
teremtetett Holdat és Tsillagokat.

Az mennyei Isten lakozik az Hivekben, fénlik és villá-
mik mint az szép Nap az Egben, igazságnak napja ő né-
kik fel-támad az szent ígéretekben.

Dávid tsudálkozik az emberi állaton, kiról az Istennek
ilyen nagy gondgya vagyon, embernek fiáról hogy kit
az Ur Isten sok jóval látogasson.

Ugy-mond Uram Isten mitsoda az emberi állat? ki-
ról te szivedben ilyen szorgalmatos vagy, hogy min-
den időbente gondviseled ő reáolly igen nagy.

Ótet Angyaloknál úgy tettzik edgy ideig, meg-aláz-tad volna földnek nagy mélységéig, de az Angyaloknál minden ditsősséggel fellyeb ditsőittetik.

Mert ótet mindennek Királlyává szentelted, és mindennél ótet méltóságosba tőtted, meg-koronáztattad és minden állatnál ótet fellyeb szőrzőtted.

Ez ember az Christus ki illyen tsudálatos, ez világi-aknál ő igen utálatos, menyben az Istennél igen drága-látos és igen szerelmetes.

Az Atya Istentől menyből ala-küldeték, itt meg-fogattaték értünk meg-őletteték, és el-temettetek Sidók ezt mivelék, de meg-elevenedék.

Azért hálát adgyunk mi édes baj-vivónknak, fok el-lenfeginktől mi meg-szabadítónknak, büntől és őrdög-től, haláltul, pokoltul mi édes meg-váltónknak.

Ki mi fogságunkat ő nagy ditsősségével, menyben fogva vivé hatalmas nyereséggel, kik ő benne biznak meg-ajándékozza őket nagy ditsősséggel.

Immár mi örüllünk kik az Istenben hiszünk, mert mi az hit által Isten Fiai lőttünk, minden öröksegeben az Christus Jefussal köz örökösse lőttünk.

Ditsiret ditsősség legyen Atya Istennek, véle egye-temben az ő edgy szülőttének az Christus Jefusnak, örökkön örökké az Sz.Lélek Istennek.

73

AZON PSALMUS.

Ad Notam: *Nagy bánatban Dávid, &c.*

MElly hatalmas az mi Urunk az Isten, hire terjedt az nagy föld kerekfégén, mert ki legyen jelenti földön

földön mennyen, széki égben sámolya az föld fzi-
nén.

Erős hatalmát mindenűt jelenti, az eget földet valaki
meg-nézi, hanem tudta már bizonyalhiheti, hogy erős
Isten vagyon meg-értheti.

Leg nagyobb mi vólta tettzik az égen, mert az szé-
lesleg ereji az földön, az vizeken minden teremtetteken,
éltet az ég mind ennyi kerekfegen.

Hogy az tsetsemő gyermekeket nézem, nagy bõltse-
fegedet innen is mértem, annya tsõtsin mint neveled in-
tézem, kitsinyből nagyá mint téfzed itélem.

Nem mondhattya tehát az Istentelen, tsak ezt nézze,
hogy sohul Isten nintsen, minden állatt tsak ő kéjén lótt
légyen, tsak történet az mi e fík emberen.

Az Eget Földet az ember tekintse, hogy Isten vagyon
innét-is ismérje, nem semmiből lótt mind ez valamivé,
nem magátul léfzen kitsinyből bõltse.

Gyermek kitsiny vér bõlt sudán fogonik, annyán be-
lől kívül mint nevededik, vastaggá mindenben mint
õregbedig, nem ember ki ezen nem álmélkodik.

Immár midõn az nagy égre tekintek, Napot Holdat
tsillagokat meg-nézzek, kezed szennye mivel el-szem-
lélek, az embert hogy tekintsem így beszéllek.

Az embert melly nagy tisztefségre fogtad, mikor
õtet teremted és alkotad, mi dolog hogy ugyan meg-
koronázád, minden fölött ez földön magasztalád.

Isteni lelket ő belé botsátál, mellyet néki magad bõl-
tsen formáltál, te mindenkor olly igen rá gondolál, min-
den dolgaimban te igazgatál.

Sörény lelket és eszet beléadál, mellyeledgy aránt áll az Angyalokkal, mellyel nagyobb minden féle állatnál, teste fzerént tsak kissebb Angyaloknál.

Temérdeki fok jót ez mellet adtál, hogy éllyen birjon ennyi javaiddal, gyönyörködgyön minden gazdagságokkal, summa fzerént illyennagy urasággal.

Ezeket hogy látom igen tsudálom, én Istenem te rolad én azt vallom, nintsen olly föld világ bizonynyal mondom, hogy ne hinnék hogy Isten légy azt tartom.

Nyoltzad énekben Sz. Dávid ezt mondá, teremtéfről az Istent magasztalá, emberekre melly gondgya vóltezt látá, mi állat az ember azon tsudála.

X. PSALMUS.

Gregor. Szeged.

74. Nota: *Oh melly igen rövid vól láme z, &c.*

TEkints reám Istenem nyavalyámban, légy gyamolom fegitsegem gondomban, mert nem tudok mit tenni bufultomban.

Vallyons' mikor veted reám szemeidet, siralmimra ha fordítod füleidet, nem tűrhetem fanyaru kezeidet.

Az ellenség fejemre törekedik, erejében hatalmában bizakodik, fok tűréssel én lelkem fogyatkozik.

Ditsekedik kérkedik kevélységben, soha nem jút Isten-is ő eszébe, mert nem vallott semmi kárt életében.

Ebből vészzen bizodalmost bátorságot, nagy fokáig hogy el tűrsz gonofságot, mert nem büntetz hamar kegyetlenséget.

Fején vagyon áldomásod segítséged, én fejemre hogy
üllyön te segélled, azért nem fél mert soha nem bün-
teted.

Az ő szája tellyes fokszidalommal, szive lelke gerje-
dez álnoksággal, nem gondol ő semmit nagy haragod-
dal.

Halálomratsik orgattya az ő fogát, ál útakon titkon
meg-vonta magát, hogy nyakamban keritse ő há-
loját.

Mint az farkas juh után oláalkodik, bárány után orofz-
lán sivalkodik, mindenkor tsak utánna lefeskedik.

Az gazdagság kevélységre kényszeríti, az ő lelkét
kárhozattól nem félti, hogy Isten légy soha ő azt nem
hiszi.

Te erődet hatalmadat ő nem tudgya, hogy irgalmas
igaz vagy nem gondollya, minden dolgát tsak fzerentsé-
nek tartya.

Indully azért Istenem óltalmamra, illy későre tekints
reám árvádra, vigasztally-meg ennyifok siralmimra.

Szent Nevednek káromlását hogy tűrheted, kevély-
segért miért hogy nem bünteted, tűrésseddel bűnében
keményited.

Minden dolgát jól hiszem hogy fel-róttad, nyavalyá-
mat siralmimat fel-irtad, a' büntetést utolra hallasz-
tottad.

Az bűnellen mutasd megharagodat, büntetéssel je-
lents igazságodat, hogy rettegjék mindenek hatal-
madat.

Hogy az árvák özvegyek Istene vagy, szűkségemben

szememmel hadd lássam-meg, szabadulást most azért nékem te adgy.

Ezt Ur Isten nem kérem boszszúságból, tsak kívánom térését bűneiből, ne támadgyon ellenem kevélyfégből.

Esmérje meg por hamu féreg vóltát, soha többé ne hidgye-el ő magát, de szolgálya aláza tofón Urát.

Az Sz. Dávid így tanit könyörgeni, az szomorú szívket meg-vigasztalni, szokták tizet Soltárban énekelni.

A Z O N R O L.

75

Nota: *Háborúsága Dávid Királynak, &c.*

MEg-nyomorodván ellenfegítő Szent Dávid Prophéta, hogy segedelmet földön magának fenkitől nem láta, keserves szível az Ur Istenhez ekképpen kiálta:

Istenem Uram miért én tőlem illy nagy távoly állasz, miért én tőlem miként nyomorgok te rejtekben állasz, ellenfegimtől hogy már engemet meg nem szabadítasz.

Tsak kevélykedik én ellenfegem és fel-fuvalkodik, rajtam naponként kevélyfégből ő kegyetlenkedik, de meg-foga sék ő tanátsában kiről gondolkodik.

Hánnya ő magát mert helyén láttya szive akaratyát, fővényységével untalan tölti telhetetlen hasát, Istent káromlya semminek tartya az Istennek szavát.

Az ő homlokát kevélyfégből ő nagy fel-emelte, és mindeneket magához képest tsak semminek véle, nintsen az Isten gondolattyában szívéből ki-vette.

Elő-meneti vagyon ő neki minden dolgaiban, nem fél Istentől

Istentől vakmerőképpen bizik ő magában, ő ellenfégi vadnak ő nála utálatossággal.

Lám azt gondolja az ő szívében kivel mit gondolok, semmit nem félek mert én mindenkor ekképpen maradok, egész éltomben nyomoruságot soha kárt nem vallok.

Sőt az ő szája mindenkor rakva Isteni káromlással ragalmazással minden rutsággal szitokkal átokkal, foktsalárdsággal fok hazugsággal minden álnoksággal.

Folvaj-képpen ment mint edgy pufztában ő álnok házában, az ártatlanon kegyetlenkedik ő nagy dagályában, az szegényeken vadnak szemei nagy olálkodásban.

Alnokoskodik mint edgy orofzlán titkon barlangjában, csak olálkodik hogy szegény effek ő szoros markában, kit meg szaggasson mikor ejtendi az ő hálójában.

Rontya nyomodgya az szegényeket az földre le-vágja, Isten nem láttya az ő szívében lám ő azt gondolja, Isten ezeket hogy el-feledte és ingyen sem tudgya.

Istenem Uram kelly-fell immáron mutasd-meg magadat, fel-magasztallyad te-is ellenben az te hatalmadat, el ne felejtse az te nyomorult jó hűszolgaidat.

Végre kezdedben keritet őtet meg-bünteted őtet, meg oltalmazod te szárnyad alatt az te szegényidet, és árváidtól te meg nem vonszod nagy segedelmedet.

Senki nem állja-meg az szegénynek mert az ő boszszúját, és az árváknak senki nem fogja ez világon pártját, reád maradtak azért meg-allod azoknak boszszúját.

Felseges Isten tórd-meg immáron hitlennék jobb kezét, gonosz embernek te ne szenvedd-el ő kegyetlenségét, mert ha keresed hamar el-veszted nem találod helyét.

Örökké való Királyunk Urunk csak te vagy minékünk, az hitlen népek földről el-vesznek kik rontóink nekünk, azok ellen légy te mi paisunk oltalmazónk nekünk.

Tsak te Ur Isten nyomorultaknak vagy meg-halगतója, és igaz hitből az ő sziveknek vagy igazगतója, könnyörgéseket csak a' te füled azoknak meg-hallja.

Ítéleteddel sok nyomorultat immár szabadítasz, ez földön való kegyetleneket ítéletre vonasz, hogy senki többé ne retegteszen csak te ellentálhatz.

Tudgyat ezeket Keresztyén ember szent Dávid Prophéta, az ő könyvének tized részében szépen befoglalta, nyomoruságban hogy az Istenhez nagy sirván kiáltta.

76.

XII. PSALMUS.

OH Ur Isten tekints hozzánk, magas menyből néz mireánk, és könnyörűly te népeden, nyomorult keresztyéniden, mert elfogytak az te szentid, meg-alutt földön az igaz hit, minden emberek fiaiközt.

Nem hisznek te szent Igédnek, hazugság kell csak kedveknek, az mit talált az ő fejek, azzal tégedet tisztelnek, de hamisság az ő dolgok, hazugság ő találmányok, nem kedvesek néked azok.

Veszeld-el Isten ezeket, ronts-meg ő tiszteleteket, kik kevélyen azt kiáltják, bátorsággal nekünk mondják:

gyák: nintsen Istentek tinéktek, el kell majdan mind vesznetek, ki oltalmaz meg titeket?

Azért így szól az Ur Isten: Fel támadnom szükség nekem, hogy meg-rontsam ő fejeket, meg-fzabadítsam népemet, mert látom nyomoruságát, hallottam foházkodását, meg állok néki bofzfúját.

Nem hagyom az én igémet, el oltani sem nevemet, de meg tartom én házamban, és választott templomomban, hogy meg-fzentellye szentimet, gerjeszse nekik sziveket, biztassa az ő lelkeket.

Az Istennek szent igéje, tiszta minden ő beszéde, mint az próbáltatottezűst, hétszer meg-öntetett ezűst, mert ennek az ő ereje, vagyon az kifirtetekben, kerestnek viselésében.

Te vagy Ur Isten oltalmok, hatalmas erős gyámolok, az te hűtanítóidnak, szőlődben plántálóidnak, te vagy őrzője népednek, kegyes oltalma hiveidnek, paissa te szentigédnek.

Azért néked mi most adunk, nagy hálákat és ezt mondgyuk: Ditsirteffel Atya Isten, szent Fiaddal egyetemben, vigasztaló szent Lélekkel, nekünk édes vendégünkkel, örökké nagy ditsóssággal.

A Z O N R O L.

77 Azon Notára: *Edgyrhythmuszal rövidebb.*

Emlkezzél meg Ur Isten, az mi nagy gyarloságinkról, tekints reánk kegyelmedből, az tenagy boldogságodból, az mennyeknek országából.

Halgald-meg foházkodását, az te kitsiny feregednek,

neutálljad könyörgését, az tenyomorult népednek, kik most néked esedeznek.

Mert el-fogyatkozott immár, minden igazság ez földön, majd nintsen senki olly ember, ki edgymáson könyörüllyön, és igaz beszédű legyen.

Nints helye az te igédnek, és az te jó intéfednek, nints abban gyönyörűségek, köztünk nagy sok embereknek, tégedet mind el-kerülünk.

Az bűnben bé-merültenek, tégedet társá vőttenek, sőt inkább meg-is untanak, és tőled semmit nem félnek, semmi jóban nem éppülnek.

Hizelkedő beszéd vagyon, mindennek az ő szájában, ha széppen szól baráttyának, ételi nyájasságában, és az ő részeg korában.

Más-felől ha el-távoznak, és edgymás mellől el-mennek, kettőssé lesz az ő szívek, meg-változik az ő nyelvek, mert nints tökéletességek.

De el-pufztitod Ur Isten, te mind az hizelkedőket, noha nem félnek tégedet, de te meg-rontod mind őket, elvesztöd az kérkedőket.

Mert ha meg-fzolitod őket, az te igédnek nem hisznek, az örök tűznek kinnyától, sem az ördögtől nem félnek, hanem csak szabadon élnek.

Az igazságnak Istene, nem kedvez ebben senkinek, meg-tsufolya meg-neveti, mind az kik tsalárdul élnek, és hamis kenyeret észnek.

Meg-mutatom én magamat, mindeneken Urnak lenni, az hamis tudománynak-is, végének kell akkor lenni, az Ur Isten ezt beszéli.

Az én el-pufztult népemért, és ő keferűségjért, az szegények firásáért, és nagy fohászzkodásáért, fel-támadok az árvákért. •

Meg-mentem az én népemet, és meg-nyúgotom én őket, tisztán fogom hirdettetni, közöttök az én igémet, és igaz isméretemet.

Mint az erefztett aranyat, és hétszer tisztult ezüstöt, mellyet tűzben égettenek, és az földből ki-vőttenek, így vigasztalom-meg őket.

Tarts-meg közöttünk Ur Isten, az te áldot szent igédet, oltalmaz ez világ ellen mindenekben Uram minket, hogy ditsirhefsünk tégedet.

Mert látod az hitetlenek, hogy mindenütt uralkodnak, és az ő szerentséjekben, minden napon nevednek, noha tégedet nem félnek.

Ekképpen könyörge régen, Szent Dávid az Ur Istennek, mert látá vakmerőséget, minden rendbéli népeknek, hogy Istentől nem félnének.

XII. PSALMUS.

78 Nota: Mindenkoron áldom az én, &c.

SZabadits-meg és starts-meg Uram Isten, mert ez földön immár szent ember nintsen, igaz beszéd az embereknel nintsen, mert többire minden ember hitetlen.

Tudván mert olly nagy hivságokat fólznak, edgy-máskörnyűl mindenkor tsalárdkodnak, mind hazudnak ő felebaráttjoknak, szivek-szerént és csak abban forgódnak.

Az Úr ő nyelveket és ajakokat, el-szaggassa és töröllye azokat, ajakokkal valakik tsalárdkodnak, és nyelvekkel tsak nagy kevélyen szólnak.

Ravaszágban bizván az kik ezt mondgyák, hol nyelveket nagyon fel-magasztallyák, ajakokat hazugságra tanittyák, az Úr Istent nem félik nem urállják.

Az Úr Isten ezek ellen azt mondgya: majd fel-kelek minden ember meg-láttya, mert én szemem az szegényeket láttya, hiveimnek fohászzkodását szánnya.

Idvőzítő szabadító mert vagyok, szegényeket árvákat oltalmazok, beszédemben nagy hiveséggel meg-állok, gonoszokon ezentúl boízszót állok.

Meg-hidgyétek az Istennek beszédét, kik várjátok tsak az ő segítségét, mert olly tiszták az Istennek beszéde, kiket hisznek az Istennek hivei.

Igazak és szintén olly tiszták, mint az ezüst kit földből el-választanak, az ötvösök kohokban olvasztottak, és hétszer meg-eresztvén tisztítottak.

Hatalmaddal tarts meg-minket Úr Isten, őrizz minket kegyetlen nemzet ellen, hogy örökké kik lészünk igaz hitben, meg-maradgyunk az te ismérvedben.

Az hitetlen és kegyetlen pogányok, mi környülünk járnak mint orofzlányok, az Edgyházi Fejedelmek gonoszok, azért győznek az hitetlen pogányok.

Lám ezeket Dávid irta versekben, énekének tizenketted részében, mikor volna nyavalyában infegben, Saul Király miatt számkivetésben.

XIII. PSALMUS.

79. Nota: *Vedd-el Ur Istenrolunk haragodat, &c.*

SZent Dávid Király háboruságában, panaszolkodik Istennek buvában, és im ezt mondgya ő nagy siralmában, széllyel bujdosztában.

Meddig Ur Isten kefergetz engemet, meddig rejtet-el előlem szinedet, talám örökké így gyötrefz engemet, nyomorult fejemet.

Meddig szivemet hagyod gondolkodni, és ide s' tova elmémet hányodni, az én szivemet sirván vélekedni, míg hadtz keferegni.

Ebrefz-fel Uram, mert talám el-esném, nyomorúságban talám meg-is halnék, ha az én szivem nem vizgaltatnék, tőled nem tartatnék.

Nekéssel Uram én hozzám látnia, mert ellenségem kezdi mondania, meg-győztem őtet nints oltalmazója, el kell pufztulnia.

Tekints most reám hatalmas Ur Isten, és könyörgésem vegyed füleidben, siralmas beszédem jussont-e elődben, mostani igyemben.

En mindenkoron csak te benned biztam, irgalmaságot csak te tőled vártam, ellenségimmel ha szemben szállottam, hozzád foházkodtam.

Igyen könyörög Dávid ő szivében, szép énekében így adgya előnkben, mi-is ditsirjük Istent szükségünkben, minden életünkben.

XV. PSALMUS.

80 Ad Notam: *Nagy bánatban Dávid, &c.*

SOkan vadnak most ollyatén emberek, kik azt

ina k
stét

hogy ők jó Keresztyének, noha fesslett és nem jámbor éltek, sőt mindenben Christusnak ellenségek.

Tőlők azért hogy magunkat ohassuk, az szent Dávid kérdését előhozzuk, az Istennek feleletit meg-halljuk, és magunkat abban így jól meg-láttjuk.

Az Prophéta nagy álmélkodásában, fel-kiálta lám az ő irásában: Kilakozik Uram te sátorodban? Ki marad meg Anyaszentedgyházadban?

Rövidszóval, ki mégyen menyországban? És ki lesz az örök boldogságban? Mondanéki Isten azon órában, meg-felelvén ilyen-képpen szavában:

Jó életben az ki magát foglallja, az igazat kezével bizonyította, ki szívében az igazságot szólja, attyafiát a ki nem rágalmazza.

Nem téfzen ez gonoszt attyafiának, gyalázattyát nem tűri szomszédgyának, és nem ad helyt rágalmazók szavának, oltalmazza hírét attyafiának.

Utállja ez szemben az gonosz embert, és bűtsülli az Isten féltő embert, meg-esküszik ő felebarátjának és mindenkor Ura lesz szavának.

Soha pénzét uforára nem adgya, az árvákat és azzal meg nem főjtya, sőt mindenben azokat ő táplálja, valamit hoz néki igaz munkája.

Igaz ellen ajándékot nem vész, az szegénynek és igaz törvényt téfzen, ki életben illetén jámbor lesz, menyországban nyilván örökös lesz.

Ez éneket az szent Dávid Prophéta, az ő Soltár könyvében bé-irta, tizen ötöd részében bé-foglalta, és mi-
nk tanulásunkra hadta.

XVI. PSALMUS.

51. Nota: Nagybála-adással magasztallak, &c.

ORizz-meg engemet benned bizom én édes Istenem, mondgyad oh én lelkem az Istennek te vagy én Istenem, semmi jót tenéked nem adhatok én édes Istenem.

Oltalmad alá végy, mert énnékem minden tárfaságom, ez földön lakozó szenteiddel vagyon nyájafságom, és az te választott edényiddel én jó akaratom.

Röppenetes kinok meg-fokaful az bálványozóknak, idegen Istennek áldozatot kik tenni kívánnak, nem áldozom vélek neveket-is utálok azoknak.

Mert Isten énnékem életemben az én erősségem, meg elégzem véle mert az Isten nékem szép pohárom, te őrized Uram szárnyad alatt az én örökségem.

Szép helyre találtak én nyilaim esnie Ur Isten, mert szép örökségem vagy énnékem te örök Ur Isten, kiben nagy örömmel mind örökké bizik az én lelkem.

Ur Isten tégedet én ditsirlek az te tanátsodért, kit énnékem adtál én szivemben az te szent Lelkedért, ki által engemet éjelnappal tanítasz Fiadért.

Reádnézek Uram mindenkoron én nagy szűkségemben, én jobb kezem felől állasz nékem én veszedelmemben, azért nagy erőssen meg-maradok én igaz hitemben.

Az én szivem azért csak te benned vigad én Istenem, sőt az én lelkem-is azért örűly és örvendez benem, hogy bizvási nyughatik oltalmadban Uram az én testem.

Mert meg-mentéd Uram rothadástól szent Fiadna k-

testét, és te fel-támasztod koporsóbol hamar ő életét, ennékem-is adod kegyelmedből az örök életet.

Engemet tanítasz az életnek útára igédben, az te vigortzáddal vigaságot szerezvén szivemben, és az te jobb kezéd rakva vagy on mindenkor örömmel.

Ekképpen ajánlá önnön magát Isten oltalmában, szent Dávid Prophéta Soltár könyvnek tizen-hat részében, mi-is csak Istennek mi magunkat bizzuk szent kezében.

82.

XX. PSALMUS.

GYakorta való buzgó könyörgést kíván az Isten jó Fejedelmekért, Edgyházi népért, vitézlő rendért, jámbor Birákért, és mindentisztekért.

Az Dávid Király Isten Lelkének, szent Iléséből régen ezt meg-hadta, az mint huszadik Soltára tartya, Anyaszentedgyház hogy így szavát nyújtsa.

Botsálla menyből az nagy UR Isten, ő segítségét mi Fejedelműnkre, háboruságinapján érette, serény vigyázást tégyen Isten neve.

Rémüllyenek-meg ő ellenségi, térjen fejekre álnok praktikái, és győzödelmet rajtok vehetni, Jácob Istene engedgye meg-birni.

Isten Sionbol oltalmazza-meg, nagy segítségét szentes helyéből, küldgye-le hozzá az magas menyből, és vegye környül kegyelem székiből.

Emlekezzék-meg áldozatiról, Isten házában szent szolgálattyáról, tiszteletiről, imádságiról, Isten nevében tött fogadáfiról.

Lássad UR Isten az ő szivének, jó kívánságát, és azt vigyed

vigyed végben, minden tanácsát tellyesítsd éppen, igye-
kezetit viseld áldott helyben.

Bátorkodhassék Anyaszentegyház, Fejedelmünknek
szabadításában, s' az Úr Istennek áldott nevében, győ-
ződelemnek örülhessen bátran.

Es tellyesítsd minden kérését, adgyad-meg néki szi-
ve kívánságit, ne rejtsd el tőle szent áldomásid, közöl-
lyed vele bőféges javaid.

Tapasztalhassuk nyilván Úr Isten, hogy meg-tartot-
tad az te Királyodat, és meg-halgattad te kenettődet,
jobkarod által oltalmaztad őtet.

Lám az kik biznak fokfzekerőkben, erős lovokban,
számos feregekben, meg-hanyatlanak és mind el-esnek,
szégyen-vallással környül-vétettetnek.

Ellenben penig valakik hitből, megemlekeznek Jacob
Istenéről, talpokra álván diadalmasok, bátorságosok,
mozdulhatatlanok.

Nékünk is Uram meg-tartásodban, tégy részt fejen-
ként szent áldomásodban, lelki és testi ajándékodban,
békeségednek állandó javában.

Felellyen nekünk menyből szent Fiad, szollyon örö-
möt fel-kent szent Királyod, mondgya meg-nékünk im-
hol meg tartód, minden igyedben erős bősfszű állód.

Ellenségidet meg-szégyenitem, rajtok bősfszűdat é-
retted ki-töltöm, tenéked penig len örömmömadom, meg-
tartásodra kezemet kinyújtom.

Tsak nézén reám igaz igyedben, híj segítségre meg-
szorulásodban, bizony meg-mentlek nagy kegyelmem-
ben, fel-ültöztetlek irgalmaságomban.

Igére-

Igéretemet rajtad bé-töltöm, az bűnt az halált rólad el-fordítom, ártatlanságom rád ruházom, Sz. Atyám előtt igyedet forgatom.

Tántorgania hitben nem hadlak, háborúidban kezemben hordozlak, minden dolgodban téged meg-áldlak, hosszú élettel és meg-koronázlak.

Ditsőség néked Atya Ur Isten, tiszteleg néked áldott Fiú Isten, ditsiret néked Sz. Lélek Isten, Sz. Háromságban tiszteltecsél, Amen.

XXIII. P S A L M U S.

83. Nota: *Sok emberek vadnak ez sz. éles, &c.*

SZent Dávid Prophéta éneklő könyvének huszon-harmadrészeben, bizván az Istennek az ő rejá való nagy gondviselésében, és hálákat adván ő szent Felségének mind egész életében, így en ditsikedik lelkében minden hű Keresztyének képében.

Tudom hogy pásztorom vezérem énnékem az én Uram Istenem, kinek gondgya vagyok testemre lelkemre, mert ő teremtet engem, és ő juha vagyok, ő hozzá halgatok, mert ő meg-váltott engem, azért benne bízom tudom élet nélkül hogy én nem szűkölködöm.

Az ő mezejének szép firos fűvével szépen legeltet engem, szent ígéretinek édes beszédével mikor vigasztal engem, Anyaszentedgyházban és az ő aklában szépen meg-nyúgot engem, lopotul farkastul, hamis tanitotul ott meg oltalmaz engem.

Reggel hogy ki-víszén én előtttem megyen igaz tudományával, minden napon kétszer engemet meg-itát ő lelki

lelki italával, lelki folyo-viznek és élő kút-főnek szép gyenge folyásával, Evangéliomnak Anyaszentedgyházban ő prédikálásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-újétsa és újonnan meg-áldgya, menyországnak útát és az igaz hitet énnékem meg-mutattya, az ő szent Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztattya, méltatlanságomban az ő Sz. Fiáért irgalmafságát nyújtja.

Illy nagy reménfeggel és bizodalommal azért te benned bizom, én Uram Istenem testemet, lelkemet én téneked ajánlom, ha szintén az halál völgye árnyékában az én fejemet látom, mert te vagy én velem, szabadulástomat azért té tőled várom.

Meg-vigasztalt engem te pásztori veszfzód és te pásztori botod, az fok nyomoruság mellyel hivedet meg-fujtod fanyargatod, mellyel beszédedhez olly nagy szépen őket oktatód és tanítod, hogy el ne veszfzenek, sőt veled legyenek mind örökké meg-tartod.

Illy nagy kézfűlettel ellenségim előtt asztalt szerzes énnékem, az te szent Fiadnak edgy áldozattyával táplá-lod az én lelkem, meg-vigasztalsz engem mindenkor meg-adod bőséggel én életem, én ellenségimnek nagy boszfzúságára meg-tartod az én lelkem.

Halando testemnek ő gyarloságátul meg-fzabaditasz engem, ez világ sem árthat sem álnokságával sem boszfzújával nékem, mert énte általad fő ellenségemet az ördögöt meg-győzőm, az én életemet csak te benned bizván mindenkor helyheztetem.

Az te jól vóltodból kegyelmességedből mind ezeket
R
én vá-

én várom, mert ezekre való nagy méltóságomat én bennem nem találom, azért minden napon az én életemet én csak te rád bizom, és tudom bizonynyal hogy te benned soha én meg nem tsalatkozom.

Lészek mind örökké az én Istenemnek és Uramnak házában, az én Christusomnak társasága alatt az Anyaszentegyházban, az ő juhainak igaz hiveinek az ő társaságokban, kikkel egyetemben örökké vigadok az örök boldogságban.

64.

AZ ONROL.

AZ UR ISTEN nékem édes táplálom, minden dolga-
imbantsak ő az én igazgatóm, nem hágy engemet
tellyeséggel meg-nyomorodnom, életembő nem hágy
engem meg-romlanom.

Sokszor történt nékem háboruságom, az hamissak
miatt sokszor esett bujdosásom, de mindenkor jó helyen
lőtt én meg-nyugovásom, jámboroktól meg volt az én
táplálásom.

Tsak az Isten én lelkemnek vezére, az gonofztul én
életemnek el-téritője, az ő áldott szent Nevének nagy
ditsiretűre, az igazságnak ő ősvényén viselője.

Nem rettegek semmi veszedelemtől, még az halál-
nak is ő nagy kegyetlenségétől, meg-oltalmaz az én
Uram engem mindenektől, velem vagyon meg-ment
minden ellenségtől.

Ő énnékem meg-őriző pásztorom, noha tőle bűnő-
mért néha ostromoztatom, de viszontag kegyes képpen
meg-vigasztaltatom, mint Atyámtól soha el nem ha-
gyattatom.

Drága szép ajándékokkal meg-láttál, tiszteféggel én Istenem meg-ajándékoztál, noha bőségszontod ellenségitetted azokkal, de tartod az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Istenem tégedet, környékezd meg te kedveddel az én életemet, az te irgalmaságod biztassa én szívemet, te jó vóltod birja az én életemet.

Hogy csak néked élhessek ez világon, vigy engemet örökre Uram az más világon, mert nints tökéletes boldogság itt ez világon, csak te vagy Ur Isten az én vigaságom.

Ez ditsiretet az Szent Dávid éneklé, mikor Isten őtet háboruitul meg-menté, és az Soltár könyvben verfekben így helyhez teté, békeségéért az Ur Istent ditsiré.

XXVI. PSALMUS.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron, &c.

Mikor Dávid vala keferűségben, Saul Király előtt számkivetésben, fel-kiálta Istenhez ő szívében, könyörögvén firalmas énekében.

Itély-meg te Uram Isten engemet, csak te lássad az én igaz igyemet, mert büntelen kergetnek űk engemet, hogy te benned vetem reménységemet.

Tsak te reádb bizom Uram magamat, én szívemet bátor te meg-probálljad, nézésemet azon-képpen meglássad, dolgaimat hogy csak te igazgassad.

Hátra vetem mert én minden dolgomat, szímem előtt tartom te jó-vóltodat, és csak nézem te irgalmaságodat, ártatlanul járom az én útamat.

Alnokokkal nem tartom tanátsomat, sem gonoszok-

kaléntársaságomat, sőt azoktól meg-vonfzom én magamat, úgy szolgállak tégedet én Uramat.

Esmikor te Templomodban bé-mégyek, Keresztyének seregében lejendek, tisztakézzel ott én néked áldozok, szivem szzerint szép ditsiretet mondok.

Lám mindenkor Uram rolad éneklek, tsudáidrol nagy bizonságot részek, te népednek seregében örvendek, ditsősleges hajlékotban úgy mégyek.

Felseges Ur Isten kérlek tégedet, gonoszokkal ne veddel életemet, gyilkosokkal ne végezd életemet, vélek edgyütt te ne büntess engemet.

Ezek azok kik nem félnek tégedet, és semminek tartják te befzédedet, álnokságban mert nagyon örvendeznek, és hamissan sok ajándékot vésznek.

Tsak te benned biztam én Uram Isten, ártatlanul azért járok éltemben, ne hadgy engem szabadits-meg igyemben, és könyörűly rajtam nagy szűkségemben.

Igazságban vetem mindendolgomat, arra hilak tégedet mint Uramat, mindenkoron ditsirlek mint Uramat, és mindenkor hirdetem jó vóltodat.

Tűkőr gyanánt légyen ez mindeneknek, kik keresztyén nevet földön visélnek, életekben hogy ekképpen éllyenek, szent Dávidrol a mint innen értenek.

XXVII. P S A L M U S.

86. Nota: Szánnya az Ur Isten híveinek, &c.

OH én két szemeim ti az Urra nézzetek, hogy kegyelmes hozzám mindenkor el-hidgyétek, az ő nagy szerelmé hozzám nagy jó vóltát mindenkor hirdessétek.

Uram meg ne utály engemet haragodban, ha immár
bé-vöttél szent irgalmafságodban, kérlek el ne fordíts
ortzádat énrolam, vigy bé szent országodban.

Meg-foglaktégedet az én igaz hitemmel, reád támasz-
kodom erős reménységemmel, én el nem erefztlek az mig
meg nem halgatz az én lelki kezemmel.

Fel inditlak téged nagy nyomoruságimmal, az én bú-
neimnek számtalan fokságával, mind addig kiáltok mig
bénem közt engem szent irgalmafságoddal.

Oh menybéli Isten te vagy én reménységem, kinek ha-
talmában kezében ellenfelegem, ott vagy te Ur Isten én
nagy segítfelegem az hol nints reménységem.

Tanits-meg engemet te igaz útaidra, hadd lássak el-
meñem az te igazságodra, én ellenséget gonosz szán-
dékokbanne botsáffad szájokra.

Ha te benned Uram nem reménlettem volna, az nagy
bánat miatt meg-eméfttettem volna, az életnek földén
az te javaidat meg nem láthattam volna.

Azért oh én lelkem ne botsáfd-el magadat, mit töröd
fárasztod nagy bánatban magadat, majd meg-fogod
láttni Uradnak jó vóltát, tsak ne hadd-el magadat.

Az kik nagy bánatban keferűségben vadnak, itélet
napjára igaz Birót várjanak, de addig magokat igyen vi-
gasztallyák, mint Dávidtól meg-hallák.

XXVIII. PSALMUS.

67. Nota: Tsak te benned Uram Isten vagy, &c.

MOstán hozzád fel-kiáltok felfeleges UR Isten, mert
köszálam és oltalmam vagy mindenek ellen, te-
kin

kints reám ne hadgy engem nagy veszedelmemben,
mert úgy vagyok mint temetni kit víznak verem-
ben.

Imádságom kiáltásom kérlek meg-halgassad, két ke-
zemet főlemelem irgalmason lássad, igaz hitből az mit
kérek énnékem meg-adgyad, ígéreted mostan azzal te
meg-bizonyítsad.

Tsuda-képpen környül-vőttek most az hitetlenek,
kik hamissan tselekefznek átkozott emberek, szemben
nékem ízépet szólnak de álnok ő szivek, kérlek ne hadd
hogy én legyek edgyik ő közzülők.

Hamarsággal inkább kérlek hogy őket meg-rontsád,
az mint járnak ő földgyokat akképpen meg-adgyad, go-
noszságban el-merültek azt te-is jól látod, azért nekik
nagy lok.képpen kérlek meg-torollyad.

Am jól látod hogy nem nézik az te dolgaidat, meg-
utálták hátra hadták parantsolatidat, semmi bõtsben
mert nem tartják az te szolgaidat, hiszem azért hogy
meg-rontod mint te tolvaidat.

Ezért néked nagy hálákat adok mint Uramnak, mert
tenálad helye vagyon én imádságomnak, mondlak té-
ged én erőmnek, és én paisomnak, én szivemnek tsak
edgyetlen-edgy bizodalomnak.

Lám te voltál tsak egyedül nékem segítségel, és te
benned örvendezett szivem nagy bõségel, azért téged
én ditsirlek az én énekemmel, tarts-meg engem kérlek
Uram az te hiveiddel.

Ez igéket az Sz. Dávid bé-irra könyvében, énekének
hufzon-nyoltzad jó nemes rendiben, ellenfégit ki meg-
győzé

győzé mind egész életében, mert ő bizék az Istenek nagy segedelmében.

XXIX. PSALMUS.

Nota: Nagyháta-adással magasztallaktéged, &c.

Szent Dávid Prophéta az Istennek nagy hatalmát látván, és nagy menydörgéssel villámással zápor-esőt látván, meny-ütő kőeknek őkezéből pattanását hallván.

Titeket, mond, intlek ez világon kik nagy Urak vadatok, hatalmas Uraknak Tsászároknak kik fiai vadatok, az Isten haragját mind fejenként ti meg-gondoljátok.

Az ellen hatalmas azért őtet egyedül félljétek, őtet tiszteljétek imádjátok mint hadta tinéktek, minden szűkségtekben csak ő néki tikönyörögjétek.

Reágondoljátok ha az égből menydörgést hallotok, nagy zápor-esővel villámással menyütéssel láttok, hogy rajtatok vagyon nagy haragja bizónnyal tudjátok.

Az Isten haragja el-tördeli az nagy Cedrus fákat, az Libanus hegyén Seir hegyén az nagy magás fákat, és tétova hánnyahamarsággal mint edgy pozdorjakat.

Igen szők détselnek és ugrálnak hogy edgy máfra hullnak, mint Unicornisnak ő fiai szintén ugyan járnak, Isten haragjának hatalmának mert azok helyt adnak.

Isten haragjának nagy hatalma az Cades pufztáját, nagyon rettegteti mikor láttuk tűzes villámását, akkor ott meg-látnád az vadaknak félllyel futósását.

Akkor az szarvasok ijettekben fiokat el-hánnyák, kik nyoltz holnapiglan ő fiokat méhőkben hordozták, ő fiazásoknak nehéz voltát azzal el-mulatták.

Hatal

Hatalmas Istennek ő haragja ezeket miveli, az nagy álló fáknak ő ágait szörnyen le-fzegdeli, az ő népét ezzel templomában ditsiretre inti.

Az Isten hatalma viz ezönbén jelen vólt hidgyétek, ez örökké való Királyotok és Fejedelmetek, birja az ő népét oltalmazza noha nem értitek.

Légyen örök hálá az Atyának és az ő fiának, és az vigasztaló és tápláló szent Lélek Istennek, ki oltalmazója táplálója az keresztyéneknek.

XXX. PSALMUS.

89

Nota: *Irgalmazz Ur Isten immáron én, &c.*

DAvid Prophétának imádkozásáról, magasztallyuk Istent irgalmaságáról, el ne feletkezzünk jó tétéményéről, vegyünk tanulságot Sz. Dávid Királyról.

Erre tanítani akar az Prophéta, mitsoda szívünket Istenhez indítsa, az mint harmintzadik részében megírta, jó tétét Istennek igyen magasztallya.

Száma nintsen Uram irgalmaságodnak, vége hofszá nintsen kegyelmességednek, azért magasztallak felette mindennek, mert hiszen én lelkem te igéretednek.

Kiáltásom Uram tőled el nem vetéd, az én nyavalyámat tsak te magad érzéd, atyai vóltodat rajtam megtökélléd, irgalmaságodat mikor meg-jelentéd.

Az pokoltorkából te ki szabadítál, hogy az én lelkemben mikor meg-nyúgotál, te igéretedben mikoron biztatál, ottan én szívemben bizodalmot adál.

En éjel és nappal hálát adok néked, ditsireted mon-

dok

dok örökké tenéked, mind ez világ előtt vallást részek néked, irgalmafságodért mert te azt érdemled.

En tőlem haragod Ur Isten meg-vonád, imádkozá-
fomat mihelyt meg-halgatád, lelkem tsendességét azon-
nal meg-adád, én könyörgésemet mihelyt bé-fogadád.

Számtalan bűnömöt mikoron meg-látád, mindgyárt
fzemeidet tőlem el fordítád, érzém bűneimet mint fő-
veny fokságát, de Sz. Felségednek hívém fogadását.

El ne idegenüllyön felségedén tőlem, tekints fogadá-
sod noha nagy fok bűnöm, mert ha az pokolban veted az
én lelkem, nem léfzen ugy nékem soha vigaságom.

Nem ördög rabjai téfznek rolad vallást, mert Sz. Fel-
ségedről szólnak tsak káromlást, nem várnak te tőled
többé szabadulást, de én tsak te tőled várok igazulást.

En imádságomat hiszem meg-halgatád, mert én fi-
ralmimat örökre fordítád, irgalmafságodat rajtam
bizonyítád, mikor én lelkemet te meg-vigasztalád.

Kész mindenkor lelkem néked énekleni, mind ez világ
előtt rolad vallást tenni, fok jó tételedről néked hálát ad-
ni, örökkön örökké tégedet ditsirni.

XXXI. PSALMUS.

90

Nota: Örök Isten figyelmezzél, &c.

BEnned biztam Uram Isten, soha ne gyaláztassam, az
te szent igaságodért kérlek szabaditassam, éjel nap-
pal én könyörgök, hald-meg kéréfemet.

Nints énnékem fegitsegem, Uram te légy oltahmam,
bátorságom vagy énnékem, és örök bizodalمام, Hajts
én hozzám füleidet fies tartss-meg engemet.

Erősségem ördög ellen vagy te nagy reménységem, szent nevedért ments meg engem, mert nints nékem érdemem, Ejel nappal én könyörgök, &c.

De sietnek ellenfeğim titkon törben ejteni, Uram te vagy reménységem, nekik ne hadgy el-veszteni, Hajts én hozzám füleidet siefs tarts meg engemet.

Im ajánlom kezeidben én szomorú lelkemet, igaz mondó örök Isten oltalmaz-meg engemet, Ejel nappal én könyörgök, hald-meg én kérésemet.

Tsak hiúságot követőknek rontoja vagy Ur Isten, beñcederőssen hívőknek irgalmas vagy szüntelen, Hajts én hozzám füleidet siefs tarts meg engemet.

Te jó vóltodért örvendek mert látod szegénységem, mindennemű szűkségemben vagy te nagy reménységem, Ejel nappal én könyörgök, hald-meg én kérésemet.

Uram hozzád én kiáltok légy irgalmas énnéken, keserűség hatott engem olly nagy búban én lelkem, Hajts én hozzám füleidet siefs tarts meg-engemet.

Siefs hozzám mert el-fogytak életemnek napjai, bánatmiatel-senyvedtek tetemimnek ereji, Ejel nappal én könyörgök, hald-meg én kérésemet.

Tartnak engem szidalomnak minden én ellenfeğim, futnak tőlem én barátim utálnak nemzetfeğim, Hajts én hozzám füleidet siefs tarts-meg engemet.

Holtrol mint nem emlékeznek rólam így felelkeznek, mint meg-veszett hitván edényt engem el-vetettek, Ejel nappal én könyörgök hald-meg, &c.

Oh melly fokban kik gyűlölnék kőrnnyűl-vóttek engemet,

met, szidalmazván azt végezték hogy el-vegyék éltemet, Hajts én hozzám füleidet fies tart-s-meg, &c.

Rajtam minden keferűség, te vagy nékem segítség, benned biztam mert énnékem vagy kegyelmes Istenem, Ejel nappal én könyörgők, hald-meg, &c.

Dühösködvén ellenfeğim háborgatnak szertelen, Uram minden szűkségemken te légy velem szüntelen, Hajts én hozzám füleidet fies tart-s-meg, &c.

Ertsem immár hozzám való kedves akaratodat, benned biztam mutasd immár nagy irgalmafságodat, Ejel nappal én könyörgők, hald-meg én, &c.

Ne hadgy engem szidalomban benned biztam Ur Isten, az kik téged nem követnek veszfzenek-el hirtelen, Hajts én hozzám füleidet fies tart-s, &c.

Sokan szólnak hamiságot kik mind meg-némullyanak, az igazra kik támadnak hamar el-rontassanak, Ejel nappal én könyörgők, hald-meg én, &c.

Isten, mély nagy ditsőfféget tartasz szeretőidnek, hol örökké gyönyörködnek és veled örvendeznek, Hajts én hozzám füleidet fies tart-s-meg engemet.

Soha nekik már nem leszzen szűkségek szegénységek, tartod őket titkos házban hol nints semmi félelmek, Ejel nappal én könyörgők, hald-meg én kérésemet.

Vallást téfzek hálát adván néked kegyes Istenem, mindennémű szűkségemben jelen voltál énnékem, Hajts én hozzám füleidet fies tart-s-meg engemet.

Estem vala nagy kétségbe hogy el-hadtál engemet, de mennyifér én könyörgék meg-hallád kérésemet, Ejel nappal én könyörgők, hald-meg én kérésemet.

Rajtok Urnak nagy haragja kik élnek kevélységben,
az kik penig őtet félik léfznek jó reménységben, Hajts én
hozzám füleidet siefs tarts-meg engemet.

Ti mindnyájan kik csak tudtok edgy Istenben biznia,
bátorságban sziveteket hidgyétek nyúgodnia, Ejel nap-
pal énkiáltok, hald-meg én kérésemet.

Igy könyörge a' Sz. Dávid edgy erős szűkségében, mi-
kor őtet háborgatnák Isteni félelmében, tudnunk adta
Soltárkönyvnek harmintz edgyik részében.

91

AZ ONRÓL

TE benned bizom Uram Isten, igazságod szzerint ne-
hadgy vesznem, szégyent vallanom ne hadgy né-
kem, én Istenem.

En vagyok jaj nagy bűnös ember, ellened bűnöm
számtalanezer, előtted szüntelen bé-kever, és úgy győ-
tör..

Siefs hajtani füleidet, gyorsan halgald-meg könyör-
gésemet te benned, hogy meg-tarts engemet, élete-
met..

Istenem Uram légy szabadítóm, te hozzád Uram-
hoz folyamom, meg-szabadítasz jóltudom, benned bi-
zom..

Igen nagy örömem te vagy nekem, nagy bátorsá-
gom én Istenem, Sz. Nevedért vagy mentsegem, nagy
örömem.

Nem hadtz engem Uram az törben, bé-csnem, kit tit-
kon én előmben, útamban meg-vettek az lesben, éle-
temben.

Istenem

Istenem Uram kérlek téged, vedd-hozzád immár én
lelkemet, mert meg-váltottál engemet, életemet.

Szégyenség ortzánkon nagy legyen; szidalom min-
ket bé-kennyen, ditsőség Uram tijéd legyen, Amen lé-
gyen.

XXXII. PSALMUS.

92

Nota: *Zugodik dúl-fúl magában ez világ, &c.*

BOldog az ilyen ember ez világon, az kinek bűne bo-
tsánatban vagyon, igazulása Isten előtt vagyon, an-
nak rútsága bé-fedezve vagyon.

Mert az embernek semmi nagy ereje, az Isten előtt
nincs semmi érdeme, léfzen mindennek elég segédeme,
kit tsak egyedül segéli ő felsége.

Azért vádollyuk ennek bűneinket, mert tsak ő láttya
az mi febeinket; ő botsáttya-meg az mi bűneinket, ha
benne vettyűk mi reménységünket.

Ezért Istenhez minden szent könyörgött, és senki tőle
hejában el nem ment, lelkének talált nála tsendesseget;
mert néki adta az örök életet.

Ne vész-el azért tőled én Istenem, mert te előtted nin-
tsen hová futnom, földön és mennyen hatalmadat val-
lom, te hozzád Uram azért én folyámom.

Mindez világnak én vagyok tsuftsága, noha jól tudom
hogy bűnömnek földgya, de emlekezzél régi fogadáso-
dra, hogy én ne jussak ördög fogságába.

Kegyességedből halgass-meg engemet, te szent Lel-
kédvel vigasztald szívemet, hogy követhessem te szent
felfegyedtet mutasd-meg nékem az te öfvényedet.

Noha oltorod vagyon bakkezedben, hiszem kegye-

lem vagy on job kezében, azért oltorofz engemet te-
stemben, hogy én ne jussak öröksötétségben.

Örvendezzettek mindnyájan az Urban, és örüllyetek
örök vigaságban, kész üdvőfégtek az ő Sz. Fiában, kit
meg-igére az Paraditsomban.

Szent Dávid irta ezt az Soltár könyvben, ditsiretinck
harmintz két részében, kivel biztatá lelkét félelmében,
mikor az Isten próbálta lelkében.

A Z O N R O L.

93

Nota: *Szent Dávid Prophéta, &c.*

SOk emberek vadnak ez fzéles világon kik tévelygés-
ben vadnak, az Ur Isten előtt az ő érdemekben iga-
zulni akarnak, mert az üdvőfégrol és az boldogságrol
lám ok femmit nem tudnak, Evangelionnak azért helyt
nem adnak, söt inkább ellent tartnak.

Tanyullyák-meg azért Dávid Prophétától mint
meg-igazullyanak, Istennek átkából és nagy haragjából
hogy meg-fzabadullyanak Isten kegyelmében szine ele-
iben Christus által jussanak, örökkül örökké az nagy bol-
dogságban hogy ok vigadhassanak.

Az Dávid Prophéta éneklő könyvének harmintz-
kettöd részében, mikor az Istentől meg-oltoroztatván
vólna nagy betegfégben, az ő bűneinek meg-isméreti-
ből vólna nagy rettegésben, fel-fzóval kiáltván im ezt
mondgya vala siralmas énekében.

Rolam most ismérem tsak azok boldogok és az igaz
emberek, kiknek az Ur Isten irgalmafságából meg-bo-
tsátotta bűnök, az ő szent Fiának közben járásával bé-
födöz-

födöztetett bűnők, az Atya Istentől Jesus Christus által
vagyon nékik kegyelmek.

Isten előtt csak az meg igazult ember és csak az boldog ember, kinek Isten bűnét szemére nem veti hogy legyen igaz ember, kinek ő lelkében kép-mutatás nincsen Isten előtt szent ember, bűnét meg-ismérte ő Istenéhez tért akképpen lőtt szent ember.

Nagy veszteglésemmel hogy én hallogattam Istenhez térésemet, az Ur Isten nekem ugyan meg-rothasztá minden én tetemimet, nagy keserűséggel és nagy fájdalommal élem én életemet, mert nagy betegséggel most az nagy Ur Isten igen meg-vert engemet.

Vagyok az Istennek hatalmas markában ejel nappal jajgatok, Ur Isten kezedet rajtam súlyosítád és nagy kínokat vallok, erőm nedvessegen mert el-fogyatkozott és ugyan meg-száradott, mint az meleg nyárban én nagy afzizúságot és fáradságot vallok.

Sokszoros bűnöm már el nem titkolom tenéked megjelentem, én hamisságomat és gonofságomat előtted el nem rejtem, végezém magamban hogy tenéked Uram hamisságom meg-vallyam, és bizonynyal hittem hogy te is azontul meg-botsátod én bűnöm.

De illy választéshoz hogy az én bűnömért az poklot érdemleném, irgalmafságodból hogy ha bűneimnek botsánattyát nem nyerném, te szent Fiad által ingyen azt te tőled igaz hittel nem venném, minden oltalmomat és bizodalomomat ha te benned nem vetném.

Ezért minden szentek te hozzád folyamnak kik bűnüket isméri, és idejekorán bűnők botsánattyát hittel te tőled

tűled vészik, sok háboruságok ez világon lévén őket el nem vészthetik, sőt reménfégeket és bizodalmodokat csak te benned ők vetik.

Istenem Uram vagy és te én oltalmom minden nyavalyáimban, én néked könyörgök hogy tarts meg engemet én háboruságomban, hogy meg-fzabadulván én ellenfegimtől még ez árnyék világban, néked szolgálhassak örökkül örökké az én hivatalomban.

Uram Isten nékem ígéreted töttél és nyilván ezt mondottad, jó értelmet adok jószolgám tenéked azért azt meg-tanuljad, téged meg-tanítalak az te életedben csak én utamadjárjad, az én szemeimmel téged igazgat-lak befzedemet fogadgyad.

Sok szó-fogadatlan emberek kik vadatok mind ez széles világon, ne legyetek olyak mint az ló és őszvér szó-fogadatlan-ságban, kiket az Ur Isten lám nem részelte-tett semmi olly okosságban, kénfzerit és nélkül hogy magokat adnák valami szolgálásban.

Te Ur Isten nekik erős zabolával szájakat meg-fzoritsad, és ekképpen őket erős hatalommal még-is te hozzádvonnyad, az kik távolynak és ide nem jönnek te kezedhez tanitsad, kik szót nem fogadnak te igazságoddal mind azokat meg-rontsad.

Oh melly sok ostorral az hitetlen embert az Ur Isten meg-veri, de ki benne bizik irgalmafságával mindenkor környül vész, azért örvendgyetek igaz Keresztyének mindnyájan az Istenben, és ditsekedgyetek mindnyájan kik vadatok igazak szivetekben.

94.

XXXIV. PSALMUS.

Nota: *Meg-halgassad az én imádságomat, &c.*

Mindenkoron áldom az én Uramat, kitől várom én minden-oltalmomat, benne vetem minden bizodal-momat, mindenkoron ditsirem mint Uramat.

Igen vigad és örvend az én lelkem, az Istennek segedel-méthogy kérem, nyomorultak meg-hallyák azt ör-vendem, vigadgyanak Istenben arra intem.

Tsak egyedül őtet magasztallyátok, mint én tőlem láttjátok és halljátok, velem őszve néki hálát adgya-tok, egyetemben mind ő nevét áldgyátok.

Ha valami nyavalyában én estem, az Ur Istent kiált-ván meg-kerestem, feleletet azontul tőle vőttem, és mindenből meg-szabadult én fejem.

Az Istenhez azért fel-tekiintsenek, nyomorultak ő hozzá-fieffenek, nyilván hidgyék hogy meg nem szé-gyenülnek, tsak én roham erre példát vegyenek.

En mikoron Istenhez kiáltottam, az Istentől ottan meg-halgattattam, ő általa hamar meg-szabadultam, háboruságimban én meg-tartattam.

Lám Istennek Angyala mind tábort jár, Isten féltő em-berek körül jár, az Istentől azért ki oltalmat vár, útai-ban mindenütt ő nagy jól jár.

Segítségül azért Istent híjátok, ő jó vóltát kostollyá-tok láfsátok, igen nagy jó azt bizonnyal tudgyátok, ben-ne bizó emberek mind boldogok.

Tőle azért mindenkoron függetek, az kik szentek vad-tok őtet féllyétek, szűkségtekben ti meg nem szűköl-ködtök, Istennek javaival bővölködtök.

Az gazdagok nagyon szűkölködtének, hitetlenségben nagyon meg-éheztenek, de kik hitből az Istentől féltenek, minden jóval azok bővölködtének.

Reám kérlek én fiaim nézzetek, és én hozzám ti mindnyájan jöjtek, szómat halván hozzám figyelmeztetek, az Istennek félelmét mondom néktek.

Jöj előmben az ki olly ember vólnál, hogy éltedben te jól élni akarnál, jó napokat földön látni kívánnál, menyországban és lakozni akarnál.

Nagyon kérlek legelőszőr tégedet, meg-tartoztasd gonosztul tenyelledet, tsalárdságtul oltalmazd ajakidat, meg ne tsallyad te felebarátodat.

Valamiglen élz ez árnyék világban, szán szándékkal ne élly az gonofságban, sőt életed foglallyad minden jóban, hogy lakozzál Istennek óltalmában.

Sok jók között békeféged szerezsed, és éltedben mindenkor azt keressed, ez világnak békeféget ne nézzed, mert jól tudod őrdöggel nagyon igyed.

Felféges Istennek szemei vadnak, igazakon az kik ő benne biznak, és valakik tőle óltalmat várnak, kérésekben tőle meg-halgattatnak.

Az Istennek haragos tekinteti, szörnyű-képpen gonosz-tévőket nézi, és azokat nagy szörnyen meg bünteti, hireket-is ez földről ő el-veszti.

Tsak Istenhez az igazak kiáltnak, és ő tőle hamar meg-halgattatnak, és minden nagy infegből mellyben vadnak, Isten által azok meg-szabadulnak.

Igen közel az Úr Isten azoknak, töredelmes szível az kik

kik ohajtnak, alázatos lélekkel földön járnak, fok nyomoruságokból szabadulnak.

Ezeknek ő őrzi minden tsontyokat, és nem hadgya meg-tőretni azokat, meg őleti vészti az gonofzokat, kik gyűlölik az jámbor igazakat.

Békefeggel igazak meg-tartatnak, kik Isten szolgainak hivattatnak, soha azok nem pufztulnak rontatnak, kik Istennek az ő nevében biznak.

Az gonofzok penig mind el-rontatnak, kik az Ur Isten ellen rugodoznak, és az őrdögnek mind éltik szolgálnak, mind testestül lelkestül el kárhoznak.

Tanulságra ezt rendelé versekben, énekének harmintz-negyed részében, mikor volna Dávid nagy örömében, szive lelke örvende Istenében.

95

AZONROL.

Ad Notam: *Nagy bánatban Dávid, &c.*

Mikoron Dávid Saul előtt futna, Achis Királyhoz bé-szaladott volna, Király szolgai meg-ismérték volna, meg-mondák Királynak hogy Dávid volna.

Akkor Dávid meg-ijede szivében, el-távoztatá országát féltében, Isten hatalma nem juta eszében, gyarlóságát mutatá ijettében.

Gyermek módra bolondoskodik vala, kezével ő az falra kapdos vala, nyála szakállán mind alá fút vala, hogy bolondsággal magát el-titkollya.

Olly igen Király ezt látván haragvék, hogy az bolondot eleiben vivék, Király hagyja hogy előle el-űznék, mert ő bolond nélkül nem szűkölködnék.

Tsuda-képpen Isten meg-fzabadítá, noha edgy keves-
se magának hagyá, erejében meg-probálni akará, ilyen
hálá adáfra ott indítá.

Irgalmas Isten örökké ditsirlek, soha eszemből téged
ki nem vetlek, könyörgéssel háládással tisztellek, óltal-
mazó Isteneimnek ismérlek.

Gyakorta sok gondom vólt életemben, szüntelen
forgottam nagy sok ügyekben, de olly igen biztam fe-
gitsegedben, soha te benned nem esem kétségben.

Az én hitemet akkoron próbáltad, az fogságot mikor
reám bortsáttad, az fogyatkozást bennem meg-mutat-
tad, hogy könyörgésre lelkemet indítsad.

Soha kétségben nem esem magamban, noha féltem
rettegtem én magamban, el-hittem hogy velem vagy
fogságomban, kit most látok meg-fzabadulásomban.

Parantsold ottan az te Angyalidnak, híveid környül
hogy tábort jarjanak, ellenfelegtől hogy meg-oltalmaz-
zanak, fzabaduláfra utat mutassanak.

Az Orozlányok hamarébb éheznek, sok kegyetlen
Fejedelmek elvesznek, az mig az hívek meg-fzúkólköd-
nének, vagy tsak igen-is meg-éheznének.

Reménsege kinek Istenben léfzen, semmi rettege-
se annak nem léfzen, tsak edgy tsontya hiával-is nem lé-
fzen, Istennek reja olly nagy gondgya léfzen.

Vajha intésemet meg-fogadnátok, fiaim ha engemet
halgatnátok, fületeket én hozzám hajtánátok, az idvős-
ség útát meg-találnátok.

Valaki kíván Istentől jó napot, egészséget avagy hosz-
szu

szu életet, hitiről tégyen ilyen bizonságot, mindenkor gyűlölye az gonofságot.

Ne gondollyon szívében álnokságot, ne beszélljen nyelvével hazugságot, ne hordozza szívében az haragot, szeresse mindenkor az békeséget.

Ne tselekedgyék ő kegyetlenséget, meg ne nyomorítsa az szegéynséget, az törvényben ne vegyen ajándékot, hogy el ne fordítsa az igazságot.

Szándéka mindenkoron jora legyen, az Istennek tisztességére éljen, Istenhez hálá-adatlan ne legyen, hogy nagy hamar veszedelme ne legyen.

Az igazákat az Isten meg-áldgya, könyörgéseket igen meg-halgattya, viszont az kegyetleneket utálja, minden hireket neveket el-rontya.

Az Ur Isten szegények mellett vagyon, kiknek megkefcredet szívek vagyon, sereg Angyalival mellettek vagyon, még tsak az tsontyokra-is gondgya vagyon.

Az hitetlent haragjában meg-öli, minden erejét hatalmát el-vészti, az nevét-is mind örökké el-veszti, az bűnellenharagját így jelenti.

Szent Dávid írta ezt az Soltár könyvben, Harmintz-negyedik szép ditsiretiben, vigasztalásért szerzék ezt versekben, hogy ne essünk háborunkban kétségben.

96

XXXIV. PSALMUS.

Nota: *Ditsirlektéged. Avagy: Mikor a' Sido, &c.*

SOk nyilvánvaló bizonyságokkal Sz. Dávid Prophéta, az ő szívéből az gonoszokat nyilván által-láttya, felfoházkodván az Ur Istenhez mikoron azt mondá.

Tudom bizonyval az én szivemnek ő belső részéből, gonosz embernek ő gonofságát bizonyos lélekből, kit én ő benne meg-aránzottam Isten ihléséből.

Az első jele gonofságának vakmoró bátorság, kinek ellene Isten félelme volna nagy orvosság, de nintsen néki fzei elött afféle orvosság.

Reá ha szólnak gonofságában még ő hízeltedik, bűnben mint sárban díznó módgyára ugyan gyönyörködik, mellyel hivektől ő gonofságainkább gyűlöltetik.

Igaz beszédek lám nem származnak ki az ő szájából, merthamiságból és álnokságból tsak ő mindēkor szól, ingyen érteni meg sem akarja hogy tselekednék jól.

Nagy hamiságot forgat szivében fekvén ő ágyában, meg-állapadott meg-keményedett ő gonosz útában, semmi gonofság nintsen ő nála utálatoságban.

Uram Istenem irgalmaságod mind az égig vagy, te igazságod és fogadásod az földhőig vagy, te irgalmaddal és jó vóltoddal az föld rakva vagy.

Sőt igazságod mind fellyűl hallad minden magasságot, mint a' nagy hegyek fellyűl halladnak minden magasságot, tenger mélysége gond-viseled és igazgatásod.

Felseges Isten tartod táplálod te az embereket, vélek egyemben az barmoknak-is táplálod élteket, idejekorán áldomásodból meg-adod étkeket.

Azt én tsudáalom irgalmaságod melly nagy drágalátos, az te jó vóltod te hiveidről melly nagy kívánatos, hogy nintsen hozzád mennyen és földön senki hasonlatos.

Tsak az te szárnyad alá-folyamnak Adámnak fiai, az kik valának bűnnek halálnak az előtt fiai, szent Fiad által örök életnek már léfznek fiai.

Ingyen élteted őket házadnak nagy gazdagságával, szentegyházadnak tetőled való nagy fok javaival, te bőfegednek gyönyörűséges lelki itáallyával.

Ezt azért vallom mert nálad vagyon életnek kút-feje, testi és lelki mi életünknek tőled függ ereje, te világodban testben lélekben lát mi szemünk fénye.

Bőfeges képpen kérlek terjeszszed irgalmaságodat, az kik jól tudgyák szent Fiad által te akaratodat, nagy bővön adgyad igaz hiveknek te igazságodat.

Az kevély ember az ő lábával engemet ne nyomjon, az gonosz ember az ő kezével és meg ne inditson, hogy hatalmával engem te tőled el ne szakaszthasson.

Am el-filleyeszté és mind el-veszté azokat az Isten, kik álnokságot tselekedtenek az igazak ellen, ki-verettenek nem alhattanak ő örökfegyekben.

XXXVII. PSALMUS.

97.

Nota: Néked mennyei, &c.

MEg-nyomorult szegény Keresztyén ember, tőrj és szenvedgy hogy te lehetsz szent ember, ne kővessed az mit az hitlen ember, és mit mivel az gonosz hamis ember.

Igen hamar mert mind azok el-vesznek, kik az földön hamissan tselekesznek, széna fűnek modgya szerént meg-asznak, mint az fának levelei el-hullnak.

Tsak te bizzál erőssen az Istenben, és magadat tartsad
jám-

jámbor életben, földön lakván ély jámbor keresetben,
gyönyörködgyél te csak az edgy Istenben.

Hogy meg-áldgya értelmét te szivednek, te útadat
ajánlyad Istenednek, benne bizzál tartsad gond-viselőd-
nek, és ő léfzen forgatója ügyednek.

Az Ur Isten az te igazságodat, ki-jelenti mint az nap-
nak világát, meg-mutattya te ártatlanságodat, szintén
ugy mint délnek világosságát.

Ezért bizván szenvedgy várd az Ur Istent, ne zugod-
gyál ha látod az hitetlent, hogy jó szerentsével ő igen
fel-ment, tsalárkodott, az Istentől megszfe ment.

Lássúsággal meg-szünyyél az haragtul, meg-oltal-
mazd magad dagályoságtul, haragodban minden dol-
goktul, boszszúságtul az gonosz társaságtul.

Sok gonoszok mert nagy hamar el-vesznek, de Isten-
felők örökösé léfznek, csak edgy kevés üdöt várj te még
ennek, az helyét sem látod az hitetlennek.

Törvény szerint az kik ez földön élnek, edgyügyűvek
és kik Istenben hisznek, ez földön ők mind örökösé léfz-
nek, és az nagy békeségben gyönyörködnek.

Az hitetlen szivében azt gondollya, hogy az igaz em-
bert ő el-ronthattya, és ő ellen fogait tsikorgattya, de
az Isten őt neveti tsufollya.

Reáimé mert eljő az ő napja, melly en Isten az hitet-
lent meg-rontya, az igaznak ő boszszúját meg-állya,
szentigéjét azzal meg-bizonyittya.

Igen nagyon hitlen népekkészülnek, fegyverekkel
ijokkal fel-öltöznek, és az szegény igaz emberremennek,
igaz szivű embereket üldöznek.

Nofza mennyen ő szivekben fegyverek, és el-térjék kezekben az ő ijok, job ő kevese az igaz embernek, hogy nem mint fok kiutse az hitetlennek.

Végre ő hatalmokban meg-rontatnak, az igazak pedig len meg-tartatnak, kik Istennek isméletiben vadnak, az ő öröksegekben meg-maradnak.

Gonosz időkben meg nem szegyenűlnek, nagy éhségben ezek meg elégednek, az gonoszok pedig hamar el-vesznek, mint kővérség az füstben le-tsöpögnek.

Költsönt véfzen hitetlen meg nem adgya, de az igaz az nyomorultat láttya, az kin vagyon szivének indulatya, mellyből néki az ővét mind ki adgya.

Oh nagy Isten az kik téged áldanak, ez földön-is öröksegekben maradnak, de gonoszok kik téged szidalmaznak gyökereftől tőled ki szaggattatnak.

Nagy fok ügyök vagyon az igazaknak, de Istentől azok igazgattatnak, mert Istennek nagy szzerelmében vadnák, és mindenkor az ő kedvében járnak.

Történetből az igaz ha el-esik, az Istentől földhöz nem verettetik, mert Istentől akkoron meg-áldatik, mikoron ő ördögtől mardostatik.

Rolam ennek én bizonságát vöttem, iffiú voltam és immár meg-vénhűttem, az igaznak el-hágyását nem láttam, magzattyának sőt táplálását láttam.

Az életben irgalmaságban vagyon mindenkoron költsónadásban vagyon, az Istennek áldomásában vagyon, magzattya is ő áldomásában vagyon.

Már meg-szünnýél te ember az gonosztul, ód-meg

magad az Isten haragjától, tselekedgyél jól az te életedben, hogy lakhassál örökké az mennyégben.

Az igazak Istentől szerettetnek, azért tőle soha nem felejtetnek, mind örökké tőle meg-öriztetnek, de hitlenek maradéki el-vesznek.

Gyökereitől és mindki szagattatnak, az igazak peniglen meg-tartatnak, és földőknek öröksejében laknak, mert Istentől örökké meg-áldatnak.

Nám az igaz az igazat gondollya, és nyelvével az mi igazat vallya, és szívében Isten törvényét tartya, álhatatos voltát és meg-mutattya.

Ugy lefeli az hamis az igazat, és akarja meg-olni az igazat, de az Isten nem hadgya az igazat, és ki-menti kezéből az igazat.

Mikor igaz hamissan itéltetik, az Istentől akkor nem kárhoztatik, sőt az igaz akkor meg-áldattatik, mikor az hamissáktól kárhoztatik.

Oh Keresztyén az Ur Istent meg-várjad, az ő útát és te meg-óltalmazad, hogy Istennek segedelmét meg-lássad, és te magad ő kezében ajánlyad.

Reád gondol fel-magasztal tégedet, hogy te vegyed földön öröksegedet, és mind addig meg-tart Isten tégedet, hogy meg-látsd gonoszoknak veszteket.

Az vakmerő gonosz embert jól láttam, ő hatalmát magasztalását láttam. Cedrus fahoz őtet hasonlítottam, borostyánhoz hasonlatosnak mondtam.

Bátorsággal ő mellőle el-múltam, tehát őtet immár helyénn em láttam, meg-kerestem és helyét sem találtam, az igaznak pedig jó végét láttam.

Az gonoszok Istentől meg-rontatnak, az igazak pedig meg-tartatnak, az Istentől meg-szabadíttatnak, mert Istentől örökké meg-áldatnak.

Tuudgyád hogy ezt az Sz. Dávid Prophéta, az ő Sol-tár könyvében el bé-irta, harmintz. heted részében befoglalta, mert élteben ő ezeket jól látta.

XXXVIII. PSALMUS.

Gregor. Szeged.

Nota: Szám-kivételre, &c.

NAgy bánatban DAVID mikoron vala, bűneitől hogy meg-ijedett vala, Isten haragját fején láttya vala, azért hozzá ingyen könyörög vala.

Uram, ne fedgy-meg engemet haragodban, ne ostromozz kemény búfúlásodban, ne ítélj-meg kemény igazságodban, mert nem lehet életem országodban.

Kezeidet én nem viselhetem, fok ostoridat már nem szenvedhetem, mérges nyilalddal kefergettetem, ki miatt ingyen majd meg-emészttetem.

Tzélul vetél engem az ellenségek, kik mindenkor csak reám lövöldöznek, fok nyilakkal annyira el-taglottak, semmi épséget testemben nem hadtak.

Nints szivemben senkihez reménségem, tsontaimban sohol nints békefegem, fok bűncim meg-emésztenek engem, ha kegyelmed elől nem vész en engem.

Alnokságim fejem fellyül halladtak, minden tetemi-met őszve-rontották, és szivemet ingyen el-búsitották, ez nyavalyát bűncim reám hozták.

En Istenem immelley nyomorult vagyok, éjel nappal
V₂ búban

búban bánatban vagyok, örvendetes napot immár nem várok, azért mindenkoron szomorun járok.

Nints senki gyöngyítőja sebeimnek, semmi orvosfággal nem kötöztetnek, jó barátim engem meg-gyűlöltenek, minde atyámfiái meg-vettenek.

Ezek nékem jómat kívánnyák vala, de már mostan fejemre törnek vala, szembe szépet énnékem szólnak vala, de hát-megül hálót vettenek vala.

En ő nékik azért gonoszt nem szoltam, fenyegetéseket mind el halgattam, mint edgy bárány senkinek nem attottam, igazsághoz mindenkör támaszkodtam.

Sokan vélik hogy én szólni nem tudok, mert nyelvemmel senkit nem rágalmazok, bolzszú-állást az Istenre hallasztok, igaz Birót ő ellenek tamasztok.

Segítségem nem várok senkitől; hanem csak te tőled én Istenemtől, téged vetlek mindenkör én paisul, azért én nem félek az ellenfégtől.

Te felelsz meg Úr Istenén érettem; tudod hogy igazságban törekedtem, noha mostan haragod érdemlettem, oltalmomat én tőled reménlettem.

Ha tántorodásom nékem történnék, az ellenfégnék én csak tsufja lennék, nagy sok káromlásra ok adattatnék; segély-meg engem hogy ez ne történnék.

Az én ellenfégim reám dühöttek, halálomra mert végezést végeztek, ha te el-hadtz engemet ők el-vefztnek, az jóért énnékem gonoszt fizetnek.

Könyörgésemet Úram meg-halgassad, bűneimet énnékem meg-botsálsad, halá-adó voltomat hogy halhas-sad, ellenfégtől lelkemet szabadítsad.

Siefs hamar az én segitsegemre, az ellenség mert fiet
életemre, nagy sok törő-vagyon veszedelmemre, azért
figyelmezzél segedelmemre.

Szet Dávid irta ezt az Soltár könyvben, harmintz
nyoltzadik szép ditsiretiben, mikoron bús vala az ő szí-
vében, ezeket éneklé nagy szűkségében.

XLII. PSALMUS.

99. Nota: *El-bé megyünk nagy örömmel, &c.*

Mint kívánczik az farvas az kút fejekhez,
Az én lelkem-is ugy az Ur Istenhez,
Tehozzád Ur Isten életnek kút-fejéhez.

Igen szomjuhozott lelkem az Ur Istenhez,
Mikor jutok életnek kút-fejéhez,
Es meg-jelenvén Istennek személyéhez.

Kenyerim voltak énnékem könnyhullatásim,
Es éjel nappal az én ohajtásim,
Hol vagyon Istenem azt kérdik ellenségim.

Lelkemet, ezt említvén, vitém firásban,
Mert én megyek tsudálatos hajlékban,
Anyaszentedgyházban Istennek ő hazában.

Olly nagy vigaságos szóban és ditsiretben,
Isteni vallásban és tiszteletben,
Lakozom zengésben, Angyali éneklésben.

Siralmas és nagy szomorú vagy te én lelkem,
Mire vagy te nagy szomorú énnékem,
Mire hogy háborgatz engemet oh én lelkem.

Tsak bizzál nagy reménfeggel az Ur Istenben,
Mert még benne bizom nagy reménfeggel,

Az én Istenemben és én Idvőzítőmben.

Háborodott-meg én lelkem én bűneimben,
Azért rola emlekezem ezekben,
Jordánnak földéről igaz szent keresztségről.

Az alázatosságról Hermon kis hegyről,
Új törvény jöve nekünk ő törvényből,
Mélység hi mélységet fok szentek beszédéből.

Szinte miért el-enyire hogy felejtél-el,
Mert járok én most nagy keferűséggel,
Mikor ellenfelegem üldöz kegyetlenséggel.

En tsontaim hogy mikoron mind meg-rontatnak,
Akkoron ők engem meg-káromlanak,
Az én ellenfeğim kik engem háborgatnak.

Ezt mondá az Dávid Király imádságában,
Istenhez való nagy bizodalmaiban,
Háboruságirol negyven-két énekében.

100

A Z O N R O L.

Nota: *Menybéli nagy Isten hozzád, &c.*

Jollehet nagy fokot szoltunk Dávidrol, ő Soltár köny-
vének ditsiretiből, még-is rövideden szóllyunk Dá-
vidrol.

Nagy szép könyörgésen vegyed eszedben, Dávid
Prophétának ditsiretiből, hivek állapottyát jelenti ab-
ból.

En ugy kívánkozom ugy-mond Istenhez, mint az
szomjú Szarvas folyó kút-főhöz, szomorú lelkemnek
ő kút-fejéhez.

Vallyon s' mikor megyek Uram elődben, szent te-
remtő

remtő Isten te kegyelmedben, vallyon s' mikor léfzek Isten kedvében.

En szememből ki foly könnyhullatásom, éjel és mind nappal kesereg lelkem, és mindenkör búban áll az én szivem.

Mert az én szivemet igen busittya, az hitlen ellenség azzal boszszontya, hol vagyon Istened ki meg-mentene.

Mind ezeket látván és meg-gondolván, keferűség miatt annyira juttam, hogy az én testemben már épség nintsen.

Olly nagy szeretettel és nyájafsággal, Uram áhítom lenni ajakkal, az te szent házadban te népeiddel.

De mire immaron oh te én lelkem, mire vagy szomorú keserves szivem; vallyon s' mikor léfzen az én örömem.

Ne keseregj azért ô te én lelkem, mert az nagy Ur Isten én idvősségem, melly nagy szép kút-főből legeltet engem.

Azért én oránként téged ditsirlek, menybéli nagy Isten benned örvendek, nagy szép énekekkel fel-magasztalak.

Te vagy én Istenem és én életem, én idvősségemnek erős kő-fula, ne feletkezzél-el rolam Ur Isten.

Örvendgy azért immár ô te én lelkem, bizzál életednek meg-adójában, adgy hálát Istennek, idvőzítődnek.

Irta ezt Sz. Dávid ô énekében, mikoron bús vala az ô szivében, negyven-kettődik szép ditsiretiben.

Ditsirteffe menyben teremő Isten, az te szent Fiad-dal.

dal JESUS Christussal, és az szent·Lélekkel örökké,
Amen.

UGYAN AZONROL.

101

Nota: *Mindenkoron áldom az én, &c.*

F Oházkodom hozzád Uram Istenem, és nagy kegyel-
messen halgass-meg engem, mert te benned soha
nem volt kétségem, azért még-is te hozzád esedezem.

Látod Uram igen meg-nyomorodtam, előtted nagy
nyavalyára jutottam, de míg te Istenfégedben biztam,
soha semmiben el ne hagyattattam.

Reménfégem még meg nem fogyatkozott, az te igé-
reted nálam nyilván volt, hogy énnékem mind ezeket
meg-adod, mellyet tőled nagy szivem-szerént vá-
rok.

Kiben nem volt nem léfzen-is kétségem, hogy te
elődben mégyen könyörgésem, azért Uram te hozzád
esedezem, mert nints többhöz senkihez reménfégem.

Tudom hogy meg-adod nékem ezeket, meg-halgat-
ván nékem könyörgésemet, tudod Uram mindenben
én szivemet, az mellé kívánod igaz hitemet.

Mert én csak téged hilla segitsegül, és magamat nem
biztatom senkitől, én lelmemet vigyed nagy vidámsá-
gra, és szivemet vigyed nagy vagaságra.

Kiért ditsiretedet éneklek, jó voltodat soha el nem
felejttem, mind ezekért Uram halgass-meg engem, meg
tartassék tőled Uram én lelkem.

Irgalmafságodat az mikor hallom, akkor el-felejttem
minden bánatom, akkor vagyon nékem nagy vigasá-
gom, bűneimnek botsánattyát hogy várom.

Jelents

Jelents nékem az te akaratodat, fordíts hozzám szent
irgalmaságodat, add nékem most az mit én tőled vá-
rok, kiért ditsiretet tenéked mondok.

Ditsiret menyben az Atya Istennek, egyetemben az
szószolló Istennek, magas menyországban és szent Lé-
leknek, edgy állatban három személy Istennek.

XLIII. PSALMUS.

Tolnai Bálinté.

102

Nota: *Vindex esto mihi Deus, &c.*

LAfd-meg Uram én igyemet, melly méltatlan bofz-
szút szenvedek éltemben.

Itely-meg igazán engem, és igazságomban állj mel-
lém Istenem.

Te vagy mindenben segítőm, hiszem meg-szabadít
te kegyelmességed.

Órúlnék veszedelmemen, nem szánnyák életem fene-
ellenségim.

Mordályság és nagy álnokság, szokott mestersége
fejemre törőknek.

Minden undokság ő benne, bővön találatik, nints
jóra szándékok.

En penig Uram általad, erőt, bátorságot, vészek dol-
gaimban.

Azért ne űzz-el előled, mire tiltod tőlem régi jó vól-
todat.

Miérthadtz meg-nyomorodnom, miért az bánattul
hadtz meg-emésztenem.

Dete ígértél óltalmat, mutasd igazságát te ígéreted-
nek.

Igen kegyes tekinteted, világosítsd azért színedet én rajtam.

Semmin nints nagyobb bánatom, mint hogy templomodban én nem foroghatok.

Tsak álhatnék az szent hegyen, bátor méltóságom nékem kissebednék.

Előtted én meg-állanék, és áldozatokkal téged tisztelnék.

Pénzem és semmi jószágom, tőled nem kéméllem, tsak légy meg-térítőm.

Te benned én örvendezek, lantom szép hegyedüm néked meg-zendítőm.

Az te jó voltodért néked, hála-adó szolgál, én örökké léfzek.

Oh oh én keserves lelkem, mire kételkedel, Isten jó voltában.

De mit zugodol ellene, miért nyughatatlan vagy nagy sirás miatt.

Emlekezzél Istenednek, régi dolgairol, és ígéretiről.

Vigadgy és bizzál ő benne, mert ő kellett akkor szokott meg-segélni.

Szemeimmel még meg-látom, hogy meg-engedtetik házamban lakásom.

Sok dicsíret énekléssel, akkor mind az égig őtet magasztalom.

Igy könyörge az Sz. Dávid, mikor on országból ki-űzetett volna.

Tanit szám-ki-vettetteket, kívánczok haza Isten igéjéhez.

XLIV. PSALMUS.

102

Bátizi Andráse.

HAllottuk Ur Isten Atyáinktól, régen mit mivel-
tél hatalmadból, vélek mittőtél irgalmadból, ér-
tettük régi szent írásból.

Az pogánt földéből ki-űzéd, népedet helyébe ültetéd,
és őtet le-telepitetted, mert az hitért igen kedvelted.

Nem birták az földet erejekkel, sem ótták magokat
fegyverekkel, de oltalmaztad job kezeddél, Ur Isten te
kegyességeddel.

Te vagy Istenünk és Királyunk, idvösséget ki adtz mi-
nekünk, és oltalmaz mikor nyomorgunk, Jákob A-
tyáinktól kik származtunk.

Mikoron hittuk Sz. Nevedet, meg-győztük mi ellen-
ségünket, meg-vertünk, meg-űztünk népeket, semmivé
tartottuk mind őket.

Nem biztunk mi erősségünkbe, sem penig az mi fegy-
verünkbe, meg-oltalmaztál ügyeinkben, fákmánt tót-
tél minket gyűlölőkben.

Ditsirünk Ur Istentégedet, és áldgyuk te szent Felsé-
gedet, imádgjuk hijuk szent Nevedet, adgyad nekünk
segítségedet.

Mert te most el-vetettél minket, el-hattad az mi sere-
günket, reánk hozzád ellenfeginket, hatalmaztattad raj-
tunk őket.

Hátat vertetz velünk ellenségnek, kergetnek, fogdos-
nak, kötőznek, fenkinek ebben nem engednek, rabokat
fokakat el-visznek.

Kezekbe botsáttál pogán népnek, mint juhokat kiket

megmetznek közöttök bújdosunk népednek, kik minket igen fényesgetnek.

Aru nélkül el-adák népedet, városról városra viszik őket, iffiakat, szűzet, gyermekeket, öszve-kötözve hajtják őket.

Határos szomszédink szidalmaznak, nevetnek, tapfolnak, tsufólnak fejeket tsovállyák, orrolnak, beszédbe költünk mind azoknak.

Előttünk forognak szégyenink, kiken igen firnak szemek, ortzáznak idegen barátink, ezt érdemlék mi nagy bűneink.

Effelét sokakat szenvedünk, te rólad el nem feleltünk, fogadásidról emlekezünk, mindazáltal ne hadgy el-vesznünk.

Szívünk nem szakad el te tőled, jól lehet vétkeztünk ellened, de biztunk minden ha te benned, adgyad ne járjunk te ellened.

Meg-alázád mi életünket, nyomoruságban ejtél minket, ki miá hogy nyitnád szemünket, és hinnők az te szent Nevedet.

Bé-borult homálynak árnyéka, bukálunk bokorrol bokorra, pusztából nagy erdő pusztába, végre bé-vadnakak gyomrokba.

Nem méltán büntettzé meg minket? mert most elfeledtünk tégedet, szívünkbe töltünk Isteneket, Báálhoz emeltük kezeinket.

Teremtő Isten meg-utáltunk, igaz tiszteletet el-hadtunk, külömbet külömbet találtunk, azért most mi nyomorgattatunk.

Tisztelünk teremő helyében, teremtet állatot szivünkben, nem biztunk csak az edgy Istenben, azért hadal-el szüksegünkben.

De meg nem elégedtünk ezzel, tellyesek vagyunk sok bűnökkel, mellyeket Isten nem szenvedt el, imlattyuk mint büntet mindennek.

De azért éretted őlettetünk, és halált mint juhok, szenvedünk, pogányoktól szidalmaztatunk, hogy megfeszült embert imádunk.

Támadgy-fel Ur Isten mellettünk, mi nagy ügyeinkben légy velünk szinedet ne rejs el előttünk, győződet metadgy már minékünk.

Kely-fel már Ur Isten te álmodbol, szabadits ki minket nyavalyánkbol, az szegény folyokat fogságbol, hozd ki Mahumet országából.

Nem kérünk Ur Isten érdemünkért, de kérünk téged szent Nevedért, és az te szerető Sz. Fiadért, ki magát adá bűneinkért.

Ditsósség Atyának és Fiunak, egyemben Vigasztalónak, hálákat adunk irgalmadnak, mind az tellyes Sz. Háromságnak.

102

A Z O N R O L.

NAgy keserves szivel könyörgének, az Istennek Sidó népek az ő rabságokban, mikor pogányok miatt valának nagy búban.

Ezt hallottuk Uram régtől fogva, Atyáink-is beszélték nekünk ezt bizonyyal, az mint ő idejekben régen tselekedtél.

Mert az tenépedért pogányokat kikergetéd, Canaán földé.

földéből ki-űzetéd, és helyekben plántálád az te népeidet.

El-égetéd pusztitád pogányokat, és el-rontád, el-terjesztéd penig népeidet, mert nem ő fegyverekkel vőtték meg az földet.

Tulajdon erejekkel hatalmokkal, érdemekkel nem birhatták az ígéret földét, nem nyerték erejekkel lelkek idvősségét.

Ígéret földére te erőddel be-jutottak, idvősséget nyertek Christus által, mert az te szerelmedből meg-szánád te őket.

Felféges Ur Isten mi Királyunk mi Istenünk, te vagy Atyánk te segits meg minket, mert tsak te végezéd-el mi idvősségünket.

Ellenségünket mi meg-győzhettük te erőddel, mint az aproport mind el-hínhettük, szent Nevedben biztunkban őket meg-tapodgyuk.

Reménységünk mert nintsen mi erőnkben, fegyverünkben sem lovunkban sem erős Várunkban, nem lehet győzedelem soha mert azokban.

Ellenségtől te minket mentesz meg, tsak egyedül te idvőzitesz azért az te erőddel, ellenség fegyverétől tsak te szabadítasz.

Nagy szégyeñel mirolunk visszafordul az pogány-ság, te miattad meg-romol hatalma, mi ezért néked Uram leszünk hálá-adásban.

Tsak téged mi tisztelünk kegyes Atyánk, mindenkoron tsak te benned bizunk, szent Fiadért, az mi idvősségünket tsak rád támasztyuk.

Szidalmat peniglenim most tűrünk, tüzet, fegyvert, tömlőtöket, kemény rabságokat, mint ártatlan bárányok nyuzatunk vágatunk.

Sirván azért könnyörgünk nyomorultak, keferedtek ez világtól el-vetettek árvák, mire vetz el előled mi szerelmes Atyánk.

Im melly ilyen minket szégyenítél, keferítél, szidalommal szinte el-buritál, nem hordosz zászlót immár mi feregünk előtt.

Vinifem akar szmár mi érettünk, sőt el-futtatz az mi ellenségink előtt minket, azokkal dulatz vágatz kik gyűlölnek téged.

Miként az juhokat ellenségnek életekre, most prædájul adtz minket halálra, pogány nemzetek közzé hordatál rabságra.

Miként az el-vetött marhát minket árunk nélkül el-adál pénz nélkül mint rabokat, még tsak kotya-vetőre, minket sem hányatál.

Szidalomá től minket mind azoknál, kik környülünk mi szomfédságinknak hivattatnak, tsufságra nevetségre pogányoknak adál.

Köz befzéddé től minket pogányoknak, ez világnak tsudájává mesejévé tövél, minden nap szidalommal illetünk bozfzúval.

Nagy szeméremortzákat már bé-fogá, ellenségnek ő szidalma és káromlása, szinte földig gyaláza pogányok rúttsága.

Noha mind ez nyavalyák reánk omlanak, de azért te szent

szent Nevedről mi el nem feleltünk, segítséget sem kérünk idegen Istentől.

Te tudod nagy Ur Isten hogy mi bálványt nem imádtunk, mert meg-büntettél volna te azért, miért hogy jól érted minden titkainkat.

Az te fogadásidban sem kétségben, mi nem estünk, hitetlenséggel téged nem bántottunk, el nem szakaszt te tőled az mi bizodalunk.

Noha minket meg-rontál és kegyetlen népek közt halál árnyékában vetél minket, de az te igéd mellől mi el nem távoztunk.

Semmi titkos bűn el nem rejtezhetik te előtted, és semmi bűnt te nem hadtz büntetlen, azért titkon nem merjük tartani bűnünket.

Ezzel bizonyittatik hogy mi te népid vagyunk, szerelmes fiaid, örökösöd, mert az Christus Jussal szenvedünk öletünk.

Miként az mi fejünket igazságod itt ez földön nyomorgatta az mi bűneinkért, így az meg-maradott bűnt az tagokban veréd.

Mint az mézfárfékba való juhok minden napon te éretted kinzatunk öletünk, te kegyetlen hohérid dulsak és prádálnak.

Ez világnak mofteki és rútsági vagyunk itt ez földön, az fattyak örökseguinkben, hogy az bűn, ördög, világ, test ellen bajt vivunk.

Serkeny-fel azért immár mit alufzol oh Ur Isten, és ne vels-el minket szined elől, miért fordítád el tőlünk nagy kegyes ortzádat?

Miért

Miért feletkezél-el romlásunkról, rabságunkról, és az mi szörnyű éhségünkről, nám te minket kötöttél örökké magadhoz.

Soha bizony mi tőled el nem futunk, ha még szinte meg-ölendősz vagy szörnyen kinoztatsz, halálig benned bizunk mert kegyes Atyánk vagy.

Noha most edgy kevesé fel-gerjedett te haragod, és mi reánk áradot ostorod, de örök szerelmedbe meg-ölel-tél minket.

De tsak mint jó borbély, az mi kemény bűneinket szerelmedből az fok háboruval, az Christus sebeivel gyógyítasz bűnünkből.

Méhedben hordoz minket és fel-irtál tenyeredre, mint szemed fényét minket úgy őrizsz, semmi történet rajtunk soha nem eshetik.

Mert hajunk szálát-is meg-számláltad, az Christus-hoz minket szabtal minden dolgainkban, szinte úgy lé-szendolgunk mint az mi fejünknek.

Itt Christus nyomorgaték, fel-támada ditsőffégére, szinte így mi-is itt nagy ként vallunk, de Isten országá-ban örökké vigadunk,

Szinte el-fárasztotta nagy félelem életünket, el-kefe-redett immár mi szívünk, tsak te reád szent Atyánk kell minékünk esnünk.

Nám te ezt meg-fogadtad, hogy mindenkor te meg-halgatsz, jelen lélsz velünk fiaddal, azért láts most-is hozzánk illy nagy nyavalánkban.

Mint az Oroslányoktól az Danielt meg őrizted, és az

három firfiat aztűzben, szinte így most-is minket őriz-
hetz-meg Isten.

Azért kérünk téged szabadíts-meg szent Nevedért,
hitetlenek miá hogy el ne veszfzünk, oh szerelmes szent
Atyánk ály bcszfzút miérettünk.

Hogy meg-maradhassunk és tégedet Szent Fiaddal,
Szent Lélekkel, mi meg-ismérhefsünk, mind örökkön
örökké téged ismérhefsünk.

XLVI. PSALMUS.

103

Notája: *Ur Isten ki menyben, &c.*

Mikor Senachérib az Jerusálemet, meg-fzállotta
mvala, hánnya nagy crejét, az hű Ezechiás nézi tsak
Istenét, és így várja belőlnépe segitfegét.

Az Isten minékünk gondviselő Atyánk, bátorsága ve-
lünk, szent fzei reánk, fok inség hatalom noha flet
reánk, oltalmat de vehet tőle édes hazánk.

Nintsen félelmek ő követőinek, ám bár az hegyek is
meg repedezzenek, és az földek ugyan ingani kezdgye-
nek, kiktenger közepin vízbe földettetnek.

Mint az meg-haragutt szél-vészek és habok, kik az
parthegyeket mofni hatalmasok, és farrá az egész föl-
det el-ozlatok, ellenségink imé szándékok olyanok.

Oh te nag Uraság tsak te maradgy velünk, és Sz. vára-
fodat tartsd meg Uram nekünk, annak szép vizei mind
elegek nekünk, mert szent érdemed ott közli magát
velünk.

Meg kedvelted Uram az te Edgyházadat, és annak
közé-

közepin láttya lakásodat, azért szent sereged hja általmadat, meg nem tántorodik várja hatalmadat.

Im futkosnak igen láttjuk az hitlenek, országok de hamar bomlik ő nékiek, mert mikor fel-ivolt Isten ő ellenek, földön sem lelhetik meg-marado helyek.

Az szenteknek Ura seregek Istene, mi pártunkra vagy on állyon ő ellene, ki árthat minékünk Vár az ő szent Neve, Jákob fiainak kedve segitsege.

Nagy fok féle népek mind ide gyűllenek, hirdettesék az Ur dolga közöttetek, jó voltára, hatalmára ti néztek, mert lám drága tsudát szerze közöttetek.

Az sűrű hadakat földre vágattatá, és az meg-maradt népet el-ozlatá, immár Senachérib fegyvere tá-bora, mind meg-szégyenedék fok szekeress hada.

Száz-nyoltzvan öt ezer emberét ott hagyá, kit edgy éjel az Ur Angyala tsapdosa, nagy szégyenbe Király hogy hazafzalada, önnön fiainak általa meg-hala.

Erről nagy bizonyos szózatot ad az Ur, hogy nálánál egyéb nem lehet olyan Ur, ki mind ez világi néppel egyembe bir, bölts, jó, mindenható, csak egyedül bíró.

Ezt az mennyei Szent Angyalok Istene, minékünk-is ezen földiek Istene, kinél kellemetes Szent Fia érdeme, nálunk tiszteletes legyen azért neve.

Ezt az hivek előtt az Core fiai, az templomban járó fő papok iffiai, éneklék mikor el-jötte nek idnepi, az negyven-hatodik Psalmust ezilleti.

ERős Várunk nekünk az Isten, és feyverünk ellenség ellen, meg-fzabaditv szedelemtől, kik ránk jönnek most minden felől, az mi régi ellenségünk, háborgat minket, erővel fegyverrel és tsalárdsággal, és minden nagy hatalmafsággal.

Nintsen nekünk semmi hatalmunk, kívül néki ellene állunk, viaskodik az Ur érettünk, kit az Isten botsátott nekünk, ha kérded hogy ki legyen az, Jესus Christus az, feregeknek Ura, kinél nintstöbb Isten, annál vagyon az győződelem.

Ha ez világ mind őrdög volna, és el-nyelni minket akarna, azért tőle semmit ne féllünk, tsak Christus őltalmában bizzunk, nő bátor dühősködgyék, nő fenekegyék ez világnak ura, nints rajtunk hatalma, Urunk Christus őtet meg-birta.

Meg-áll az Istennek Igéje, és nem állhat senki ellene, az nagy Isten vagyon mi velünk, és Szent Lelke lákozik bennünk, ha testünk nekünk el-vész, ha marhánk el-vész, hirünk nevünk felesegünk gyermekünk, az menyország meg-marad nekünk.

XLVII. PSALMUS.

Nota: *Adgyunk bálát az Urnak, &c.*

Minden népek örülvén tapsollyanak,
Az Jákób Istenének vigadgyanak.
Mert ő rettenetes Ur az Egékben,
Es felséges Király ez széles földön.
Meg-hajtotta minékünk fok népeket,

Eslá.

Es lábunk alá fok nemzetsegeket.
 Kiket szent Igéjével edgyben gyűjtött,
 Az Evangelium alá meg-hajtott.
 Es választa magának ő mindminket,
 Es örök fiaivá szerze minket.
 Es szerze ő minékünk örökséget,
 Az Jákób áldomását és szépségét.
 Fel-mégyen az Ur Isten nagy örömben,
 Es nagy trombita szónak zengésében.
 Az az, Christus Urunk magasztaltatik,
 Mikoron az írásban hirdettetik.
 Ditsirjétek az Istent ditsirjétek,
 Es az mi Királyunkat tisztelegjétek.
 Mert ő nagy Király mind az széles földön,
 Ditsirjétek azért őtet nagy bőltsen.
 Országol az Ur Isten fok népeken,
 Es regnál ő királyi szent székeiben.
 Népeknek fejedelmi edgyben gyűltek,
 Abrahám Istenéhez edgyesültek.
 Ezek ez világnak bőlts tanítói,
 Ez földnek nagy erős óltalmazói.
 Oh melly igen az Isten ditsirtetik,
 Mindeneknek felette emeltetik.
 Ditsiret legyen az Atya Istennek,
 Christussal egyetemben szent Léleknek.

L. P S A L M U S.

106 Nota: *Az hatalmas Isten Királyok, &c.*

Hogyan szólkodik az hatalmas Isten, földön mind
 kik

kik vadatok gyűllyetek előmben, nap-kelet nap-nyúgot
jöjön ítéletben, az mit néktek mondok legyen törvény
ebben.

Ez panaszt az Isten jelente Sionból, az Jerusalemből
az szent Prophétákból, mert ditsőssége származik azok-
ból, akarattya néki mondatik írásból.

Földet mennyet hja hozzá sietséggel, fenyegeti né-
pét erős ítélettel, mellyet akkor tenni rettenetességgel,
tűz viz jár előtte akkor sebességgel.

Mondgya az népeknek jöjtek előmben, fok jó tété-
ményim adtam közitekben, tselekedeteket hányom
szemetekben, külső áldozattal jötök tsak előmben.

Ebben mind az mennyek igazát ítélnék, hogy engem
mindenben igaznak beszélnék, és minden dolgokban
mondnak ítélnék, de emberek földön gonosztul tisz-
telnek.

Azért halgassátok kik vadatok én népem, szóllok most
tinéktek értsétek beszédem, fok jó tétéményim vötté-
tek énnékem, köztetek mindenkor vólt kegyelmessé-
gem.

Nem áldozatokrol veletek én feddem, kikkel én fölöt-
tőbb immár tisztelettem, álnok sziveteket el nem szen-
vedhetem, ti fok gonofságtok utálatos nékem.

Mettízek Edgyházbéli fok kiáltásokkal, külömb kü-
lömbféle fok áldozatokkal, tudgyátok hogy bírok min-
den állatokkal, égen földön való vadak madarakkal.

Nem ez végre régen hadtam atyátoknak, barmoknak
vérével nékem áldoznának, lelki igazságot hogy ebből
várának, jövendő Christusról de hogy tanulnának.

Minem mint az ember szoktam meg-éhezni, vad madár barmoknak kontzaval élni, tulkoknak vérét nem szoktam szomjuhozni, jól lehet mindennel akarok én birni.

Ha kívántok engem igazán, tisztelni, hitből tiszta sziből mindenkor szolgálni, tudgyatok énnékem jókról hálát adni, minden ajándéktok kedves fog így lenni.

Mikor könyörögtök nyomoruságtokban, kiáltatok hozzám nagy kár-vallástokban, én meg-szabaditlak irgalmas vóltomban, kiért ti ditsirtek engem háládásban.

Kedvesek énnékem kik csak bennem biznak, minden gonofságot kik hamar el-hadnak, minden szűkségekben csak hozzám folyamnak, semmi kérésekben ezek kárt nem vallnak.

De az hitetlennek Úr Isten így szólla; mire igazságom mondod te hijában; szent ígéretemet hordozod csak szádban, semmi reménséged de nints néked abban.

Gyűlölted mindenkor kegyes intésemet, és hátra vetted minden törvényemet, orvoknak követted gonosz életeket, házatság törökkel költötted idődet.

Minden éktelenség származott te szádból, álnokság tsalárdság gerjedez szivedből, rágalmas beszédet te atyád fiáról, szoltál hamiságot anyát magzatyárol.

Alitottál engem hozzád hasonlónak, mert nem hittél engem nagy bofzszú-állónak, de hamar meg-látod vóltát haragomnak, fulyságát meg-érzed bofzszú állásomnak.

Szólok én tinéktek kérlek meg-értsétek, Isteni jó vóltom

tom kik el-feledtétek, az ártatlanságot ti meg-kerefsétek, hogy az idvősséget el ne veszésetek.

Ha ki akar engem kedvemre szolgálni, minden dolga-
irol tudgyon hálát adni, Isteni jóvóltom tudgya magafz-
talni, ennek boldogságom akarom mutatni.

Irta az Sz. Dávid ő Soltárkönyvében, az ő ötvenedik
nagy szép énekében, ad ő tanulságot mindeneknek eb-
ben, mint igazán Istent szolgályaik éltekben.

107.

LI. P S A L M U S.

UR Isten irgalmazz nékem, az te irgalmaságod sze-
rént, most és töröld el-bűnőmet, mellyet én bánok
szivem szerént, hogy te ellened vétkeztem, bánom és
keferű énnékem, méltán engem meg-ítélhetz, azért te
igaz Isten lehetz.

En az bűnben fogantattam, bűnben anyámtul szár-
maztam, te tsak szeretz igazságot, és ígérsz irgalmasá-
got, hints meg engemet Isoppal, hónál fejérb lészek előt-
ted, vig léfzen lelkem te benned, tetemim meg-vidul-
nak tőled.

Ne nézd Uram bűneimet, töröld-el minden vétkei-
met, teremts bennem tiszta szivet, és adgy énnékem
szent Lelked, ne vefs-el engem előled, és ne vedd-el tő-
lem szent Lelked, adgy énnékem idvősséget és jóra vi-
felő szent Lelked.

En miattam sok emberek, az te útadra térülnek, kik ő
bűnőket el-hadgyák, és életeket meg-jobbittyák, szaba-
dits Uram engemet, vedd-el rolam ítéletedet, öldgyad-
meg az én nyelvemet, hogy magafzthalhasson tégedet.

Aldo-

Aldozatot tennék néked, ha kedves volna előtted, de csak kívánod én tőlem, hogy legyen töredelmes szívem, tekints Ur Isten lelkemre és tégy kegyelmessen övéle, tégy jól az te Edgyházaddal, kitéged szolgál igazsággal.

A Z O N R O L.

108. Nota: *Jér ditsirjuk az Istennek, Ec.*

LEgy irgalmas UR ISTEEN minékünk, mert ellened álnokul vétkeztünk, de te benned vagyon reményünk, kit haragra bünnel ingerlettünk.

Vedd-el rólunk méltó haragodat, mutasd hozzánk irgalmas vóltodat, hogy ismérjük ebből jó vóltodat, vedd-el rólunk ekképpen átkodat.

Derék-képpen te meg-tisztíts minket, mosd-el rólunk fertelmességünket, ez el-vesztett szép öltözünket, reánk adván vedd-hozzád lelkünket.

Undokságát fajtalanságunknak, mind jól láttuk fok álnokságinkat, gonofságink előttünk forognak, kik előtted szüntelen vádolnak.

Volta-képpen ellened vétkeztük, látásodra gonofzt tselekedtünk, igaz vagy té, nem kell kételkednünk, győzödelmes vagy mikor íteltetünk.

Igazsági te ítéletidnek, ebből tessznek hogy bé-tel-lyesfednek, azért az kik tégedet ítélnék, kegyetlenek tőled meg-győzetnek.

Tsak bűn az mi gyarló természetünk, álnokságban mert mi születettünk, veszedelmes itt az mi életünk, el-kárhozunk ha meg nem térendünk.

Vétkeinkről fordíts-el színedet, és töröld-el az mi bűn-
Z bűn-
bűn-

bűneinket, ne akarjad látni mind ezeket, kikkel sokszor meg-bántunk tégedet.

Siefs belénk új szívet adnia, szent Lelkeddel meg újitania, tiszta hittel ajándékozni, adóróké színedet látnia.

109

AZON DITSIRET.

Nota: *Ditsirlek menybéli Isten, &c.*

HAborufága Dávid Királynak edgykoron nagy vala, mikor bűnéről Náthán Prophéta meg-feddette vala, keserves szível firván Istennek így könyörög vala.

Atya Ur Isten könyörűly rajtam te nagy jó vóltodért, sok bűneimet bocsásd-meg nekem irgalmasságodért, ne hadgy Ur Isten kérlek el-vesznem az te szent nevedért.

Rút vagyok Uram sok bűneimel mind ez világ előtt, de még ennél-is én rútabb vagyok Isten seged előtt, mert fellyűl-halladt én álnokságom az én fejem fölött.

Templomodat én meg-fzeplősitém és meg-förtöztettem, paráznaságba és gyilkosságban én magamat ejtém, szemeid előtt soha Ur Isten elnem rejtezhetem.

Imé Ur Isten mind talpig vagyok az bűnben előtted, mind tiszta vérben bé förtöztetett úgy állok előtted, mint az nyár-levél én úgy reszketek féltemben előtted.

Anyám mikoron az ő méhében engemet fogada, nagy siralommal és fájdalommal ez világra hozta, bűnben fogada, róla reám-is az bűn el-árada.

Nints hová lennem, nints hová fognom el-veszett fejemet, feli rettegi el-búsult lelkem az én Istenemet, vallyom s mikoron mossa el rolam az én bűneimet.

Im eleiben támasztom néki az én bűneimet, lássa ő maga

maga az én szent Atyám halálos sebemet, kősse-bé nékem orvosságával keferve szívemet.

Inditson erre téged Ur Isten igaz fogadásod, Jábob atyánkra szállot Isteni örök áldomásod, hogy ditsirtesse most és örökké szent irgalmafságod.

Melly igentifztalennék Ur Isten ha meg-mofogatnál, bizony az Napnál, Hóldnál, tsillagnál, szebb lennék az hónál, fenki nálamnál fejérb nem lenne, ha meg-tartanál.

Rolad Ur Isten illy feledékeny többé én nem kegyelmes Atyám ha te kedvedben ez után le. példa ado az bűnösöknek kedves szolga lennék.

Örömet nékem mikor mondanál és meg-vigasztalnál, és kegyelmedben hogy ha mind végig engem megtartanál, olly nagy fel szóval szép ditsiretet én tőlem hallanál.

Hogy ha kívánnád áldozatomat minden jószágot, meg nem tartanám, sem kémelleném tőled én marhámat, de tudom Uram hogy tsak kívánod igaz vallásomat.

Halgasd-meg azért foházkodását az te hiveidnek, kik most én velem sirván ohajtván edgyütt könyörögnek, hatalmat vennine hadgy mi rajtunk az mi bűneinknek.

Végezd el Uram magaskő-falát az te Edgyházadnak adgyad kezekhez már az országot áldott fiaidnak, bizodalommal nagy reménfeggel kit régulta várnak.

Szent Dávid Király az ő lelkében igy könyörögy vala, az Isten előtt mikor bűnéről vállást téfzen vala, ötven-edgyedik ditsiretiben ezt bé-irta vala.

110. Nota: Atyának bősége bizony Istensége, &c.

Mindenható Ur Isten szivünk retteg szüntelen, légy
irgalmas minékünk ne légy hozzánk kegyetlen,
mert mi nagy bűneinkben, és hitetlenségünkben, nem
ismértünk tégedet az te ditsősségedben.

Botsájd meg bűneinket, bátorítsad szivünket, ér-
őlnökságinkat és hitetlenséginket, bűnnek szám-
olta kefergeti lelkünket, és mi nagy bűneinkel
ők mi hitünket.

... és hamiságot te elődben vihetünk, mert
... ant anyáinktul mi bűnben fogantattunk, tudgyuk
igazat szeretz ne állj bőségszűt mi rajtunk, de ígéreted
szerént légy irgalmas minékünk.

Christus Urunk halála bűneinknek váltsága, drágalá-
tos szent vére, idvősségünknek árra, minden fertelmes-
ségől minket meg-mosogata, veszett nyomorultakat
haláltul ő megváltá.

Kérünk azért Ur Isten ilyen nagy szükségünkben,
légy segítség minékünk mi erőtlenségünkben, újítsad
meg szivünket Sz. Lélek Ur Istenben, az mi nagy bűne-
inkben, hogy ne essünk kétségben.

Vigasztaljad Ur Isten mi szomorú szivünket, ismer-
hefsük megnyilván az mi idvősségünket, ne támaszszuk
elődben az mi sok érdemünket, bizhassunk az Christus-
ban, öregbítsed hitünket.

Ments meg minket Ur Isten minden hitetlenségtől,
szakadgyunk-el immáron szemfény vesztő világtól,
idvós-

idvőiséget ne várjunk illy nagy fok Isteneiktől, ismēr-
hessük-meg hogy csak hitet kívánsz mindenektől.

Bátorítsad nyelvünket, hogy valhassunk tégedet, tá-
masz olly embereket, kik hirdessék szent igédet, szentel-
tessék közöttünk az te ditsőfféges neved töredelmes szí-
veken maradgyon-meg az te kedved.

Oh mennyei boldogság, ditső szent Háromság, kinek
nem kell hamisság és tettetett jámborság, légyen
tünk igazság, veszfizen-el az hamisság, ismērhes-
gedet, ki vagy örök boldogság.

///

M · A · S.

NE szálly pörben én velem oh én édes Istenem,
meg nem igazulhat előtted lelkem, el-kárhoztat-
hatz engem.

2 Mert én anyám méhőben fogontattam vétekből, ez
világra löttem eredendő bűnből, meg-fertezett vétek-
ben.

3 Néked bűnöm meg-vallom mert én azzal tartozom,
te bocsádhatsz meg bizonynyal jól tudom, segítségedet
várom.

4 Az őrdögnek kezéből, bűneimnek töréből, ments-ki
meg érdemlett nagy veszedelmemből, tekints reám az
égből.

5 Szent Fiad háláláért, keserves nagy kinnyáért, áldott
szent vérénél ki folyásaért, kegyelmezz-meg mind
ezért.

6 Az ő tisztaságáért, és ártatlanságáért, szent kezei-
való sebeknek helyéért, tővisekoronájáért.

7 En fertelmességemet, és nagy lok vétkeimet, kikkel
főrtőztettem undokul kezemet, rútítottam testemet.

8 Botsállad-meg Ur Isten, oh áldott Atya Isten, kegye-
lemmel bővös irgalmas jó Isten, nagy tűrhető szent
Isten.

9 Az te áldott szent Lelked kérlek tőlem el ne vedd, sőt
újíts-meg bennem hogy ditsirlem neved, szolgálhassak
*enéked.

10 Ád biztam magamat, te visellyed gondomat, igaz-
ságra útra az én lábaimat, és minden szándékomat.

11 Általd-meg szívemet, búban epedt lelkemet, ne-
hezemeimre undok vétkeimet, és tselekedetimet.

12 Tsak tégedet ditsirlek, mig ez világon élek, tudom-
nyúgodalmat te nálad én lelek, mikor innét ki-kelek.

13 Már örökké áldással, és fel-magasztaltsággal, áldott
Atya Isten az te Sz. Fiaddal, Sz. Lélek malasztásával.

112

LII. PSALMUS.

Scaricza Mátéjé.

Nota: Szám-kivételre Dávid mégyen, &c.

DAvid Doëg gonofságát hogy látá, Saul előtt árul-
tatását hallá, magát semmi-képpen meg nem tart-
hatá, az Doëget ilyen módon szólitá:

Oh te gonofz ember mit ditsekedel, te gonofságod-
ban mit kevélykedel, éjelnappal tsak azon mesterkedel,
Istenedről soha nem emlekezel.

Gonofz nyelvedet te igen szereted, mint az beretvát
ugyan élesited, hamis beszédeken szabadon hagyod,
atyádfiát mindenkoron árulod.

Tisz-

Tifztesseged vagyon hazugságodért, méltóságot nyertél hízeltetésért, fokát hazudtz az nagy jóvedelemért, de meg-bűntet Isten téged ezekért.

Gonoszt inkább szoktál jónál szeretni, hazugságban akarsz tsak gyönyörködni, igazságot te nem akarsz követni, hazug nyelvnek mert igen tudtz te hinni.

Tsak veszedelmet szerzesz te nyelveddel, ezzel rontasz engem mint élestörrel, Saul Uram előtt hamis beszéddel, el-veszteni igyekezel mindennel.

Az Isten el-ront téged mindenestől, és ki-vonszon szép irott palotádból, ki-vét hamissan keresett marhádból, ki-szaggat téged élőknek földéből.

Ezt mikoron az igazak meg-látták, meg-ijednek és rajtad tsudálkoznak, nagy veszedelmedben végre tsufolnak, rólad akkor ők mind ekképpen szólnak.

Ez ember nem bizott vólt az Istenben, hanem tsak az ő nagy gazdagságában, hatalmas vólt ez tsak az tsalárd-ságban, azért Isten el-vesztette őt abban.

En peniglen az Istennek házában, ugy állok mint szép zöld olaj fa abban, reménfegem tsak Isten jó vóltában, mindenkoron erőssen bizom abban.

Magasztalom az Istent mind örökké, minden jót várok mig élek őtőle, meg segít jól hiszem ő szent felsége, nem árt nékem ellenség dühőssége.

Ez éneket Dávid az ő könyvében, meg-irta, mint meg-hallók illyen rendben, mikor feddik vala az Doëg ellen, bányya vala hogy ő járna fejére.

Nota: *Vedd-el Ur Istenrőlünk haragodat, &c.*
UR Isten kérünk az te Szent Nevedért, hogy ne kár-
 hoztas minket bűnünkért, szabadíts minket az te
 szent Fiadért, Christus Urunkért.

Halgasd-meg Isten az mi kérésünket, hajts ide hoz-
 zánk az te füleidet, kegyelmes szemmel tekintsed népe-
 det, ne utály minket.

Mert rajtunk vadnak az mi ellenségink, és fel-támad-
 tak hatalmas rontóink, élünk nem hadnak kegyetlen
 szomszédink, szinnel barátink.

De bizodalmunk vagyon csak Istenben, meg-segit
 minket minden mi igyünkben, és nem hágy minket es-
 nünk mi éltünkben, kegyetlenkézben.

Végre meg-fizet mi ellenséginknek, fejeken tölti az
 kegyetleneknek, az törben éjti kit nekünk vetettek,
 hogy el-veszfszenek.

Aldozunk néked azért igaz hitből, tisztellyük az te
 szent Nevedet sziből, mert irgalmas vagy te s' minde-
 nestül, véghetetlenül.

Meg-szabadítasz minden ellenségtől, keferűseges
 nyomoruságinktól, szemnek láttára háborgatóinktól,
 és az ördögtől.

Ditsősség néked menyben örök Isten, ki szent Fiadat
 küldéd értünk testben, hogy meg-szentelleyen Sz. Lélek
 Istenben, mi életünkben.

A Z O N R O L.

Nota: *Ier emlékezzünk Keresztyén, &c.*

Meny-

MEnynek és földnek kegyes Istene, benned bizóknak te vagy erőse, segitsegül jój lelkünk reménye, és szabadíts-meg Izenteknek vezére.

Imé most minket az pogány népek, kik ellenfelei az te szent Igédnek, mint Orozlányok környül-vőttének, te szent edgyházad ok me környékezték.

Tsak te vagy nekünk mi reménységünk, nagy bánatinkban te vagy vigasztalónk, szomorúságban meg-vilámitónk, te vagy minékünk az mi igazgatónk.

Ha velünk nem lesz segedelműnkre, minden mi dolgunk jut veszedelemre, de hajóvendesz segedelműnkre, ellenség ellen lesz győzedelműnkre.

Azért mi mostan néked könyörgünk, Felséges Isten néked esedezünk, te szent Fiadért hozzád ohajtunk, az ellenségtől hogy meg-szabadullyunk.

Es hogy kegyelmes légy szent Nevedért, hald-meg mi szónkat irgalmaságodért, mert te ígérted tennen magadért, hogy te meg-halgatz az te Szent Fiadért.

Lám meg-halgatád Samuel annyát, szüntelen való hozzád kiáltását, Egyiptombéli fanyaruságát, lakó népednek hozzád kiáltását.

Sok szent Királyok és Fejedelmek, te meg-segitvén, hadat meg-vertének, ellenfeleikön erőt vőttének, szent-edgyházadnak dajkái lőttének.

Ugy mint régenten Jerusálemet, hitetlenségért meg-veréd népedet, szörnyű rabságot és nagy inféget, reájok hozád Babylon tömlőtztét.

Tsak bálványoknak imádásáért, te Sz. Igédnek meg

utálásáért, büntetéd őket hitetlenségért, ostromozz minket az mi bűneinkért.

Lássad Ur Isten te szent Fiadért, ne büntess minket az Christus Jესusért, te jó-vóltodért kegyelmségedért, ne állj boszszút már irgalmaságodért.

Jollehet bűnünk számtalan nekünk, mert bizony romlott az mi természetünk, de kérünk téged kegyes Istenünk, hogy el-felejtsed mit ellened töltünk.

Oh Atya Isten kérünk tégedet, az magas menyből hogy te meg-láts minket, ne tarts mi rajtunk ellenséginkeket, kevélységeért rontsd-meg már mind őket.

Segélly-meg minket te szent Nővedért, tégy jól mi velünk nagy dicsőítségédért, mind el kell vesznünk mi bűneinkért, hanem könyörülj rajtunk szent Fiadért.

Isten segítség azért minékünk, ha benne bizunk ő az mi Hadnagyunk, minden dolgunkban ha benne bizunk, ő léfzen nekünk nagy erős baj-vívónk.

Dicsiret légyen Atya Istennek, és ő Fiának mi Idvőzítőnknek, vigasztalónak az Sz. Léleknek, most és örökké edgy bizony Istennek.

115

LV. P S A L M U S.

Mikoron Dávid nagy búfultában, bárati miatt volna bánatban, panaszkodván nagy haragjában, ilyen könyörgést kezdte ő magában.

Istenem Uram kérlek tégedet, fordítsad reám szent szemeidet, nagy szűkfegemben ne hadgy engemet, mert meg emészti nagy bánat szívemet.

Tsak sívok rívok nagy nyavalyámban, el-fogyatkozтам

koztam gondolatimban, meg-keferedtem nagy búfultomban, ellenfelemre való haragomban.

Hogy ha énnékem szárnyam lőtt volna, mit az galamb el-repültem volna, hogy ha az Isten engedte volna, innét én régen el-futottam volna.

Akarok inkább pusztaiban laknom, vadon erdőben széllyel bújdosnom, hogy nem mint azok között lakoznom, kik igazságot nem hadnak szóllanom.

Ejel és nappal azon forgódnak, engem mi módon meg-foghassanak, beszédem miatt vádolhassanak, hogy fogságomon ők vigadhassanak.

Látod jól Uram álnok sziveket, tsak szemben való szép beszédek, de zabolázd-meg az ő nyelveket, ne tapodgyak le hiremet nevemet.

Ugyan szememmel jól látom őket, én reám való gyűlölségeket, fülemmel való káromlásokat, igazság ellen fel-támadásokat.

Egész ez város rakva haraggal, egymásra való nagy bofzfússággal, el-hirefedett az gazdagsággal, hozzá fogható nintsen álnoksággal.

Gyakorta köztők gyűlések vadnak, özvegyek árvák nagy bofzfútt vallnak, Isten szavával ők nem gondolnak, mert jószágokban fel-fuvalkodtanak.

Keferűségem ennyiném volna, ha ellenfelegtől nyavalyám volna, bizony könnyebben szenvedtem volna, magamat attul meg-óhattam volna.

En barátomnak az kit vélek volt, nagy nyájasságom kivel edgyütt volt, jó hirem nevem tisztességem volt, fő ellenfelem most látom hogy az volt.

Tsuda fzerelmét én hozzám láttam, kivel fokáig mind edgyütt laktam az Istent véle edgyütt szolgáltam, illy álnokságát soha nem gondoltam.

Keferű halál szálljon fejére, ellenfegimnek itéletire, álnokságának büntetésére, hitetlenségnek ki jelenté-
fere.

En penig Uram hozzád kiáltok, reggel és délben estve könyörgök, meg-fzabadulást te tőled várok, az ellenfeg-
tól mert én igen félek.

Meg-fzegték ezek esküvéseket, régen el-hadták az ő hiteket, nem hiszem immár edgy beszédeket, mert meg próbáltam hitetlenségeket.

Ezeknek szájok firosb az vajnál, sikosb ajakok az fa-
olajnál, élesb az nyelvek az éles kardnál, szájokban nin-
tsen egyéb álnokságnál.

Te azért lelkem gondolatodat, Istenben vessed bizo-
dalmodat, rólad el-vészti minden terhedet, és meg-hal-
gattya te könyörgésedet.

Igaz vagy Uram itéletedben, az vér szopókat ő ide-
jekben, te meg nem áldod fzerentséjekben, hoszfű éle-
tek nemlészén ez földön.

Azigazakat te mind meg-tartod, az kegyeseket meg-
óltalmazod, az szegényeket fel-magasztalod, az kevé-
lyeket alá-hajigálad.

Ha edgy kevesse meg-keferitőd, az égő tűzben el-bé-
talzitod, nagy hamarsággal onnét ki-vonfzod, nagy
tisztességre ismét fel-emeled.

Szent Dávid írta az Soltár könyvben, ötven ötödik
ditsire-

ditsiretiben, mellyből az hivek keferűségben, vigasztalásért fzerzék így versekben.

LVII. PSALMUS.

116 Nota: *Dávid Prophétának imád: Ec.*

Irgalmazz UR ISTEN immáron énnékem, irgalmazz UR Isten immáron énnékem, mert te benned bizik Uram az én lelkem, és te benned nyugszik Uram az én szívem.

Szárnyad alá vetem az én reménységem, míg el-múlnak tőlem az én ellenfeim, és míg el-távoznak tőlem én bűneim, csak te benned léfzen Uram én örömem.

Te hozzád kiáltok hatalmas UR Isten, mert nintsen én velem ki most jól tehesse, én ellenfeimtől engem megmenntessen, és én dolgaimbanki jóra vihesse.

Velem én Szent Atyám nagy fok jókat tőttél, mert menyből énnékem őrizőt küldöttél, én ellenségitől engem megmentettél, és az én szívemben örömet szörzöttél.

Az hatalmas Isten nagy hatalmafságát, én hozzám botsátá ő nagy igazságát, és meg-mondhatatlan nagy irgalmafságát, hozzám meg-jelenté nagy jó akarat-tyát.

Nékem ellenfeim mind az kik valának, fene Oroszlányok mind meg-rontatának, és te velem lévén ők nem árthatának, mert el-vetted Uram erejét azoknak.

De ennek-fölötte emberek között is, én rejám támadtak sokan közöttük is, hamiságot szóltak ellenem azok is, de nem árthatának énnékem azok is.

Ezeknek őnyilok és az ő fegyverek, de semmi nem egyéb hanem az ő nyelvek, vermet ástak nékem és ők belé-estek, tsalárdságok miatt önnön magok veszte.

Azért téged Uram én fel-magasztalak, te ditsősségedben hatalmasnak mondlak, mind ez világ előtt irgalmasnak vallak, és jó akaromnak én tégedet hilak.

Kész most az én szívem néked énekleni, kész most jóvóltodért nagy hálákat adni, és mindenek előtt tégedet vallani, szent Nevedet néked örökké ditsirni.

Kelly fel azért mostan én nagy ditsősségem, légy mindenben nékem most-is segítségem, erőtlenségemben légy én erősségem, és veszedelmekben légy óltalom nékem.

En fel-magasztalom irgalmaságodat, és mindenkor vallom te igazságodat, mind ez egész földön hatalmaságodat, mindenkor hirdetem az te jó vóltodat.

Szent Dávid Prophéta az ő énekében, ő Soltár könyvének ötven hét részében, könyörög Istennek keferésében, ellensége előtt való rettegésben.

Egyetemben véle az mi szűkseginkben, nyomorult vóltunkban ez földön laktunkban, ditsirjuk az Istent ő ditsősségében, az szent Angyalokkal énekellyünk menyben.

LXIII. PSALMUS.

SAulnak az Dávidhoz jó szerelme, hogy meg-szegék Shozzája régikedve, előtte futván edgy kietlenbe, fejét nehezen mentheté-meg tőle.

Tsak ohajtózik sirván Istenéhez, mert nem bizhatik
lám

lám sohol senkihez, de hogy közel nints szent Seregéhez,
azt bánya hogy nem juthat az igékhez.

Azért firalmas szóval im ilyen szól, Istenem Uram
szolgáimé hol szól, el-hitte hozzá hogy itt nem alu-
szol, azért tégedet nem hiában unfzol.

Reménységemben hilak Uram Isten, reggeli óram ro-
lad áll szivemben, testem-is ohajt hozzád ez helyben,
hol éltető viz nints ez kietlenben.

Illendő-képpen ennek pufztasága, az szent Igének rit-
kán halgatása, Juda földének firja jószága, méltán igéd-
nek szivemben világa.

Tsudámra vagyon szépsége házadnak, vajha ott vól-
nék hol téged szolgálnak, orvasság én lelkem fájdalmá-
nak, az lenne öröm könyvező ortzámnak.

Elefztő néked nagy drága beszéded, mellyben ditsős-
ségedet ki-jelented, embernek szivét azzal emeled, szent
biztatásra mikor kényszerited.

Velem vifelem ott-is izit annak, valahol nékem nyú-
godalmot adnak, tsak jókat tőlem mindenütt hallnak,
édessegedben ajakim mozognak.

Sőt mind egész jövőendő életemben, áldlak ditsirlek
tégedet örömben, élet vagy azért tiszteletedben, hoz-
zád emelem kezeimet hitben.

Mint drágalátos illatu kenettel, és bizodalmas gyenge
eledellel, ugy vidul lelkem életéfeddel, mikor vigasz-
talsz Angyali örömmel.

Azért ajakim tsak téged ditsirnek, szájam és nyelvem
rólad énekelnek, ágyamban-is veled beszélgetnek, éjel
és nappal téged emlegetnek.

Te vagy ki nékem váltságot ígérhetz, ki engemet
szent szárnyad alá rejthetz, velem egyedül minden jót
tehetz, előttem Uram soha el nem mehetz.

Te ígéretedhez mert támaszkodom, az én lelkemben
csak te benned bizom, én árvaságom azzal táplálom,
hogy jobb karodnak árnyékában nyugfzom.

Ha kik lejendnek nékem ellenfegim, halálos-képpen
meg-dühött hohérim, veszélyben jutnak olyan embe-
rim, mert léfzen tudom te óltalmad enyim.

Edgyenkettén mindfegyver miatt vesznek, az ő te-
stekben vadak étki léfznek, rokák és szarkák rajtok ehet-
nek, ekképpen ők hirekben-is el-esnek.

Jó Istenemnek de szent Városában, hílzem bé állok
én Királyságomban, örömem lesz szentséges házában,
meg-vidul lelkem ísmég ez világban.

Ellenfegemnek száját bé-pötsétléd, hogy nagy ke-
gyelmed hozzám meg-jelentéd, ezt látám hogy mind
azért miveléd, ditsiretemet hogy gyakorta veñéd.

Ez szókat amaz nagy buzgó Prophéta, kinek fő gond-
gya Istenének úta, tanulságunkra minékünk adta, hat-
van harmadik Soltárban irta.

LXIV. PSALMUS.

118 Nota: Mindenkoron áldom az én, &c.

MEg-halgassad az én imádságomat, nagy Ur Isten
én foházkodásomat, mert csak reád biztam ennen
magamat, tőled várom én minden óltalmomat.

Im rettegtet az ellenfeg engemet, tarts-meg tőle kér-
lek én

lek én életemet, lám te adtam mind testemet lelkemet,
kérlek azért óltalmaz-meg engemet.

Tsalárdoknak ő titok tanátsokkal, tanátskoznak álnok gondolatyokkal, ronts-el és óltalmaz engem azok-tul, és azoknak az ő álnokságoktól.

Hamissággal élefitik nyelveket, ugy-mint az ő két élű fegyvereket, és meg-vonták szájokat mint ijokat, lövöldöznek keferű beszédek.

Az ártatlan ők titkon lövöldözik, álnokságra és halálra keretik, nagy hirtelen az szegényt által-lövik, mert az Istent csak edgyzálné sem félek.

Ezek azok kik szemben szépet szólnak, de szivekben álnokságot forgatnak, szegényeknek ők titkon mind tört hánnak, ő szivekbenekképpen gondolkodnak.

Lám ezekben ezek semmit nem tudnak, dolgainkban és ők semmit nem látnak, azért tudgyuk hogy mind kezünkben vadnak, mert el-rejtett töreinkben akadnak.

Sokkal inkább azért ők gonoszkodnak, álnokságban nagyobbban gyorfalkodnak, az szegények után ők olálkodnak, mindenkoron nagy álnok szível járnak.

Te Ur Isten de által lövöd őket, nagy hirtelen és megbünteted őket, rájuk ejtesz nagy halálos sebeket, megemészted mind testeiket lelkeket.

Az önnön nyelvek leszzen ő rontojok, és halálok az ő álnok tanátsok, kiért méltán meg-szakad az ő nyakok, mind éltiglen mert vóltanak álnokok.

Rájuk nézvén olly igen tsudálkoznak, az emberek és mind el-álmélkodnak, ő szivekben reszketnek fohászkodnak, mért Istentől illy boszszú-állást látnak.

Istennek ő nagy hatalmát hirdetik, téteményit és ekképpen meg-értik, az Ur Istent az után ők-is félik, gonoszságban magokat el nem hiszik.

Nagy örömmel az igazak vigadnak, igaz szível az kik ez földön vadnak, az Istenben és annál inkább biznak, és ő néki mindenkor hálát adnak.

Végét látták ugy az hitetleneknek, ő szivekben örvendnek ditsekednek, igazságban és inkább ferénkednek, kiben élvén minden jót tselekesznek.

Sok ének közt az Sz. Dávid Prophéta, hatvan negyed részében ezt bé-irta, az Istenhez mikor ő fel-kiálta, Isten néki nagy segítséget nyújta.

119

LXV. P S A L M U S.

SOk jó téteményén nagyon tsudálkozván, Sz. Dávid Prophéta és el-álmélkodván, az nagy Ur Istennek nagy hálákat adván, fel-szóval kiálta im ekképpen mondván.

Tégedet Ur Isten, illet az ditsiret, az Sionnak hegyén innepi szentelés, az Jerusálemben áldozat tisztelet, Anyaszentedgyházban tiéd az ditsiret.

Az te szent Igédet ott prædikáltatod, irgalmaságodat azzal meg-mutatod, hogy imádságomat nékem meg-halgatod, minden nemzeteket te hozzád jutatod.

Rajtam hatalmaztak fokságos bűneim, ellenem támadtak számtalan vétkeim, látom hogy az poklot nyilván érdemleném, de szent Fiad által el-törölöd bűneim.

Igen

Igen nagy bódog az kit te választottál, hived közi-
bente melléd számláltál, az te szent házadban néki lakni
hadtál, minden jovaiddal elégedni hadtál.

Nagy igazságon igen álmélkodunk, hogy te vagy
minékünk megtartó Istenünk, minden szükségünkben
mi nagy reménységünk, mert te meg-halgatod ha néked
könyörgünk.

Valakik lakoznak ez széles világban, ez egész világnak
minden határiban, nagy mezfze az széles tenger szige-
tében, hozzád reménkednek vadnak te kezedben.

Sok hegyek havasok te tőled tartatnak, az te hatal-
maddal meg-gyámolittatnak, tengernek habjai azzal
szállittatnak, népeknek hadai azzal le-nyomatnak.

Félnek és rettegnék földnek határiban, tsuda tételid-
nek gyakran látásiban, az Napnak és Hóldnak fel-táma-
dásában, minden népek vadnak nagy vigasztalásban.

Ez földet meg látod esővel öntözöd, szép liros fűvek-
kel meg-ajándékozod, termő gabonával és meg-gazda-
gitod, az folyó vizeket szépen meg-árasztod.

Tsudálatos-képpen az te jó-vóltoddal, az egész esz-
tendőt nagy fok féle firral, te meg-gazdagítod fok áldo-
máoddal, pusztaikat halmokat ékes ruházattal.

Juhokkal barmokkal az mezőt bé-töltöd, fok féle va-
dakkal és meg bővőfitöd, égi madarakkal fellyül ékefi-
ted, az búzát völgyeken nagy bűvön teremted.

Tenéked mind ezek olly igen örvendnek, az ő mód-
gyok szerént néked énekelnek, az te jó-vóltodért tége-
det ditsirnek, nagy hálá-adáfra néked minket intnek.

Szent Dávid Prophéta az ő énekében, az nagy Ur
Isten.

Istenhez való örömében, ezeket bé-irta nagy szépen
versekben, éneklő könyvének hatvanöt részében.

119

LXVII. PSALMUS.

Könyörűly UR Isten mi rajtunk, és te szent áldáso-
dat add nekünk, te szent ortzádnak világossága-
val, világosíts mi sötétségünket, hogy téged meg-ismér-
hefsünk, mi-is bűnösök ez földön, Jesus Christus pogá-
nyok-istéged ismerjenek-meg, és te hozzád térjenek.

Hálát adnak tenéked UR Isten, minden népek és téged
ditsirnek, és ez egész világ örvendez, és tisztelegedre
énekel, mert tsak egyedül vagy igaz, s' igazán ítélsz né-
peket, az te igédki-terjedett, és mikor oltalmazsz, hogy
mindnyájan el ne vesszszünk.

Hálát adgyunk most az UR Istennek, igaz hitből és
tellyes sziből, minden helyeken ő szent igéjére jobbul és
szaparodik ő népe, Atyá Isten áldgy-meg minket, oh
szent Lélek, rontsd-el az öldögnek hatalmát, és mive-
lünk uralkodgyál.

LXIX. PSALMUS.

120

Nota: Tudni hadta Isten, &c.

Sics nagy UR Isten én segitsegemre, és légy figyel-
metes az én beszédemre, emlekezzél reá szent igére-
tedre, haitsad füleidet én könyörgésemre.

Tiszta sziből Uram folyamom te hozzád, nagy bizo-
dalommal foházkodom hozzád, szüntelen oh Atyám
kiáltok te hozzád, kérlek ki-áltásom fel-hasson te hoz-
zád.

Ezen te Sz. Fiad meg-eskütt minékünk, hogy te szent
ortzá-

ortzádat nem rejtéd el tőlünk, sőt az ő nevében az mit tőled kérünk, minden kétség-nélkül meg-adod minékünk.

Parantsolta nekünk Sz. Máthé könyvébe, hogy az legyen dolgunk mindennek előtte, hogy szent Országodat az ember keresse, azután az testi hogy minden meglenne.

Hitből tífzta sziből azért arra kérlek, engedd szent igédből hogy ismérhesselek, tellyes életemben hogy ditsirhesselek, minden dolgaimban téged nézhesselek.

Az én életemet tarts-meg szent Nevedért, az te szent Fiadnak kedves szerelméjért, nagy hálákat adok tenéked ezekért, ha meg-halgatz Uram engem jó-vóltodért.

Nem kérem ez végre hosszú életemet, hogy itt ez világban hizlallyam testemet, és hogy öregbitsem hiremet nevemet, sőt hogy ditsirhessem te Istenfeget.

Világi életem csak árnyék énnékem, mint az szép folyó-viz el-múlik én tőlem, de az te országod örök lakó helyem, mellyben Jesus Christus által helyhez-tetem.

Szent Fiad vállára rakád bűneimet, ördög rabságából meg-váltál engemet, érette fiaddá fogadál engemet, örökösé tévél ő érte engemet.

Bizvást merek azért néked könyörgeni, az én ajakimmal áldozatot tenni, mint kegyes Atyámmal te veled szólni, minden szűkfegemet és meg-beszélleni.

Az te népeidet Uram immár szánd-meg, az te ostromodat tőlünk immár vond-meg, te nagy haragodat szent

Atyám enyhítsd-meg, gyülekezetedet immáron építsd-meg.

Rutságát Ur Isten bűnünknek ne nézzed, hanem szent Fiadnak halálát tekintsed, és áldozattyának Sz. érdemét nézzed, szegény fiaidat immár meg-fegélyed.

Az te jó-vóltodért mind örökké áldunk, irgalmaságodért és fel-magasztalunk, háládatlanságot távoztass el tőlünk, új és tiszta szívet teremts már mi bennünk.

Tied legyen Isten minden bentsőség, az te Sz. Fiad dal és minden tisztetség, Sz. Lélek Istennel egyenlő Fel-segben, az Sz. Háromságban mind örökké, Amen.

122

LXXI. P S A L M U S.

Nota: *Benned bizom Uram Isten, &c.*

ORÓK ISTEN figyelmezzél az én segitsegemre, Uram Isten fies hamar nékem segedelmemre, Aldott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Mind meg-fzégyenülteffenek és meg-gyaláztassanak, kik keretik én lelkemet el-veszteni akarják, Aldott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Hátat adni visszafutni mind kényszeritteffenek, kik akarnak nékem gonofzt meg-fzégyenülteffenek, Aldott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Es leg-ottan pionsággal visszaveretteffenek, kik én rajtam bofzfúttésznek nyavalyámon örülnek, Aldott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Örüllyenek mind te benned kik téged keresnek, kik szeretik szent Fiadat magasztalván ditsirik, Aldott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Enpeniglen szűkölködő nyomorult szegény vagyok,
te Ur Isten segély engem mert csak egyedül vagyok, Al-
dott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Te vagy nekem nagy segítőm te vagy meg-fzabadi-
tóm, de te fies Uram Isten te vagy én oltalmazom, Al-
dott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevében.

Igy könyörge az Szent Dávid Christus Urunk képé-
ben, most könyörög Keresztyénség ő nagy veszedel-
mében, Aldott Isten oltalmazz-meg Sz. Fiadnak nevé-
ben.

122. *Lásd alább a' 377. oltalon.*
AZON DITSIRET.

123

Gregor. Szeged.

Nota: *Sies most hozzánk, Ec.*

UR ISTEN légy most mi velünk, mert fokban támad-
tanak ellenünk, nintsen kihez az mi fejünket szűksé-
günkben hajtunk.

Reménységünk bizodalunk, mindenkor csak te vol-
tál oltalmunk, azért most-is te felfegyednek bátorsággal
könyörgünk.

Az te Sz. Fiadért kérünk, hogy nekünk paifunk légy
oltalmunk, felelmünkben szarnyaid alatt, hogy tud-
gyunk meg-maradnunk.

Mert meg-indúlt ellenfegünk, végezést végezett mi
ellenünk, hogy még hirünk se maradgyon, meg ez föl-
dön fohol nekünk.

Nagy káromlást szől ellenünk, párt-ütést, támadást
mond felőlünk, boszszúságból mindent ránk kiált, az
mit nem hallott is tőlünk.

Az mi fel-nevelt fiaink, kebelünkben fel-tartot mag-
zatink

zatink, vénsegűnkre szolgálatunkat, im lásd mivel fizetik.

Kémellést nem téfznek rajtunk, mind tűzzel fegyverrel vadnak rajtunk, el-veszteni igyekeznének, hogy ne vethessenek rajtunk.

Nagy erős Fejedelmeket, ránk támasztottanak nagy urakat, hogy mi rajtunk minden ok nélkül ki töltsék boszszúságokat.

El-végezték edgy tanátsbol, hogy ki-kergessenek országunkbol, de azt hiszfzük hogy nem értették felfeged tanátsából.

Meg-gyűlölt az Isten minket, azt mondgyák nem szeret Uram minket, bűneinkért nagy haragodbol megakar szvetni minket.

Ezeket mi mind érdemlyük, vétkeinket ha elő-fzámálljuk, az bűn ellen nagy haragodat akarod hogy megismérjük.

Tudgyúk az kik velünk vóltak, most reánk ugyan azok támadtak, de még eddig akaratod ellen, nekünk semmit nem ártottak.

Im Uram mire jutottunk, vénsegűnk idején kell bujdosnunk, mikor minden édes erőnktől immár megfogyatkoztunk.

Ne hadgy azért vénsegűnkben, lám soha nem hadtál szűksegűnkben hogy meg-tessek hatalmaságod, nagy erőtlenségűnkben.

El-fáradtunk nem futhatunk, tenéked szűksegűnkben könyörgűnk bűneinknek érdeme fzerént hogy meg ne verettefsünk.

Könyörűly immár mi rajtunk, lelkünkben kik reád támaszkodtunk szabadíts-meg, ellenfegünknek kezében hogy ne efsünk.

Ellenfegink el-térjenek, tőled olly igen meg-rettennyenek, kik lelkünknek gonofzt kívánnak, mind megszégyenülteffenek.

Nagy hatalmadat hirdettyük, azért jó-vóltodat magasztallyuk, izent Nevedet mindenek előtt, nagy fel-
szóval ditsirjük.

Ennyi nagy időtől fogva, nem hadtál anyánk méhétől fogva, most sem hadtz el Uram elhittük, örök időktől fogva.

Kéméletlen fokszor vertél, de hamar ismétlen hozzánk tértél, hogy lelkünkben inkább tisztellyünk, tűzben azért vetettél.

Örökké lám el nem hadtál, az te szent Lelkeddél vizgaltaltál, most se hadgy elkegyelmes Atyánk, ha fiaidá fogadtál.

Mikoron meg-szabadulunk, kit immár bizonnyal mi reménlünk, ditsiretet nagy hálá-adást mi tenéked ének-
lünk.

Szent Dávid az Soltár könyvben, Absolon fia előtt futtában, így könyörgemint irván vagyon, hetven ed-
gyik részében.

LXXIV. PSALMUS.

Scaricza Mátéjé.

HOgy Jerusálemnek drága Templomát, el-dulatá régen és ő városát, az Antiochus ki birá Syriát, az hivektőnek illy panaszolkodást.

Miért Uram Isten ugyan el-vetél, hogy Sz. kezeiddel nem földözgetél, miért népedtől el-idegenedél, hogy ellenségek minket így engedél.

Térj-meg haragodból légy óltalmazó, szegény juhaidnak légy igazgató, ki-válogatván csak tenéked való, te szent helyeden és hegyeden lakó.

Lám néki Sionban maradtál adál, sőt véle egyemben te-is ott lakál, de már tekints-meg hogy mire jutatal, te-is helyedtől szinte meg-fosztatal.

Nagy szörnyű kiáltást lakó Templomod, és vala té-kozlást te szent Várasod, így vólt el-hittük te szent akaratod, haragodat hogy büntetésben hagyod.

Zászlójakat oltár földiben rakák, nálunk győződelmes jeleket hagyák, mint régen házad fok mivelek rakák, így végre pufztán nem kevesen hagyák.

Erdöllők módgyára fejsze fok vala, pörűly kalapátsal elegyes vala, tűz-égetésre tzipra mégyen vala, cz kár nevednek csak szidalom vala.

Fottig meg-alázák ékes házaat, földig le-vonának fok Edgyházakat, rettegjük ilyen szörnyű tanátsodat, hogy el-fogyatták te maradékidat.

Nintsen már előttünk ki tanitana, jövőendő dologrol bizonyitana, vigasztalásban ki jóra szólana, és templo-modban szin helyen állana.

Mikor jó-el immár ezeknek vége, vallyon népeidnek hol leszen helye, ellenségünknek mig hat elereje, ha jut-meg Uram néki érdeme?

Mithallogatod már itéletedet, vond-ki kebelcédből te-kezei.

kezeidet, jelents meg hozzánk az te jó kedvedet, te vagy
Királyunk el ne hadd népedet.

Tengernek Ur Isten te birod vizét, kiben el-merítéd
Pharahó fejét, te Sárkányoknak Cethalaknak fejét, egész
ez földnek tartod erős szegét.

Lám nagy tsuda-képpen adád életét, az pusztaiban
tartván Judanemzetét, te foghatod meg ki-folyó kút-
fejét, és nagy vizeknek élteted ő erét.

Tijéd az nap és éj sötét és világ, te rendelésedben va-
gyon ez világ, tél és meleg nyár által azon nem hág,
valamit nekik szent uraságod hágy.

Gondold meg Uram már te szidalmadat, és szent há-
zaidnak pusztságokat, te népeidnek szánnyad halálo-
kat, kiket tartál mint Gerlice madarat.

Kérünk ne felejts-el szintén annyira, frigyednek hogy
efsék valami héja, tekints ez földnek fok nyomorultira,
kiknek világok tsak mérő nyavalya.

Fogadd szegényeknek ohajtásokat, újits meg örömré-
gyalázattokat, hadd ditsirhefsék az te jó-vóltodat, el-
lenfegidből te tehetz foglyokat.

Mert tsak szidalomban nevedet hozák, hogy vesze-
delemben népedet hagyák, imé örökké lám ugyan el-
szokak, tűrésed eddig de mire költolák?

Asaph maradéka így imádkozék, hogy nyomoru-
ságban Sidó népefék, hetven negyedik Soltár irattaték,
Istenhez esni ember így inteték.

126

Nota: Sok inségünkben néked jelent: &c.

SOk inségünkben hozzád kiáltunk Felseges UR ISTEN,
 Smert parantsoltad hogy meg-keresünk az mi szük-
 ségünkben.

Tudgyuk hogy méltán mi bűneinkért te meg-vertél
 minket, mert nem tiszteltük sőt ingerlöttük te Sz. Fel-
 segedet.

Az mi Atyáink mi velünk öszve ellened vétkeztek,
 azért hogy téged ők nem ismérték, téged nem tiszteltek.

Reád maradtunk mert mindenektől mi el-hagyattat-
 tunk, az ellenfégtől ostromlattatunk, naponként ronta-
 tunk.

Igéretedből te szent Igédből téged meg-ismértünk,
 szent Fiad által néked könyörgünk, légy kegyelmes né-
 künk.

Ne hadd tekints-meg igéretedet és az te népedet, kik
 tiszta sziből mostan ditsirik az te Sz. nevedet.

Végy-ki immáron ez nagy inségből ez idegen kézből,
 hogy te szent Neved magasztaltassék, mi nemzetse-
 günkől.

Sok hálát adunk mint Istenünknek és mi teremtmé-
 nek, te Szent Fiadnak és vigasztaló Szent Lélek Isten-
 nek.

LXXVII. PSALMUS.

127

Nota: Magasztallak én Istenem, &c.

AZ UR Istent magasztalom, jó-vóltárol emlékezem,
 Amindenkor hozzafolytamom, mert meg-halgatazt
 jóltudom.

Számtalán kinokban valék, bűneimért kit érdemlék, de ismét meg-könnyebbülék, mihelt vigasztalást hallék.

Nagy háboruság lelkemben, fok rettegetés vólt szívemben, nyomorult valék testemben, tellyes minden életemben.

El-terjesztvén kezeimet, kiáltottam Istenemet, tsak bé sem huntam szememet, nem leltem soholy helyemet.

Magamban éndolgaimról, előbbeni életemről, nagy kedves nyájafságomról, gondolkodtam énekemről.

Ennél inkább busítottam, magamat szomorítottam, lelkemben tsak háborodtam, tufakodván ezt mondotam.

Tőle Isten mind örökké, hivet el-vethetié, kegyelmét meg-vonhattyaé, vallyon meg-tagadhhattyaé.

Istennek vagy esküvése, Fia általtöttkötése, edgyfzer való végezése, el-múlhatiké befzéde.

Fő-képpen lelkem magában, azt forgattya busultában, irgalmafságát magában, tarthattyaé haragjában.

Ez lön az én betegségem, szívemben nagy gyótródesem, de más felőlbátorságom, vagyon olly nagy vigaságom.

Régi nagy irgalmafságát, hiszem Istennek hatalmát, hozzám nagy jó akarattyát, melly el-fordittya haragját.

En bűnomet látom vala, szívem azért retteget vala, mikor magáranéz vala, bátorkodni nem mér vala.

Nagy erőssen igaz hittel, magam Isten beszédével,
kegyelmes igéretivel, bátoritám Sz. Lelkével.

Tsuda irgalmafságodat, hiszem Uram hatalmadat,
onnan vészzen bizodalmat, én lelkem minden oltalmat.

Erős Pharaoh erejét, Izraëlnek ellenfegét, mind el-
vesztéd nagy seregét, mutatván károd erejét.

Néked Uram felelemmel, mind szolgálnak nagy ö-
rómmel, az vizek is fietseggel, útadnak rettegéssel.

Erős hegyek indulának, trombita szók hallatának, az
hegy alatt kik valának, mindnyájan meg-futamának.

Kezeidben és markodban, élet halál birtokodban,
meg-mutatád hogy markodban, vagyon minden óktal-
madban.

Erős vitéz mint népeit, az ember ő két szemeit, mint
jó pásztor ő juhait, úgy óktalmazza hiveit.

Az hiveknek számok vagyon, nevek nála írva va-
gyon, hajok szála számán vagyon, rájuk olly nagy gond-
gya vagyon.

Ne fély azért háborudban, oh én lelkem nyavalyád-
ban, erős légy bizodalmodban, mert Istenek vagy ked-
vében.

Meg-számlálta futásodat, fel-jedzette firalmidat,
mind fel-irta nyavalyádat, úgy viselte nagy gondo-
dat.

Ha kevesse ostorozott, azzal tőle elnem űzött, inkább
kezéhez tanított, mint jó Atya úgy oktatott.

Az Szent Dávid Soltár könyvben, hetven hetedik
részében, hiveket keferűségben, így vigasztal ez igék-
ben.

LXXIX. PSALMUS.

128 Nota: Urnak szolgái no ditsirjétek, &c.

Felféges Isten néked jelentyűk mi nagy nyavalyánkat, panaszolkodván előtted mondgyuk mi boszszúságinkat.

Mert el bé-jöttek az pogány népek te örökfégedben, meg-ferteztették szent Templomodot az te hiveidben.

Mind el-pusztiták Jérusalemet az Keresztyénséget, más felől benne Christust kergetik az edgy idvőséget.

Te szolgaidnak vették testeket égi madaraknak, és te szentidnek tagait adák kegyetlen vadaknak.

Ki-onták széllyél mint az bú vizet ezeknek véreket, nem találtaték ki el-temetné az ő holt testeket.

Vagyunk immáron csak nagy szidalom mi szomszéd-ságinknak, és meg-tsufolás minden népek közt kik környülünk vadnak.

Meddig haragszol felféges Isten végetlen ellenünk, boszszú-állásod mint az sebes tűz fel-gerjed ellenünk.

Fordítsad immár te haragodat az pogány népekre, kik nem ismérnek téged Ur Isten ő idvőségekre.

Az országokra kik segítségül nevedet nem hiják, mert ők meg-övék keresztyénséget, helyét el-pusztiták.

Ne emlekezzél régi bűnünkről, de hamarság minket elől vegyenek irgalmaságid, mert meg-nyomorodtunk.

Oh idvőzítő édes Istenünk, segély-meg már minket, az tenevednek ditsőségeért, szabadíts-meg minket.

Es légy kegyelmes te szent Nevedért az mi bűneinknek,

nek, hogy ne mondhasák az pogány népek, hol vagyon Istenünk?

Jelentessék ki minden népek közt mi szemeink előtt, boszszú-állásod te szolgaidnak vérek hullásáért.

Jusson elődbe fohászkodások az szegény foglyoknak, te hatalmaddal ments meg mind az kik halálra tartatnak.

Büntesd meg az mi ellenséginket két-képpen Ur Isten, az szidalomért kit rajtad tévnek felféges Ur Isten.

Mi pedig földön kik te népeid és juhaid vagunk, kiket legeltetiz te Sz. igéddel néked hálát adunk.

Es nemzetsegről nemzetsegekre tégedet hirdetünk, tisztességedet dicsőítségedet mind örökké vallyuk.

Igyen könyörög Anyaszentedgyház ellenségi ellen, mint irván vagy az Soltár könyvnek hetven-kilentz részében.

130

LXXX. PSALMUS.

Nota: *Oh Ur Isten tekints reánk, &c.*

Keresztyéneknek Istene, te vagy hiveknek őrzője, népeknek egyes vezére, mindennek gondviselője, jelents hatalmaságodat, és tarts meg az te juhaidat, láthassuk oltalmadat.

Ur Isten tekints meg minket, botsásd meg mi bűneinket, add meg lelki szüksegünket, Christust mi idvőségünket, miglen haragszol Ur Isten, te szolgaidra illy erőssen, halgass meg minket hitben.

Siralmas nekünk kenyerünk, keserves minden életünk, szomszédinktól boszszontatunk, ellenséginktől ronta-

rontatunk, téríts-meg minket Ur Isten, láss mi hozzánk
kegyelmesen, hogy el ne vesszünk bűnben.

Jusson eszedben régenten, atyánk hogy vólna infeg-
ben, az pogányoknak kezében, Egyiptombéli erőben,
ki hozád az te népedet, el-fokasítád itt ez földön, meg-
szaporitád őket.

Ur Isten az te haragod, imé most mi reánk szállott,
országunk meg-pusztittatott, te szent Templomod el-
romlott, térj hozzánk hatalmas Isten, könyörgünk né-
ked kefervefen, ne hadgy el-vesszünk bűnben.

Oltalmazd az te népedet, nyomorult keresztyénidet,
fordíts ránk kegyellegedet, hadd lássuk te Sz. színedet,
Christus Jესusnak érdemét, kit nekünk adtál idvősségre,
tartson-meg minket hitben.

Mutasd immár hatalmadat, Christust az te Sz. Fiadat,
veddel rolunk haragodat, távoztasd az pogányokat,
hogy szolgálhassunk tégedet, ditsirhefsük te nevedet,
tarthassuk te szentigédet.

Szent Dávid az Soltár könyvben, keresztyéneknek
képében, könyörgést tészen ekképpen, mi-is kövessük
őt ebben, hogy Isten az pogányságot, rolunk el-vegye
az fogságot, és adgyon szabadságot.

LXXXII. P S A L M U S.

Nota: Ditsirlektéged menybéli Isten, &c.

AZ UR Isten áll minden Biráknak gyülekezetekben,
akarja látni mit tselekesznek törvény tételekben,
rájuk figyelmez hogy ők mint szólnak ő itéletekben.

Elcívélzi igazságával ő alnokságoknak, és hatalmá-
val

val ellenetámad méltatlanságoknak, és ő ezt mondgya most és mindenkor az hamis Biráknak.

Miglen itéltek ti hamis Birák mindent álnoksággal, mert lám rólatok köfség azt mondgya: Semmit igazfággal, rakva kezetek és erfzényetek fok hamis birfággal.

Igazat azért ti itélyetek az nyomorultaknak, törvény tételben ti ne ártsatok az szegény árváknak, ne kedvezzetek az ajándékért hamis gazdagoknak.

Es meg-mentsétek az szegényeket az hatalmasoktól, az igazakat és özvegyeket minden kár-vallástól, szegény kösleget hamis ravástól és fok fizetéstől.

Istenek vadatok ti ez világon az Isten azt mondgya, mert ő képében hagyott titeket az irás azt tartya, jól meg-láfsátok mittselekefztek néktek ő azt hadgya.

Vadatok mindnyájan az Felfeges Ur Istennek fiai, és igazságot ha ti itéltek néki maradéki, oltalmazásban és büntetésben kedves jó szolgai.

De ti ezeket mind hatra vetvén meg nem gondollyátok, hogy az mi volna az ti tisztetek abban el-járnátok, azért ki-tettzik ez világ előtt minden álnokságtok.

Meg-hidgyétek azt ti álnok Birák hogy meg-gyaláztattok, az Isten előtt mikor állotok ott meg-szégyenyültök, ítélet napján hitetlenekkel ti mind el kárhoztok.

Mert nem állhattok az halál ellen hatalmaságtokkal, és az Istennek haragja ellen ti álnokságtokkal, meg kell halnotok egyenlőképpen ti gonofságtokkal.

Ist ez világon az nyomorultak Istenhez kiáltanak, Bi-
rák

rák rolatok az Ur Istennek ilyen szokot szólnak: Kell-
fel Ur Isten tégy ítéletet ez gyarló világnak.

Mert telakozol öröktől fogván magas menyország-
ban, és uralkodol szent Igéd által az hiveidben, tégy íté-
letet itt ez világon földi emberekben.

Szent Dávid írta ez beszédekét ő Soltár könyvében,
mellyet ki-adá ditsiretinek nyoltzvan-két részében,
hoggy jobbullyanak az hamis Birák ő ítéletekben.

133

LXXXVI. PSALMU.

Scaricza Mátéjé.

AZ jó hitű ember szelid ez világon, senkire nem tá-
mad bátor boszszút lásson, meg-elégzik azzal
hoggy az Urra fússon, ellenfelei ellen és im ighen szól-
lyon.

Figyelmezzél Uram kérlek ide hozzám, mert ha meg-
tekinted nagy az én nyavalyám, szegény fejem immár
szintén meg-alázám, hoggy ellenfeleimnek magamat le-
hajtám.

Az ártatlanságnak ellene nem véték, türelemmel in-
kább fokideig élek, de te reád nézvén majdan el-merű-
lök, meg-szabadulásért miglen hozzád érek.

Azért te szolgádnak fies óltalmára, hoggy az gono-
szokkal ne jussak halálra, tsak tégedet várlak az én vált-
ságomra, és rajtok érettem boszszú-állásokra.

Engemet-is immár vidámits meg edgy szer, hoggy el-
vegye földgyát az fajtalan ember, hiveid romlását ne
örüllye többször, kiért meg-epedtem én nagy sok ezer-
szer.

Vigasztald meg az te szolgádat Ur Isten, mert lelkem te hozzád emelem szüntelen, lám csak te vagy jó kegyelmes Ur Isten, mindenekhez az kik vadnak igaz hitben.

Végzetetlen az te jó-téted mi hozzánk, menyből is ez földre szemeid mi reánk, mikoron imádunk fies ide hozzánk, hogy meg ne emészsen számtalan nyavalyánk.

Sok istenek között kiket ez világ néz, nints senki hasonló hozzánk ki tsudát tész, temérdek sok népet melyet egyedül birsz, szent tiszteletedre csak te magadért hisz.

Azért engedelmes néked minden állat, valamelly te széles kezében akadhat, de fellyebb az ember okos és fő állat, jó-vóltodért téged mindenütt imádhat.

Mert csak te vagy Felség ez széles világon, kinek mássa nints en uralkodásában, mindent arra vihetz hatalmafságodban, kiket egyedül birsz szabado akaratban.

Utaidra oktas engemet Ur Isten, hogy éllyek ez földön te isméretedben, erőssits naponként az te félelmedben, hogy én szivem áldgyon téged igaz hitben.

Ditsirlek is inkább szivemből örökkül, mert jó-vóltod látom hozzám mindenestül, hálá legyen néked én tölem vég-nélkül, hogy meg mentéd lelkem halálos inségből.

Sok fajtalan népek im reám omlának, kik nagy erőszakkal reám támadának, de hogy szent Neveden semmit nem adának, azért mind fejenként meg-gyaláztának.

Mert kész vagy Ur Isten te az kegyelemre, hajlandó az jóra:

az jórami segitsegünkre, de foktűrés után hatér sz bűn-
tetésre, gonoszok el-vesznek csak hamar végtére.

Tenagy jóvóltodban és fogadásodban, könyörűly én
rajtam az én nyavalyámban, részelted szolgádat te ál-
domásodban, tarts-meg szolgálódnak fiát az halálban.

Hogy az kik gyűlölnék életemet bánván, legyenek
miattam mind meg-gyaláztatván, lafsák-meg hogy
engem szeretz Uram nyilván, keferűségemből örömré
támasztván.

Ezek az Dávidnak kevély népe ellen, buzgó imádsági
czföldön élteben, irta-bé nyoltzvan hat szép ditsireti-
ben, hogy nyomoruságban tanuljunk mi ebben.

134.

XCI. P S A L M U S.

AZ ki veti segedelmét, az Istennek hatalmában, az
olly ember bátorságos az mennyei óltalomban.

Vallást téfzen az hű ember, te vagy nékem én Istenem,
te vagy nékem bátorságom, benned bizom én Istenem.

Mert engemet te meg-mentél, ellenfeimnek töré-
től, az keményseges igéktől, törvénynek rőtögésétől.

Vifel téged az Urr Isten, ő szent vállán árnyékában,
hogy mindenkor te bizhassál, Istennek szárnyai alatt.

Jesus Christus edgy igazság, környékez téged paiful,
semmit ne fély az éjeli, hitetlen rőtögésektől.

Semmit ne fély nyilván való, háborunak nyilaitul,
titkon való kifirtettül, déli ördögtül vakságtul.

Te mellőled bal kéz felől, ezeren mind el-hullanának,
jobb kéz felől tiz ezeren, tenéked nem árthatának.

De magad te szemeiddel, ott meg-látod meg-ismé-

red, hogy az Isten az bűnökért, bocsfzút áll embert meg-bűntet.

Mert te bizol az mennyei, nagy Istennek hatalmában, bátorságod helyhez teted, igen nagy hatalmas Urban.

Nem járulhat néked foha, semmi gonosz romlásodra, és házadhoz nem közelget veszedelemnek ostroma.

Mert parantsolt te fölőled szolgáló szent Angyalinak, hogy minden te útaidban, őrizzenek ne hadgyanak.

Az Istennek szent Angyali, viselnek téged kezekben, hogy meg ne űsd lábaidat, történet szerént az kőben.

Aspiskigyon és az mérges Basiliscus kigyon te jár sz, mert az törvényi és az bűnök, te rajtad nem uralkodnak.

Talpad alatt meg-nyomodod, az orofzlánt és őrdögöt, és az farkánt az nagy halált, az poklot az kárhózatot.

Szóll az Isten az emberről, mert az én bennem reménlett, meg-fzabadítom meg-mentem, mert meg-ismérte nevemet.

Ha én hozzám fel-kiáltánd, meg-halgatom és meg-mentem, vele vagyok bánattyában, és őtet meg-ditsóitóm.

Néki adok hofzfzú napot, és az örök boldogságot, és meg-mutatom ő néki idvőzítő Christuſomat.

Ezt meg-irta az Sz. Dávid Soltar könyvnek közepiben, kilentzven edgyik részében, hogy minden bizzék Istenben.

135

XCII. PSALMUS.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron vala, &c.

Melly

MElly igen jó az Ur Istent ditsirni, Felsegednek én
Uram énekelni, szent Nevedet ditsirván magasz-
talni, és mindenütt ez világon hirdetni.

Igen reggel irgalmasdat hirdetni, igazságod és éjel ki-
áltani, hegedűvel orgonával zöngetni, minden éneklő
szerfzámmal tisztelni.

Tsuda-képpen meg-vigasztal engemet, mindennemű
te nagy tselekedeted, kezeidnek munkájával örvendek,
teremtőmnek meg-váltómnak örvendek.

Ha szivemben lelkemben meg-gondolom, melly na-
gyoknak dolgaidat én látom, mélysegefnek jó-tétedet
itélem, Uram azon olly igen tsudálkozom.

Az esztelen ember ezt nem isméri, az hitetlen bolond
ember nem érti, kinek rolad nints igaz isméreti, Sz. Fiad-
ban mert nints ő néki hiti.

Ez világon gonoszok gyökereznek, kik mindenkor
hamissan tselekefznek, mint az fűvek virágoznak terjed-
nek, hogy örökkül örökké el-vefzfzenek.

Lám ezeket Felseges Uram Isten, meg-bünteted mert
te vagy örök Isten, kik támadnak az te szent Igéd ellen,
viaskodnak az te hiveid ellen.

Sokan vadnak kik ritkán emlegetnek, kik sohanem en-
gednek befzedednek, imé Uram melly nagy hamar el-
vefznek, és nagy hamar tőled meg-büntettetnek.

Te vagy azért kegyes éltetőm nekem, ki nem örülsz
bűnőfnek el-vefzésén, de inkább örvendesz ő meg-téré-
sén, és mind örökké való életén.

Az én Birodalmom olly erős léfzen, Unicornishoz
hogya

hogy hasonlólészzen, ellenfégi men győzödelmet vészzen, gonoszoknak el-veszteket én nézem.

Rolad Uram az kik meg emlekeznek, az igazak kik igaz hitben lésznek, mint az Pálma szintén úgy meg-zöldülnek, mint Cedrus-fák ugyan meg-gyökereznek.

Istennek ő házában plántáltatnak, Anyaszentedgyházban meg-virágoznak, mindenkoron néki gyümölcsöthoznak, igaz hittel jámbor életet vallnak.

Nagy vénységben ők-is meg-gyökereznek, nagy szép zöldék és igen nyérsek lésznek, igaz hitben mert erősek ők lésznek, életekben tökéletesek lésznek.

Vallást téfzen minden emberek előtt, hogy az Isten igaz mindenek előtt, hamiságot soha nem tselekedött, mint kőszikla ad ő nagy erősséget.

Soltar könyvnek kilentzven-két részében, ezt meg-irta szent Dávid énekében, az ő népét inti ez ditsiretben, Ur Istenben ne essenek kétségben.

130

XCIV. PSALMUS.

Nota: *Meg-nyomorodván ellenségitül, &c.*

Mikor Szent Dávid kegyetleneknek gonofságát látá, és azok miatt az szegényeknek fosztatását látá, azon búfulván az Ur Istenhez ekképpen kiálta.

Istenem Uram ki gonoszoknak vagy boszszú-állója, az özvegyeknek és az árváknak vagy óltalmazója, te foz mélyednek és hatalmadnak légy meg-mutatója.

Tsak te magad vagy ez egész földnek ő igaz Birája, felmagasztallyad azért magadat hogy minden meg-látta, az kevélyeknek kegyetleneknek menny nagy örömlása.

Hamisá-

Hamiságokban ezek Ur Isten vallyon miglen élnek, konofságokban ennyi ideig miért örvendeznek, hogy geményképpen immár te tőled meg nem ítéltetnek.

Az ő szájokkal nagy hamiságot kik mindenkor szólnak, minden rútságot hiveid ellen torokkal kiáltanak, hamiságokból az kik mindenkor nagyon hányakodnak.

Ezek Ur Isten az te népedet rontják nyomorgattják, számtalan-képpen örökségedet nagyon dúllyák fosztják, sok álnoksággal az szegényeket nyúzzák ostromozzák.

Lám özvegyeknek és az árváknak hajokat szaggattják szegény jövevény jó embereknek véreket kiöntik, ő szállásokról ki-tafzigállják és ugyan le-vágják.

Sok gonofságot hogy tselekefznek akkor ezt gondolják, Isten nem látta és ezt nem érti lám ők azt alittyák, azért éltekben soha magokat ők meg nem jobbittják.

Ti szegény kába bolond népek kik kegyetlenek vadatok, miért valaha ti magatokat meg nem jobbittjátok, és magatokban szép értelemmel azt meg nem hányjátok.

Az ki embernek ő fülét adta hogy nem hallanaé, az ki embernek ő szemét adta hogy jól nem látnaé, minden dolgokat emberek között hogy jól nem tudnaé.

Igaz tudományt és mesterséget ki embernek adgya, nagy okofsággal és értelemmel meg-ajándékozza, de véliteké hogy nem értene mindent jól nem látna?

Nagy hatalmával az embereknek szivét által-látta, gondolattokat csak az Ur Isten mind azoknak tudgya, hijában való akarattokat szándékokat tudgya.

Valakit Uram te tanítandasz csak az boldog ember,
te szent Igédből kit meg-tanítasz csak az áldott ember,
és az te szolgád és tanítványod hű kerefsztyénember.

Sok gonosz időn nagy békefegyben azt Úr Isten tartod,
míglen az vermet az hitetlennek éppen mind meg-áfod,
és nagy keményen gonofságáért ott meg-ostorozod.

Tsak egyedül te az te népednek mert gondgyát vife-
led, az te népednek örökfegyeket soha el nem hagyod, ha
benned biznak nyomoruságból te meg-fzabadítod.

Itt Pausa, az az, meg-szánés lehet.

Olly hamarsággal az igazságot ítélre vonaszod, igaz
törvénnel az te népedet mert meg-fzabadítod, és igaz
szívű jó hűeidnek azt követni hagyod.

Nyomoruságban mikor én vagyok kitámad mellet-
tem, az gonoszokkal ha viaskodom ki-fogja én velem,
az hamissakkal ha ellenkedem ki léfzen én velem?

Te vagy Uram csak lám én mellettem az én segedel-
mem, ha te nem vóltál volna énnékem az én segitlegem,
meg-ólték volna el-veszett volna az én hirem nevem.

Rettegésfemben hogy mondom vala immár majd el-
csém, el nem fzaladok ellenség előtt immár el kell vesz-
nem, az te jó-vóltod Uram Istenem vólt én segedel-
mem.

Az nagy fok gondban mikoron valék igen nagy bánat-
ban, fokát gondolván ott én magamról az én síralmim-
ban, az én lelkemet nyugotom vala vigasztalásimban.

Igaz vagy Uram az hamis törvényt mert te nem aka-
rod, hamis Biráknak álnok székeket mi nem jóvá ha-
gyod,

gyod, törvény szinével kik nyomorgatnak hogy már meg nem rontod.

Meg. fereglenek az igaz ellen hamissat itélnek, az ártatlan vért hogy kárhoztassák arra igyekeznek, és úgy tettetik hogy mindeneknek igaz törvényt tésznek.

Patvarosoknak ellenek te vagy énnékem gyámolom, Uram Istenem azért te hozzád mindenkor folyamom, te béd bizom mert te vagy nékem erős kő oszlopom.

Igazság-szerént meg elégited ő hamisságokat, az ő fejekre térted viszont ő álnokságokat, mellyel rontani akarják vala ők az jámborokat.

Olly nagy bizonnyal tellyes hitemmel mondom én ezeket, hogy az Ur Isten gonofságokban mind el-vefzti őket, még-is azt mondom hogy az Ur Isten mind el-vefzti őket.

Sok énekekőzt Sz. Dávid Király ő Soltár könyvében, ezt-is bé-irta kilentzven negyed szép ékes részében, bizván Istennek nagy óltalmában és segítségében.

137 Nota: Fer emlekezzünk Keresztyn, &c.

JEr örvendezzünk az Ur Istennek, és énekellyünk az ő szent Nevének, idvősség felől edgy reményünknek, mi oltalmunknak kegyes éltetőnknek.

Siefsünk hozzáditsiretekkel, hálá-adással és könyörgésekkel, éneklésünknek szép zongéscével, szent Angyaloknak nagy sok feregével.

Mert az Jehova mi nagy Istenünk, ő nagy Királyunk erős Fejedelmünk, minden istenek fölött mi velünk, igaz oltalmunk és mi segedelmünk.

Tsak egyedül ő birmindeneket, az mélysegeket és az nagy hegyeket, minden hatalmas erősegeket, az ördögöket és az embereket.

Ő teremtetten az széles tengert, és benne való nagy szép szigeteket, tsak ő formálta az száraz földet, és azon való drága szépségeket.

Jer hajtsunk fejet térdet nékie, és boruljunk-le artzal ő előtt, az Úr Istennek nagy tiszteisége, forogjon szánkban ő szép ditsirete.

Mert tsak ő az mi kegyes teremtőnk, minden dolgunkban bizott gondviselőnk, mint ő népének ő védelmezőnk, és juhainak tsak ő meg-őrizzők.

Az ő szozattyát mikor halljátok, ti sziveteket nékie adgyátok, úgy halgassátok és fogadgyátok, hogy kifirtedben soha ne jussátok.

Mer jól tudgyátok régen mint jártak, az kik ellene igen rugodoztak, az ígért földre bé nem juthattak, mert szót fogadni ők nem akartanak.

Ditsiret néked Atya Úr Isten, legyen ditsőség néked Fiú Isten, tiszteiség néked Szent Lélek Isten, három személyben edgy örök Úr Isten.

138

C. PSALMUS.

Nota: Istenünkhez fohász kodván, &c.

ORúlyetek az Istenben, szolgályaátok őt örömben, valakik vadatok ez földön, gyűlletek vigameleiben.

Mert tsak ő az mi Istenünk, és ő teremttötti vagyunk, neki kedves népe vagyunk, mezeinek nyája vagyunk.

Templomában mind bé-gyűllyünk, ditsiretet neki mond-

mondgyunk, ott néki hálákat adgyunk, és tsak ő szent Nevét áldgyuk.

Mert kegyelines az Ur Isten, meg-botsáttya bűncin-
ket, kegyelmének vége nintsen, jó-vóltában is vég nin-
tsen.

Ezt meg-irta nagy örömben, Szent Dávid az Soltár
könyvben, adta-ki századik részben, hogy ditsirjuk Istent
szívben.

CI. PSALMUS.

139 Nota: *Nagy hálá-adással magasztallak, &c.*

Ilyen fogadást tőn az Sz. Dávid az nagy Ur Istennek,
az ízámkivetésben fia előtt mikoron bujdosnék, hogy
ha országában az Istentől ísmét bé-vitetnék.

Órök Atya Isten az mig elég tsak téged ditsirlek, ke-
gyelmességedért soha többé én el nem felejtlek, igazsá-
godért is szemem előtt mindenkor visellek.

Az én bűnöm ellen ostorodat noha meg-mutattad,
mint erős Orszlán tsontaimat mind őszve-rontottad,
minden reménfegem haragodban tőled el-fogyattad.

Nám más felől ísmét mint edgy Atya rajtam könyö-
rültél, az te jó-vóltodért menyországbol én reám te-
kintél, szintén halálomkor vig ortaládat nékem meg-je-
lentéd.

Nem feledem soha én-is ilyen kegyelmességedet, de
te szent Igédből meg-jobbitom gonosz életemet, és fel-
magasztalom mind örökké az te Sz. nevedet.

Ezt bizonyyal tudom szin-mutató ember nem kell
néked, én-is ártatlanul igazságban szolgállok tenéked, az
én népemnek-is példaadó leszek te előtted.

Semmi hamiságot ítéletben én elő nem vészek, ajándékért soha hamiságot igazzá nem téfzek, az gazdagoknak-is személyekre törvényben nem nézek.

Gyűlöli én lelkem mindenkoron az ki gonoszt téfzen, az én én nyájafságom paráznával gyilkossal nem lészzen, nem lakik én velem soha edgyütt az ki Istentelen.

Im udvarombol-is ki űzetem az kik rágalmaznak, mint kik alattomban vermet áfnak attyok-fiainak, és kik elegyitik kenyereket hú-fokkal azoknak.

Tsak hizelkedőt-is nem szenvedek az én népem között, háboruságokat kik szereznek én nemzetim között, és kiknek álnokság és tsalárdság kedves szemek előtt.

Szivemben utálok kevélyeket fel-fuvalkodtakat, de örömeft látom országomban az Isten-félőket, az légyen én szolgám ki követi az árvák törvényét.

Igen gyorsasággal én ki-törölöm az gonosz-tévőket, az Ur városában nem szeretek álnok embereket, az kik reánk hozzák az Istennek kemény ítéletit.

Igy könyörge Dávid maga felől az nagy Ur Istennek, példáját meg-irván ez igékben jó Fejedelemnek, halgassa-meg Istenkéréseket az keresztyéneknek.

CIII. P S A L M U S.

140.

Nota: *Jeremlekezzünk keresztyén, &c.*

AZ ki az Istent meg-ismérheti, jó-téteményét eszében veheti, annak Sz. Lélek szivét gerjeszti, háladáfra őtet ferkengeti.

Bizonság nekünk erről szent Dávid, ki meg-isméré
az ő

az ő teremőjét, teremőjének jó-téteményét, im ilyen módon kezdé-el énekét.

Ditsird én lelkem minden erőddel, az nagy Ur Istent az ő szent Nevével, áldgyad az Istent mind életedben, el fe felejtsed jó téteményiben.

Ő botsáttya-meg minden bűnödöt, ő gyógyította-meg te betegségedet, és kárhozattol meg-ment tégedet, meg-koronázza tenéked fejedet.

Tenéked fejed az ő szent Fia, bűnnek, halálnak erős baj-vivoja, és az őrdögnek ő meg-rontoja, ez mind Istennek Sz. irgalmasága.

Kiminden jóval téged meg-látott, imádságodban téged meg-halगतott, mint az Kefelyűt ki már meg-aggot, nagy bűneidből ugyan meg-iffitott.

Jollehet néha meg-sanyargatott, fok kiseretet te reád botsátott, mint kegyes Atya meg-ostorozott, de ezzel téged kezéhez tanított.

Más felől ismét hozzája fogott, ellensegiden érted boszszút állott, hogy ezt hiheled fok példát adott, az Sidó nép közt kit meg-fzabadított.

Bizzál én lelkem az Ur Istenben, igen irgalmas ő természetiben, és késedelmes az büntetésben, tsak hogy meg-jobbuly az te életedben.

Ha edgy kevesé haragot mutat, az ő haragja mi nem végig marad, fenyegetése nem örökké tart, irgalmasága ismét téged meg-lát.

Nem bűnünk szerént téfzen mi velünk, nem bűnünk szerént fizet ő minékünk, melly igen magas az ég mi tőlünk, olyan igen nagy irgalmas minékünk.

Olly igen mezfíze vette bűnünket, az Nap-nyúgot-hoz melly távoly Napkelet, hogy immár az bűn hátra nem térhet, immáron minket pokolra nem vethet.

Miként az Atya fiait szánja, akképpen Isten hiveit nem hadgya, mert nem Angyalok azt így jól tudja, ő teremtettemelgy gyarlók jól láttja.

Földből teremté földé kell lenni, miként az fűnek ugyan meg-kell aszni, mint az virágnak el kell hullani, Adám fiainak ugyan meg-kell halni.

Az mi testünköl lelkünk ki-múlik, ofztán ez földre nem emlékezhetik, szent Dávid mondgya hinnie illik, azért edgy szent-is nem imádtathatik.

Az Ur Istennek irgalmafsága, Isten félőkön mind öröktől fogva, fiúrol fiúra mi reánk szálla, Christus Jefusnak meg-igazítása.

Kik őtet félyük mondását tegyük, parantsolattyát néki meg-örizzük, néki engedgyünk ezt emlegessük, ennyi jó-vóltát hogy elnevezessük.

Vigaság nekünk háboruságban, mert vagy on Urunk magas menyországban, mindenekkel bir királyságában, örökké való hatalmafságában.

Azért mindentől meg-oltalmazhat, az bűn az ördög az halál nem árthat, az tűz és az víz meg nem gyalázhat, tömlőt és fegyver minket el nem ronthat.

Mint ezt meg-írta Szent Pál minékünk, kinek irását mindnyájan kell hinnünk, ha Isten velünk Christus mellettünk, akarnám látni ki volna ellenünk.

Ha Christus Jefust minékünk adta, ki ő nékie nagy kintses

kint ses ládája, semmi nints nála olly igen drága, kit az Christussal minékünk nem adna.

Ti szent Angyalok Istent áldgyátok, mert ő általa vadtok hatalmasok, mindenkor néki szavát halljátok, megfogadgyátok néki szolgályaátok.

Ti Fejedelmek meg-halgafsátok, Isten Uratok néki szolgályaátok, akarattyában ti el-járjátok, mert tiszte-tek-ről számot kell adnotok.

Edgyházi népek ti-is kik vadtok, Istent áldgyátok mert Páfztori vadtok, ugy kiáltsatok prædikályaátok, mint edgy trombita ugy hangitsályaátok.

Te szegény község te igen gyors légy, gyakran halgassad Istennek igéjét, tőled-is Isten ugy ditsirtefsék, hogy alább való mindennél te se légy.

Minden állatok Istent áldgyátok, ő teremtetők minnyájan vallyátok, ez egész földön valahol vadtok, teremtetőket örökké áldgyátok.

De kiváltképpen oh te én lelkem, áldgyad az Istent te minden időben, mert téged adott az szegény testben, szent Fia által ismét hozzá vészzen.

CXII. PSALMUS.

141

Gregor. Szeged. Az első ditsiret notájára.

BOldog az olyan ember ő lelkében, az ki az Istent hiszi beszédében, féli tiszteli őtet igaz hitben, Sz. Dávid mondgya ezt az Soltár könyvben.

Ennek mindenkor nagy gyönyörűsége, tsak ő Urában kegyelmes beszéde, nints rettegetésben soha az ő szíve, mert mindenkoron bizik Istenébe.

Noha vétkezik tudatlanságából, el-esik gyakran erőtlenségéből, nem marad fel-kél hamar az vétekből, az Úr Istennek nagy fedelméből.

Ennek ez földön sok jószága lesz, bőség, gazdagság ő házában lesz, Isten áldása háza-népén lesz, kevésből neki mindenkor sok lesz.

Ditsirik őtet telyes életében, örülnek neki elő-meneteiben, kár az nem lesz hírében nevében, mellette lesznek nagy tisztességében.

Igen táplálja ő az szegényeket, jelesben pedig az keresztyéneket, senki nem látta az szükségeket, Isten áldása gazdagítja őket.

Tselekedeti csak az Istentől függ, gazdagságában fel nem fuvalkodik, kár-vallásában ő nem bocszkodik, hiszi Istentől hogy csak próbáltatik.

Támad reája sok féle kísértet, sok hamis hír név sok gonosz izenet, de soha szive attól meg nem ijed, Istenben bizott semmit nem retteghet.

Vigasztalása nagy vagyon szivének, mert erőssége nagy vagyon hitinek, noha reája sokan irigykednek, de szándékokban elő nem mehetnek.

Sok nyomorultnak volt ő táplálója, tudgya mitsoda az ő hivatalja, háza-népére szorgalmatos gondgya, hogy szükségeket senki ne mondhasa.

Pusztaságáról az ő Szentedgyháznak, nagy szükség voltáról az hű Tanítóknak, fő gondot visely hogy maradékinak, mennyekben gyűjtsön kintset fiainak.

Az szegényeknek nagy gondgyát viseli, szomjuhoz-
nia nem

nia nem hadgya éhezni, Istennek akar jó Sáfára lenni, csak azért akar mindennel jól tenni.

Parantsolattyát Istennek hogy féli, véres veritékkel az kenyeret éfzi, marháját adgya igazán és vészzi, azzal jószágát szaporávéfzi.

Isten beszéde nála nagy gazdagság, az kevés jószág nála nagy fokaság, békével lakás nála nagy uraság, de nagy szegénység nála háboruság.

Keresztyénfegét hijában nem hánnya, az kiben az hit magát ki-mutattya: hijában való keresztyénnek mondgya, kiben gyümölsét az hit nem mutattya.

Innen meg-értyük keresztyénfegünknek, bizonyos jegyét mi idvősségünknek, mert az szeretet petséti hitünknek, az nagy irigység hitetlenségünknek.

Ezeket irta szent Dávid könyvében, száz és tizen-két szép ditsiretiben, hogy az keresztyént meg-ifmérd hitiből, kívül peniglen tselekedetiből.

142

AZON DITSIRET.

Nota: *Mit bizikez világ há dits: 6c.*

BOldog az férfiú ki féli az Istent, az ő parantsolattyában gyönyörködik, mint az jámbor fiú enged az atyának, nem külömben én-is az nagy Ur Istennek.

Aldottak lesznek ez földön ő fiai, az Isten bőviti az ő jószágokat, nem leszzen ő nekik valami szűkségek, miképpen az Isten nekik meg-igérte.

Ditsiret gazdagság leszzen ő házában, minden jóval őtet szereti az Isten, az ő életében leszzen fegyhetetlen, az ő igazsága örökké meg-marad.

Fénlik az illy ember ó jámborságában, az több népek között mint az világosság, bátorságos minden tselekedetiben, irgalmas mindenhez és nagy békeséges.

Könyörül ez illyen minden nyomorulton, minden jószágából bőfeggel osztogat, tudván hogy az Isten őt tötte Sáfárrá, hogy gondgyát vifellye az szűkölködőknek.

Minden beszédében vagyon nagy igazság, minden szollásában Istennek igéje, mert ez néki minden nagy gyönyörűsége, senkit nem rágalmaz ő nem gyűlölködik.

Békeséges léfzen ő Istenében, nem retteg semmit az hitetlenek között, nem féli az ő nagy fenyegetéseket, oltalma ő néki az örök Ur Isten.

Örök emlékezetben léfzen az Istennél, ki az ő hűveiről el nem felelkezik, ígéreti szerént ő nekik megfizet, az ő jó-vóltából Christusnak általa.

Nem fél ez valamig onofzizenettúl, nem retteg semmit ez mikor háborgattyák, minden reménsege az edgy bizony Isten, ki őtet biztattya és meg-óltalmazza.

Bátor az ő szive Istennek általa, hogy kifirtetiben meg ne botránkozzék, ditselkedgyék inkább az ő ellenségén, világon, ördögön, testen és az poklon.

Istennek Sz. Lelke fénlük az emberben, ditsirtetik ez az igaz emberektől, meg-koronáztatik az nagy Ur Istentől, és boldog léfzen Istennek országában.

K Erefztyének kik ez földön lakoztok, neveteket az Isten-

Istennek adtátok, az ő nevét szüntelen ti áldgyátok, véle végre hogy ti uralkodgyátok.

Mind ez világ az ő nevét ditsirje legyen áldott az ő neve azt kérje, ellensegünket minékünk el-törje, és bűnőket nékiek el ne tőrje.

Nap kelettől fogván Nap-nyúgotiglan, az ő nevét ditsirjűk mind addiglan, mert neve néki vagyon hálhatatlan, jó-vóltából mi tőlünk foghatatlan.

Az Isten uralkodik mindeneken, ez világon mind az pogány népeken, ditsősége vagyon néki mennyekben, örülnünk kell nekünk ezen szivünkben.

Kitsoda olly hatalmas országában, mint az Christus ki lakik magasságban, mindeneket néz ő nyavalyájában, és lelkének igen nagy fájdalmában.

Fel-emeli földön az szegényeket, az ganéjban főtrón-gó bűnösöket, hogy hatalmasá tehesse mind őket, kik ő benne helyhezteszik sziveket.

Az meddőket az Ur Isten meg-áldgya, magzatokkal őket bővön meg-láttya, életet nekik meg-szaporit-tya, mind örökké életékben táplállya.

Mert Christusnak menyországban az tiszt, földön mennyen alá valókat nézi, az kevélyeket fejenként meg-tör, ez világi bőltséket szégyeníti.

Az érdemes szenteket ő utállya, az kép-mutatókat-is kárhoztattya, az félelmes sziveket vigasztallya, menyország boldogságát nekik adgya.

Szent Dávid írta ezt az Soltár könyvben, énekének száz-tizen-három részében, Anyaszentédgyház énekli ditsiretben, az Istenek ő nagy ditsiretiben.

144

CXVI. PSALMUS.

Nota: Foházikodomhoz zád Uram, &c.

NAgy öröme adaték én lelkemnek, vigasága jöve
az én szivemnek, mert kegyelmes lön Istenkérése-
nek, és lön meg-tartója én életemnek.

Immár lelkem el-keferedett vala, ki pokoltul nem
igen megszűze vala, tellyes életem háborodott vala, az
halálra immár menendő vala.

Akkor az Urat segítségül hívám, fel-kiáltván ő nékie
ezt mondám, siefs kérlek Uram immár én hozzám, ne
hadd lelkem el-veszne kiáltám.

Kegyelmesen az Isten meg-halgata, Atyai-képpen ha-
mar hozzám hajla, Sz. Lelkével engem meg-látogata,
bánatimban engem meg-vigasztala.

Melly kegyelmességét mindennek adgya, nagy ke-
gyelmessen emberekre ki-nyújtja, az kik benne biznak
meg-vigasztallya, minden háborutul meg-szabadittya.

Bizzál azért én lelkem az Istenben, vég nyugalmat
ő szent Igéretiben, bizzál az ő erős segítségében, veled
léfzen örökké te igy edben.

Te Ur Isten engem ki-szabadítál, az halálnak nagy
kínjából kiváltál, keferű siralmimból vigasztalál, min-
den háborumban meg-oltalmazál.

Nagy örömben vagyon azért én lelkem, ő szentivel
vigan lakik életem, Isten segítségében nints kétségem, és
ebben vagyon nékem tellyes hitem.

Jollehet én meg-keferedtem vala, sok háborutul meg-
ijedtem vala, de Istenben nagy bizodalمام vala, segít-
segettsak tőle várok vala.

Mert

Mert tsuda kinokban győtrődöm vala, melly miatt
majd szintén el-veszek vala, mind-az által azt meg-í-
mértem vala, hogy ember hamishazuglátom vala.

Mert az ember már kétségben ejt vala, az Istentől el-
vonni akar vala, hogy ő benne ne bizzam kiált vala, de
Istennek szent Lelke vigasztala.

Azért mit fizessek ő jó-vóltáért, tőle el-vőtt fok szép
ajándékiért, mit adhatnék néki ő oltalmáért, hozzám
való nagy kegyelmességéért.

Nagy örömmel ditsiretít éneklek, ő jó-tétét minde-
neknek hirdetem, szent gyülekezet közt ezt én beszél-
lem, lelkemnek ezzel nagy oltalmát vészem.

Fogadást oltalmáért néki tészek, mellyet erős hittel
meg-telleyfitek, mindeneknek ebből én példa léfzek,
kétség nélkül meg-láttják minden népek.

Az Istennek az ő népe nagy kedves, és szentinek vére
igen szerelmes, mind életek halálok kellemetes, életében
kit lát hogy nem fertelmes.

Én pedig te szolgád vagyok Istenem, kérlek add-meg
énnékem ezt kegyessen, hogy örök szolgád lehessen éle-
tem, szolgáló leányod legyen én lelkem.

Az Istennek szent Nevét én ditsirem, mindeneknek
felette magasztalom, az mit fogadtam én bé-telleyfi-
tem, minden népek között ezt én hirdetem.

Hála-adást az hivek előtt tészek, mellyből minden
népek jó példa léfzek, én Istenem tsak tégedet tisztellek,
örökkön örökké téged ditsirlek.

INt most minket Dávid Prophéta az Soltár könyvben,
ilyen módon száz tizen-hét el-osztott rendiben.

Ditsirjétek az Ur Istent ti pogány népek, ditsirjétek
ötet minden népek nemzetfegek.

Mert mi rajtunk bizonyittatik irgalmafsága, és meg-
marad mind örökké Urnak igazsága.

Igaz és hű az Ur Isten ő beszédében, tőkélletes álhata-
tos ő ígéretiben.

Azért bizzunk Istenünknek fogadásában, nem ve-
szünk-el ha hiendünk irgalmafságában.

Fellyül-múllyá minden dolgát irgalmafsága, minden
bűnöket fellyül-hallad kegyes gazdagsága.

Innét értyük véghetetlen kegyelmességét, Christus
Jesúsért hozzánk való Atyai szerelmét.

Mert ő minket ingyen való ajándékából, el-választa
fiaivá irgalmafságából.

Es meg-válta minket veszett nyomorultakat, az vak-
ságból pogányokat, bálvány imádókat.

Fel-támaszta szent Igéjének öröm zászlóját, Christus
Jesúsért kiáltattya bűnünk botsánattyát.

Hogy valakik Christus Jesusban tisztán hinnének,
örök életet birhatnának, el nevesznének.

Vagyon nekünk szabadságunk bűntől haláltól, Chri-
stus Jesusért az törvénytől örök kárhozattól.

Jer ditsirjuk azért ötet mi is örömmel, magasztal-
lyuk örvendezvén hitbéli örömmel.

Aldott légy te Atya Isten édes teremtmők, igazgassad
életünket kegyelmes Istenünk.

Ditsir-

Ditsirteffel Jēsus Christus ēdes meg-váltónk, engesztellyed szent Atyádat mi Közben járónk.

Oh Sz. Lélek ditsirteffel mind egyetemben, vigasztallyad bátoritsad szivünket lelkünket.

CXX. PSALMUS.

140 Nota: *Mikor az Sidó nemzet tart: &c.*

S Ok nyomoruság mi életünkben hogy meg-keresíte, és ez világon nyugalalmunknak nem lőn ő ideje, az nagy infegben Istenhez sirván szivünk így ivólte.

Tudgyuk Ur Isten hogy te hatalmas és igaz Isten vagy, az mi szivünknek Sz. Lélek által igazgatója vagy, ellenfegünknek gondolattyának te meg rontoja vagy.

Eretnek ember tsalárd nyelvével boszszú beszédet szöll, az mi fejünket alá-hajtottuk még-is minket vádol, kérünk Ur Isten hogy szabadits-meg nagy álnokságokból.

Patvarkodóknak hamis nyelvekkel vallyon te mit használsz, semmi iót abban miként őrdögben mert ugyan nem találsz, szent Felfegednek ditsiretire semmit attol nem vársz.

Haragra indit méreggel rakva mint az Aspis kigyó, hátravéttéged nem hiszennéked mert ő tsak háborgó, az ő szivében mint az tengerben vagyon fok Scorpio.

Az hatalmasnak mérges nyilakkal tegze mint tartik, mordály embernek és mint ő tőre rejtekben tartik, álnok embernek az ő szájában nyelv ugyan fekszik.

Nem gondollya-meg az ártatlának nagy nyomorult voltát,

vóltát, sem az árváknak segítség nélkül meg-fogyatkozását, nagy hamissággal nyelvét forgattya reá tattyá száját.

Vadon erdőben melly nagy kegyetlen az fene vad fia, majd szintén ahoz már hasonlatos az embernek fia, tsalárd nyelvével ki az igazat titkon rágalmazza.

Sőt az fenyő fa melly már fokáig szárazon tartatik, sebes tűzlángtúl melly nagy hirtelen ő fel gyúlaztatik, ennek ő nyelve az igaz ellen ugyan élefedik.

Lásd-meg Ur Isten az minapinkat rövidits-meg őket, mert az ellenség meg-környékezte milakó helyünket, mint az veremben az Oroslányok régenten Danielt.

Aldott Ur Isten te vagy minékünk mind Atyánk és Anyánk, noha el-hagyott nem ismér minket az mi földi atyánk, tsak te szerettél és hozzád vöttél hogy pogányok valánk.

Sok ideiglen az mi életünk tsak szám-kivetésben, olly népek között az kik nem élnek tetiszteletben, kit meg-példázál az Ismaelnek minden nemzetiben.

Tsak nyomoruság boszszú-szenvedés követi lelkünket, mert az békeség gyűlölő népek háborgatnak minket, jaj azért nekünk kik fok ideig vonszuk életünket.

Ollyanok szintén ők mi ellenünk mint az Sas-kefelyű, örül halálnak, és természetek háboruság szerző, hadakozó nagy vér-ontásra haragra ingerlő.

Véad már rolunk fok ostorokat és gyűlölségeket, kik semmi által denagy büntelen háborgatnak minket, az te haragod mint az sebes tűz emészte-meg őket.

Imé Ur Isten az te szemeid az bűn ellen vadnak, kik
nem

nem akarnak téged követni majd gonoszul járnak, az te földedben öröksegedben azok nem lakoznak.

Ne hadd Ur Isten kérünk tégedet az te Edgyházadat, meg-nyomorodott keresztyénidet job felől állassad, ez meg-nyomorult nyögő időben már meg-fzabadítsad.

Vedd füleidben az te népednek sirván kiáltását, szánnyad immáron keresztyénidnek régi árvaságát, az ígértett jó nemes földre őket bé-fzállítsad.

Sok nyomoruság Dávid Prophétát hogy rettenti vala, és mind azoktól meg-fzabadulni igen kíván vala, Soltár könyvének száz húsz részében ezt bé-irta vala.

147.

CXXI. PSALMUS.

Nota: *Az ki az Istent meg-ismérheti, &c.*

JEr emlékezzünk Keresztyén népek az nagy Istennek az ő jó-vóltáról, mert tsak ő nekünk minden jó-tévők, mennyen és földön tsak ő igazgatónk.

En fel-emelém én szemeimet, az nagy hegyekre és az nagy völgyekre, hogy segedelmet honnét kell várnom, de nem találék többet az Istennél.

Tsak ő énnékem én segitsegem, büntől haláltul rettenetes kintul, és kárhozattul meg-ment engemet, ki teremtetten mennyet és az földet.

Nem hágy tégedet az kisírtetben, az te lábodat gonoszlra nem viszi, mert az Ur Isten vigyáz tercad, mert meg-ismérted ő áldott szent nevét.

Imé Keresztyén melly nagy örömünk vagyon minékünk az nagy Ur Istenben, mert nem aluszik tsak reánk vigyáz, és tsak ő minket őriznie akar.

Aldott Ur Jésus meg-öriz téged, és el bé-fedezi az ő szent kezével, minden terhedet ő el-visei, és el-fedezi a te bűncidet.

Az nap az napon téged el nem ront, és az éjszakán az Hóld el nem emészti, mert az Ur Isten téged meg-öriz minden gonosztulelkedet meg-menti.

Örizzen téged az nagy Ur Isten, minden dolгодban tégedet meg-álgyon, valahol te jársz az ő nevében, meg oltalmazzon most és mind örökké.

Sz. Dávid írta az Soltár könyvben, ő énekének száz hufzon-négy részében, mikor az Istent ő meg-isméré, fok jó voltáról nagy hálákat ad.

148

CXXII. PSALMUS.

Nota: *Felséges Istenhoz zád, Ec.*

ORúl mi szívünk mikor ezt halljuk az Templomban megyünk, az Ur Istennek Sz. igéjét halljuk.

Meg-álnak lábunk örök Ur Isten, az te Templomodban, és tiszta szível ditsirünk tégedet.

Ald-meg Ur Isten az te népedet, kik tégek szeretnek, tarts-meg közöttünk az gyülekezetet.

Légyen békeség Felséges Isten Anya-szent-edgyházban, oltalmazz minket minden nyavalyáinkban.

Ditsiret néked Atya Ur Isten az te Szent Fiaddal, és szent Lélekkel örökkön örökké.

149

CXXIV. PSALMUS.

AZ Izraélnek népe régenten ő Törvényben, az Ammon pogány népnek esett vala infegében, de meg-segité

segíté az Isten, az ő nagy szűkfégekben, és el nem ígyőkben.

Azért nagy hálát adván Istennek éneklének, ő szabadságokért ilyen módon örvendének, mondgya most ezt az Izraél, az ő szent Istenének, mint kegyelmes vezérének.

Hogy ha az nagy Ur Isten velünk nem léfzen vala, mondgya ezt az Izraél mindnyájan el-veszünk vala, hogy ha az mi jó Istenünk közöttünk nem léfzen vala, bizony mind el-veszünk vala.

Mikor az hitlen népek, reánk támadtak vala, nétalám elevenen minket mind bé-nyelnek vala, midőn az ő nagy haragjok reánk fel-gerjedt vala, könnyen meg-emésztenek vala.

Arviz-képpen jó vala reánk az ő erejek, nagy rettenetes vala, haragos fenyegetések, már szintén el-borít vala, az ő kegyetlenségek, szertelen nagy dühösségek.

Nem vala emberektől, sohonnan reménységünk, hanem csak te egyedül lől Ur Isten segítségünk, áldott légy azért mi Urunk és kegyelmes Istenünk, mi edgyetlen-edgy vezérünk.

Hogy minket meg-mentettél az ellenség torkátul, az hitetlen népeknek reánk tsikorgo fogoktól, mint az madarat meg-mentél, az ő nagy hálojoktól, és fok álnok tanátsoktól.

Meg-rontád te Ur Isten törét az ellenségnek, megszabadítója lől tenyomorult hivednek, mind meg-tsufolod azokat, az kikellened élnek, álnok tanátsot végeznek.

Tsak te vagy örök Isten az mi erős gyámolunk, tsak az te áldott neved mindenütt az mi hatalmunk, menynek földnek edgy Urának, mi tsak tégedet vallunk, azért mind örökké áldunk.

Ezt az Sz. Dávid írta, régen az Soltár könyvben, az ő ditsiretinek száz huszon-negyed részében, hogy az hivesek ne essenek kétségben, ő igyekben, mikor forognak infegben.

150

CXXV. P S A L M U S.

AZ kik biznak az Istenben, el nem vesznek életekben, Idvőzülnek hitből.

Az Istennek beszédében, kik maradnak szerzésében, idvőzülnek hitből.

Ezek lesznek erősségben, mint edgy kő-fzál keménységben, Idvőzülnek hitből.

Sokszor esnek kiseretben, de ők el nem vesznek abban, Idvőzülnek hitből.

Mostan az jók félelemben, tartatnak és fenytékben, Idvőzülnek hitből.

Tégy ezekkel jól Ur Isten, a' kik biznak Sz. nevedben, Idvőzülnek hitből.

A' kik penig hitlenségben, élnek és nagy kevélységben, mind el-vesznek ebben.

De az hivesek békeségben, lesznek örök ditsőségben, Idvőzülnek hitből.

Ezt szent Dávid a' Soltár könyvben, száz és huszonöt részében, írta ditséretben.

CXXVII.

CXXVII. PSALMUS.

MIndenek meg-hallyák, és jól meg-tanullyák, kik
segedelmeket Istentől nem várják, Nintsen Isten
nélkül segítség és idvőtség.

Valamelly várasnak avagy háznak népét, Ur Isten
nem őrzi, hidgyed annak vesztét, Nintsen:

Tsak héjában léfzen reggel fel-kelestek, néktek kik e-
rőssen Istenben nem hisztek, Nintsen:

Ekképpen történik mindnyájan tinéktek, munkával
bánattal kik kenyeret észtek, Nintsen:

Nagy könnyen az Isten ad mindent azoknak, kik tsak
benne biznak neki könyörögnek, Nintsen:

Mint az febes nyilak hatalmás kezében, erőflek az hi-
vek Isten oltalmában, Nintsen:

Boldog a' ki lelkét hitel erőssíti, minden ellenfegét e-
rőssen meg-győzi, Nintsen:

Irta ezt Sz. Dávid ő Soltár könyvében, százsz hufzon
hetedik ékes énekében, Nintsen Isten nélkül segítség és
idvőtség.

CXXVIII. PSALMUS.

MInden hű Keresztyének meg-hallyátok,
Mi legyen tőkélletes boldogságtok.
Féllyétek Uratokat Istenteket,

Az ő parantsolattyát szerezsetek,
Ellyetek igazán kézi munkával,

Igy éltek jó és igaz boldogsággal.
Tinéktek felesegtek házatokban,

Szüljambor fiakat gyaporodásban.
Kikkel meg-ékesíti házatokat,

Mint a' szőlő gerezdek veszfzejeket.
 Afztaltok környül űlnek ti magzattok,
 Mint az szép olaj fának ékes ágok.
 Ekképpen áldgya-meg az embert Isten,
 Valaki féli őtet igaz hitben.
 Aldgyon meg-titeket az örök Isten,
 Ki lakik a' ti gyűlekezetekben.
 Az Isten szaporitsa jószágtokat,
 Es adgyon fiatoknak jó fiakat.
 Békeség légyen Anyaszentedgyházban,
 Ugy légyen mondgya minden ember bizván.

153

AZON DITSIRET.

BOldogok azok kik Istent félik, és igaz hittel kik őtet
 vészik, parantsolattyát nékie tészik, kezek munká-
 ját, kik igazán észik.

Kezek munkáját Isten meg-áldgya, eledeleket meg-
 szaporittya, és életeket meg-hofzfzabbittya, az igaz ú-
 tra őket igazgattya.

Ő felesegek hozzájok illendő, házokban léfzen mint
 jó termő szőlő, fiai néki hitben nevedeknek, afztala kör-
 nyül mint olaj-fa veszfzők.

Meg-áldgyon téged az kegyes Isten, és öregbitsen az
 igaz hitben, hogy te nyerhessed idvősséged menyben,
 tégedet vigyen örök ditsősségben.

Es hogy láthassad fiaidnak fiait, nemzetsegidnek sza-
 porodásit, és békefegnek drága gyümölsét, Keresztyé-
 őtr-nek hitben éppülését.

Ekképpen áld-meg embert az Isten, ki féle őtet min-
 den

den időben, és az kibizikó ígéretiben, támaszsa lesz az ő életében.

Szent Dávid írta ezt az Soltár könyvben, ékesen mondgya száz huszon-nyoltz részében, mert kellemetes házaság Istenben, kit meg-koronáz örök ditsőségekben.

154

CXXX. PSALMUS.

Bűnösök hozzád kiáltunk, Ur Isten könyörűly rajtunk, nyisd-meg te füleidet, halgasd-meg könyörgésünket, mert ha mind meg-ítélended, az mit vétkezünk te ellened, mind kárhozunk előtted.

Nagy az te irgalmaságod, az bűnt te meg-bocsáthatod, nints nekünk semmi ártatlanságunk, nints ki ditsekedgyék előtted, félünk mindnyájan tégedet, és könyörgünk tenéked.

Azért bizzunk az Istenben, és nem az mi érdemünkben, nyugodgyék ő benne lelkünk, ő legyen mi reménységünk, lám nekünk nyilvánigéri, hogy akar oltalmunk lenni, azért hidgyunk ő néki.

Légyünk erősek hitünkben, bizzunk csak az Ur Istenben, ne efsünk benne kétségben, ne szomorkodgyunk lelkünkben, legyen erős minden Keresztyén, ki megújult Sz. Lélekben, és bizzék Istenben.

Hanékünk fok bűnünk vagyon, Istennek több kegyelme vagyon, nints ő irgalmának vége, noha embernek fok bűne, ő minékünk kegyes pásztorunk, ki őriz minket pokóltul, és meg-ment kárhozattul.

Hh

AZON-

Felfegetes Isten hozzád kiáltunk nagy keserűséggel,
kőnyörgünk néked hogy légy segítségvel.

Tekints mi reánk kérünk Ur Isten ily nagy szükségünkben, és segély minket erőtlenségünkben.

Miként az foglyok tömlőtzen fenekén erőssen kiálnak,
senki sem hallja sem kőnyörül rajtok.

Pokólnak kinnya, bűnnek foksága dühösködik rajtunk, légy segítségvel hogy mind el ne vesszünk.

Habűneinket te meg-tartándod felséges Ur Isten, valyon, kilészen, előtted bűntelen.

Nintsen ártatlan nintsen bűn nélkül senki te előtted, azért kőnyörgünk útunkat vezérlyed.

Mert csak te nálad vagyon kedvesség és nagy irgalmaság, Christus Jesusért bűnőkből szabadság.

Örvendez szívünk felséges Isten te igiretedben, és hozzánk való nagy kegyességében.

Oh méltóságos nagy irgalmaság, kedvesség mi rajtunk, bűnnek ördögnek nints hatalma rajtunk.

Meg-szabadultunk az Christus által örök kárhozatul, nintsen félelmünk immár az haláltul.

Oh edgy reménség menybéli Isten, bizony edgy Isten-ség, te szolgaidnak adgy örök életet.

Ditsiret néked Atya Ur Isten a te Sz. Fiaddal, és mind örökké Sz. Lélek Istennel.

156

CXXXIII. P S A L M U S.

MElly igen jó legyen az igyenesség,
Halljuk-meg és értsük-meg keresztyének.

Meg-

Meg-irta nekünk ezt Szent Dávid Király,
Miképpen áldgya meg ezeket Isten.
Kik őtet félik mint kegyes Attyokat,
Es szeretettel ők edgymást halgattyák.
Atya-fiusággal és akarattal,
Jó szível lélekkel vadnak edgymáshoz.
Meg-áldgya ezeket az örök Isten,
Hogy ők éllyenek miképpen ő hadgya.
Az igaz hitben és az jó életben,
Nagy egyenefségben áldott erköltsben.
Kegyessen élék ezek ez világot,
Nagy békefegben és jó szerentsében.
Nints harag ő köztök nints vízfza-vonás,
Nints szollás gyűlölség sem háboruság.
De minden időben az nagy szeretet,
Isteni félclem és boldog élet.
Ez azért oh hivek az egyenefség,
Kinél jobb nem lehet az emberek közt.
Ez nintsen aranyból és gazdagságból,
De Isteni áldásból s adományból.
Kérjük azért őtet hogy adgyon nekünk,
Illyen jó életet és drága kintset.
Ezt mondgya bizonnyal minden hiveknek,
Kik vallyák az Istent ő igéjéből.
Hogy soha nints jobb az egyenefségnél,
Kik Istent félik és edgymást halgattyák.
Segiti ezeket az örök Isten,
Es őket nem hadgya semmi dolgokban.

Ditsősség legyen az Atya Istennek,
Fiával egyetemben Szent Léleknek.

157

CXXXIV. P S A L M U S.

URnak szolgái no ditsirjétek mindnyájan az Urat,
magasztaljátok és meg-áldjátok örökké az
Urat.

Ti kik állotok Urnak házában örök ditsősségben, no
ditsirjétek Istennek Fiát az edgy igaz hitben.

Emellyétek fel ti kezeteket Ur szolgálattýára, és az
mint lehet no ditsirjétek, és magasztaljátok.

Viszont az Isten ki teremtetten mennyet és az földet,
meg-ajándékoz földön és mennyen ezekért titeket.

Miként öröktől te ditsirtettél felseges Ur Isten, most
és mindenkor te Sz. Fiaddal áldásál Ur Isten.

Ditsiret néked Atya Ur Isten az te Sz. Fiaddal, néked
Sz. Lélek edgy örök Isten, az Sz. Háromságban.

158

Nota: O Bezu Kryste, Pane Dzy Dymia
A Z O N R O L.

TI Keresztyének ditsirjétek Istent, kik az Jესusnak
szolgáltok ez földön, kik mindenkoron az Sz. hely-
re gyűltök, Ditsirjétek Istent.

Imádkozzatok az Atya Istennek, könyörögjétek Jესus-
nak nevében, fel emellyétek tiszta szivetekeket, Ditsirjé-
tek Istent.

Aldgyon meg titeket az Atya Ur Isten, meg-igazi-
tson az Fiu Ur Isten, és meg-szenteljen az Szent Lélek
Isten, Ditsirjétek Istent.

Ezt nekünk írta Sz. Dávid Prophéta, ditsiretinek száz
har-

harmintz-edgy részében, hogy mindenkoron az Úr Istent félljük, Ditsirjük az Istent.

159.

CXXXVII. PSALMUS.

IZraélnek meg-szomorodott nemzetsége, és Istennek el-ofzlottnépe, mikor Babylonnak kemény infegében, el-fáradott volna szintén.

Imé ugy-mond ez melly nehéz az mi szivünknek, hogynints vége fok gyötrelmünknek, kik közzülünk az földre lrván estenek, rolad Sion emlekeznek.

Noha vagyon szép drága városban lakásunk, és itt szép firos földet látunk, és Euphratesnek köz folyásában iszunk, de más felé mi ohajtunk.

Oh te Sion Istenek örök szentedgyháza, és Jerusálemnek Temploma, kit bűneinkért földre mind le-rontata, az ellenség pufztán hagyta.

Még-is velünk itt tarttyuk az mi hegedűnket, kik ditsirjük azzal az Istent, és az viz mellett fákra fel-rakván őket, vettyük reá szemeinket.

Meg-hirvadott nagy várakozásban mi szivünk, reménfegben el-fogyott lelkünk, ha lészén immár az mi földünkben helyünk, és nyájas szép éneklésünk.

Nints helye most itt, régi jó tiszteletünknek, nintsen módgya az mi énekünknek, az ellenség közt kik reánk dühöttek, vagyon szidalma fejünknek.

Káromlyák ők az mi szokott ditsiretünket, még-is így kényszeritnek minket, mondgyátok nekünk az Sionnak énekét, az Istennek Sz. igéjét.

Oh Úr Isten te jól látod hifszük ezeket, és méltatlan

ő kéréseket, hogy énekellyük mi ott az Sz.igéket, hol idegen föld tart minket.

Vajha lenne még végre való szabadságunk, és ismét hazánkban lakásunk, nagy ohajtással honnan el ki-bujdostunk, akkor szünnék-meg sirásunk.

Mind-az-által ha meg-lassodunk szerelműnben, hozzád, Jerufalem szivűnkben, mi job kezűnk-is tsonka és bennalégyen, és semmi jót ne tessen.

Es ingűnkhez bár légyen ragadva mi nyelvűnk, hogy ha rolad el feletkezűnk, és ha te kedvesbb és drágább nem léfználunk, hogy nē mint az minnen fejűnk.

Mert immáron nints nekűnk semmi vigaságunk, kik az szám-kivetésben élűnk, hanem tsak az mit lelki dolgokban tudunk, kit az Sz. templomban hallunk.

Ez világnak mind el-rothadando jofzágit, álnokság öregbitikintsét, de boldog az ki Istenben veti hitit, jókban gyakorlya életét.

Könyörűly már te Ur Isten az mi voltunkon, boszszút állj az árultatokon, ellensegűnket mi reánk hogy indullyon, felindittyák minden módon.

El-pusztiták az mi lakó édes hazánkat, el ronták te Sz. templomodat, azok örűlvén terhelik mi kinunkat, meg-tsufollyák nyavalyánkat.

Miért szivők hogy meg nem esék barátinknak, nálunk kik fokáig lakoztak, de reánk inkább más felől támadtanak, szomszédink álnokok voltak.

De fizess-meg te felséges Isten ezeknek, végét vessed az büntetésnek, ellensegink-is mi velűnk örvendgyenek, kik igazán téged hisznek.

Légyen

Légyen annak az mennyei boldog szerentse, légyen mindenütt áldott hire, ki Babylonnak ezt végre megfizesse, az mit rajtunk ő mivele.

Boldog léfzen ki rajtad ezt meg-tellyefiti, hogy te magzatidat fel-vészti, és az kö-fzálhoz nagy kemény szivel veri, és el-romlásodat éri.

Ezt mi szivünk nem méltatlan bocszúrákéri, de Isten tanátsábol érti, melly oltorával atya fiát meg-veri, az tűzre kell annak menni.

Ezt éneklé az Istennek népe régenten, ki nagy példa az mi időnkben, vagyon meg irván Soltár könyvnek rendiben, száz és harmincz hetedikben.

100

CXLIII. P S A L M U S.

HAlgasd-meg Atya Isten, az mi szűkségünket, bocsássad füleidben nagy könyörgésünket, az te fogadásodban, és szent igaságodban, halgasd-meg Christusban.

Szolgaid téged kérünk, meg ne ítéltesdünk, kegyelmes légy minékünk, hogy mind el ne vesszünk, nints élő ember földön, elődben ki mehesse, és igaz lehessen.

Mert ellenség szivünket, mi természetünket, háborgattya lelkünket, birja életünket, joktul minket megfoztott, Christustól el-fzakasztott, kárhozatra hajtott.

Mint az kik örök tűzre, nagy veszedelemre, ekképpen főtétsegre, számtalan fok bűnre, vitt minket ellenségünk, kiben meg-rettent szivünk, keferedett lelkünk.

Régi időt említünk, dolgait ismérjük, irgalmaságod hisz-

hírlzük, igazságod értük, gonofzokat meg-rontasz, jókat kezekben tartasz, és meg-boldogítasz.

Azért hozzád kiáltunk, nekünk légy oltalmunk, mint az föld meg-fzáradtunk, jöktul el-távoztunk, lelkünk vigaság nélkül, vagyon igazság nélkül, Christus Jesus nélkül.

Siefs halgass-meg minket, tölts-bé kérésünket, bátorítsd mi szivünket, áld-meg életünket, meg-fogyatkozott lelkünk, Christus távoly ment tőlünk, nem lakik mi bennünk.

Haragod ved el rolunk, könyörűly mi rajtunk, szent szined hadd-meg látnunk, légy immár mi velünk, mert majd el-kell vesznünk kell kárhozatra mennünk, kit pokolnak értünk.

De te engedgyed tudnunk, idején meg-látnunk, irgalmaságod rajtunk, ki maradgyon nálunk, mert te vagy mi oltalmunk, minden hatalmaságunk, tsak te benned bizunk.

Mutas jó utat nekünk, hogy ne tévelegyjünk, mert te vagy segedelmünk, dolgunkban vezérünk, azért hozzád kiáltunk, tőled oltalmat várunk, nints hová folyamunk.

Ments-meg az ellenfegtől, az hitetlenfegtől, ördög-től és az büntől, minden tévelygéstől, taníts téged követnünk, akaratod attennünk, te vagy idvősségünk.

Szent Lelked minket tartson, hitben bátorítson, útunkban igazgasson, Christusban biztasson, szent neved igazságunk, legyen vigasztalásunk, örök boldogságunk.

Ments-

Ments-ki szomorúságból, minden háboruból, ronts-
meg igazságodból, irgalmaságodból, a' mi ellenfejin-
ket, kik háborgatnak minket, kergetik lelkünket.

Mind el-veszessed őket, mint gonosz-tévőket, kik
akarják lelkünket, birni életünket, mert szolgálai mi lőt-
tünk, tőled oltalmat várunk, már ne hadgy el-vesz-
nünk.

Szent Dávid így könyörge keferűségében, esett vala
bűnökben, oly nagy félelemben, irta-meg Soltár könyv-
ben, száz negyven három részben, hogy tanuljunk
ebben.

161 *Nota* CXLIV. PSALMUS. *Irgalmas? Uram? In se*

Minden állat ditsir UR ISTEN tégedet, féli és rettegi
fenyegetésedet, és fel-magasztallya te Sz. Felsé-
gedet, azért én-is áldom az te Sz. nevedet.

Mert te igazgató minden dolgaimat, véfeled az had-
ban igyemet gondomat, forgató kezemben az hartzon
szablyámat, te tanítod vini az én újaimat.

Tsak te benned vagyon minden bizodalمام, te vagy
én Istenem az én diadalمام, te vagy bátorságom én
erős kö-várom, tsak te vagy páisom bizonyos oltal-
مام.

Kezemben adod még én ellenfejemet, ki mostan el-
hordgya édes nemzetemet szertelen pufztittyá szép
firos földemet, gyakorta le-vágja erős vitézimet.

Menny fok jót töttél Uram már én velem, te Sz. Fel-
segedtől honnan érdemlettem, én halandó bűnös tőled
tisztelettem, fok ajándékidat mert naponként vészem.

Jollehet meg-bántott az én Atyám téged, és nagy fok
bűnök.

bűnökkel káromlott tégedet, mindennemzetsegem vétkezett ellened, én-is sok bűnökkel bántottalak téged.

De ha teremttétél ő bűnös vérekből, ez világra hoztál te nagy jó kedvedből, meg-mentettél engem ördögnek kezéből, mikor ki tífztítál az én bűneimből.

Nem szégyenlem Uram rolad emlékezni, mind ez világ előtt benned dicsőkedni, minden állatokkal tégedet dicsőírnem, lelki testi jókat csak te tőled kérnem.

Tudom mint az árnyék el-múlik életem, minden tehetsegem és tselekedetem, mint az szép folyó-víz el-múlik én tőlem, de még-is könyörgést hally Uram én tőlem.

Ha te minket tartasz te örökségednek, az Christus Jესusban választott népednek, ne adgy martalékra az idegeneknek, kik mind azon vadnak hogy meg-emész-fzenek.

Noha meg-érdemlyük az ostort te tőled, mindazáltal minket ha el-vetz előled, és az te népedet ha meg nem kémelled, hanem fottig őket mind az földhöz vered.

Mit fognak mondani az pogányok rolad, az nagy sok káromlást Uram osztán hallyad, oltalmazni az te népedet, nem tudta, az ő éh torkokban azért tafzítottad.

Nem mondgyáké Uram ezt az hitlen népek, de valyon s' hová lőtt most az ő Istenek? Mi reménységünkért tsufolnak bennünket, és az mi hitünkért meg pőkdősnek minket.

Kegyelmezz-meg azért a' te seregednek, kit sok nemzetsegek most kőrnül-vőttenek, mint az tenger vize min-

minket majd el-nyelnek, ha szent Felfegyedtől meg nem rettentetnek.

Tekints reánk immár az magas meſnyekből, mutasd-meg magadat irgalmaságodból, az te hiveidet mentsd-ki az rabságból, az pogány népeknek ő vas igájokból.

Te adtz diadalmat az te Királyidnak, te adtz bõltse-
seget az ő tanátsinak, légy vezére azért az mi Királyunk-
nak, légy bátoritoja az ő Hadnagyinak.

Vedd-el bátorságát mi ellenfegünknek, ronts-meg erejeket az pogány népeknek, mutassad magadat mi Fejedelmünknek, erős Hadnagyunknak és mi vezé-
rünknek.

Hogy meg-menekedvén az nagy ellenfegtől téged
ditsirhefsünk mi tellyes szivünkben, néked hálát ad-
gyunk nagy lelki örömből, mint kiket ki vöttél ennyi
fok infegből.

Es az mi magzatink tenéked éllyenek, szent ismére-
tedben fel-nevedgedyenek, te Szent-edgy-házadát mind
éppülheffenek, az örök életben hogy veled legyenek.

Engedd éppíteni romlott házainkat, fordítsad öröm-
remi fok siralminkat, szaporítsad Uram minden jószá-
ginkat, és újítsd-meg immár az minapjainkat.

Ez világ fia azt mondgyák boldognak, az mely nép-
nek ezek test szerint meg-vadnak, de mi keresztyének
azt tartjuk boldognak, az kik az hatalmas Ur Istenben
biznak.

Az Sz.Dávid Király így könyörög vala, hogy ellenfe-
givel szembé mégyen vala, kik ellen oltalmatsak az Isten
vala, száz negyven negyedik énekében hadta.

NAgy hála-adással magasztallak téged én Istenem,
kegyelmességedről valamikor én meg-emleke-
zem, örökkön örökké minden napon téged kell ditsir-
nem.

Olly nagy tiszteletre, ditsiretől tőlem méltó volna,
ha hozzád illendő tisztelést én nálad találnál, de nin-
tsen mit adnom többet Uram az hála adásnál.

Időről időre én hirdetem hatalmaságodat, az idvő-
zésben teremtésben való jó voltodat, mert nagy sze-
relmedből nem kimélléd tőlem Sz. Fiadat.

Meg-jelentéd nekem öröktől fogván való titkaidat, az
te vigasztaló bátorító öröm mondásodat, te szent Lel-
ked által onnan értem jó-akarátodat.

Örök ditsőségre tisztelgre hogy engem hívatál, az
én bűneimnek nagyságából mikor ki-tisztítál, akkoron
mutatád hogy magadnak engem választottál.

Petsétes gyűrőddel Sz. Lelkeddél magadnak foglalál,
erős reménységgel igaz hittel szépen felruházál, örökös
társává mert Christusnak engemet választál.

Vala Uram nekem te előtted nagy fok adótságom,
kiért te Sz. Fiad JESUS CHRISTUS lón értem váltsá-
gom, azért vagyok mostan én szívemben ilyen bátor-
ságom.

Sokszor emlekeztem jó-voltodról én nagy szűk-
ségben, kit meg-is köszönni én nem tudok tellyes éle-
temben, azért kiált hozzád az én lelkem ő nagy örömé-
ben.

Fölötte irgalmas mert kegyelmes kegyes Istenem
vagy

vagy az meg-büntetésre vereségre haragra késő vagy,
hosszú ideiglen szenvedető irgalmas Isten vagy.

Reám szive szerint mint fiára Atyám nem haragszik,
erőtlen ségemért mikor vér-is kedve ellen esik, ha fanyar-
ru kézzel nyúl-is hozzám még-is jómra esik.

Az ő nagy jó voltát az Ur Isten nem csak rám ter-
jeszté, jókra gonoszokra Napot Holdat ő ki szélesíté, föl-
det és az mennyet életünkre minékünk teremté.

Nints nagyobb jó téted soha velem irgalmaságod-
nál, nagy kegyelmességed felyebb árad te igaságodnál,
Sz. Fiad érdeme nagyobb Uram én álnokságomnál.

Tsuda jó-vóltodból meg-támasztod az kik el-esné-
nek, kegyelmességedből fel-emeled kik immár el-estek,
erőtlen ségekből el nem űzöd a' kik vétkeztenek.

Im minden állatnak sok szemei csak te reád néznek, ő
nagy szűkségeiben éhségeiben tégedet keresnek, terem-
tő élte ő Isteneknek tégedet jelentnek.

Segélled étellel és itallal minden szűkségeiben, az hol-
ló fiaknak eledelt adtz az önnön fészkekben, mikor ön an-
nyoktul el-hagyatnak ő nagy éhségeiben.

Tsak meg-vonzod Uram az szűkségben erős hatal-
madat, ísmét ha akarod az büségre ki-nyújtod karodat,
kegyelmességedet így mutatod hozzánk jó-vóltodat.

Igen igaz mondó vagy Ur Isten minden dolgaidban,
kit edgyfzer meg-mondasz soha senki nem ér téged
másban, az nagy vigasága én lelkemnek minden bánat-
tyában.

Nagy közel vagy hozzám én Istenem mint atyafiá-
hoz, az én kiáltásom fel-inditson az meg-halgotáshoz,

mert tiszta lélekből megyek hozzád mint édes Atyámhoz.

En akaratomat tselekded jó akaratodból, igaz törvént tőttél én felőlem Uram mindenekből, sokszor levettél meg fel-vőttél kegyelmességedből.

Meg-őrizted Uram mind azokat kik téged szerettek, hálá legyen néked el nem veszteket kik benned hittének, kiért mind örökké minden szentek tégedet ditsirnek.

Erős oltalma vagy és gyámola az szegény árváknak, az nyomorultaknak hivattatól egyedül attyoknak, légy meg-szabadítónk Uram most-is minékünk foglyoknak.

Tenéked Ur Isten mind ezekért adok nagy hálákat, kérlek hogy mind végiglen meg-tartsad ebben az fiakat, kit téged tisztelnek mind örökké mint édes Attyokat.

Illyen hálá-adást Dávid Király tőn az Soltár könyvben, ő ditsiretinek száz és negyven ötödik részében, hogy hálákat adgyunk az Istennek mindenkor szivünkben.

103

CXLVI. PSALMUS.

Ditsird az Istent mostan oh én lelkem, ditsirem őtet mig léfzen életem, Fejedelmekben reménységem, nem léfzen ember én idvősségem.

Mert ők meg-halnak ismét földé léfznek, ez földiek-ről meg nem emlekeznek, azért boldogok azok léfznek, az kik Istenben erőssen hisznek.

Ennek nagy gondgya vagyon mindenekre, mind menyre földre és az nagy tengerre, ezekben való fok rendekre, ez földön való fok szegényekre.

Az igazaknak ő meg-őrizője, kegyetleneknek erős bűn-

büntetője, a' szegényeknek segítője, az éhezőknek ő élte-
tője.

Meg-szabadította Isten az foglyokat, világosította az
szegény vakokat, fel emeli tántorottakat, igen szereti
az igazakat.

Esmeg-őrzi az jövevényeket, szegény árvákat és az
özvegyeket, de meg-bünteti bűnösöket, földről el-törli
ő ősvényeket.

Uralkodol te azért Uram Isten, te Sz. Fiaddal örökké
mennyeekben, a' Sz. Lélekkelegyetemben, ditsirunk téged
ditsősségedben.

Szent Dávid írta ezt az Soltár könyvben, száz negy-
ven és az hatodik énekében, hálákat ad ez ditsíretben,
mi-is ditsirjuk Istent lelkünkben.

164.

A Z O N R O L.

DItsired áldgyad én lelkem, az UR Istent mindenek-
ben: szépének szóval szád zengjen, valamig élhetz
ez földön, reménfeged emberekben, semminémű rend-
ben, ne legyen böltsben, erősben, sem Fejedelmekben,
mert nints idvőtség ezekben, hanem tsak Istenben, a-
zért bizzál felfegében, hogy élhesz mennyekben.

Lelkünk ki-múlik testünk ből, ki adatott volt mennye-
ből: testünk vétetett az föld ből, az hová tér erőtlennől,
gondolattya-isezekről, el-vész mindenestül, de boldog-
ság tsak Istentől, következik menyből, az Jákóbnak Iste-
nétől, mi reménfegünk től, mert meny, föld, tenger, és
minden teremtetett attól.

Az igazságot ki meg-őrzi, és örökké öregbiti: bosz-
fú-

szű-állókat meg-tõri, az szegényeket segiti, az éhezõket éltei, foglyokat meg-menti, vakok szemét fel-éppiti, az bennát fel-emeli, az igazakat szereti, az jövevényt õrzi, árvát özvegyet fel-véfi, az bûnõst téríti.

Uralkodik az Ur Isten, mind örökké felfegében: hatalmas tselekedetiben, Sionon kegyelmességben, minden rendbéli népekben és nemzetsegekben, azért mi ditsirjuk szépen, õtet énekünkben, légy áldott Atya Ur Isten, és Fiu Ur Isten, tarts-meg mind végig az hitben, Sz. Lélek Ur Isten.

Oh Sz. Háromság edgy Isten, hálát adunk néked ezen: hogy vöttél isméretedben, bé-számláltál feregedben, bé-irtál élő könyvedben, hiveid köziben, ne hadgy kételkednünk ebben, tarts-meg reménységben, nagy bátran az ítéletben, álhassunk elődben, hogy az jövendő életben, ditsirhcsünk menyben.

165

CXLVII. PSZALMUS.

DRága dolog az Ur Istent ditsirni, szine előtt kegyesen énekelni, ékes dolog Sz. Nevét magasztalni, az hiveknek ő előtte szolgálni.

Az Jerusalemet lám ő szereti, Anyaszentedgyházát szépen éppiti, törvényével boldogul ékesíti, az Izraél fiait egyben gyűjti.

Ő gyógyit-meg szomorodott sziveket, vigasztallya az meg alélt lelkeket, ő enyhít-meg sok keferűsegeket, mind testi és lelki betegsegeket.

Nagy számot tart ő választott népére, mert tudtára tsilla-

tsillagoknak-is neve, gondot visel ennyi számtalan rendre, azért hogy ne tekintene népére.

Felleges Ur az mi mennyei Urunk, olly nagy erős és hatalmas Királyunk, kinek bőltséfégtől távoly állunk, értelmében mert véget nem találunk.

Ez ő néki tsudálatos tanátsa, hogy az fzelideket felmagasztallya, de az kevély gonoszokat utállja, és őket mind az földig le-gyalázza.

Enkellyünk néki hálá-adással, vigaságos hangitsáló szerzámmal, beszélgesünk az mi egyes Urunkal, magasztalván őtet imádságunkal.

Ő vonza-bé az egeket főlhőkkel, és az kődöt megterheli esővel, mellyet származtat az földre széllyel, hogy gyümölsüt fűvet hozzon bőfeggel.

Az hegyeken völgyeken telekeken, ő ad az barmoknak eledeleket, az holló fiaknak-is éhfégeket, ő tölti-bé meg-adgya kéréfeket.

Semmi ő magában akar mi erő, az lonak ereje néki nem kellő, sem emberi segítségrenem néz ő, mert egyedül elégfege segítő.

Kedve vagyon tsak az őtet félőkben, gyönyörködik az igaz emberekben, hatalmas azoknál minden kitsinben, oltalom ez világi erő ellen.

Ditsird azért Jerusalemladat, magasztald Keresztység meg-váltodat, áldgyad Sion mennyei Királyodat, hiveknek ferege te Sz. Atyádat.

Ő tenéked bátorságod mindenben, kapuid zárjait bírja erőssen, polgaridat meg-áldgya edgyefségben, részesítvén fok jó-téteményiben.

Határidat szereti békefeggel, meg-áldotta földeidet
bőfeggel, meg nem fogyatkoztat semmi szűkfeggel, táp-
lál téged femlye tzipo kenyérrel.

Hamarságos az ő parantsolattya, mindenható böl-
tsefeggestanátja, az földre-is alá-származikszava, és leg-
ottan meg-lészen akarattya.

Mint az fejér és szálangozó gyapjat, ő méltattya szép
gyengéden az havat, és miképpen edgy povályozó ham-
vat, szép apronként zuzmarázokat szorhat.

Miként ismét az darabos jegeket, ide alá hánnya az
kő-esőket, egyetemben hordoz nagy hidegeket, kiket
foha lám fenkiel nem tűrhet.

Vízont mikor parantsolattját adgya, léssen mind
azoknak el-tágulása, ha élelztő szelelt fel-támasztja, az
jegyeket folyó-vizzé olvasztja.

Jákobnak ki-mutattya szent szerzését, fiaival közli
áldott igéjét, ő felsége az Izraélnek népét, igazgattya
néki advántörvényét.

Nem tselekedettigy femmi nemzettel, meg nem éke-
sített ennyi szentséggel, miként reánk tekinte nagy jó-
kedvel, kiért áldgyuk örökké ditsőfeggel.

Ez igéket az Sz. Dávid Prophéta, száz negyven heted
énekében irta, tanulságul és ki-nyilatkoztatta, mert az
Urnak szerelmre arra vonta.

166

CXLVIII. P S A L M U S.

Mikoron az Szent Dávid meg-isméré,
Az UR Istent ekképpen ő tisztelé,

Ditsirjétek az Istent az mennyekben,

Ditsir-

Ditsirjétek őtet az magasságban.

Ditsirjétek őtet ti szent Angyalok,

Ditsirjétek minden feregi.

Ditsirje őtet az fényes Nap és Hóld,

Ditsirjék mind az világos tsillagok.

Ditsirjétek őtet mind az szép egek,

Es az magasság fölött való vizek.

Ditsirjék az Ur Istennek szent Nevét,

Mert mind ő általa teremtettenek.

Mind helyekre rendelte ő ezeket,

Az ő parantsolattyát el nem hadgyák.

Ditsirjétek az Ur Istent ez földön,

Mérges Sárkányok és sötét mélységek.

Tűz és kő eső hó és minden párah,

Az ő szavának engedő forgó szél.

Az hegyek völgyek és minden termő fák,

Es az nagy Cedrus erdejének fáí.

Vadak és minden oktalan állatok,

Mind tsufzó mászó és szárnyas állatok.

Földi Királyok és minden köz népek,

Fejedelmek és földnek Birái.

Az iffiú népek és jámbor szép szűzek,

Az vén népekkel minden jó gyermekek.

Ditsirjétek az Ur Istennek szent Nevét,

Mert tsak az ő Neve magasztaltatik.

Az ő ditsőfsége az földön mennyen,

Es az ő jó-volta minden helyeken.

Az ő népének szarvát fel-emelé,

Mikor az őrdög ellen idvőzité.

Ditsiret legyen mindenütt azoknak,
 Kik az ő irgalmafságában biznak.
 Ditsiret az Izraél fiainak,
 Es az Istenhez közel járó népek.

167

AZON DITSIRET.

J. P. C.

DItsóult helyeken mennyei Paraditsomban, az kik
 vigadoztok véghetetlen boldogságban, vadtok
 megújult állapotban, az Urnak nevét ének szóban, nó
 ditsirjétek vigaságban.

Aldgyátok az Urat kik tsak ő néki szolgáltok: ártat-
 lan ruhában tündöklő fok kar Angyalok, te-is Nap és
 Hóld és tsillagok, valakik égi tűzzel birtok, fel-szóval
 őtet kiáltsátok.

Egek fok részei világnak nagy szélefsége, ditsirjed az
 Urat tengernek titkos mélysége, az mellyet Isten ő Fel-
 sege, bizonyos tzéllal bé-rekefzte, fel nem bonthat már
 senki keze.

Bárlangok feneként nyűgovó mérges Sárkányok, ső-
 tét havafokon lakozó vad orofzlányok, ti-is iszszonyú
 nagy Cet-halak, tenger őrvényit kik járjatok, áldafsék
 az Ur azt mondgyátok.

Földi s' mindégitűz, fejer hó kő zápor eső, Déli s' Et-
 szaki szél, levegő ég könnyű szellő, Tél Tavasz és Nyár
 őfziidő, melly négy részből áll egy esztendő, tőletek az
 Ur ditsirendő.

Szóló termő hegyek, felnyúló szép hives halmok:
 vad s' szelid gyümölsfák, zuhogó tsorgó patakok, lige-

tes

tes erdőnlakó vadak: tsúfzó és mászó fok állatok, nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg-újult tavaszízzal hangos éneklő madarkák: szép új énekekkel áldgyátok nevét az Urnak, kis Filemile ki torkának, az rekedések nem árthatnak, nyútjs ditsiretet az nagy Urnak.

Tsászárok, Királyok, földi fok hatalmafságok, nemzetes nagy Urak, gazdagok és szabadosok. Birák, tanácsok és polgárok, kik az köz rendnek törvényt szabtok, ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti-is széptavaszi virághoz hasonló iffiak: szüléknek örömi, gyermeki kedves feregek, tiszta életű kegyes szűzek, efzes és okos jámbor vénnek, az Urnak nevét ditsirjétek.

Ditsiret ditsófség tisztefség és hálá-adás, az szentek Urának legyen örök magasztalás, kiben sohanints megváltozás, vagy ígérethől el-hányatlás, tőle fejűnkre szállyon áldás.

Kk 3.

IN.

INNEPEKRE VALO E N E K E K.

168 A D V E N T R E.

Az Christusnak meg-testesüléséről való Ditsiret.

AZ Keresztyénségben, igaz vallás az hitben, hogy hidgyünk edgy Istenben, Atya, Fiu, és Sz. Lélekben, menynek, földnek, tengernek, ő teremőjében.

Hiszünk az Christusban, Istennek edgy Fiában, mi kegyes szó-fzollonkban, Idvőzítő Jesus Christusban, kit Adámnak ígére az Paraditsomban.

Gábriél Archangyel, Názarethben küldeték, az Szűz meg-gyümölsőzék, Sz. Lélektől terhőben esék, jó hírnékünk mondaték, hogy meg-váltónk születnék.

Bethlehemben születék, Angyalok meg-jelenték, pásztoroknak hirdeték, hogy UR Christus nekünk születnék, nagy öröm hirdetteté, idvőtség meg-adaték.

Jászolban feküvék, az pásztorok meg-lelék, az Angyalok ditsirék, ditsőségét ott meg-jelenték, békeség jó akarat, földre hirdetteté.

Ez CHRISTUS kint vala, az kereszt-fán meg-hala, ő szent véreki-omla, mi halálunk ottan meg-romla, harmadnap fel-támada, minket meg-igazita.

Mennyekben fel-méne, az örök ditsőségbe, ott nekünk helyet szerze, el-jövendő az itéletre, ott meg-fizet mindennek, ki mint érdemlette.

Hiszek

Hifzek Sz. Lélekben, vigasztaló Istenben, hiszem az Szentedgyházat, Szenteknek ő Gyülekezetit, hiszem Christus kedvejért, bűnöm bocsánattyát.

Hiszem az holt testnek, testben fel-támadását, hiszem az ditsőfséget, hiszem én az örök életet, ez hittel bátoritom, minden életemet.

169.

AZON NOTARA.

AZ Atya UR Isten, Adámot hogy teremté, ki beszédét meg-szegé, Sz. Fiát neki meg-igéré, idő bé-tel-lyesedvén, bűnösökért cefszte.

Ezt nagy sok régiek, lám kívánták el-jöni, ez világra jelenni, és ő érettek születtetni, bűnösöket váltani, és meg-igazítani.

Mi keresztyén népek, imár hidgyünk el-jötben, éret-tünk születtetben, meg holt és fel-támadt Christusban, menyben ment Istenfegben, uralkodó Istenben.

Várjuk immár vigan mindnyájan ez világra, ki-ki mind halálára, és az itéletnek napjára, mert tsak ő lön minékünk, idvölseggünknek arra.

Ki el-jő itélni, jókat szabadítani, minket igazítani, és az meñyekben el bé-vinni, gonoszokat meg-törni, és el-kárhoztatni.

Rettenetes léfzen az Christusnak szollása, erős sententiája, de az jóknak vigaságára, és minden gonoszoknak léfzen sirására.

Jövetek-el ugy-mond, Atyámnak áldottai, és ő ked-ves fia, igaz hitű szelid juh, mert örök ditsőfséggel akarok meg-fizetni.

Távozzatok-el ti Atyámnak átkoztai, és hitetlen szolgái, bofzszútév ő álnok népei, az örök kárhozatnak léstek ti mind fiai.

Vége lesz enakkor, az ítéletnek napján, jóknak nyavalyájoknak, és nagy keferű sirásoknak, mert örökösi lesznek az örök boldogságnak.

Dit őség Atyának, ditsiret Sz. Fiának, légyen Jéhus Christusnak, mi kegyelmes édes váltónknak, Sz. Lélek Ur Istennek, az Sz. Háromságnak.

M A S.

V Igan énekellyünk, Atya Istent ditsirjuk, ki az ő szent Fiát, ez világra el-botsátta, hogy az ő halálával minket meg-váltana.

Az Istennek Fia, négy képpen jó mi hozzánk, először az testben, másodszor az lélekben, halálunkhoz harmadszor, ítéltre utolszor.

Miért testben ő el-jött és Szűztől születtetett, Sz. Írás azt jelenti, poenitentiát hirdetni, kórokat gyógyítani, vakoknak látást adni.

Ez Christus azt mondgya: tinéktek példát adtam, az mint én tselekedtem, törvént bétellyesítettem, ti-is ugy az Istennek akarattját tegyétek.

Az Atya Istennek akarattját hirdeti, hogy bűnből kitérőket, ő idvezitené, ő kint halált szenvedde, az ördögöt meg-győzte.

Mindenkor lélekben, jó embernek szívében, az ő szent igéjében, ugy el-jár ő kegyelme, kegyelemnek ajtaját, örgetőnek meg-nyitva.

Azt

Azt mondgya holketten, vagy hárman öszve-gyűl-
nek, az én szent Neveiben, öközöttök vagyok én, min-
den nap vélek vagyok, mind világ végezetik.

Eljő Ur harmadszor, embernek halálához, azért
hadgya vigyázni, józan életűnek lenni, mert ember nem
tudgya, melly nap rá jó az halál.

Magunkat meg-ojuk, hogy meg ne neheztellyük,
tobzodással szivünket részegséggel, és ez életre való
gondviselettel, ez az Urunk intése.

Negyedszer Ur eljő, ez világot itélni, rettenetes lesz
ez nap, az halottak fel-támadnak, itt nem edgy el-rej-
teznék, ha Ur előtt el-mehetne.

Urral itéletre minden Angyalok jönnek, rettenetes
szavára az egek meg-indulnak, és sok jegyek lesznek ez
utolsó időben.

Az nap leszzen rövid, hirtelenséggel esik, rettenetes
nap támad, haragnak és boszszú állásnak, mellyen Ur
itili, pokolra bűnösöket.

Azért jer készűllyünk, gonofzságot el-hadgyunk,
Sz. Keresztyénységben, igaz penitentiában, és imádsá-
gokban, így várjuk mi Urunkat, Amen.

M A S.

Mittit ad Virginem, Non, &c.

Küldé az UR ISTEN hűséges szolgáját, Szűzhöz
Názarethben Gabriél Angyalát, hozzánk jó ked-
vében.

Erős követseget, értünk hogy fel-venne, természe-
tről jegyet és bizonyost tenne, Szűznek szülésében.

Ditsófség Királya, természet hatalmát, bírja s' fel-
lyúl müllyá, és bűnők kovázzát, vegye ki közzülünk.

Kevélyeknek útát rontsa hatalmával, őrdögöknek
nyakát tapodgya farkával, jelentvén hatalmát.

Világ ellenfegét őrzi tőlünk megszűze, és magával
minket tégyen részesekké, Atya országában.

Meny el Máriának ez jót meg mondani, az régi irás-
nak titkait jelents ki, Angyali erőddel.

Mond ezt: Oh szent, kegyes, idvőzlésem vegyed,
ajándékkal tellyes Ur vagyon te veled, félelmed ne lé-
gyen.

Sz. Szűz méhetben vedd, Ur Istennek Fiát, melyben
meg-őrizzed, az szűkséges titkat, és minden fogadást.

Hallá s' el fogadá ez parantsolatot, hive és fogada
méhében magzatot, de nagy tsudálatost.

Emberi nemzetnek hűséges tanátsát, jövendő élet-
nek, maradandó Attyát, örök békefégyben.

Kinek erőssége minket úgy őrizzen, hogy világ fok-
vétke, minket meg ne fertsen, pokolra ne vessen.

De az bűn botsátó, vegye el vétkünket, légyen igaz-
gató, adgyon örökseget, menynek országában.

171

M A S.

MI Atyánk Atya Isten, vezérünk Fiu Isten, és Sz. Lé-
lek Ur Isten, vigasztalónk mindenben, kik va-
gyunk igaz hitben, Christusnak ő kedvében, jer ditsir-
jűk énekben.

Jo Isten ez világot, hogy teremte Adámot, és az Pa-
raditsomot, , hagyta parantsolatot, mellyet Adám el-
hagyott

hagyott, mikor ördöghöz hajlott, Istentől el-szaka-
dott.

Tsúdálatos nagy eset, vesze emberi nemzet, hogy
semmi jót nem tehet, csak bűnérakva lehet, kivel nem
idvőzülhet, menyországban sem mehet, csak az pokol-
ra mehet.

Haragja az Istennek, vagyon fején mindennek, kik vi-
lágra születnek, bűnös Adámtul lesznek, mert mind-
nyájan vétkeznek, még hogy annyokban lesznek, rabjai
az ördögnek.

Az irgalmas Ur Isten, miért hogy nem kegyetlen, azt
káltya szüntelen, nintsen senki büntelen, én vagyok
igaz Isten, térjete meg hirtelen, léfzen irgalmas in-
gyen.

Ezért küldé szent Fiát, ez világ meg-váltóját, és meg-
szabadítóját, ki meg-alázá magát, Adámnak ábrázat-
tyát, fel-vővé ő állattyát, szenvedé bűnnek kinnyát.

Légyen örök ditsőség, az Atyának ki felség, az Fiu-
nak tisztetség, szent Léleknek edgy hűség, Háromság
edgy Istenség, kérünk hogy légy segítség, légyen köz-
tünk békeség.

M A S.

R E G I É N E K.

A Z UR Istennek, tsuda hatalma, im mit tselekedé,
Abrázattyára, mert embert
Igen ékefen, halál, s' bűnnélkül, és nag.

Hogy Teremtőjét ismérhesse azzal.
Eshogy lakozék, ott uralkodgyék az Paraditsó
Tsak hogy ne egyék az tiltott alnában.

Az gonosz ördög, ez fok drága jót, ottan meg-iriglyé,
 Hogy Isten embert illy nagyra teremté.
 Tört vete néki, hogy hamarsággal őtet meg-tsalhatná:
 Gyönyörűségtől, éppen meg-foszthatná.
 Az álnok kigyó, az embert ejté, im ez nagy veszélyben,
 Az edgy almának hogy kostolt iziben.
 Azért az ember gyönyörűségét, s' örömmét el-veszté,
 Magat nehezen helyére téríté.
 Miglen bé nem tölt, az mit jövendőlt régen az Proféta;
 Hogy Meg-váltónknak Szűz léfzen az Annya.
 Az Szent Lélektől, s' nem férfiutól, lön testesülése,
 Az tisztaságos szent Szűznek méhébe.
 Szűztül, mag-nélkül, ki nyílt szép rosa, ugy-mint az Mes-
 Melly mi Istenünk, az bizonyos mondás. (lásd:
 Ó szabadittya, rabságból hozza; melly veszendő vala:
 Ördögnek rajta, nem lesz már hatalma.
 Christus kegyelme azt tselekedte, hog' testben öltöznék,
 Ki nem mondhatni, mint meg-aláztatnék.
 Halála által poklot el-rontá, és meg-szabaditá,
 Az kik valának ördög fogságába.
 Az Angyaloknak lön nagy örömök, hogy ez hir fel-hata:
 Hogy Christus vére, embereket váltá.
 Ditsirjuk azért Ur Jesus Kristus, ki velünk tölt fok jót;
 Lobbakat ki, s' minden ember nem-is hallott.
 Ség legyen, mennyei Atyának,
 Szent Vigasztalónak, Amen.

NAGY

NAGY KARATSONRA VALO DITSIRETEK.

*Az Christusnak test-szerint való el-jöveteléről, és
hasznáról.*

MEnyből jövök most hozzátok, és imé nagy jó
hírt mondok, nagy örömet majd hirdetek, mel-
lyen örvend ti szivetek.

Ez ma nap edgy kis gyermek, Szűztől született tinék-
tek, az gyermek szép és olly ékes, vigaságra kelle-
metes.

Már le-hozta az életet, melly Istennél volt készített,
hoggy ti-is véle éllyetek, boldogságban örvendgyetek.

Ez lefz néktek az jegy rola, imé fekszik az jászolba, ott
meg-talállyátok őtet, kitől meny föld teremtetett.

Ez UR CHRISTUS mi Istenünk, nyavalyáinkból ki-
mentőnk, ő léfzen az Idvőzítő, minden bűnünkől ki-
vivő.

Nyily-meg szívem lásd-meg jobban, ki fekszik itt az
jászolban, ez az gyermek bizonyára, az szép Jesus Isten
Fia.

Jertek hát mi-is örvendgyünk, az pásztorokkal bé-
mennyünk, lássuk mit adott az Isten, hozzánk való sze-
relméből.

Allatoknak teremője, miért! vagy illy szegénység-
ben, hogy fekszel az aszszú szénán, szamar ökrök közt
áluván.

Nintsé senki ez világon, ki tégedet bé-fogadgyon,
nintsené meleg helyetskéd, sem gyengén rengő bő-
tsötskéd?

Néked bársonyos tafotád, afzfúszéna lágy párnáts-
kád, noha nagy ditső Király vagy, mostan imé melly
szegény vagy.

Oh én szerelmes Jესusom, édes Meg-váltó Christu-
som, jóveltsinálytsendesz ágyat, szivemben magadnak
házat.

Oh kedves vendég nálam szállj, bűnöm től ne iszfo-
nyodgyál, jőj bé hozzám te szolgádhoz, szegény meg-
térő juhodhoz.

En lelkemnek rejtekében, zárkozzál-bé szekrényé-
ben, hogy el ne felejtheffelek, sőt örökké ditsirjelek.

Az mennyei magas égben, Istennek ditsőség légyen,
ki szent Fiát küldé nekünk, hogy meg-váltónk lenne né-
künk.

M A S.

Az Christus születésében Historiája, Luc. 2.

JEr ditsirjűk ez mái napon az mi Urunkat, bizony
méltó ditsiretűnkre, nagy tisztefégre, mert születék
ez nap nekünk idvőségűnkre.

Az Augustus Római Tsászár uralkodik vala, Sidosá-
got ki birja vala, és Galilæát, parantsolá ez világot le-
vélbeníratni.

Mennek vala minden felől ő városokból, eredet sze-
rint nemzetség szerint ő hazájokból, hogy bé-íratnák
ő magokat Tsászár levelében.

Ez hirt halván az Sz. Josoph Szűz Máriával, el-indula
Gali-

Gálilæából az Názaretből, Dávid Királynak városában az Bethlehembben.

Immár az fok vendég néppel mind az szállások, az városban bé-töltek vala, azért Sz. Josphel bé-fzálla jegye-sevel edgy istállóban.

Tisztaságban mi Urunkat az Szűz Mária, szűzen szülénékünk világra az istállóban, bé-polálván helyhez-teté őt az jászolban.

Szent Pál írja bizony beszéd mellyet hinnünk kell, Ur Christus jöve ez világra ennek-okaért, hogy ő minket bűnösöket idvőzítene.

De ha irgalmafságából el nem jött volna, mi mind-nyájan el-vesztünk volna kárhoztunk volna, mert mind fejenként Ur Istennek valánk haragjában.

Az mi első atyánk Adám mikor vétkezék, Ur Istenek parantsolattját hogy ő meg-szegé, magát ejté és fiait Isten haragjában.

Minden lelkek kik ő tőle származnak vala, esnek vala Isten átkában, ő haragjában, fogontatván születetvén eredendő bűnben.

Senki jó tselekedetiből sem érdeméből, menyország-ban nem mehet vala, és Ur Istennek meg nem engesztel-heti vala ő nagy haragját.

Esaías Sz. Prophéta örömet monda: hogy minékünk gyermek születnék, Fiu adatnék, ki Istennek nagy harag-ját meg-engesztelné.

Angyal pásztoroknak éjel hogy meg-jelenék, ez szót monda: hirdetek néktek én nagy örömet, mert születék ez napp néktek idvőzítőök.

Nagy fereggel az Angyalok égben éneklik: Ur Istennek dicsőség menyben, és itt ez földön, békeség és jó akarat az embernek.

Az pásztorok mind fel-kelvén el bé-menének, Bethlehemben, és meg-találák az Sz. Joscphet, Szűz Máriával az gyermeket ott az jászolban.

Ditsóitek és ditsirék Istent mindenben, mellyeket ők hallottak vala, és láttak vala, azért mi-is ditsiretet nékie mondgyunk.

Atya Ur Istennek Fia emberre ugylón, ő általa hogy mi emberek az igaz hitben, fejenként lennénk Ur Istennek áldott fiai.

Vigaságnak és örömnnek ez az nagy napja, kin örülnek mind az Angyalok, nó azért mi-is adgyunk hálát ez gyermeknek mint mi Urunknak.

Atya Ur Isten ő Fiát nem azért küldé, ez világot hogy meg-ítéllye és el-veszesse, de meg-tartsa szabadítsa és Idv őzitse.

Bizonyságul ez világra azért születék, hogy valakik ő benne biznak tellyes lélekkel, örök életet várhasanak Istent láthassák.

Ez gyermek lón Ur Istennél mi közben-járónk, és minékünk ő ez szót mondá: Szerető fiam, hidgy énben-nem meg-botsátom minden bűneidet.

Azért hidgyen minden ember Jesus Christushan, mert kik biznak ő érdemében, születésében, nem kárhoznak de vitetnek-bé menyországban.

Oh te áldott és szép gyermek Ur Jesus Christus, hálát adunk

adunk ez nap tenéked és kérünk téged, tekints reánk magas menyből mint fiadra.

Adgyad nekünk ajándékol Sz Lélek Istent, hogy válhassunk téged örökké, és ditsirhefsünk, holtunk után menyországban téged láthassunk.

Ditsirtefsék Sz. Háromság ez mái napon, Atya Fiu, és az Sz. Lélek, edgy bizony Isten, ditsiretet mind örökké neki mondhasunk.

M A S.

¹⁷⁶
PArantsola az Augustus Tsászár, számláltafsék mind ez széles világ, minden ember nevét bé-irassa, és bévallya Tsászár levelében.

Siriában számlálást el-kezdék, mennek vala minden felől népek, hazájokból és ő városokból, vallyák vala Tsászárnak magokat.

El-indula Joseph Máriával, el fel-méne Bethlen városába, mert ő vala Dávid nemzetsege, az városba kell vala mennie.

Máriának el-jöve szülése, nem találta szállást Bethlehembe, vendég néppel város bé-tölt vala, bé-szállának edgy kis istállóban.

Születteték az kitsinded Jesus, pásztoroknak Angyal meg-jelenté, ne féllyetek im űrömet mondok, mert született az kitsinded Jesus.

Vigadgyanak immár minden népek, ditsiretet fejenként tegyenek, Ur Istennek ditsőség mennyekben, és ez földön békeség népeknek.

Kérünk téged oh kitsinded Jesus, vigasztallyad az mi

Mm

szive.

szíveinket; adgy ez földön nekünk békeséget, menyorszá-
gban örök ditsóséget.

177.

M A S.

JErmi ditsirjuk, áldgyuk, és fel-magasztallyuk, mindeneknek teremőjét, az Atya Ur Istent, ki nem mi érdemünkből, de az ő jó-vóltából könyörüle rajtunk, az ő szerető Sz. Fiát, e' világra küldé. *Tit.*

Szűz Máriától testet, igaz emberfőget, magát igen meg-alázván, fel-vővé reája, hogy minket meg-váltana, és meg-szabadítana, mi ellenfőginktől, bűntől, haláltól, őrdőgtől, örök kárhozattul. *Philip. 2.*

Adámtól fogva régi el-múlt nagy időben, meg-igirte valanékunk ezt az Atya Isten, kigyónak mikor monda, afzszonyi állat magva, meg-tőri fejedet, el-véfszi birodalmadat, minden hatalmadat. *Gen. 3.*

Abrahám Pátriárkhának ugyan azt monda, meg-sokasítom én néked tekevésmagodat, mint az égnek tsillagit, és tengernek fővenyit, mert az te magodban, meg-áldatnak minden népnek hívő nemzetségi.

Már fel-támadott Bálámnak fényes tsillaga, kit jövőendő képpen Sidó népnek mondott vala, hogy Jákob nemzetéből támad a fényes tsillag, és Sidóság közzül származnék az Jésus Christ, emberfőge szerint. *Gen. 26. Num. 24.*

Ez vala azért az hatalmas nagy Pophéta, kit Mojses Sidó népnek meg-jelentet vala, Istennek ígérétit mikor nekik meg-monda, énti közületek, támfztok egy nagy Prophétátnéktek váltáfágtokra. *Deut. 18.*

Dávid

Dávid Királynak ezen végre meg-esküvék, hogy az igirt Jესus Christust nékie meg-adná, mikor ekképpen monda, hogy meg-etsalatkoznék, én az te székedre, vetek Királyi méhednek drága gyűmöltsében. *Psal. 131.*

Szent Esaiás erről így profétált vala, veszfő szár-maznék Jესének nemes gyökeréből, kiből edgy ékes virág újonnan nevékedik, kin Istennek Lelke, bőltésége és tanátsa igen meg-nyúgofzik. *Esa. 11.*

Ezlőn az Fiukiról az Angyal ezt mondá, mikor Jofef Szűz Máriát el akará hadni, Dávidnak fia Jofef, vedd hozzád az Máriát, mert ez olly fiat szűl, ki meg-szabadítja népét gonosz bűneitől. *Matth. 1.*

Ez szűletésnek ő nagy drágalátos voltát, meg-jelenték az Angyalok szegény pásztoroknak, mikor nekik mondanak hirdetünk nagy örömet ki léfzentinéktek, és ez egész földön való bűnös embereknek. *Luc. 2.*

Ez vala az Atya Istennek ő igéje, ki kezdettől fogva az Atya Istennél vala, mindenek ő általa, és ő miatta vadnak, kitez gyarló világ, az ő okofságamiatt, meg-nemismérvala. *Joh. 1.*

Es tulajdoni közzé ez világra jöve, de őt ez világ fiai nem akarák venni, és az kik őtet vővék, hatalmat adának, Isten fiaivá lenni, valakik az ő nevében bizonnnyal hinnének.

Simeon Prophetának jövendő mondása, Máriának az mit monda, im bé-tellyesfedék, ez gyermek veszedelmére, és fokak idvősségére, vettetett Sidók közt, és jegy képpen kinek foka ellenetámadnak. *Luc. 8.*

Szent Pál ajánlya ez szűletésnek nagy voltát, meg-jelenti

jelenti ő minékünk használatosságát, idő bé-telleyesed-
vén, el-küldé Atya Isten, edgyetlen-edgy Fiát, hogy mi
választottfiai Christus által lennénk. *Gal. 4.*

Örüllyünk azért, és mi Lélekben vigadgyunk, nagy
hálákat adván immár az Jesus Christusnak, ki ő születé-
sevel, minket meg-vigasztala, és meg-bátorita, ki di-
tsósságával rakva földnek kereksege. *Psal. 22.*

Erről az irás tanu bizonságot téfzen, hogy valakik
benne hisznek, meg nem tsalatkoznak, de az örök életet,
és örök ditsósságot ígérte azoknak, holott velünk ural-
kodik örökkön örökké. *Rom. 9.*

178

Esaiásnak 9. és 11. Részéből.

Szent Esaiás így ír Christusnak Sz. Születéséről, hogy
Sedgy veszfző szál fel-nevekedik Jesse gyökeréből.

Ennek gyökerén edgy virágotska, ugy-mond, neve-
kedik, kin az Istennek, ő Sz. Atyának Leike meg-nyúgo-
szik.

Győzedelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak
vallya, az kegyelemmel és igazsággal őt telleyesnek
mondgya.

Ez által leszzen az UR Isteñel nekünk békeségünk, mert
közben járónk Sz. Atya előtt ő leszzen minékünk.

Drága jószágot és örökseget szöröz ő minékünk,
adosságunkat nagy gazdagsággal meg-fizeti értünk.

Igazságával mind ez világot itélnie fogja, mert Atya
Isten az itéletet kezében botsáttya.

Nagy békeséget lelki örömet hoz ő e' világra, mert
királyságot nagy birodalmat vészzen fel-vállára.

Ó miá

Ó miá léfzen hogy az bárányok az farkassal laknak,
semmi bántások orofzlányoktól nem léfzen juhoknak.

Semmi félelmek Keresztyéneknek ördögtől nem lé-
fzen, kiknek Christusbán nagy bizodalmok, reménsé-
gek léfzen.

Nagyfok gyors párdok az bárányokkal mind edgyütt
nyugosznak vad Orofzlányok szelid örökkel edgyütt
esznek isznak.

Kegyetleneket az szelidekkel edgyefségben hozza,
őket előtte az kitsiny gyermek beszédével hajtya.

Győzedelmének hatalmafságát valakik látándgyák,
Christus Jefusnak Isteni vóltát mindenek imádgyák.

Nagy bátorsággal szegény bűnösök akkor könyörög-
nek, Christus nevében lelki és testi ajándékot kérnek.

Az ő zászlóját fel emelteti ő Szent-edgy-házában, és
szent Igéjét prædikáltattya ez széles világban.

Az pogány népek nagy bátorsággal eleiben mennek,
nagy bátorsággal ők ajándékon hitet tőle kérnek.

Meg-hal akkoron az Király Christus az mi bűnein-
kért, de harmad napon ismét fel-támad igazulásunkért.

Világofságát az Atya Isten imé fel-támasztá, kit ez
világnak régen ígért vólt immár el-botsátá.

Kik lakozának örök halálnak sötét árnyékában, vilá-
gofságot támasztá nekik az ő szent Fiában.

Azért örüllýünk mint az aratók az szép aratásban,
ugy vigadozzunk mint az vitézek az el-nyert prédá-
ban..

Mert az pallérnak nehéz igáját nyakunkból ki-vonta,
az bűnt és halált, az törvény átkát az Christus el-rontá.

Meg-fzabadita mindnyájan minket őrdög országából, Sz. országában bé-hozaminket irgalmafságából.

Nagy szabadsággal és nemzetfeggel meg-ajándékozta, mind fiaivá és jegyefivé ez Király válasza.

Ez világi had nagy fok zörgéssel tsattogással leszzen, és vérben kevert nagy fok öltözet ütközetkor leszzen.

De az Királynak Christus Jefusnak lelki hada leszzen, ő halálának az ellenfegen győzedelmé leszzen.

Az mint Gedeon Madiánokat úzé kűrtöléssel, ugy űzi Christus hitetleneket ő szent igéjével.

Fút az Amalek a' lámpásoknak zörgetése előtt, így fút az őrdög nagy retteggel Christus Jefus előtt.

Az kis gyermekek kezeket nyújtyák őrdög barlangjában, az ő orszagát az földre rontyák ok nagy bátorságban.

Nagy ditsőfeggel immár született ez Gyermeke minékünk, az mi Királyunk Istenünk Fia adatott minékünk.

Fejedelemség nagy hatalmafság az ő vállán vagyon, mint Atya Isten meg-jelentette ilyen neve vagyon.

Nagy tsudálatostanátsoffa ez az Atya Istennek, nagy erős Isten ő leszzen Attya jövőendő életnek.

Istennel való békefegűnknek örök Fejedelme, birodalmának országlásának soha nintsen vége.

Dávid Királynak királyi székit magának foglallya, igazán való itéletivel igazsággal birja.

Ezt tselekedti az feregeknek Ura és Istene, az Ur Istennek reánk áradott buzgó nagy szerelme.

Születéséről Christus Jefusnak azért emlekezzünk, bizo-

bizodalommal hálá-adással rajta örvendezzünk.

Nagy vigaságunk, örvendezésünk legyen az gyermekben, mert idvősségünk vagyon minékünk Sz. születésében.

Ditsiret legyen Atya Istennek és Fiu Istennek, az vigasztaló világosító Sz. Lélek Istennek.

179.

M A S.

MIndnyájan örüllünk hű Keresztyének,
Nagy hálákat adván az Ur Istennek.

Örüllünk Christusnak szent Születésén,

Mert ő fel-öltözött az mi testünkben.

Le-fzálla az égből az szólló Fiu,

Es meg-tesztésüle az Isten Fia.

Istennek ő Fia lön ember Fia,

Edgy személy az ember és Isten Fia.

Végezése lön ez az nagy Istennek,

Hogy az Fiu lenne váltság hiveknek.

Szent Lélek Istentől ő fogontaték,

Mert az ő testét formálta szent Lélek.

Férfiu mag-nélkül ő fogontaték,

Az Szűznek méhéből tisztán születék.

Ebben az nagy Istennek ő szerelme,

Tették-meg Atyánknak hozzánk jó kedve.

Tsudálatos szerelme az Atyának,

Hogy foglal szent Fiában ő magának.

Istennel az ember meg-haraguvék,

Az ördög miatt lön rabja törvénynek.

Tisztátalanná és bűnössé lőnek,

Az

Az Isten ellen mindenek vétének.
 Isten mert hogy minket választott vala,
 Magának ő minket teremtet vala.
 Nem hagyhata minket bűnért el-vesznünk.
 Jó kedvet akará mutatni rajtunk.
 De hogy minket Istentől az bűnös ördög,
 Elszakasztott vala engedetlenség.
 Edgyefse Istennel az embereket,
 Semmi teremtetett állat nem teheté.
 Buzgó nagy szerelme inditá Istent,
 Váltságra nekünk szent Fiát készíté.
 Reá az Fiu terhünket fel-vővé,
 Istennel ő minket meg-békéltete.
 Ezért fogontaték az szent Lélektől,
 Mert ő meg-tisztita minket az bűntől.
 Tsuda-képpen Istenhez minket kötö,
 Mint az emberfeget magához kötö.
 Ekképpen velünk frigyét eskötést tön,
 Mert velünk lakozó Istenné ő lön.
 Nem tsak erejét ontá ő az testbe,
 De ugyan magát-is ő az testhez kötö.
 Mert nem lön elég edgy természetiben,
 Hogy váltság lehessen tsak emberfegeben.
 Istent és embert kelle őszve-hozni,
 Hát két természetnek kellették lenni.
 Számtalan és véghetetlen fizetést,
 Kellék Christusnak tenni az bűnért.
 Ezért lön ember igaz Istenlévén,
 Mert két természetet ez váltság kíván.

Rabságunkból és az mi bűneinkből,
Meg-szabadita Christus az haláltul.
Az ő születése lön tisztaságunk,
Isten jószágival gazdagulásunk.
Ez lön az meg-ígért mag Abrahámnak,
Ez lön az Messiás Fia Dávidnak.
Bálámnak tsillaga és nagy Prophéta,
Ez Christus lön az mi lelkünk váltsága.
Tseréle az Christus az emberekkel,
Meg-békéltete minket az Istennel.
Őrök ditsősséget s' örök életet,
Igasságot szerze nekünk s' szentséget.
Törvény átkából ő minket ki-mente,
Es emberré lévén mi lönk Istené.
Az őrdögűl, pokoltul, kárhozattul,
Szabadita minket Úr haragjátul.
Örömet és nagy békeséget szerze,
Mind fottig ellenségünket el-veszté.
Az mi ő születésünket el-rontá,
Az ő születésével meg-gyógyitá.
Ezért mi énekellyünk az Christusnak,
Ditsiretet mondgyunk ő szent Atyának.
Eskérjük foházkodván ő felfegét,
Halgassa-meg az mi könyörgésünket.
Szentelleyen magának szent Templomává,
Tartson-meg az hitben szent Országába.
Az ő Fiából reánk ontott kedvét,
Tartsa-meg mi bennünk az ő szerelmét.
Es szent Igéjében tartson-meg minket,

Szent Lelkével vigasztallya szivünket.
Ditsirtefsél örökké Atya Isten,
Fiúval szent Lélekkel egyetemben.

180

M A S.

Mikor ez széles világ kárhozatban esett volna, és minden nemzet az az örök tűzre való volna, és mind az pokolra szállana.

Az kegyetlen halál mindeneket meg-öl vala, mert az ő nagy szomorú árnyékában vifel vala, az nagy tűzre kényszerit vala.

Nagy örömet adának nekünk az mennyeknek Királya, az áldott Atya Isten az menyből jó kedvet mutatata, ez földet megvilágosítá.

Alá küldé nekünk az önnön igéjét, és az ő állatjának természet szerint való Fiát, az ő drágalátos nagy kintsét.

Ezt hogy elbocsátá világ kezdetitől fogva, igére és hirdeté az szent Atyáknak általa, az ő népét úgy vigasztalá.

Kinek eljövését nagy ohajtással várták, és nagy főháfzkodással ezért őt mindenkor imádták, csak hogy ez nagy Királyt láthatnák.

Mert ez által hiték ez világnak szabadulását, az bűnek és halálnak örökké való megromlását, mindeneknek megújulását.

Mikor ez világnak dolga ekképpenvólna, egy szeplőtelen Szűzet Isten Sídó nemből választá, abból vőn tettet ő magára.

Az Római Augustus Császár hogy uralkodnék, és mindezen széles világ ő birtokába számláltatnék, és leveleiben irattatnék.

Akkor Sidságban Dávid Király városában, Micheás Prophétának mint vala az ő irásában, születék János Bethlehemben.

Azon tartományban mikoron pásztorok volnának, és az ő nyájok mellett éjel őrizvén vigyáznának, Angyali szózatot hallának.

Ne félljétek immár ti bűnös emberek, im örömet mondok az nagy Istentől éntinétek, ma született Idvő-zítőtok.

Az Angyallal lőnek azonnal mennyei seregek, kik nagy dicséretet az Ur Istennek éneklének, ez új Királynak örvendének.

Ki által emberekkel Isten meg-békéltet, és jó akaratot ő ellenfélighez jelentett, mikor nékik meg-kegyelmezett.

Adgyunk hálát azért mi-is nagy örömmel ennek, és tellyes lélekkel örvendezzünk ez kis gyermeknek, mint mi kegyes idvőzítőknak.

Hálálégyen tenéked kegyes Atya Isten, vegyed dicséretünket Meg-váltó Fiu Ur Isten, áldgy-meg minket Szent Lélek Isten.

1461 M A S.

Ditsiretes az Gyermek, kien nap születék, edgy széplőtelen Szűztől vigasztalásunkra, hanem születet volna, mi mind el-vesztünk volna: Oh mi idvősségünk,

Nn 2

edgyet-

edgyetlen-edgy Jესufunk, ki miértünk születél, oltalmaz pokoltul.

Efaiás Prophéta ezt régen meg-irta; születtetik edgy Szűztől. úgy mond az Mefias, kinek szent Születésén, az Angyalok örülnek, melly idvőzítőnek, születéséről való örömet ők jelentnek; először pásztoroknak.

Vegyűk azért ezünkken Angyalnak mondását, ki ezt mondá Jősefnek őtet vigasztalván, im fogad Szűz Mária, szent Lélektől magzatot, kit Jესufnak nevez; az az Idvőzítőnek, halálával ki minket, kárhozattul meg-ment.

Ezen mi mind örüllünk, és Christust ditsirjük, mert mi értünk született; hogy mind el ne vesszünk, hálát adgyunk ő néki, hitet ő tőle kérjük, hogy benne bizhasunk, mert kik Christusban biznak, meg nem szégyenültetnek ítéletnek napján.

182

M A S.

EZ nap nekünk ditsiretes nap, bizony vigaságnak napja, és idvősségnek bizodalma, mert születék ez nap nekünk mi váltságunkra, az Christus Jესus Istennek Fia: Aronnak vesszeje meg-virágozék, tiszta Szűztől Gyermek születék, mennyei Királyul nekünk adaték, Christus Jესusnak nevezteték.

Ez Gyermek volt az meg ígért mag, mi első Atyáinknak, Adám atyánknak, Abrahámnak, kiben minden nemzetsegek meg-áldattanak, örök életre fel-támadnak: Aronnak, &c.

Meg-tőreték az Gyermek miatt, az ördögnek hatalma, az halál, az bűn ördög országa, meg-nyittaték
meny-

menyországnak erős kapuja, Istennek kedve mi reánk szála: Aronnak, &c.

Nintsen nekünk semmi félelmünk, semmi nyomorúságtul, bontólördög-tul, kárhozattul, az Mojses törvényének ő nagy átkatul, örök haláltul, kárhozattul: Aronnak, &c.

Meg-tőretnek az pogány népek, kik ez Gyermekben nem hisznek, az nagy Istennek nem kellenek, az ördögnek fogságában örökké esnek az kik az bűnnek véget nem vetnek: Aronnak, &c.

Hálát adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiu, Sz. Léleknek, és mind örüllünk ez Gyermeknek, nagy örömet az Angyalok nekünk hirdetnek, ditsirvén Istent énekelnek: Aronnak, &c.

183 M A S.

UR ISTENVELETEK, KERESZTYÉNEK ÖRÜLLETÉK, IGAZ HITTEL HA TI FEL-KÉSZÜLTETÉK, BŰNEITEKBŐL KI-TÉRTETÉK.

Istennek szent Fia, ez világnak meg-váltója, az örök kárhozatnak el-rontója, menyországnak meg-nyitója.

Nekünk születteték, bűn közzülünk el ki-véteték, igazság újonnan meg-éppítették, az örök élet ígérteték.

Adámnak ő vétke, lón mindennek veszedelme, de az Ur Christus Jესusnak születése, mindeneknek lón hiedelme.

Ezen mi örüllünk, mert az Christus nagy reménységünk, ha ő benne igazán mi hijendünk, nagy bűneinkből ki-térendünk.

Az hit azt kívánja, hogy az Christus legyen jutal-

ma, jámborságban ne legyen bizodalma, jollehet foha azt el ne hadgya.

Kik Christusban hisznek, minden jót ők meg-tsele-kefznek, de az által idvőzűlni nem igyekeznek, kit tsak Christusban lelhetnek.

Hidgyűnk az Christusban, Atya Istennek szent Fiá-ban, mi termézfetűnknek meg-újitojában, bűnnek meg-rontojában.

De igazán hidgyűnk, bűneinkből el ki-fesellyűnk, jámborságban hamar elfel-öltőzzűnk, menyországban bé-mehetűnk.

Ditsőfleg Atyának, edgyetlen-edgy Sz. Fiának, mind ezeknek nemes ajándékának, tellyes Sz. Háromságnak.

184.

M A S.

JEr mindnyájan örűllyűnk, és szivűnkben vigadgyunk mert szűleték UR Jesus nekűnk.

Kit az Atya UR Isten, könyörűlvén emberen, el-bo-tsátá hatodik időben.

Mert meg-vala igérvén, még az első időben, terem-téfnek ő kezdetiben.

Az mi első Atyánknek, Adámnak fiainak, és utánna maradékinak.

Azután Abrahámnak, Jákob Pátriárchának, végeze-tre Dávid Királynak.

Kinek nemzetfegéből, méhének gyűmőltseből, szűle-ték szeplőtelen szűztől.

Kinek neve Mária, UR Jefusnak szent Annya, és ő néki szolgáló leánya.

Ez szép Szűztől születék, Atya Istentől adaték, és mi-
nekünk ajándékoztaték.

Angyali szép zengések, és ékes éneklések, jelenének
mennyei seregek.

Hirdetvén Pásztoroknak, juh mellett vigyázóknak:
vigadnának az Ur Jესusnak.

Mert tsak ő Idvőzítő, mindenekkel jóltévő, senkit
penig hátra nem vető.

Hozzá hiv mindeneket, gonosz bűnben élőket, meg-
batsáttya az ő bűnöket.

El-hagyá gazdagságát, véghetetlen országát, hogy
érettünk adná ő magát.

Azért jöve hogy élénk, és meg-kerefszteltetnénk, ér-
deméből kegyelmet nyernénk.

Nagy szeretet mindenekhez, hogy Isten emberekhez,
jöve fertelmes bűnösökhöz.

Ő életnek adója, szívek vigasztalója, lelkünknek vilá-
gositója.

Az kik bennem nem biznak, sőt bizni sem akarnak, örök
halállal ők mind meg halnak.

Mi azért ez felfügnek, emberré lőtt Istennek, hi-
gyünk minagy reménfegünknek.

Ki nekünk ígérteték, és érettünk születék, mond-
gyunk neki újditsiretet.

Ő Atyával egyetemben, Sz. Háromság mennyék-
ben, ditsirtefsék edgy igaz hitben.

145
AZON NOTARA:

Christus JESUS születék, Atya Istentől küldeték,
Ez világra nekünk adaték.

Két ember választaték, Adám első adaték, az Christus
az után születék.

Mindnyájan az Adámban, és én örök halálban, Isten-
ségnek nagy haragjában.

Első Atyánk minékünk, Adám nagy veszedelmünk,
lón minékünk örök halálunk.

De az kegyelmes Isten, ki irgalmas mindenben, ismét
bé von az ő kedvében.

Igére ez világra, szent Fiát az halálra, mindeneknek
nagy váltságára.

Kezdetben vala Ige, az Christus ő felsege, szent Atyá-
nak edgyetlen-edgye.

Le szálla menyországba, Atya akarattya, Isten-
ségnek gazdagságából.

Isteni bőltségeből, Sz. Lélek ihléséből, születék az
Szűznek méhéből.

Ez világra adaték, ez nap nekünk születék, emberi
nem hogy meg-váltatnék.

Atyáknak áldozások, Prophétáknak irások, ezt bizo-
nyítja ő mondások.

Es az Istennek Fia, ki jött most ez világra, mindenek-
nek meg-váltására.

Mint Adámban kesergünk, az Christusban vigadunk,
mert ő nekünk minden örömünk.

Mert Adámban meg-halánk, de lón Christus mi
Atyánk, ki által ismét fel-támadánk.

Vigadgyunk és örvendgyünk, Istennek hálát ad-
gyunk, hogy halálból életre megyünk.

Ditsir.

Ditsirteffel Ur Isten, Christusban te igédben, Sz. Lélekkel edgy Istenfégben.

186

M A S.

UR Istennek Sz. Fia, ez nap nekünk születék, idvösségre nekünk adaték.

Atya Isten tanátsa, régtől fogván ez vala, hogy szent Fiát érettünk adná.

Jöve alázatoson, hogy minket meg-válthasson, fiaivá mind választhasson.

Pásztoroknak jelenék, Angyaltol izenteték, hogy minékünk Gyermek születék.

Ez világra születék, jászolban helyhez teték, mert ő néki hely ott adaték.

Ő szent Fiát Mária, mihelyt szüle világra, térden álva ottan imádá.

Nékünk nagy példát ada, bálványt el-távoztata, és ő magát követnünk adá.

Mi is azért Urunkat, imádgjuk mint Urunkat, és minékünk szabaditónkat.

Láthassuk menyországot, mint minékünk hazánkat, mennyei nagy boldogságunkat.

Ditsőség Ur Istennek, ditsiret szent Fiának, egyetemben az szent Léleknek.

187

M A S.

Jesus születék idvösségünkre, az mint régenten vala igéve, Atya Istennek nagy szerelme, emberi nemhez tették ebben kegyefsége.

Első szüleink vétkei miatt, és az ördögi tsalardság miatt, nyerénk magunknak örök halált, és kárhozatot, pokolkinnyát, foknyavalyát.

Senki olly nem lön ki meg-mentene, de az te szent Atyád meg-könyörüle, téged igére, és idő telvén, szabaditojul nekünk menyből alá-külde.

Völ mi érettünk az Szűztől testet, kiben szenvedél és től eleget, el-vővéd az mi bűneinket, nyerél minékünk örök életet, ditsőséget.

Siefs már hozzánk meg-váltó Urunk, adgyad hogy mind végig benned bizhassunk, és Sz. Atyáddal edgyütt láthassunk, menyben te veled lakozhassunk, vigad-hassunk.

Lágyen tisztetség te felsegednek, és szent Atyádnak, mi teremtőnknek, és egyetemben Sz. Léleknek, ditsőség az Sz. Háromságnak, edgy Istennek.

188

M A S. N. K. T.

TEllyes szível örvendgyünk, és lélekben vigadgyunk, mert született Christus nekünk, mi kegyes Idvőzítőnk, Alleluja.

Kit az Isten régenten, meg-igirt vólt Adámnak, Ábrahámnak és Isáknak, Jákobnak és Dávidnak, alleluja.

Hogy szerelmes Sz. Fia, ez világra el-jőne, és Szűztől testet fel-venne, nekünk váltságunk lenne, alleluja.

Ebben Isten kegyelme, emberekhez jelennék, haragja engeszteltetnék, vig kedve meg-tettzenék, alleluja.

Mert mindnyájan Adámban, estünk vala halálban, az ördögnek ilygságában, törvénynek óátkában, alleluja.

Sem

Sem égben Angyalokban, sem földön emberekben,
kinek volna ő nevében, idvőség érdemében, alleluja.

Nem találtaték többben, hanem csak az Christusban,
az Istennek egy Fiában, Dávidnak ő magvában, alleluja.

Efaiás Prophéta, erről jövendőt monda, hogy Isten
törökéből, és ennek gyökeréből, alleluja.

Veszsző szál nevednék, és Fiatal származnék, az
Dávid Király házából, meg-tartó adattatnék, alleluja.

Kinn Isten Sz. Lelkének, meg-nyúgodnék vig-keelve,
bölcsesége és értelme, tanátsa és ereje, alleluja.

Az Prophéták régenten, sőt hirdették mindnyájan,
hogy az Christus jövendőben, el-jőne még az testben,
alleluja.

Atyának kebeléből, alá-hozná mennyekből, el-rejtet
nagy drága kintset, az Evangeliumot, alleluja.

Es hiveknek képekben, az törvénynek mindenben,
szolgálna hogy elégséggel, és engedelmesseggel, allel.

Ő magát áldozatra, vinné az kereszt-fára, hogy el-
venné bűneinket, meg-győzné halálunkat, alleluja.

Fel-menne mennyországban, ajándékot hogy onnan,
sáfárlana bővön nekünk, és el-jőne itélnünk, alleluja.

Az új Testamentumban, történek-bé Jესusban, lám
mindenek valóságban, Máriának Fiában, alleluja.

Jól mondgya tehát Sz. Pál, hogy Christus ez mái nap,
tegnapon és mind örökké, volt, vagyon, és meg-marad,
alleluja.

Erről az Apostolok, és az Evangelisták, mind bizony-
sággal történek, kit ők csak hirdettenek, alleluja.

Azért hogy Atya Isten, Sz. Fiát adta testben, meg-
kegyel.

kegyelmezett mindenben, örüllünk mi szivünkben,
alleluja.

Kérjük hogy igaz hittel, bizhassunk az Christusban,
és részesüllyünk az jókban, Istennek kegyelmében, alle-
luja.

M A S.

149. Nota: *Nó minden népek örvendez, &c.*

MA vigadgyatok kik hivek vadtok, az Ur Istennek,
és örüllyetek, Christus tinéktek mert ma születék:
Kit Isten régen ígért volt szépen, az Abrahámnak, és az
Dávidnak, az el-botsáta és ma meg-adta.

Gyermek születék, Fiu adaték, az Emmanuel jöve
hozzánk-el, jelenék Isten emberi testben: Ma vigadgya-
tok kik hivek vadtok, az Ur Istennek és örüllyetek, Chri-
stus tinéktek mert ma születék.

Jesse veszfzeje és tsemetéje, im meg-bimbozék s' ki-
virágzék, rajtanyúgovék Lelke Istennek: Kit Isten régen
ígirt volt szépen, az Abrahámnak és az Dávidnak, azt
ma meg-adta és el-botsáta.

Ennek ő vállán nagy uraság van, erős tanátsos és tsu-
dálatos, más élet Attya, Dávidnak Fia: Kinek országa,
és királysága, örökké meg-áll nagy méltosággal, ki min-
den szegényt gonofztul meg-ment.

Örömmel legyen tellyes most minden, az mezők, he-
gyek, erdők és völgyek, az meny és az föld melly füvek-
kel zöld: Az szabadító s' lelkünk vidító, el-jött, Arnyá-
tol, Szűz Máriától, nekünk születvén az Bethlehem-
ben.

Hozzánk fényesség, jött kedves vendég, hozván vilá-
got,

got, és szabadságot, bűnnek terhétől, és az ördögtől: Ma vigadgyatok, kik hivek vadatok, Ur Istennek, és örüllyetek, Christus tinéktek mert ma születék.

Istennek menyben ditsőség legyen, Atya, Fiunak s' Vigasztalóval, szép új versekben áldassék hiven: kinek áldása, s' oltalmazása, rajtunk maradgyon, és el ne hadgyon, erre most minden ezt mondgya, Amen.

M A S.

Magnum Nomen Domini, &c.

URnak nagy nevezeti, Emmanuel, kit hirdetett az nagy Angyal Gábriél. Ma jelenék, ma jelenék Sion-fágban. Im Királyt szült szűzen az Szűz Mária: bé tölt azért Gábriélnek mondása. Örüllyünk, vigadgyunk, Szűztől Isten születék, vefsző-fzál virágozék: Kit irgalma engede az Istennek.

Zengjen nagy ditsirettel, kedvesseges örömmel, Sion ő hiveivel. Im jelenék, kit szűle Szűz Mária. Ma jelenék, majel:

Gyermekek örüllyetek, új Királyt tisztellyétek; vigszóval ditsirjétek. Im jelenék, kit szűle Szűz Mária. Ma jelen:

Születet Emmanuel, kit jövendölt Gábriél, bizonyit Ezechiel. Im jelenék, kit szűle Szűz Mária. Majelen:

Sion ditsird Uradat, és ez te meg-váltódat, bűntől szabadítódat. Im jelenék, kit szűle Szűz Mária. Ma jelenék, majelen:

Eznap Christus születék, Máriától származék, mag-

nélkül fogontaték. Im jelenék, kit szűle Szűz Mária. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt szült szűzen az Szűz Mária: Bé-tölt azért Gábriélnek mondása. Örüllyünk, vigadgyunk, Szűztől Isten születék, vészszó szál virágozék, kit irgalma engede az Istennek.

M A S.

In Natali Domini, &c.

SZületésen Istennek, az Angyalok örülnek, és vigan énekelnek. Ditsőség edgy Istennek. Az Szűz Istent fogada, Szűz szűle ez világra, és szűzen meg-marada.

Szent Angyal menyből hirdet, Pásztoroknak örömet, Christusnak születését, és nagy gyönyörűségét. Az Szűz Istent, &c.

Született Emmanuel, kit meg-monda Gábriél, bizonyit Ezechiel, Attyától származék El. Az Szűz Istent fogada, &c.

Ez nap Christus született, Máriától Szűzen lett, kit férfiú nemismért, ma minékünk meg-jelent. Az Szűz Istent, &c,

Királyok őt imádgyák, és meg-ajándékozzák, az Királyoknak Urát, szentségét magasztallyák. Az Szűz Istent fogada, Szűz szűle ez világra, és szűzen meg-marada.

M A S.

EN nagy vigaságos örömet hirdetek: Mert az Christus Jesus Szűztől született, Mennyei Királyunk menynek, földnek Ura, meg-jelenék nekünk.

Nap, hold, és csillagok ragyokván örülnek, nagy örömet

met nekünk azzal jelentnek, emberi állatnak, hogy immár ideje el-jött váltságának.

Dávid nemzetéből lenni profétáltaték: Az mi látáfunkra jászolban téteték, ökör és az szamár, az áldott gyermekre lehelvén ditsirék.

Régen Esaiás ezt meg-jelentette, hogy meg-virágoszik Aronnak veszfzeje: Kinek szép gyümöltse, emberi nemzetet kárhozattól mente.

Eva, és az Adam, az almában önek, kiért ő fiai meg-keferedének valamig Christusnak, ideje el nem jött szent születésének.

Angyalok az égben sereggel rőpdősnek, ékes ditsiretet mondanak Istennek, örömet hirdetnek, s' földi kívánt békefeget embereknek.

Az új tsillag fénlik, és Christust jelentí, és az mi szívünket ő hozzá gerjeszti. Ezt kívánnyák vala az régi Sz. Atyák idvölseget várván.

Azért mi-is néki mindnyájan örvendgyünk: Születet Christusnak új éneket mondgyunk. Az Sz. Angyalok-kaledgyütt vigadozván: Alleluját zengjünk.

M A S.

EZ nap nekünk örvendetes nap, bizony vigaságnak napja. Mert született Uraknak URA, és Királyoknak Királya. Méltó azon álmélkodni, hogy Isten akart születetni, és hozzánk hasonló lenni.

Tsoda dolog, új, és hallatlan világ kezdetitől fogva. Hogy cizta Szűz fiát fogadna, és szűzességében maradna.

na. Szűzességem megtartatott, Christus Királyt földre hozott, és úgy megmenté ez világot.

Edes Jესus, ó mi Istenünk, add hogy újonnan születessünk. Ne szenvedd hogy bűnben heverjünk, és mosd el rűtségátrolunk. Az te szent születésedért, ne bűntess minket bűneinkért, és add életünknek jó végét.

Bűnös népek hozzádfolyamunk, s' irgalmafságodtól várunk. Meg ne vessd az te népedet, nyújtsd hozzá szent kezedet. Es meg-emlekezzél rolunk, minden világból ki-műlünk, legyen szent Országod helyünk.

M A S.

In dulci jubilo, zenjen vig ének szó. Mi meg-váltónk nyugfzik, *in praesepio*, és fénlik mint az fényes nap, *matris in gremio*. *Alpha est, & O, Alpha est, & O.*

O Jesu parvule, ó kisdéd Gyermetske, Szívünket vigasztallyad, *ó Puer optime*. Minden te javaiddal, *ó Princeps gloria*. *Trabe nos post te. Trabe nos post te.*

O Patris bonitas! Ó Fiunak engedelme! Mi mind elvesztünk volna, *per nostracrimina*, De ó nekünk megnyerte *Cœlorum gaudia*. *Eja qualia! Eja qualia!*

Ubi sunt gaudia? Az mennyei hajlékba, Nagy örömmel éneklik *nova cantica*, mind az mennyei karok, *in Regis curia*. *Eja gloria! Eja gloria!*

M A S.

Ez esztendőt meg-áldgyad; Ez esztendőt meg-áldgyad, kegyelmedből Ur Isten.

Bő firral ékesítsed; Bő firral ékesítsed, te Sz. Jénova Isten.

Tége-

Tégedet áldnak, kik lakoznak ez földnek szinén.
 Es az pusztahelyek is, bőszéggel.
 Halmok áhétozódanak, vig kedvel.
 Boldog kit magadnak választál, Sionnak Királlyá.

190

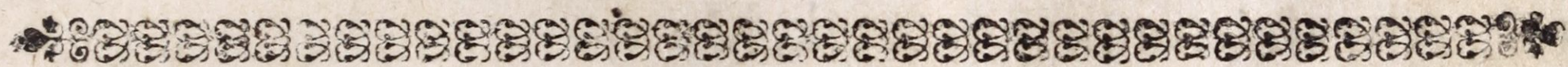
M A S.

Hálát adgyunk mindnyájan az Ur Istennek, ki az
 ő születésével meg-fzabadított őrdögnek hatal-
 maságából.

Hálát adgyunk mindnyájan, &c.

Hálát adgyunk mindnyájan, &c.

Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal: Di-
 tsőség magasságban Istennek.

KIS KARATSONRA VALO DITSIRETEK.

191

Nékünk születék mennyei Király, kit Idvőzítőnek
 monda az Angyal, Új esztendőben mi vigad-
 gyunk, született Jესust mi imádgyunk.

Régen meg-irták ezt az Prophéták, hogy Fiát szülne
 edgy nemes virág, Új esztendőben.

Szűz Máriától Gyermekek születék, de szent Lélektől
 ő fogontaték, Új esztendőben.

Enyoltzad napon környűl mettzeték, az nagy Isten-
 nek törvénye szerént, Új esztendőben.

Nagy hatalmas lő az kisdéd Gyerme-
 nek sok ellenfe

Győzedelmet von az kárhozaton, győzedelmet von
örök halálon, Uj esztendőben.

Nintsen az bűnnek hatalma rajtunk, kiknek az Gyer-
mek léfzen oltalmunk, Uj esztendőben.

Hálát adgyunk az UR Istennek, és Idvőzítő Jესus Chri-
stusnak, Uj esztendőben mi vig.

Ditsirtefség az Sz. Háromság, adgya minékünk szent
ajándékát, Uj esztendőben mi vigadgyunk, &c.

193

M A S.

MEnnyei Király születék, UR Christus nekünk ada-
ték, és Jესusnak nevezteték; Ma az új esztendő el-
kezdeték.

Az áldott mag meg-adaték, kirégenten meg-monda-
ték, Abrahámnak ígérteték, Ma az.

Az fényes tsillag fel-tettzék, Jákobbol világosodék,
ki Bálamtol meg-mondaték, Ma az.

Az nagy Prophéta születék, ki Mojstól mondaték,
Izraëlnek ígérteték, Ma az.

Esaiaától mondaték, hogy az Szűz meg-virágoznék,
és nekünk gyermek születnék, Ma az.

Judából elki-véteték, Király páltza ki-esék, mert az
Christus születteték, Ma az.

Szűz Máriától születék, kigyó feje meg-tőreték, ör-
dőg hatalma rontaték, Ma az.

Christus környül metélkedék, szent vére ki-
taték, világ bűne el-mofaték, Ma az.

nk le-t

Azért

Azért ez szent innepekben, vigadgyunk új esztendőben, örvendezzünk mi szívéinkben, Ma az új esztendő el-kezdeték.

Bizodalmunktsak Istenben, légyen Christus érdemében, örüllyünk ez esztendőben, Ma az.

Hadgyuk hátra bűneinket, jobbitsuk-meg életünket, engesztellyük Istenünket, Ma az.

Mikor ez élet el-múlik, és ez világ végeztetik, Christus Urunk meg-jelenik, Ma az.

Akkor mi-is az Christussal, véghetetlen boldogsággal, élünk halhatatlansággal, új esztendőt érünk vigasággal.

Ditsirtefésél Atya Isten, Szent Fiaddal az mennyekben, Sz. Lélekkel egyetemben, áldgy-meg minket ez új esztendőben.

194. M A S.

MEg-tellyefité az Atya Isten, Szent Igéretit bé-tölte szépen, Uj esztendőben mi vigadgyunk, születet Jesust mi imádgyuk.

Im hozzánk küldé szentseges Fiát, annyának választá az Szűz Máriát, Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Tsuda-képpen értünk születék, az Sz. Lélektől mert fogontaték, Uj esztendőben, &c.

Hideg időben születése lön, az barmok jászla ő böltsője lön, Uj esztendőben, &c.

Az Gyermekek Jesus fel-nevekedék, és ember korra hogy nevekedék, Uj esztendőben, &c.

Enene monda fok hatalmafság, az halál, ördög, hitetlen világ, Uj esztendőben, &c.

Látván őket értünk meg-veré, nagy erejeket fémivétévé, Ujlesztendőben, &c.

Támadgy mellénk most is Ur Isten, és uralkodgyál ellenfegiden, Ujlesztendőben, &c.

Verd meg őket te vas veszfzöddel, szájadbol származott drágaigéddel, Ujlesztendőben, &c.

Adgyunk hálát az jó Istennek, Atyának, Fiunak, és Sz. Léleknek, Ujlesztendőben mi vigadgyunk, születet Jesust mi imádgyuk.

195

M A S.

CYermek születék Bethlehemben, az időben. Kín-örül az Jerusalemben: Ez új időben, mi is örüllyünk született szép Jesusnak.

Emberi testet fel-véve, Atya Istennek Igéje.

Gábrieltől izenteték, Szűz fogadá ő szent Fiát.

Szűz Máriától születék, Férfi mag nélkül adaték.

Az kigyónak mérge nélkül, Az mi vétünkbold származék.

Hozzánk testben hasonlatos, Tsak hogy bűn nélkül ő vala.

Minket bűnös embereket, Magához hasonlatossá tón.

Mefzűnnen Bóltsek jóvének, Aranyat, Tömjént, Myrrhát hoznak.

Örömmel hozzá bé-mennek, Köszönnék az időben.

Ezen való örömünkben, Hálát adgyunk Ur Istennek.

Ditsirtefsék Szent Háromság, Atya, Fiu, és S. Lélek.

M A S.

M A S.

GYermek születék Bethlehemben, kin örül az Jeru-
salem, kin örül az Jerusalelem.

Emberi testet fel-vőve, Atya Istennek, &c.

Ismét meg így:

GYermek születék Bethlehemben, kin örül az Jeru-
salem, örvendezzünk, és vigadgyunk az új eszten-
dőben.

Emberi testet fel-vőve, Atya Istennek, &c.

Nagy Karátson Innepében így mondgyák.

GYermek születék Bethlehemben, Az időben; Kinn
örül az Jerusalelem: Örvendezzünk mi szívünkben,
Atya Istennek, ez Innepben, újditsirettel, Jesus Christust
mi tiszteljük az Sz. Lélekkel.

Emberi testet fel-vőve, Az időben, &c.

M A S.

DAvidnak ő városában, születék Bethlehemben, mi
váltságunk az jó Jesus, Ditsirteflek az Ur Isten.

Szép Szűz Anyától születék, mert meg-hirdettették,
hogy ő lenne az nagy váltság, Ditsirteflek az Ur Isten.

Kigyónak fulánkja ellen, születék büntelen, öltözik az
mi testünkben, hogy lenne áldozat bűnünk ellen.

Ez fekszik szoros jászolban, szénán kemény ágyon,
de hatalma véghetetlen, mert ő országol minden népe-

ség őtet meg-veté, és végre meg-ölé, de az vala-
as Ur, ki Attyánknak meg-engesztelé.

me zűnnek Bóltsek jövénnek, őt ajándékozá, aran-

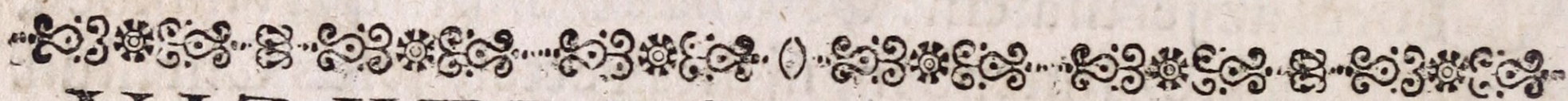
nyal, drága kenettel, tömjénnel, vallással, imádással.

Hogy kedvesé Sz. Atyánál, minket ő fiait, és részese
menyországban, koronázza az nagy dicsőségben.

Ez Jესusnak születésén, immár most örüllünk, és dicsirjük Sz. Atyánkat, hogy értünk adá áldott Sz. Fiát.

Atya Isten telégy áldott, most és mind örökké, szent
Fiadért mi könyörgünk, bátoríts minket az szent Lé-
lekkel.

Atya Isten ditsirteffek, most és mind örökké, Sz. Fiad-
ért, áldgy-meg minket, és vigy-bé az te nagy örömöd-
ben.

VIZ-KERESZTRE VALO
198 DITSIRETEK.

NAgy hálát adgyunk az Atya Istennek, menynek
és földnek Sz. Teremtőjének, oltalmazónknak,
kegyes életőnknek, gond-viselőnknek.

Hálátenéked menybéli nagy Isten, hogy szent Igédet
adtad mi elménkben, és hogy ez által vészisméretedben,
te kegyelmedben.

Az romlás után nem hagyál bűnünkben, az te fiadat
igéréd igédben, hogy botsátanád őtet miközinkben, az
mi testünkben.

Meg-emlekezzél Isten befzédidről, és hozzánk való
kegyelmességedről, bizonyosságot től menyből szent
Fiadról, Christus Jefustól.

Ez az Messiás kit én meg-igérttem, én beszédemet
mostan

mostan bé-töltöttem, és csak ez által meg-engefzteltetem, és meg-békéltem.

Minden emberek ötet halgassátok, a' mit parantsol azt tselekedgyétek, hanem hallyátok mind el tévelyedtek, és mind el-vefztek.

Felleges Isten tenéked könyörgünk, hogy meg-mutassad Sz. Fiadat nekünk, hogy ötet látván mi benne bizhassunk, idvözülhessünk.

Adgyad hogy lássuk az világosságot, te szent igédet az edgy igazságot, az Christus Jefust örök vigaságot, és boldogságot.

Esne ismérjünk többet az Christusnál, ne szerethessünk többet az Jefusnál, maradhassunk-meg az Sz. Fiaddal, Christus Urunkal.

Adgy igaz hitet az te Sz. Fiadban, és jó életet minden utainkban, és vigy-bé minket az te Sz. Lelkessel, az boldogságban.

Ditsőség néked menyben örök Isten, ki ditsirettel az te szent igédben, Christus Jefusban mi idvözítőnkben, és Sz. Lélekben.

M A S.

S Emmiből teremté az UR Isten az embert, de meg-váltá tulajdon ő magával, kik hisznek az ő Nevében.

Testet ő reá-vőn, ő magát meg-alázván, és ekképpen minket fel-magasztalván, kik hiszünk az ő Nevében.

Az áll az Irás, hogy valaki ő benne hiszen, nyilván örök életet vész, és pokolban nem megyen.

Christus, ugy mond, csak az mi Közben járunk,

magunk, útunk, és mi életünk, valakik ő benne hiszünk.

Ne

Ne bizzunk emberben, érdemünkben, téteményünkben, mert nem megyünk-bé az örök életben, ha nem bizzunk Istenben.

Változó az ember, minden tselekedetiben, de változhatatlan az Ur Isten, minden ő beszédiben.

Semmit mi ne féllünk, kik tisztán ő benne bizzunk, és ekképpen minden jót tselekedgyünk, mert örök életet vészünk.

199.

M A S.

Mikor CHRISTUS Bethlehemben, születették szégyességben, az jászolnak közepiben, Herodes Királynak idejében.

Az magas égen tsillaga, meg-jelenék szent zászlója, Bóltsekláták Perfiába, nem nyughatának ő hazájokba.

Támadatrol indulának, Jerusalembé jutának, Király Christusról tudakozának, hol született volna így szólnának.

Támadatról ő tsillaga, jelent nekünk szent zászlója, jöttünk azért ez országra, őtet meg-keresni s' imádnia.

Herodes halván el-rémüle, Jerusalembé fel-zendüle, Papokat hamar bé-gyűjtete, Christus születéséről értekezék.

Erre Papok azt felelék: hogy Bethlehemben születnek, mert ekképpen ők olvasták, könyvében Micheás Profétának.

Ugy-mond te-is kis Bethlehem, nem vagy kisebb én feregem, fő városimnak, mert Vezérem, te belőled jó ki én Hertzegem.

Származik ki Sidoságra, népem előtt Hadnagyságra,
hiveim

híveim közt Királyságra, hogy legyen út örök boldogságra.

Szive Királynak retteg vala, titkon Bóltseket hivata, szorgalmatoſſan kérdezi vala, tsillag támadásán így szól vala.

Ezentúl már el-mennyetek, szorgalmatoſſan kérdezétek, az Gyermeket meg-keressétek, és mikor őtet meg-lelénditek.

Nékem mindgyárt meg-mondgyátok, én-is hamar-sággal el-mégyek, az Gyermeknek néki könyörgök, és imádom őtet ti veletek.

Tanátsán Királynak eredének, tsillag után el-menének, meg-álván tsillag örülének, Bóltsek ott edgy házban bé-menének.

Gyermek Jesust ő Attyával, meg-találák Szűz Máriával, imádnak alázatossággal, ajándékoznak drága ajándékkal.

Rajta tsudálkoznak vala, kik ez dolgot látták vala, mindenütt ki hirhedett vala, Gyermek Jesust ditsőitek vala.

Angyala éjel Istennek, meg-jelenék az Bóltseknek, ki ezt monda ne mennyetek, Herodes Királyhoz se térjete.

Hazájokban kézfülének, Herodeshez sem térének, más úton el-eredének, és lón mikor haza érkezének.

I né Istennek Angyala, Josephnek jelenék álmában, kély-fel Joseph hamarsággal, és nagy fietfeggel induly

Az Gyermeket hamarsággal, vedd-fel mindgyárt ő
 Qq annya-

annyával, és fűs hamar Ægyiptomban, légy ott míg meg-mondom hogy térj hátra.

Nagy haddal mert az Herodes, keresi az kis Gyermeket, el-akarja vezteni őtet, azért hamarsággal vedd-fel őtet.

Zuzmaráz és nagy dér vala, az Máriát fel-vőtte vala, az kis Jესus ólében vala, Ægyiptumban őtet vitte vala.

Szivébeu Király háborodék, az Bóltsekre boszszonkodék, hogy tőlök meg-tsufoltaték, azért nagy ferege botsáttaték.

Tartományát Bethlehemnek, nyargallyák az fok feregek, és ólnék fok gyermekeket, hogy Christust meg-ölhetnék közöttök.

Sok gyermeket le-vágának, valamennyit meg-találhatának, kikért attyok anyyok le-borulának, és nagy keservefen-zokogának.

Sirván szegények veszekednek, gyermekekért keseregnek, hideg földre le-esznek, holt elevenen fel-vétetének.

Tagjokat ő magzattyoknak, tsokolgattyák szép fioknak, tsak magokban meg nem halnak, az kegyetlenfégen úgy jajgatnak.

Ur Jესusért őletének, martyromságot szenvedének, menyországban vitetének, örök életben részesülének.

Akkor telég-bé az mondás, mellyet meg-írta e-miás, magasságban nagy kiáltás, hállaték-zokogá-rivás.

Ráchel két fiát sirattya, nem akar vigasztaltatnia,
mert

mert meg-öleték két szép fia, kik ért ő magát halni bot-
tsátotta.

Joseph pedig Máriával, Egyiptomban szép Jéfussal,
lakának mi meg-tartónkal, mind Herodesnek halálá-
iglan.

Joseph azután fel-kele, Názarethben el bé-mene, Ur
Christus fel-nevedék, Sidóságban prædikálni kezde.

Titkát az ő szent Atyának, ki hirdeté Sidóságnak, az
után mindez világnak, mostan nekünk bűnösfiainak.

Kiért néki hálát adgyunk, és örökké magasztallyuk,
szent igéjét meg-fogadgyuk, hogy örökké vele ural-
kodgyunk.

200

M A S.

MI ditsirjuk ez mái napon, nagy tiszta szível az mi
Urunkat, Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Mert minékünk az Szűz Mária, az ő szent Fiát szülé
világra, Uj esztendőben, &c.

Bethlehem városban edgy istállóban, posztóban ta-
karván edgy kisdéd szénán, Uj esztendőben, &c.

Angyalok menyből alá-jövének, szép ditsireteket ők
éneklének, Uj esztendőben, &c.

Ditsőség menyekben az Ur Istennek, békeséglégyen
földi népeknek, Uj esztendőben, &c.

Im az három Bóltstillagot láta, és ő szivőkben gon-
dollyák vala, Uj esztendőben, &c.

Mennyünk-el keressük és meg-tanállyuk, ajándé-
kozzuk mennyei Királyt, Uj esztend. &c.

Jerusalembe mikor jutának, Herodes Király kérdezi
vala, Uj esztendőben, &c.

Mit láttatok? néki felelnek, igen nagy tsudát fényes
tsillagot, Ujcztendőben, &c.

Kisfényesíté Bethlen városát, hol született menyegyei Király, Ujlesztendőben, &c.

Bethlehem városban mikor jutának, térdre esének
Ur János előtt, Ujefztendőben, &c.

Az edgyik tífza szépsár arannyal, ajándékozza meny-
nyei Királyt, Uj esztendőben, &c.

Második mutatá drága kenetet, kívül meg-kennék
Jesufnak testét, Ujlesztendően, &c.

Tömjén illatot nagy tisztefésséggel, kezében nyújtya
az harmadik Bóls, Uj esztend:

Más úton hátra ők meg-térének, miként az Angyal
 nekik meg-mondá, Uj esztendőben, &c.

Herodes Király igen haragvék, sok gyermekeket ö
meg-ölete, Eljefztendőben, &c.

Mi is szenvedgyünk az Úr Jესusért, ki magát adá mi
bűneinkért, Új esztendőben, &c.

Ditsirttsék az Sz. Háromság, hálákat adgyunk az Úr
Istennek, Uj efsztendőben mi vigadgyunk.

VIRAG VASARNAPRA VALO

201

DITSIRET.

Ditsőfség és ditsiret tenéked, Meg-vál-
lyunk, kinek Gyermeki szép fereg me-
éneket.

Izraëlnék te vagy Királlya, és Dávid Királynak n.

zatty a

zattya, ki Atya Istennek nevében, áldott Király hozzánk jöttél.

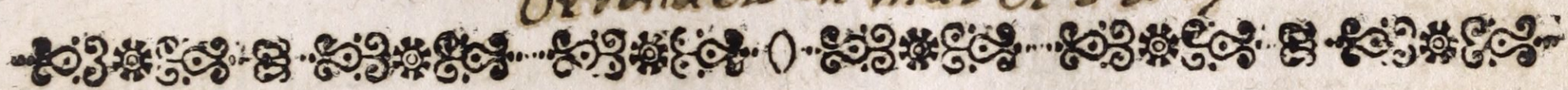
Menyországának szent ferege, mennyekben ditsirnek tégedet, és ez földön való emberek, és minden teremtetett állatid.

Sidóságának ferege, Pálmákkal jövének elődben, azért mi is ditsiretekkel, jelen vagyunk most előtted.

Az Sidók néked kin-vallónak, adának ditsiretnek jegyét, mi immár menybéli Királyunknak, mondunk néked ékes éneket.

Azok kedvesek lőnek tenéked, kellefsék mi ditsiretünk-is, oh kegyelmes Király Christus, kinek minden jók kellene. *202 lásd elől az 32 dik Levelen a Hymnustól kezdve*

Öröndezzen már ez világ

AZ CHRISTUS KIN-SZENVE-

202 DESERŐL VALO DITSIRETEK.

ATyának börtsefege, bizony Istenfege, Christus ember fogaték, vetsernyének idején: Az tanítványitól hamar el-hagyattaték, Sidóknak árul-taték, igen meg-kinzattaték.

Első orán Ur Jesus Pilátushoz viteték, hamis tanúsá-gokkal igen bé-vádoltaték: Artzul és nyakon verék kő-tőzve vífelteték, szent ortzáját pökdösék, menynek rofságát.

nadorán Ur Jesust feszíteni kiálták, tsufolván öl-leték ötet bársöny ruhában: Ó szent fejét liggaták

ővisses koronával, kereszt-fáját viselé az nagy kinnak helyére.

Hatod órán Ur Jესust keresztfára feszíték, kénnya miatt szomjuzék méreggel itattaték, fűgvén az tolvajok közt, hozzájuk hasonlittaték, edgyik őtet káromlya, méltó az kárhozatra.

Kilentz órán Ur Jესus ez világból ki múlték, ő Sz. Atyát kiáltá lelkét néki ajánlá: Szent oldalát edgy vitéz dardával meg-öklelé, föld ottan meg-indula, az Nap meg homályosodék.

Kereszt-fáról levővék Vetsernyének idején, és meg-erőssítették Istennek malasztyával: Illyen halált szenvedé életnek reménsege, ditsőségnék Királya, mert halva fekszik vala.

Complétának idején, koporsóban téteték, Istennek nemes teste életnek reménsege: Kenettel meg-keneték, íráfok bé-telének, légyen emlékezetre Christus az te szent halálod.

Ez szentseges ígéket nagy áhítatossággal, néked Christus mi mondgyuk, kegyes ohajtásokkal: mint ki értünk szenvedél olly nagy buzgosággal, légy nekünk vigasztalónk, halálunknak oráján.

204

M A S.

Ditsiretet mondgyunk Ur Istennek, és ő Fiának Christusnak, ki minket szent halatával szent vérével meg-válta, Jესus irgalmaz nekünk.

Vetsernyének idején, mikoron Christus el-árultatá, vatsorára jöve az Judás, ki Urunkat el-árula, Jესus, &c.

Jesus

Jesus jövendőt hirdete, véle vatsoráló tanítványi-
nak, edgy vagyon tikózzúletek, ki ma engemet el-árul,
Jesus irgalmazz nekünk.

Judás az gonofz hamis Kalmár, békefegrekéré Urun-
kat, ő mint ártatlan bárány, nem tagadá békefegét Ju-
dástul, Jesus, &c.

Akkor való harmincz pénzen, Christus Sidóknak el-
adattaték, ártatlan vétetlen az Christus, kit Judás Si-
dóknak el-árula, Jesus irgalmazz, &c.

Pilátus nagy fel szóval ezt mondá: Semmi bűnt hoz-
zá nem találok, kezét vízbe meg-mosá, Christus Sidók-
nak ki-adá, Jesus, &c.

Gonofz tsalárd hamis Sidók, Barrabást kérik el-eresz-
teni, Christust hamissan vádolják, meg-feszittefsék
mert bűnös, Jesus irgalmazz, &c.

Tolvai Barrabás el-ereszteték, ki méltó vala az ha-
lálra, ez világnak Urát meg-feszíték, ki miatt halottak
támadának, Jesus, &c.

Ditsiret Úr Isten tenéked, ditsiret edgyetlen-edgy Fi-
adnak, Sz. Lélekkel egyetemben, mind örökkön örökké
Jesus irgalmazz nekünk.

207

M A S.

AZ mi Urunk JESUS CHRISTUS, mint szenvedé-
mi érettünk, és fel-támadá nekünk: Jer értsük-
meg Keresztyének, és Istennek nagy irgalmát, tekintsük
meg jó-vóltát. Az bűnnek ő undokságát, az ördögnek-
almát, pokolnak keserves kinnyát, gondoljuk
nehéz

nehézigáját, adgyunk hálát az Istennek, és meg-fzabadí-
ónknak.

Meg-irták Evangelisták, mint Christus az Judás által, szemben szálla halállal: Az Papi Fejekelmeknek, har-
mintz ezüst pénz kedvéért, mint el-adaték árért. Az
fegyveres vitézekből, viteték kötve latroktól, az Caja-
fához fő Paphoz, kinél valának bé-gyűlvün, az törvény
tűdo fő népek, és az meg-aggot vénnek.

Ott ő ellene edgy szivből, hamis tanukat állatni, aka-
ránakálnokul: Ebben függ minden szándékok, hogy
Christust meg-feszíthessék, és földről el-veszthessék.
Nem találhatnak ellene, semmi erősbizonyyságot, azért
dühösen zúgodnak, és kiáltják káromlónak, halálra
méltó bűnösnek, sok őrdöggel tellyesnek.

Artatlan Christus ortzaját, némelylek undok nyálok-
kal, rútittyák pökdőseffel: Némelylek tsapdosásokkal,
illetik tsufbeszédekkel, fanyargattyák veszfzőkkel. Lát-
ván ez dolgot Sz. Péter, meg-győzetik félelemtől, csak
nem szakad el-Christustól, kit meg-tagadá háromszor,
keserves írást bűnétől, az után tön vétkérről.

Pilátus az Christust kérdi, mond meg most nekem ha-
te vagy, az Sidóknak Királya: Es semmi bűnt az Chri-
stusban, halra való nem lelvén, meg-mosá kezét viz-
ben. Artatlan vagyok ezt mondá, az igaz ember vére-
től, tiláfsátok mit miveltek, az kőfség így kiált, mond-
ván: az ő vére legyen rajtunk, és az mi fiainkon.

Meg-ostorozván az Christust, adgya vitézek kezé-
ben, kik kénoznák testében: Azok tsufollyák Urunkat,
vetkeztetik ruhájából, fejét verik nád-szállal. Fel-feszí-
ték

ték Kereszt-fára, keferű mérget etzettel, adának nékie innya, ruhájával ofztoznia, ezt irták feje feliben; Ez az Sidók Királya.

Sok bofszúságos rút szókkal, szidalmazták káromlással, ezt mondgyák tsufbeszéddel: Te vagyé az ki el-töröd, az Istennek nagy Templomát, és harmad nap fel-rakod. Most segéld-meg te magadat, ha Istennek edgy Fia vagy: ha Izraél Királya vagy, szály alá az kereszt-fáról, és mi-is hiszünk tenéked, oltalmazd-meg magadat.

De lám az CHRISTUS szenvedén, nagy sötétség mind ez földön, támadá minden helyen: Hat órától fogva dellyest, mind egész kilenz óráig, éjnek sötétsége lön. Akkoron Jéfus fel-szóval, kiálta Attyához mond-ván: En Istenem, én Istenem, miért hagyál-el engemet? hogy ez szókat így meg-mondá, szent Lelkét ki bocsátá.

Az teremő Christus kinnyát, teremtetett állatok lá-ták, mertim lőnek nagy tsudák: Az Templomnak szép enyészto tarka kárpittya két rőszre, hirtelen el-sza-kada. Az föld refzketvén indulá, az kősziklák repedé-nek, az koporfók meg-nyilának, és holt szentek táma-dának, kik az szent városban menvén, fokaknak jele-nének.

Az Hadnagy ő szolgáival, és az több néppel egyem-ben, igen rettene mondván: Bizony ez kit meg-feszi-ténk, az Istennek Fia vala, de mi nem hiszszük vala. Az Jésep Christusnak testét, szép gyoltsban bé-takar-

gatá, és koporsóban fekteté, kit Pilátus petsételni, parantsolá harmad napig, vitézekkel őriztetni.

Harmaid napon az Máriák, Christust keresik az kertben, koporsóhoz ki-menvén: Az Angyaltul tanittatnak, hogy az élőnek keressék az több meg-holtak között. Ezek onnan visszsa térvén, és Jerufalemben menvén, találák Christust jelenvén, kit imádának rettenvén, kiknek CHRISTUS, ne félnének, hagyá hogy-meg tér-nének.

Az Isten nagy irgalmából, szent Fiát küldé mennyekből, bűnösökért váltságul: Oh melly nagy szerelme innét, hozzánk jelenék Istennek, mint mi kegyes Atyánknak. Ki az bűnben esett embert, vétkekről megdöglött bűnöst, ördögtől el-foglalt adóst, meg-száná rendele orvost, ki által lenne gyógyulás, és bűnből szabadulás.

Az Atya értünk szent Fiát, az Fiu-is önnön magát, adá mint váltság árrát: Sem égen sem pedig földön, nem vala mi bűneinkért, kielegette hessen. Mert az bűnnek undogsága, mi esetünknek rutsága, véghetetlen nagy kinokra, minket kötelezett vala, mivel hogy Istent haragra, fel-inditottuk vala.

No azért mi Istenünknek, adgyük nagy hálát Atyánknak, köszönnyünk az Christusnak: Hogy bűnünket eltörölte, és az ördögöt meg-győzte, ő Attyát engesztelte. Szent vérét értünk ontotta, igazságát ránk ruházta, szent Lelkét belénk óltotta, és magának öröksegűl, meg-szentelt hogy életünkben, néki szolgálly hitből.

M A S.

206 Nota: Menyből jövök most hozzátok, &c.

NO földnek mindennépei, egnek ditsóult feregi, emberek s' minden állatok, jertek ide hol kik vadatok.

En vagyok az Isten Fia, kit Atyaújjal mutata, amaz áldott Sz. Messiás, ki által lőtt az meg-váltás.

Miazoka hátez világ, hogy engem igyüldöz és vág? ilyen háládatlanságot, földön mennyen hol ki látott?

En vagyoké gonosz tévő, Istent Sz. Neve káromló, ilyen iszonyukinokra, világ mint szententiáza.

Nintsen senki immár fohon, ki igaz mellé támadgyon, ilyen méltatlanfogságot, hogy kell szenvednem kinokat.

Az én szerelmes emberen, ki nékem ötte kenyerem, az én kedves tanítványom, im mint lön tsalárd árulóm..

En barátim kik vóltanak, pártot útvén el-hadtanak: Az önnön faját nemzetim, löttének nékem gyilkosim.

Mindenki száját ráthattya, Nevemet pőki káromlya, környül fogot fok nyavalya, kinomat senki nem láttya..

Nofza emberek s' Angyalok, kik eget földet lakjátok, személyetek-meg engemet, ha ki látott illy vert embert..

Nints emberi ábrázatom, rakva fekélyekkel tagom, nintsen helyén tsak edgy tsontom, azt mivelte szörnyűm.

Oh Adám bűnös fiai, hogy nem tudtok engem szán-

ni, kinomat hogy nézhetitek, hogy nem esik-meg szívetek.

Sir énrajtam az hegy és völgy, meg-indult helyéből, az föld, kősziklák meg-repedezének, ez szörnyű dolgon rettegnék.

Sirat engem az Nap és Hóld, nem szenvedheti kinomat, ortzáját homály bé-fogta, teremőjét az-is szánja.

Sirnak az fényes tsillagok, mert szenved teremő Urok, vagyon széllyel bolyongások, mert nintsén igazgatójok.

Oh kemény szívű emberek, de ti még is mit mivehtek? Az ég és föld engem mint szán, csak az ember haládatlan.

Atyám ne rejtse el ortzádat, hogy nem szánod-meg Fiadat, ne folyosítsd ostorodat, inkább könnyebítsd kinomat.

Lám te hozzád éjél nappal, kiáltok teli torokkal, szán-meg ennyi kérésemre, ne hadgy-el szintén ennyire.

Nintsé másút immár soha, ez világ meg-váltására? hogy adod Fiad halálra, és szörnyű baj-viadalra.

Jelentsd meg szivednek titkát, ha meg kell innom ez pohárt, nem tartok ellent jól tudod legyen te szent akaratod.

Mindazáltal kérlek arra, vífely gondot szent Fiadra, nyújts-ki menyből kezeidet, néked ajánlom lelkemet.

T Sudálatos nagy böltseleg, hogy Isten az ember-
ken, környüle bűnösökön, Ditsiret Istennek.

Teremtés előtt jól látá, hogy tőle el-hasonlanék, az
ember és el-kárhoznék, Ditsiret, &c.

Orvosságot azért szörze, mivel az ember élhetne,
és magában elneveszne, Ditsiret, &c.

Fiát az Isten választá, szírméből értünkadá, köz-
zénk ötet el-bötsátá, Ditsiret, &c.

Mennyei kintsét bé-zárlá, és hatalmát néki adá, né-
künk ötet úgy ajánlá, Ditsiret, &c.

Végezé ezt az Ur Isten, Fiát hogy emberi testben, öl-
töztetné mint fegyverben, Ditsiret, &c.

Kezes lévén emberekért, ő tenne elég fizetést, embe-
reknek váltságáért, Ditsiret, &c.

Az fizetés im így lenne, hogy örök kint ő szenvedne,
bünt és halált el-vesztene, Ditsiret, &c.

Ő mindent meg-újítana, helyére és mindent hozna,
kit Adám meg-rontott vala, Ditsiret, &c.

Bajt vina törvény átkával, bűnnel és az kárhozattal,
Istennek nagy haragjával, Ditsiret, &c.

Meg-győzné és el-rontaná, az bünt halált le-tapodná,
poklot és el-kárhoztatná, Ditsiret, &c.

El-jöve azért az testben, Christus érettünk öltözvén,
és érettünk meg-feszítettvén, Ditsiret, &c.

Örök halált, kint szenvedde, törvénynek átkát el-töré,
haragtul minket meg-mente, Ditsiret, &c.

nyira testben kinzáték, ép semmi benne nem tet-
tézék, éppen ő meg-tőretteték, Ditsiret, &c.

Meg-taglák és meg-faggaták, meg-pökdősék és tsu-
folák, szörnyen őt meg-ostorozák, Ditsiret, &c.

Ez világ bűnei soldgya, mint az vizeknek foksága, az
ő fejére borula, Ditsiret Istennek.

Mint az tserép úgy el-száradt, haragnak tüze szent
testét, el-száraztotta tagjait, Ditsiret, &c.

Nintsen ábrázat ő rajta, mint féreg taglásnak miatta,
fetreng az foknyavalyába, Ditsiret, &c.

Az büntetésnek foksága, bűneink számtalen volta,
törvénynek nagy folyósága, Ditsiret, &c.

Igy fizeté-meg érettünk, adóságinkat az Urnak, így
adá meg váltságunkat, Ditsiret, &c.

Kénnyával és halálával, az bünt, poklot, törvény át-
kát, el-rontá az kárhozatot, Ditsiret, &c.

Hogy minékünk békefegy, Istennél gazdag kegyel-
met, és szerzene szép mentfegy, Ditsiret, &c.

Hatalma már az őrdögnek, nintsen mi rajtunk az bűn-
nek, pokolnak és kárhozatnak, Ditsiret, &c.

Az Istennél békefegyben, mi Atyánknak szerelmében,
vagyunk immár jó kedvében, Ditsirte, &c.

Nem félünk az kárhozattul, nem félünk mi az fok bűn-
től, és semmi ellenfegyinktől, Ditsiret, &c.

Diadalmat mert Christusban, vettünk immár mi
ezeken, örül mi lelkünk Istenben, &c.

Tsufollyuk mi-is az halált, tsufollyuk az bünt, az po-
klot, miénk el-hidgyúk az Christus, &c.

Azért halála Christusnak, lón el-rontása pokolnak,
bűnnek az örök halálnak, Ditsiret, &c.

Christussal edgyütt meg-holtunk, edgyütt vele meg-
feszül-

feszültünk, hogy edgyütt véle már éllünk, Ditsiret Istennek.

Az ő halála ereje, immár el-hatott lelkűnkre, diadalunk hogy így lenne, Ditsiret, &c.

Fel-támadása Christusnak, élesztése lőn holtaknak, és szabadság az hiveknek, Ditsiret, &c.

Mert meg-hozá életünket, meg-igazítá így minket, és fel-támasztá lelkűnket, Ditsiret, &c.

Igalsága és életre, minden érdeme ereje, el hatott már milelkűnkre, Ditsiret, &c.

Boszszontsuk az bünttsufollyuk, haláltól már mi ne féllünk, mert nints fulákja jól tudgyuk, Dits:

Bizonnyal immár Christusban, fel-támadtunk mi Urunkban, uralkodunk országában, Ditsiret:

Lelkűnk fel-támad a' bűnből, bizony testünk-is a' porból, fel-támad már a' fokkinból, Ditsiret:

Örökké edgyütt Urunkal, uralkodunk a' Christussal, és élünk nagy vigaságban, Ditsiret:

Ditsiret Atya Istennek, ő edgyetlen-edgy Fiának, ditsiret a' Sz. Léleknek, edgy bizony Istennek.

W

M A S.

211 Lásd a 408. d. l. levelen Magatke

Nota: Atyának böltsesége bizony Isten, &c.

AZ UR Jesus Christusnak kényyát és ő szent halálát, gondold meg te Keresztyén, és szived szerint szánnyad, vedd-efzedbe fájdalmas az ő véres sebeit, melyekkel ő meg-váltá az ő el-veszett népét.

Urunk Jesus Atyától ki-jött ez világra, hogy bujdosó juhait ő maga meg-keresse, igen őket szerette, és magát értek

értékadta, mellyet mint az jó pásztor, halálával bizonyita.

Jesust Judás el-adá harmincz ezüst garason, Isten Fiát úgy adá hogy az embert meg-váltsa, mikor Urunk vatsorált ő szent testét osztogatá, és az ő szent vérével Tanítványit itatá.

Urunk kertben bé-mene edgyütt ő Tanítványival, és Attyának könyörge nagy lelki fájdalommal, haláltul rettegetésben vérrel veritékezék, lásd tekereszttyén lélek szánnyad ő kén-fzenyedését.

Mikor Sidók meg-fogák az mi Idvőzítőnket, éten-ét-szaka huzták és őtet igen verték, kezeit meg-kötöztvén mi mennyei Urunknak, öklelvén és szaggatván őtet igen meg-gyalázzák.

Jesust artzultsapdosák az Añás Pap házánál, és ismét onnét vivék Cajaphás palotájába, két szemeit bé-köték és őtet nyakon verék, undokul pökdösteték igen meg-nevettették.

Pilátushoz őt vivék hohérkezében adaték, oszlophoz kötöztették, meztelen vetkeztették, testéből vér ki-omlék annyira ostromoztaték, szánd ember melly nyavalyás hogy te is kedvében juthafs.

Jesust meg ostromozván edgy székben bé-ülteték, tövisből font koronát ő fejébe tövének, mellyel az mi Urunknak fejét meg-sebesíték, annyira hogy szemei vérrel mind bé-telének.

Pilátus őt ki-vivé az Sidók eleibe, tsudálkozván ezt mondá: Im az ember előttetek, az mi Idvőzítőnkket
annyira

annyira kinzották vala, hogy az emberi kép-is rajta nem tettzik vala.

Feszíts-fel őt feszíts-fel Sidók így kiáltoznak, el hitet- te az népet és Tsászárukra támadt, mi törvényünk ellen-is szollott Isteni káromlást erezd-elő helyébe az gyilkostolvaj Barrabást.

Jesuskivittetvén vallán vivék keresztfáját, ez nagy nehéz terhet alatt gyakorta el-esik vala, az Cyrenébéli Simon kényszerítették Christusnak segélleni viselni az ő keresztfáját.

Es Jesust meg-feszíték, nézzed te Keresztyén ember, kezét lábát által verék, mellyben te vagy nagy vétkes, és meg ne haragitsad te mennyei Uradat, szűny-meg sok bűneidtől, nagy árron téged meg-váltott.

Jesust az keresztfával magassan fel-emelék, ő tetemi ropognak pattognak benne az erek, kit az ő Anyja látván földre el-le-borula, ő szerelmes Fiáért örömeit ő-is meg-halna.

Jesuskét tolvajok közt keresztfára függeszteték, semmi bűne nem lévén latornak nevezteték, némely őtet nevette az keresztfán függésben, mind ezeket szenvedé hogy minket idvőzítene.

Midőn az kinok miatt az Christus Urunk szomjuhoz-nék, méreggel és etzettel hohéroktól itattaték, ő szent Atyát kiálta, de Sidók őt meg-tsufolák, ha az Istennek Fia jöjön-el most és szabadítsa.

Jesus ellenfeleiért ő Attyának könyörge, sok bűnőst s'edgyik latrot kegyelmébe fel-vőve, mindent bé-tel-

Iyesítvén az ő fejét le-ereszté, lelkét el ki-botsátván kit-
fzent Atyának ajánla.

Minden teremtetett állat Urunk halálát sirattya, ő te-
remtő Urokat mindenek szánnyák vala, az Nap meg-
főtétedék kősziklák meg-hasadának, az föld akkor indula
és koporlók meg-nyilának.

Egy vitéz kopiával kereszt-fához járula, és mi meg-
holt Urunknak oldalát által öklelé, Joseph és Nicodém 9
kereszt-fáról ot le-vővék, és nagy szép tisztelességgel ko-
porfóban temetteté.

Christus Urunk halálán kitettzék Isten haragja, mert
ő az mi bűnünket semmi-képpen nem javallya, szerel-
mét ottjelenté idvősségünket kívánja, mert ez végre
ő Fiát értünk halálra adta.

Azért Urunk halálát, és az ő keferves kényyát, szán-
nyuk és azon legyünk kövessük akarattyát, és az ő jó-
vóltáért nékinagy hálákat adgyunk, hog' ő véle egyem-
ben menyországban lakhassunk.

M A S.

*Az Kereszt-fán függő Christusnak hét szavairól.
Ugyan azon Notára.*

EMlekezzünk mi hivek Urunknak haláláról, éret-
tünk lótt kényyáról, kényya közt szavairól, az mi
idvősségünkről, és az mi váltságünkről, és légyünk bizo-
nyosok Christus embersegéről.

Mert ő testben igazán mi érettünk szenvedett, semmi
tündéres testet értünk meg nem öletett, az szép szűznek
méhé-

méhéből az melly szent testet fel-vőtt, az szent irások szerint az test halált szenvedett.

Ennek bizonyására ő szent testi szájával, hét szép drága igéket szólla az kerézfzfáról, kikből minden hiveknek ő szent áldozattyokról, lenne vigasztalások drágalátos szavából.

Első szava Urunknak lőn az ő hohérihoz, Papi fejedelmeknek meg-dühött feregéhez, és ezek után ismét minden fok bűnösökhöz, az kik igaz hit által folyamnak Urunkhoz.

Mondván: Botsájd-meg Atyám mindeneknek vétkeket, mert hatudnák ki volnék nem ölnének meg engemet, sőt ditsőtség Királyt tisztelnének engemet, de így kell ennek lenni hogy meg-tartsam hiveidet.

Másod szavában Urunk szolita ő szent Annyát, hogy mint Fiát szeretné Sz. János tanítványát, tanítvány-is Sz. Annyát tartaná úgy mint Annyát, Anyaszentedgyházáról mutata nagy széppéldát.

Hogy mi hivek mindnyájan ő szent Anya helyében, az Anya-szent-edgyházat segitenők mindenben, mert minket-is mint Anyánk tartaná kebelében, hogy így fel nevednének Urunk ditsőségében.

Harmad szava Urunknak lőn az bűnös tolvajhoz, mondván: Paraditsomban velem jósz ma Atyámhoz, így lesz dolgok mindennek kik-futnak irgalmához, mert ez én áldozatom mindennek kegyelmet hoz.

Negyed szavában Urunk kegyessen szomjuhozza, meg-térését mindennek, mert szent érdeme hozza, em-

beri Nem romlásat felette szánakozza, mond: szomjuhozom Atyám mert akaratod hozza.

Ötöd szava Urunknak mentül nagyobb kinnyában, kiálta ő szent Atyát rettenetes szózatban, Istenem én Istenem miért hagyál el kinomban, nekünk-is példát hagyja, hogy hidgyünk Sz. Atyában.

Hatod szavában Urunk monda: El-végeztetett, Atyámnak decretoma az mint el-rendeltetett, Sz. irásban felőlem az mint fel-jegyeztetett, emberi Nem vált-ságatőlem végben vitetett.

Heted szavában Urunk szép tsendes elméjében, ő szent Lelkét ajánla szent Atyának kezében, mondván: Atyám lelkeimet le-té Fernandez szent kezedben, mert tudom hogy szent testem nem rothad-meg az földben.

Illyen szép hét igéket az életnek Hertzege, Christus Urunk kinnya közt kereszt-fáról beszéle, engedd azért mi Urunk hogy szent ditsőségedre, ez szentseges igéket hidgyük idvőségünkre.

M A S.

Jesus az Kereszt-fán függvén, és teste sebheter lévén, keserves nagy kínai közben, ez hét szót mellyet Jesus szólla, jól meg-gondollyad szivedben.

Első mondása Jesusnak mellyet monda szent Atyának, édes szóval és hiv szível: Botsájd-meg nekik én Atyám, mert nem tudgyák mit mivelnek.

Másodszor gondold-meg irgalmafságát, mellyet latorhoz mutatott, kegyes szóval kinek monda: Bizony te velem lélsz ma, az én Atyám országába.

Har-

Harmadszor gond-viseelését, s' nevedd tsuftságra befédét: Afzfzony ihon az te Fiad János, vedd hozzád Anyádat, s' viseld szorgalmatos gondgyát.

Most halljad negyedik szavát, Christus nagyon kiáltást, Szomjuhozom boldogságát, emberi nemnek kívánván, s' fzegek helyit fel-találván.

Ötödször irgalmafságát, mellyért szolita Sz. Atyát: En Istenem miért hadtál-el engem, mert az mit fzenvedek, mértéke fölött terhel.

Hatodik igen ható szava, mellyet fok bűnös-is hallja, az ő szentseges szájából: Bé-tellyefedtek mindenek, ez orában, jó kedvemből.

Hetedszer, ajánlom Atyám, te szent kezeidben magam, Sz. Lelkedet botsáfd hozzám, az én utolsó óramon, mikor testemtől butszom.

Christus kinnyát kibőtsülli, s' ez hét mondásit emliti, kegyes gondgya arralészén, azon-képpen itt ez földön, és az örök ditsőflegben.

HUSVETRE VALO

214. DITSIRETEK.

ORúly és örvendezz Keresztyéneknek gyülekezeti: Ditsiret UR Isten tenéked.

Mert az JESUS kiáldozék te éretted: Ditsiret UR Isten tenéked.

Fel-támadott, mint meg-mondta: Ditsiret UR Isten tenéked.

Kérjük őtet igaz hitből, tiszta szível: Ditsiret Ur Isten tenéked.

Idvőzítő Christus szűz Máriának szent Fia, engedgy nekünk tiszteffegedre való életet.

Mert tégedillet minden tiszteffség Ur Isten, ki halottaiból fel támadál kegyelmes Király.

Hiszünk tégedet szűz Máriának Fiának, és nagy halált az Sídóktúl szenvednek lenni.

Minden bűneinkért szenvedél Christus, azért néked mindenkoron hálákat adunk.

Tarts-meg minket Ur Isten az igaz hitben.

215

M A S.

CHristus fel-támada, ki értünk meg-holt vala, mi bűnünkért ként vala, minket meg-igazita: Kérünk téged mi Urunk Jesus Christus irgalmazz nekünk.

Edgy Adámnak vétkeért, engedetlenségeért, az alma meg-ételért, örök halált érdemlénk: Kérünk tégedet mi Urunk, &c.

Ott el-vefze szentségünk, és ártatlan életünk, Isteni bőltseségünk, és minden igazságunk: Kérünk téged mi Urunk, &c.

Természetünk meg-romla, szépségünk meg-rutala, nagy bűn ott reánk szálla: Kérünk, &c.

Kiűzeténk az kertből, tiszteffségnek helyéről, ki esénk az épségből, az Istennek kedvéből: Kérünk, &c.

Menyország bé-zárlaté, Adám földre vetteték, hogy ő ott veriteznék, ekképpen kenyért ennék: Kérünk téged mi Urunk, &c.

De irgalmas az Isten, bõlts hatalmas mindenben, okot lele ezekben, meg-szána el-vefztünkben: Kérünk téged mi Urunk Jefus Christus, &c.

Igiretet akkor tón, meg-mentene ördögtől, melly nekünk nagy jó hir lön, mert reménységünk ottlön: Kérünk téged mi Urunk, &c.

Akkor illyen szót szólla, afzszonyi állat magva, kigyó fejét meg-rontya, mert őt kigyó meg-tsalta: Kérünk téged mi Urunk, &c.

Sokefztendő bé-telék, az magzat meg-adaték, Szűztől Gyermekek születék, Jefusnak nevezteték: Kérünk téged mi Urunk, &c.

Ez Gyermekek lön hatalmas Isten, ember és igaz, mindenekhez irgalmas, sok gonosztul oltalmaz: Kérünk téged mi Urunk, &c.

Testben értünk meg-hala, bűntelen nagy kint valla, harmad nap fel-támada, minket meg-vigasztala: Kérünk téged, &c.

Edgy embernek vétkeért, estünk vala haragban, az Christusnak kedveért, esünk nagy boldogságban: Kérünk téged, &c.

Ellenségünk meg-romla, Lucipernek tábora, halál az bűnnek soldgya, az törvénynek hatalma: Kérünk téged mi Urunk, &c.

Immár nekünk tisztartónk, Isten előtt szószóllunk, egyedül közben járónk, edgyetlen-edgy oltalmunk: Kérünk téged, &c.

Nintsen nekünk felelmünk, semmi nyomoruságtul, kárhozattul, ördögtül, és az testi haláltul: Kérünk, &c.

Már

Már mi-is feltámadgyunk, minden gonofzt el-hadgyunk, igazságnak szolgályunk, és az bűnnek meg-hal-lyunk: Kérünk téged, &c.

Hálát adgyunk Istennek, mi édes Mesterünknek, és Sz. Lélek Istennek, mind örökkön örökké: Kérünk téged mi Urunk Jesus Christus irgalmazz nekünk.

216

M A S.

A Z O N N O T A R A.

CHristus fel-támada, mi bűnünket el-mosá, ő szent vére hullása, lón vétünknek romlása, Tsak ő nekünk az Atya Istennél kedves szó-szollónk.

Istennek bõltsefege, hozzánk való szerelme, jelenék ditsõsége, el-rejtett nagy kegyelme, Tsak ő nekünk az Atya Istennél, &c.

Nagy lón Adámnak vétke, mellyet halál követe, parantsolatnak szegése, mindeneket sebhete, Tsak ő nekünk az Atya Istennél, &c.

Az kegyelmes UR Isten, kenyerûle emberen, hatalmat von ördögön, mi nagy ellenfegünkör, Tsak ő nekünk az Atya Istennél, &c.

Lón első öröm mondás, Adámnak nagy vidulás, elvesetnek támadás, el-törötnek ujulás, Tsak ő nekünk, &c.

Hûn az ember Istenben, ő nagy ígéletiben, hozzá való kedvében, bizik nagy szerelmében, Tsak ő nekünk az Atya Istennél, &c.

Christus ártatlan bárány, ki mi értünk áldozván, bűnünk bõl szabadítván, és életre újitván, Tsak ő nekünk az Atya Istennél, &c.

El-

El-vővé halálunkat, ő meg-töré poklunkat, megszerzé országunkat, mi nagy boldogságunkat, Tsak ő nekünk az Atya Istennél, &c.

Ez az nagy irgalmafság, mondhatatlan vigaság, ki vala halhatatlanság, lőn értünk szidalmafság, Tsak ő nekünk az Atya Istennél, &c.

Tsudálatos had vala, hol az élet meg-hala, de nagyobtsuda vala, hogy ő fel-támadt vala, Tsak, &c

Szenvede mi bűnünkért, vérét ontá vétünkért, meghala mi érettünk, fel-támadá minékünk, Tsak, ő nekünk az Atya Istennél, &c.

Hallyunk-meg bűneinknek, véget vefsünk vétünknek, élyünk mi új életnek, adgyunk hálát Istennek, Tsak ő nekünk, &c.

Méltó azért vigadnunk, mi szivünkben örülnünk, Christ9 Jesust ditsirnünk, és őt fel-magasztalnunk, Tsak ő nekünk, &c.

Ditsirtefsék szivünkben, Szent Háromság mennyekben, vallyuk Istent éltünkben, maradgyunk-meg az hitben., Tsak ő nekünk az Atya Istennél kedves szó-fzólunk.

M A S.

UGYAN AZON NOTARA.

CHristus fel-támadá, nekünk örömet ada, verereánk áráda, haszna rajtunk maráda, Nyerj irgalmat közben-járó Jesus Christus Sz. Atyád előtt.

Christus meg-holt bűnünkért, fel-támadott életünkért, mi vigasztalásunkért, és igazulásunkért, Nyeri irgalma közben-járó, &c.

Tt

Chri-

Christus kinnya érdemünk, szent halála váltságunk, vere ártatlanságunk, és fel-költé vigaságunk, Nyerj irgalmat, &c.

Ez az Isten Baránya, váltságunknak aranya, halálunknak halála, az kigyónak rontója, Nyerj irgalma közben-járó Jესus Christus, &c.

Az ő fel-támadása, lőn pokolnak romlása, az ő örömmondása, lelkünknek vidulása, Nyerj, &c.

Ez lőn az örömmondás, és az meg-vigasztalás, hogy az egy fel-támadás, lőn az meg-boldogulás, Nyerj irgalmat közben-járó, &c.

Ő meg-mente bűnűnkől, az törvénynek átkátul, Istennek haragjátul, az ördögtől pokoltul, Nyerj irgalmat közben-járó, &c.

Azért mi-is bűnűnkől, fel-támadgyunk vétünkől, ez világi kinünkől, és mi nagy halálunkból, Nyerj irgalmat közben-járó, &c.

Közben-járó Christufunk, Atya Istennek Sz. Fia, kérjed te Sz. Atyádat, hogy idvőzitsen minket, Nyerj irgalmat közben-járó Jესus Christus Sz. Atyád előtt.

218

M A S.

Christust meg-feszíték, kegyetlen Sídó népek, ki mi értünk születék, menyből nekünk adaték, Kegyelmes Christus irgalmaz nekünk.

Halálának utánna, harmad nap fel-támadá, hogy mi értünk meg-hala, örök halált meg-ronta, Kegyelmes Christus, &c.

Régen azt befzélleték, Prophéták azt hirdették, hogy

az Christus születnék, értünk meg-felzittetnék, Kegyelmes Christus irgalmazznékünk.

Tanittatunk Istentől, ne rettegjünk pokoltul, és ne félljünk ördögtől, meg-rontaték Istentől, Kegyelmes Christus, &c.

Vagyon nagy bizodalunk, mert mi-is fel-támadunk, Christussal uralkodunk, véle őszve vigadunk, Kegyelmes Christus, &c.

Szégyent nagyot vallottak, érdemekben kik biztak, mert Christust meg-tsufolták, halálát meg-rutolták, Kegyelmes, &c.

Sokan biznak magokban, kik nem biznak Christusban, tévelyegnek útokban, részeg nints menyországban, Kegyelmes, &c.

Vigaságunk nagy volna, ha Christust hitték volna, bűnbotsánattya volna, Istennél téfzek volna, Kegyelmes Christus, &c.

Reménységünk nagy legyen, hitünk gyűmölsős legyen, más Istenünk ne legyen, melly pokolra ne vigyen, Kegyelmes, &c.

Ezt Sz. Máthe meg-irta, hogy Christus meg-fárada, figefát meg-átkozá, mert gyűmültse nem vala, Kegyelmes Christus, &c.

Az Christus fel-támada, minket igen biztata, imádkozni tanita, kifiztet ne találta, Kegyelmes, &c.

Szálla-le az pokolra, fokaknak váltságára, poklot hagyá bánatban, mert nintsen bizodalma, Kegyelmes Christus, &c.

Igafságot fzeressünk, hamiságot ne tegyünk, szegényeket

nyeket segéllyünk, Christus nevét ditsirjuk, Kegyelmes Christus irgalmazz nekünk.

Téged kérünk UR Isten, adgy hitet mi szivünkben, hogy bizzunk te nevedben, és légyünk szerelmedben, Kegyelmes Christus irgalmazz nekünk.

219

M A S.

CHRISTUS fel-támada igazságunkra, útat szerze menyországgra, örök boldogságra.

Az első Atyánkban mind bűnben esünk, az Istennek jó kedvéből ottan el ki-esünk.

De az Christus Jesus kedvében ejte, emberre lön és az bűnnek ottan véget vete.

Mindez világ terhét vállára vővé, az hatalmas Atya.

Oruognak hatalma valami rajtunk, mert mind az első emberrel az almában öttünk.

Mind az alma miatt fogunk meg-vásekk, reánk szálla az nagy bűnért minden keferűség.

Gyűlölség, irigység, minden kevélység, fáradságos nagy fokmunka, és minden betegség.

De lám ezt nem érti az háládatlanság, emberekre honnan szállott ennyi nyomoruság.

Azért nem fogadgya Istent beszédét, jóra intő szent igéjét, Christus idvősségét.

Christus fel-támada igen kiáltjuk, de az bűnnek undokságát mi meg nem utálljuk.

Tudván az bűnben élünk semmit nem félünk, azért az Christus halála nem használ minékünk.

Támad-

Támadgyunk-fel testben azért az bűnből, ki miatt ki-rekesztetünk az nagy ditsősségből.

Vegyűk nagy jó kedvel Christus jó voltát, Atya Isten előtt való kedves áldozattyát.

Ditsőség mennyékben az UR Istennek, Atya, Fiu, szent Léleknek, mind örökké, Amen.

220

M A S.

Christus fel-támada, ki értünk meg-holt vala, mindennek útat nyita, az örök boldogságra, Irgalmazz nekünk.

Az halállal meg-viva, diadalmat von rajta, kigyó fejét meg-rontá, talpa alá nyomodá, Irgalmazz:

Az törvénynek nagy átka, olly igen vádol vala, de az Christus halála, minket meg-igazita, Irgalmazz:

Oh melly igen nagy vala, az Istennek haragja, melly rettenetes vala, bűnnek számtalan vólta, Irgalmazz:

Kit Christus mikor láta, hogy imádkozik vala, retteg és reszket vala, vérrel veritezik vala, Irgalmazz:

Az Istennek jó-vólta, ő nagy irgalmafsága, veszedelmünket látá, Fiát érettünk adá, Irgalmazz:

Noha büntelen vala, de engedelmes vala, mint szent Atya akarta, méne az áldozatra, Irgalmazz:

Ez áldozat olly drága, olly méltóságos vala, kivel Isten haragja, engeszteltetik vala, Irgalmazz:

Erre senki nem vala, sem találtatik vala, hogy ki elég lótt volna, tsak az Istennek Fia, Irgalmazz:

Jó szemmel néz az Atya, illy kedves áldozatra, kiért irgalmafsága, újonnan reánk szálla, irgalmazz:

Szent testét koporsóba, mint az Prophéta mondgya, nem hagyá ő Sz. Atya, hogy jusszon rothadásra, Irgalmazz nekünk.

Harmad nap fel-támada, mint meg-mondotta vala, kinek fel-támadása, nagy ditsősséges vala, irgalmazz nekünk.

Innep hogy el-múlt vala, Máriák mennek vala, reggel indultak vala, Christus testét-látnia, irgalmazz:

Még el nem juttak vala, igen fietnek vala, az Nap már fel-költ vala, egymásnak mondgyák vala, irgalmazz nekünk.

Vallyon s'kitsoda volna, ki az követ el-vonná, kit Sídók töttek vala, koporsó ájtajára, irgalmazz:

Nézvén az koporsóra, láták hogy nyitva volna, követ el-vonták volna, melly kö igen nagy vala, irgalmazz nekünk.

Bé-menvén koporsóba, egy iffiat láttak vala, ki jobb felől ül vala, fejer ruhában vala, irgalmazz:

Nékik iffiú szóllala, ne féll yetek ezt mondá, kegyessen bátoritá, mert meg ijedtek vala, irgalmazz:

Már fel-támadott vala, ki ott nem leltek vala, Angyal kérdezi vala, hogy miért mentek volna, irgalmazz:

Azon-közben azt mondgya, mennyetek-el azt hagyá, és őt Galilæában, meg-háttjátok azt mondgya, irgalmazz nekünk.

Az Mária Magdolna, mint az Sz. János irja, még az kertben meg-látá, az egy kertész képében, irgal:

Tudákozik nagy firván, netalántám ő volna, ki el-rejtette volna, Christus néki szóllala, irgalmazz:

Hozzá

Hozzá fiet Mária, meg-isméré hogy Ura, az Christus
öt meg-tiltá, illetni ne akarná, irgalmazz:

Igyen írja az Sz. Márk, fel-költét az Christusnak, az
több Evangelisták, irásat bizonyittyák, irgalmazz né-
künk.

Kérjük azért Atyánkat, vegye-el rolunk haragját,
nézze Fia halálát, ditső fel. támadását, irgalmazz:

Adgya szent ajándékát, ismérhefsük jó-vóltát, ért-
hefsük akarattyák, adgyunk néki nagy hálát, irgalmazz
nékünk.

221

M A S.

Christus fel-támadá, mi bűnünket el-mosá, Sz.vére
hullásával, Atyát meg-engesztelé, Irgalmazz né-
künk UR Jesus Christus.

Haragnak vóltunk fiai, Adámnak vétke miatt, de az
irgalmas Isten, Fiát igéré nekünk, irgalmazz:

Ez igéret lön első, öröm mondás minékünk, kit az
Isten Fiáról, igire bűnösöknek, irgal:

Igaz Isten beszéde, igaz ő igérete, hidgyunk az igéret-
nek, mert ez az öröm mondás, irgal:

Vigaságunk nagy vagyon, Christus születésében, de
nagyobnak kell lenni, ő fel-támadásában, irgal:

Fel-támadott minékünk, uralkodik mennyekben,
azokért most könyörög, kik tsak ő benne biznak, irgal-
mazz nekünk, &c.

Hogy bűnünktől ne féllünk, Atya között mi köz-
tünk, halála érdemével, békefeget ő szerze, irgal:

Szent Lélek ajándékát, nekünk nyerte Atyától, ha iga-
zán mi hiszszük, meg-holtát és fel-költét, irgal:

Mert

Mert meg-halabűnűnkért, mint az Sz.írás mondgya, az után fel-támada, mi igazulásunkért, irgalmazz nekünk Ur Jესus Christus.

Támadgyunk-fel már mi-is, most az hitnek általa, hogy az utólsó napon, egyemben támadhassunk, irgalmazz nekünk, &c.

Testestűl és lelkestűl, az örök boldogságra, kit Atya Isten nekünk, ad tsak az Christus által, irgal:

Urunk Christus már nekünk, edgyetlen-edgy szószólónk, folyamjunk tsak ő hozzá, nints kétség idvősségben, irgalmazz:

Adgyunk hálát mi mostan, Christus által Atyánknak, mivel ő uralkodik, mind örökkön örökké, irgalmazz nekünk Ur Jესus Christus.

222

M A S.

EMlekezzűnk ez napon, Urunknak haláláról, és fel-támadásáról, néki adván hálákat, Irgalmazz nekünk.

Christus fel-támada, nekünk idvősségűnkre, és fel-támadásával, nekünk hoza életet, irgal:

Ezen mi mind örűllyűnk, az Ur Istent ditsirjűk, és adgyunk nagy hálákat, édes Idvőzítőnknek, irgalmazz nekünk.

Senki emberek közzűl nem találtatik vala, ki meggyőzné az halált, és az örök nagy poklot, irgalmazz nekünk.

Mert mind bűnűsők valánk, mellyekért az nagy halál, rajtunk el-hatalmazék, tömlőtzen bé-foglalván, irgal:
Köz-

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek szent Fia, jött vala ez világra, és bűnünket el-mosá, irgalmazz nekünk.

Az ő szent halálával, erős nagy hatalmával, meggyőzé az nagy halált, és az örök nagy poklot, irgalmazz nekünk.

Szent Oseás Prophéta, ezt régenten meg-irta, hogy Christus meg-tsufollya, ilyen módon az halált, irgalmazz nekünk.

Oh te örök nagy halál, én léfzek te halálod, pokol léfzek te győződ, és kárhozat te rontód, irgal:

Tsudálatos baj vivás, két-fél között ez vala, hogy élet meg-űtközék az örök nagy halállal, irgal:

Christus nagy kint szenvedé, és el-nyelé az halált, tisztes győzödelemmel, nekünk idvősségünkre, irgalmazz nekünk.

Hintik vala régenten, bárány vérrel az ajtót, hogy az meg-ölő Angyal őket meg ne bántathatná, irgalmazz nekünk.

O Törvényben régenten az bárány vér példázta, mi áldott edgy Urunknak drágalátos Sz. vérét, irgalmazz nekünk.

Christus nekünk adaték, igaz húsvéti bárány, ki el-mosa-vérével, ez világnak bűneit, irgal:

Az kik ő benne biznak, nem árthatnak azoknak, sem az meg-ölő Angyal, sem az kegyetlen ördög, irgalmazz nekünk.

Azért jer mi tisztellyük, szivel és nagy örömmel, ez jeles innep napon, kinn értünk fel-támada, irgal:

Mert ő ingyen meg-válta, minket szent halálával, ördögtől bűneinktől, és az örök haláltól, irgalmazz nekünk.

Néki adgyunk ezekért, nagy hálákat örökké, egyetemben ditsirjuk, mondván ilyen szózáttal, irgalmazz nekünk.

Hálálégyen tenéked, mi édes Idvőzítőnk, hogy minket meg-mentettél, minden ellenfeginktől, irgalmazz nekünk.

Adgyad te szent Lelkedet, hogy ezeket hihefsük, és vallhassuk örökké, mindeneknek előtte, irgalmazz nekünk.

Adgyad hogy fel-támadgyunk, mi-is minden bűnünkben, és járhasunk előtted, új életben örökké, irgalmazz nekünk.

223

M A S.

Nota: *Christus fel-támadt igazságunkra, &c.*

HAlá-adásokkal mi énekellyünk, az Atya Istennek hozzánk ő nagy szeretelméről.

Kimikor tekinté bűnös voltunkat, az ő szerető szent Fiát az halálra adá.

Hogy az mi bűneinket el-vennéje, és szent vérével vétünk meg-mosogatnája.

Ki bűnt nem tött vala földön élteben, az Ur Isten mi érettünk bűnné tötte vala.

Hogy mi ő általa meg-igazulnánk, és Isten igazságává ő általa lennénk.

Nem lön itt ez földön olyan áldozat, ki az Istennek előtte oly kedves volt volna.

Mint

Mint az ő Fiának edgy áldozattya, mikor kereszt-fa oltárán érettünk áldoznák.

Akkor nagy bűnünket és halálunkat, pokolbéli ördögnek ő nagy hatalmatságát.

Magas kereszt-fára ő fel-feszíté, mellyben ő az Ur Istennek akarattját tévé.

Christus halál ellen már fel-támada, koporsóból ditsősséggel szent teste ki-jöve.

Miképpen Sz. Dávid meg-irta vala, hogy az felseges Ur Isten Sz. Fiának lelkét.

Pokol sötétségben nem hadnája, sem ő drága szent testének rothadást látnia.

Régen O törvényben Jonás Prophéta, ez ditső fel-támadásnak ő példája vala.

Mikor az Cet-haltul el-nyeletteték, tsuda-képpen az szárazra ő ki-adattaték.

Abrahám Pátriarcha áldozattya, lón Atya Isten Fiának nemes példázattya.

Edgyetlen-edgy Fiát mikor áldozná, fegyverét kezében erőssen meg-fogá.

Es fia helyében kossal áldozék, ki akkoron nem oka nélkül tselekedteték.

Mert O törvénybéli fok áldozatok, tsak az Christus áldozattját példájul jedzették.

Hogy Christus áldozék mind meg-szűnének, mind az O törvényben való nagy fok áldozatok.

Mert ő lón az törvénynek végezete, minden ő benr hívőknek igazulásokra.

Az ő edgyfzer való áldozattyával, meg-szentelé mind azokat kik idvőzülendők.

Es az kik hiendik örök életet, az miképpen meg-igérte örökké meg-adgya.

Azért edgyfzer áldozott bűneinkért, fel-támadott Sz. Pál mondgya, mi idvősségünkért.

Hogy mi reá nézvén ő benne hinnénk, és mind felferkennénk immár gonosz bűneinkből.

Es meg-erőssítenék az mi hitünk, mellyel vallyuk mi testünknek ő fel-támadását.

Ő példájul előttünk fel-támadott, és halálunknak idején reményül adatott.

Illik azért nekünk hálákat adnunk, az felféges Ur Istennek kegyelmességéről.

Es ő szent Fiának Christus Jესusnak, ő szentféges haláláról, fel-támadásáról.

Ki most menyországban Atya Istennél, engesztelünk, esedezünk, és tsak edgy szófzollónk.

Kérjük már mindnyájan, botsáffan nekünk, szent Lélek Ur Istennek bőféges ajándékát.

Kiaz milelkünket igazgathassa, és az örök életnek ő útára tanítsa.

Atya Ur Istennek ő szent Felfége, ditsirtefsék menyországban az ő ditsőfsége.

Es az ő Fiának ő Istenfége, hirdettefsék szent halála, és fel-támadása.

Szent Lélek Ur Istennel egyetemben, velünk légyen ő országamind örökké, Amen.

CHristus az mi bűneinkért meg-hala, hogy minket azoktul meg-szabaditana és fel-támada, hogy nekünk életet hozna, ezen mi mind örüllyünk és az Ur Istent ditsirjuk, hálákat adgyunk, és mondgyuk, All.

Emberrek között az halált senki nem győzhette vala, ezt mivelék az mi bűneink, mert senki bűn-nélkül nem vala, kikért szálla reánk az halál és rajtunk el-hatalmazék, országában fogságban tartván, Alleluja.

Jesus Christus Istennek Fia, ki ez világra jöve, és az bűnt rólunk el-vővé, halálának erejével, és hatalmával mondván, oh halál léfzek te halálod és pokol léfzek te emésztd, Alleluja.

Tsüdalatos had vala ez, az halál és élet között, az élet kerefztet vifele, és az halált el-nyelé, ezt régen meg-mondta vala, az irás hogy meg-emésztenék, az halál győzedelműnkre, Alleluja.

Christus igaz Húsvéti Bárány, Istentől nekünk adattott, hogy ő ez világnak bűneit, el-vennéje ő halálával, kik ezt hiszik, azoknak, az ördög semmit nem árthat, mert ajtójokat meg-vérezték, Alleluja.

Jer tisztellyük ezzel az Christust, lelkünknek nagy örömével, mert ő az ő szent halálával minket meg-szabadított, ördögtől és haláltul, és az mi nagy bűneinktől, kikért mi neki nagy hálát adgyunk, Alleluja.

Mondván: hála legyen tenéked, teremő mi édes Urunk, hogy minket meg-szabadítottal, minden ellenfeginktől, és kérünk adgyad nekünk, hogy ezt bizonyyal hihefsük, és vallhassuk mind örökké, Alleluja.

Christus fel-támada, mi bűnünket el-mosá, és kiket
ő szerete, menyországban fel-vivé, Ur Isten meg-
váltá mind ez világot szent halálával.

Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada, mi-is
ötet ditsirjük, vigaságos énekekkel, Ur Isten meg-váltá
mind ez világot szent halálával.

Koporsóban fekvők harmintz hat oráiglan, az után
fel-támada, kit fel-költe szent Atya, Ur Isten meg-váltá
mind ez világot szent halálával.

Christus fel-támada, nekünk példát úgy hagyta, hogy
mi-is fel-támadgyunk, véle őszve vigadgyunk, Ur Isten
meg-váltá mind ez világot szent halálával.

Oh jóvendő szent Biro, ki Atya képpen vagy ható,
itillyed ez világot, jókat és gonoszokat, Ur Isten meg-
váltá mind ez világot szent halálával.

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek Sz. Fia, kér-
jed te Sz. Atyádat, hogy idvőzitsen minket, Ur Isten
meg-váltá mind ez világot szent halálával.

Miden Vers után ezt-is iterálhatni.

Már mi mind örüllyunk, mert haragban kik voltunk,
minket meg-békéltete, Christus edgy reménységünk, ál-

M A S.

JESUS CHRISTUS mi Meg-váltónk, haláltól meg-
mentónk, ki fel-támadtál minket meg-szabadítál, Ir-
galmazz minékünk.

Ki

Ki az te szenvedéssíddel, Atyád engeszteléd, engedelmeddel nekünk kegyelmet nyertél, Irgalmazz minékünk.

Az bűn ördög pokol az halál, vadnak hatalmadban, meg-fabadítod az te benned bizókat, Irgalmazz minékünk.

225

M A S. N. K. T.

OH JESUS mi Ildvőzítőnk, kiben vagy on hitünk, ki miértünk születél, és nagy halált szenvedél, Irgalmazz minékünk.

El-vővéd rolunk haragját, az te szent Atyádnak, vérednek hullásával, men engeszteléd hozzánk, Irgalmazz minékünk.

Az ördögnek tömlőtzeből, ki-vővél az bűnből, az halál köteleből, meg-mentél az rabságból, Irgalmazz minékünk.

Te bűn-nélkül születettvén az Szűznek méhéből, értünk válladra fel-vőd az mi adótságinkat, Irgalmazz minékünk.

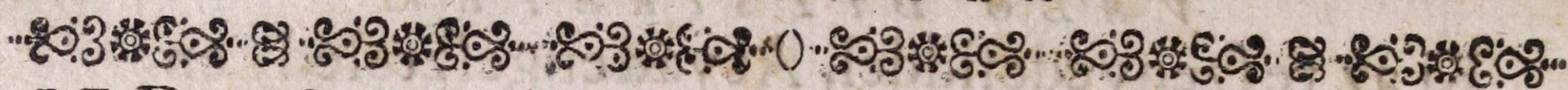
Bűnön, poklon és halálon birodalmod vagy on, az élet és kegyelem tsak te kezedben vagy on, Irgalmazz minékünk.

Kérünk téged azért mostan, tekints reánk menyből, kik hozzád esedezünk, és se [?] várunk, Irgalmazz minékünk.

URUNK

URUNK MENYBE MENE-

TE LIRE VALO

228 DITSIRETEK.

CHRISTUS menyben fel-méne, nekünk helyet fzerzeni, űl Atyának jobbjára, lőn mindeneknek Ura, CHRISTUS űl Atyának menyben jobbjára, és uralkodik.

Christus meg-holt bűnünkért, fel. támadott életünkért, meg-jelenék Péternek, és több tanyitványinak, Christus űl Atyának, &c.

Negyven napon lőn vélek, őket meg-vigasztalá, nagy fok bizonságokkal meg-itélni jelenté, Christus űl Atyának menyben, &c.

Nékik meg-parantsolá, hogy ők Jerusalemből, addig elne mennének, mig szent Lelket vennének, Christus űl Atyának, &c.

Fel-mégyek én Atyámhoz, ti kegyes Atyátokhoz, fel-mégyek Istenemhez, és az ti Istentekhez, Christus űl Atyának, &c.

Néktek küldők mennyekből, vigasztaló Sz. Lelket, és tilésztek ennékem bizonságim ez földön, Christus űl Atyának, &c.

Sidó országtól fogva, Samária országig, és mind az széles földnek utólfo határáig, Christus űl Atyának menyben jobbjára, és uralkodik.

Azért ti el-mennyetek mind ez széles világra, hirdessetek

deffetek mindennek az Evangeliumot, Christus űl Atyának menyben jobjara, és uralkodik.

Tanitsátok az népet, őket meg-kerefztelvén, Atyának és Fiunak, Sz. Léleknek nevében, Christus űl Atyának menyben jobjara, és uralkodik.

Az ki hiend én bennem, és meg-kerefztelkedik, nem kárhozik, idvözűl, menyországban vitetik, Christus űl Atyának menyben, &c.

Az ki penig hiend, kárhozatra vitetik, örök tűzre küldeték, kinek vége nem lészén, Christus, &c.

Vagyon nékem hatalmam mennyen, földön, pokolban, és én veletek vagyok mind világ végezetig, Christus űl Atyának, &c.

Hogy ezeket meg-mondá, Jefus fel-emelkedék, és az fenyesköd őtet szemek elől el-vövé, Christus űl Atyának menyben, &c.

Mikor néznek az Christust, menyben el fel-mennie, két Angyalok fejrben, állapának előttök, Christus űl Atyának, &c.

Mondának az Angyalok, ti Galilæabéli, férfiak mit állatok, nézvén az magas menyben, Christus, &c.

Ez Jefus ki tőletek, fel-méne menyországban, ekképpen jó itélni, mint fel-menni láttátok, Christus űl Atyának menyben, &c.

Uralkodik most menyben, rolunk vifel nagy gonddal, esedezik előttünk, az ő Sz. Atya előtt, Christus űl Atyának menyben.

Ofztogattya minékünk, az ő szent ajándékát, kivel minket igazgat, mind világ végezetig, Christus, &c.

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek Sz. Fia, kérjed te Sz. Atyádat, adgyon nekünk Sz. Lelket, Christus űl Atyának menyben jobjára, és uralkodik.

229.

M A S.

* **A**Z Christus menyben fel-méne, nekünk helyet szerzenie, Atyával meg-békéltetne, életre bé-vinne.

* Mert menyből le-szállott vala, minékünk szűletett vala, érettünk szenvedett vala, fel-támadott vala.

* Sokat szenvedett érettünk, fokat nyomorga közötünk, hogy meg-váltana mind bennünk, kik ő benne hiszünk.

Mindennél szidalmasb vala, mindennek szolgája vala, de ő lön mindennek Ura, hatalmas Királlyá.

* Mert menybe el fel-viteték, Atya mellé űltetteték, meny és föld néki adaték, hogy ő uralkodnék.

Ördögön poklon halálon, mennyei hatalmafságon, Urakon és Tsászárokon, hatalmafságokon.

Ne fellyünk immár Atyátul, se törvénynek ő átkátul, haláltul és kárhozattul, meg-mentett ezektől.

De az ő Sz. Atyánkérjük, hogy irgalmazzon minékünk, tegyen jól Fiáért velünk, hogy véle élhefsünk.

* Oh mi kegyelmes Mesterünk, emlekezzél-meg mi rolunk, ki szenvedél mi érettünk, légy jelen mi velünk.

Kilátod menyből éltünket, és nagy keferűségünket, vigasztald az mi lelkünket, hogy hidgyünk tégedet.

Mert azt fogadád minékünk, hogy léfz örökké mi velünk, adgyad szent Lelked minékünk, hogy téged hiszünk.

Es oltalmaz-meg mindentől, Sz. Atyádnak haragjátul, ördögtől és kárhozattól, minden dühösségtől.

Mert meg-esküvél minékünk, hogy meg-adod az mit kérünk, szent Nevedért most könyörgünk, tégy jól itt mivelünk.

Tekints nagy gyarlófáginkra, ez világ tsalárdságára, vigy-bé az nagy boldogságra, te Sz. országodba.

Egyetemben Keresztyének, az Ur Christust ditsirjétek, ő néki hálát adgyatok, fel-magasztallyátok.

Ditsiret legyen Atyának, és ő Fiának Christusnak, és az mi vigasztalónknak, az Sz. Háromságnak.

230

M A S.

AZ CHRISTUS menyben fel-méne, minden egeknek felette, honnét az élet le-jöve, ismét oda méne.

Meg-rontá ellenfegünket, ördögöt, poklot, bűnőket, meg-szerzé idvösségünket, örök életünket.

Az melly testet Szűztől fel-vőn, Istenfeggel edgyesülvén, azon testet fel emelvén, fel-méne mennyekben.

Nó azért mi Keresztyének, vérsünk véget az bűnőknek, éllyünk immár új életet, tegyük jelét hitnek.

Hadgyunk-el minden hivságot, ördögi tsalárdságokat, testünkbeli kívánságot, minden gonofságot.

Hogy mi-is menyben... gyűtt lehetsünk, örökké veled tinesünk, és örvendezhetsünk.

Kérünk mi Christustégedet, botsásd-meg mi bűnünket, vigy-fel menyben veled minket, adgy örök életet.

Ditsőfség legyen Atyának, és ő Fiának Christusnak,
mikegyes vigasztalónknak, az Sz. Háromságnak.

M A S.

AZ Christus menyben fel-méne, hálá legyen az Isten-
nek, hogy minékünk helyt szerzene, Ditsiret Isten-
nek.

Bizonyítá emberfegét, hálá legyen az Istennek, bizo-
nyítá Istenfegét, Ditsiret Istennek.

Úle Atyának jobbjára, hálá legyen az Istennek, hogy
mi értünk könyörgene, Ditsiret Istennek.

Negyven napig vigasztalá, hálá legyen az Istennek,
az ő hűséges szolgait, Ditsiret Istennek.

Kiknek ígéré Sz. Lelkét, hálá legyen az Istennek, hogy
ki nyerné ő Atyától, Ditsiret Istennek.

Világra őket botsátá, hálá legyen az Istennek, hogy
akarattját hirdetnék, Ditsiret Istennek.

Beszédekét erőssíté, hálá legyen az Istennek, követke-
zendő tsudákkal, Ditsiret Istennek.

Azért bizzunk az Christusban, hálá legyen az Isten-
nek, mert mindeneken hatalmas, Ditsiret Istennek.

Könyörög most Sz. Atyának, hálá legyen az Istennek,
és rolunk visel nagy gondot, Ditsiret Istennek.

Ditsirtefsél Atya Isten, hálá legyen az Istennek, Fiu és
Sz. Lélek Isten, Ditsiret Istennek.

M A S.

Christus menyben ma fel-méne, *Alleluja.*
Az mennyei ditsőfségre, *Alleluja.*

Látásara Apostoloknak, *Alleluja.*

Kiknek Angyalok mondának, *Alleluja.*

Ti férfiak mit tsudálkoztok, *Alleluja.*

Az Christus tsuda hatalmán, *Alleluja.*

Ez az mint menybe fel-méne, *Alleluja.*

Igy ismég jö itéletre, *Alleluja.*

Fogságot fogva fel-vivé, *Alleluja.*

Az mennyei ditsősségre, *Alleluja.*

Ő meg-győzvén ellenfegűnket, *Alleluja.*

Meg-adta szabadulásunkat, *Alleluja.*

Nékünk menybe útat fzerze, *Alleluja.*

Mikor fel-méne ditsősségre, *Alleluja.*

Azért mi őt most ditsirjük, *Alleluja.*

Es tsak ő benne örvendezzünk, *Alleluja.*

231. *Ri Baratt*

veket magyaráznák, Iok módon ők szólának, Irgal-
mazz nekünk.

Sok beszéddel szól vala, és bizonyittya vala, hogy az
Istentől volna, mit az nép ott hallana, Irgal:

Dáviddal bizonyitá, Christusnak ő nagy kinnyát, ha-
lálát, támadását, menyben elfel-menését, Irgal:

Hol Atyától nyert Lelket, bővön mostan ki-öntött,
ki felől ígéretet, nag- nekünk.

Ezt hogy hallák
térének, hívének, meg-kerelztelkedének, Irgal:

Ugyan az első napon, térenek-meg nagy fokban, ugy-
mint három ezren, lőnek Christus hitiben, Irgal:

Add

Add nekünk-is Ur Isten, Sz. Léledet éltünkben, dicsirhefsünk tégedet, mind örökkön örökké, Irgalmazz nekünk.

232

M A S.

Pünköszt napja bé-telvén, Jerusalemben lévő Apostolok valának, egyenlő akaratban, Sz. Lélek Istentől Christus igéreti bé-tellyesedék.

Hogy várnák az Sz. Léket, ott nagy hirtelenséggel zendülés lön az égből, mint sebes szél zugása, Sz. Lélek Istentől, &c.

Az zendülés jele lön, el-jövő Sz. Léleknek, és bé-tölté az házat, hol veszteg ülnek vala, Sz. Lélek, &c.

Apostolok látának fok részre ofzlott nyelvet, kik tűzesek valának, és szálla mindenekre, Sz. Lélek, &c.

Bé-telének mindnyájan Sz. Lélek Ur Istennel, s' más nyelven szólnak vala, mint szólniok ad vala, Sz. Lélek Istentől, &c.

Akkor Jerusalemben, nagy fok Sidók valának, Isten felő férfiak, minden nemzetiség közzül, Sz. Lélek, &c.

Ez dolog ki hirdetvén, az fok nép edgybe-gyüle, s, azonnal eszek vesze, halván nyelveken szólni, Sz. Lélek Istentől, &c.

Mind álmélkodnak vala, tsudálkozván mondának, nem de ezek kik szólnak, Galilæából valók? Sz. Lélek Istentől, &c.

Es miképpen vagyonez, hogy halljuk mind ezeket, az mi nyelvünkön szólni, mellyben mi születettünk, Sz. Lélek, &c.

Nagy fok ország-béliek, valának köztök akkor, kik

Pár-

Párthia-béliek, és Médiabéliek, Sz. Lélek Istentől Christusigéreti bé-tellyesedék.

Elám országbéliek, és azok kik lakoznak, Mesopotámiában, környűl való Sidóságban, Sz. Lélek, &c.

Es Capadociában, Pontusban, Asziában, Phrigiában, és az nagy Pámphilia országban, Sz. Lélek, &c.

Aegyiptus országában, Lybia határában, melly közel Cyrenéhez, Romai jóvevények, Sz. Lélek, &c.

Romában lakó Sidók, az Sidó hitre tértek, Creta szigetbéliek, Arabiabéliek, Sz. Lélek, &c.

Ez fok országbéliek, ott ed egymásnak mondának, hallyukezeket szólni, mindaz minnen nyelvűnkön, Sz. Lélek Istentől, &c.

Nagy fel-szóvalkiáltyák, bátorsággal hirdetvén, az felseges Istennek, illy nagy tselekedetit, Sz. Lélek, &c.

Egyetemben mind ezek, ott el-álmélkodának, tsudálkozván ed egymásnak, ezeket mondgyák vala, Sz. Lélek.

Mi akar ez lennie, és némellyek mondának: mind meg-részegűltenek, azért bolondoskodnak, Sz. Lélek Istentől, &c.

Szent Lélek jőj mi hozzánk, tedd edgyesé szivűnket, világosíts elménket, erőssíts-meg az hitben, Sz. Lélek Istentől Christusigéreti, bé-tellyesedék.

233

M A S.

AZ Pünkösztnek jeles napján, Sz. Lélek Isten küldeték, erőssíteni sziveket, az Apostoloknak.

Mellyet Christusigért vala, akkor az Tanítványoknak, menyországban mikor méne, mindenek látára.

Yy

Tűzes

Tűzesnyelveknek szollása, ugy mint szeleknek zúgása, le-szálla az ő fejekre, nagy hirtelenséggel.

Meg-telvén Sz. Lélek Istennel, kezdének szólani nyelveken, mint ő nékik az Sz. Lélek, ad vala szólni.

Örüllyünk azért ő néki, mondván ékes énekeket, felmagasztalván ő nevét, örökkön örökké.

Ditsirtefsél Atya Isten, véle Meg-váltó Fiu Isten, szent Lélekkel egyetemben, mind örökké, Amen.

234.

M A S.

Régi Pünkösztnek idején, jöve Sionból az törvény, az után Christus idején, öröm adaték ő helyén.

Atya, Fiu ajándéka, hiveket menyből meg-szálla, bátoritván vigasztalá, nyelvekkel ajándékozta.

Valamit hirdetnek vala, tsudák erőltik vala, világ gyaláztatik vala, idvőtség adatik vala.

Világ hallá szózatokat, láták Istennek hatalmát, vővők az hivek ajándékát, és birják ő nagy jutalmát.

Szentely-meg most-is Ur Isten, nevedet terjezd Igéd-ben, rontsd-meg az gonoszt erődben, legyünk te veled örömben.

Ditsőtség Atya Istennek, véle Fiának Christusnak, ezeknek ajándékának, az Sz. Háromságnak.

235

M A S.

Pünköszt Nap az Sz. Lélek Ur Isten, menyből alá-küldeték, az imádkozó Apostolokra, kiket ékesite ajándékival, nyelvek értelmével.

Kiknek Christus ezt parantsolá, hogy mennyenek ez széles

szélesvilágra, hirdetni az Evangeliumot, mindenféle nemzetiségeknek és minden népeknek.

Mondván: vegyétek az Sz. Lelket, botsáffatok-meg minden bűnőket, azoknak, kik hiendnek én bennem, tarsáffatok-meg az hitetleneknek, ő gonosz vétkeket.

Es mikor Királyok előtt állotok, és Fejedelmek előtt vadotok, akkor ne legyetek szorgalmatosok, miképpen nékiek felelhessetek, és mint szolhaaffatok.

Küldők tinéktek én Sz. Lelket, és mennyei bőltsefget, kinek ellene nem mondhatnak, és ellene foha nem állhatnak, ez világi urak.

Ditsirjűk az menybéli Ur Istent, az ő nagy kegyelmes-segeért, adgya minékűnk az ő Sz. Lelkét, ékefitse-meg az mi sziveinket, hittel, szeretettel.

M A S.

236.

Spiritus Sancti gratia, &c.

AZ Szent Léleknek kegyelme, Apostoloknak sziveket, bé-tölté az ő kegyelmességével, adván nekik külömb-külobb nyelveket, külömb nyelveket.

Mert Christus nekik azt meg-igéré, mikor menyben ő el fel-méne, hogy nekik az Vigasztalót meg-adgya, az napok után nem sok idő múlva, nem sok idő múlva.

Küldé őket ez széles világra, az Istennek nagy hatalmával, hogy ők az Sz. Evangeliumot, hirdessék minden teremtetett állatnak, teremtetett állatnak.

Monda nekik: Imé vészitek, ez mái napon az Sz. Lelket, az ki meg-jelenti tinéktek, az el-múlt dolgokat és jövődöket, és mindenecket.

Mondván nékik: Midőn vitettek Királyokhoz avagy Fejedelmekhez, akkor ne legyetek szorgalmatosok, miképpen avagy mit kellyen szólnotok, mit kellyen szólnotok.

Mert ugyan azon orában, az én mennyei Sz. Atyám, ad néktek Sz. Lélek bőltsefégét, az kit meg nem győzhet emberi eszeleg, emberi eszeség.

Ditsirjűk azért az Vigasztalót, az igazságrabólts tanítót, ki az Atya és Fiu Istennel, uralkodik mennyei ditsőségben, most és mind örökké.

Azért nagy lelki örömmel, adgyunk hálát mi Istennünknek, ditsirtefsék az ditső Sz. Háromság, kinél vagy on amaz örök boldogság, az örök boldogság.

238

M A S. *Barokk Anonim*

Jövel Szent Lélek UR Isten, lelkünknek vigasága, szívünknek bátorsága, adgyad minden hivednek te Sz. ajándékokat, jövel vigasztaló Sz. Lélek Isten.

Jövel meg-nyomorultaknak, nemes vigasztalója, árváknak édes Atya, tölts-bé firalmas szívünket lelkinagy örömmel, jövel mi lelkünknek édes vendége.

Távaztasd-el mi szívünknek hitetlen főtétsejét, világosíts-meg ránk, mi szívünknek igéjét halhassuk és érthessük, jövel mi szívünknek igaz hitre.

Jövel gerjezd-fel szívünkben, szent szerelmednek tűzét, ronts el az gyűlölséget, hogy mi edgyesek lehessünk Isteni szerelmedben, jövel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyától és Fiutól, mind

örök.

örökké származol, te vagy mi Urunk Christusnak áldott szent igirete, te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te vagy ki az Profétáknak általa régen szóllal, Christust nekünk igirét, te az Sz. Apostoloknak szívöket bátoritád, te vagy erősege minden Szenteknek.

Te vagy az nagy Ur Istennek mennyei ajándéka, igazságnak Mestere, taníts minket az Christusnak igaz ismértire, te vagy az mi lelkünknek bölts tanítója.

Világosítsd meg elménket, hogy hihessük az Christust, edgy idvőségnek lenni, és az áldott Atya Istent kegyes Atyánknak lenni, téged ismérhessünk vigasztalónknak.

Adgyad szent ajándékokat, bátoríts meg lelkünket, hogy vallhassuk az Christust, adgyad hogy mi meggyőzhessük ördögnek tsalárdságát, te vagy mi biztónk, minden oltalmunk.

Biztasd felelmes szívünket, hogy kétségben ne essünk, halálunknak idején, de nagy bátorfággal vigan ez világból ki-múlljunk, jövel Vigasztaló Sz. Lélek Isten.

237 nem Baniáné, hanem Anatólia.

M A S. (Gálus András)

Jövel Szent Lélek Ur Isten, tölts-bé sziveinket éppen mennyei szent ajándékkal, szűbéli Sz. buzgosággal mellynek szentséges ereje, nyelveket edgyező hitre, edgyben gyűjtsd sok népeket, hogy vigan így énekellyenek: *Alleluja, Alleluja.*

Te szentségnek új világa, igédnek vezérly útára, taníts téged meg-ismérnünk, Istent Atyánknak nevez-

nünk, őrizz hamis tudománytul, hogy mi ne tanul-
lyunk mástul, és ne legyen több más fenki, de tsak Chri-
stus kiben kell bizni: *Alleluja, Alleluja.*

Oh mi édes vigasztalónk, légy kegyelmes meg-óltal-
mazónk, hogy maradgyunk dolgaidban, meg ne szün-
nyünk nyavalyánkban, erőddel elménket készíts, gyen-
ge szivünket erőssíts, hogy halál és élet által, hozzád
fiesünk hamarsággal: *Alleluja, Alleluja.*

M A S.

AZ Pünkösztnek jeles napján: Hálá legyen az Isten-
nek. Szent Lélek Isten küldeté: Ditsiret Istennek.

Az Christus hű szolgainak: Hálá legyen az Istennek.

Az ő hű tanítványinak: Ditsiret Istennek.

Kik tiszta és tellyes szivel: Hálá legyen az Istennek.

Edgyben gyűlvén várják vala: Ditsiret, &c.

Rettenetes lönjövése: Hálá legyen az Istennek. Jelen
vólta vigaságos: Ditsiret, &c.

Malasztal őket bé-tölté: Hálá legyen, &c. Igaz hit-
ten erőssité: Ditsiret Istennek.

Azért mi-is Keresztyének: Hálá legyen, &c. Fel-szó-
val őtet kiáltsuk: Ditsiret Istennek.

Oh Vigasztaló Sz. Lélek: Hálá legyen, &c. Világo-
s Sz. Lélek: Ditsiret Istennek.

Lakozzál az mi szivünkben: Hálá legyen, &c. Bűntől
minket oltalmazván: Ditsiret Istennek.

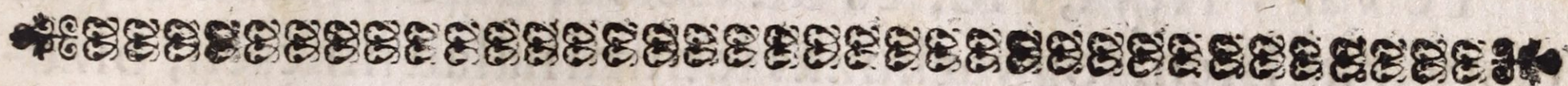
Igaz hitnek vagy Mestere: Hálá legyen, &c. Es béke-
ségnek szörzője: Ditsiret Istennek.

Adgy

Adgy békefeget minékünk: Hálálégyen, &c. Mellyet az világ nem adhat: Ditsiret Istennek.

Ditsirtefsék Atya Isten: Hálálégyen az Istennek. Fiu és Sz. Lélek Isten: Ditsiret Istennek.

SZENT HÁROMSÁG NAP-

J A R A V A L O

240. DITSIRETEK.

Szent Háromság, és tsak edgy Istenenség, kit ember elmé meg nem foghat, tsak hiveknek hitek téged vallhat, edgy Istennek, három személyűnek.

Téged vallunk edgy örök Istennek, kezdet nélkül való természetnek, Atya, Fiu, Sz. Lélek Istennek, állát szerint de edgy Istenfégnek.

Te teremted mennyet és az földet, és ezekben való ékefeget, te Sz. Fiad véreváltott minket, segítségül kik hívunk tégedet.

Szivünkben botsátád Sz. Lelkedet, meg-szentelvén az mi életünket, bátoritván szomoru szivünket, és megtartván mind végig bennünket.

Felseges Isten kérünk tégedet, add ismérnünk az te Sz. Fiadat, magasztalnunk te Sz. Felsegedet, és vehetnünk az örök örömet.

Ditsirteffel tellyes Sz. Háromság, Atya, Fiu, Sz. Lélek Ur Isten, ki magadat nekünk meg-jelented, tarts-meg minket mind végig az hitben.

I Mádunk mi téged Szent Háromság, kiben semmi nem lehet hamiság, hanem csak az Sz. örök igazság, segítségre bizony nagy gazdagság.

Te vagy Atya, Fiu, és Sz. Lélek, három személy de edgy igaz Isten, fogatkozás semminálad nintsen, bizodalunk benned ha nagy léfzen-

Imádunk mi téged Atya Isten, Fiad által könyörgünk szüntelen hogy szent Lelked szivünkben tellyes légyen, erőssökké minket hitbentégyen.

Hitetlenfég nagy vagyon emberekben, fogatkozás szertelen erköltsőkben, rágalmazás számtalan ő nyelvekben, kik az hitet üldözik életekben.

Téged veszünk Ur Isten tanuságul, igaz számot hogy te végy mind azoktul, kik nem félnek az örök kárhozattul, lelkek ellen irtoznak az igaztul.

Ha igazán akarnak itélni, és eszekben jobban ők ezt venni, meg-kellene ez hittel elégedni, tellyes szivel Christushoz ragafzkodni.

Nintsen nekünk hit nélkül idvősségünk, menyországban más által bizony útunk, azért semmi dologban nem bizhatunk, az életből hogy kinevettefsünk.

Folyamjunk már mindnyájan Istenünk höz, békefégre Christusban vigyen minket, jámborságra fordítsa életünket, menyországra visellye mi útunkat.

J Er ditsirjuk mindnyájan Urunkat, az Atya Ur Istent, néki adgyunk nagy hálákat, mint mi kegyes Atyánk-nak,

nak, mert ő minket személyére teremte ékesíte, viseli nekünk nagy gondunkat mint fiainak, azért mi tiszteljük, és fel-magasztaljuk, mondván legyen nagy tisztetség néked áldott Ur Isten.

Jer ditsirjük az Ur Jesus Christust, Atya Istennek Fiát, Máriának szép szülöttét, az mi idvőzítönket, mert ő értünk öltözék emberi ábrázatban, szerete minket és megmosa ő szent vérével, azért énekellyünk, őtet magasztalván, nagy hatalom és ditsőség az mennyei Királynak.

Jer ditsirjük az Sz. Lélek Istent, ki Atyával Fiuval, mindenkor on edgy felsegben egyemben ditsirtetik, biztat minket és meg-szentel mēnyeai ajándékkal, annak-okáért kérjük őtet mint Istenünket, jövel Sz. Lélek Isten, világosítsd szivünket, hogy Urunknak szent igéjét halhassuk és érthessük.

Vigasztalja Sz. Lélek szivünket, és szomorú lelkünket, taníts minket az Christusnak igaz ismémentire, útsad-meg lelkünket hitben és szeretetben, mikoron kezdünk ez világból el-haza menni, erőssíts-meg minket, mindengonosz ellen, hogy lelkünket meg adhassuk vigán az mi Urunknak.

243

M A S.

Idvőz légy örök Ur Isten, ki vagy foghatatlan felsegben, az mēnyeai nagy ditsőségben, Angyaloknak nagy örömökből, és ditsiretekben.

Idvőz légy szentseges Atyánk, ki kegyessen tekintél reánk, örök halálra kik méltók valánk, hogy vétkezék mi első Atyánk, kitől mind származánk.

Zz

Töle

Tőled azért el nem vetél, de minket olly igen szeretél, hogy Sz. Fiadnak nem engedél, ez világra kit értünk küldél, kivel hozzád szerzél.

Könyörül kérünk mi rajtunk, szent igédet adgyad értenünk, honnan téged meg-ismérhefsünk, örökké hogy veled élhefsünk, és örvendezhefsünk.

Idvőz légy Ur Jefus Christus, és mi edgyetlen-edgy meg-váltónk, mi életünk és közben-járónk, szent Atyád előtt edgy szószollónk, és edgy bizodalunk.

Ki szent Atyádnak engedél, érettünk hogy tőle le-jövé, az nagy fogságból el-ki mentél, értünk mert mindent el-fzenvedél, végre meg-öletél.

Tekints-meg édes Mesterünk, ne hadgy bűnünk miá el vesznünk, Sz. hitedet erőllits bennünk, hogy néked mindenben engedhefsünk, és benned bizhassuk.

Mert mitsak te tőled függünk, azért tsak tenéked könyörgünk, hogy életünkben légy mi velünk, és tsak te tőled vífeltefsünk, el ne tévelyedgyünk.

Adgy igaz Fejedelmeket, és Keresztyénbölts Tanítókat, hirdesék akaratodat, és hozzánk való nagy kedvesség, irgálmasságodat.

Idvőz légy Sz. Lélek Isten, ki Atya Fiuval vagy edgy Isten, egyetemben edgy ditsiretben, edgy akaratban és szentsegben, és edgy ditsősségben.

Idvőz légy árváknak Atya özvegyeknek kegyes bírāja, tévelygőknek igazgatója, szomorú sziveknek igazgatója és vigasztalója.

Bátoríts minket hitünkben, adgy szeretetet mi szívünkben, tarts-meg mind végiglen ezekben, hogy mi halá-

halálunknak idejében, ne essünk kétségben..

De mehefsünk az életre, hol Atya Istennek felsége, és az Fiúnak ditsősége, ditsirtetik veled egyetemben, örökkön örökké.

INVOCATIOK AZ ATYA-

244.

H O Z.

HAlgafs meg minket nagy UR Isten, ez mostani nagy szűksegünkbe, és tekints meg minket miéletünkbe, hogy ne essünk ez földön hitetlenségben, ördög kezében.

Mert csak te vagy az világosság, életünkben te vagy igazság, mi sötét szivünkben nagy világosság, és szomorulelkünkben te vagy vigaság, örök boldogság.

Távoztasd tőlünk az hamiságot, add szivünkben az igazságot, és az mielkünkben nagy bátorságot, hogy nyilván el-hihessük az boldogságot, örök országot.

Adgy Sz. Lelket az Tanítóknak, egyetemben az halgatóknak, hogy mint engedhefsünk akaratodnak, ditsirtet mi mondhasunk az te Fiadnak, Jesus Christusnak.

Hála tenéked menybéli Isten, ki vigasztalsz minket életünkben, és el nem hadtz minket nagy szűksegünkben, meg-erősítesz minket az igaz hitben, igiretedben.

245

M A S.

MAgasztallyuk Keresztyének az UR Istent, ki nekünk meg-kegyelmezett nagy jó-vóltáért, bűnünket meg-botsáttya ő Sz. Fiáért, és örök életet ígér, csak az Jesus Christusért.

Oh Istennek hozzánk való kegyefsége, az melly kegyelemnek soha nem lészzen vége, mint ezt meg-bizo-

nyittya az Sz. Pálkönyve, hogy tsak az Ur Jesus Christus legyen az törvény vége.

Botsáid hozzánk kérünk mi vigasztalónkat, hadd indítsakönyörgésre az mi lelkünket, építse és újítsa gyarló szívünket, és elégítse meg bennünk az mi fok szükségünket.

Az meg-szegett nád szálat el ne tördellyed, de sőt az füstölő tsópút ő meg-élefsze, az mi könyörgésünket jó neven vegye, és az örök ditsósságre, lelkünket megszentelje.

Igazgasson minden jóra szent áldása, ne távozzék el mitőlünk vigasztalása, szálljon az mi lelkünkben bátorítása, hogy ne fogjon rajtunk semmit az ördög tsalárdfága.

Ditsirtefsél Atya Isten magasságban, Fiaddal és szent Lelkeddal edgy méltóságban, mi-is hozzád lehetsünk hála-adásban, és láthassunk színről-szinre az örök boldogságban.

M A S.

247 Lásd a 406 di.
Levelet. Alkotás

K Erefztyének kik vagyunk, Istent kérjük adgyon Sz. Lelket, építse mi bennünk az igaz hitet, vallhassuktsak Christusban az idvőséget adgyon szent

szentigeje magalluk, halván és el-hihetsük, hivén meg-tarthassuk és őrizhetsük, rola mind ez világ előtt vallást tehetsünk, benne bizhassunk.

Bizonyságot szívünkben, az szent Lélek tégyen Lelkünkben, erőssítsen minket Isten kedvében, tégyen minket bizonyossá nagy kegyelmében, legyünk kedvében.

Hitet-

Hitetlennek ő szivét hajtsa hozzá ne nézze bűnét, hogy meg-ismérhesse idvőzítőjét, és tehessen mindenekben az ő jó kedvét, adván Sz. Lelkét.

Ne nézze bűneinket, nézze Christust mi érdemünket, kinek ő szentsége minden vétkeinket, halálával el-rontá kárhozatunkat, nagy halálunkat.

Ennyi fok jó-tétéről, hálát adgyunk minden időben, részesítsen minket minden javában, hogy láthassuk az Christust ditsősségében, az menyországban.

248. A Z F I U H O Z. *Fluxusar Jól 1550.*
JArullyunk mi az Istennek Sz. Fiahoz az mi Idvőzítő Urunk Jესus Christushoz, mint kegyes és hatalmas szabadítónkhoz, testi lelki nyavalyánkban tsak edgy vigasztalónkhoz.

Oh irgalmas Meg-váltó Fiu Ur Isten, ki országolsz Sz. Atyáddal földön és mennyen, te hozzád esedezünk könyörgésünkben, segítséggel légy minékünk mostani szükségünkben.

Sok szükségink jollehet vadnak minékünk, de most néked kiváltképpen ezen könyörgünk, Sz. Lelked erősege legyen mi velünk, hogy az igaz tudományban ép-pületet vehessünk.

Mi elménknek homályát távolítsd el, és megvilágítsd, engedelmes szível léleked, hogy az te Sz. Igédet vegyük jó kedvel, tanulhassuk és éltünkben kövessük na-
 rómmel.

Óregbitsed nevellyed bennünk
 retet adgy reménseget, adgy n... jora való igye-
 Zz3 keze-

kezetet, tiszta lelki isméreretet, és szentséges életet.

Szent Nevedet engedgyed nyilván vallhassuk, az ördögöt s' ez világot meg-utálhassuk, és te szent országokban kívánczohassunk, felfegyeddel egyetemben örökké vigadhassunk.

Légyen néked ditsiret és nagy tisztetség, ki Atyával Sz. Lélekkel vagy edgy Istenség, felfegy hatalmatság örök fényesség, téged illet mind örökké véghetetlen ditsőség.

A Z S Z. L E L E K H E Z.

Jövel Szent Lélek UR Isten, tölts-bé az te hiveidnek sziveit, és az te szerelmednek tűzét gerjezd-fel, ki fok különb-külömb nyelveken való népeket az hitnek edgyességében gyűjtöttél, *Alleluja.*

249.

M A S. *Fluszar Gal 1550*

Könyörögjünk az Istennek Sz. Lelkének, botsálla-ki magas menyből az ő világát, vegye-el mi szivünknek minden homályát, hogy érthessük Istenünknek mindenben akarattját.

Oh szent Lélek árváknak kegyelmes Atya, szegény gyarló bűnösöknek bátorítója, hitőkben el-eseteknek erős gyámola, és az ő gyenge hiteknek tsak te vagy táplálója.

Tevagy az mi Lelkünknek édes vendége, az mi szomorú szivünknek igaz öröme, lelki háboruinknak tsendesítője, az örök életnek bennünk tsak te vagy el-kezdője.

Tetánitád regenten az Profétákat, igazgatád ő nyelveket

veket és írásokat, te tőtted bõltse az Sz. Apostolokat, hogy meg-térítsék te hozzád, mind ez fzéles világot.

Vedd-el az mi szivünknek hitetlenfégét, világosítsd meg elménknek nagy fõtétfégét, rontsd-el az gyûlöfégnek kegyetlenfégét, engedd az te szenthitednek mindenütt edgyefségét.

Válafz minket magadnak élő templomul, vegyed mi kõnyörgésünket szent áldozatul, vedd-ki mind ez világot az kárhozatbul, engedgy igaz hitben való ki-múlást ez világból.

Ditsirtefsél Felféges Atya Ur Isten, légyen áldott az te neved Fiu Ur Isten, ezekkel egyetemben Sz. Lélek Isten, maradgyon az te áldáfod, az te bûnös népeden.

M A S.

JEr mi kérjünk Szent Lelket, véle ószve az igaz hitet, mikor ez világból ki-múlunk, áldott Isten oltalmaz minket minden gonofztul, Irgalmazz nekünk.

Te igaz világofság, tanits minket Urunk Christusnak igaz ifméretire, melly minket bizonnyal idvõzit, és : örök haláltul meg-ment, irgalmazz nekünk.

Nemz mi bennünk Christusban való hitet, mellyel hihefsük, Christust bûnösökért meg-holtnak lenni, mert minden az kiezt hiendi, irgalmazz nekünk.

Nyomoruságunkban légy mi biztatónk és erőstõnk, hogy halálunknak idején mi meg-gyõzhefsük, az ördögöt, és nagy örömmel ki-múllyunk, irgal:

Ditsirtefsék az Atya Isten, Sz. Fiával Jesus Christussal, kiaz.

ki az szent Lélek által az szentírásból, meg-jelenté ő mi-nékünk az igaz hitet, irgalmazz nekünk.

M A S.

JEr mi kérjünk Szent Lelket, véle őszve az igaz hitet, mikor ez világból ki-múlunk, áldott Isten oltalmazz minket minden gonosztul, Jésus irgalmazz.

Oh igaz világosság, taníts minket az igazságra, hitet-lenfegűnket hadgyuk minthátra, légyen az Ur Istennek szent akarattya, Jésus irgalmazz.

Nagy irgalmaságodból, hozzánk való nagy fzerel-medből, Christust alá-küldéd az magas menyből, min-ket meg-fzabadítál ellenfeginktől, Jésus irgal:

No azért mi Keresztyének, hálát adgyunk az Ur Isten-nek, mondgyunk mind ellene mi bűneinknek, legyünk örökös fiai az Ur Istennek, Jésus irgalmazz.

Nehadgy minket Ur Isten, tévelygenünk az főtétség-ben, de taníts-meg minket az igaz hitre, vallhassuk id-vőtségűnket már tsak te benned, Jésus irgal:

Hála tenéked Atya Ur Isten, és Fiadnak Jésus Chri-stusnak, és az vigasztaló Sz. Léleknek, kinek szenteléséből mi hivattatunk, fottig szenteknek.

250

M A S.

ADgy Ur Isten Szent Lelket, Szent Igédben épits-meg minket, adgyad meg ismérnünk természetűn-ket, tekints-meg szűkfegűnket, és mi könnyörgésűnket, adgy igaz hitet.

Te vagy Atyánk örök Isten, kiben semmi kétfegűnk
nin-

nintsen, nevellyed hitünket te szent igédben, Sz. Fiadnak Christus Jესusnak ifjúságában, idvőlségünkben.

Te vagy Christus Idvőzítőnk, Sz. Atyádnál békeség szerzőnk, te vagy mi életünk, lakozzál mi bennünk, hogy minden dolgunkban csak téged mi ditsirhefsünk, téged vallhallunk.

Vigasztaló Sz. Lélek, bátorítsad az mi sziveinket, vigasztaly-meg minket és igazgass minket, hogy halván meg-érthessük nyilván az Sz. igéket, idvőlségünket.

M A S.

Jövel Szent Lélek Isten, tarts-meg minket igédben, ne legyünk sötétségben, maradgyunk igaz hitben.

Szenteld-meg mi szívünket, világosíts elménket, hogy érthessük Igédet, mi édes Mesterünket.

Adgy Isteni félelmet, és bizonyos értelmet, igéddel taníts minket, gerjezd-fel mi szívünket.

Vigasztald-meg elménket, mindenben segíts minket, őregbitsd hitünket, távoztassad bűnünket.

Hogy téged az Atyával, és az ő Sz. Fiával, ditsirhefsünk mindnyájan, az fényes menyországban.

M A S.

Jövel Szent Lélek Ur Isten, látogasd-meg hívőidet, és add szent ajándékodat, nekik kiket teremtetted.

Ki vigasztalónak mondatol, örök Istennek ajándéka, élő kút fő buzgó szeretet, és lelki örvendetefsék.

Te fok ajándéku Sz. Lélek, nagy Ur Istennek hatalma, te böltsé téfz minden népeket, Atyának igaz igé-

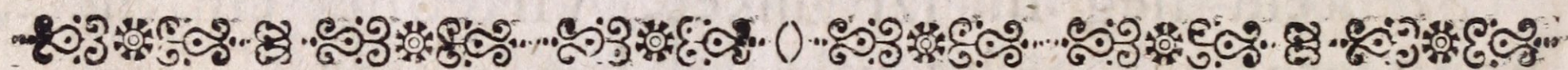
Gerjesz világot elménkbe, adgy szeretetet szivünkbe, mi gyarlóságinkat szüntelen erőssíts meg hatalmaddal.

Ellenséginktől oltalmaz és adgy nekünk békeséget, hogy te vezérünk lévén, távoztathassunk el minden gonolságot.

Add örömünknek jutalmát, add kedvednek ajándékát, háboruságot távoztass, és békeséget szolgáltaass.

Engedy hogy te általad ismérjük, az Atya és Fiu Istent, téged mind kettőtől, származónak hidgyünk, minden időben.

Ditsőség Atyának, Fiunak, és Sz. Lélek Ur Istennek, és add nekünk Ur Istent, Sz. Léleknek ajándékát.

AZ CATECHISMUSBOL VALO DITSIRETEK.

256 *Az Tiz Paradsolat. Exod. 20.*

Szükség meg-tudnunk idvőségnek dolgát, és az Istennek Tiz-parantsolattját, hol meg-jelenti hozzánk akarattját, bűn ellen haragját.

Hadgya az Isten hogy edgy Istent hidgyünk, bálvány imádást hogy mindhátra hódolunk az Istennek állatban: hogy semmi másnak edgy Istent hidgyünk.

Kiván mi tőlünk engedelmességet, hitet, szeretet, tökéletességet, és tiszta szívet Isteni felelmet, minden tiszteességet.

Te v. haragja fejeken azoknak, kik segítséget sok Isten-
től

től várnak, Istennek kedve oltalma azoknak, kik edgy Istent vallnak.

Isten nevével gonoszul ne éllyünk, mert az Istennek kedvében nem léfzünk, ha szent nevére hamissan esküszünk, nagy káromlást téfzünk.

Meg-tilt az Isten Isteni káromlást, az igazságról kíván igaz vallást, hogy hátra hadgyunk minden hamis mondást, és hamis tanítást.

Innepet szentely az Isten azt mondgya, szent életünket minékünk kívánnya, hogy szent igéjét halgassuk azt mondgya, és minden meg-tartsa.

Atyánk, Anyánknak tisztefséget tegyünk, Fejedelmünknek Istenért engedgyünk, és Tanítóknak tisztefséget tegyünk, minden jóvallegyünk.

Embert ne öllyünk Isten parantsollya, az boszszú-állást közöttünk meg-tiltya, harag, irigység, távoly legyen hadgya, az szitkot meg-tiltya.

Fertelmes élet közöttünk ne legyen, szent házasságban minden ember éllyen, éktelen bujaság tőlünk távoly legyen, minden tisztán éllyen.

Egy más marháját mi el ne orozzuk, uforáságtul magunkat őrizzük, se hatalommal másét el ne vegyűk, fenkiét ne bántuk.

Ojuk magunkat hamis tanuságtul, hamis vállástul, hamis pör-patvartul, hamis esküvéstől és ragalmazástul, minden tsalárdságtul.

Meg tilt az Isten minden gonofságot, testi indulást, gonosz kívánságot, kíván mitőlünk belső tisztaságot, minden jámborságot.

Nekivánd ugy mond senki feleségét, senki marháját, senki tisztességét, itt meg-jelenti törvény nehézségét, és erőtlenségét.

Mojzes által Isten ezt ki-adá, két kő-táblára szent újjal írta, rettenetességgel ezeket ki adá, hasznát megmutatá.

Emberi erő ezt meg nem tarthattya, senki igaznak magát nem mondhattya, mert bűnös voltát minden ember láttaya, az Istent bőszzontya.

Haszna ereje azért az törvénynek, vádol mindenkor minket bűnösöknek, természetünkben mint erőtleneknek, és hitetleneknek.

Mennyünk fejenként azért az Christushoz, Idvőztőnkhez az mi szószollónkhoz, közben járónkhoz, és igazságunkhoz, jutat Sz. Atyához.

Hála tenéked menybéli nagy Isten, hogy bűnösökön rajtunk könyörültél, Sz. Fiad által meg-engefzteltté, és mi hozzánk tértél.

257.

M A S.

OH Izraël szerető népem, halgassad az én törvényem, te szived meg nekeményüllőn, lelked ebben gyönyörködgyön.

Aegyiptombéli nagy rabságból, ifzonyu vas kemenczéből, tégedet ki szabaditalak, és magamnak választalak.

Idegen Istenid kívülem, ne legyenek én elenem, szűk-ségedben meg-találsz engem, ne kételkedgyél én bennem.

Az mennyen földön s' vizben való, teremtetett állathoz.

hoz hasonló, arany ezüst se drága kőből, bálványt ne tsinály ezekből.

Előttök magad le ne horgazd, térded se fed meg ne hajtsad, szemedet rájok se fordítsad, se tisztellyed se imádgad.

Mert boszszú álló Ur vagyok én, ki Atyák vétjét fiaikon, harmad negyed unokájokon, meg-feddem győlőlőimen.

Visszontag nagy irgalmaságom, ezer izig unokákon, meg-marad engem szerezőkön, parantsolatim őrzőkön.

Uradnak Istenednek nevét, heában ne nevezd nevét, mert Urad ezt büntetés nélkül, nem szenved feddés nélkül.

Meg-emlekezzél az Szombatról, Istenednek nyugalomáról, hatnap kedvedre munkálkodgyál, hetedikben meg nyúgodgyál.

Te magad fiad és leányod, szolgád, szolgáló-leányod, és minden munkálkodo barmod, dologtul meg-nyúgodgyanak.

Mert mennyet, földet és az tengert, hatnap teremte ékesíté, heted nap az Ur meg-nyúgovék, és ő tőle megáldaték.

Az te Atyádat és Anyádat tisztellyed és szüléidet, hogy te nyomos tőlük, mennyet néked ad az Isten.

Se fegyvereddel, se nyelveddel, embert ne őlly haraggoddal, házasság-törő bujaságtul, ódd magad parázna-ságtul.

Orzástól és ragadozástól, hamis uforás zálagtól, ódd magad hamistanuságtól, atyafi ellen valótúl.

Felebaratodnak ő házát, ne kívánnnyad házas-társát, szolgáját, szolgáló-leányád, se barmát, semmi marháját.

Az Sinai hegynek tetejében, nagy füst és lángy közé-
piben, trombitáknak fok zöngéjében, rettenetes meny-
dörgésben.

Két kő táblára szent újával, Urad Istened fel-irá, Moj-
ses által ezt ki-adá, meg-őrizni parantsolá.

284.

A Z C R E D O.

Hiszünk mind edgy Istenben, mindenható Atyában,
menynek, földnek, és tengernek, és minden álla-
toknak teremőjében, ki reánk olly nagy gondot visel,
ugy-mint szerelmesfiaira, bűnünkben hogy el ne vesz-
szünk, edgy Fiának nem kedveze, értünk adá őt nagy
kinra, hogy általa idvőzüllyünk: ez az te hited Keresz-
tyén ember, lásd hogy hiven meg-őrizzed.

Hiszünk és Jesus Christusban, Atya Istennek Sz. Fiá-
ban, nekünk penig edgy Urunkban, ki fogontaték szent
Lélektől, születék és Szűz Máriától, kénzaték ő Pilátus-
tól, meg-hala, el-temetteté, fel-támada, menyben
méne, onnat léfzen el-jövendő az utolsó ítéletre: akkor
léfzen minden embernek, hiti szerint fizetése.

Hiszünk és Sz. Lélekben, nyomorultaknak vigasztá-
lójában, ki Fiával edgy és Atyával, ki szólt az Prophéták
által: Hiszünk edgy Keresztyéni sereget, Szenteknek és
edgyességet, bűnünknek meg-botsánattyát, Istentől
tsak

csak Christus által, kit igére Abrahámnak, és az ő fiainak: hiszük testnek fel-támadását, és az örök boldogságot.

MAS. AZONROL.

MI hiszünk mind edgy Istenben, menynek, földnek, és az benne valóknak teremőjében, ki fiaivá minket választott: ő testünkrol és lelkünkrol mindenkoron gondot visel, mint édes Atyafiáról, semmi azért nekünk nem árthat az ő akarattyanélkül, mert mindenek vadnak az mi Istenünknek nagy hatalmában.

Mi hiszünk Jesus Christusban, Szent Fiában és mi Urunkban, ki az Atya Istennel edgy Isten, és ki öröktől-fogva volt: Szűz Máriától születék, az keresztfán értünk áldozék, pokolra szálla szabadulásunkért, és halottaiból fel-támadá idvőségünkért, kit mi várunk jöni az itiletre.

Mi hiszünk Sz. Lélek Istenben, ki az Atya és Fiu Istennel edgy Isten, nyomorultaknak vigasztalója, ő minket visel, igazgat, biztat, szeret és meg-szentel, vivén Christusnak szent gyülekezetiben, hol nekünk meg-botsáttatnak minden bűneink, az Christusért, kivelez mostani testnek fel-támadása után örökké élünk.

255

M A C

AZ ki akar idvozni, életet kell jobbitani, az szent hitet meg-tanulni, és gyűmölsét meg-mutatni.

Kétség-nélkül kárhozattya, ki életét nem jobbittya, és az hitet meg nem tartya, ha gyűmölsét nem mutatya.

Elet-

Eletnek meg-jobbitása, szent igének halgatása, és ő néki meg-tartása, szivünkben meg-maradása.

Az ki tanit igaz hitre, és az boldog reménfögre, és az lelki békefögre, Isten-béli nagy örömrö.

Hittel bizunk edgy Istenben, kit hiszünk három személyben, Atya, Fiu, szent Lélekben, meg-foghatatlan felfögben.

Atya Istent bizony hiszszük, lenni nekünk teremtönknek, mindenben segítségünknek, irgalmas gond-vise-lönknek.

Jesus Christus mi Meg-váltónk, kárhozattul szabadi-tónk, és kegyelmes óltalmazónk, Atya Istennél szószol-lónk.

Az szent Lélek bölts tanitónk, idvössögre igazga-tónk, bánatinkban vigasztalónk, lelkünkben meg-vidá-mitónk.

Az ki akar idvözülni, kell Istenről így irteni, őt állat-ban edgynek hinni, három személyben tisztelni.

Ez hit téfzen szépsögesse, Ur Isten előtt kedvesse, lel-künkben békesögesse, menyországban örökösse.

Ez hit kiben uralkodik, az test ellen tufakodik, minden jóra igyekezik, szent dolgokat tselekeszik.

Kik bünökben meg-maradnak, az szent hittül el-sza-kadnak, kétség-nélkül el kárhoznak, mert ők ördögnek szolgálnak.

Mindennek kell életében, meg-maradni igaz hitben, atyafiui szerettedben, hogy légyünk Isten kedvében.

Kinek legyen az tisztessö, mind örökké az ditsösse, ő töle nekünk békesse, és Atyai kegyelmessö.

252

AZ MI-ATYÁNK.

MI Atyánk ki vagy mennyekben, te fiait szűkségünkben, hozzád kiáltunk ez testben, hiszszük meg-halgatzkértünkben, mert Atyai kegyességben, vagy hatalmas Istenességben.

Szentelteség te szent neved, az az, ismérjünk-megtéged, adgy minékünk igaz hitet, hitnek jelét jó életet, bennünk lakozzék Sz. Lelked, tisztelteség Istenéged.

Jöjön közzénk te országod, kedves Evangéliomot, idvőzítő Sz. Christusod, kiben örök boldogságod, adgyad te szent ajándékot, ördögtől vedd el országod.

Légyen te Sz. akaratod, tarthassuk parantsolatod, mint mennyei Sz. udvarod, tellyesíti akaratod, mi-is tehetsük mondásod, el-szenvedhetsük ostorod.

Mindennapi kenyérünket, minden testi szűkségünket, hű szolgát, jó Fejedelmet, egészséget, békeséget, jó házastársot, bőséget, adgyad nekünk ma ezeket.

Es botsájd-meg bűneinket, mint ellenünk vétetteknek, mi meg-botsáttjuk bűnőket, melly erőssítse hitünket, és bátorítsa lelkünket, hogy meg-botsáttad bűnünket.

Ne vigy minket kifirtetben, testnek ördögnek töriben, ez világ dühösségében, kétségben, eretnekességben. hitetlenségnek bűnében, ne haddy el-vesznünk ezekben.

Szabadíts minket gonosztól, ördögnek tsalárdságtól, kárhozattul, hamisságtul, drágaságtul, dög-haláltul, korságtul, háboruságtul, minden testi lelki gonosztul.

Bbb

Mert

Mert te vagy hatalmas Isten, uralkodo örök Isten, kegyes és irgalmas Isten, ki minket könyörgésünkben, meg-halgattál szűkségünkben, azért bizván mondjuk, Amen.

253.

M A S.

Mi kegyes Atyánk, kit vallunk hitünkben, légy segítségemmel illy nagy szűkségünkben, éppíts-meg minket mi természetünkben, ki vagy mennyekben.

Az te szent neved szenteltség köztünk, ne uralkodgyék hamisság mi köztünk, az te Sz. Igéd hirdetteség köztünk, hogy el ne vesszünk.

Jöjön mi közzénk az te szent országod, tsak te birj minket bűnös fiaidat, ismérhefsük-meg az te Sz. Fiadat, Christus Urunkat.

Ne legyen bennünk ördögnek országa, ne birjon minket az bűnnek foksága, szálljon mi közzénk hitnek igazsága, meg-tisztulása.

Természetünket ne adgyad követnünk, akaratodat éppítsed mi bennünk, hogy mindenekben tenéked engedgyünk, ne hadgy el-esnünk.

Mi kenyerünket mindennapit adgyad, adgy jó Fejedelmet, marhánkat meg-áldgyad, és mindenekben testünket táplállyad, és óltalmazza.

Meg-botsájd nekünk gonosz bűneinket, álnokságinkat, hitetlenséginket, végy ki közzülünk minden irigységet, és gyűlölséget.

Es ne vigy minket gonosz kísértetben, ne hadgy elvesznünk az mi bűneinkben, óltalmaz minket ne esnünk kétségben, ördög kezében.

Szaba-

Szabadíts minket minden fok gonofztul, büntül, ör-
döktül, minden álnokságtul, ellenfeginktől, hirtelen ha-
láltul, és kárhozattul.

Ditsőfség-néked menyben örök Isten, ki mi hozzánk
vagy engedelmeffséggel, halgafs-meg minket itt ez kő-
nyörgésben, áldgy-meg hitünkben.

M A S.

ADgyunk hálákat az Atya Isteñek, menynek és föld-
nek Sz. teremőjének, és embereknek gond-vifelő-
jének, éltetőjének.

Mert ő mi hozzánk Atyai szerelmét, ki-jelentette
drága szent Igéjéd, mellyel táplállya hiveknek lelkeket,
és elméjeket.

Es ő meg-áldgya ő benne bizókat, meg-erőssíti az
erőtleneket, világosítja homályos íziveket, sötét el-
ménket.

Atya Istennek mind ezekért legyen, ditsiret és nagy
ditsőfség mennyekben, Fiával és Sz. Lelkével egyem-
ben, örökké, Amen.

M A S.

MI Atyánk ki vagy mennyekben, kik vagyunk ismē-
retedben, azt parantsolád minékünk, hogy mi-is
egymást szeressük, Atyánknak tégedet vallyunk, nagy
bizván néked szólhassunk, szivünket bátorithassuk.

Meg-szenteltesék te neved, és meg-tarts te Sz. igéd-
ben, hogy Sz. életben élhefsünk, tégedet Urnak vallhas-
sunk, benned mindnyájan bizhassunk, igazán hogy mi él-
hefsünk, pokoltul szabadulhassunk.

Már jöjonte Sz. országod, lakozzék bennünk mondáfod, az az, te hatalmasságod, mert az gonosz ördög mérge, mindnyájan kétségben vinne, meg-törd bennünk az haragot és adgyad te Sz. országod.

Eslégyen te akar atod, mint menyben, földön beszéd, adgy vigaságot minékünk, kik igen meg-nyomorodtunk, ördögtől, gonosz embertől, pokoltul, hitetlenségtől, nagy fok eretneksegektől.

Adgyad nekünk kenyerünket, mindennapi életünket, lelki, testi szükségünket, meg-örizz minden gonosztul, éhségtől, és dög-haláltul, hadaktul és fősvénységtől, nagy fok szorgalmatosságtól.

Botsájd-meg mi bűneinket, mert igen rettentnek minket, miképpen mi-is botsátunk, az kiktől mi megbántattunk, hogy egyeneslehefsünk, tégedet igen szerefsünk, és egymást ne gyűlölhefsük.

Ne vigy minket kifirtetben, de meg-tarts ismératedben, Isteni édessegedben, mikoron ördög meg-kifirt, hamisra minket kényszerit, pokollal bűnnel háborit, te nevéd minket szabadit.

Szabadits minden gonosztól, meg-örizz veszedelemtől, mindnyájan örök haláltul, mi halálunknak idején, minket akkoron vigasztály, boldogok köziben számlály, te hozzád minket bé-fogadgy.

Hald meg Atyánk vallásunkat, engedd-meg könyörgésünket, az hitben erőllits minket, hogy mi kétségben ne efsünk, fogadáfodban bizhassunk, nagy vigan énekelhefsünk, Amen tenéked mondhasunk.

M A S.

Ditsiret legyen Istennek, Atya, Fiu, Szent Léleknek, minden jó téteményeért, hozzánk való jó-vóltáért, az mit bennünk most el kezdett, s' véghöz vitt tisztelegére, abbol ditsirtefsék szent neve.

Jöjön közinkbe országa, legyen az ő akarattya, mind mennyen földön mondása, kenyerünket ma megadgya, és botsálla bűneinket, miképpen mi-is botsátunk, kik vétkeztenek ellenünk.

Neejtsen ördög kezébe, nehéz lelki kifirtetbe; de szabaditson gonosztul, pokoltul örök haláltul. Mert csak övé az hatalom, ditsőség és birodalom, mind örökkön és örökké.

Sz. János evangélium

259 AZ UR VATSORAJAROL.

CYakran nekünk kellene Istennek hálákat adnunk, s' fok jó téteményéről kellene emlekeznünk.

Régi jó szándékáról, hozzánk való szerezelméről, ő buzgó nagy kedvéről, ditsirnünk jó-vóltáról.

Ennyi nagy esetünkről, hogy gondot visel dolgunkról, titkait bűneinkről, mozdította vétkünkről.

Gyorsan olajt hogy lele, sebünknek gyógyítására, Sz. Fiát el-ereszté az mi meg-váltásunkra.

Oh Istennek szerelme, és el-titkolt nagy tanátsa, hozzánk honnan jó kedve, tettzik jó akarattya.

Reánk mert annyi gondgya, hogy nem nyúghatik szerelme, melly kedvét meg-mutatá, hogy Fiát el-botsátá.

Istennek és embernek kell vala érettünk jöni, Christus Jესusnak kelle közbe járónak lenni.

Ő hogy fizetést tenne, számtalan adótságunkért, és hogy meg-is halhatna, az mi fok bűneinkért.

El-jöve s' meg-fizeté testiben adótságunkat, és mindenestől fogva el köté bűneinket.

Szűkfűgűnknek elei ez lón idvözülésűnknek, elég meg-fizetése mi nagy adótságunknak.

Es lelkűnknek kenyere, lón nekűnk az ő Sz. teste, lón örök életűnknek oka ő Istensége.

Ezt Atya magas menyből, jóllátván Sz. országából, úgy engesztelteték-meg Sz. Fia halálából.

Győzedelmet engede az poklon és kárhozon, nekűnk hatalmat vennűnk úgy ada az bűnökön.

Ezért Atya országát, érdemlette ditsősségét, kétképpen örökségét, birja nagy gazdagságát.

De magának edgyiket, nekűnk adta az másikat, érdemével keresett hitnek Sz. igazságát.

Igy szerze ok levelet el-vefzett örökségűnkhez, mellyel jutnánk hazánkhoz, el-vefzett jószágunkhoz.

No miért hogy jól tudá mi feledékenységűnk, még ez földön létében erről meg-inteminket.

Ő testét hogy érettűnk engede törvény kezében, azt akará hogy legyen örök emlékezetben.

Szerze azért vatsorát, testéről hogy emlékezzűnk, ő ki-ontott véréről hogy elne feletkezzűnk.

Fél vala hogy el-vefztyűk, és hogy ugyan el-felejttyűk, ez nagy kintset hogy végre feledékenységből veszizűk.

Ezokáért akará meg-igért irgalmafságát, ő bé-petsétnie bűnűnknek botsánattyát.

Tsuda-képpen ezeket csak szerzé hogy szána minket,
mert ő jól láttya vala mi örök el-vefztünk.

Immáron ő ezekért és ő nagy fáradságáért, mi tőlünk
hálá-adást kíván minden dolgáért.

Telleyes azért életünk, tsak hálá-adás légyen dolgunk,
le-fektünk és fel-költünk, járásunk és ülésünk.

Örök örvendezésben és Isteni ditsiretben, foglallyuk
már magunkat mi telleyes életünkben.

Mert nem miénk az bánat kik vagyunk Isten jegyeli,
de azoké az kik ördögnek közöfi.

Ditsiret az Istennek, Atya, Fiu, Sz. Léleknek, kit ditsir-
nek az szentek, az hatalmas felfegnek.

260

M A S.

JEr ditsirjük az Istennek Fiát, az szép szűznek áldott
Sz. magzattyát, ez világnak édes meg-váltóját, bű-
nösöknek kegyes szószollóját.

Jesus Christus kegyelmes Meg-váltónk, Ur Istentől
adatott tanítónk szent Atyáddal felfeges meg-tartónk,
Sz. Lélekkel minden igazgatónk.

Téged vallunk hatalmas Istennek, kezdet nélkül való
természetnek, Sz. Atyáddal edgy örök Istennek, állat-
tyából születttél Istennek.

Teremtésnek te előtte valál, kezdet nélkül az Istennél
valál, Anya-nélkül Istentől származál, örök Ige szájából
mondatái.

Te általad ez világ kezdeték, és semmiből szépen te-
remteték, az tsillagos szép ég terjeszteték, Nappal Hól-
dal meg-ékelítették.

Ez

Ez széles föld te töled adaték, termő fákkal meg-gyümölszözteték, szép zöldellő füvel tündökleték, virágokkal meg-tsillagoztaték.

Te általad Adam teremteték, földből teste szépen alkottaték, menyből lelke az testben ihleték, Eva tárful melléje adaték.

Paraditsom kertében viteték, ördög miá ott meg-tsallattaték, minden jótul ottan meg-fosztaték, az emberi nemzet kárhoztaték.

Mikor Adám ott magát el-veszté, és fiait halálban bé-ejté, Atya Isten magát ki-jelenté, te nevedet Adámnak hirdeté.

Abrahámnak az után fogadá, áldott magnak akkor téged monda, Szűz Mária méhében fogada, te Sz. véred mi reánk árada.

Fel-öltözél az emberi testben, ez világra jövél mi közinkben, igaz hitet adál mi szívünkben, új világot gerjesztél lelkünkben.

Szent véreddel te minket meg-váltál, bűneinkből szépen ki-tisztítál, szent Lelkeddél meg-világosítál, és Atyádnak kedvében jutatál.

Az kereszt-fán érettünk meg-halál, harmad napon ismét fel-támadál, menyországban fel-magasztaltatál, tisztefésséggel meg-koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak, és örökké való nagy Papunknak, Isten előtt minden gyámolunknak, ez világon minden oltalmunknak.

Az Istennek nagy haragja ellen, az ördögnek dühös-sege

sege ellen, ez világnak kergetése ellen, az bűnöknek rettentése ellen.

Te vagy nekünk minden igazságunk, jámborságunk és ártatlanságunk, te vagy nekünk szentségünk, váltságunk, Isten előtt örök boldogságunk.

Te vagy nekünk az mi reménységünk, ez világon mi nagy tisztességünk, Isten előtt minden ditsőségünk, menyországban örök idvőségünk.

Oh Istennek drága kints-tartója, Sz. Léleknek rajtunk nyugotója, nyomorodott árváknak tartója, mi hitünknek meg-koronázója.

Oh Istennek kedves áldozattya, kit jó szemmel megtekint az Atya, és meg-marad az ő jó illattya, mind örökké kedves foganattya.

Edes Jesus elődben járulunk, széked előtt artzal leborulunk, keservefen te hozzád ohajtunk, és nagy firván menyben fel-kiáltunk.

Mert az ördög ellenünk támadott, nagy fok gonosz közöttünk áradott, az mi erőnk immár el-fáradott, jelents azért mostan hatalmadat.

Emlekezzél gyarló esetünkről, emlekezzél erőtlenségünkről, emlekezzél kegyelmességedről, emlekezzél szent igiretedről.

Lám tetteiben érettünk öltözel, az szép szűztől világ szűletél, Sz. véreddel te minket meg-jedzel, igaz hitben magadnak gyűrőzel.

Oltalmaz-meg azért az ördögtől, ez világi fok kegyetlenektől, szabadíts-meg az mi bűneinktől, testünk-béli fertelmességektől.

Távoztasd-el tőlünk az vér-ontást, és fok féle dühös hadakozást, száltsad-le az fok nyuzást, fofztást, hogy az hitről tehefsünk jó vallást.

Adgyad nekünk az te Sz. Lelkedet, terjesztessed az te Sz. Igédet, ismérjünk meg mindnyájan tégedet, ditsirhefsük az te Sz. Nevedet.

Tekints reánk most az magas menyből, látogass meg Királyi székedből, tégy jól velünk kegyelmességedből, mentss meg minket keferűségünkől.

Vigasztald meg az mi siralmunkat, tellyesíts-bé mi kívánságunkat, mi-is néked hálá-adásunkat, bé-mutatjuk mi áldozatunkat.

Edes Jésus néked hálát adunk, jó voltodért el-fel magasztalunk, ajándékot elődben mutatunk, ditsiretet te-néked éneklünk.

Ditsirtefsék az Atya Ur Isten, ditsirtefsék az Fiu Ur Isten, ditsirtefsék az Sz. Lélek Isten, Sz. Háromság edgy bizony Ur Isten.

262

M A S.

V Alaki Christusnak Vatsoráját vészéd, nem kell ezt tenéked tsak szájaddal vened, mert lelki ez étel és lelkünkkel vészszük.

Az köz vatsorátul tudd meg-választani, ne kéfzitsed szádat fogaddal ezt enni, lélekkel, hűséggel kell mindennek enni.

Tudd meg azért ember mit vész az szent jegyben, és mi által vészéd gondolkodgyál ebben, és az mivel vészéd végy értelmet ebben.

Vészéd az igéretben bűnöt botsánattyát, Istennek kegyel.

gyelmét Christus igazságát, az örök életet, Istennek országát.

Ezeket hirdeti Isten az igében, de hogy bizonyossá legyünk mind ezekben, ugyan ezeket adgya ez szent jegyben.

De ezeket vészéd az Jesus Christusért, az ő halálának érdemes voltáért, és az ő vérének nagy hasznalattyaért.

Nem vészéd ezeket az te érdemedért, sem igazságodért, nagy méltóságodért, de Jesus Christusnak vére hullásaért.

Es az igaz hittel vészéd mind ezeket, ezzel fogod hozzád Christusnak érdemét, és tijeddé téved az ő fok jó tétét.

Ne nézz azért ember tsak az külső jegyre, de emeld fel lelked Christus érdemére, az ő halálára, megromlott testére.

Az külső szent jegyek vettetnek előnkben, hogy innét elmédet fel-emeljed menyben, hol az Jesus Christust meg-látod hitedben.

Nem észéd itt száddal az Christusnak testét, mert az menyországban fel-vitetett innét, de vészéd testének és vérének jegyét.

De az hittel vészéd Christusnak érdemét, és lelkünkkel vészszük Christus testét, vérét, nem az jelen voltát de annak érdemét.

Lásd-meg azért mit vész te itt ez szent jegyben, ne ély tsak szokásból, mint némellyek ezzel, sem képp mutatással, nem használsz te ezzel.

Demint Sz. Pál tanít meg-probáld magadat, jól meg-hánnnyad vesséd az te dolgaidat, hittel jó étlettel jelentsed magadat.

Mit szerzett az Chrístus gondolkodgyál arról, mi végre szerzette légy bizonyos arról, el ne feletkezzél Chrístus haláláról.

Érts-meg hogy az Chrístus Meg-váltott tégedet, nintsen ítéletig több áldozat ennél, tsak az ő halála, melly kedves Istennél.

Igy probáld-meg magad ha akarsz itt enni, és az vatsorával magad vigasztalni, ha nem akarsz innen méltatlanul élni.

Mert valaki magát jól meg nem probállya, vagyone jó hiti és kegyes szándéka, ítéletet vészzen ezt bizonynyal tudgya.

Távuly légyen innét az hitetlen ember, ne járullyon ide kép-mutató ember, mert semmit nem tud az itélni ezekről.

Ditsirtefsél Atya mindenható Isten, és az te Sz. Fiad veled egyetemben, az Szent Lélek Ur Isten örökkön örökké.

263

M A S.

EMLEKEZZÉL UR Isten hivedről, kik kiáltunk te hozzád szűkfegűnkben, visely gondot nyomoruságinkról, örökké-való Szentedgyházadról.

Adgyad nekünk mindenkor életünkben, az kenyeret melly vagyon Sz. Igédben, kitől szóltál Sz. János könyvében, mellyel élünk örökké életünkben.

Ne hadgy minket Ur Isten szomjuhozunk, az élő víz adásék

adassék most minékünk, melly viz után soha nem szomjuhozunk, mert te benned örökké örvendezzünk.

Az kik hallják Ur Isten te nevedet, itt meg-értik mindenek te kedvedet, Sz. Fiadért kegyelmességedet, hogy csak közlöd velünk öröksegedet.

Adgyad nekünk mostan Sz. Lelkedet, ne halgassuk hejában Sz. Igédet, de tisztellyük örökké Sz. Nevedet, és ditsirjük mindenkor Felsegedet.

Ditsirtefsék az Atya Ur Isten, ő Igéje az Fiu Ur Isten, egyetemben Sz. Lélek Ur Isten, Sz. Háromság edgy bizony örök Isten.

264.

M A S.

Mindenható Ur Isten, mi bűnös emberek, gyonást és vallást téfszünk, mint töredelmeselek.

Mert mi igen vétkeztünk Istenseged ellen, mint Teremtő, Meg-váltó, és Sz. Atyánk ellen.

Eletünknek rendiben igen meg-bántottunk. mi nagy fok bűneinkel téged ingerlettünk.

Gonosz szóval, szándékkal, látással, hallással, irigységgel, mordsággal, rágalmazásokkal.

Szitkos átkos vóltunkal, harag tartásunkal, hamissan mi hitünket gyakran mondásunkal.

Isteni káromlással és hitetlenséggel, mi nyomoruságinkban békételenséggel.

Istennek Sz. Igéjét noha gyakran halljuk, de mi bennünk gyűmölsét semmit nem érezzük.

Az isteni és atyafiúi szeretet, nintsen bennünk, de vagy on éktelen szeretet.

Bujaság és torkosság meg-fojt az kevélység, telhetetlen átkozott, izgat az fővényység.

Mint tengernek fővenye meg-fzámlálhatatlan, azonképpen mi bűnünk nálunk tudhatatlan.

Azért mi-is magunkat Istenfejed előtt, bűnösöknek vádollyuk, mind ez világ előtt.

Ne nézd mi bűneinket és gonofzáginkat, de tekints kegyelmessen irgalmaságodat.

Es el ne felelkezzél te ígéretedről, te bűnösökhöz való kegyelmességedről.

Kit nekünk meg-igértél te Sz. Fiad által, és mondál Ezechiel Sz. Prophéta által.

Hogy valamely orában szegény bűnös ember, te hozád foházkodik, mint el-veszett ember.

Az ő gonofságából ha ő-is ki-térend, és fajtalanságának ha ő véget vetend.

Soha az ő bűnéről meg nem emlekezel, sőt ő idvőségére te-is igyekezel.

Azért néked könyörgünk felfejes Ur Isten, ne állj boszszút szertelen mi gonofz bűnünkön.

De minékünk meg-botsáfs te Sz. Fiad által, hogy mi idvözülhesünk ő irgalma által.

Hifszük hogy meg-halgattál mi könyörgésünkben, azért lelki örömmel miezt mondgyuk, Amen.

Lásd a 365. d. Levelem
 Elbe meggyünk nagy örömb. Kö-

KÖVETKEZNEK IMMÁR
KÜLÖMB - KÜLÖMB
270. FELE DITSIRETEK.

Nota: *Mennyei sokat szóltunk, &c. D. M.*

Minden embereknek illik ezt meg-tudni, és szívében erőssen ezt úgy hinni, menyország-nak kapuját meg nem nyilni, csak azoknak kik Istenben tudnak bizni.

Az hit nélkül senki nem idvőzülhet, mint az virág nap nélkül nem zöldülhet, vétkeiből senki ki nem feshet. orvosságot Christus kívül nem lelhet.

Tanuld-meg most mi legyen az te hited, idvősségedre való bizony útad, ne kövessed amaz öt bolond szűzet, kik meg-hallák hogy igen későn költtek.

Tudnod kell hogy Isten edgy állattyában, hogy három legyen ő személyében, Atya, Fiu, Sz. Lelek nevezetben, az miképpen olvassuk az Credoban.

Ha nehéznek tettzik ez isméretre, ne restellyed az írást vedd elődbe, az meg-tanit mennyire lépjél ebbe, mert igazratanitnak ez énekben.

Istennek el-végezett akarattya, senkinek ő nem akar lenni Atya, idvőfségét más módon ki forgattya, az szent írásban hogy nem mint ő hadta.

Az Sz. írás az utat meg-mutattya, Atya Isten az ég-ből ezt kiáltya, Christus Jesus bűnőknek botsánattya, és hogy csak ő bűnőknek áldozattya.

Sokan léfznek meg-láttjuk itéletkor, kik el-vesznek mi-

miképpen földről az por, idvőssegekhez kik nem láttak akkor, mikoron még jól rakva nem vólt az kár.

De vedd elő régenten mit fogadál, kereszt-víznél Istennek mit feleltél, bűneidből mikoron ki-tisztultál, jámborságra mikoron te esküttél.

Esküvése lássad hogy meg ne rontsad, és edgy hited lássad hogy meg ne fejtsed, jámborsággal mindenkor ki-jelentsed, és jó fának gyümölsét te teremtsed.

Vennéd eszedben ember te magadat, hagynád el már fajtalan bűneidet, tanulnád az Istennek igazságát, atyád-fiához való szerelmedet.

Azt lásd. meg tsak mit Isten tőled kíván, az edgy hitet és igaz szeretetet, atyád-fiához való szerelmedet, mert tsak ez kettő az nagy parantsolat.

Jaj azoknak, kik szinél Keresztyének, sem nagy Urat sem Papot ki nem vésznek, sem parasztot sem semmi szerzeteket, kik tisztekben igazán el nem lépnek.

Foházkodgyunk immár most tsak Istenhez, Christus által kérjük mi mostan őtet, oltalmazza nyomorult országunkat, idvősségre visellye mi útunkat.

M A S.

Nota: *Kegyelmezz-meg, &c.*

TAnully-meg te az úton el-menni, mellyet kell bé menyországban menni, mert nem egyéb úton kell bé-menni, hanem Christus által kell bé-menni.

Bizonyságul ezt Sz. Máthé írja, hogy az Christus tévelygőknek úta, kik akarják ez utat nyomnia, és Istennek beszédét hallania.

En vagyok út azt mondgya az Christus, idvősslegre való bizony Isten, Sz. Atyámal bizony örök Isten, egyetemben az Sz. Lélek Isten.

En általam valaki bé-mégyn, ditsőfségnek nyomdokára mégyn, de valaki más úton bé-mégyn, kárhozatnak torkában bé-mégyn.

Ez bé-menést tanullyuk az írásban, az kik bizuk csak az edgy Christusban, Istennek edgyetlen-edgy Fiában, nem valami egyéb bálványokban.

Bálványt imád ki bizik emberben, reménységét helyhez teti érdemében, idvősslegét tselekedetiben, és mind azok kik biznak az szentekben.

Önnön magát ígérte igéjében, holl azt mondgya Sz. Dávid könyvében, hij engemet minden szűkségedben, meg-halgatlak te igaz hitedben.

Tudgyad hogy én igaz Isten vagyok, embereknek reménsége vagyok, bánkodóknak vigasztalója vagyok, Seregek igaz zászlója vagyok.

Ne nézzed te ember bűnös vóltod, csak te nézzed Christus Jესusodat, és az te fel-támasztott zászlodat, ki viseli tenéked útadat.

Reménységben ne főgjünk senkitől, hanem csak az edgy Jესus Christustól, ki meg-mentett minket az bűnőktől, pokolbéli őrdögnek törétől.

Járullyunk mi azért az Christushoz, Atya Istennek edgyetlen-edgy Fiához, tévelygőknek bizonyos úta-hoz, kesergőknek vigasztalójához.

Engesztelje-meg nekünk Atyánkat, hogy minékünk

adgya ő Sz. Lelkét, igazgassa életreútunkat, és nyissa-
meg nekünk menyországot.

Ditsirtefsék az Atya Ur Isten, ditsirtefsék az Fiu Ur
Isten, ditsirtefsék Sz. Lélek Ur Isten, Sz. Háromság edgy
bizony örök Isten.

M A S.

272. *Feremiás Prophétának siralmas panaszkodása.*

EMLEKEZZÉL mi történék Uram mi rajtunk, és tekints-
meg melly nagy szidalomban mi vagyunk, mert
bűneinkért Uram tőled ostromoztatunk, azért szűkség
éjelnappal hozzád kiáltnunk.

Örökfejük édes hazánk máfra fordula, az mi há-
zunk és jószágunk idegenre szálla, ígyünk juta, jaj miné-
künk nagy árvaságra, mert Istennek nem akaránk térni
útára.

Árvaságra nagy infegre miként maradánk, mert
nints nekünk földün hazánk sem pedig Atyánk, igye fo-
gyott özvegyfégre marada Anyánk, mert bűnünkért
meg-haragutt mennyei Atyánk.

Arra jutánk hogy még vizet is pénzen vészünk, és az
mi erdők fájában nagy árron vészünk, egyéb féle szűk-
séget is mindent szenvedünk mert edgy máfra semmi
gondot mi nem viselünk.

Tereh alatt az rabságban nyakunk le-szegék, semmi
nemű nyugalom nem engedteték, mert semmi ke-
gyesség köztünk nem találtaték, azért hitlen népnek
sziverajtuk nemesék.

Hitlen nép között keressük mi kenyérünket, mert föl-
dünkben nem segélyük az szegényeket, nyomorultak-
ról

ról el-fordittyuk mi szemeinket, azért Isten vete reánk harag izemeit.

Atyáink is vétkeztenek de már meg-holtak, mi is követői voltunk álnokságoknak, im mint vásék-meg beléje fogok fiaknak, mert ellene járunk Isten parantsolattyának.

Kik szolgák voltak közöttünk, most uralkodnak, mert gazdág lévén Istennek mi sem szolgálunk, minden Isteni tiszteletet mi meg-utálunk, azért nintsen ki által megszabadítatnánk.

Im csak markunkban vífellyük az mi lelkünket, nagy keferűséggel eszszük mi kenyerünket, félelem és rettegés meg-emésztett minket, fegyver előtt kietlenben mentyük fejünket.

Ehség miatt az mi testünk meg-fogyatkozik, mint égő kementve bőrünk meg-repedezett, az mi szívünk bánat miatt meg-keferedett, lelkünk pedig bűnünk miatt kétségben esett.

Az mi Afzszony népeink meg-gyaláztatának, nagy sokszűzek pogányoktól meg-rontatának, mert nem engedének Isten parantsolattyának, azért Isten küld reánk sok pogányokat.

Fejedelmek mi közzülünk mind ki-fogyának, és az nátsadó népek mind el-fogyának, az köz népek-egymás között vízfzát vonának, jegye hogy majd vége lesz mi országunknak.

Nagy haragja vagyon rajtunk az Ur Istennek, természeti ellen élünk Sz. Igéjének, és ellene járunk minden ő szörzéseknek, ezzel adunk minden okot büntetésnek.

Iffú néphitetlenektől nagy inasgetvall, nintsen köz-
tünk hogy ki egyben férne azokkal, mert lám mi-is visz-
szát vonánk atyafiakkal, immár rajtunk te ostorod fok-
rabsággal.

El-távozott már mi tőlünk az mi örömünk, mert Ko-
rona nélkül vagyon már az mi fejünk, azért szűkség
hogy szivünkben mi kefereregjünk szüntelenül az Istennek
mi könyörögjünk.

Jaj minékünk mert meg-bántók mi Istenünket, azért
fogta keferűség mi sziveinket, lőtét homál' bé boritá mi
szemeinket, vadak, rokák, széllyel lakják az mi földünket.

Bizodalmunk vagyon benned Felseges Isten, mert
meg-maradtz mind örökké igiretedben, hagyótródunk
bűnünk szerént az mi testünkben, azért nem hadtz el-
szakadnunk tőled lelkünkben.

Mire Uram mind örökké hogy el hadtz minket, ily
nagy fok keferűséggel bufitasz minket, kérünk téged
téríts hozzád az mi szivünket, mert nem nyerjük nálad
nélkül idvősségünket.

Vedd-elrolunk kérünk téged nagy haragodat, és ujts-
meg már minékünk az mi napunkat, kegyelmes Ur Isten
tarts-meg mi házainkat, ditsirhefsük mind örökké szent
felségedet.

M A S.

Siralmas Könyörgése Magyar Országának, az Jeremiás

273.

Prophéta Oratiojából.

KEserves szível Magyar Országban mondhattuk
magunkról, az nagy siralmat kit Jeremiás régen irt
Sidókról.

Eme-

Emlekezzél-meg hatalmas Isten nyomoruságinkról, tekints mi reánk, ály bősűt immár mi nagy romlásinkról.

Mert örökségünk tőlünk fordula pogány nemzetsegre, milakó helyünk szállami rolunk idegen népekre.

Edes Atyánktól immár Meg-váltunk árvaságra jutunk, édes Anyánkal mind egyetemben özvegygyé maradtunk.

Meg-fzomjuhozván az mi vizünket drága pénzen iszfűk, nagy fáradsággal bé-gyűjtött fánkat immár árron vészszűk.

Mi ellenségink éles szablyákat fejünk fölött forgatnak, erős munkára fáradt testünknek nyúgodni nem hadnak.

Az pogányságnak olly nagy rabságra mi magunkat adtuk, hogy tsak kenyérrel mi éhségünket meg-elégíthessük.

Sirván mondhattyuk, felféges Isten, vétkei Atyánknak, kik mi közzülünk régen ki-múltak, mi reánk szalának.

Kegyetlen szolgák nagy dühösséggel rajtunk uralkodnak, nem találhatunk már reménseget szabadulásunknak.

Nagy félelemmel és rettegéssel pufztában bujdosunk, eledelünket, mi életünket kezünkben hordozzuk.

Testünknek bőre mint az kementze el-száradt elégett, az nagy éhségnek ő tűze miatt ugyan meg-sült, vefzett.

Afzszonyi-állatok tífztaságokban meg-gyaláztatának,

nak, az gyenge szűzek fok városokban szeplőket val-
lának.

Az Fejedelmek akasztó fára fel-függesztetének, és vén
népeknek ő tekintetek nem bőtsültetének.

Iffiu népekkel és gyermekekkel gonofzul élének, ke-
gyetlenfeget éktelenfeget köztünk mivelének.

Az mi szivünknek minden öröme már el-fogyatko-
zék, gyülekezetünk nagy siralomra fordula, válto-
zék.

Es mi fejünknek szép ékefsége közzülünk ki-esék, jaj
mind örökké immár minékünk! mert igen vétkez-
tünk.

Nagy bánat miatt mi szivünk lelkünk igen keferedék,
és az mi szemünk siralom miatt mind meg-sötéte-
dék.

Keresztyéneknek lakó helyeket, kit el-pusztítának,
vadak és rokák hamis tanítók most immáron lakják.

Te penig kegyes, irgalmas Isten örökké meg-ma-
radtz, te országodban, birodalmodban örökké meg-
állasz.

Miért örökké el-feletkezel mi rolunk Ur Isten, mire
hadtz minket sok ideiglen ez veszedelemben.

Térits te hozzád és mi meg-térünk kegyelmes Ur
Isten, újits-meg immár az mi napunkat mint régi idő-
ben.

Ekképpen sira Sz. Jeremiás, ő könyörgésében, mikor
az Isten meg-nyomorgatá Sidókat inségben.

M A S.

Ugyan Magyar Országunk második siralmas Könyör-
 274. gése az Mohácsi veszedelem után.

TEkints reánk immár nagy Ur Isten az magas men-
 nyekből, az te ditsősleges templomodból, emleke-
 zél-meg immár az te árváidról.

Miért hagyál minket ilyen igen meg-romlanunk, mi
 nemzetsegünkben el-pusztulnunk, miért távozálsz Ur
 Isten illy mezfize mi tőlünk.

Tudgyuk hogy vétkeztünk, mert téged nem tisztel-
 tünk, mint Atyánkat téged nem szerettünk, mint hatal-
 mas Urunkat téged nem féltünk.

Azért kell már tisztelnünk pogányokat, gyilkosokat,
 paráznákat, bálvány imádókat, kiknek el kell viselnünk
 kemény igájokat.

El-vővéd mi tőlünk országunkat, Királyunkat, föld-
 hőz veréd az mikoronánkat, szined elől el-vetéd mi ál-
 dozatunkat.

Meg-szűnénk fok helyeken Sz. Nevednek ditsireti, szép
 iffiaknak ékes éneklési, mert az bálvány imádás tőled ezt
 érdemli.

Közzülünk le-váगतál nagy fok gazdag fő Urakat, vi-
 tézeket, erős férfiakat, kiknek kővér testekkel hizlalál
 vadakat.

Közzülünk rabbá tévél fok menyeket, özvegyeket,
 gyermekeket, gyenge szép szűzeket, mind az mi bűne-
 inkért fizetét ezeket.

Mind ezekből ismérjük bűneink súlyosságát, hara-
 god-

godnak rettenetes vóltát, mert láttjuk felfegyednek már
bozfzú-állását.

El-távozzék mi tőlünk, jó nagy Isten, mi örömünk,
nintsen immár semmi vigaságunk, siralomra fordula
az minyájságunk.

De még-is nints mittennünk, tsak te hozzád kell fo-
lyamnunk, mert jól láttjuk hogy mind el kell vesznünk,
ha az mi bűneinkből hozzád meg nem térünk.

Emlekezzél-meg mirolunk, hogy mi földből terem-
tettünk, ördög miá bűn alá-vettettünk, mint az árnyék
el-múlik mi gyarló életünk.

De az te jó-vóltodból kárhozatban nem hagyattunk,
te Sz. Fiad által meg-váltattunk, bűntől, örök haláltól,
már meg-menekedtünk.

Támadgy-fel azért nagy Ur Isten mi mellettünk, az
te kezeidet nyújts ki rajtunk, és ne vész-el előled, kik meg-
nyomorodtunk.

Látlak-meg az pogányok hogy mi reánk gondot vi-
selfz, kiket te Sz. Igéddel legeltetz, és noha meg-bántot-
tunk, te tőled el nem vetz.

Mert látod el-hagyattunk, és tsak te reád maradtunk,
nyavalyások tudatlanok vagyunk, és el-hagyott árvák-
nak tsak te vagy oltalmunk.

Ditsirtefsél menyben Sz. Háromság edgy felfegyben,
ki meg-vigasztalsz minket lelkünkben, noha gyötretünk
mostan itt az mi testünkben.

Mikor az Sidó nemzet tartatnék Babyioniában, az Mediai nagy Dariusnak kemény rabságában, az Sz. Daniel illy könyörgést tőn az ő nagy firtában.

Néked könyörgünk menybéli Isten alázatos szível, ki uralkodol mindmennyen földön nagy hatalmással, rettenetes vagy mikor meg-ítélsz minket igazsággal.

Te mind örökké abban meg-maradtz az mit egyszer mondasz, és semmi okkal az te kötéd mellől el nem állasz, de az kik téged hiven szolgálnak, csak azokhoz hajlász.

Igen vétkeztünk, nagy álnokságot töttünk te ellened, Istentelenül járánk mindenkor Uram te ellened, soha nem tudánk mi semmi jóban engedni tenéked.

Melly igen sokszor küldötted hozzánk az te szolgálodat, de meg-utáltuk és nem halgattuk te Prophétáidat, semminek véltük te idvősleges parantsolatidat.

Mennyit szóltanak te Sz. Nevedben az mi Királyinknak, Fejedelminknek, Tisztartóinknak, az mi Atyáinknak, de soha nem lőn helye mi köztünk az te mondasodnak.

Azért tenéked méltán mondhattuk Uram hogy igaz vagy, és nem mondhattuk hogy törvénytelen minékünk rontónk vagy, senki nem mondgya hogy oka nélkül te bőszerű-álló vagy.

Miénk Ur Isten az szégyenkedés és ortzapirulás méltán érdemlyük hogy reánk szálljon minden szidalmazás, mi nemzetünkben minden népek közt hogy legyen káromlás.

Nagy bujdosásra meg-tsufolásra jutatád igyünket, mind ez világnak fok hátáraig el-ofzlatál minket, minden népek közt utállyák pökik az mi népeinket.

Még-is azt mondgyuk hogy pironkodás legyen mi ortzánknek, mi Királyunknak, Fejedelmünknek, az mi Atyáinknak, mert nem vólt vége ellened való fok álnokságoknak.

Tenéked penig Felfeges Isten legyen irgalmaság, mi hozzánk való nagy szerelemért legyen hálá-adás, mert nohanéked ellened jártunk de még-is el nem hadtz.

Tudgyuk hogy soha mi nem engedtünk az te tanátsodnak, és helyt nem adtunk te törvényedben való mondásodnak, semmi bősület nem vólt mi tőlünk te Prophétáidnak.

Egész Izraél mind által-hágá az te törvényedet, tőled el-térvénelő nem vévén az te beszédidet, méltán botsátod azért mi reánk az nagy veszedelmet.

Mind bé-töltötted az mi fejünkön fenyegetésedet, nagy átkaidat ellenünk való fok esküvéfidet, mint szent Moyses az te hű szolgád szolitott bennünket.

Reánk támasztád az te igédet az mi bűnünk szereznt, és mondásodat bé-tellyesítéd igazságod szereznt, azt nem mondhattuk hogy nem lótt volna az érdemünk szereznt.

Előltalálá mi barátinkat az te ítéleted, mert igazsággal nem vala bennünk az te Sz. félelmed, nem forog vala mi szemünk előtt te igaz törvényed.

Im melly kár tőnek Keresztyénységben mind az Magyar népek, soha nem vólt igy ég alatt dolga valamely

nem-

nemzetnek, melly nagy szertelen veszedelmelön az Magyar nemzetnek.

Immár mind bé-tölt az mit régen szólt Moyses Prophéta, tsak mi fejünkön bé-tellyesedék az mit Isten monda, tsak ennél inkább meg ne rontana az ő nagy haragja.

Még sem könyörgünk esedezéssel az Ur Isten előtt, álnokságinkból hogy ki-térhetnénk az Ur Isten előtt, és meg-érhetnők ő igazságát mi romlásunk előtt.

Sietve hozzáreánk az Isten az nagy veszedelmet, mert az Ur Isten mindenben igaz, senkinek nem enged, az kik beszédét semminek vélik ő Sz. Felsegének.

De még is kérünk téged Ur Isten az te Sz. Nevedért, ki Egyiptomnak földéből régen ki-hozád népedet, és hatalmason fel-magasztalád hiredet, nevedet.

Noha vétkeztünk és életünkben néked nem engedtünk, de nagy Ur Isten igazságodban könyörűly mi rajtunk, térjen-el immár az te haragod ne maradjon rajtunk.

Ments-meg immáron mi nemzetünket az te haragodtól, vegyed-ki immár te hiveidet az nagy pufztaságból, könyörűly rajtunk menybéli Isten irgalmaságodból.

Mi bűneinkért és atyáinknak ő gonofságokért, méltán szenvedgyűk az veszedelmet az fok álnokságért, méltán szidalmaz minden szomszéd nép minket mind ezekért.

De halgassad meg-örök Ur Isten mi imádságunkat, mint szolgaidnak ne vessed hátra ő kiáltásokat, meg ne utálljad könyörgünk néked az mi szózatinkat.

Tekints jó kedvel az te el-pufztult áldott Sz. helyedre,
az Urra való tekintetért ne hadgy az inségbe, az Mes-
siafért az te népedet térítsd éppülésre.

Hajts-le mi hozzánk Urunk Istenünk az te füleidet,
nyisd-fel immáron az mi Urunkért az te szemeidet, és
tekintsed-meg az mi kegyetlen nagy veszedelmün-
ket..

Tekintsd-meg immár az magasságból az te várafo-
dat, kin segítségül tsak az te áldott neved hívattatik, kő-
nyörűly rajta, mert im jól látod hogy mind el-ron-
tatik.

Nem hánnyuk elő könyörgésünkben mi igazságun-
kat, és te erődben mi nem támasztyuk mi jámborságun-
kat, hanem tsak az te véghetetlen nagy irgalmaságo-
dat.

Halgass-meg Uram légy engedelmes, Uram légy ke-
gyelmes, tennen magadért Urunk Istenünk ne légy kése-
delmes, az te nevedért az te népednek légy immár ke-
gyelmes.

Ditsiret legyen az magasságban az mennyei Urnak,
ki éppítője és nagy oltalma az mi várafunknak, mert
meg-kegyelmez ő jövőendőre az mi orfzágunknak.

276.

Sege di Gergely

M A S.

Az Ecclesia Keresztinek okairól.

SZükség Kereszttyéneknek tudakozni, Istennek dolgai-
ról emlékezni, jó voltáról nem kell elfelelkezni, ir-
galmaságáról kell értekezni.

Ennyi kegyességet édes Atyánknek, tanuljuk-meg;
okátt

okát sok ostorának, velsünk véget már az sok gonofságnak, kiért ostorát érdemlyük Atyánknek.

Gyakor helyen meg-irták az Prophéták, okat ennek minékünk meg-mondották, hogy szereti az kit meg-vér azt irták, az kösséget-is erre tanították.

Erről vagyon az kit szeret hogy veri, mert az Atya-is ugyan azont téfzi, az melly fiát bizonyába szereti, az többinél gyakortáb fenyegeti.

De nem veri arra hogy gyűlölnéje, de hogy őtet hozzá tanítanája, és kezéhez mint fiát oktatnája, akarattyát hogy ő néki tennéje.

Igyen őrzí Isten az mi lelkünket, mert nem akarja mi veszedelmünket, ez világal edgyütt el-veszésünket, azért látogat ostorral bennünket.

Noha mostan igen nyomorgat minket, azt akarja hogy ismérjük bűnünket, könyörgéshez azzal intene minket, mert el-felejtjük sokszor Istenünket.

Ő próbálni akar ezzel hitünkben, hogy meg-lássa mint bizunk mi ő benne, reménységünk vagyoné nálánál többben, az tűz által próbállyá-meg-éltünkben.

Sokszor Isten embereket büntetet, tanulságért sokat ostoroztatott, kivél másnak ő azzal példát adott, hogy mi térjünk most azért verettettet.

Gyűlölte ő mind örökké azokat, az nagy Isten beszéde útalókat, pogányoknak az mi édes házákat, ezért adá kezében országunkat.

Rajtunk esett nagy sok nyomoruságot, békeféggel fzenvedgyük ez sok ostor, hidgyünk mi még jövőendő ítéletet, mikor Isten koronázza az hitet.

Ezt régulta miszemünkkel jól láttuk, az igaznak itt nints helye jól tudjuk, az hamisnak elő-menetit láttuk, azért az ítélő Birot el-várjuk.

Győzödelmek ott léfzen igazaknak, ez világon kik tsak nyomorgattatnak, szégyenfegek léfzen az hamisaknak, ez világon kik tsak uralkodtanak.

Oh melly nagy öröm volna ez minékünk, hogy az Isten kegyes Atyánk minékünk, ostoroz tsak hogy hozzája hajollyunk, nem azért hogy mi tőle el-futamjunk.

Rólunk azért azt mondgya nagy szerelmében, ha ostorozlak ugymond haragomban, meg fel-vélzlek én irgalmaságomban, részefitlek örök ditsőffegemben.

Illy szerelmét Istennek ha gondolnók, az mit gyűlöl bizonyára el-hadnók, hitünket egyébbe soha nem vetnők, idvőffegünk ki légyen ha ismérnők.

Ó mi reánk örökké nem haragszik, azt véledé hogy immár tsak feddözik, idvőffegünkre bizony igyekezik, bűneinkről többé nem emlekezik.

Segitfeget adgyon hogy ezt hihefsük, ostorát hogy jóra magyarázhassuk, kegyességet kérjük mi hogy hihefsük, ez világon éltig őt szolgálhassuk.

Ez igékben Istennek ostorának, oka vagyon minden nyomoruságnak, kegyessége innét tettzik Atyánknek, kiért ditsőffség légyen Sz. Fiának.

M A S.

SOk halá-adással mi most tartozunk, az nagy Ur Istennek ezzel áldozunk, egyéb jót mert bennünk nem találhatunk, ez keserves völgybe az kik nyomorgunk.

Azért

Azért emlekezzünk Isten dolgáról, ő törvényében esett tsuda dologról, az őtet félőknek táplálásáról, eledről való szaporodásról.

Nagy éhség drágaság Sidók között vala, mert fölöttök az ég érté lőtt vala, és alattok az föld vassá lőtt vala, sem fű, sem gabona nem terem vala.

Isten Prophétája Sz. Ilyés vala, ki az népek között széllyel jár vala, Pœnitentiára mindent int vala, mert az éhség közöttök igen nagy vala.

Sarepta Városban ő el-küldeték, edgy özvegy Afzfzontól ő el-tartaték, Istennek tsudája ott jelenteték, kevés liszt és olaj szaporittaték.

Mikor az városban Sz. Ilyés juta, edgy afzfzont találá ki fát széd vala, kenyeret ő tőle Ilyés kér vala, mert hofzfzú út miatt éhezett vala.

Szegény Afzfzony monda: El az nagy Isten, nekem kenyerem edgy morfa nintsen, de házamban vagyon edgy kevés liszt, és koporsóban vagyon kevés olajom.

Hogy pogátsájul az edgyfzer meg-süssém, és én gyermekemmel edgyfzer ehessem, éhségnek halála ottan elvigyen, mert semmi életem ennél több nintsen.

Az Prophéta erre néki felele, hogy az kevés lisztből pogátsát sűtne, először ő néki abból rész tenne, az után fiával ő ennék benne.

Olly nagy tsuda dolog ott adattaték, mert nagy áldás menyből néki adaték, kevés liszt és olaj szaporittaték, ezzelők napiglan ő tápláltaték.

Oh fősvény gazdagok ezt gondolnátok, az szegény Afz-

Afzszonyról példát vennétek, Istennek szegényit segitenétek terheslelketeket könnyebbitenétek.

Isten igéjére ha fietnétek, és szivetek szerint azt halgatnátok, az meg-hallott ígét meg-tartanátok, jámbor tanítóktul meg-áldatnátok.

De valahol Isten igéje nem kell, ott nagy nyomoruság az népekre kél, kegyetlen nép között nyomorgani kell, az éhség miatt is pufztulnia kell.

Azért ditsiretet mi mostan mondgyunk, az nagy Ur Istennek úgy könyörögjünk, hogy az ő Sz. Lelkét adgya minékünk, kárhozo vakságban ne legyen lelkünk.

277

M A S.

HAlgasd-meg JESUS Christus, az meg-szomorodott, és az meg-keferedett, szegény juhaidat, halgasd-meg kegyelmessen, az te Szent-edgy-házadat, ki meg-nyomorodott.

Ne hadd édes Jefusunk, nyomorult népedet, szent véreddel meg-váltott, kitsiny feregedet, ne hadd-el pufztulnia, az te öröksegedet, az Keresztyénseget.

Kit az Sátán fok-képpen most meg-környékezett, fok fertelmes bűnökkel és igen kifizet, fok sanyaruságokkal és méreggel keferget, szidalommal illet.

Mint az sívó Orofzlán torkát reánk tattyta, minden felől ellenünk táborát jártattya, mind az széles világot reánk fel-indította, és fel-támasztotta.

Vagyunk miként az juhok az farkafok között, ez világi népeknek dühösségek között, vagyunk utálatosok minden emberek között, kegyetlenek között.

Miként

Miként az meg-öléfre választatott juhok, bőtsülte-
tünk halálra naponként ő nálok, nints semmi könyörülés
sem kegyefség ő nálok, nints irgalmafságok.

Nintsen azért szivünket hová függesztenünk, és kefe-
rűségünkben kihez ohajtanunk, mert nintsen nálad nél-
kül senki több reménységünk és több bizodalmunk.

Mert te vagy ki érettünk ez világra jövőél, te vagy ki
nagy kinokat és halált szenvedél, kivel örökké való bol-
dóságot érdemlél, és életet nyerél.

Tsak tégedet ajánla minékünk Sz. Atyád, és hozzánk
való kedvét jelenté te nálad, miképpen te magad-is mi-
nénkünk parantsolád, hogy siefsünk hozzád.

Siefs láfs hozzánk azért kegyelmes Istenünk, ne vefs-
el szined elől szerelmes jegyesünk, ne hadgy-el minket
és ne feletkezzél-el rolunk, ne menny mezfíze tő-
lünk.

Maradgy-meg Uram velünk mert bé-estveledik, és
immáron aznap-is majdan el-nyugofzik, homályofság
sötétség ingyen, majd következik, az bűn fokafodik.

Számtalan fok gonofság köztünk el-fokafult, az te
Sz. szereteted igen meg-hidegült, és minden rendbéli
néptőled el-idegenült, az bűnben bé-merült.

Halgafs-meg azért minket és ments-meg ezektől, po-
kolbéli ördögnek nagy dühőfségétől, minden tévelygé-
sektől és eretneksegektől, kétségben eséstől.

Ne távozzék-el tőlünk az Sz. Lélek Isten, legyen erős
gyámolunk az mi életünkben, tartsa-meg Sz. Igédnek
szerelmét mi szivünkben, lehetsünk kedvedben.

Ugyan ez vezérellyen minden igafságra, tartson-
meg

meg Sz. Nevednek erős vallásában, és vigasztaljon minket minden háboruságban, és nyomorúságban.

Hogy mondgyunk ditsiretet az te Sz. Atyádnak, ő véle egyetemben néked mi Urunknak, mind örökkön örökké az Sz. Lélek Istennek mi vigasztalónknak.

M A S.

279

Könyörgés háboruságinknak idején.

HAlgasd-meg mostan Felseges Isten, menynek és földnek Sz. Teremtője mi könyörgésünket, és te viseljed minden gondunkat, miképpen meg-fogattad: Mert téged vallunk kegyes Atyánknak az Christus J. fusért.

Sok ellenségünk vadiak ellenünk Felseges Isten, lelki és testi mi nagy ellenségink, kik mind lelkünkben és mind testünkben igen kefergetnek: Ne hadgy tetőled hogy elszakadgyunk ez árnyék világon.

Te vagy oltalmunk és bizodalunk Felseges Isten, légy mi gyámolunk, ne vigy kifirtetben, de segits minket minden időben hogy meg ne gyaláztassunk: Mert téged vallunk, &c.

Tsak te egyedül nyilván jóltudod Felseges Isten, az mi vóltunkat, nagy gyarloságunkat, melly igen légyünk mi erőtlének minden dolgainkban: Ne hadgy-el, &c.

Birjad lelkünket és mi testünket Felseges Isten, tarts-meg gonosztul minden ellenségtől, adgyad vallhassuk az igaz hitet, hogy légyünk te országod: Mert téged vallunk, &c.

Az hitetlenek és kegyetlenek Felseges Isten, semmi-
nek

nek vélik az te Sz. Igédet, azért üldözik te hivedet fok
külömb-külömbképpen: Ne hadgy te, &c.

Nagy árvaságban és nyavalyában Felseges Isten, né-
künk ígérted, hogy te minket nem hadtz, kérünk légy
velünk és Sz. Lelkeddel szívünket vigasztallyad: Mert
téged vallunk, &c.

Sokszor mi lelkünk meg-keferedik Felseges Isten, mert
nintsen néki addig bátorsága, miglen te tőled nem segít-
tetik mennyei segítséggel: Ne hadgy, &c.

Bizván könyörgünk mostan tenéked Felseges Isten,
hogy te vísszed minden gondainkat, jól tégy mi velünk
mint fiaiddal szűksegünk idején: Mert téged vallunk ke-
gyes Atyánknak, &c.

Ditsiret néked Felseges Isten, és mi Urunknak te szent
Fiadnak az Jesus Christusnak, ditsiret legyen az Sz. Lé-
leknek mind örökkön-örökké, ki vagy álatban edgy bi-
zony Isten könyörűly mi rajtunk.

279.

M A S.

EMLEKEZZÉL-meg menybéli Isten, menynek és föld-
nek Sz. Teremtője, irgalmaságodról, melyet tész
vala régi időben Izraél fiaival; Noha vétkeztünk meny-
béli Isten, azért el nem hadtál.

Te el ki hozád az tenépedet az Ægyiptomból, az Pha-
rahonak ő nagy inségéből, de el-felejték te nagy jó-téted,
bálványt imádának; Noha vétkeztünk, &c.

Az vörös tenger két-felé válék, az Jordán vizét te
meg-száraztád az tenéped előtt, de el-felejték te nagy jó
téted, bálványt imádának; Noha, &c.

Te el ki hozád az te népedet, az ígértnek nemes földére le-telepítetted, de el-felejték te nagy jó-téted, bálványimádának; Noha, &c.

Kérünk már téged Atya Ur Isten, emlekezzél meg te országodról, az mi országunkról, ne hadd el-veszni pogány kéz miatt te örökségedet; Noha, &c.

Ditsiret néked Atya Ur Isten, és mi Urunknak, te szent Fiadnak az Jesus Christusnak, ditsiret legyen az Sz. Léleknek, mind örökkön örökké, ki vagy állatban edgy bizony Isten, könyörűly mi rajtunk.

280. Blasius Roden M A S.

BUzgó sziből te Fiaid kegyes Atyánk könyörgünk, badgy minékünk igaz hitet, hogy tégedet imádgunk, tellyes hitből, szeretetből hogy tégedet mind áldgunk.

Látod Atyánk felséges jó, lelki testi szükségünket, gerjezd köztünk Sz. Igédet, ismérhessünk tégedet, ismérjük meg Sz. Fiadat, az mi idvőtségünket.

Az sok bálvány imádaftul, rettenetes kárhozattul, szabadíts-meg Sz. Nevedért minden eretneksegtől, Antichristus szerzetitől, ő sok tévelygélitől.

Sirván hozzád mi ohajtunk, és fel-szóval kiáltunk, kik szent Igédnek általa az hitben plántáltattunk, embereket az vakságból végy-ki hogy téged ditsirjünk.

Jól ismérjük bűncinket, minden tévelygésünket, ki-kért reánk ereztettél minden veszedelmeket, pogányoknak dühőtségét, Fejedelmek keménységét.

Veszedelmet az pogányok országunkban tévének, sokat

kat bennünk meg-ölének, és számtalan el-vivének, országunkból ki-űzének, nyomoruságot rajtunk tőnek.

Senkit nekünk oltalmunkra hatalmas Ur nem támasztál, hogy ki venne győzedelmet, pogányokon hatalmat, keményféges nagy inséget minden felől reánk támasztál.

Rettenetes bűneinkért mind ezeket szenvedgyűk, vallást tészünk felfegednek, bűneinket nem fedezzük, kérünk terjezd Szent Igédet, Szent Nevedet ditsirjűk.

Az te neved kegyes Atyánk bizonynyal ott szenteltetik, az hol az te drága igéd igazán hirdettetik, mellyel emberekben az hit szépen bé-plántáltatik.

De Ur Isten emlekezzél az te fogadásodról, melyben tőttél bizonytságot irgalmaságodról, hogy soha nem emlekezzél az mi álnokságinkról.

Azért hitből valamikor te hozzád kiáltándunk, és az Christusnak általa mindeneket kérendünk, meg-adod és el nem fordulsz femmiképpen mitőlünk.

No azért Felféges Isten terjezd el ki igidet, hogy mindnyájan ditsirhefsűk az te Istenségedet, kinek legyen az tisztetség, mind örökkön örökké.

M A S.

281

Nota: *Légyen irgalmas Ur Isten, &c.*

KEgyelmezz-meg nekünk nagy Ur Isten, ne hadgy minket el-vesznünk, kik mindenkor bizunk Sz. Neved, bűnünk-fzerint ne büntesstőlőtzenben.

Hitünk erőssodik dolgaidból, mert meg hozád népe-
Efff₃ det

det fogságból, Sidó népet Babyloniából, el nem hagyád irgalmafságodból.

Az te népeidnek vétjét vedd-el, és fedezd-el bűnünket érdemeddel, mert Szent Fiad meg-válta vérével, nem akará el-vesztünk bűneinkben.

Távoztasd-el rolunk haragodat, téríts hozzánk irgalmafságodat, szabadíts-meg az szegény foglyokat, kik nevedért hordoznak vasakat.

Idvőzítő Isten kérünk téged, jelennyék-meg rajtunk kegyefséged, távozzék-el rolunk gyűlölséged, legyen velünk te Sz. Istenféged.

Nem de mind örökké haragfzólé, firol fira, nemzetről nemzetre, az te nagy haragodat nyújtodé, és mi reánk haraggal tekinteszé?

Vallyon egyéb náladnál ki vólna, hogy fogságból kiszabaditana, hanem tsak te Istennek Sz. Fia, ki magadat adád nagy fogságra.

Tsak te magad vagy Felféges Isten, örök élet az hív emberekben mellyet kinek ha te adtz éltében, gyönyörködik te Istenfégedben.

Mutasd már te irgalmafságodat, kegyes Isten és te jóvóltodat, add ismERNUNK az te Sz. Fiadat, ki kedveért mutasd-meg magadat.

Halgathassuk az te Sz. Igédet, és hihefsük te igiretedet, adgyad nekünk te békefégedet, szabadíts ki fogságból népedet.

Közel vagyón az hivekhez Isten, mert nem múló-képpen jóközinkben, de örökké lakozik szivünkben, nem hágy esnünk az hitetlenségben.

Ha mi hiszszük hogy Isten irgalmas, és mit igirt megadni hatalmas, hogy Sz. Fia előtte jutalmas, ellenfégünk nem lesz diadalmas.

Menyből nekünk Sz. Fiu adaték, tiszta Szűztől földön és születék, idvősségnek, váltságnak mondaték, ki által Isten velünk meg-békéllek.

Hidgyünk azért az JESUS Christusban, ne maradjunk bálvány imádásban, nem hágy minket az Isten fogságban, és nem adgya népét nagy rabságban.

Kérünk téged kegyelmes Ur Isten, téríts hozzáderőtlenfégünkben, ne nézz minket az mi bűneinkben, de tekints-meg Sz. Fiad érdemében.

Atya Isten, váltó Fiu Isten, vigasztaló Sz. Lélek Ur Isten, néked örök ditsőség mennyekben, mert mit kérünk meg-adtad lelkünkben.

289.

M A S.

NAgy Ur Isten ne hadgy minket, ne akarjad veszé-
sünket, pogány kézre ne adgy minket, kik tsufol-
lyák Sz. nevedet.

Mi bűnünkért el-szenvedgyük, mert bűnünkben ki-
nem térünk, felségedet nem ismérjük, azért tőled bün-
tettetünk.

Mi házunkban békeséggel, nem lakhatunk edgyeség-
gel, környül vőttek ellenfegek, el-pufztitnak tellyes-
séggel.

Prophétáknál vagyon írva, mint felséged meg-mon-
dotta, ha ki igédet halgattya, és ha térend igazittya.

Annak útát te meg-tartod, ő ösvényét igazgatod,
min-

minden jóval látogatod, ellenfégtől oltalmazod.

Es nagy erőt adtz ő néki, futnak az ő ellenségi, száz kőzzűlők elkergeti, ezért benne mind el-veri.

Hapeniglen nem halgattya, Sz. Igidet nem fogadgya, és ő útát nem jobbittya, ellenségét reá hozza.

Es olly népet hoz ő reá, kinek nyelvét nem tudhattya, viszik őtet nagy fogságra, és ő esik nagy rabfágra.

Ezen-képpen most mi vagyunk, meg-fertezett az mi útunk, és ismérni nem akarjuk, azért nyilván el-pusztulunk.

De könyörgünk nagy Ur Isten, nézz mi reánk kegyelmessen, kik fertezünk nagy bűnökben, s' nem jobbulunk életünkben.

Országunkban tarts-meg minket, vedd-el mi ellenséginket, és adgy nekünk békeséget, szent Fiadért edgyesféget.

Töb segitőnk nekünk nintsen, hanem tsak te nagy Ur Isten, kik mi vagyunk tsak beszédben, oltalmazhatz te szép rendben.

Ditsirtefsél örök Isten, Szent Fiaddal egyetemben, vigasztaló Sz. Lélekkel, mind örökké ditsőtségben.

M A S.

284

Nota: Felséges Isten menynek, földnek, &c.

ATya Ur Isten menybéli teremtőnk, az Christus által jó akaró Urunk lelki és testi gonofztul védelmünk, és oltalmazónk.

Kinek jó kedve mi reánk áradott, az Fiu által meg-nyilat-

latkoztatott, kit most minékünk igazán hirdetnek, ő igi-
jéből.

Gerjezd-fel azért az te Sz. Lelkedd, az mi szivünket
táplállyad igiddel, oltalmazhassuk ditsőfséged ezzel,
minden időben.

Es vedd-el rolunk az mi bűneinket, és könnyebítsed
szörnyű ostorodat, ne tekints nekünk nagy bűnös vől-
tunkat, álnokságinkat.

Mert mi fejenként mi kitsinységünkben bűnben fo-
gontunk anyáknak méhében, az kik nyomorgunk ez
keserves völgyben, Adám testében.

Ha meg-tekinted az mi bűneinket, és fizetznékünk ál-
nokságink szerint, ki viselheti ennek-el súlyát, ifzo-
nyu vóltát.

Igaz vagy azért Abrahámnak Ura, Keresztyéneknek
kegyelmes óltalma, ne büntess minket az te haragod-
ban, igazságodban.

Hálátenéked kegyes Atya Isten, ditsiret néked áldott
Fiu Isten, tisztesség néked Sz. Lélek Ur Isten, most és
örökké.

295 M A S.

HAjts-meg Ur Isten kegyes füleidet, Keresztyének-
nek ő imádságokra, fogadgyad kérünk nagy kő-
nyörgésünket, teszolgaidnak.

Az menyországból nézz alá Ur Isten, te szent igidnek
add világosságot, és távoztasd el az mi sziveinkből, té-
velygésünket.

Kegyefségedből botsásd-meg bűnünket, oldozz-meg

Ggg

minket

minket bűnnek köteléből, könyörűly rajtunk és helyheztes minket, oltalmad alá.

Te nálad nélkül pokol az mi helyünk, te nálad nélkül kárhozatra megyünk, kérünk légy velünk hogy mi vífeltecsünk, az menyországgra.

Te Jesus Christus igaz világosság, élet és öröm, jó és nagy kegyesség, ki az halálból az te Sz. véreddel, minket meg-váltál.

Olts-bé elménkben kérünk szerelmedet, az mi szívünkben te adgy igaz hitet, öregbits bennünk az atyafiui szent szeretetet.

Az szent Léleknek adgyad ajándékát, az igaz vallásra adgy bátorságot, az mi testünknek vedd-el undokságát, te szent igiddel.

Az tsalárd ördög legyen távoly tőlünk, kinek erejét te mind el-rontottad, de menyországból legyen mi mellettünk, te fegitséget.

Ditsőtség legyen az örök Atyának, ditsőtség legyen néked ő Fiának, ki szent Lélekkel uralkodol mostan, és mind örökké.

M A S.

283. *Aufer immensam, Deus aufer iram, &c.*

VEdd-el Őr Isten rólunk haragodat, és az te kemény véres ostorodat, nagy bűneinkért mi reánk ne ontsad, bőszzú allásodat.

Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni, vereségedet nem alhattya senki, mint ez világnak első veszedelmi, nekünk meg-jelentik.

Mire mi reánk gerjede haragod, oh mi Sz. Atyánk
raj-

rajtunk nagy tsapásod, kik nem különbek vagyunk.
mint árnyékok, rothadandó porok.

Meg-ferteztettünk Atyánknak vétkeivel, gyarló mi
lelkünk testünknek sebével, mi romlásunkat nagy vesze-
delmünket, nézd kegyelmes szemmel.

Adgyad minékünk az te Sz. Lelkedet, ismérhesük
meg mi Közben-járónkat, mert meg-ismértük mi go-
nófságinkat, vedd-el haragodat.

Ne hadd el-veszni ilyen nagymunkáját, ne hadd he-
jában az ő szent halálát, az mi Urunknak keserves nagy
kinnyát, az ő áldozattyát.

Vegye-el rólunk az mi bűneinket, és mosogassa véré-
vel vétkeinket, ki az Atyával és az Sz. Lélekkel, bizony
örök Isten.

286.

M A S.

Könyörgünk néked Istennek Sz. Fia, nyomorultak-
nak te bizony óltalma, ki most uralkodól menyor-
szágban, tekints reánk Christus Jesus meg-nyomorul-
takra.

Szertelen meg-rontott minket az pogányság, el-ha-
gyott minket minden hatalomság, vagyunk immár fo-
kaknak boszszúság, légy minékünk Christus Jesus min-
denben bátorság.

Istállókat te Sz. Templomodban, tsináltanak te bosz-
szúságodra, kiben készek minden gonófságra, tekints
mostan Sz. Atyáddal meg-nyomorultakra.

Oltalmazd keresztyén népedet, ronts-meg immár
az pogángy népeket, kik foglalnak bűnben sok időket,
tilts-meg immár Christus Jesus szertelenfegeket.

Ggg 2

Légy

Légy minékünk kegyelmes Királyunk, ne bírássék pogántul országunk, és ne nézzed az mi bűnös voltunk, Sz. Atyáddal Christus Jesus emlekezzél rólunk.

Te hiveid te hozzád kiáltunk, igaz hittel te hozzád folyamunk, pogányságban élni nem akarunk, menyországban uralkodni te miattad bizunk.

Vigaságos időket adgy érni, szolgaidnak, kik tudnak tisztelni, Sz. Atyádnak mondásában járni, bátorságot adgy önékik ellenfeget győzni.

Segedelem te tőled adassék, hogy ditsirjen tégedet az község, hozzád illik az bizony Istenség, és tenéked esedezik egész Keresztyénség.

Tenépednek légy óltalmazója, téged kérünk Istennek Sz. Fia, énekellyünk néked vigaságban, Sz. Atyáddal, szent Lélekkel ki vagy menyországban.

257.

M A S.

Hatalmas Isten könyörgünk, Sz. Felsegedhez kiáltunk, mert igen megnyomorodtunk, fejünket nintsen már kihez hajtánunk.

Kegyelmes Isten halgass-meg, bűnünket nekünk bocsáss-meg, az te hitedet építs-meg, és Sz. Lelkeddal kérünk vigasztaly-meg.

Régenten Paraditsomban, Fiadigiréd mondásodban, nekünk adnád jó voltodban, hogy ne maradnánk örök kárhozatban.

Ezt hitték az Pátriárkák, bizonynak mondták az Prophéták, az Christus Jesust vallották, idvősségekre igyen kiáltották.

Ebben

Ebben hűn az régi Adám, ebben hűn az jámbor Noé, Abrahám, Isák, és Jácob, Samuel, Illyés, az Sz. Esaiás.

Erőssek voltak az hitben, nem bíztak soha senkiben, hanem csak az edgy Istenben, ki meg-jelenté magát jó kedvében.

Ebből ismérjük jó voltodat, véghetetlen irgalmadat, hogy nekünk adád Sz. Fiadat, és meg-öleté érettünk ő magát.

Akaratodat jelentéd, kívánságodat hirdetéd, hogy bűneinket el vennéd, Sz. Országodban lelkünket bevinnéd.

Tsak hinnénk Jესus Christusban, maradnánk-meg mondásában, Sz. Evangeliumában, nem vetne minket örök kárhozatban.

Nagy jó volt mindenkör az Isten, fzeretet minket mint Isten, hozzáhi minket az Isten, kegyes beszéddel szól nekünk az Isten.

Jertek én hozzám bűnösök, fiaim nékem legyetek, mert én-is Atyátok léfzek, ha bűnötökből ti én hozzám tértek.

Azért értsük-meg mondását, ismérjük-meg bűneinket, kövessük-meg már Istenünket, ekképpen mentyűk ördögtől lelkünket.

Hadgyuk-el az nagy vakságot, vegyűk-elő az igazságot, mert gyűlöli az hamiságot, és csak fzereti az edgy igazságot.

Igafság ő maga az Christus, igafság az ő beszéde, maradjunk azért ezekben, ne kételkedgyünk Isten beszédeben.

5
Meg-hidgyúk valamit mondott, az mit Szentivel
iratott, idvőtségünkre ki-adott, Apostolival kit prædi-
káltatott.

Ditsirjük az Atya Istent, magasztallyuk Fiu Istent,
egyetemben Sz. Lélek Isten, ki állattyában tsak edgy
bizony Isten.

298

M A S.

OH mennyei nagy boldogság, te vagy fénlő vilá-
gofság, menyországban edgy Uraság.

Téged vallunk és ditsirünk, te vagy örök idvősé-
günk, te vagy Isten edgy érdemünk.

Nintsen nekünk több Istenünk, tsak te tőled viselte-
tünk, téged immár meg-ismértünk.

Uralkodó Sz. Háromság, te vagy élő hatalmaság,
földön mennyen edgy Uraság.

Adgy minékünk igaz hitet, szerezetet, edgyeséget,
országunkban békeséget.

Ditsirhessük Szent Nevedet, tanulhassuk Sz. Igidet,
nyerhessük öröksegedet.

Tartsd-meg köztünk az bőltséket, látod Isten szűkse-
günket, öregbitsed mi hitünket.

Benned legyen bizodalunk, rólad legyen tanulsá-
gunk, igaz legyen tudományunk.

Légy minékünk edgy érdemünk, újittassék mi szent-
ségünk, ne árthasson ellenfegünk.

Bátoritsad mi lelkünket, birjad jóra mi szivünket, jó-
veltarts-meg életünket.

Ditsirtessék Istenseged, meg-adassék tisztességed,
maradgyon-meg örökseged.

M A S.

HAlgasd-meg Ur Isten mi befzédünket, Sz. Fiadért
 mikönyörgésünket, hogy te vezérlyed az mi lel-
 künket, meg jobbitsad az mi életünket, hogy vehessük
 az te Sz. Igédet, és vallhassuk Sz. Istenfégedet.

Siralmaison most te hozzád kiáltunk, mindenkoron
 tenéked könyörgünk, vedd-el haragodat immár mi ró-
 lunk, ne birassék pogánytul országunk, tsendefedgyék
 vér-ontás közöttünk, távoztassék fertelmesség tő-
 lünk.

Ha irgalmazál lelkünkben minékünk, ne hadgy hogy
 testünkben-is el-veszszünk, szent Igidet adtad mostan
 minékünk, nagy vakságot ki-vővél közzülünk, ezzel
 kedvedet mutattad nekünk, hogy nagy gondod volna itt
 mi rólunk.

Emlekezzél azért Szent-edgy-házadról, Sz. Fiadnak
 vére hullásáról, régi Atyáinknak igiretedről, vélek való
 kegyelmességedről, örökké való fogadásodról, Szent-
 edgy-házadnak meg-maradásáról.

Nenézzed azért mi gyarlóságinkat, vedd-el rólunk
 most az pogányokat, fordítsad reájok te haragodat,
 hogy ne rontsák te Szent-edgy-házadat, hogy láthassuk
 az te hatalmadat, örökké való irgalmaságodat.

Igaz vagy Ur Isten igiretedben, mit igirtél az te szent
 igédben, hogy meg-halgatz minket mikérésünkben, és
 elnem hadtz az mi szükségünkben, tsak mi hidgyünk az
 te Sz. Igidben, és ditsirjünk az mi életünkben.

Azért fel ferkenyünk mi életünkben, és tsak kérjük
 Istent szükségünkben, és meg-jobballyunk ^{szad kelle} az ^{mi to-} ^{dik}

tünkben, akarattját halgassuk életünkben, és ditsirjók
Istent Felfogében, így halgat meg-minket kérésünk-
ben.

290.

M A S.

ADgyunk hálát mindnyájan, az Atya-Ur Istennek, és
mondgyunk ditsiretet mi Teremtő Istenünknek, ki
őszve gyűjtött most minket, hogy innepet szentellyük,
és szent igijével éllyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur mindeneken, ki
meg-jelentéd magad, Sz. Igédben itt ez földön, és fok
tsudatételidben, az te áldott Fiadban, mi kedves Idvő-
zitónkben.

Légy kegyelmes minékünk, az te áldott Fiadért, az
Ur Jesus Christusért, mi szentseges meg-váltónkért, és
ne állj bocszút mi rajtunk, az nagy hitetlensegnek fer-
telmes fok bűnéjért.

De szentely-meg bennünket, birj és segély-meg min-
ket, gerjeszd-fel mi lelkünket, és az mi gyarló szivünket,
hogy téged meg-ismérhesünk, segítségül hihassunk, né-
ked hálákat adhassunk.

Ennyi fok romlásokban, és fok vér-ontásokban, az ke-
gyetlen ördögnek ilyen nagy dühösségében, tarts-meg
az te táborodat, és te Szent-edgy-házadat, az te gyarló
fiaidat.

Világosíts-meg minket, az Sz. Lélek Istennel, hogy
mindenkor tündököllyék bennünk az Evangelium, és
erőssíts-meg Ur Isten, az te áldott igiddel, minden té-
velygések ellen.

maradogokkal elméjét és minden tanulságát, vezérlyed
galság után

utánnyelvét az milelki Pásztorunknak, és oktassad elméjeket az te szent beszédetnek, figyelmes halgatóinak.

Tarts-meg minden időben minket az igaz hitben, és igaz értelemében az Sz. Evangeliomnak, légyen fogatatoskőztünk az te kegyes beszéded, és mindenjóra intéted.

Hogy sok népek te hozzád meg-térjenek bűnökből, és téged szolgálynak az ő szivekből lelkekből, hogy mindenek imádgyanak, tsak téged tiszteljenek, hogy örökké élhessenek.

291 *M A S. 292* *Lásd a 407. oldalon*
Mindenható Felség
Atya Uram
HAjá-adásunkban rólad emlekezünk, kegyelmes Istenünk tégedet tisztelünk, te nagy jó-voltodért elfel-magasztalunk, hasonlatlan szolgák mert ezzel tartozunk.

Hajtsd le fűleidet értsd-meg kérésünket, mi édes Istenünk ne nézd bűneinket, tiszta szível kérünk mi könyörgésünket, vedd hozzád Ur Isten esedezésünket.

Gerjezd-tel igiednek szerelmét lelkünkben, Sz. Lélek Istennek szentségét szivünkben, adgy igaz értelmet bőfeggel elménkben, téged szolgálhassunk ez földön életünkben.

Tanulságra erőt tsak te tőled kérünk, kire mi most gyűlünk mindnyájan készülünk, hogy te Istensegéd ditsirtefsék tőlünk, engedd szent Fiadért ezeket minékünk.

Igafságnak Atya ki lakol mennyekben, magad köteleztéd szent Igiretedben, Szent Máthé könyvének hatodik

dik részében, tudgyuk hogy meg-maradtz örökké ezekben..

Ha ki Sz. Országod először keresi, az te beszédedet mindenben bõtsûli, vagy testit vagy lelkit tud tõled kívánni, semmiben nem léfzen fogyatkozásnéki.

Azért gyorsaságot el-kezdett dolgunkban, végig meg-maradást mi hivatalunkban, szorgalmatofságot hûséget tisztunkben, egymás szeretetet plántály itt életünkben.

Engedd-meg ezeket Sz. Atyánk Christusért, mi idvõzitõnkért, kegyes táplálónkért, ki edgy hatalomban Sz. Lélek Istennel, élz és uralkodól örökkön örökké.

294.

M A S.

293 *Lásd a 390 d. levelet J. K.*

HAlát adunk néked mindenható irgalmas Ur Isten, hogy ez el-múlt éjel meg-õriztél minket kegyelmessen, és ez máinapot adtad érnünk az mi életünkben.

Könyörgünk tenéked óltalmaz-meg ez napon-is minket, te szent Lelked által igazgassad lelkünket, testünket, hogy te kedved szerint viselhesük az mi életünket.

Miként ez világot meg-újítod az Napnak fényével, az mi szívünknek-is sötéttségét és homályát vedd-el, és világosítsd-meg mi elménket, az te Sz. Lelkeddal.

Ne hadgy-el távoznunk Uram minket az te törvényedtől, szent igazságodnak meg-jelentett igaz õsvényétől, ne hadgy el-fzakadnunk semmi okkal az te szent igidtől.

5 Add bizonyral hinnünk, hogy reá néz minden dolgain-

gainkra, tselekedetinkre, beszédinkre, és gondolatinkra, és itélet napján elő-állunk mind az szám-adáfra.

Engedd ezt-is Uram hogy félhefsük te Istensegedet, és senkit nem féllünk olyan igen mint te felsegedet, hogy semmi dologban meg ne bántsuk Atyai kedvedet.

Valamihez kezdünk ez világi tselekedetünkben, mindenkor ez legyen el-végezett akarat szivünkben, hogy ditsőitessék az teneved az mi életünkben.

Azt-is meg gondoljuk hogy használlyunk felebarátinknak, és miért hogy csak te vagy vezére az mi tanításunknak, adgy elő-menetelt, jó szerentsét az mi szándékunknak.

Kegyelmes Sz. Atyánk segély minket fok fáradságunkban, ez életre való nyughatatlan nagyfok gondainkban, ne hadgy el-tsüggednünk az mennyei jóknak dolgaiban.

De minden időben leg először az te országodat, mitellyes szivünkől követhesük teigafságodat, nagy biznnyal várván ezek után az te áldásodat.

(Oltalmazza Uram éjel nappal mi gyarló lelkünket, irgalmaságodból tarts-meg Atyánk mi gyarló testünket, és az ördög ellen Sz. Lélekkelerőssíts bennünket.

(Látod minden felől az rettegés meg-emészte bennünket, mennyei veszedelem kefergeti az Keresztyéneket, tsendesítsd-meg azért felelmünket és veszedelmünket.

(Mit használ továbbá te előtted az jót tselekedni, és minden naponként vigyázásban, abban nem éppülni,

segíts azért minket minden napon hogy nevedhes-
sünk.

15 (Végy oltalmad alá nem csak ez nap, de minden időben,
légy te mi Hadnagyunk és vezérünk tellyes életünkben,
mig meg-koronázod mi lelkünket az örök életben.

(Te meg-fzánál minket bűnösöket, veszett embere-
ket, kit nem érdemlettünk, szent Fiadért hogy így sze-
retz minket, és hogy ennyi jokkal ő érette szerettél ben-
nünket.

(Azért mig bé-jutunk az örömré, mellyre minket hit-
tál, és az mi fejünkkel edgyé lészünk az Christus Jesussal,
kit igaz Nap-fényül hiveidnek te ajándékoztál.

* Adgy minden időben igaz, jámbor lelki Pásztorokat,
kik te Sz. Igiddel legeltesék az te hiveidet, az te lelked ál-
tal vezérelyed az mi életünket.

Tedd foganatofsá mi szívéünkben az te szent Igidet,
rontsád ez világon te az által az tsalárd ördögöt, és sze-
rezz magadnak nagy büféggel, mindenütt hiveket.

20 Adgy jó Fejedelmeket, jó Urakat, jámbor Tisztartó-
kat, Isten féld jámbor Polgárókat, és igaz Birákat, Isteni
erőddel igazgassád az ő tanátsokat.

Hogy nagy szivők szerint szerethessék az te szent Ne-
vedet, minden erejekkel szolgálhassák te Sz. Felfegedet,
és jó törvényekkel oltalmazzák az te népeidet.

Irgalmafságodból légy kegyelmes minden bűneink-
nek, az szegény rabokat szabadíts-meg, kik el-epedte-
nek, minden nyomorultat, egyebet-is az kik keferég-
nek.

23. Légy kegyelmes Attyok az árváknak, és az özve-
gyek-

gyeknek, légy vigasztalója az kóroknak és az betegeknek, az úton-járóknak légy oltalmok és erős vezérek.

Hogy tőled ezeket meg-nyerhefsük, botsádd meg bűnünket, az Christus Jefusnak Szent Nevéért halgass meg-bennünket, és az mit igirtél ő érette add-meg kérésünket.

M A S.

295

Nota: Nosza Isten félszent hűvek, &c.

TEnéked Uram hálát adok, hozzám való jó-vóltodért, és tellyes sziből-is vigadok, rám áradott jókedvedért: Mert im meg-halgattál, engem ki ragadtál, nyavalyáimból, szibéli vidulást, adtál meg-tágulást, fok-bánatimból.

Im fel-támasztád napom fényét, mellyet homály elborult vólt, el-mosát rólam lelkem szennnyét, melyben hevertem mint edgy holt: Nyomoruság kőzött, mint edgy efze-veszett, mikor hányatnám, akkor segítség-gel lől, hogy több infeggel ne bántattatnám.

Atyai gond-vifeléfedet, fok ezerfzer meg próbáltam, reám kinyújtott kezeidet én Istenem által láttam: Tégedet ditsirlek, azért mig itt élek, ez gyarló testben, szájamnak szozattya, eged által hattya, hiszek igidnek.

Te tőled el-távoznom Uram, ne hadgy fok bűneim miatt, de sőt légy nekem erős várom, fordítsad-el fok ostromját: Rólam az őrdögnek, ez rút bűdös dögnek, ki tsak azon jár, hogy bűnre tafzitson, mellőled el-hajtsan, legyek rút mint sár.

Makezeidben ajánlottam, mellyeket te adtál nekem, fel-költömkor-is azt mondoztam. Magad birj engem

Hhh3

Iste-

Istenem: Őrdög mattalékja, hogy ne legyek rabja, adgy
estvét érnem, ki uralkodol s' élfz, senkitől-is nem félfz,
ne hadgy el-vesznem.

M A S.

296. Nota: *Follehet nagy sokat szóltunk, &c.*

SZivem meg-alázván te hozzád megyek, elődben Iste-
nem könyörgést viszek, te Sz. Fiad által néked kö-
nyörgök.

Aldott légy én Uram hogy meg-tartottál, bűt és kárt
ez éjel rám nem botsáttál, Angyali sereggel oltalmam
vóltál.

Ez reggeli időt meg-adtad érnem; mellyben egéfsé-
ges elmém éstestem, kérlek minden jóra vezérly már
engem.

Mái nap ezt velem tseleked Uram, minden féle bűntől
magam ohassam, hitem jó gyűmölsét hogy meg ne foj-
tsam.

Etelem italom mértéklet legyen, tobzodás részegség
ne nehezítsen hivságos gondolat bennem ne legyen.

Lágyíts-meg én bennem az akaratot, meg ne hábo-
ritsak ok nélkül jámbort, és harag tartásra ne adgyák
okot.

Jól tudod Istenem melly gyarló vagyok, külömb-kü-
lömb bűnre hajlandó vagyok, adgyad meg-térhessek
mikor bűnt vallok.

Igaz iteled ne ostromozzon, bűntől az Christusért in-
gyen oldozzon, érdemem fzerint rám átkot ne hoz-
zon.

Mert

Mert éppen magamat néked szentelem, kegyelmes oltalmad legyen mellettem, szent Lelked és Igéd legyen vezérem.

Külső károktul is ments-meg engemet, hogy ne fojtsa bánat és bú szivemet, tartsd jó egészségben gyarló testemet.

Istenem tenéked legyen ditsőség, az Sz. Háromságban ki vagy edgy felség, csak tégedet illet minden tisztetség.

M A S.

HAlád adok néked menybéli Isten, Szent Fiadnak az Chistusnak nevében, hogy engemet ez éjel megőriztél, minden veszedelemtől meg-mentettél: Tarts-meg kérlek ez napon-is életem, bűntől és minden kártul ments-meg engem.

Mert Uram te kezedben ajánlom, mind testem lelkem és minden jófzágom, az te Sz. Angyalod legyen én velem, és soha el ne távozzék éntőlem: Hogy az gonosz Sátánnak semmiképpen, rajtam semmi hatalma ne lehessen.

M A S.

Ditsirem az Istent az én életemben, mert ő meg-hal-gata én könyörgésemben, bűnöm meg-botsátt nagy kegyességében, kit miveltem vala én gyarló testemben.

Sokszor én szivemet hozzája fordítom, mikor szükségemet valamiben látom, ottann halgat engem én szabadítom, semmiben nem kéfik én édes táplálom.

Ne bizzatok azért az Fejedelmekben, hogy ha bűnbe estek

estek ti ez gyarló testben, mert nintsen maradás hidgyé-
tek ezekben, de tsak reménfegtek légyen az Istenben.

Oh melly boldog ember az önnön magában, kinek
legítője nagy nyavalyájában, Jácobnak Istene, ki lakik
menyországban, ki mindent teremtet hatalmátságá-
ban.

Az Ur meg-őrzi az jövevényeket, élteti táplállyá
mind az özvegyeket, Angyali őrizik a pro grermekeket,
értek meg-bünteti az kegyetleneket.

Olly nagy gondgya vagyon az élő Istennek, eledelt
szolgáltat mindenkor azoknak, kik minden oltalmat tsak
ő tőle várnak, el-veszti az Isten kik őtet utállják.

Szent Dávid Prophéta így könyörög vala, el esett
testében imádkozik vala, szivből az Ur Istent magasz-
tallya vala, száz negyven ötödik ditsiretben irta.

316

M A S.

MOstán UR Isten hozzád kiáltunk keferűségünkben,
halgass-meg minket könyörgésünkben, illy nagy
szűkségünkben.

Te vagy Istenünk, téged tisztelünk mint édes Atyán-
kat, menynek és földnek hatalmas Urat, népednek Ki-
rályát.

Az te kezedben minden erőtség és hatalom vagyon,
senki nem álhat néked ellened, mint ez nyilván va-
gyon.

Te parantsoltad felféges Isten, hogy hozzád folyam-
junk, mi szűkségünkben téged keressünk, néked könyö-
rőgjünk.

Avagy

Avagy fegyverrel, avagy éhféggel, avagy dög halállal, nyomorgattatunk igirted nekünk, hogy megmentesz attul.

Azért Ur Isten mostan mi reánk sok felől támadtak, dúlnak, pufztitnak, ölnek, fogdosnak, minden-képpen rontnak.

Nintsen mi bennünk annyi erőtség, hogy ellene álljunk, illy fokaságnak melly reánk támadt, fel-zendült ellenünk.

De hol ne legyen semmi gyámolunk ily fokaság ellen, azért tsak reád vettyük szemünket felféges Ur Isten.

Igyen könyörge Josaphát Király ellenfégi ellen, mikoron vólna keferűségben az Jerufalemben.

Ditsiret legyen Atya Istennek és Fiu Istennek, az vigasztaló és meg-szentelő Sz. Lélek Istennek.

308

M A S.

Jesus Christus mi kegyelmes Hadnagyunk, könyörgéssel te elődben járulunk, kik ez siralomnak völgyén nyomorgunk, oltalmat, segitseget tőled várunk.

Bé-merültünk sok nyomoruságinkban, vagyunk éjelnappal szomoruságban, számtalan sok féle fanyaruságban, az ellenfégnak vagyunk őtorkában.

Ellenfégünk fanyargattya t^uinket, tsufollya és káromlya Istenünket, gyalázat^u illeti Sz. Nevedet, ne szenvedd. elkérünk Uram tégedet.

Reád hadtuk minden mi dolgainkat, hiszük hogy látod nyavalyáinkat, ne hadd el-merülni kitsíny ha, Jo-parantsoly és tsendefzitsd az habokat.

Ebredgy-fel Uram mert majd el-merülünk, veszedelmes habokban el-filyledünk, szűkfegünkben te hozzád esedezünk, Jესus Christushalgass-meg téged kérünk.

Kérünk Uram maradgy-meg szállásunkon, járj mi velünk népeiddel edgy úton, látod immár vagyon Nap enyészetkor, térj mi hozzánk, járj mi velünk edgy úton. Járulunk te elődben bátorsággal, előtted éneklünk nagy vig ortalával, egész Keresztyénség edgy szível, szájjal, esedezünk előtted buzgósággal.

Ne hadgy kérünk edgyetlen-edgy Jესusunk, jussanak elődben mi imádságunk, tekints reánk edgyetlen-edgy szószollónk, tekints reánk hatalmas közben-járónk.

Védelmezed az te kitsiny bárkádat, kiért halálra adád te magadat, Sz. véredet érettünk ki-ontottad, ne hadd el-merülni ha meg-váltottad.

Sőt erőskő-falalégy népeidnek, szaporítsad számokat hiveidnek, vezérlyed nyelvöket hirdetőidnek, kik nevedért gyákran boszszút szenvednek.

Szent az Atya mindenek meg-tartója, Szent az Fiu mindenek meg-váltója, oh szent Lélek hivek bátorítója, szent, szent, szent, az te neved mindenvallya.

M A S.

Jövellégy velünk Ur Istén, segits-meg minket ígyünkben, adgy erőt az ellenfégen, ki reánk tör mind szűngyen háborgat minket hitünkben.

Tel fuvalkodott ellenünk, kevélykedik hogy birjunk, nk, valamig távol vagy tőlünk, veszt és ront mert rögjün feltőlünk, láttya hogy nints erősfegünk.

Bizik

Bizik ő fokaságában, fegyverében, jó-vóltában, elhitte azt ő magában, hogy nintsen már ez világban, ki meg-rontsa hatalmában.

Bátran kergeti népedet, ostromozza hiveidet, pusztítja öröksegedet, ostromlya seregédet, nem féli büntetéfedet.

Azért tenéked könyörgünk, támadgy-fel most mi mellettünk, emeld-fel zászlódat köztünk, viadalunkban légy velünk, biztasd hogy meg ne rettennyünk.

Bátorítsad mi szívünket, igazgassad fegyverünket, tőlünk el ne veddeszünket, egyengessed seregédet, retentsd-meg ellenfeinket.

Nékünk nintsannyi hatalmunk, hogy ő ellenek álhasunk, te légy azért mi oltalmunk, fegyverők ellen paisunk, erőseggünk, diadalunk.

Nem fokaság az mi erőnk, egyedül vagy reménseggünk, noha foka nem lehetünk, ha te velünk vagy nem félünk, fokot kevesen meg-verünk.

Három száz tizen nyoltz vala, Abrahámnak népe száma, őt Király ellen indula, el-éré, vélek meg-viva, nagy győzdelemmel jára.

Erőtlen Izraél népe, vörös tengerre hogy ére, Pharaohót meg-rettene, mikor tovább nem mehetne, alitá hogy mind ott veszne.

Az tengert ketté szakasztád őket azon el-botsátád, Pharaot mélysegre hozád, az vizet reá boritád, népedet meg-szabaditád.

Ammorhæusok hadára, az égből fok kő le-szálla, Jo-

suehogyparantsola, az Nap az égen meg-állá, miglen
őket le-vágatá.

Harmintz-egy Királyt székből, le-veté ditsősé-
ből, el-pufztitá népe elől, pogány népet hirtelenül, az
igiretnék, földéről.

Gedeonnak-is ferege, ki hinné hogy hadat verne, de
hogy te lől segítség, erősege, győzödelme, számtalan
népet meg-vere,

Goliáthnak magassága, hat fingninel nagyobb vala,
Dávid kisdéd gyermek vala, bátran véle szemben szálla,
mert te benned bizik vala.

Goliáth talpig fegyverben, Dávid tsak edgy kőntős-
kében, bot és paritya kezében, győzedelme lön ezek-
ben, és edgy kitsiny kővetskében.

Senachéribnek feregét, edgy Angyallal meg-őletéd,
száznyoltzvan ötezer népét, edgy orában mind el-vesz-
téd, Királságából le-vetéd.

Gyenge vala Judith aszfzony, nem úgy termett hogy
hartzollyon, keze soha nem vőlt kardon, de te bátoritád
azon, hogy bátran kardhoz nyulhasson.

Holofernest meg-ragadá, nyakát tsak kétszer vág-
hatá, feje kezébe marada, szolgáló leánynak adá, Bethu-
liában hozatá.

Gyakorta kevés nép által, nagy hadakat le-vágattál,
erőseket le-tapodtál, kevélyeknek torkán jártál, kegyet-
leneket rontottál.

Ugy tégy ezekkel Ur Istén, mint Mádiánnal régen-
ten, ály bozfzút az pogány népen, alázd-meg kevély-
segekben, rontsd-meg kegyetlenségekben.

Ők vinak uralkodásért, prædáért, ragadományért:
Mi hitünkért, Sz. Nevedért, özvegyekért és árvákért,
meg-romlott édes hazánkért.

Ők kerefik életünket, rabolják az mi földünket: Mi
oltalmazzuk fejünket, tulajdon örökfegűnk, feleségünk
gyermekünket.

Nem nézik ők az véneket, le-vágják az gyermekeket,
meg-rontnak sok szép szűzeket, szánd-meg Ur Isten cze-
ket, ne szenvedd ez nagy vétkeket.

Aly boszszút rajtok népedért, meg nyomorult hi-
veidért, verd-meg őket Sz. Nevedért, templomodnak
romlásáért, Sz. Fiadnak izidalmaért.

Nemondgyák azt mi felőlünk, hogy nekünk nintsen
Istenünk, mutasd-meg erődet bennünk, viaskodgyál
edgyütt velünk, magasztald-fel kezed köztünk.

Hogy mindenek kik ezt hallják, győzedelmedet tsu-
dállyák, jó vóltodat magasztallják, hatalmasságodat
áldgyák, erődet meg ne utállják.

Mi-is innen visszafatérván, jó szerentsénken örülvén,
adunk hálát fel-emelvén, szemeinket, és ditsirvén téged,
mind örökké, Amen.

309.

M A S.

AZ mi Mesterünk minket arra int, szüntelen vigyáz-
zunk, kik Keresztyénnek vallyuk magunkat, az m.
életünkben.

Keresztyéneknek az ő életek szüntelen vigyázzon, lel-
kek függesztvén mindenkor legyen az Jesus Christus-
ban.

Az Szent Máthénál Urunk azt mondgya szüntelen vigyázzunk, hogy esztelenül ne találtaffunk halálunk óráján.

Mert tudhatatlan az mi Urunknak az ő el-jövése, miként lopónak az ő járása és nagy okofsága.

Mikoron tudná tselédesember az orv el-jövését, bizony vigyázna es az ő házat nem hadná meg-áfni.

Azért mindnyájan mi fel-ővedzűk az mi ágyékinkat, és kezeinkben mindenkor legyen égő szövetnekünk.

Hogy ne történnyék akképpen nekünk mint bolond szűzeknek, kik olaj nélkül viselik vala az ő lámpáfokat.

De tselekedgyünk mi azon-képpen mint az őt eszes szűz, kik lámpáfokban az ő útokban olajt viselének.

Legyenek kézzen az mi lámpásink és meg igazitván, hogy bé-mehesünk az vő legénnyel az menyeközben.

Hogy mi várhafluk az vő legénynek az ő el-jövését, az étszakának az ő közepin mikoron el-jövend.

Mert ha ugy léfzünk mind bolond szűzek, olajunk nem léfzen, mig az adóktúl mi meg-jövendünk az ajtót bé-zárják.

Ajtó bé-zárván ha mi zörgetünk, minékünk azt mondgyák, bizony nem tudom hogy kik legyetek, ottan ki-rekedünk.

De kérjük ezen az mi Urunkat az Ur Jesus Christust, hogy bé-mehesünk ő véle edgyütt az lakodalomban.

Ditsiret néked Atya Ur Isten az te Sz. Fiaddal, és egyetemben az Sz. Lélekkel, örökkön örökké.

OH melly igen rövid vólt lám ez világ, szintén olyan az égen mint edgy tsillag, kit bé-fedez éj után az Nap világ.

Szorgalmatos az ember ez világon, marhát keres, kintset gyűjt minden módon, azt nem tudgya hogy űl mint edgy ágon.

El-mulattya nagy fokszor az Istenét, nem gondolgya lelkének idvőtségét, öregbiti valamint tsak az ővét.

Uforával, hamis hittel, tsalárdsággal, mind el-vészí az másét álnoksággal, az Istennek nem gondol inté-fevel.

Veritékkel, fáradsággal nagy munkával, éjel nappal ugy futtya nagy gondokkal, azt tudgya hogy örökké él ez világgal.

Nintsen mostan emberekben jó akarat, nintsen bizony immáron az fzeretet, teste lelke tsak az nagy fősvény élet.

Nem kell immár az jámbor atyafiu, utálatos az szégyen Isten-félő, el-vettetett az jámbor bõlts Tanító.

Az fok kintsű jószágu hízeltedő, mostan kedves embereknel hazudozó, majdan el-fogy az jámbor Isten-félő.

Órök Isten felette irgalmas vagy, im melly fokot el-fzenvedtz mert nagy jó vagy, el-vesztésnek Istene mert te nem vagy.

Most ez világ mindenütt az nagy bűnben, szintén ugy áll mint az hajó az vizben, el-fáradott számtalan gonos-ságban.

Az kik mondgyák magokat Keresztyénnek, mostan azok bűnökkel bűvölködnek, mert csak nével engednek az Istennek.

Ritkán hallják Istennek Sz. Igéjét, meg-gyűlöltek már néki hirdetőit, mert bé-nyelték az vélik az szent-seget.

Térj-meg azért te ember Istenedhez, ragaszkodgyál mindenben felfegéhez, ne bizzál már olly igen ez világ-hoz.

Meg-tsal hidgyed törben ejt az gazdagság, el-kárhoztat bizonynyal ez tsalárd világ, ha el-veted az Istent ki igazság.

Tekintsed-meg ez világnak állapottyát, meg-isméred mindenben álnokságát, mint ha látnád főlvénynek álnokságát.

Melly számtalan fok bőltsek elébb voltak, nagy gazdagok, Tsászárok uralkodtak, mond-meg nékem mind ezek hová lőttek.

Uraságok, fok pénzek, gazdagságok, szép termetek, nagy házak, öröksegek, el-rontattak, idővel ők el-vesztek.

Mert ollyatén az ember mint az virág, és az fákon erdőben mint szép zöld ág, ma iffiúság, holnapra immár ágság.

Azt jól látod hogy az viz melly gyorsan foly, az ki el-jő immáron vízfza nem foly, honnan jő s' hová mégyen azt nem tudhadd.

Az ember-is mindenkor menten mégyen, halálához mindenkor közelb mégyen, temetését nem tudgya hote lott léfzen.

Ez világnak illy hazug szépségének, ne hidgy immár te ember beszédének, tested lelked ajánlyad csak Istennek.

Ez világon nagy gazdag lész Istennél, minden jóban élhetz te felfségénél, viszszát ne vony csak az ő beszédének.

Mind ezekre vezérlyen az Ur Isten, és ő véle megváltó Fiu Isten, az Sz. Lélek szentelő bizony Isten.

318

M A S.

GYarló emberekkel feddőzik az Isten, kik ő magok miatt vesznék-el bűnökben, nem akarnak bizni az edgy idvőzítőben.

En kezemben mikor legyenek mindenek, kiket, ugyanond, tartnak földnek és az mennyek, mondgyátok-meg nekem ti halandó emberek.

Oltalmat mikoron másunnankeresetek, és itálra vizet másunnan ki-mértek, hogy nem az melly kútat adott néktek Istentek.

Ritka mert ki engem követközzületek, noha mindeneknek én vagyok Istenek, de csak keveseknek követ engem életek.

Gazdagság s' ábrázat lám kedves Istennél, de hollehet drágább szépség én nálamnál, mire követközzületek hát engem kevés tsudáll?

Imé csak én vagyok földnek, menynek Ura, minden gazdagságnak bőféges udvara, mire hát nem siet világ én udvaromba?

Vagyok én Atyámnak véghetetlen Fia, hatalmas
Kkk Isten-

Istennek örök bôltseleége, mire hát nem jôtók hozzám tanátskérdeni?

Szeretem azokat kik engem szeretnek, és tisztelem ôket kik engem tisztelnek, mire tiszteletem nem kell az embereknek.

Segitfeget az kik tsak én tôlemvárnak, engem életemben tsak azok tisztelnek, mire hát kevesek az kik én tôleml fûgnek.

Záloga én vagyok örök szabadságnak, és bizonyos úta Atyám országának, mire hát kevesek az kik hozzám járulnak?

Az edgyigafságnak vallnak Istenének, mert nem tagadhattyák ezt meg az emberek, mire befzédemben hát nekem kételkedtek?

Nints tób diadalom sohul én nálamnál, idvôzítô Isten senki tób nálamnál, mire hát én népem hogy sok felé fánkitál?

Tellyesmenynek földnek én vagyok Istene, senkinck kivûlem nintsen idvôfsége, mire hát kevésnek fûgg rám szemevilága?

Oh tikemény népek én vagyok Istentek, és tsak én általam vagyon békeségtek, mire szûkségtekben én hozzám nem fiettek?

Fene orofzlánynál, oktalan állatnál, lám te mind fenebb vagy vadak madaraknál, ki nem fietz ember én jó voltomért hozzám.

Az vadak, madarak lám egymást szeretik, edgyik az másikról elnem feletkezik, tárfa jó tétérôl mindenkôr emlekezik.

Tsúdálók én ember igen te dolgozod, hogy ezt el-
felejted illy oktan módon, hogy én keferülék tenyomo-
ruságodon.

Jutna jóleszedben mit mivelék veled, mert én ez vilá-
gon mindent tők te veled, irgalmaságomból meg-is
halék éretted.

Ez hálá-adásod mert én jó tétémért, hogy engem há-
tra hadtz mulandó világért, nem akar sz követni nagy
túrhető voltomért.

Bizol egyebekben mert imé kívülem, segítséged vá-
rod foktul, nem én tőlem, maga mond-meg nekem mit
nem vöttél én tőlem?

Az oktan állat meg-is mériurát, minden féle barom
halgattya pásztorát, mire hát az ember nem halgattya
Istenét?

Teljes menynek, földnek én vagyok világa, Atyám
juhainak én vagyok Pásztor, mit kíván sz egyebet ha én
vagyok óltalmad?

Engedelmes szivű és kegyelmes vagyok, bűnőst hoz-
zám venni én nagy készen vagyok, s' mire hát bűnösök
én hozzám nem liettek?

Igaz, el-hidgyétek hogy én nyilván vagyok, fertel-
mes bűnösön boszszú-álló vagyok, mire hát nem szün-
tők-meg az fok gonofságtól?

Azért mondom néktek kik engem el-hadtok, kegyes-
ségem mellől, máshová sántáltok, reám ne vessetek ha ti
meg-nyomorodtok.

Veszedelem oka ti magatok vadtok, segítséget hogy

ha én tőlem nem vártok, az tennen bűnötök néktek örök fogságtok.

Reám ne vessetek az ti fogságtokért, mert én hozzám hilak hallyátok fejenként, medgyek jó voltomat ha ti meg-utállyátok.

Oh ti kemény szivűk hogy fel nem serkentek, én tífzeségemet semminek vélitek, fenyegetésem-is csak semminek vélitek.

Ha örök életnek szépigiretivel, vagy pokol torkának fenyegetésével: hogy fel nem serkentek ez világi szégyennel.

Medgyen kegyellegem, s' mire vigyen engem, hogy azokkal tartsam kik nem félnek engem, én szent igazságom nem botsát arra engem.

Mert te hol halottál, kérlek téged ember, hogy halálból mentett valakit, olly ember, mikor nem kívánta önön maga az ember.

Azért ki halálból akar menekedni, én Sz. országomban mind örökké élni, annak életében csak engem kell követni.

Ditsiret Atyának s' az Jésus Christusnak, és az vigasztaló Sz. Lélek Istennek, tellyes Sz. Háromság edgy bizony Istenfégnek.

M A S.

347

Egi harmatért, avagy esőjért.

TEkints reánk Ur Isten nagy kegyelmességedből, és könyörűly rajtunk Atyai voltodból, az magas menyországból.

Sok szükségink Ur Isten jóllehet vadnak nekünk mellyeket

lyeket Ur Isten meg sem gondolhatunk, elő sem szám-
lálhatunk.

3 Mind az által Ur Isten mostani kérésünkben, halgasd-
meg kegyessen mi kívánságunkat, és kérünk mint A-
tyánkat.

4 Adgy minékünk Ur Isten, nagy szép firos esőket, és
gyönyörűséges égi harmatokat, és szép nedvelsege-
ket.

5 Nyisd-meg nekünk Ur Isten, az tekintsesládát, és
ne rekeszfzed-bé az ég tsatornáit, és drága szép fo-
lyásit.

6 Ne tedd értzé Ur Isten, fejünk felett az eget, és ke-
mény vassá lábunk alatt az földet, honnan várjunk ele-
delt.

7 Ne verj minket Ur Isten, szertelen nagy aszályal, és
rekkenő ártalmas nagy hévsegekkel, harszontalan sze-
lekkkel.

8 Ne verj minket Ur Isten, eső helyett nagy porral, se
ragyával se egyéb féle fergekkel, ártalmas kő-esőkkel.

9 Neveld inkább Ur Isten, te szent ajándékidat, mellye-
ket felseged nekünk meg-mutatott, és életünkre ren-
delt.

10 Meg-száradtak Ur Isten, minden féle vetések, mezők,
rétek, vizek, minden féle fűvek, el-vesztek, és meg-ég-
tek.

11 Szomjuhozna Ur Isten, minden féle állatok, barmok,
juhok, lovak, repeső állatok, el-epedtek mindenek.

12 Szány-meg minket Ur Isten, és minden állatidat, kik
csak felsegedtől várnak minden jókat, ételt és italokat.

12 Inak rinak Ur Isten emberek és az vadak, mert nints
medelek nekik és italok, tsak bolyognak szegények.

13 Emlekezzél Ur Isten, régi fogadásodról, emlekezzél
immár kegyelmességedről, Atyai jó voltodról.

14 Ne nézd nekünk Ur Isten számtalan bűneinket, előd-
ben fel-hatott fok gonofságinkat, iszonyu vétkeinket.

15 Meg-igirted Ur Isten, hogy meg-halgatz kértünk-
ben, és adtz nekünk esőt alkalmas időben, tsak kérjünk
szükségünkben.

16 Aldgy-meg minket Ur Isten, lelki és testi jókkal, hogy
élhefsünk szépen és nagy jozanfággal, drága ajándékid-
dal.

17 Segithefsünk Ur Isten, ezekből szegényeket, és láto-
gathassuk az szükségűkődőket, az meg-nyomorultakat.

18 Ha te minket Ur Isten, mostani szükségünkben, meg-
halgatz kegyessen illy nagy kérésünkben, az mi kíván-
ságunkban.

19 Ditsiretet Ur Isten, mi tenéked éneklünk, Sz. Fiaddal
és Sz. Lelkeddél mi áldunk, örökké magasztalunk.

M A S.

AZ melly embernek jó hiti vagyon, annak Sz. Lélek
szívében vagyon az Christusnak-is lakása ott va-
gyon.

Tsudálok rajtad te hű Keresztyén, melly nagy ke-
gyessen hozzá hiv Isten, Szent Fiát adgya tenéked az
Isten.

Ember drága vagy te az Istennél, Christus meg-mosa-
téged vérével, bizzál ő hozzá immár te sziveddel.

De mit kívánnál többet Istentől, nem ki mellé-meg
Fiát embertől, kegyelmességét nem tiltva senkitől.

Bizd az Christusra tennen magadat, te veled közli ir-
galmaságát, és meg-mutattya néked ő Sz. Atyát.

Ki az Christusnak zászlóját tartja, nagy háboruság
gyakorta bántja, mert ez világnak mindenkor ez mód-
gya.

Örvendezzetek és vigadgyatok, kik az Christusért
háborgattatok, csak az Istenhez ti fohászkodgyatok.

Senki igaznak magát ne véllye, mert bűnben lőttünk
minden meg-értse, bűnösnek magát minden hat itillye.

Ditsiret legyen az Ur Istennek, az Atya, Fiu, és szent
Léleknek, kit minden Szentek örökké ditsirnek.

348

M A S.

Dög-halálnak meg-szűnéséért. 2. Sam. 24.

MI Urunk JESUS Christusnak, szerelmes Atya Ur
Isten, kérünk szűnnyék meg immáron ez világon
nagy haragod, mint Sz. Dávid idejében.

Ki szentigireted ellen el-küldé Joáb Hertzeget, hogy
meg-számlálná országát, számát venné az Sidóknak, ki
ezt mondá az Dávidnak.

Az Felseges nagy Ur Isten, meg-fokafitsa népedet,
miért akarod ezt Uram? Bizony meg-bűntet az Isten,
de Dávid ezt nem gondolá.

El-méne azért az Hertzeg, nagy búval és nagy bánat-
tal, kezdé az népet számlálni, meg-haraguvék az Isten, és
meg-veré az Sidókat.

Monda az Sz. Dávid Király: Bizony én igen vétkez-
tem,

tem, botsáffad-meg nagy Ur Isten, ízegény szolgádnak bűneit, mert én vétkeztem ellened.

Imé az Felseges Isten hozzá botsáta Prophétát, azt mondgya néked az Isten, ez háromban tégy választatást, valemellyiket kívánod.

Az hét egész esztendeig akarodé hogy büntessék, országod az nagy éhséggel, avagy hogy három holnapig ellenfeged kezében légy.

Avagy hogy három napiglan dög halál legyen földedben, és az Istennek Angyala tsapdossa az te népedet, lássad azért mit akarsz most.

Monda az Sz. Dávid Király: Minden felől rajtam halál, de jobb énnékem hogy essem az Ur Istennek kezében, hogy nem embernek kezében.

Mert ő természeti szerint igen irgalmas kegyelmes, hogy ez mondást el végezé, az Isten az Sidóságban, mindgyarást dög-halált szerze.

Es tsak edgy nemzetség közzüll hetven ezeren halának, el-botsáttaték az Angyal Jerufalem Városában, hogy ott-is halált szerzene.

De mihelyt az haragos Angyal őket üldöznie kezdé, könyörüle az nagy Isten, és ezt mondá az Angyalnak: Elég, hadgy békét ő nekik.

Szent Dávid látá az Angyalt, az ég alatt és föld fölött, ő kezében edgy élestört, monda Dávid az Istennek: Én vagyok az ki vétkeztem.

Fordullyon reám haragod, és az én házam népére, monda ő néki az Angyal: Meg-kegyelmezett az Isten, semmit ne fély Dávid Király.

Kérünk

Kérünk mi-is nagy Ur Isten, szent, erős, irgalmas Isten, halhatatlan, idvőztő, és nagy túrhető Ur Isten, szűnnyék-meg az te haragod.

Azért mi most emlekezünk, régen tőtt kegyeliségedről, mert most is ugyan azon vagy, nem kissebb az te hatalmad, halgasd-meg könyörgésünket.

Ur Isten ki meg-hofzszabitád Ezechiásnak életét, hofzszabits-meg kérünk téged minékünk-is életünket, hogy bűnünk-ből ki térhefsünk.

Halálos bűnben ne efsünk, bűneinket sirathassuk, hogy te veled uralkodgyunk, Christus Jenessal örüllünk, mind örökkön és örökké.

M A S.

DItsird az Istent te hív Keresztyén, mert nagy sok jót tőtt veled az Isten, hogy meg-ismérted őtet hogy ki legyen.

Ne tégy magadnak hofzszá életet, ne ragd egy máfra az sok vétkeket, mert el-vifelned nehéz te terheted.

Serkeny-fel immár te nagy álmodból, siefs ki-térni nagy bűneidből, az álnokságot rekeszd ki szivedből.

Az atyafi jó szeretetet, mutasd-meg immár jámbor életed, hogy ne láttassék te kegyetlenséged.

Mert az halálnak olyan ő dolga, mint az loponak nagy álnoksága, hirtelen el-jő te ki-múlásodra.

Mikor az halál téged meg-kifirt, az te lelkedben ugyan meg-bűsit, meg sem gyonhatol akkor szived szerint.

Órómólt vetnéd tovább az határt, ha el-vethetnéd rólad az halált, de ott az halál nem téfzen több várást.

Pœnitentiát siefs tartani, az idvősségre gondot viselni, az igaz hitben végig meg-maradni.

Mert az Ur Isten nekünk azt mondgya, hogy az idvősség csak azé volna, ki igaz hitben végig meg-maradna.

Sz. Márknál nekünk Christus azt mondgya: Minden gazdagság hogy el-múladna, csak az menyország nekünk meg-maradna.

Adgya minékünk szent Lélek Isten, halálunk után ő szent országát, láthassuk mi-is örök boldogságát.

320

M A S.

De octo Beatitudinibus, Matth. 5.

Követi vala népnek foksága Christusnak tsudáját, mert fok kórokat ő meg-gyógyit vala.

Mikoron azért Urunk az népnek fokságát meg-látá, ottan fel-méne az Tábor hegyére.

Es ő le-ülvén az Apstolok menének hozzája, tanitván őket im ezt mondgya vala:

Boldogok az kik lelki szegények, sziből könnyörögnek, mert az menyország adatik azoknak.

Boldogok az kik kegyes emberek és nem háborognak, mert ők ez földön örökséget birnak.

Boldogok az kik sirván bánkodnak, és károkat vallnak, mert ők Istentől meg-vigasztaltatnak.

Boldogok az kik az igazságot éhezik szomjuzzák, mert ők Istentől meg-elégítettnek.

Bol.

Boldogok azok kik irgalmasok mások könyör. 357.
irgalmaságot mert Istentől nyernek.

Boldogok az kik tiszta szívűek, hitből meg-tisztultak,
mert meg-ismérvén az Istent ők láttyak.

Boldogok az kik békeség szerzők, mert ők hivattat-
nak, az igaz hitben Isten fiainak.

Boldogok az kik az igazságért üldözést szenvednek,
mert az menyország adatik ezeknek.

Boldogok lesztek mikor Christusért emberek gyűlöl-
nek, meg-fizidalmaznak, közzűlők kiűznek.

Akkoron azért örvendezzetek és ti vigadgyatok,
mert menyben lesznek néktek jutalmatok.

Szent Máthé írta ez néhány igét Christusnak általa, az
ő könyvének ötödik részében.

321

M A S.

Siralmas panaszszó az Ecclesiának.

Istenünkhez foházkodván, könyörögjünk esedezvén,
panaszunkat nagy ohajtván, beszéllyük-elő nagy sir-
ván.

Mert ez világon éltünkben, vagyunk csak nyomoru-
ságban, az pogányok birtokában, im majdan esünk mar-
kokban.

Lakó földünkben immáron, el-kergettek már mind-
nyájan, szűléinket az fogságban, el bé-vitték orszá-
gokban.

Kétségben-is fokban estek, ezt látván el-ijedtenek,
az te szent tudományodnak, fokban elene mondot-
tak.

Mig felejtész-el Ur Isten, láts immár hozzánk nagy Isten, könyörül te népeiden, ály bofzfűt ellenfe-
giden..

Engedd az te jó-vóltodat, láthassuk nagy hatalmadat,
mindenütt az te nevedet, hirdethessük jó-tétedet.

Szent Igidnek tanítását, ne vedd-el prædikallását, hir-
dettefled gazdagságát, Sz. Fiadnak igafságát.

Nevely minket az életben, nevednek isméretiben, ne
hadgy minket az vakságban, az elébbi tévelygésben.

De adgy igaz Tanítókat, kik az te akaratodat, hirdes-
sek nagy jó kedvedet, bűnőkhöz szerelmedet.

Ennyi nagy sok bánatinkban, vigasztaly-meg szive-
inkben, tsendességet mi szivünkben, adgy mind egész
életünkben.

Tánulhassuk szent Igédet, halhassuk kegyességedet,
igédből akaratodat, érthessük te jó kedvedet.

Ezért örök tisztefességgel, tartozunk hálá-adással, az
okáért nagy fel-szóval, ditsirünk edgy akarattal.

Hatalmas Atya Ur Isten, Meg-váltó Fiu Ur Isten, az
vigasztaló Ur Isten, legyen állatban edgy Isten.

323.

M A S.

Nota: *Follehet nagy sokat szóltunk, &c.*

MEnybéli nagy Isten hozzád kiáltunk, keferedet szi-
vel hozzád folyamunk, mert veszedelmünkben
nints hová lennünk.

Soha nem mondhattuk-meg mi nyelvünkkel, meg
sem gondolhattuk az mi szivünkkel, mennyi veszedel-
lem vagyon fejünkön.

Mint

Mint az bú ár-vizek ugyan áradnak, rettegetés félelem,
fizetés rajtunk, sem éjel, sem nappal nints békeségünk.

Tsak keferőség már az mi életünk, semmi jószágunk-
ból mi nem élhetünk, ne hadgy nagy Ur Isten kétség-
ben esnünk.

Ugyan el-fáradtunk az nagy bánatban, meg-eped-
tünk immár az kárvallásban, tsak hogy még nem fek-
szünk az koporsóban.

Kimilletlen azért minket rontatál, mi ellenfeginkel
el-pusztittatál, mint az bárányokat meg-szagattatál.

Nintsen immár nekünk semmi örömünk, nagy kefe-
rőséggel rakva életünk, nyomoruságinkban szólni sem
merünk.

Meg-alázál Isten, az földhöz verél, minden vigaságot
tőlünk el-vővél, gonosz bűneinkért, az tűzben vetél.

Im fejet hajtottunk Isten segednek, igaz vóltát láttuk
ítélednek, mi vagyunk okai büntetésednek.

Könyörűly már rajtunk kérünk Ur Isten, mert meg-
emésztt minket az veszedelem, tekints reánk azért légy
segítéssel.

Az te Sz. Fiadért Jésus Christusért, adgy minden jót
nekünk az mi Urunkért, ne vész-el örökké tőled bű-
nünkért.

Mutasd-meg immáron ez világ előtt, hogy nagy gon-
dod vagy on teferegedre, ugy-mint az te magad szemed
fényére.

Hozd-el az örömet és békeséget, az szegény kőtség-
nek adgy tsendességet, vedd-el immár rólunk az ellen-
séget.

Ne ditsekedhesék mi ellenfegünk, ne mondgyák hogy nintsen nekünk Istenünk, kérünk mi Sz. Atyánk támadgy mi mellénk.

Ditsiretet azért mi néked mondunk, nagy hálá-adással fel-magasztalunk, az szent Angyalokkal áldottnak mondunk.

324

M A S.

SEgitsegül hijuk az menybéli Istent, hogy minket ne hadgyon nyomoruságinkban, bátoritson minket az ő szent Lelkével, távoly járjon tőlünk az nagy hitetlenség.

Parantsolá Isten nyomoruságinkban, hogy tsak őtet hijuk hitből segitsegre, irván hadta nekünk Sz. Dávid könyvében, senkinek nem illik róla kételkedni.

De az hitetlen sziv mindenkor gondollya, hogy el-felkezzett róla az Ur Isten, és hogy tőle igen megszűze el-távozott, nem várhat ő tőle menyből segitseget.

Szükség azért hinni minden nyomorultnak, hogy Isten szemei menyből reá néznek, és ki menti őtet minden nyavalyából, de határt ne vessen ő segitsegének.

Joseph Pátriárkát Ægyptus országban, két eszten-deiglen tarták az fogságban, onnét Isten őtet el ki szabadítá, Ægyptus országban Fejedelmé tévé.

Dávid pásztor vala, de nagy tsuda-képpen, őtet el választá Király felsegre, és mind holtaiglan lön néki oltalma, mert Istenben vala néki bizodalma.

Minket-is nem hágy-el az Felseges Isten, mert igiretivel magát kötelezte, tsak vessük ő benne mi reménségünket, ez világon léfzen mi kegyelmes Atyánk.

Jussón

Jússon jól eszedben Sz. Péter mondása, holott ő azt írja edgyik levelében, Istenben vésétek szorgalmatoslágtok, mert ő néki vagyon mirólunk nagy gondgya.

Christus-is azt mondgya Evangeliomban, étünkrol itunkrol és ruházatunkrol, nekünk hogy ne legyen szorgalmatoíságunk, hanem kivált-képpen Isten országaról.

Azért adgyon nekünk Isten igaz hitet, szivünköl kivégyen nagy hitetlenséget, szomoruságinkban vigasztallyon minket, halálunk óráján legyen mi mellettünk.

325

M A S.

SEmmit ne bánkodgyál Christus szent serege, mert nem árthat néked senki gyűlölsége, noha ez világnak rajtad dühöísége, nem hágy téged szégyenben Christus ő Felsége.

Királyi nemzet vagy noha tekitsiny vagy, az Atya Istennél bizony te kedves vagy, ő szent Fia által már te-is Fia vagy, minden ditsóíségben hidgyed hogy részes vagy.

Hogy ha te igazán az Christusban bizol, hidgyed hogy lélekben Istennél meg-hizol, ha Christus vérében igaz hiteliszol, hidgyed hogy örökké meg nem szomjuhozol.

Akar mint ha hátfon az ördög utánad, az ő tagjaiban dühösködgyek rajtad, mind törrel, fegyverrel fiesfen utánad, ha Christusban bizol hidgyed az sem árthat.

Rajtad semmit nem fog az pogány ellenség, noha nehéz

héz néked az rettenetesség, bátor kontzra hánnyon az hitlen ellenség, fel-támaszt az Christus néked nagy reménség.

Oltalmazza Christus az ő Szent edgy-házat, miként az jó páfztor az ő juhotskáját, valaki halgattya az Christus mondását, viseli mindenkor szorgalmatos gondgyát.

Siefs most mi hozzánk Christus fegély minket, az te szent Igiddel nevellyed hitűnket, az te szent Lelkettel birjad életűnket, hogy minden dolgunkban ditsirhesűnk téged.

Igaz fogadásod és minden beszéded, nyilván vagyon immár minden ditsősséged, ne hadd el-pusztulni ez kicsiny fereget, kiért az kereszt-fán vállal nagy kinokat.

Ne nézzed Ur Isten ez világ vakságát, te nagy jó vótodról haládatlanságát, az te igéd ellen illy nagy káromlását, nézzed az Christusnak ártatlan halálát.

Vedd-el már mi rólunk az sok ellenféget, vedd-ki mi közzülünk az sok gyűlölséget, esnek nagy szégyenben minden ellenfegink, az kik meg-tagadgyák az te ditsősséged.

Senkiben nem bizik az Anya-szent-edgy-ház, hanem csak te benned ki minket oltalmaz, és igazságoddal mindenkoron táplálsz, te Sz. sebeiddel minket meg-vigasztalsz.

Hálát adunk néked menybéli nagy Isten, ki vagy edgy állatban és három személyben, ne hadgy minket rettegnünk az keferűségben, halálunk orájan ne esünk kétségben.

326

M A S.

NÉzz mi reánk Ur Isten kegyelmesen, és könyörűly
te népeden, mert majdan el-fogyunk ez földön, ha
te meg nem látz nagy Ur Isten.

El-áradtak Ur Isten fok inſégink, mint az tenger ve-
szedelmünk, mint az vizek köny-hullatásink, meg-foka-
sultak nyavalyáink.

El-puſztultak Ur Isten te Templomid, el-ofzlottanak
juhaid, meg-kevefedett te fereged, majd el-fogy Uram
tiszteleted.

Mind ezek moſt Ur Isten, vadnak rajtunk, ſenki nem
könyörűly rajtunk, gyalázad ſzidalom mi rajtunk, az te
nevedért rutoltatunk.

Aly boſzſzút már Ur Isten te nevedért, viaskodgyál
ſzent Igédért, az hitetlen népeket ezért, verd-meg Ur
Isten te népedért.

Sok ideje Ur Isten hogy verſz minket, mire nem keſe-
rűlſz minket, miért ſzenveded kiſſebſégedet, könyör-
gunk Uram verd-meg őket.

Szidalmazzák Ur Isten te nevedet, és tsufollyák ſzent
Fiadat, el-puſztittyák öröglégedet, halgaſd-meg Uram
panaſzunkat.

Tekints reánk Ur Isten magas menyből, láſd-meg
őketharagodból, ments-meg minket nyavalyáinkból,
keſerűséges rabságunkból.

Hogy téged Ur Isten békeſégben, ditsirheſünk mi
ſzivünkben, valláſt teheſünk igaz hitben, áldott légy
Ur Isten magas menyben.

Mmm

Mas.

Kérlek és intlek mostan tégedet, az nagy Istennek szent személyére teremtetett ember, hogy visely gondot idvősségedről, örök életedről; Mert el-jő az nap melly nap ez világ tűz miatt mind meg-ég.

Melly nagy félelem akkoron leszzen, mikor az Christus az itiletre el-jövendő leszzen, hogy mindeneket meghánnyon vessen, igazán itéllyen; El-jő bizonyal az Isten Fia szép fényes fölkhőben.

Először penig az Sz. Angyalok, az nagy szép szavuhangos trombitát égben fel-fuvállyák, kinek szavára minden halottak hamar fel-támadnak; Mert el-jő az nap melly nap ez világ, &c.

Nem kell akkoron senki aranya, sem szép ruhája, sem gazdagsága, mert föld meg rothaztya, csak boldog leszzen az ki most meg-tér, Christus Urunk mondgya: El-jő bizonyal, &c.

Ezt nyilván hidgyed, hogy ez igy leszzen, mihelyt az ígétte meg-hallándod; és Istent halgatod, Sz. Dávid által, Sz. János által Isten szavát hallod; Mert el-jő az nap melly nap, &c.

Elő-hozatnak szám-tartó könyvek, kikből az Isten mindent meg-itél, mindenek láttára, az titok dolgok meg-jelentetnek, bizony nyilván leszzenek; El-jő bizonyal az Isten, &c.

Ottmit felellyek én bűnös ember, kihez folyamjam és esedezem az én bűneimért; hol még az jó-is nem leszzen bátor Cristus Urunk előtt; Mert el-jő az nap melly nap ez világ, &c.

Oh tefelleges hatalmas nagy Ur, ki mindeneknek csak te vagy Ura, Királyok Királya, kérünk most téged, hogy idvőzítsed szegény bűnösöket; El-jő bizonynyal az Isten Fia szép fényes fölkhőben.

Emlekezzél-meg kegyelmes Isten, hogy én érettem emberré lőttél, szörnyű kint szenvedtél, nagy fáradtságot, keferűséget én értem fel-vöttél; Mert el-jő az nap melly nap, &c.

Kérlek én táged el ne vésd tőled, az véghetetlen örökké való nagy keferű kinra, kérlek ne legyen heában értem az te szent halálod; El-jő bizonynyal, &c.

Tsak foházkodom én édes Uram, mint Istenemhez kegyes Atyámhoz, édes meg-váltomhoz, hogy légy kegyelmes szegény juhodhoz, meg-terő bűnőshöz; Mert el-jő az nap, &c.

Lám meg-bossátád Magdalénának, undok fertelmes gonosz bűneit, te hozzád térőnek, és meg-botsátál bűnöstolvajnak halála idején; El-jő bizonynyal az Isten Fia szép fényes fölkhőben.

Allas engemet az jók között, és válasz-el ki gonoszok között felfeges Ur Isten, hogy lafs engemet jobb kezed felől én édes Istenem; Mert el-jő, &c.

Siralmas leszzen nyilván el-hidgyed, számlálhatatlan sok embereknek itiletnek napja, de nagy vigaság és öröm leszzen akkor az hiveknek; El-jő, &c.

Ennek-okáért intlek tégedet, Isten képeire ékefitetett oh emberi állat, fies és visely igen nagy gondot itilet napjáról; Mert el-jő, &c.

Ne vedd tsúfságra és fiketsegre, az nagy Istennek feny-

nyezetését, áldott szent igijét, mellyet néked most sok jámbor által bizonságul hirdet; El-jő bizomnyal az Isten Fia szép fényes fölkhőben.

M A S.

EMlekezzél-meg te gyarló ember az te Istenedről, hálá-adatlan te soha ne légy az ő jó-vóltáról.

Lám az madarak melly igen reggel énekolni kezdenek, az mire Isten őket teremté el nem feletkeznek.

Te pedig ember úgy teremtetél az ő szent képére, te benned vagyon az ő szájából ki erefztet lélek.

Meg-ékeftett téged az Isten nyelved szollásával, és fel épptett téged az Isten lelki bõltseféggel.

Ne tedd tunyává az te elmédet ditsird Istenedet, az imádságtúl meg ne keméllyed soha te elmédet.

Az filemile lám meg nem fárad soha szollásátúl, mint Isten hadtaigazán el-jár mindenkor dolgában.

Még éjtélkor hozzá serken az szép énekléshez, Kereszt-yén ember tennen magadat te-is szabjad ehez.

Te le-fektõdben és fel-kõltõdben el ne feletkezzél, az Ur Istentõl mint teremtetél arról gondolkodgyál.

Szûntelen vigyázz az te házádban adgy hálát Istennek, mindeftve reggel hogy jó példalégy az te gyermekidnek.

Tekints-meg ember az te házadat legyen igazságban, meg-halgat Isten téged mindenkor te imádságodban.

Te gyermekidet és házad népét az Isten nevére, taníts és intsed õket mindenkor Isten félelmére.

Az Isten adgyon nekünk Sz. Lelked az ő szent Fiáért,
 hogy ditsirhefsük, magasztalhassuk az ő áldott ne-
 vét.

M A S.

M Ennyi fokat szól az Isten embernek, véget vetne
 fok féle bűneinek, mert ideje léfzen az itiletnek, az
 gonoszok nyilván pokolban mennek.

Irigy őrdög el-vefzté ez világot, hogy meg-tsalá
 amaz első Adámot, ott el-vefzté tőle az menyországot,
 és helyette adá az örök poklot.

Tsudálatos Istennek nagy haragja, az bűnőket hogy
 ő melly igen bánnya, bizonyysága fok tsapása ostora, ez
 világnak nagy fzántalan fok kinnya.

Halal vagyon mind ez széles világon, sohul senki nem
 marad ez világon, nem változik ezüstön sem aranyon,
 de tartozik hogy ő edgyfzer meg-hallyon.

Azért küldé az Ur Isten Sz. Fiát, meg-váltaná mint
 teremtet állattyát, és el-venné rólunk ő nagy haragját,
 az pokolnak örökké való kinnyát.

Ez nem tsuda hogy az bűnben te csel, de nagy tsuda
 hogy az bűnben te fekszel, bűneidből hamar ki nem fej-
 tőzöl, és tsak az edgy Christusban nem öltözöl.

Lám mind ezzel tsak keveset gondolnak, az emberek
 éfznek ifznak alufznak, az bűnőkben fottig mind meg-
 holtanak, és többire lám mind meg-vakultanak.

Sokan hallyák az Istennek mondását, de ugy vészik
 mint edgy tsúfnak mondását, sőt nagy fokban hamissol-
 lyák mondását, rajok várják ő nagy tűzes haragját.

Tudgyad ember hogy meg-büntet az Isten, ha meg

nem térsz te bűneidből itten, azt alitod hogy talám ör-
dőg nintsen, gonofságban azért vagy telhetetlen.

Az bűnöknek fő jutalma az halál, Sz. Pál írja hogy az
az örök halál, kivel minden az pokolra alá-fzal, bűneitől
valaki itt meg nem vál.

Rofzszas vagy te és igen meztelen, hidgyed nem
mégymenyországban ekképpen, kérlek téged hogy ne
elsél kétségben, hanem bizzál Christusnak érdemé-
ben.

Igireti ez bizonynyal Istennek, hogy valaki véget vét
bűneinek, Christus által kellemetes Istennek örökös lé-
fzen örök életnek.

Nagy sok helyen eskűszik az Ur Isten, ne fekűgyék
csak az ember bűnében; hanem bizzék ő kegyelmessé-
gében, és nem veti bűneit szemeiben.

Változás nints Istennek beszédében, valamit mond
igaz meg-áll mindenben, jaj azoknak kik nem biznak
ezekben, mert mindnyájan öltöznek az ördögben.

Sivás rivás és nagy fog tsikorgatás, az pokolban lé-
fzen örök kinlódás, kérlek ember hogy most életedhez
láts, hogy örökké osztán te meg-maradhas.

269

INTROITUS.

FL-bé megyünk nagy örömmel, Felseges Isten, az te
szentidnek gyülekezetiben, az te Templomodban,
felseges Atya Isten.

Ott meg-állunk te előtted, felseges Isten, igaz hitből
áldozunk te előtted, vallást tészünk rólad, felseges Atya
Isten.

Ugy

Ugy kívánczik mi lelkünk az te szent Igidhez, mint az szomjuhozó szarvas az vízhez, az hideg kút-föhöz, felseges Atya Isten.

Örvendezünk örömünkben, felseges Isten, mert el bé-jutottunk immár elődben, az te templomodban, felseges Atya Isten.

Tsak ez nekünk vigaságunk, felseges Isten, hogy lakozzék az te neved közöttünk, ditsirettel tőlünk, felseges Atya Isten.

Tarts-meg azért békeségben, felseges Isten, ez kitsiny seregets két igaz hitben, te tiszteletedben, felseges Atya Isten.

Prædikáltsd Sz. Igidet, felseges Isten, ne hadd szomjuhozni az mi lelkünket, áld-meg életünket, felseges Atya Isten.

Zengedeznek mi ajakink, felseges Isten, örvendetes szókbán, ditsiretekben, ékes énekekben, felseges Atya Isten.

Aldott vagy te magas menyben, felseges Isten, kit illet ditsiret az Sz. Templomban, Anya-szent-edgy-házban, felseges Atya Isten.

299.

M A S.

M Ennyi Atyánk Ur Isten, hálát adunk néked ezen, hogy ez éjel egésségben, meg-tartottál békeségben.

Ördög ellen hatalmaddal, oltalmaztál Angyaliddal, velünk vóltál jó vóltoddal, mi aluttunk, s' te vigyáztál.

Gonofz ember szándékátúl, az őrdögnek tagjaitúl, tolvajoktól éslopoktól, meg-őriztél mindezeztől.

Mi lelkünket tsendeflegben, tartottad te jobb kezeden, nem engedted rettegetben, őrdögnek kifirtetiben.

Testünket-is békeflegben, meg-őrizted egétségben, az éjeli sötétlégben, velünk vóltál mindenekben.

Kérünk még-is mint Atyánkat, tekintsed-meg fiaidat, áld-meg minden dolgainkat, téged szolgálunk Urunkat.

Szent Igidet tanulhassuk, magunkat ahoz szabhassuk, szegényeket táplálhassuk, mindenekkel jól tehesünk.

Bűntől magunkat ohassuk, szentül jámborul élhesünk, téged mindenben félhessünk, őrdögnek ne engedhessünk.

Mint az fényes napra nézünk, akaratodra ugy nézünk, tégedet el ne felejtsünk, mindenben tőled függhessünk.

Ezeket add-meg Christusért, az te szerelmes Fiadért, mi meg-váltó edgy Urunkért, légy kegyelmes Atyánk ezért.

M A S.

DItsirlek Uram téged, hogy ez el-múlt éjel, életem meg-őrizted, hatalmas kezeddel. Sötétfégnek tőreből, melly környül-vótt vala, imé engemet ki-vól, oh mindennek Ura!

Néked adok hálákat, én kegyelmes Istenem, és kérlek mint Atyámat ma-is tarts-meg engem. Hogy szolgálhassak

hassak néked, akaratom szerint, életemet vezérlyed, légy velem oránként.

Hogy el ne tévelyedgyem, az te ősvényidről, ne ártson ellenfelegem, őrizkedgyem bűntől őrizz-meg jóvótodból, Uram téged kérlek, őrdög álnokságátul, hogy semmit ne félljek.

Adgyad hogy erőshittel, bizhassam Sz. Fiadban, bűneimet töröld el, tarts-meg irgalmadban, hiszem hogy ezt meg-adod, az mint meg-igírted, bűnünket meg-bocsátod, ha könyörgünk néked.

Szeress jó reménfeggel, melly nem ejt szégyenben, atyafi szeretettel, építs életemben, hogy szivből szeret-hessem, felebarátomat, és ebben ne keressem csak az én hasznomat.

Engedd hogy szent Igidet, bátran meg-vallhassam, tisztemben hűségemet, néked meg-tarthassam, senki engem ez földön tőled el ne vonnyon, hiveid seregében felleged meg-tartson.

Hogy szent ditsiretedre, végezzem ez napot, tőled ne térjek félre, vezérlyed útamot, áld-meg termő földünket, őrizz életünkben, mert minden szerentsénked, ajánlyuk kezében.

M A S.

Az Ecclesiának ellenségi ellen. L. M.

A Tya Isten tarts-meg minket, és Sz. Igidben hitűnket, rontsd-meg mi ellenfegűnket, és minden kegyetleneket.

Kik az Christust háborgatni, és Sz. székiből le vetni, akarják őtet rontani, ő hiveiben kergetni.

Nnn

Chriel

Christus ki vagy Uraknak Ura, és Tsászároknak Tsászára, jelentsed Istenfégedet, és tórd-meg ellenfégedet.

Tarts-meg minden hivedet, te szegény keresztyénidet, hogy ditsirhefsünk tégedet, tarts edgyefségben népedet.

Oh szent Lélek áldott Isten, vigasztaly' minket ez földön, légy jelen mi szűkségünkben, és minden keferűségünkben.

Nevely minket az igaz hitben, Christusnak ismértiben, végy minket Sz. szerelmedben, és holtunk után örömben.

M A S.

OH mint keseregnek most az Keresztyének, nintsen ő nékiek semmi békefégnék, mert el hatalmaztak az fok hitetlenek.

Kik az Jესus Christust el nem szenvedhetik, és az ő székiből őtet el le vetik, az ő érdemében hitőket nem vetik.

Edgy felől környűlünk az szent érdemecek, más felől környűlünk idegen nemzetség, kiknek az Christusnak szolgálai nevetség.

Szidalmazzákezek az Christusnak nevét, nem külömbentartják mint eretnekeket, az kik az Christusban vetették hitőket.

Ne hadgy azért minket, hatalmas Ur Isten, mert az te népednek nintsen segítsége, nintsen oltalmazója, nintsen Fejedelme.

m. Hogy ezt meg-érthesse Christusnak Edgyháza, hogy
tsak

tsak te vagy néki kegyelmes Isten, és minden árváknak kegyes táplálója.

Ditsirtefsél Atya mindenható Isten, és az te Sz. Fiad veled egyetemben, az Sz. Lélek Ur Isten örökkön örökké.

M A S.

Nota: *Szent Dávid Prophéta eneklő, &c.*

KEgyelmes Meg-váltó irgalmas Ur Isten, már tenéked könyörgünk, láttjuk hogy mindenkor minket meg-oltalmaz, azért hozzád folyamunk, vagy szomorúságos, avagy vigaságos, ortzával néz mi reánk, az te jó-vóltodból vagy jót vagy gonosz adtz, hasznunkra vagyonnékunk.

Igen jól ismérjük kegyes Atya Isten gyarló emberségünket, szemeiddel látod mérges sebeinket halálos bűneinket, néha erős borral öntözöd minékünk halálos sebeinket, de lágy olajával te irgalmadnak-it öntözzed mi szivünket.

Nagy sok külömb-féle keferűsegeket most mi reánk botsátál, még-is mind ezekben vigasztaló lelket te minékünk ajánlál, testi nyomoruság minket meg ne győzőn azt azért nekünk adád, hogy nagy békeféggel mi el-szenvedhesük kérünk azt-is meg-adgyad.

Engedd hogy békével és nagy tiszta szível az pohárt meg-ihassuk, mellyet Sz. Felséged mostan reánk vetett békével el-szenvedgyúk, noha gyarlóságos romlott természetnek igen nehéznek tettzik, de felséged többet szenvedett érettünk, Sz. Igidből mint értyúk.

Ha meg-elégednék az te nagy haragod mi nyomoruságinkon, keferűséginknek ő homályos napját támazd-

fel tisztségben, hogy irgalmaságot keferűségünkben,
hazontalan szolgáknak, mellyért mind örökké téged
ditsirhefsünk velünk sok jó-tétedért.

Tenéked ditsiret kegyes Atya Isten Sz. irgalmasá-
godért, téged Fiú Isten ez nyomoruságban áldunk ke-
gyességedért, Sz. Lélek Istennel legyen nagy ditsőség
kegyes oktatásodért, hálát adunk néked tellyes Sz. Há-
romság nagy irgalmaságodért.

M A S.

M Enynek és földnek nemest teremője, és mindenek-
nek kegyelmes Istene, sohul senki nints ki téged
nem félne, és nem rettegne.

Ne büntess minket az mi bűnünk szzerint, és ne kár-
hoztass az mint érdemlenők, mert úgy fejenként mi
pokolra mennénk, és mind el-vesznénk.

Az mi Atyánk vétkeztek ellened, mi-is sok bűnnel ká-
romlottunk téged, de bűneinket te meg-engedheted, és
el-veheted.

Ne gerjedgyen fel haragod ellenünk, te szined elől
hogy mind el ne vesszünk, az te nevedért légy kegyel-
mes nekünk, mi jó Istenünk.

Sok ideje már hogy nyomorgattatunk, veszedel-
münkben igen meg-fáradtunk, azért Ur Istentsak te tő-
led várunk, könyörűly mi rajtunk.

Halgass meg minket kegyelmes Istenünk, mert segít-
séget tsak te tőled kérünk, nintsen egyébnek kinek efe-
dezzünk, és reménkedgyünk.

Botsáld meg bűnét az te feregednek, vedd el romlá-
fát.

fát az te hiveidnek, hogy nagy örömmel téged ditsir-
jenek, és tisztellyenek.

Ditsőség néked kegyes Atya Isten, és uralkodo áldott
Fiu Isten, az vigasztaló szent Lélek Istennel, örökké,
Amen.

M A S.

Az bálványozók ellen.

Felleges Isten menynek földnek Ura, és embereknek
kegyelmes vezére, minden állatoknak kegyes táp-
lálója, és éltetője.

Tégedet vallunk kegyelmes Atyánknak, bűnös em-
berek mi oltalmazónknak, Christus Jესusért kegyes
táplálónknak, gond-viselőnknek.

Mostan Ur Isten minagy nyavalyánkban, hozzád ki-
áltunk kezerűségünkben, hogy ne hadgy minket illy
nagy szűkségünkben, árvaságunkban.

Igiretedet tellyefits-meg rajtunk, hogy ditsirtefsék
Sz. Neved közöttünk, ne örüllyenek pogányok mi raj-
tunk, telégy mi velünk.

Térits-meg Ur Isten az bálványozókat, kik hatalom-
mal kergetik lelkünket, és kik tsufollyák az te Sz. Fiadat,
Christus Urunkat.

Atya Istennek örökké ditsőség, és az Christusnak
adársék tisztesség, az Sz. Léleknek egyenlő méltóság,
menyben ditsőség.

M A S.

Mi kegyes Atyánk böltseségnek Ura, és mindenek-
nek nagy bölts tanítója, az kinek nem vagy te igaz-
gatója, nints oktatója.

Mite fiaid tudatlanságunkban, gyermekségünkben és iffiúságunkban, néked könyörgünk mi tanuságinkban, imádságinkban.

Világosíts-meg goromba elménket, tanuságinkban te vezérly bennünket, az tudományra gerjezd-fel szívünket, és mi lelkünket.

Órizz-meg minket fajtalan erköltstől, minden naponként fertelmes beszéd-től, Istentől utált gonosz részegségtől, éktelenség-től.

Adgy jó tanító Mestereket nekünk, adgy böltséfeget ő általok nekünk, adgy jó erköltsőt, értelmet minékünk, mi jó Istenünk,

Hogy jövendőre mi fel-nevekedvén, téged ditsirjünk mindenkor tisztelvén, fel-magasztallyunk nagy jámborul élvén, néked engedvén.

Hogy szolgálhassunk te Szentedgyházadnak, és használhassunk felebarátinknak, de kiváltképpen atyánknek, anyánknek, édes hazánknek.

Annak-utánna az mi házainkat, tudgyuk birnia mi-is mi magunkat, tudgyuk nevelni az mi magzatinkat, és szolgálainkat.

Hogy holtunk után az nagy iskolában, Sz. Háromfágnak ő tanításában, az Angyaloknak szép társaságában, tanullyunk jobban.

Ditsőfség néked kegyes Atya Isten, és uralkodó áldott Fiu Isten, te vigasztaló Sz. Lélek Ur Isten, áldgy-meg hitünkben.

M A S.

TSak Te benned Uram Isten vagyon bizodalunk, mert

mert sem égen sem az földön nints több segítségünk,
azért halgass-meg minket mert néked könyörgünk, és
tekints le magas menyből, könyörülmi rajtunk.

Légy vezérünk, kegyes Isten, légy erős Hadnagyunk,
légy kő-várunk, légy pajzunk, légy minden oltalmunk,
ne mondgyák azt az pogányok hogy nintsen Istenünk,
ne káromlyák boszszúságra Sz. nevedet nekünk.

Oltalmazz-meg mostan minket minden ellenfégtől,
támadgy mellénk mert igirted magad segítségül, szaba-
dits-meg immáron az hitetlenlégtől, ditsirhefsünk min-
denkoron téged igaz hitből.

Vedd-elrólunk kegyes Isten, ez nagy fok inféget, mert
látod hogy mind Pharahok mostan az fő népek, lágyítsd
hozzánk mint az viafzt ő kemény sziveket, hogy lehes-
sünk mi ő vélek lélekben edgyesek.

Ezt engedgyed Atya Isten az te Sz. Fiadért, az meg-
váltó mi Urunkért, az Jesus Christusért, kit botsátál
ez világra halálra bűnünkért, és meg-áldál mind örökké
minket ő kedveért.

222

M A S.

HOgy panaszolkodik az Anyaszentedgyház az Jesus-
nak jegyese, mellyet meg-tisztita az ő bűneiből az
Christusnak szent vére, az ki az Sz. Páltól az élő Istennek
mondatik szent házának, minden igazságnak fundamen-
tomának és erős oszlopának.

Halgass-meg engemet én Uram teremtőm, minde-
neknek Istene, oh te igazságnak minden jámborságnak
oltalmaórizője, éngyengekoromban viselfz vala en-
gem

gem az te áldott méhedben, ne hadgy-el immáron végem idején nagy erőtlenségemben.

En régen születtem mennyei Ur Isten az te áldott igiddel, és fel-nevelkedtem én kicsiny ségemből az te igiretteddel, is méretben valék az magas menyben-is az te seregged között, hirem nevem vala az egész világon, minden nemzetség között.

Nagy fok szép szűzekkel, tiszta szép iffiakkal udvarom tellyes vala, fok Sz. Aszfzonyoknak, régenten seregénekem udvarol vala, Tsászárok Királyok fok Sz. Fejedelmek nekem szolgálnak vala, régi Sz. Atyáknak jámbor vén népeknek serege nálam vala.

Az én öröklégem ez egész világon már mind elterjedt vala, fok Sz. Prophétáknak és Apostoloknak nagy munkájok ez vala, fok Martyromoknak vérek hullásával országom erős vala, és Sz. Doctoroknak nagy vigyázásában akkoron nyugfzom vala.

De tsuda mi dolog én édes Istenem lám el-hadtál engemet, szegény árváimmal kevés seregemmel megutáltál engemet, szegény özvegylégre és nyomorúságra jutatád én igyemet, martalékra vetéd az hitetlen népnek én nyomorult fejemet.

Sok ideje annak kegyes szemeidet hogy el-vetted én rólam, szintén az jelentőd hogy el-feletkeztél gondot nem viselsz rólam, látod minden felől mennyi ellenségim kegyetlenkednek rajtam, rövid nap meg-rontnak hate Sz. Felséged nem könyörülénd rajtam.

Az önnön szolgaim kiket fel-neveltem uralkodnak én rajtam, szolgáló leányim kiket fel-tartottam hatalmas-

kod-

kodnak rajtam, az én Koronámat és öltözetemet el-fosztották én rólam, én örökfégeből engem ki-verének bujdosásra jutottam.

Még-is én annyira ezeket nem bánom mint az én árváimat, kik az Sz. Lélektől az Keresztség által születének énnékem, kiket az én Uram vére hullásával megtisztított énnékem, szörnyű nagy vakfágba örök kárhozatba el-fszakasztották tőlem.

Utolsó siralmam már az kit el nem tűrsz te hatalmas-Ur Isten, reájok haragszol mind meg-rontod őket és elvesztöd hirtelen, az én magzatim-is ott rabságban esnek ő vélek egyetemben, kik bűnnek edényi ördögnek szolgálai lesznek ő életekben.

Meg-felel az Isten Sz. Esaiásnál az Anya-szent-edgyháznak, és meg-vigasztallya szomorú sziveket nyomorult árvainak, noha edgy kevesse edgy szempillantásban tégedet el-hattalak, ismég hozzám vészlek irgalmaságomból téged meg-fzabaditlak.

Jól lehet úgy tettezik te árvaságodban, hogy téged el-hadtalak, és úgy tettezik néked semmi siralmidban téged meg nem halgatlak; de ha ő magzattya eszébe nem jutna az siralmas anyának: szintén azon képpen nem lehetne nékem semmi gondom te rólad.

Es ha képes volna hogy az édes Anya el-feledné magzattját; de még sem akarok én el feletkezni mind örökké te rólad, az én tenyeremre téged felirtalak meg-emlekezem rólad, az te oltalmadra én gondot viselek hogy örökké meg-maradgy.

Mert én viseltelek te gyenge korodban méhemben éltette.

tettelek, te születésedben semmi rútságodban téged el nem vetélek, az én Sz. Fiamnak vére hullásával téged meg-szentölélek, azért nem vetlek el immár én előlem ha elébb hozzám vőlek.

Azt akarom penig hogy az hól én vagyok az én szolgám ott legyen, és az én jegyefem az Anya-szent-edgyház nékem mellettem legyen, én ditsőfegemben és boldogságomban velem edgyütt örvendgyen, az Sz. Angyalokkal és minden szentekkel edgyütt örökké éllyen.

CHRISTUS Urunk mondgya Sz. Máthé könyvében melly gondgya vagyon reánk, az nagy Ur Istennek hogy még hajaink-is tőle meg-számláltattak, azért Keresztyének illik hálát adnunk és az Istent ditsirnünk, az mi sziveinknek nagy szép ajándékit nékie meg-mutatnunk.

Ditsirtefsél azért mennyei Ur Isten illy nagy kegyes vóltodért, vigasztaly-meg minket az te Sz. Fiadért az Ur Jესus Christusért, bátorits-meg minket nyomorúságinkban, az te áldot Igiddel, hogy énekelhesünk az te Sz. Nevednek örökké új énekkel.

M A S.

Nota: Oh én két szemeim ti az Urra nézi.

TSak te reád Atyám mindenkor támaszkottam, fok nyavalyáimban te hozzád kiáltottam, kifirtetim ellen oltalmaztat vártam, mellyet gyakran meg láttam.

Számtalan jó-vóltod hozzám Sz. Felfegednek, mondhatatlan vóltát velem tört jó tétednek, már ne hadd hiában nyomorult árvának, hogy én ditsirhesselek.

Jól tudod azt Uram tőled ha meg-feddettem, oltalomért soha másuvá nem futottam, sok féle tsapással noha gyakran vertél, még-is hozzádfolyamtam.

Nagy kegyelmességed édes Atyám jól tuttam mellyben régtől fogván ez oráiglan biztam, ezután-is bizony csak te benned bizom mig tart az én életem.

Jól tégy Uram velem most-is nagy szűkségemben, ne essem kétségben számtalan bánatimban, mellyel én meg-bántsam te Szent Felsegedet, az én gyarló vóltomban.

Reám ki ne öntséd érdemlett haragodat, kérlek meg-mértékkeld Atyám busulásodat, mindazáltal Uram bátor gyakran próbálly, csak adgyad Sz. Lelkedet.

Óróm az énnékem mikor gyakran fanyargatz, mert mindenkor jóra mint édes Atya oktatz, ha el-tántorodom nagy hamar fel-emelsz oly igen reám vigyáfsz.

Elő vész engemet nagy irgalmafságoddal, és meghalgatz engem te nagy jó-vóltodból, szivemnek bánatját örökre fordítod, lelki nagy vigasággal.

Lelkemben bé-óltod hiszem szent szerelmedet, az te Sz. Fiadnak drágalátos érdemét, sok háboruságon számtalan próbákon, és által visz engemet.

Uram már meg-halgasd firalmas panaszimat, mert nem titkolhatom és csak látod te magad, nints semmi örömem hátki vigasztal meg Ur Isten te kivűled.

Olly nagy keferűség minden nap vagyon rajtam, melly majdan meg-emészte ha tovább tartod rajtam, keferves jai szóval bizony rád kiáltok, mig nem könyörűlsz rajtam.

Elefemet sírás, szivemet bánat fogta, melly el-hatalmazott felseged azt jólláttya, lelki keferűség hogy reám ne szálljon, légy el-távoztatója.

Világban éltemet tőled azért kívántám, hogy az hívek között Sz. Igidet halhassam, Anya-szent. edgy-házban az Christus aklában, én naponként nyughassam.

Téged ha meg-bántlak keferves kinaimban, kérlek hogy meg-botsájd mert szintén el-fáradtam, minden öröm tőlem immár el-távozott tsak reád támaszkodtam.

Örömmel tenéked mindenkor hálát adtam, mert meg-halgattattam abban mit tőled vártam, most se vódd-el tőlem az te Sz. Lelkedet, hadd vigasztallyon engem.

Engedd-meg ezeket ki uralkodól menyben, az te szent Fiaddal egyenlő ditsőségben, áldomása rajtunk az te szent Lelkednek, hogy maradgyon örökké.

M A S.

Nota: Háhorusága Dávid Királynak, &c.

NE hadgy el-esnem, Felseges Isten, keferűségemben te Sz. Fiadért légy segítségemmel, ne essék kétségben, mert minden felől látod Ur Isten, vagyok kifirtetben.

Az írás rólad, Felseges Isten, bizonynyal azt mondgya, hogy valakinek te benned vagy szive bizodalma, az olyan ember meg nem szégyenül, mert te vagy ol-talma.

Gyermekegemtől fogván Ur Isten, mind ez ideiglen téged hittalak én segítségül minden szűkségemben, mostan-

Ísten-is nintsen több bizodalمام sem mennyen sem földön.

Bizony nem tudom kihez folyamjam egyébhez náladnál, mert nints igazság és irgalmaság teremtettnél, szívem fájdalmát senki nem tudgya, Uram több náladnál.

Akar mint hannyam vessem elmémet felséges Ur Isten, ha vigasztalást sohoi nem lelők keferűségemben, hanem te benned felséges Isten, te igiretedben.

Nintsen szívemnek több bizodalma, Ur Isten náladnál, valamig győtrősz szabad légy velem, tsak ne haragudgyál, mint kegyes Atyafiat dorgállya, tsak hogy meg ne utály.

Tsak te egyedül vóltál Ur Isten énnékem gyámolom, nagy fájdalomimban és romlásimban az én vigasztalóm, ne hadgy el-esnem meg-szégyenűlnöm kegyes oltalmazóm.

Az szegénységnek nagy kifirteti engemet szorongat, kárvallásimnak bánattya izgat, betegség tántorgat, mindazáltal tsak te tőled várok Ur Isten oltalmat.

Irgalmaságnak Ura Istene és erős kút feje, kinek szemei az földre néznék nyomorult szegényre, hozzák kiáltok légy segítséggel minden szűkségemben.

Melly nagy örömem és bizodalمام nékem ezen vagyon, hogy igireted mint drága zálog én szívemben vagyon, Christus Jesusért engem meg-halgatz azt bizonyaltudom.

Azért könyörgők Sz. Felsegednek mint jó Istenemnek, én Teremtőmnek és Meg-váltómnak Sz. Idvőzítőm-

tőmnek, hogy légy kegyelmes te Sz. nevedért az én bűneimnek.

Tudom előtted úgy mint magamban bűnös ember vagyok, de Christus Jesus Sz. Haláláért nálad kedves vagyok, mert ő általa te fiad vagyok örökösöd vagyok.

Jelents-meg hozzám Felseges Isten kegyelmességedet, és véghetetlen kegyes Atyai te nagy szerelmedet, hogy tellyesíts-bé könyörgésemet Sz. Igiredben.

Add-meg Ur Isten te Sz. Nevedért az mit tőled kérek, szent Fiad által tellyes szivemből kiért most könyörgök, mert csak te benned bizom Ur Isten míg ez testben élek.

M A S.

HAlát adunk tenéked örök ISTEN, ki mennyekben vagy örök ditsőségben, meg-éppitesz minket te Sz. Igédben, hogy ne essünk kétségben szűkségünkben.

Kérünk téged minden imádságinkban, ne hagy minket el-vesznünk vakságinkban, tarts-meg-minket az hitnek ágaiban, Sz. Fiadnak Jefusnak vallásában.

Ez világnak ne nézzed nagy vakságát, Szent Igidhez nagy háládatlanságát, minden bűnben tőled el-távozását, Sz. Nevednek ilyen nagy káromlását.

De tekints-meg Christusnak méltóságát, Sz. Fiadnak kereszt-fán kin-vallását, drágalátos Sz. vére ki-ontását, az hűveknek bűnökért áldozását.

Tarts-meg köztünk meg-értett Sz. Igidet, vigasztal-lyá Sz. Lelked mi szivünket, éppítsed-meg romlott természetünket, ditsirhefsük örökké felségedet.

Mas.

M A S.

Könyörgés az Istennek oltalmáért. S. Sz.

OH mindenható Isten, ki az te kegyellegedből, az te szent Igidben magadat meg-jelentéd, az te akaratodat hiveidnek ki-jelentetted, hogy téged ismerjünk, és örökké ditsirjünk.

Könyörgünk mostan néked, botsásd-meg mi bűneinket, oltalmazz-meg minket minden-féle gonosztul, ördögtől és az bűntől, az haláltul és kárhozattul, az Jésus Christusért, mi meg-szabadítónkért.

Oltalmazd hiveidet, kik téged fel-magasztalnak, és csak te benned biznak minden nyavalyájokban, hogy az hitetlen népek meg-ismerjék hatalmafságodat, hogy az te hiveid örökké tisztellyenek.

Ditsiret az Istennek, Atyának és az Fiunak, és az szent Léleknek, az edgy bizony Istennek, kit ditsirnek mennyekben mindenkoron az Sz. Angyalok, jer mi-is ditsirjűk, mert irgalmas minékünk.

M A S.

EBredgyél-fel világ bűneidből, vedd eszedben magad az nagy bűnből mellyet néked utolsó időről, magyarázott Christus Jésus itélet napjáról.

Minden irások immár bé-töltenek, az Prophéták valamithirdettek, az Sz. Atyák az mit reménlettek, Urunk Jésus Christus által véghez vitettenek.

Nem kélik már az ő el-jövése, közel vagyon ez világnak vége, minden dolgoknak már el-jövése, Christus Jésus ez világra el-jő itilnie.

Ez

Ez világnak Istentelensége, az Uraknak nagy kegyetlensége, az kősségnek engedetlenlege, jele bizony hogy közel már Christus el-jövése.

Minden rendnek vadnak bátorságban, gyönyörködnek csak az álnokságban, szeretet nints az atyafiakban, és kevesen vadnak immár kik hisznek Christusban.

Efznek ifznak nagy bátran lakoznak, menyországról de nem gondolkodnak, el-múlandó dolgokban forgódnak, azt sem tudgyák melly orában azoktól meg-válnak.

Siketsegre vésznek minden intést, meg-vetettek minden jó rendelést az tanítók nem látnak éppülést, Sz. Írásból mikor téfznek idvősséges intést.

Adgyunk hálát az Atya Istennek, mondgyunk ditsiretet Sz. Fiának, véle egyetemben Sz. Léleknek, mind örökkön és örökké az Sz. Háromságnak.

M A S.

HAlgass-meg minket UR Isten, tekints reánk Uram Isten, ne hadgy-el minket inségünkben; Halgass-meg minket Uram Isten.

El-hatalmaztak mi rajtunk, kik szolgák vóltak közötünk, azért néked hitből könyörgünk; Halgass-meg minket Uram Isten.

Aldgy-meg minket népeidet, oltalmazza seregedet, fel-magasztallyuk szent nevedet; Halgass,&c.

Mutasd-meg kegyellegedet, lássuk irgalmaságodat, vedd-el mi rólunk haragodat; Halgass-meg minket Uram Isten.

Ne nézzed sok bűneinket, és meg ne számlállyad őket,
te Szent Fiadért segély minket; Halgafs-meg minkent
Uram Isten.

Azt mondgyák az pogány népek, Istene nintsen ez
népnek, légy segitléggel te népednek; Halgafs-meg
minket Uram Isten.

Vedd-hozzád imádságunkat, verd-meg mi ellensé-
ginket, és meg oldozzad rabságunkat; Halgafs-meg
minket Uram Isten.

Ditsiret Atya Istennek, Fiának Christus Jესusnak, és
vigasztaló Szent Léleknek; Ditsirünk téged örök Isten;
Ditsirünk téged örök Isten.

M A S.

Bizodalmunk Christus által Istenben vagyon, hogy
minden jót mellyet várunk tőle meg-adgyon, szent
írásban bizonyosságunk erről sok vagyon.

Jövetek hozzám mindnyájan kik munkálkodtok, bű-
nőtőknek fokságával terhesek vagdtok, örökké való nyú-
godalmat nálam találtok.

Zálag-képpen igiretit minékünk adgya, mint edgy
drága Jáspis követ az ki meg-váltya, mindent meg-ad
s' szent Igijét tőlünk nem tiltja.

Oh melly drága ez zálagnak az ő jutalma! Mert hi-
tünknek nints ez földön több bizodalma, és lelkünknek
ördög ellen erős oltalma.

De meg-lássad hiv Keresztyén meg ne utálljad, és hi-
hetlenséged miatt meg ne tsufollyad, tőle mit kérsz
mind meg-adgya, bizonyjal várjad.

Azért téfzen ő hallasztást az megadásban, hogy szívünket fel-indítsa nagy buzgóságra, és állasson ahitatos imádságunkban.

Lám az fiak gonosz attyoktól kérnek kenyeret, nem ad nekik az. ő attyok kenyérért követ, mennyivel inkább Isten adgya mi szűkségünket.

Olly nagy gondgya vagyon rólunk Christus Jefusnak, hogy tulajdon pásztora lőtt ő juhainak, és könyörög mi érettünk ő Sz. Atyának.

Mint hogy senki véle nem vőlt kin-szenvedésben, azonképpen senki nintsen idvőzítésben, azért nints-is bizodalunk nekünk egyében.

Christus által kik Istentől minden jót várnak, és gyakorta Sz. Lélektől meg-újittatnak, azok vészik boldogságot az menyországban.

M A S.

Aldott az Úr Isten örökké mennyekben, ki minket vezérlett ő ditsiretiben, meg-halgatott minket mi könyörgésünkben, neve ditsirtefsék örökké mennyekben.

Erőtlenek vagyunk mi természetünkben, minden romlandóság miemberségünkben, az nagy ellenségtől való rettegetésben, csak te tőled várunk oltalmat életünkben.

Vezérly Úram minket az te jó kedvedben, és igazgass minket az mi életünkben, életünknek rendi legyen szent igidben, hogy ne tévelyegjünk ez árnyékvilágban.

Ditsirteffel Úram irgalmasságodért, ki minket ked-
vellen

vellél az te Sz. Fiadért, ditsőffégteneded Atyái vóltod-
ért, az te Sz. Fiadnak vigasztalásáért.

M A S.

MEg-bántunk ISTENszüntelen tégedet, mert nem
őrizzük az te Sz. Igédet, sok bűneinkel ingerlünk
tégedet, de kegyelmes vagy, ne hadgy azért minket.

Mert mi emberek földből teremtetünk, az gonos-
ságra és hajlandók vagyunk, mennyeiekre nem igyekez-
hetünk, mint fel-vetett kő az földre fietünk.

Halgass-meg azért kegyelmes Ur Isten, tekints mi-
reánk ki vagy erős Isten, te Sz. Lelkeddel vigasztaly Ur
Isten, hogy te Sz. Igéd legyen bősületben.

Ditsiret legyen néked örök Isten, ki mostan reánk nész
nagy kegyelmessen, és nem hadtz minket Sz. Igireted-
ben, de meg-látogatz Sz. Lélek Istenben.

M A S.

HAlgassd-meg mostan mi könyörgésünket, fordítsad
reánk kegyes szemeidet, jelents-meg hozzánk az te
szent Nevedet, és oltalmadat.

Kérünk Ur Isten hogy légy segítséggel, gondot visel-
vén az mi életünkről, lelki és testi minden szűkségünkről,
és békeségünkről.

Ne nézzed az mi számtalan bűnünket, birjad lelkün-
ket és az mi szivünket, tsak te visellyed minden gonda-
inkat, ne hady-el bennünket.

Senki bűnünkől meg nem szabadithat, senki lelkünk-
ben meg nem vigasztalhat, senki kivüled meg nem ol-
talmazhat, és meg nem nyugothat.

Mert te egyedül érettünk fáradoál, az mi bűnünkért
csak te szomjuhózzál, kegyetlen halált mikor onkóstolál,
és értünk áldozál.

Te vagy csak azért az mi oltalmazónk, te vagy mi-
váltónk és meg-szabadítónk, te vagy életünk és edgy
bizodalmunk, minden jószágunk.

Ditsiret legyen Atya Ur Istennek, és ő Fiának te Isten-
segednek, és egyetemben mi vigasztalónknak, Sz. Lélek
Istennek.

M A S.

M Ondgyatok ditsiretet Keresztyének az Ur Isten-
nek, szentsegestiszteletet adgyatok ő nevének.

Örvendgyetek ő néki igaz Isteni felelemmel, mert
köztetek lakozik az Anyaszentedgyházban.

Es meg-elégiti lelketekeket lelki kenyérrel, biztat ő igi-
jével, édes igiretivel.

Szent Uram az te neved, Sz. vagy te az magas meny-
ben, szent vagy és rettenetes minden nemzetsegek-
ben.

Tégedet illet Uram mitiszteletünk, hálá-adásunk, az
migyülekezetünk, innepi szentelésünk.

Hálá legyen tenéked, hogy meg-jelentéd te magadat,
hogy meg-érettük Uram az te akaratodat.

Ditsiret és ditsőfség legyen tenéked az magas meny-
ben, ditsiret és tisztesség az Anyaszentedgyházban.

M A S.

Nota: Irgalmaságnak Istene, &c.

A Z Istennek nagy szerelme, árad reánk nagy kegyel-
me,

me, bűnösökhöz nagy jó kedve, lakozik bennünk szent
Lelke.

Nintsen már nekünk félelmünk, mert Christ, vagyon
mellettünk, hát ő hozzá igyekezzünk, hogy tőle el ne
szakadgyunk.

Dávid az ő énekében, int mindent hogy életében, kö-
vesse Istent mindenben, hogy legyen részes mennyégben.

Reménységünk jó voltában, legyen Christus érdemé-
ben, ne esünk semmi kétségben, csak bizzunk nagy jó
voltában.

Gyakran Istennek haragja, büntetélének ostroma, száll
reánk nagy kemény volta, mert ingyerlyük őt hara-
gra.

Engesztellyük Istenünket, könyörgéssel kérjük őtet,
távoztassa bűneinket, mutassa hozzánk kegyelmét.

Szentelje-meg életünket, bátorítsa mi lelkünket,
igazgassa mi nyelvünket, építse gyarló lésünket.

Irgalmasságnak Istene, titkoknak te vagy tudója, fzi-
veknek által látója, lelkünknek vigasztalója.

Gyarapíts bennünk az hitet, adgy jó lelki isméretet,
itt ez földön békefegyert, mennyekben nagy boldog-
ságot.

Ezért örök tisztelességgel, lészünk hozzád ditsirettel,
hálátadunk nagy jó kedvel, éneklünk néked örömmel.

M A S.

Szent vagy örökké Atya Ur Isten, az magas men-
nyekben, ki teremtetted és meg-tartottál ez nyomor-
ult testben.

Szent az mi Urunk Ur Jesus Christus kit értünk bocsátál, kivel meg-váltál hogy testünk miá lelkünk el ne vesszen.

Szent az Sz. Lélek, ki az Atyával edgy és az Fiúval, az ki vigasztal és tanít minket az örök életre.

M A S.

Te Deum laudamus; summam.

TÉged Ur Isten mi Keresztyének ditsirunk, és áldunk, Atya és Fiú, Sz. Léleknek vallunk.

Néked az tiszta és nagy hatalmu Angyalok szolgál-
nak, szüntelen való fel-szóval kiáltanak.

Szent, szent, szent Isten, te seregeknek vagy Ura Istene, tellyes az meny s' föld nagy ditsősségeddel.

Apostoloknak és Prophétáknak ditső Sz. serege, Mártíromoknak ditsirnek seregi.

Téged ez földön Keresztyéneknek szent gyülekezeti, Atya Ur Isten mindenkoron ditsir.

Es tiszteletes te Sz. Fiadat az Ur Jesus Christust, és vigasztaló Sz. Lélek Ur Istent.

Te ditsősségnek Ur Jesus Christus vagy örök Királya, Atya Istennek edgyetlen-edgy Fia.

Oltalmazd-meg veszedelemtől az te népeidet, oltalmazd bűntől mindenkoron minket.

Ditsirunk téged mennyei Atyánk az te Sz. Fiaddal, és mindörökké Sz. Lélek Istennel.

ÉTEL UTAN VALO HALA-ADAS.

ADgyunk hálát az Urnak mert érdemli, mert minden gazdagságát velünk közli.

Es

Esmint bő irgalmu kegyelmes Atya, fiait testben, lélekben meg-áldgya.

Enekellyünk ennek edgy akarattal, ditsőség Atya Isten Sz. Fiaddal.

Kiételt adtál alkalmas időben, meg-ruháztál meztelenfegünkben.

Adgyad hogy tégedet meg-ismérhefsünk, Sz. Fiad által tőled meg-nyerhefsük.

Hogy Sz. Igéd hirdettefsék közöttünk, hogy éhel meg ne hallyon az mi lelkünk.

Hálát adunk ezekért mint Atyánknek, Jesus Christusnak mi közben-járónknak.

Sz. Lélek Istennel egyenlő-képpen, ki minket vigasztallyon, mondgyuk, Amen.

Antiphona pro Pace, ex Latino.

ADgy békefeget Ur Isten, az mi időnkben ez földön, mert nintsen nekünk több fenki baj-vivónk, hadakozónk, hanem tsak te Ur Isten.

Reggeli Ditsiret.

Jesus Christus szép fenyves hajnál, ki fel-támadtz új világgal, és meg-áldasz minden jókkal.

Te vagy nekünk edgy reménfegünk, Isten előtt Pro-tátorunk, szép koronánk ékefségünk.

Világosítsd az mi szivünket, ismérhefsünk-meg tégedet, tanulhassuk szent igidet.

Az ördögnek tsalárdságátúl, lelki, testi nyavalyátúl, őrizzhamis tudománytúl.

Az Atyával és Sz. Lélekkel, hogy tégedet tisztá szivel, mind örökké áldgyunk, Amen.

Est véli Ditsiret.

CHRISTUS ki vagy nap és világ, minket lőtét-segben ne hadgy, igaz világosság te vagy, kárhozatra mennünk ne hagdy, kárhozatra mennünk ne hadgy.

Téged kérünk Sz. Ur Isten, oltalmazz minket ez éjel, nyugalomunk benned legyen, az mi lelkünk el ne veszfzen, az mi lelkünk el ne veszfzen.

Nehéz álom el ne nyomjon, az ellenség meg ne tsal-lyon, testünk hozzá ne hajoljon, és haragodban ne hoz-zon, és haragodban ne hozzon.

Misze meink ha aluszna, szivünk reád vigyázzanak, te hatalmadnak ereje, legyen hiveknek őrzője, legyen hiveknek őrzője.

Ur Isten hozzád kiáltunk, légy kegyelmes gond-vise-lőnk, őrizz-meg ellenségeinktől, őrdögnek tsalárdságá-túl, őrdögnek tsalárdságátúl.

Parantsollyad Angyalidnak, hogy minket meg-öriz-zenek, az mi gonosz ellenségeink, hogy távol járjon mi tőlünk, hogy távol:

Emlekezzél-meg mi rólunk, jól tudod melly gyarlók vagyunk, kiket véreddel meg-váltál, Ur Isten kérünk ne hadgy el, Ur Isten:

Ditsőtség legyen Atyának, ő szent Fiának Christus-nak, Sz. Lélekkegyetemben, örökkön örökké, Amen. örökkön örökké, Amen.

M A S.

HAlákat adok néked menybéli Isten, Szent Fiadnak
az Christusnak nevében, hogy engemet ez napon
meg-őriztél, minden veszedelemtől meg-mentettél,
botsádd-meg kérlek minden bűneimet, és ez éjel-is
őrizz-meg engemet.

Mert Uram én te kezedben ajánlom, mind testem lel-
kem és minden jószágom, az te szent Angyalod légyen
én velem, és soha el ne távozzék én tőlem, hogy az tsa-
lárd őrdögnek semmi-képpen, rajtam semmi hatalma
ne lehessen.

M A S.

Házasságról való Enek. Az 65. Soltár Notájára.

KEzdetben hogy Isten Adámot, képére teremté, reá
botsátá nagy mély álmot, és tsontyát ki-vővé, ki-
bőledgy afzfzonyi-állatot szerze szerelmesen, és Adám-
nak ez fele társol ajánlyá kegyessen.

Mondván: Edgyütt éllyetek hiven, és szaporodgya-
tok, engem tisztellyetek szüntelen, törvényem tartsá-
tok, minden teremtettt állatokon ti uralkodgyatok, hala-
kon és az madarakon, légyen hatalmatok.

Minden gyűmöltisével éllyetek, ez Paraditsomnak, és
parantsolatom tegyétek, mellyel im meg-tiltlak, hogy
az jó és gonosz tudásnak fáját, ne bántsátok, mertha bé-
két nem hadtok annak, halállál meg-haltok.

Oh melly boldogul élhet vala, az ember ez helyben,
hól Istennek kedvében vala, ártatlanul élvén, de lám
amaz mérges kigyótól otttan meg-tsalaték, és meg-
fosztatván nagy sok jótul, az halálban esék.

Ennek őmérge el-ragada, szivűnkre, elménkre, és tellyességgel el-árada, minden nemzetiségre, azért ő ez dolgot meg-fzánván, Fiát értünk küldé, ki dolgunkat meg-igazitván, bűnünket el-törlé.

Hálálégyen az jó Istennek, örökkön örökké, hogy pokolnak, halálnak, bűnnek, erejét el-töré, hadgya hogy járjunk ő útában, mellyet nekünk mutat, és meg-áld minket s'országában, boldogságra juttat.

Engedgye ezeket tinéktek, az teremő Isten, hogy fokáedgyütt élhessetek, nagy jó szerentsében, és házasságtoknak gyűmöltsét, láthassátok jokor, kik veletek az Urnak nevét, ditsirjék mindenkor.

M A S.

IS T E N E M U R A M néked hálát adok, szivemben szentelt áldozatot nyújtok, hogy az kit én most látok, házastársomnak tartok, törvényed szerint vele vigadhatok.

Gyermekegemtől fogva könyörgöttem, hogy ha egyedül ez világra jöttem, légyen olly társ mellettem, ki könyebitse terhem, ezt te általad látom hogy megnyertem.

Az edgyes embert fok nyavalya éri, élete szerint bűbánattya gyötri, Istenét azon kéri, hogy társot adgyon neki, kivel tudhassa kenyerét keresni.

Adám atyánkat lám mikor teremted, az edgyes embert Uram nem szeretéd, őtet álomra vivéd, és tsontyát ott ki-vöved, az Eva afzfonyt melléje szenteléd.

Meg-áldád őket hogy szaporodgyanak, ez széles földre

dre lakókat hozzanak, kik ez világon vadnak, rajton uralkodgyanak, tiszta étellel meg-virágozzanak.

Nints drágább eszköz az igaz hív társnál, kedvesb-is minden ezüsthél, aranynál, ennél minden jó meg-áll, forgodik jószágánál nem hizelkedik s' bújálkodik mással.

Attyát és anyját ember mind el-hadgya, hites tár-fához önnön fejét fogja, Isten-is lám azt mondgya, Mojses-is azt írja, hogy ketten léfznek mind edgy testnek tagja.

Mennyei áldást kérjünk mi fejünkre, hogy magzatokkal lásson ő felsége, mert az házasság szine, szép fiaknak ferege, mint ez világnak fényes nap szépsége.

Isteni áldás embert gazdagittya, az jó házastárs tsűrét gyámolittya, az gonoszinkább rontya, mint bólts Salamon mondgya, kitől az Isten fejünket meg oja.

Tiszti rendünknek hogy szerefsük egymást, mutassuk így meg az hittel tött mondást, kedvellyünk tsendesz lakást, utálljunk visszavonást így botsát Isten reánk bő áldomást.

Ugy takargass minden ő marháját, hogy egyéb ember onnan végyen példát, ne mondhasa mondóját, ám ez minden jószágát, el-tékozlotta s' pufztította házát.

Segéllyen minket erre Sz. Háromság, kinek kezében minden hatalmafság, legyen áldott boldogság, út, élet, és igazság, szenteltessék meg tőle az házasság.

M A S.

Minden Tiszt-viselekért, Birákért, Polgárokért, &c.

TEkints reánk UR I S T E N mi nyomoruságinkban,
Qqq 2 mert

mert te nálad nélkül ez gyarló világban, vagyunk csak árvaságban.

El-fogytanak Ur Isten az jámbor Fejedelmek, nints gond-viselője nyomorult népednek, oltalma feregednek.

Az kik köztünk Ur Isten mondatnak Pásztoroknak, csak szinet viselik ő hivataloknak, tégedet el-hadtanak.

Estvéli farkasokhoz azért hasonlatosak, semmit nem kedveznek az te juhaidnak, őket rontyák tapodgyák.

Nintsen gondgyok Ur Isten az te szent törvényedre, az Fejedelmeknek az te szent Igidre, az te tisztelgedre.

Uralkodik Ur Isten köztünk minden gonófság, mert az Tiszt-tartóknál kedves csak birság, távoly ment az igazság.

Mint az halak Ur Isten törvény nélkül az vízben, férgek, vadak meg-észik egymást az földön, madarak-is az égben.

Igy fognak majdan tenni az emberek Ur Isten, edgyik az málika el nyeli szertelen, igazat az kegyetlen.

El fogynak majd Ur Isten ekképpen az te szentid, ha reánk nem néznek az te szent szemeid, nem segítnek kezeidet.

Azért hozzád kiáltunk Ur Isten légy oltalmunk, légy pásztorunk nekünk, légy erős hadnagyunk, légy minden gyámolságunk.

Adgy minékünk Ur Isten igaz Fejedelmeket, kik félték rettegjék rettegjék az te szent nevedet, ismérjenek tégedet.

Adgy

Adgy minékünk Ur Isten jámbor gondvifelőket, adgy kerefsztyén és Isten. féltő Birákat, adgy jámbor Polgárokat.

Adgy ollyakat Ur Isten kik tégedet szeretnek, mind az két Táblának kik őrizői lesznek, reánk gondot viselnek.

Adgy ollyakat Ur Isten kik téged tisztelleyenek, kik szállás tartói az te szent Igidnek, szeretettel legyenek.

Adgy ollyakat Ur Isten kik halgassák te szódat, és kik tsokolgassák az te Sz. Fiadat, mi édes Christusunkat.

Adgy ollyakat Ur Isten kik Templomra, Scholára, fő gondot viselnek jámbor Tanítókra, az te hű szolgaidra.

Ne legyenek Ur Isten nevednek káromloi, avagy bálvány Isteneknek imádói, igidnek ellenségi.

Adgy minékünk Ur Isten értelmes embereket, kik böltsen, észessen visellyék magokat, jól rendellyék dolgokat.

Ne adgy nekünk Ur Isten gyermek Fejedelmeket, puha afzszony ember természetűeket, és gyermek eszűveket.

Ne büntess-meg Ur Isten te haragodban minket, ne fzedd-ki közzülünk az jámbor véneket, az tisztéseket.

Adgy ollyakat Ur Isten kik lelki bátorságban, mindent szenvedgyenek ők nagy vigaságban, nagy álhatatosságban.

Adgy ollyakat Ur Isten kik testben és lélekben, legyenek erőssék és hivek tiszteken, gyorsak, vigyázók ebben.

Ne legyenek kevélyek és vakmerők Ur Isten, avagy felettéb félelmek szivekben, restek, tunyák tilztekben.

Ne hozzanak Ur Isten mi reánk veszedelmet, te szent Felsegedtől haragot, büntetést, éhséget, halált, fegyvert.

Adgy minékünk Ur Isten igazság szeretőket, kik nem néznek ebben semmi személyeket, gazdagot, szegényeket.

Adgy olyakat Ur Isten kiben tsalárdság nintsen, hazugság ne találtafsék ő nyelvekben, kép-mutatás szivekben.

Utálatos Ur Isten személyek azoknak, kik az szegényeknek nyelvel szépet szólnak, szivekkel tsalárdkodnak.

Aspis kigyónak mérge ne lakják ajakokon, ne gyönyörködgyenek szitokban átokban, hamissan esküvésben.

Adgy olyakat Ur Isten kik szép ékes beszéddel, mindent végezzenek Isten szerint rendel, ékefen folyó nyelvel.

Adgy olyakat Ur Isten kik az ő életekben, el ne merüllyenek fertelmes rút bűnben, tiszták legyenek ebben.

Ne legyenek Ur Isten tobzodók, részegesek, és undok paráznák, haraggal tellyesek, irigyek, kegyetlenek.

Adgy olyakat Ur Isten kik álnok fősvényeseknek, náluk helyt nem adnak, semmit sem őrnének, rút undok nyereségnek.

Ne legyenek Nadályok kik hizzanak vérünkkel, és kik töltözzenek tsak ragadománnyal, prædával, tolvajlással.

Adgy ollyakat Ur Isten kik halhatatlan nevet, gyűtsenek ez testben meg-maradandó kintset, örök emlékezetet.

Adgy ollyakat Ur Isten kik alázatosságban, téged hallgassanak minden ő dolgokban, hitben bizodalomban.

Adgy ollyakat Ur Isten kik minden szűkségeken, hozzákiáltsanak ő könyörgésekben, tűrésben, reményekben.

Adgy ollyakat Ur Isten kik az nyomoruságban, ne essenek kétségben hivatalokban, bizzanak oltalmadban.

Az kiket adtz Ur Isten puszttán őket ne adgyad, az te szent Lelkeddél szépen fel-ruházzad, fok jókkal koronázzad.

Adgy ő nekik Ur Isten mennyei bőltsefőget, adgy ő nekik lelkieőrt igaz hitet, adgy ezt, elmét, tanátsot.

Birjad nekik Ur Isten sziveket, elméjeket, hogy mindenben kövessék szent Felfőgedet, és az te törvényedet.

Vezérellyed Ur Isten őket az igazságban, hogy ne vétkezzenek az ő hivatalokban, hiven járjanak abban.

Adgy ő nekik Ur Isten békefőges esztendőt, adgy hoszfűéletet, adgy jó egészségét, adgy kedves tsendesfőget.

Oltalmazzad Ur Isten őket veszedelemtől, oltalmazzad Fejedelmek haragjától, kártól, szörnyű haláltól.

Engedd nekik Ur Isten legyen kedves személyek, az Fejedelmeknél legyen tisztelések, bősületes beszédek.

Lágyíts hozzánk Ur Isten az Fejedelmeket-is, ne legyenek minékünk Pharaohok ok-is téged féltynék ok-is.

Meg-rettenthed Ur Isten őket ne hatalmaddal, megelégedgyenek az ő adójokkal, igaz jóvedelmekkel.

Ne engedgyed Ur Isten hogy minket el-rontsanak, pör-patvarral, fortéllyal el-borítsanak, szintén el-pusztítsanak.

Tarts-meg minket Ur Isten az ő birodalmokban, mint Danielt az Orofzlányok torkában, az iffiakat az lángban.

Meg-büntessed Ur Isten kik tégedet nem félnek, kik törvénytelenül rajtunk dühösködnek, igen kegyetlenkednek.

Most-is ugyan azon hatalmad vagyonnéked Ur Isten, mint az Pharaoh és Senacherib ellen, mint Holofernes ellen.

Most-is azon kegyelmed vagyonnéked Ur Isten, mint régenten nyomorult Izraél népén, kiket birtál kegyellen.

Adgy olly erőt Ur Isten és segítséget nekünk, mi Fejedelmünknek mindent meg-adhassunk, hogy nekik szolgálhassunk.

Adgy olly szívet Ur Isten hogy nekik engedhefsünk, hogy zugodás nélkül őket tisztelhefsük, értek könyöröghetsünk.

Ismérjük-meg Ur Isten hogy méltán verettetünk, gonosz

nosz Fejedelmekkel ha büntettetünk, bűnünk jutalma
nékünk.

Adgy szent Lelket Ur Isten hogy hozzád meg-térhes-
sünk, lelki, testi ajándékot tőled kérjünk, jó Fejedelmet
vegyünk.

Adgyad nékünk Ur Isten hogy tsendesz békefegyben,
téged ditsirhefsünk szivünkben lelkünkben, és szent
gyülekezetben.

Add-meg nékünk Ur Isten ezeket szent Fiadért, az
mi közben-járó Jesus Christufunkért, az ő szent érde-
mejért.

Ditsirtefsél Ur Isten te Sz. Fiaddal menyben, és az te
áldott Lelkeddelegyetemben, most és örökké, Amen.

M A S.

Még-is edgy házasságról való Enek.

IGafságod szerint tartozol Istenem meg-halगतni kéré-
sem, tekints reám azért kegyelmes Istenem halgasd-
meg könyörgésem.

Miért nem emlekezel szent fogadásodra szent irgal-
maságodra, hogy nem tekintesz már az én siralmimra,
lelkemnek fájdalmira.

Meg-epedett lelkem, keseredett szivem, szomorú én
életem, nints vigaság bennem ki miatt immáron majd
kétségben kell esnem.

Azt jól tudod Uram mit kívánok tőled az'mire kérlek
téged, én idvősségemre hogy ha tettzik néked, adgyad-
meg azt nekem.

Jaj ne vond-meg tőlem az te szent kezedet mutasd ke-
gyessé.

gyeſſégedet, áld meg életemet add-meg kéréſemet vi-
gaſztald-meg lelkemet.

Ditsiretire lenne Sz. Nevednek ha meg-adnád mit ké-
rek, az te Sz. Templomodabbol nevednék Sz. Neved
tíſzteltednék.

Mi nem ollyat kérek kivel nem tartoznál vagy kit
meg nem adhatnál, mert minden jók vадnak irgalmas-
ságodnál nagy hatalmaſságodnál.

Entsak ollyat kérek ki tíſzteſségedre légyen ditsire-
tedre, légyen én lelkemnek ő idvőſſégére, templomod
épſégére.

Gonofz kereskedéſt ſem uſorát tőled nem kérek hogy
engedgyed, ſem olly uraſágot nem kívánok tőled hol
felednélek téged.

Hanem ollyak kérek hogy én tíſztalégyek életemben
előtted, hogy makula nélkül ſzolgályaſalak téged igaz
légyek előtted.

Az én életemben az más tíſzteſségét meg-őrizzem jó
hirét, felebarátomnak jó hirét és nevét ditsirheſſem
életét.

Légyen ſzomſzédommal nagy ſzép békeſégem kiből
vigy légyen ſzivem, én gonofz útaim távozzanak tő-
lem, újúllyon-meg életem.

Gyarkorta Sz. Lelked forogjon ſzivemben neveded-
gyék lelkembem, az gonofz kívánság ne légyen kedvem-
benne forogjon eſzemben.

Az te Sz. Igidben foglalatos légyek valláſt te rólad té-
gyek, az gonofz hitlenség tőlem el-távozzék igaz ſze-
rető légyek.

Tiszteletet tegyek az te szolgaidnak Sz. parantsolatidnak, igazat itillyek az szegény árváknak minden nyomorultaknak.

Azt fogadnám Uram hiven bé-tölteném ha meg-adnád kérésem, kiben nints kétségem mert tebenned bízom hogy meg-adod azt nékem.

Szomorú szivemnek tekints kiáltását lelkemnek nagy fájdalmát, szomoruságomnak add vigasztalását add lelkem nyugodalmát.

En lelkemnek addig nyugalma nem lesz en mig ez advanem lesz, az mit buzgó sziből tőled kér életem add-meg Fiadért nékem.

Nem nehéz tenéked Uram ezt meg-adnod ha te szent akaratod, bizony jó kívánok azért kell akarnod kiből nintsen bántásod.

Irgalmafságodban bizik az én lelkem abban nyugoszik szivem, kiben nints kétségben abban tellyes hitem, benned nyugszik életem.

Siefs azért Uram meg-adni kérésem és meg-halgatni engem, ne utály meg engem és ne nézd én bűnöm tartsmeg Uram én lelkem.

Te kezedben vadnak lelki és testi jók minden hatalmafságok, csak te tőled várnak ez földi állatok az mennyei Angyalok.

En-is csak te tőled várok Istenemtől én mennyei Atyámtól, tudom meg nem vonszod te szegény szolgádtól illy nyomorult féregtől.

Ne késsék azért már szent irgalmafságod add-meg

szent ajándékok, hogy minden népek közt láttassék jó
vóltodkegyelmes ajándékok.

En hálá-adással magasztallak téged áldom az te szent
neved szent ajándékodért kitel-várok tőled fel-magasz-
tallak téged.

Majd viglészén immár én szomorú szívem nem kefe-
reg én lelkem, mert meg-halgatod majd az én könyör-
géseim és meg-vigasztal sz engem.

Bizik immár lelkem kegyelmességében és meg-újult
szívemben, szent ajándékodban nyugofzom éltemben,
halgass meg kérésemben.

Magas menyországban ditsíret tenéked, legyen tisz-
tefség néked, szent Háromság Isten áldott az teneved,
mind örökkön örökké.

M A S.

Az pogány ellenség ellen. Az 68. Soltár

Notájára.

URaknak Uranagy Isten, Kit tisztel minden Keresz-
gedet, Meg-vallyuk bűneinket, Kikkel bántunk té-
tyén, Kikért te nagy haragodat, Im érezzük ostorodat,
Mellyel minket fanyargatz, Ellenféggel nyomor-
gatz.

De bánnjuk bűneinket, Sirattyuk esetinket, Es szent
Fiadért kérünk, Kegyelmezz-meg minékünk, Oltal-
mazz-meg ellenfégtől, Pogány nép fegyverétől, Ke-
gyetlenek hatalmát, Veddelrőlunkigáját.

Örögségében jövének, Nagy pusztaságot tévének,
Falut, várást, templomat, Kikbē halgatták szódat, Ront-
nak,

nak, pufztitnak, égetnek, Edes hazánkból ki-vernek, Téged-is ingerlenek, Mint ha nem birnál vélek.

Holt testek az te szentidnek, El-temetetlen hevernek, Szaggattyák az madarak, Eshurtzollyák az vadak, Ezek miá az vér ontás, Széllyel mint patak viz folyás, Ezzel űznek tsufságot, Uram lásd-meg ez dolgot.

Az te áldott Sz. Nevedért, Ronts-meg az méltatlanságért, Az dühös ellenfeget, Ki szidalmaz tégedet, Aly boszszút az pogányokon, Ne nyargallyanak szájakon, Rettents-meg ő sziveket, Es vedd-el erejeket.

Hogy szörnyen meg-rémüllyenek, S' téged ezekben vegyenek, Mondván: Ez az nagy Isten, Ki népével jól téfzen, Láttuk már hatalmafságát, Ertyük magunk bolondlágát, Karja olly erős rajtunk, Hogy meg sem mozdulhatunk.

Felfeged ezt tselekedgye, Nevének ditsősségére, Ki innet öregbüllyön, Es megszűze ki-terüllyön, Hogy tégedet minden népek, nagy Istennek ismérjenek, ki jól tehetz mindennel, Népedet nem hagyod el.

Azért tsak te reád nézzünk, Midőn rántör ellenfe-günk, Es űldöz fegyverével, Te biztatz Sz. Lelkessel, Mert te viaskodol értünk, Es tőled meg-őriztetünk, Kit mindenek meg-látnak, Örülvén jó vóltodnak.

Kit engedgyen az Ur Isten, Es erről mondasék Amen, Néki adván hálákat, Nyújtsuk imádságunkat, Mind ad-dig mig ő el jövend, Nyavalyánknak véget vetend, Es mennyekben fel-vészzen, Amen, Amen, ugy légyen.

Angyali őrizetről való Enek.

UR Isten téged ditsirunk, és méltánk halákat adunk, te teremtet Angyalidért, széked előtt udvarlókért.

Azok tündöklők s' fénlének, és te reád nyilván néznek, mindenkor szodat halgattyák, te bőltsefégeddel rakvák.

Nem nyugofznak sem alufznak, de mind tsak arra vigyáznak, hogy tenéked szolgállyanak, és az te kitsiny nyájadnak.

Az régi dühös ellenfeg, gyűlöl és irigységgel ég, tsak az után lefelkedik, te néped hogy el-öszollyék.

Mint első embert az kinban, most-is vífzi az halálban, törvényt, ígét szent életet, ki törlenie fel-készült.

Nem vesztegel azért sem nyugfzik, siv tiv mint Crocodilusgyik, kereng forog törthálót vét, hogy rontsa Christus feregét.

Vigyáz az Angyali sereg, ki Ur Christus után leveg, te népedet takargattya, őrdög álnokfágát rontya.

Szent Daniel példánk ebben, Oroszlányok közt veremben, ekképpen az nagy jámbor Loth, Angyal által szabadult vólt.

Az égő kementze tűze, nem árthata de kedveze, három iffiaknak az lángban, az Angyal lön meg-tartásban.

Ez mái nap-is az Isten, így őriz sok veszély ellen, általa szent Angyalinak, kik őrzőül adattatnak.

Azért Ur Isten ditsirunk, és méltán halákat adunk, mind az Angyali Sz. Sereg, téged ditsirni nem szűn meg.
Ké-

Kérünk-is Urunk tégedet, mindenkor készen tartsd őket, hogy oltalmazzák népedet, kik bõtsüllik szent igidet.

M A S.

Ez két Eneket Invocatiokor mondhatni.

A Lázatos szibéli foházkodással, édesfeges szép Isteni imádságokkal, járullyunk mind fejenként edgy akarrattal, az Felfeges Úr Istenhez, ki lakik menyországban.

Igaz hitnek általa így könyörögjünk, mi szivünknek tárházában térdrele-essünk, nagy bizvást szüksegünk-rõl ugy beszélgefsünk, kiváltképpen bûneinkért erőssen esedezzünk.

Mert sok titkon és nyilván való bûnünkkel, megbántottuk Felfegedet gonofságinkal, mind tudván tudatlanul való élettel, az mitellyes életünkkel, nagy engedetlenfeggel.

De kegyelmezz minékünk az Úr Jესusért, kit botsát-tález világra az bûnösökért, és õ néki tsak egyedül való kedveért, bûneinknek botsánattyát nyerhesük szerelméért.

Bûneinknek nagyságát azért gyógyits-meg, most könyörgünk kegyes Isten kõsd edgy tsomoban, és vesd-bé az tengernek nagy mélységében, hogy lehessünk mi õ véleingyen való kedvében.

Szent Léleknek mi rajtunk szép ajándékát, terjezd-ki mindenkoron bátorítását, és tarts-meg mi közöttünk az igaz tudományt, az mi lelkünk mert tsak ebben talállya orvosságát.

Itt ez földön szivünknek legyen vigsága, távozzék-el
mi

mi szivünknek szomorítása, hogy köztünk meg-marad-
gyon szent akarattya, szolgáltafsék Felfegednek min-
denben kívánsága.

Mind ezekért el mondyuk az imádságot, mellyet
köztünk az Ur Istenekképpen hagyott, hogy mikor meg-
keressük mi Sz. Atyánkat, szűkfegünkért el-mondani,
ilyen-képpen parantsolt.

Mi szent Atyánk te kivagy az menyországban, fzen-
teltefsék az te neved szent templomodban, jőjön-el te or-
szágog igafságodban, földön mennyen akarattya légyen
nagy boldogságban.

Kenyerünket mindennap adgyad minékünk, botsás-
sad-meg bűneinkent fejenként nekünk, miképpen meg-
botsátunk, kik vétnek nekünk és nagy gyakran gyarló-
ságból, kik meg-esnek ellenünk.

Ne vigy minket Ur Isten az kifirtetben, de szabadits
az gonosztul vigy bé kedvében, mert tiéd az menyország
hatalmas-képpen, tiéd légyen az ditsőfleg örökké mond-
gyuk, Amen.

292

MA s. Ugyan azon Notára.

Mindenható Felfeges Atya Ur Isten, tsak te hozzád
foházkodunk nagy szűkfegünkben, halgafs. meg
mostan minket könyérgésünkben, hogy tégedet ditsir-
hefsünk mindenkor életünkben.

Soknyavalyaháboru vagyon mi rajtunk, nagy nyo-
moruságban immár el-fogyatkoztunk, ha azért nem
könyörűlsz Uram mi rajtunk, az kétfégben esés miatt
mindnyájan el-kárhozunk.

Vigasztallyad azértán az mi szivünket, újitsad-meg

az mi szomorodott lelkünket, tarts-meg az fok infegben te feregedet, hog' nagy örömmel vehetsük te áldott szent igidet.

Ronts-meg köztünk az Sátánnak birodalmát, az átkozott gyűlölségnek uralkodását, adgyad az Sz. Léleknek vigasztalását, hogy mindenkor mi te rólad tehesünk igaz vallást.

Távoztass-el mi tőlünk minden tévelygést, hirdetted igazán köztünk te Sz. Igédet, gyámolítsad Ur Isten gyenge hitünket, engedd hogy meg-ismérhessünk mi edgy Idvőzítőnket.

Elméinket újíts-meg te Sz. Lelkessel, hogy mi edgy-máshoz lehessünk nagy szeretettel, mindennel élhessünk nagy békefeggel, mindent el-fzenvedhessünk jó lelkiismerettel.

Prædikáltsd minékünk áldott igidet, mellyből nyilván meg-érthessük idvőségünk, és tsak benned vehessük reménységünket, tarts-meg Uram mind holtunkig az igaz hitben minket.

Nagy ditsiret és áldás néked adassék, te szent Neved mind az égig magasztaltassék, Sz. Fiad, Sz. Lélekkel edgyütt áldassék, az edgy Isten háromságban örökké tiszteltesék.

T O L D A L E K.

A D D I E M P A R A S C E V E S.

MAgashegyén im az Olaj-fáknak, imátságot tövék szent Atyámnak lehetsege hogy ha volna annak, szörnyűsege távoznék kinomnak.

Jollehet az Lélek halálra kész, és ismétlen az test gyar-
loságos, legyen Atyám nálad méltóságos, én halálom
hiveknek érdemes.

Az én lelkem nagy szomorun vagyon, tellyességgel
mind az halálíglan, én Atyámnak akarattyáiglan, ke-
refzt-fának az ő kinnyáiglan.

Legyetek itt velem vigyázzatok, az fereget majdan
meg-láttjátok, meg környékez engem nagy fokaság, ti
fejenként tőlem el-futamtok.

En peniglen megyek az halálra, én Atyámnak kedves
áldozatra, az még-romlott népnek válttságára, az hiva-
nek nagy boldogságára.

Fejenként itt azért vigyázzatok, és szüntelen ti imát-
kozzatok, én Atyámhoz fel-foházkodgyatok, kifirtet-
ben hogy tine jussatok.

Az hitetlen Sidóknak ferege, melly Jesufra minden-
koron tőre, és ellene boszszú képpen szólla, halálakor az
hitben nem szólla.

Im láttjátok ugy-mond mi közöttünk, semmi szine
nem láttatik tőlünk, ékessege nem vala közöttünk, bő-
tsületi nem vala előttünk.

De ez az ki bűnünket elvővé, és érettünk egyedül szen-
vede, ki mennyekből Atyátul le-jöve, mellyet az Sidó
nép nem bősülle.

Es miértünk meg-sebesítették, betegségünk tőle vi-
selteték, és fokfágos bűnünké téteték, halálával bűnünk
el-véteték.

Mert ő reá Attyának haragja, nagy fokfágos bűneink-
ért

ért szálla, kinek minket meg váltá halála, el-véteték az bűnnek ő soldgya.

Meg-rontaték őrdögnek hatalma, az pokolnak kefer-
ves nagy kinnya, mert halálnak el-jöve halála, kiről ré-
gen az Prophéta szólla.

Mind fejenként kik velem valának, én barátim engem
el-hagyának, tanítványim tőlem el-oszlának, az tsalár-
dok reám támadának.

Nagy hirtelen engem el-árula, kit leg fellyebb én sze-
retek vala, az ki nekem fő Sáfárom vala, az Sidóknak ke-
zében az ada.

Es az Sidók igen meg-tsufolván, rettenetes szemmel
reám nézvén nagy kegyetlen vereféggel vervén, kefer-
ves nevetéssel illetvén.

En keferves nagy kin-vallásomban, szenvedtemben
való szomjuságban, itatának engemet etzettel, étetének
keferű méreggel.

Légyen nekik az ólakodalmok, veszedelmek és orok
romlások, büntetések és botránkozások, kiknek nem lön
bennem bizodalmok.

Mikor Jésus az kereszt-fán függé, ez földön lön akkor
ilyen tsuda, meg-szakada az Templom kárpittya, és
mind az egész föld meg-indula.

Az kősziklák meg-repedezének, az koporsók meg-
nyilatkozának, fok holt testek kikkől ki-jövének, az vá-
rosban és meg-jelenének.

Az Nap és Eg meg-homályosodék, és az földön sötét-
ség láttaték, az melly kilentz óráig tartaték, ezen nagy
fok ember tsudálkozáék.

Az tolvaj-is az keresztfán függge, bűne szerint fel-
tétetett vala, az Jefushoz fel-szóval kiálta, ilyen szóval
imátkozik vala.

Menvén Uram az te országodban, szent Atyádhoz
magas menyországban, rólam kérlek legy emlékezet-
ben, hiveidnek szerzet boldogságban.

Az kegyelmes Jefus nem kegyetlen, bizonyittya
ilyen befzédében, azt igiré tolvajnak kegyessen, ma
velem léf az Paraditsomban.

Mi-is néki könyörögjünk mostan, vigyen minket az
Paraditsomban Sz. Atyának szép örökségében, régtől
fogván meg-szerzet sok jókban.

En tenéked én választot szőlöm, gyökeredet nagy
jó helyen szerzém az időnek korában plántáltam, állapo-
tod nagy jó helyen szerzém.

Te peniglen hamar el-változál, nagy keserűségre el-
fordultál, mert magadban igen meg-hasonlál, és femmi
hasznod nékem nem hozál.

Lám te benned sokat munkálkodtam, és te benned én
meg-feszíttettem, magos fára el fel emeltettem, és te
tőled büntelen fzenvettem.

Barabásnak szabadság adaték, tolvajságban az ki ta-
láltaték, ottan tőled el-eresztetteték, ki halálra méltónak
leleték.

Mindenható Atya Ur Istennek, az meg-feszült Ur Je-
fus Christusnak, hozzánk küldött Sz. Lélek Istennek,
nagy dicsőség az Sz. Háromságnak.

A Hitatofsággal érts-meg bűnös ember, az Christusnak szent halálát, és egyetemben ő drága áldozattyát, mellyel az bűnösöket meg-váltá.

Az mi első Atyánk őrdögnek engedvén, Isten törvényét meg-fzegé, Istennek jó kedvéből ottan ki esék, és örök halálra ítélteték.

Az ő gonosz vétke mi ránk aráda, mellyért őrdögnek rabsága, szállott mi reánk Istennek nagy haragja, pokolnak rettenetes kinnya.

Sem az magas menyben, sem az széles földön, az állatoknak rendiben, nem vala ki az kárhozott embereket, Istennel ísmét meg-békéltetné.

Az edgy Jესus Christus az mi bűneinket, az ő vállára fel-vővé, vérehullásával azokat el-törle, Atyát minékünk meg-engesztelé.

Isten igazságát bé-tellyesítette, mindent érettünk fizette, nem ezüsttel, sem el-veszendő arannyal, hanem szép drága áldozattyával,

Rettenetes kénba ő az kertben vala, természetemegolvada, vér és veriték szent testéből ki omla, Isten haragjával tufakoda.

Ott meg-fogattaték, és meg-kötözteték, artzul szörnyen veretteték tővis koronával meg-koronáztaték, az kereszt-fára fel-feszítették.

Embereknek váltságáért az kereszt-fán, bősséggel vérét ki-onta, az milelki sebeinket meg-gyogytá, minden bűnösöket vigasztala.

Az Husvéti bárány árnyékozza vala, az Christusnak
 Sss 3 fzent

szent halálát, mellyel Ægyiptomnak lelki rabfágából, ki hozot minket örök pokolból.

Mojzes az kő-sziklát úté páltzájával, mellyből élő viz származa, így Christusnak febesített oldalából, származott életünknek forrása.

Az népnek bűnével megterheltetett bak, kit az pusztára ki hajttak, jedzi az Christusnak engedelmeiségét, kivel el-vette mi bűneinket.

Es mint az fel-magasztaltott értz kigyó, az testi mérget orvoslá, így az mi Urunk fel-magasztaltatása, lön az mi lelkünknek orvossága.

Miképpen az fő Pap tulkoknak vérével, bé-ment Isten Sátorában, azonképpen Christus tulajdon vérével, nyitott menyországnak kapuját.

Hálát adunk néked menybéli Ur Isten, te nagy irgalmasságodról, hogy te Sz. Fiadat botsáttad mennyekből, nekünk ajándékoztad váltságul.

Hálát adunk néked mi kegyes Christusunk, engesztelő áldozatunk, hogy nekünk az te nagy kinodnak általa, utat szerzettél az boldogságra.

Ez világon minden nyomoruságinkban, tarts-meg minket oltalmadban, és az mi nagy fok fertelmes bűneinket, az te szent véreddel el-töröllyed.

Az te szent Atyádnál légy minékünk közben-járónk, légy mi kegyelmes szószollónk, te Sz. Lelkessel gerjezd fel mi hitünket, bátoríts-meg mi félelmes szivünket.

Vigasztald lelkünket halálunk idején, adgy győzedelmet hitünkben adgyad láthassuk az te ditsősségedet, örök életben az te szinedet.

Mas.

Ex Jeremia. Cap. 18.

Régi időben meg-irta Jeremiás Sz. Prophéta, hogy Christus kint halált szenved, ez mind Sidók tanátsa lótt.

Mert ön köztők így szollának, mindnyájunké legyen az tanáts, hogy ártassunk az igaznak, és szerezzünk neki gonoszt.

Nem vész-el törvény az miá, bõltsnek sem múlik tanátsa, noha ez beszéd igen mély, nám Prophétáktúl nem vész-el.

Kiáltással eleiben, mennyünk úfsúk-meg nyelvünkkel, igazsággal ellenünk áll, ne gondollyunk semmit azzal.

Elõ kenyérnek õ magát, és Isten Fiának hja, szemünkre hánnya bûnünket, büntetéssel-is fenyeget.

Semmikedvünket nem keresi, rá-is néznünk immár nehéz, ez ember kemény személyû, ne szenvedgyûk õt köztünk.

Függeszszûk-fel kereszt-fára, lássuk-meg ha Isten Fia, ölyûk-meg szörnyû halállal, ne legyen nehéz ez után.

Atya Isten tekints reám, lásd mint támad ellenség rám, mint az bárány szelidséggel, szenvedem dühõségeket.

Meg nem bõtsüllek ortzámat, úgy verék mint akarat-tyok volt, minden testemet, fejemet, meg-gyalázanak engemet.

Az mint az kemény kőszikla, én fejem köztők áll vala, az nagy kinban nem indula, minden gonosz rám rohana.

Uram te vagy igaz Biro, igazságomat jóllátod, és az ő gonofságokat, reád hagyom benned bizom.

Azért mi-is ezen képpen, bizakodgyunk az Istenben, hadgyuk rá rövidségünket, hozzá járulván szívünkkel.

Hogy az Istenhez mehefsünk, menyországban véle lchefsünk, edgyűt véle hogy élhefsünk, Christus légy segítség nekünk.

Az te keferveskinódért, meg-botsáfd minden bűneinket, minket örök tűz ne égessen, Christe ments-meg minket, Amen.

M A S.

Az Christusnak fel-támadásáról.

Urunk fel-támadásán, Örvendezzünk, örvendez:

Ki meg-hala Kereszt-fán, Vigadozzunk, vigad:
Ha fel nem támadt volna, Örvendezzünk, örvend:

Mi mind el-vesztünk volna, Vigadozzunk, vigad:
Az ő Sz. Halálával, Örvendezzünk, örvend:

Minket meg-szabadita, Vigadozzunk, vigad:
Immár énekellyünk, Örvendezzünk, örvend:

Vének, iffiak, gyermekek; Vigadozzunk, vigad:
Légyen ditsiret Urnak, Örvendezzünk, örvend:

Ditsőség ő Sz. Fiának, Vigadozzunk, vigad:
Es szent Lélek Istennek, Örvendezzünk, örvend:

Ki uralkodik Amen. Vigadozzunk, vigadozzunk.

M A S.

MA Christus győzedelmes lőtt, az halálból mert im fel-költ, Alleluja, alleluja. Fényességgel ditsőséggel, kiért áldgyuk vigy lélekkel, Alleluja, alleluja.

Mint

Mint erős baj-vivó vitéz, ellenfelet meg ejt meggyőz, Alleluja, allel. Őrdögöt halált meg-ronta, minden igáját el-bontá, Alleluja, alleluja.

O Christus Istennek Fia, bűnösöknek meg-váltója, Alleluja, alleluja. Irgalmadból országodba, hoztál minket boldogságba, Alleluja, alleluja.

Nem árthat már ellenfegünk, bár fenekedgyék ellenünk, Alleluja, alleluja. Nints ereje ne rettegjünk, nám mind Istenfiai vagyunk, All: all:

Kik az Christust hiven vallyák, ez világon boszszúját látták, Alleluja, alleluja. Bár kint halált szenvedgyenek, véle viszont meg-ditsőülnek, All: all:

Ezért néki egyetemben, adgyunk hálát örömünkben, Alleluja, alleluja. Hozzá menybe igyekezzünk, Isten legyen segítségünk, All: all:

Ditsiret legyen Atyának, Sz. Fiának az Christusnak, szent Lélekkel azonképpen, örökké tisztetség menyben, Alleluja, alleluja.

M A S.

Még-is edgy Enek az Mi Atyánkról.

MI Atyánk oh kegyes Isten, ki vagy az magas menyekben, szenteltség neved szivel, az te országod jőjön el, te akaratod meg-légyen, ez földön miképpen menyben.

Mindennapi kenyerünket, add-meg bocsásd meg-vét-künket, az mint mi-is meg-bocsátunk, azoknak kiktől bántatunk, és ne vigy az kifizetben, de szabaditson gonosz ellen.

Mert tiéd Uram az ország, tiéd minden hatalmasság,
meg-adhadtz azért minékünk, mindent az mit tőled ké-
rünk, tiéd az ditsőség, Amen, most és örökké, ugy lé-
gyen.

V É G E.

In Exequiis
DEFUNCTORUM
HALOTT
TEMETES
KORRAVALOENE-
KEK.

Mellyek mostan helyesben és bő-
vebben, hogy sem mint az előtt,
ki-botsattatak;

Hebr. 9. v. 27.

*El-végezett dolog, hogy az emberek egyszer meg-hal-
lyanak, az után ítélet lesz.*

L O T S E N,

BREWER SAMUEL által, ANNO 1676.

Ecclesiast. 7. v. 40.

In omnibus operibus tuis memorare novissima
tua, & in æternum non peccabis.

Ibidem, cap. 30.

Melior est mors, quàm vita amara, & requies
æterna, quàm languor perseverans.

Augustinus, de Disciplina Christiana.

Latet unus dies, ut observentur omnes dies.
Serò parantur remedia, cùm mortis imminet
periculum.

HALOTT TEMETESKORRA

V A L O

E N E K E K.

ELSŐ RESZ.

Mellyben azok vadnak, mellyeket
az halottnak fel-vétele előtt szoktanak
mondani.

Canticum Simeonis, ex Luc. 2.

29. *Nunc dimittis servum tuum, Domine, secundum ver-
bum tuum, in pace.*

30. *Quia viderunt oculi mei salutare tuum.*

31. *Quod parasti ante faciem omnium populorum.*

32. *Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ
Israel.*

In quibusdam Ecclesiis Germanicis primum versum Minister Ecclesiæ, sequentes
duos Chorus decantat. Qui 9 Minister orationem subjicit respondente Choro, Amen.
Porro Latine Canticum istud hoc loco inserere placuit, donec convenienti Melodia
in Ungaricum ab aliquo convertatur.

Precatio ut Deus à morte æternâ defendat, ex Mat-
thæi Philadelphienfis Græcâ Oratione sumpta.

Media vita in morte sumus, quem querimus adiutorem;
Misere Domine, qui pro peccatis nostris justè irasceris;
Sancte Deus, Sancte fortis, Sancte & misericors Salvator,
amara morti ne tradas nos, Amen.

Hanc Precationem Alardus Amstelredamus sic
ex Græco expressit.

In pso vita medio mors dominatur. Ecquum igitur tandem
queramus, nifite Domine unicum vita autorem? Ne quaso
in malum memineris peccatorum populi tui. O Sancte Deus!
O Sancte fortis! O Sancte immortalis! Neque in tenebrosa
mortis tartara animas nostras, opus & imaginem immensa
bonitatis tuae, cum sis totus misericors, ejicias aut profliges.
Amen.

K Ö N Y Ö R G É S;
HOGY ISTEN AZ ŐRÖK HALALTUL
oltalmazzon. Az Matthæus Philadelphus Görög
oratiojából vétettet.

AZ mi életünknek közepette, haláltul környül-vétet-
tünk: Kit mi keresünk segedelmül, ki minket vigasz-
tallyon; tsak tégedet Uram, ki mi bűneinkért igazán
most mi reánk meg-haragudtál: Szent áldott Ur Isten,
Szent erős Ur Isten, Szent Idyőzítő irgalmas Urunk, oh
örök Isten, de ne hadgy minket bűneinkért gonoszul el-
vesznünk, de mi halálunknak idején légy minékünk nagy
segedelmünk; Irgalmazz minékünk.

M A S.

Esaia 64. Az örök életnek ditsőségéről, bizonyos
halál után.

Tudgyuk Uram Isten hogy mind meg-kell halnunk,
de hiszszük hogy az örök életre, ismét mind fel-tá-
madunk, mert te vagy életünk, te benned halálunk, te
vagy fel-támadásunk.

Soha.

Soha szem nem látta, fül és nem hallotta, embereknek szive gondolattya, azt meg sem gondolhattya, melly nagy ditsőfféget az Ur Isten szerzett az őtet szeretőknek.

Eltörli az Isten könyhullatásinkat, és el-távoztattya mi tőlünk mi keferűségünket, mert bánat nem léfzen, fájdalom sem léfzen, tsak nagy ditsőffség léfzen.

Holott uralkodik az Atya Ur Isten, az ő áldott ditső Sz. Fiával az mi Urunk Christussal, Sz. Lélek Istennel mind edgy hatalomban, mind örökkön örökké.

M A S.

Az holt ember szől állapotja felől.

MEg. szabadultam már én az testi haláltól, és megmenekedtem minden nyavalyáimtól, bűntől az haláltul ez tsalárd világtól, az örök kárhozattól.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, és testemet hagyom ő anyjának ez földnek, ez világot pedig az én feleimnek, és az benne élőknek.

Az testi halálból megyek örök életre, és megmondhatatlan öröme ditsőffégre, kit kezdettől fogva az Christus meg-szerzett, az ő benne bizóknak.

Nintsen már hatalma én rajtam az ördögnek, ez tsalárd világnak, sem az kegyetlen bűnnek, mert Christus el.rontá ezeknek hatalmát, az ő szent halálával.

Az Atya Istennek vagyok én szerelmében, az ő szent Fiáért kedvében kegyelmében, részessé tölt engem minden örökében, az örök ditsőffégben.

Ditsőffség tenéked örök Atya Ur Isten, és tisztetség néked

néked meg-váltó Fiú Isten, tellyes Sz. Háromság edgy Istenség, az örök ditsóssegeben.

Antiphona, pro Remissione peccatorum.

NE emlekezzél-meg UR Isten az mi bűneinkről: se Atyáinknak vétkekről: ne ályy boshfzút mi rajtunk szent Fiadnak kedveért.

IN FUNERE PIORUM. Ex Esa 56. cap.

ECce! quomodo moritur justus; & nemo percipit corde. Viri justi tolluntur, & nemo considerat: a facie iniquitatis sublati sunt justus, & erit in pace memoria ejus.

In pace factus est locus ejus, & in Sion habitatio ejus: Et erit in pace memoria ejus.

*Exemplum veræ Pœnitentiæ & Conversionis
ad DEUM.*

Clemens mihi Jehova sis, Consperge me per byssopum,
Pro maximis clementiis: Mundabor & supra nivem,
Purga nefas & abluere Ablutus albus: audiant,
Meum quod agnosco grave, Aures, quod ossa gaudeant.
Contra me o te crimine Noxas meas non aspice,
Egi, quod urget usque me: Iniquitatis dilue:
Nullum malum tu sustines, Mundumq; cor mihi crea,
Ut judices me, justus es. Intusq; spiritum nova:

Cum labe natus ecce sum: Nec submove vultum tuum,
Conceptus & cum labe sum: Sanctum nec aufer Spiritum,
Te veritas juvat, tua Salutis esto gaudium,
Repandis huic mysteria: Promptum regar per Spiritum,

Vias

*Vias tuas hinc improbis
Monstrabo peccatoribus:
Ut à malignitatibus
Vertantur ad te protinus:
Me vindica, mea Deus
Salutis, à sanguinis:
Solvantur equitatibus
Os, lingua laudibus tuis.*

*Non postulabis victimas:
Aliàs dedissem plurimas:
En spiritum fractum vide!
Quassumq; pectus accipe:
Despecta ne sit hostia
Benigna fac ex gratia
Sacri Sionis incolis,
Rectum tibi maçantibus.*

Non

Ezen Psalmust Magyarul meg-lelhetz ide felyebb,
ugy-mint, pag. 80. Melly így vagyon: *Ur Isten irgal-
maz nekem, &c.*

M A S.

MIdőn el-jűn az én orám hogy meg-kelletik hálnom,
Christuskérlek tégedet telégy velem akkoron: id-
vőzits vezérly magad, s' részesíts kegyelmedben, lelke-
met végső órán ajánlom szent kezedben.

Bűneim reám támadnak és engemet mardosnak, mint
tengernek fővénye annyi száma azoknak: kétségben el
nem esem mert halála Jefusnak, sebe és vér-ontása en-
gemet oltalmaznak.

Tagod vagyok oh Christus ez biztattya szívemet,
nem választ-el az halál soha tőlem tégedet: meg-hall yak
bár benned lesz mindenkor bátorságom, mert meg-vál-
tál engemet s' nyerél örök életet.

Mivel hogy fel-támadál nem maradok ez földben,
szent Atyádhoz jutottál én-is jutok kebledben, hol vagy
te oda megyek s' veled örökké élek, és így az árnyék föld-
ről bátorsággal ki-mégyek.

VVV

MAS.

M A S.

Nota: Tudgyuk Uram Isten, &c.

Siralmas éneket az holt testen mondgyunk, meg ne-
 utálljuk de nagy fzeretettel őtet őszve-takarjuk, az
 mi föld Anyánknak kebelébe adgyuk, és szépen el-te-
 mestsük.

Oh melly nagy munkával és nagy fáradsággal, kereste
 ez ember ez világon mindennapi kenyerét, az mint az
 Ur Isten parantsola néki még az Paraditsomban.

Az mi halálunkról szűkség emlekeznünk, ma szen-
 vedte ő az halál kényyát holnap mi-is meg-halunk, ha-
 mar hát készülyünk gyakran imádkozzunk, bűneink-
 ből ki térjünk.

Nintsen itt ez földön maradandó helyünk, az Chri-
 stustól véghetetlen helyet lakásunkra kerefsünk, hol
 nem lesz halálunk, halál nélkül élünk, az Isten orszá-
 gában.

Indullyunk már útra az testet fel-vegyük, kebelébe ő
 édes annnyának itiletig el-tegyük, és fel-támadását nékie
 mi várjuk, az Jesus Christus által.

M A S.

*Az halálról és az után való ditsőségről.**Nota: Emlekezzünk mi Kereszt:*

FEjenként mi erről emlekezzünk, hogy mi légyen
 vége életünknek, ez világon meg nem maradha-
 tunk, menyországban azért igyekezzünk.

Azt jól tudgyuk bizonyal meg-kell halnunk, ez világ-
 bul

búl mindnyájan ki kell múltunk, de kétségben mi azért ne essünk, mert Istenhez menyben fel-vitetünk.

Testünkben és lelkünkben vigyázzunk, Christus mondgya mi el ne alugyunk, kifirtetben hogy mi ne járulyunk, mert mikor jó azt mi nem tudhattuk.

Eztigy mondgya Christus Sz. Máthénál, vélhetetlen órában ő el-jő, mindenkoron azért készek légyünk, ez világból vigan el ki múltunk.

Készítsük mi halálramagunkat, vigyázásban és imádkozásban, hozzá vészti Christus mi lelkünket, Sz. Atyának eleiben viszi.

Bé-ajánlya az ő Sz. Atyának, ditsekedik az mi hű lelkünkkel, azok ezek kiért én meg-holtam, szent véremmel kiket meg-váltottam.

Lelkünk nekünk testünkől ki-múlik, Ur Istennel örökkényűgofzik, Christus Jesus kezében tartatik, ítéletre fényessen adatik.

Testünkben mi mindnyájan fel-támadunk, Ur Istennagy vigan nyűgofzunk, beszédére térdet fejet hajtunk, és ő néki örökké udvarlunk.

Szebbek leszünk minden virágoknál, és drágábbak minden aranyaknál, miként az Nap fénlík az mi testünk, Ur Istennek szinének előtte.

Az Szentekkel ditsirjük az Ur Istent, Angyalokkal Sz. Mártýromokkal, minden nemzetbéli fok Szentekkel, ditsiretben ő néki ezt mondgyuk.

Szent Ur Isten, Szent erős Ur Isten, foghatatlan áldott Szent Ur Isten, ditsirteffel az te Sz. Fiaddal, Sz. Lélekkel örökkön örökké.

Szent Jánosnak 17. Részéből, az örök életéről.

AZ örök élet mi legyen, JESUS Urunk nagy szépen meg-tanít az Sz. János által, irálának tizen-hét részében.

Ez úgy-mond az örök élet, hogy meg-ismérjenek téged, élő örök Atya Isten, s' kit el-botsátál az Jesus Christust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent és az ő szent Fiát szinről szinre látni, az melly látás ez földön kezdetik.

Azok látták penig Istent, az kik hisznek az ő Sz. Fiában Ur Jesus Christusban, mert ez az ő Atya akarattya.

Ez végre mondgya az Sz. Pál, mostan láttuk az mi Istenünket, mint külső tükörben, de akkoron szinről-szinre láttuk.

Mert ember szemmel nem látta, sem hallotta, sem gondolta soha, minémű nagy jókat, Isten szerzett őket szeretőkné.

Azért az örök életben, az mi testünk halhatatlan léfzen, ditsősleges léfzen, lelki léfzen és örökké léfzen.

Fénlik mint az szép fényes Nap, világoskodik mint az széptsillag, és az fényes Angyal, az mi édes Atyánk országában.

Ez reménységben voltanak, az Adámtól fogva mind eddiglen minden Keresztyének, mi-is azért ugyan ebben légyünk.

Ditsirtefsél Atya Isten, szent Fiaddal Ur Jesus Christussal, mind edgy hatalomban, Sz. Lélekkel mind örökké, Amen.

Vigyázásra való intés.

OH te meg-halandó emberi nemzetség, ez világon éltett melly igen veszettség, ha tenéked nem kell Christus edgy idvőtség.

Mit űzöd olly igen ez árnyék világot, mit követed testi szorgalmátosságot, miért nem hagyod-el az fok tsalárdságot?

Tsak foglalatos vagy hivságos dolgokban, az fok részegségben és tobzodásokban, külömb-külob-féle fok gonofságokban.

Tudod hogy az halál rajtad uralkodik, nem tudod melly orán lelkedet ki-vészik, valamiként éltél tudod meg-kérdezik.

Im az Ur Istennek rajtad nagy ostroma, külső ellenfegnek ő nyomorgatása, hirtelen halálnak rettenetes volta.

Dög-halálnak mérge látod rajtad vagyon, mit tudtz benne ha ma lelked el ki-múllyon, Isten eleibe szám-adásra állyon.

Még sem isméried-meg te állapotodat, nagy vak-merősegre vetetted magadat, mit tsudáloed tehát Istennek bocsfzúját?

Jaj az te életed olyan mint az virág, nagy hamar meghervad meg-szárad és meg-afz, illy hasznót ádnéked ez veszendő világ.

El-múlik mint árnyék ember az te napod, mint az füst az párah életed halátod, egy szem-pillantásban hogy ha élz nem tudod.

Ebredgyél-fel immár magad vedd eszedbe, hadd-el bűneidet ély jámbor életbe, Isteni félelembe hitbe reménységbe.

Nagy örömmel készűly az Christus napjára, mikor el-jő hozzád az te halálodra, vigan várjad őtet szabaduláshodra.

Mert minden infégből akkor ki-ment téged, ígért boldogságod meg-adgya tenéked, ha ő benne léfzen hited reménféged.

Halálod oráján hijad segítfégre, lelkedet ajánlyad hatalmas kezében, hidgyed téged viszen örök ditsősségben.

Kérjűk azért mi-is mi idvőzítőnket, halálunk idején el ne hadgyon minket, de adgya minékűnk örök életűnket.

Ditsirtefsél Atya mindenható Isten, és az te Sz. Fiad veled egyetemben, és Sz. Lélek Ur Isten mind örökké, Amen.

M A S.

Az halálról való emlékeztetés. Bátizi Andr.

Ember emlekezzél az szomorú halálról, emlekezzél az halálnak rövid orájáról, Emlekezzél emberi állat ingyen majd meg kell halnod.

Ember el-változik mint az mezei virág, holval reggel meg-virágzik estvére el-hervad, Emlekezzél emberi állat ingyen, &c.

Mezitelen jöttél az te Anyád méhéből, földből lőttél földé is még ingyen majd el-változol, Emlekezzél emberi állat, &c.

Senki azt nem tudgya holott léfzen halála, az oráját s' az idejét senki meg nem tudhattya, Emlekezzél emberi állat ingyen, &c.

Azért vigyázzatok mint az Christus meg-mondta, mert nem tudgyátok hogy ha reggel avagy este léfzen, Emlekezzél, &c.

Az Christus az élet és ő az fel-támadás, az kik őtet hittel várják meg nem tsalatkoznak, Emlekezzél emberi állat ingyen, &c.

Azért szükség nekünk ezekről emlekeznünk, várjuk vigan halálunkra az Istennek Sz. Fiat, Emlekezzél emberi állat ingyen majd meg kell halnod.

M A S.

Az halálnak eredetiről, és abból való ki-menekedésről.

Nota: *Emlekezzünk mi Kereszt, &c.*

Illick nekünk erről emlekeznünk, miként jutott halálra miigyünk, és mint lehet ki-menekedésünk, szabadságunk örök idvősségünk.

Az mint írja Mojses könyvében, első ember teremtetett éppen, áthatatos és szentseges testben, de megtsalá ördög kigyó képpen.

Tiltott fának gyümölsében évék, az Istennek ellene vétkezék, az halálra ott kötelezteték, mi reánk-is halál ugy származék.

Három féle halál reánk szálla, edgyik az bűn lelkünknek halála, másik az mi testünknek halála, harmad pedig örök halál kínnya.

De mi rajtunk Isten könyörüle, Afzszony magvát
hogv

hogy nekünk ígére, lőn az Christus Afzszonynak szű-
lőtte, kiaz kigyót őrdögöt meg-töré.

Noha testi halált meg-köztölünk, melly az bűnért
uralkodik rajtunk de az örök halál nem halálunk, Chri-
stus által mert meg-fzabadultunk.

Ez reménség hafznál tsak azoknak, kik Christusnak
érdemében biznak, hitetlenek halálban maradnak, az
pokolnak tűzére hányatnak.

Hidgyünk azért az Jesus Christusban, kérjük őtet tar-
tson meg hitünkben, Sz. Atyának vigyen országában,
ditsirhefsük örök boldogságban.

CANTICUM SIMEONIS. Ex Luc. 2. Cap.

IN pace decedo, Dei
Ad arbitratum:
Alacre namq; cor mihi,
Est, & paratum,
Me ceu Deus beavit,
Mors somnus occupavit.

Id ob DEI fit Filium,
Heroa natum:
A te Deo cerni datum,
Et indicatum:
Quòd vita sit salusq;
In clade mortis usque.

Hunc

Hunc omnibus clementia,
Summa dicasti:
In regna cui mundum sua,
Totum vocasti:
Verbo tuo beato,
Ubiq; predicatum.

Est ipse lumen gentium,
Illuminando:
Te, corda nescientium,
Fidemq; dando,
Et plebis Israëlís,
Laus est tua fidelis.

M A S. A Z O N R O L.

*Mellyben az halálra menő ember szól először: az után
az mellette vigyázók, kik annak boldog ki múlását kívánják.*

AZ UR Istennek jó akarattyaából, Sz. Igijének hallásából, értettem én idvősségemről, kiből vig az én lelkem, nem rettegettem az pokolbéli ördögtől, mint ki meg-fosztatott minden erejétől.

Te ez világot igen szánád, szent haláloddal kit meg-váltál, az halált nekünk hogy meg rontád, lelkünket meg-nyúgotád, és Sz. Atyádnak kedvében jutatád, széles ez világon mind prädikáltatád.

Az én testemből ki-öltözöm, az földnek őtet már ajánlom, az itéletre meg-felvészem, kit meg-éppit az Isten, az én szemeimmel és őtet meg-látom, ezen állapotban, itt az kiben voltam.

Már közzületek én ki-mégyek, magas menyországbán fel-mégyek, régi Atyákkal edgyütt léfzek, nagy vigaságban élek, és az itéletre ismég fel-támadok, ezen én testemben ugyan ti veletek.

Vigan mégyek UR Isten hozzát, mert én hitem néz tsak tereád, meg ne utálljad az te szolgád, kit igazgat Sz. Fiad, ki által minékünk ajánlád te magad, és szent országodnak örök birodalmát.

Az én halálom tsend esz álom, bűneimből szabadulásom, kikért meg-holt az én Christusom, ő maga bizonyfágom, léfzen az utólsónapon támadásom, és itélet után örök vigaságom.

Mert el-múlandó mind ez világ, kiben életünk mint az virág, kit ha meg-sűt az Nap el-hervad, mindeneftől

el-fzárad, de az igazság örökké meg-marad, mert csak az Ur Christus örök világosság.

Kérünk Ur Isten mitégedet, az te Fiadat hogy bé-vigyed, Sz. Országodban legyen veled, mert vallotta hitedet, kiért ki-ontád az te szent véredet, és szörnyű halálra adád szent testedet.

Légyen ditsiret az Atyának, véle egyemben Sz. Fiának, az Sz. Lélekkel mi Urunknak, kit az hivek imádnak, és az mennyei Sz. Angyalok szolgálnak, kik az boldogságraminket haza várnak.

MASODIK RESZ.

Mellyben azok vadnak, melyeket szóktanak mondani az halott ki-vitelkor.

1. Cor. 15. Az fel-támadással és itilettel intetünk életünknek meg-jobbitására.

EMLEKEZZÜNK mi Keresztyén népek, hogy meg-hal-lyunk testünkben vétünknek, új életet visellyünk életünknek, ki múlását várjuk mi lelkünknek.

Az Sz. Irás vigasztal bennünket, ne gyötörjük szüntelen testünket ne sirassuk úgy az halottakat, mint pogányok régen pogányokat.

Hidgyúk Jesust érettünk hogy meg-holt, fel-támadott úgy mint meg mondtavolt, azon-képpen az bűnnek ki megholt, új életre Christussal fel-költ.

Mint Adámban mindnyájan meg-holtunk, az Christusban ugyan meg-éledünk, mert az Christus első támadásunk, ő utánna mi-is fel-támadunk.

Chri-

Christus le-fzall magas menyországból, szent Atyának parantsolattyából, mint mennyei jószágok az égből, ditsirtetik Angyalok szavából.

Kik Christusban hit által el-nyúgofznak, leg-először azok fel-támadnak, eleiben vitetnek Urunknak, nagy hirtelen mihelyt el-ragadtatnak.

Az Ur Christus országát ajánlya, Sz. Atyának azt mikoron adgya, ellensegít hogy mind meg-birándgya, és hatalmását el-rontándgya.

Keresztyének mind fel-ferkenyetek, meg-láfsátok hogy ne vétkezzetek, Sz. Írásra igen fiessetek, hogy ne legyen hit kívül életetek.

Ha viseltük Adámnak Abrázattyát, Christusnak-is visellyük ábrázattyát, az test és vér az Isten országát, nem birhattya semmi gazdagságát.

Fel-támadunk mindnyájan itiletkor, és mi mind el-változtatunk akkor, az Istennél léfzünk mi mindenkor, ez igikre nézünk mi mindenkor.

Ez igiket az nagy Sz. Pál irta, hitetlenek ellen támasztotta, tanulságra mindennek ki-adta, kiből nekünk örömettámaszta.

Ditsirtefsék az Atya Ur Isten, ő Igéje az Fiu Ur Isten, egyetemben Sz. Lélek Ur Isten, Sz. Háromság edgy bizony Ur Isten.

M A S.

Könyörgés; Hogy Isten, mivel-hogy bizonynyal meg-halunk, jó meg-halást adgyon.

Xxx 2

Nota:

Andreas Pesti Nota: *Fertemessük-el az testet, &c.*

ADgy Idvősséges ki-múlást, Ur Isten és el-nyúgovást, testünk szzerint jó meg-halást, mind holtig adgy igaz vallást.

Nints itt maradandó várasunk, de jövődöt kell kívánnunk, örök életet csak várunk, ez reménységben ki-múllyunk.

De földön olyan életünk, miként az virág kit nézünk, el-változik mi életünk, koporsóban bé-tétetünk.

Rothadandó test enyészik, földé ismég el-változik, lelkünk Istenben nyugofzik, míg ez világ el-végezik.

Ertelmünk nints ebből nekünk, mikor végezük életünk, Christustól azért intetünk, hogy mindenkor készek legyünk.

Azért tellyes készülettel, várjuk Christust igaz hittel, hogy ki múllyunk nagy örömmel, bé-mehetsünk bölts Szűzekkel.

Senki magát el ne bizza, lelkét Istennek ajánlya, nagy bizodalommal vallya, hogy Christust ez testben lát-tya.

De nagy ditsőségek léfzen, híveknek az itiletben, hogy fel-támadnak ez testben, léfznek az örök életben.

Ezen testel fel-támadunk, ezen kézzel lábbal állunk, Christusnak akkor udvarlunk, régi Szenteket meg-látunk.

Semmi fáradság testünkben, de mint az Nap fényes léfzen, nehézségünk ott nem léfzen, de nagy gyorsaságunk léfzen.

Isten-

Istennek kegyelmes szava, hiveket akkor bé-hija, örökké való országra, az Angyali társaságra.

Istennél örökké lészünk, testestül lelkestül élünk, mind örökké ott örülünk, kit most ki nem jelenthetünk.

Ditsirtefsél Atya Isten, te Sz. Fiaddal mennyekben, szent Lélekkel egyetemben, örökkön örökké, Amen.

M A S.

Esfaiásnak 26. Részének utolsó három verséből. Hogy az Istennek az meg-holtakra nagy gondgya vagyon.

Azon notára.

AZ Istennek jó vóltáról, emlekezzünk mondásáról, rólunk gond-viseléséről, értsük mit mond halálunkról.

Az Esfaiás Prophéta mindeneknek irván hadta, hogy Isten őket nyúgottya, kik meg-halnak hogy meg-tartya.

Mert isméglen fel-támasztya, erős hittel bizonyította, az holtakat hogy fel-költi, és országában bé-viszi.

Ezt csak téfzi hogy ditsirjük, jó vóltát el ne felejtsük, de sőt inkább magasztalljuk, kik az fel-támadást várjuk.

Ezeket nyúgodalomban, bé-küldi ágyas házában, és hadgya hogy nagy örömben, ott nyúgodgyanak az földben.

En hiveim mennyetek-bé, kaputokat zárjátok-bé, edgy kevesé tegyétek-bé, hogy haragom ne mennyen-bé.

De csak edgy kevés ideig, léztek edgy-szem-pillan-
 táfig,

táfig, az mig haragom el-múlik, mind ott nyúgod-
gyatok addig.

Mert az Urnak nagy haragja, majd meg-indul nagy
ereje, és ez földön lakozókra, majd száll kemény iti-
leti.

Kivel az ő ellenfégit, el-veszti hitetlenségért, de meg-
tartya az ő népét, benne való bizodalomért.

Többé az föld az ő vérét, el nem rejti az ő testét, de
Isten az ő életét, isméglen meg-adgya lelkét.

Nagy vigaság ez minékünk, mikor földben temette-
tünk, mert isméglen edgyütt léfzünk, Istennél mikoron
szünk.

Az mi meg-holt Atyánk-fia, bizonyyal Istennek fia,
ait sirunk ha az ő háza, néki tsendesz nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomoruság, az ő dolga tsak vigaság,
érjük hogy örök igazság, legyen velünk Szent Há-
romság.

Adgya nekünk ő szent Lelkét, halálunk után országát,
láthassuk nagy boldogságát, örökkön örökké, Amen.

Thomas Aquinas

M A S.

Nota: *Emlekezzünk mi Keresztyén, &c.*

Tudgyuk azt hogy fejenként meg-kell halnunk, mi
lelkünkkel testünk ből ki-múlunk, ez világtól bizon-
nyal meg-válnunk, föld gyomrában tétetvén meg-
romlunk.

Halál kinnya földgya mi bűnünknek, fok képpen kell
lakolni testünknek, akarattya ez az nagy Istennek, mert
ellene járánk törvényének.

Oka

Oka szerint Isten tselekedik, semmi hamis tőlt nem tétetik, az mi testünk igazán rontatik, noha nekünk méltatlanak tettzik.

Mert Istennek végezett tanátsa, bűnös testnek orszá-
gát nem adgya, meg-kell annak ekképpen tisztulnia, az
Istennek szinét ugy látnia.

Arra legyen már nekünk nagy gondunk, idvősséget
miképpen nyerhefsünk, mert ha hozzá mi jól nem ké-
szülünk, nem jó véggelesik az mi dolgunk.

Siketsegre ne vegyük ezeket, ha vesztetni nem akarjuk
lelkünket, értsük-meg az igaz készületet, az mint tanít
az Sz. Lélek minket.

Az készület az Pœnitentia, minden féle bűnnek el-ha-
gyása, életünknek jóban változása, és szivünknek Chri-
stusban bizása.

Le kell vetni az régi Adámot, el kell hadnunk minden
gonofságot, kell követnünk az ártatlanságot, igazságot
minden tisztaságot.

Bővölködjünk jó tselekedettel, szépek legyünk hit-
tel reménfeggel kegyességgel egymás szeretettel, jozan-
sággal mértékletességgel.

Ezt nevezi Urunk vigyázásnak, Sz. Pál penig az jó vi-
tézségnek, kit könyörgéssel nyerhetünk magunknak,
helye vagyon itt az imádságnak.

Nem gondolnak fokban az intéssel, más világra való
készülettel, maga tartoznak ez fizetéssel, még-is vannak
azért kemény szivel.

Serkennyünk fel hát az bűn álmából, világosullyunk-

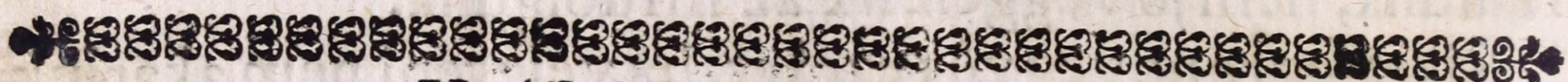
meg

meg az vakfágból, térjünk ki az őrdög országából, hogy ne essünk ki az menyországnak.

Jőj mi hozzánk Christus Sz. Lelkessel, vigasztalymeg Sz. Igireteddel, váltságodnak tellyes érdemével, hogy valhassunk téged igaz hittel.

Szent Atyáddal téged ditsirhefsünk, mert tsak tőled vagy onidvőffegünk, Sz. országod közöllyed mi velünk, ditsőffegben hogy veled élhefsünk.

HARMADIK RESZ.

Mellyben vannak az Enekek, mellyeket az sir felett szoktanak mondani.

De Sepultura Christiana.

Nota: Adgy idvőffeges ki-múlást, &c.

M *Andemus istud nunc humo
Corpus, die quod ultimo,
Resurget integerrimè,
Et ibit insolubile,*

*Est pulvis, & de pulvere,
In pulverem redit quoque,
Sed excitetur pulvere,
Clamore divina tuba.*

*Mens vivit ejus in Deo,
Hanc qui favore pro merito,
A criminis contagio,
Suo redemit Filio.*

*Adversitates illius,
Hic finiunt fœlicius,*

Christi

*Christi jugo se subdidit,
Hinc vivit ut decesserit.*

*Mens salva vivit, ad diem
Corpus quiescit ultimum,
Quo tum DEUS clarificet,
Ad gaudium resuscitet.*

*Hic vidit aegritudines,
Illic beatitudines,
In sempiternis gaudiis,
Lucebit, ut sol splendidus.*

*Nunc hinc sepultum relinquimus,
Et hinc domum discedimus,
Ut nos paremus sedulo:
Nam mors adest a quo modo.*

*Servator hoc Christus velit,
Cujus cruor nos eruit,
Ex Sathana potentia,
Cui laus, honor, & gloria.*

A Z O N R O L.

Es notája-is ugyan azon lehet.

JEr temetsük-el az testet, kiről ne legyen kétségünk,
hogy az itiletnek napján, fel nem támadna igazán.

Föld és az földből való ő, földé viszontag leendő, de
földből ismég fel-támad, Urnak szavát mikor hallja,

Az ő lelke örökké él, az más világon Istennél, ki szent
Fiának általa, ötet bűnből meg-váltotta.

Az ő nagy nyavalyásága, jutott immár boldogsá-
gra, ha viselte Christus igáját, az halál nékinem árthat.

Lelke tsendességben nyugszik, teste az földben aluszik, honnan itilet napjára, fel-támad nagy vigafágra.

Itt volt ő nagy félelemben, de ott léfzen tsendességben, örökké való örömben, nagy hatalmas fényességben.

Jer hadgyuk itt alunni, Christus Jesusban nyúgodni, és szorgalmatosan vigyázzunk, mert nekünk-is meg kell halnunk.

Erre Christus adgyon erőt, ki vérével minket ki-vőtt, az veszedelmes pokolból, és az véghetetlen kinből.

Ő mi tőlünk ditsirtefsék, örökké magasztaltsék, egyetemben az Atyával, és Sz. Lélek Ur Istennel.

M A S. U G Y A N A Z O N N O T A R A.

JEr tegyűk-el az testeket, adgyuk megtiszteléseket, jelentsűk-meg mi hitűnket, atyafi szeretetűnket.

Földből teremtetek vóltak, földé ismétlen változnak, itiletre fel-támadnak, mikor hallyák szavát Urnak.

Ez világon mig lenéltek, sok nyavalyákat szenvedtek, kiből már ki-menekedtek, nagy nyúgodalomra mentek.

Az Christusnak Sz. Halála, lőtt nékik váltságokra, és az ő fel-támadása, lőtt meg-igazulásokra.

Már sem ördög sem az halál, nem árthat nékik bizony, meg-valtattak Christus által, mondhatták azt bátorsággal.

Oh te halál hol fulákod, pokol hol az te hatalmad, nints rajtunk semmi hatalmad, meg-tőretett birodalmad.

Tsen-

Tsendességben ők nyúgofznak, de ez reménységben vannak, hogy még ők fel-támasztatnak, menyben megkoronáztatnak.

Gyarlók voltak ő testekben, de léfznek nagy ditsőféségben, hogy fel-támadnak örömben, mint Nap ő fénységében.

Minékünk is légyen hitünk, ez jóban részefek léfzünk, ha Christus Jesusban hiszünk, örök boldogságot véfzünk.

Ditsirtefsél Atya Isten, Fiu és Sz. Lélek Isten, Sz. Háromság egy Ur Isten, néki ditsőféség mennyekben.

M A S.

Pœnitentiára való intés.

EMlekezzél élő ember, néked fáll az holt ember, ne tsudálkozzál most én rajtam, ki vagy én voltam, tegnapi napon én eleven voltam, most jól látod hogy meg holtam.

Azt jól tudod meg. kell halnod, ez világbol ki kell mûlnod, nyavalyás léfzen az tedolgod, mig élz addiglan, életet ha meg nem jobbitod világban, részetlen léfz menyorfzágban.

Hadgy békét az kevélyféségnek, tégedet igen intlek, tekints magadat erőtlennek, gyarloságofnak, ez mái napot ha néked engedték, holnapot meg sem igirték.

Ne hallaszfad naprol napra, téréfedet fókára, mert az halálnak ő oráját senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen fállittya, nagy hamar meg kell hálnia.

Nám jól tudod mint lön dolga, amaz iffiú magában,
Yyy 2 fel-

fel-fuvalkodék ő dolgában, gazdagságában, kinek az Isten lelkét meg-kéváná, hirtelen mert ő meg-hala.

Az gazdag-is ám mintjára, az mint Sz. Lukáts írja, temetése mert lön pokolban, oly nagy kénokban, az fzegény Lázár Isten országában, bé-méne nagy boldogságban.

Azért mostan Keresztyének, ti kik ez földön éltek, meg-térni bűnből siessetek, és jól éllyetek, mert igen rövid élete embernek, mit Szent Job mond-meg értsétek.

Rövid embernek élete, kit aszfzonyi-állat szüle, tellyesnyavalyákkal ideje, minden ősvénye, mint mezőbéli virágnak szépsége, így múlik ember élete.

Mint az árnyék az földhőben, el-fút szél az felleghben, így te ne bizzál életedben, jó szerentsédben, mert ha ma vóltál nagy jó egésségben, holnap lehetz betegségben.

Azért úgy élly ez világban, kéfz légy minden orában, bé-szállanod az koporsóban, vigy légy Christusban, hogy mikor lelkedet kérimarkában, add néki nagy bátorságban.

Ditsirtefsél Atya Isten, Fiaddal az Christussal, és vigasztaló Sz. Lélekkal minden időben, adgy nekünk igaz hitet ez világban, mehefsünk szent országodban.

M A S.

Prudentij Carmen in Exequijs.

J Am mæsta quiesce querela,
Lachrimas suspendite matres,

Nullus

Nullus sua pignora plangat;
Mors hac reparatio vitæ est.

Quidnam sibi saxa cavata?
Quid pulchra volunt monumenta?
Res quod nisi creditur illis,
Non mortua, sed data somno.

Nam quod requiescere corpus,
Vacuum sine mente videmus,
Spacium breve restat ut alti,
Repetat collegia sensus.

Venient citò secula cum jam,
Socius calor ossa revisat,
Animaq; sanguine vivo,
Habitacula pristina gestet,

Quæ pigra cadavera pridem,
Tumulis putrefacta jacebant,
Volucres rapiuntur in auras,
Animas comitata priores.

Sic semina sicca virescunt,
Jam mortua, jamq; sepulta,
Quæ reddita cespite ab imo,
Veteres meditantur aristas,

Nunc suscipe terra fovendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Hominis tibi membra sequestro,
Generosa & fragmina credo.

Anima fuit hac domus olim
Factoris ab ore create,
Fervens habitavit in istis,

Sapientia, principe Christo.

Tu depositum tege corpus,

Non immemor ille requiret,

Sua munera victor & author,

Propriiq; enigmata vultus.

Venient modo tempora justa,

Cum spem Deus impleat omnem,

Reddas patefacta necesse est,

Qualem tibi trado figuram.

UGYAN AZON MAGYARUL.

HAdgyátok-el hű Keresztyének, fájdalmát ti szive-
teknek, senki ne sirassa halottját, mert vőtte ő
nagy boldogságát.

Anyák szűnyének meg-sírástól, el-feletkezzenek fiok-
ról, mert nem halál az ő halálok, de élethe meg-újulások.

Ekképpen az el-vetett magok, rothadással nevekeden-
dők, és szépen fejeket vetendők, végre jó gyümölsöt
adandók.

Fogadd-bé azért az holt testet, kebeledben föld ve-
gyed őtet, takargassad az ő tagjait, mint az édes anya
magzatit.

Szent Léleknek edényevőlt ez, az Istennek személye
vóltez, az Christus Jesus lakott ebben, vőlt Isteni féle-
lem ebben.

Föld hiven tarts az testet benned, mert mikor az Chri-
stus el-jövend, meg-kévánnya ottan azt tőled, így léfzen
bizonnyal el-hidgyed.

Noha mostan ő rothadandó, és idővel porrá lejendő,
de

de fel támad Isten szavára, és Angyali trombita szóra.

Mostan az Ur Istent ditsirjuk, az ő nevét fel, magasztaljuk, ki három személyben edgy Isten, ditsirtefsék örökké, Amen.

M A S.

Pœnitentiára való intés.

Nota: *Obte meg-halando emberi nemzet, &c.*

Halandó emberek, kik most jelen vadtok, ti vég órátokról úgy gondolkodgyatok, mert atyátok-fia halva jól láttjátok.

Az halál fizetés történt ma ő rajta, ez után kin esik csak az Isten tudgya, mert ő hatalmában életünk határa.

Rettenetességet inditson ez néktek, ha vakmerő-képpen bűnben élendetek, kemény szám adásra jut az ti igyetek.

De mint fogtok számot adni az Istennek, ha ellene jártok az ő igijének, véget nem akartok vetni bűnötöknek.

Magatokat kérlek el ne hitessétek, Isten kegyelméről meg-emlekezzetek, hejában ne legyen arról reménységtek.

Az Christus halála sem használ mindennek, sem érdemeknek, sem bűnben élőknek, használ csak az igaz hű Keresztyéneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemében, se ne maradjatok számtalan bűnökben, részesei ugylésztek Isten kegyelmében.

Idvősségét minden igazán keresse, Christus érdemében

ben bizodalmát vesse, hitit szent élettel jól meg-ékesítse.

Ki végig meg-marad hitben az idvőzűl, testi halálhoz-is jó rendel az készűl, Christussal örökké menyországbán örűl.

Aldott légyen Atya, Fiu, és szent Lélek, minden állatoktól ő magasztaltság, dicsiret tisztesség ő néki adassék.

M A S.

Az halállal, fel-támadással, és itélettel intetünk életünknek meg-jobbitására.

EMlekezzünk az utolsó napról, ez világból mi kimúlásunkról, és az mi testünknek fel-támadásáról.

Ez világban ember tsak oráig vagy, mint az árnyék te tsak olyatén vagy, Istennek te tsuda drága edénye vagy.

Az Christusnak vérével váltott vagy, azért téged világban ő nem hágy, hald-meg az Christusnak nagy drága fia vagy.

Nyomoruság ez világban életünk, félelem és rettegés mi útunk, világnak miglen árnyékában bujdosunk.

Az Christussal mi edgyütt vigadunk, fel-támadásán ha bizándunk örökké ő véle mi ugy ditsekedünk.

Ekképpen ő azokat fel-költi, hatalmával és meg ékesíti, menyországbán őket örömbe bé-vízi.

Ne tsudálljuk testünknek romlását, ebből értyűk Christusnak hatalmát, bizonyittya ezzel ő fel-támadását.

Mikép-

Miképpen az buza szem meg-rothad, azon-képpen mi testünk meg-roshad, de azért mi testünk fok gyümölcsöt hozhat.

Mi testünkben az lélek ki-múlik, az Christushoz lelkünk vitettetik, itélet napjáig mind ott tartatik.

Az itélet napjának előtte, azon lelket ad az mi testünkbe, melly testben előtte állunk itéletre.

Melly nagy gondgyarólunk az Istennek, ha tettzenék ez az embereknek, meg-rothat mi testünk míg ezek meg-lésznek.

Ezen kéz éslábbal őelőtte, ezen testben udvarlasz nékie, mikor Angyaloktól vitetel eleiben.

Két féle népek akkor fel-támadnak, jók gonoszok eleiben álnak, az jók gonoszoktól ott el-választatnak.

Nagy ditsőségben ott az hivek lesznek, véghetetlen örömben vitetnek, gonoszok Christustól pokolra küldetnek.

Az utolsó nap előtt nem lesz, ditsőségben el nem eresztetel, miglen ez világnak ő vége nem lesz.

Abrahámot gondold-meg ha meg-múlt-ki, az Christusnak színét ő meg-látni, kívána Christussal edgyütt gyönyörködni.

Ez világon edgy ember sem lesz, ditsőségben mikoron bé-viszen, jollehet téged oltalmában vészen.

Fel-emeljed ember te fejedet, ismérd-meg már az te teremtetet, ne keresd szertelen te el-veszétedet.

Ez világon az igét úgy halgasd, hogy te véle mind örökké élhesz, Christusnak előtte véleditsekedhesz.

Semmi marhád nem kell az Ur Istennek, tsak szivedet

detkévánnyá tenéked, meg-lássad az Christust el ne ves-
fentőled.

Semmi néked te nagy gazdagságod, itiletnek napján
Uraságod, nem lehet tenéked azokkal váltságod.

Számot vészzen Isten az hivektől, itiletet vészzen min-
denektől, meg-retteny immáron gonosz életedtől.

Részeltes Urunk minket ezekkel, vigy-bé minket az
te hiveiddel, az te sok rendbéli hiv keresztyéniddel.

Ditsiret és ditsőtség mennyekben, mert jól hiszszük
hogy mi kérésünkben, meg-halgattál minket eszedezé-
sünkben.

M A S.

Precatio de agone & luctu mortis.

Jesu DEUS fiens homo,
Affixus es patibulo:
Pro me tulisti quum necem,
Mihiq; placuisti patrem.

Te per crucem tuam rogo,
Mihi benignus sis reo:

Ex antlo si finem meum,
Mortisq; tango pralium.

Caligo si sit luminum,
Auditus exit aurium:

Nec voce lingua fungitur,
Angore cor eliditur.

Intelligentia vacat,
Si mens, homo nec quid levat,
Agone tali tunc mihi,
Christe Jesu, at subveni.

Elacrimarum valle duc,
Mortem levem brevemq; fac,
Arce mali vim Daemonis,
Adest tui vi flaminis.

Mens emigrat dum corpore
Sinu tuo complectere,

Humi sit artubus quies,
Extrema dum subit dies.

Latumq; fac resurgere,
Et ad tribunal assere,

Piè remitte crimina,
Largire vitam gratia.

Velut spondidisti mihi,
Verbo tuo, creda tibi:

Sic Amen, Amen, inquit;
Qui dat fidem verbo meo.

Nor

<i>Non hic adibit iudicem,</i>	<i>Æterna sunt gaudia,</i>
<i>Gustabit aut torvam necem:</i>	<i>Quò nos fex ex clementia,</i>
<i>Moriensq; temporaliter,</i>	<i>Dele reatus, heu Deus,</i>
<i>Non deperit totaliter.</i>	<i>Tendamus huc ut æquius.</i>
<i>Sed hunc ego forti manu,</i>	<i>Hinc hora nostra dum venit</i>
<i>Emortis ereptabo vi:</i>	<i>Nobis fides robusta sit,</i>
<i>In regna producam mea,</i>	<i>Verbo tuo nos credere,</i>
<i>Mecum sit hic tum postea.</i>	<i>Vitâ pios excedere.</i>

Naturál Költéség AZONROL.

Hogy az Christus halálunk oráján ne hadgyon.

Jesus Christus Istennek Szent Fia, bűnös népnek igaz meg-váltója, kereszt-fán ki haláloddal, Atyák kedvében jutatál.

Keserves kin-vallásodért, kegyelmezz nékem halálodért, halállal bajvivásomban, biztasd lelkem ki-múltában..

Szememnek világossága, fülnek mikor meg-fogy hallása, nyelvnek el-jő meg-állása, közelget szívnek romlása.

Bodolni ha kezd én elmém, el-távoznak tőlem segedim, ne hadgy ne hadgy oh Christum, segély utolsó orámon.

Ez életnek árnyékából, végy-ki halálnak nagy kínnyából, ördögnek tsalárdfágátul, oltalmazz álnokságátul.

Lelkemnek adgy jó ki-múlást, kezedben adom azt bizvást, testemnek földben nyúgovást, el-jötödig adgy aluvást.

Az te itileted napján, állas engem elődben bátran,
szószollóm légy akkor nékem, az életet add-meg né-
kem.

Mint igidben fel-fogadtad, esküvéssel bizonyítottad,
bizony bizony mondom néktek, igyimben léfzen é-
lettek.

Ha azt ti meg tartándgyátok, nem fojthat-meg soha
haláltok, és ha szintén most meg-haltok, tsak álom lé-
fzen haláltok.

Az én hatalmas kezemmel, abbol ki-hozlak nagy
örömmel, országomban ti lakoztok, örökkös leíz ma-
radástok.

Velem léfzen örömetek, kittsak én szörzöttem tinék-
tek, változik keferűfegtek, boldogság léfzen tiétek.

Engedd nekünk mindezeket, Ur Jესus kinyerted eze-
ket, botsáfd-meg mi bűneinket, adgyad vallhassuk
ezeket.

Mikor halálunk oráján, el-jő lelkünknek ki-múlása,
igid támaszfa hitünket, tsak te vedd hozzád lelkünket.

Consolatio pro agone.

Nota: Oh Ur Isten tekints, &c.

Sub horula tempus mea,

Quod de solo recedam:

Sta Chrīste ꝛ Esi tu propè,

Opem fer ipse latam:

Mentem, per agonem, meam,

Committo sub manum tuam,

Hanc te tuere fretam.

2. Torquebor à propriis meis,

Cor conscium dolebo:

Ast sint arena quot maris,

Pessum tamen nec ibo:

Mortis recordabor tua,

Et vulnerum cum sanguine,

Securus his latebo.

3. Mem-

3. *Membrum tui sum corporis,* 4. *Tu morte suscitatus es:*
Idlator ergo corde: *Nec hac ego tenebor:*
Avellar haud à te crucis, *Tuus salus ascensus est,*
Dura nescive sorte: *Morti per hanc medebor:*
Mortem ferens, ferro tibi: *Ubi manes huc i vero,*
Vitam perennem te mihi, *Semperq, tecum vixero,*
Tua fervente morte. *Huc latus excitabor.*

M A S.

*Az életnek rövid voltáról intetünk az lelki
vigyázásra.*

Ember emlekezzél utolsó napodról, az te halálodnak bizonyos voltáról, az te életednek kétféges voltáról.

Az szent Írást nézzed mit szól életedről, bizonyossá téfzen te állapotodról, az mit az írás mond nintsen kétféleg arról.

Szent Dávid Prophéta életről azt mondgya, olyan mint az árnyék az embernek napja, mert hamar el-múlik azt minden jólláttya.

Ollyan mint az álom embernek élete, és ollyan mint az fű ki reggel virágzik, de este hogy meg-asz tűzre bortsáttatik.

Szent Job Pátriárka életről azt mondgya, az embernek napja mint az béres napja, melly hamar el-múlik és jutalmát várja.

Melly kitsiny az tsöp víz ollyan az mi napunk, és melly kitsiny az mák ollyan mi életünk, mint bõlts írásból azt meg-tanulhattyuk.

Mint az füst az szél túl hamar el-ofzlatik, és mint az

köd Napnak fényével veretik, az mi életünk-is hamar végeztetik.

Mint az fűtő követ az bőlts meg azt mondgya, olyan mi életünk mint hajónak nyoma, mint madarnak nyoma, és az nyilnak nyoma.

Ollyan mint az harmat embernek élete, melly reggel az földnek színére le-efik, de el-szárad ottan mi helyt az Nap éri.

Mitsoda az élet? Sz. Jákab azt kérdi, olyan mint az párah melly kevesfé tettzik, de hamar el-múlik és semminek látzik.

Mit ragaszkodolhát az te életedhez? mert nyilván te ember nem bizhatol ahoz, sem ez földön való ez világi jekhoz.

Nintsen néked ember maradandó helyed, nintsen maradandó várasod ez földön, az mi várasunkat fejenként keressük.

Itt hágy ideiglen minket az Ur Isten, hogy az Jesus Christust tanullyuk ez földön, ditsirjük az Istent mindenkoron ebben.

Vigyázz azért ember az te életedben, meg ne győzőn téged ördög kifirtetben, könyörögj Istennek hogy téged segitsen.

Tanullyad naponként Istennek igijét, hogy az Jesus Christust meg-ismérjed innét, ennek beszédéhez szabjad életedet.

Bátorságos ember ki Christust isméri, nem fél az ördögtől mert Christus segéti, nem fél az haláltul mert Christus életi.

Hadd-el immár ember az nagy részegséget, az nagy torkoságot, melly rontya fzivedet, az nagy irigyseget és az nagy rőtséget.

De vigyázz te inkább az Urnak napjára, mert nem tudod napját sem oráját annak, te azért mindenkor kéfz légy halálodra.

Hogy ha te azt tészed ez szókat meg-hallod, jövetek el immár birni az országot, mellyet én tinéktek régen szerzettem vólt.

Ditsiret Atyának és az ő Fiának, és az vigasztaló szent Lélek Istennek, tisztefséget tegyünk mind fejenként ennek.

M A S.

*Mivel hogy az hív ember az halál által örökre megyen,
nem kell ki-múlásán keseregni.*

Nota: Hadgyátok el hű Keresztyének, &c.

Isten hivei az kik vadtok, kik Christusban igazán biztok, bizony nagy az ti vigaságtok, mert mennyekben ti jutalmatok.

Ez az ti vigasztalásokra, ha ti juttok testi halálra, hit-tel nézzetek az Jესusra, és érdemes áldozattyára.

Seinmit az halál nem árt néktek, sem az érdög nem bir veletek, ha Christusban végig ti hisztek, bűnötökből és ha ki-tértek.

Urunk Jესusban kik meg-halnak, igaz hitben tsak el-alufznak, reménfegben azok nyúgosznak, ditsőflegre mert fel-támadnak.

Siefsünk tehát mi meg-térni, hitetlenfegtől el-sza-
kadni,

kadni, és hitünket Christusban vetni, hozzá erőssen ragaszkodni.

Vessünk-el minden kételkedést, nagy szertelen sírást kefergést, ne káromlyuk mi az Ur Istent, hogy el-vőtte miemberünket.

Inkább ő néki hálát adgyunk, hogy halálból meg-szabadultunk, mert az által életre megyünk, ditsőségre menendők vagyunk.

Tartozunk halál fizetéssel, tsak hogy legyünk jó készülettel, igaz hittel lelki örömmel, lészünk Jესus Idvő-zitónkel.

Az kép mutató Keresztyének, örök halált és poklot nyernek, de az hivek meg-menekednek, örök életre bē-vitetnek.

Ditsiretlégyen az Atyának, és Fiának Jესus Christusnak, mi ditső fel-támadásunknak, mind örökké uralkodónknak.

M A S.

Rövid életnek halála után ditsőségre támadunk.

Nota: Fer természet-el az testet, &c.

MEg-értsétek Keresztyének, kiknek Christus vezéreték, szent Igije ösvényetek, mert örömet mondok néktek.

Im láttjátok maradásunk, ez világon nyájasságunk, rövid minékünk lakásunk, edgymás között vigaságunk.

Tsuda hamar mert életünk, változandó az mi testünk, de ezen ne keferregjünk, se az Istent ne ingerlyük.

Hálát adgyunk sőt ő néki, hogy ő velünk ezt miveli,
lelkünk-

lelkünket hozzája vészti, ez föld rómlótzéből ki-vészti.

Mert végső nap földből testünk, el fel-támad ember-ségünk, ne legyen benne kéttségünk, szent Job mondgya ezt minékünk.

Emellyük-fel mi szivünket, várjuk vígan Istenünket, ajánlyuk néki lelkünket, hogy ő igazgasson minket.

Lám az Christus menyországbol, itiletkor udvarából, Angyalival ditsősségből, mint Biró le-jő az égből.

Trombitálnak az Angyalok, kiknek szavát meg-hal-lyátok, meg-romlanak magasságok, hegyek völgyek és az halmok.

Urunk akkor nagy felféggel, sok Szentekkel fényes-féggel, középaránt seregével, őriz minket kegyességgel.

Békeféggel így szól nekünk, kik ő benne itt mi hitünk, jöjtek-el Atyám áldotti, drága árron vött juhait.

Adom néktek országomat, véle őszve én magamat, hittétek diadalmamat, vegyétek-el koronámat.

Akkor mi mind az Jefushoz, Angyalokkal mi Urunk-hoz, gyűjtetünk mi az Szentekhez, mint mennyei sere-gekhez.

M A S.

Ezechielnak 37. Részéből, az fel-támadásról.

Nota: Emlekezzünk mi Kereszt:

SErkeny-fel már ember bűneidből, végy értelmet Isten igijéből, intettetel az holt példájából, ki kell múlnod hidgyed ez világból.

Keserves itt tenéked életed, és siralmas minden te ősvényed tanítását írának ha vészted, Ezechiel mit szol-lyon meg-értsed.

Aaaa

Igy

Igy írja ezt nekünk Ezechiél, vigasztalván ő minket ezekkel, el-hidgyúk ezt mi tellyes hitünkkel, ki bizonyít Isten beszédével.

Ki-vün engem Istennek Sz. Lelke, lelki látás szerint edgy mezőben, és mutata tsontoknak fokfágát, kinek ember nem tudhattya számát.

Kérde engem az Istennek Lelke, ha ez tsontok többé élnéneké, ezt tudhattya Istennek bölts titka, fel-támadni Istennek hatalma.

Parantsola hogy én Prophétálnék, és nékiek prædikálni kezdék, Ur szaváranékiek így szollék, tanulságból nékiek így mondék:

Száraz tsontok Uratok beszédét, hallyátok-meg az Istenintisé, drága szavát szép vigasztalásat, felöletek meg-irt decretomát.

Hogy titeket lélekkel testel innal, fel-öltöztet bőrrel kézzel lábbal, szemmel füllel minden ékeességgel, ajándékoz megújult szépséggel.

Ezt mikor on az tsontoknak mondám, nagy zörgését az tsontoknak hallám, az Ur szava bé-telék én látam, edgy nagy fereg lábára állottan.

Mert izenként tsontok mindegy máshoz, innal bőrrel ők tsináltatának, az Ur előtt talpokra állának, lelkekben-is ők meg-újulának.

Elő ember szomorúságot, vigasztaljad ezzel bánatodat, győzd-meg hittel foknyavalyáidat, ki-múlásra készits te magadat.

Ne itillyed lehetetlen voltát, te testednek az ő újulását,

föld

földgyomrából ő fel-támadását, tsak hidd az Ur igazságos szavát.

Istent hidgyed olly mindenhatónak, ki parantsol földnek menynek viznek, az halálnak pokolnak ördögnek, kik Istennek mindenkör engednek.

Ha az halál bűnünkért meg-rútít, igaz Isten kedvéből fel-éppít, ki érette ismét fel-ékesít, országában Fiáért bé-szólít.

Ott meg-nyűgot minket fáradfágtul, lelki testi nagy kin-vallásoktul, fénlik ortzánk Isten látásatul, részt ad nekünk nagy boldogságából.

Atya Isten azért tiszteltetésél, Jesus Christus ezért dicsirtetésél, oh Sz. Lélek fel-magasztaltságál, Sz. Háromság örökké áldással.

M A S.

Periphrasis Hungarica, Matth. 11.

SZóllit minket Christus Urunk, óltalmazónk szabadtónk, bűnünknek vég-vetése, vénetiffiat gyermeket, minden rendbéli népeket, jozanság követése.

Parantsolattya tellyes jó, igája terh nélkül való, melyek után minket követ, az mennyei szép jutalom, halál után nyűgodalom, boldogság és örök élet.

Ez földön mit tselekedett, hiveket mint legeltetett, kész példák ezek minékünk, sziveinknek gondolattya testünknek minden munkája, tsak jóra származzék tőlünk.

Sokan ez árnyék világban, életeket tsak boldogul, kívánniak végben vitetni, de külömben az Istennek, hogy nem világi embernek, tettzeterről így végezni.

Nyughatatlan fáradságok, és fok féle változások, hogy érdemlik az hiveknek, az Úr Isten el-végezte, tanátsábol el-rendelte, fujtogassa ő testeiket.

Olly embernek állapottya, épül s' romol ő állattya, példa legyen minden állat, romol az föld fű el-hervad, árad az viz s' meg el-apad, tehát szived mit kívánhat.

Szép az ember most mint virág, ha beteges mint aszfú ág, halál völgyéhez közel jár, mint mezőben az szép virág, így múlik-el mind ez világ, óránként mert járton el-jár.

Tart ez világ az haláltul, mint szokatlan kemény úttul, de szűkség ennek meg-lenni, késő akkor az megtérés, fok bűnöktől üresülés, elébb kell vólt ennek lenni.

Reménsege nints életre, szive válik kifirtetre, irtozok rettegéseben, kétféges minden dolgában, mert gonosz vólt ez világban, izzad fok nyavalyájában.

Azért holott halálához, közel végső orájához, fél és retteg minden módon, panasz képpen foházkodik, kinyaiban tsak vésződik, nints ki-múlása boldogul.

Jószágok az gazdagoknak, ékeffégek az iffiaknak, semmit nem használ halálban, ez világnak minden pénze, arany ezüst drágakintse, el-maradnak az halálban.

Nem használsz itt bőltséféggel, tudománnyal és szépséggel, meg kell nyilván ezt költnod, azért kérlek láss dolgodhoz, siess jutni Christushoz, ez világtul meg kell vallnod.

Drágább kintsünk nints minékékünk, mint hogy tsak Christustól függünk, így lesz jó dolga szivünknek, Istenünk-

nünknek Sz. Igije, bölts hatalma s' nagy ereje, léfzen orvos-ság lelkünknek.

Oránként minden dolgaink, tiszta s' józan nyájasságink, helyet ne adgyunk vétkeknek, Istennek nagy tiszteletet, szép fiui engedelmet, mutassunk gond-vise-lőknek.

Mindenben ha mi testünknek, telnék kedve életünknek, kár és nem nyitná fülünket, ezért Istenkereszttekkel, fanyargat minket terhekkkel, hogy meg-tartsion mind bennünket.

Itt az keresztnek fűlysága, kitsiny tart fanyarusága, de végetlen pokolkinnya, ott örökké tsak jajléfzen, fok kinnak vége nem léfzen, mert földgya az gonofságnak.

Nékünk azért hiveinek, Christusban el-jedzettinek, kész helyünk az menyországban, nints olly ember ki nyelvével, ki mondhatta beszédével, drága voltát meny-orfzágnak.

Oh felfegetes nagy Ur Isten, hatalmas igiretedben, igaz vagy fogadásodban, testünk-ből ki-vált lelkünket, vedd hozzád könyörgésünket, Sz. Fiadban az Christusban.

M A S.

Nota: *Emlekezzünk mi Kereszt:*

Kereszttyének kik Christusban biztok, hinnetek kell hogy bűnért meg-haltok, jövendőre ismég fel-támadtok, Isten Fia szavát hogy hallyátok.

Ez világnak el kell végeztetni, az Christusnak ismég el kell jöni, élőket és holtakat itélni, mindenektől számot akar venni.

Jövedele leszén ditsősségben, szent Angyalok véle egyetemben, ő Királyi felséges székiben, igaz leszén itiletételben.

Nagy kegyelmes leszén az hivekhez, kik halgatnak ő szent beszédéhez, rettenetes az hitetlenekhez, kik biztanak hamis érdemekhez.

Szép beszéddel meg-áldgya az hiveket, menyországban részesíti őket, meg-átkozza az hitetleneket, örök tűzre vetteti mind őket.

Légyen azért félelem bennetek, az Christusban légyen nagy hitetek, atyafiú szeretők legyetek, itiletre hittel készűllyetek.

Közel vagyon itiletnek napja, bizontalan halálnak orája, senki annak idejét nem tudgya, azért minden ő magát meg-ója.

Int fejenként Christus hogy vigyázzunk, az Istenhez gyakran foházkodgyunk, készűletlen hogy ne találtsunk, de nagy bizvást mi elő álhassunk.

Senki szivét az fajtalanfággal, meg ne nehezitse tobzodással, részegséggel nagy fok zabállással, sem életnek szorgalmas gondgyával.

De foglallyuk magunkat jozanfágban, mértékleteségben vigyázásban, új életnek ártatlanfágában, igaz hitnek holtig vallásában.

Igaz hitben azért meg-maradgyunk, az Christustól mindenkor vallást tegyünk, hogy ő tőle szent áldomást vegyünk, örök boldogságot tőle vegyünk.

Nagy ditsiret adásék Atyának, Sz. Fiának mi Urunk
Chri-

Christusnak, egyetemben az vigasztalónak, ditsősséges
boldog Háromságnak.

M A S. AZON NOTARA.

EMlekezzünk az mi életünkben, hogy meg-kelleyen
halni mi testünknek, vitézkedgyünk az mi életünk-
ben, hogy ne vesszünk-el az mi lelkünkben.

Meg-gondollyuk romlott természetünket, testünk-
béli nagy veszedelmünket, igyekezzük el-hadni ezeket,
és Istenhez vezérlyük életünket.

Ezt jól láttuk ez mostani testben, hogy meg kellyen
halni életünkben, fel-serkenyünk azért mi lelkünkben,
hogy ne essünk nagy veszedelemben.

Jegyekről jó nekünk példát vennünk, és atyákról mo-
stán emlekezzünk, kik bizonytságot tettek minékünk,
Adám miatt hogy mind meg kell halnunk.

Jaj minékünk ha fel nem serkenünk, halálunkhoz hogy
ha nem készülünk, örök életet akkor el-vesztünk, örök
halált magunknak választunk.

Tsudálhattuk embernek vakfágát, kik nem látták
Isten igazságát, de követik világnak vakságát, kik el-
vesztik Istennek országát.

Jobb volt volna nem tudni annya méhét, hogy nem
mint ez világot követni, az Istennek haragját fel-venni,
örök kinra ö magát botsátani.

Christus Jესust kik veszik szivekben, és jól élnek jám-
bor erkölcsökben, el nem vesznek bizonytal életekben,
de bé-mennek örök ditsősségben.

Szükség azért mindnyájan vigyáznunk, és bűnünk-
ből

ből immár fel-serkennünk, szent Iráfra igen igyekeznünk, hogy Christussal örökké élhessünk.

Ez mostani testből ki-mulásunk, olyan léfzen mint az mi alvásunk, mert életre ismég fel-támadunk, az Christussal mind örökké élünk.

Nagy vigaság ez az mi lelkünkben, fel-támadunk ismég mi testünkben, vitézkedgyünk az mi életünkben, hogy ne essünk ördögnek kezében.

Az Christusban kik biznak szivőkben, és jó élnek ez földön éltőkben, el nem vesznek soha ő lelkekben, fel-támadnak örök ditsőségben.

De az kik nem hisznek igijében, fertelmesen élnek életekben, mind el-vesznek testekben lelkekben, ördögökkel kinlódnak egyetemben.

Jól meg-lássuk mindnyájan Keresztyének, el ne veszünk mindnyájan lelkünkben, meg-jobbullyunk az mi erköltsünkben, ne találtaffunk hitván életben.

Ditsirtefsék az Atya Ur Isten, Sz. Fiával az ő igijében, szent Lélekkel örök ditsőségben, mind örökké Isteni fel-fegyben.

M A S.

Nota: Fertemesük-el az testet, &c.

Christusnak hű Keresztyéni, illik ezt néktek megtudni, az bűnért hogy meg kell halni, halál által idvőzülni.

Adámnak nagy vétke miatt, halál szálla mindnyájunkra, méltók vallánk kárhozatra, örök pokolnak kinnyára.

De kik az Christusban hiszünk, haláltól semmit ne fél-

féllyünk, sőt illy reménységben légyünk, halálból életre mennyünk.

Nem szűkség hát bánkodnotok, holtakön firánkoznotok, pogány módra jajgatnotok, mint ha hit nélkül volnátok.

Mert az kik hitben ki-múlnak, azok Christusban nyugosznak, utolsó nap fel-támadnak, Christussal edgyütt vigadnak.

Kik még ez világon éltek, ez légyen dolgotok néktek, az bűnnek véget vessetek, és az Christusban hidgyetek.

Az bűnök ellen ályatok, és szüntelen vigyázzatok, gyakorta imádkozzatok, kifirtetben ne jussatok.

El-hadgyatok minden gonoszt, irigységet rágalmazást, gyűlölséget harag tartást, és nagy fok bálvány imádást.

Részegségtől tobzodástul, ez világi fok gondoktul, életnek nagy munkájátul, oja magát minden attul.

Jozanságot kövessetek, mértékletessen éllyetek, jámborságot visellyetek, és irgalmasok legyetek.

Ha ti ezekben maradtok, igaz hitben és ki-múltok, bizonynyal el nem kárhoztok, de örök életet nyertek.

Várjuk mi Idvőzítőnket, hidgyűk meg-szabadit minket, és változtattya testünket, ditsősségre viszen minket.

Ditsiret Atya Istennek, Christusnak Idvőzítőnknek, egyetemben Sz. Léleknek, Sz. Háromság edgy Istennek.

*Az embernek itt ez világon nyomorult és boldog-
sorsos sorsáról.*

Nota: Oh te meg-halando emberi, &c.

SOk nyomorusággal élete embernek, rakva minden
részre az ő idejének, kik bűnért haragját jelentik
Istennek.

Imé ő az ember szép ajándékával, fel-ruházta vala
halhatatlansággal, minden állatokon való uraság-
gal.

De hirtelenséggel lőn nagy változása, szép ékecské-
nek ifzonyu romlása, fejedelemségből juta nagy rab-
fágra.

Ezeknek oka lőn az háládatlanság, kire embert vivé
ördögi tsalárdság, bűnért következék minden nyo-
moruság.

Rajtunk im holláttjuk az bűnnek ő soldgya, betegség
kár-vallás az halálnak kinnya, fok nyomorúságnak kép-
telen igája.

Jaj azért csak immár ez földön életünk, mert kevés
ideig tart gyönyörűségünk, hirtelen változik minden
ékecskéünk.

Virághoz hasonló élete embernek, kit látunk sze-
münkkel melly hamar el-vesznek, reggel virágoznak
s' majd tűzben vettetnek.

Sőt olyan mint árnyéke ez földön életünk, mert hamar
el múlik minden dicsőségünk, ma kevélyen járunk hol-
nap meg-halhatunk.

Igen gyönyörködől ember gazdagfágban, mint ha
mind

mind örökké élnél ez világban, nem tudod melly orán téfznek koporsóban.

Az te gyenge tested tudodé mi léfzen, minden állatoknál utálatosb léfzen, kigyoknak békáknak eledele léfzen.

Ne igirj magadnak te hofzszú életet, és ne hallogassad te meg-téréfedet, mert mikor nem várnád meg-kérik lelkedet.

Ojad igen magad testi bátorságtul, mint az Christus tanit nehéz tobzodástul, el ne vonyatafsál ez tsalárd világtul.

Sok példából látod néked meg kell halnod, de mikor on léfzen idejét nem tudod, azért szűkség néked mindenkor vigyáznod.

Igen szép példában Christus Urunk mondgya, hogy az halál olyan mint loponak dolga, véletlen el-mégyen másnak romlására.

Reá gondgyok vagyon az házi gazdáknak, jövése mikor on történik lopónak, akkor vigyázzanak hogy kárt ne vallyanak.

Tulajdonsága ez láttjuk az halálnak, hogy szintén akkor jő-el mikor nem várnák, azért szűkség hogy mindenek vigyázzanak.

Azt felelő napra bizony nem veheted, melly orában szólit bizony el kell menned, kárt vallasz hogy ha nem léfzen készületed.

Hadgy békét azért te ember kevélységnek, vefs véget idején minden bűneidnek, hogy tisztán adhassad lelkedet Istennek.

nem

Ditsirtefsél Uram magas menyországban, ki edgy Istenfegben vagy három személyben, halálunk oráján légy segítség, Amen.

Johannes Siderius

M A S.

Nota: Jhesus Christus Istennek szent Fia.

Jesus Christus UR Istennek Fia, mindeneknek ki vagy Birája, ez világnak meg-tartója, hiveidnek légy oltalma.

Ohajtással mi könyörgünk, kegyelmes székedhez járulunk, segítséget tőled várunk, az halálban légy oltalmunk.

Az tefzörnyű halálodért, kereszt-fán lőtt kin vallásodért, drága véred hullásáért, ne vefs-el tőled ezekért.

Nyavalyával mi életünk, rakva vagy on minden ősvényünk, előttünk forog halálunk, ki ellen légy bizodal-munk.

Nintsen ez ellen orvosság, te kivűled semmi vigaság, vagy on tsak nagy nyomoruság, szivünkben te légy bátorság.

Ez életnek árnyékából, mikor ki múlunk ez világból, akkor Atyai vóltodból, mellettünk légy menyországból.

Semminémű kifirtetünk, ne efsék kétsegeben efsünk, ördög ellen diadalmunk, te légy mindenben oltalmunk.

Siefs Uram segítségre, legyen gondod az mi lelkünk-re,
Ig

re, tekints Christus érdemére, ne adgy ördög gyötrel-
mére.

Jó vóltodat meg ne vonnyad, szent Lelkedet vezérül
adgyad, mi szivünkét vigasztallyad, örök élettel biz-
tallad.

Diadalmunk ördög ellen, ízós zollónk légy mindenek
ellen, hogy ne jussunk kifirtetben, tarts-meg végig igaz
hitben.

Ezt mi velünk el-hitelessed, mi szivünkben el-petsétel-
lyed, hogy mikor lelkünk ki-múlik, mindgyárt te hozzád
vitetik.

Romlása mikor testünknek, vége közelget életünk-
nek, nints biztatója szivünknek, légy oltalma hive-
idnek.

Ínak mikoron meg-nyúlnak, izek erek meg-szaka-
doznak, állunk kaptzái ropognak, és fogaink tsiko-
rognak.

Vérünk bennünk meg-aluszik, érzékenség megszűn-
távozik, az lélek igen buskodik, ördög ellen tufako-
dik.

Siefs azért segítségére, fájdalminknak könnyebbségére,
lelkünket örök életre, Sz. Atyádnak vigyed, Amen.

M A S.

2. Cor. 4. § 5. Nota: Hadgyátok el hű Kereszt:

Szent Pál Apostolnak írása, lelkünknek vigasztalása,
az halál ellen biztatása, ekképpen vagyon ő mon-
dása.

Az külső ember ha meg-romol, az belső ember el nem
bomol

bomol, nyavalyáinkban el nem romol, de naponként jobban meg-újul.

Nyomoruságinknak ideje, keveset tart rajtunk ereje, de azoknak el-szenvedése, léfzen nekünk ditsőfségünkre.

Most ez jelen valókat láttyuk, tsak az mulandókat nem várjuk, de jövőndöket reménlünk, az örök boldogságot várjuk.

Testünk nekünk ha meg-rontatik, lakó hely Istentől adatik, menyben kéz-nélkül éppitetik, örök életünk meg-adatik.

Sok foházkodást azért tészünk, hogy mennyei házat kívánunk, mellyben Istentől helyheztetünk, ha jó életben találtatunk.

Mert az testet az kit viselünk, nagy nyögéssel terhét szenvedgyük, az halál meg-romlott azt hiszszük, életnek örökségét veszszük.

Isten minket arra teremtet, az életre minket készítet, lelkével magának el-jedzet, szivünkben nagy örömet szerzett.

Tudgyuk hogy mig ez testben vagyunk, az Istentől távoly bujdosunk örökké valót most nem látunk, mert hittel jövőndöt kívánunk.

Vagyon azért nagy bátorságunk, testünktől el-válni kívánunk, Istenhez költözni akarunk, véle edgyütt öröké élnünk.

Erre legyen mostan nagy gondunk, hogy Istennek kedvében legyünk, akar az testben itt lakozzunk, akar az testből ki-költözzünk.

Mert

Mert mind az itéletre megyünk, Christus eleiben vitetünk, annak jutalmát el kell vennünk, vagy jót vagy gonofzt tselekedtünk.

Minden ember jól meg-gondollya, melly nagy az Istennek haragja az bűnellen boszszú-állása, azért életét meg-jobbítsa.

Az Christus nekünk bizodalmunk, jövőendő haragtól oltalmunk, tsak légyen benne igaz hitünk, hit mellet légyen jó életünk.

Ditsirtefsék az örök Isten, Atya, Fiu, Sz. Lélek Isten, három személyben edgy Istenfég, adgyon örök életet, Amen.

Derfok! M A S.

Bűnnek az ő foldgya az halál jól tudgyuk, ez világ melly tsalárd azt-is nyilván láttjuk, világ végén vagyunk gyakorta számlálljuk, de mi életünket tsak ritkán jobbítottuk.

Azért emlekezzünk az mi halálunkról, vegyünk példát immár ennyi meg-hóltakról, akar tsak az meg-hólt régi jámborokrol, szemünk előtt való hólt atyánk-fiáról.

Rövid életünkrol szűkfég emlekeznünk, melly hamar ki-múlik arrol értekeznünk, de főképpen mikor közzünk temetünk, Az Ur adta vólt ezt s' ő vótte el-tőlünk.

Oh melly szépen ettől itt most intettetünk, kit előttünk halya koporsóban látunk hogy mi-is ez földön meg nem maradhatunk, Az Ur, &c.

Vala kívánatos élete minékünk, kedves kellemetes fokak.

fokaknál mi köztünk, de melly hirtelenül költözék mi tőlünk, Az Ur, &c.

Igy vólt bizonyára az ő akarattya, hogy mi feregűnket ezzel látogassa, ez máinapon hogy őtet ki-szolitsa, Az Ur adta, &c.

Nem szűkség minékünk hát őtet siratnunk, noha vagyon mostan távozása tőlünk, az ő példájával sőt inkább intetünk, Az Ur, &c.

Siralmas ne legyen hát el-távozása, tsak ideig való tőlünk el-válása, mert ő néki vagyon tsendesz nyúgodalma, Az Ur, &c.

Példa és vigaság nagy szép ez minékünk, mikoron halottak temettetnek tőlünk, mert ezzel jelentik hogy fel-támad testünk, Az Ur, &c.

Légyen azért nekünk az halál elménkben, hogy ne találtaffunk készületlenfegben, az utolso oránk forogjon elménkben, Az Ur, &c.

Oh melly szépen ismét földből fel-támadunk, mikoron az Úrtól mi meg-szolittatunk, nagy örömmel mikor ő előtte allunk, Az Ur, &c.

Reméntelen rövidélete embernek, kit mi életünkben eszünkben vehetünk, edgyen ketten láttuk mind eltemettetünk, Az Ur, &c.

Az földnek gyomrában noha bé-tétetünk, az Christus markában léfzen az mi lelkünk, nem illik hát nekünk ezen keferegnünk, Az Ur, &c.

Tudgyuk mig éltenek velünk nyájaskodtak, miképpen mi mostan ők-is ettek ittak, noha edgy kevesse tőlünk el-távoztak, &c.

Légyen

Légyen az nagy Urnak kedves akarattya, úgy légyen mindenben az mint ő akarja, az után közzűlünk kit szólit ő tudgya, Az Ur, &c.

Sőt inkább fejenként olly nagy buzgófággal, az mi Istenünknek alázatofsággal, tegyünk ditsireted edgy szívedgy szájjal, Az Ur, &c.

Jövel Jესus Christus hiveknek vezére, jövel jövel hozzánk kegyelmes teremtőnk, jövel és ne késsel feregek Istene, te hozzád kiáltunk tekints népeidre.

Hatalmas kezedben ajánlyuk lelkünket, te adtad testünkben jól tudgyuk azokat, ez földön éltünkben tetáp-láltál minket, halálunk oráján bátoríts szívünket.

Versők!

M A S. AZON NOTARA.

CHristusnak hivei kik most jelen vadtok, az én vég orámon környűlem állatok, én anyámnak földnek meg-adni akartok, ezzel tiszteteket hogy meg-mutatnátok.

Az én beszédemet kérlek halljátok-meg, nagy szép vallásomat mostan értsétek-meg, kik én halálomon keseredtetek-meg, ezzel magatokat bátorítsátok-meg.

Testi szűléimnek szerelmes magzattya, voltam nemzetemnek kedves nyájafsága, minden bánatoknak szép vigasztalása, mindenben Istennek kedves ajándéka.

Hirtelen de mostan tőlök bútsut vöttem, örömet szívnek vélek le tétettem, az egész világnak útára készűltem, nem rettegek semmit vagyok nagy örömben.

Ez testi boldogság mellyben gyönyörködtem, édes szűléimnek örömeft tettzettem, nem kell már énnékem

Cccc

most

most meg-elégedtem, mégyek vigasággal melly útra
eredtem.

Romlandó testemet noha itt láttjátok, kit majdan
az földben bé-takarítotok, de lelkemet immár vigadni
tudjátok, mellyre majd érkezik testem-is láttjátok.

Igen drága és szép az én lakó helyem, kit én fejem
Christuskélesztett énnékem, örülök vigadok mert oda
hiv engem, néki tagja vagyok nem felejt-el engem.

Nagy bűnnek bánatnak munkának ő fia, az bűnös
Adámnak nyomorult árvája, ez világban tudom bi-
zony lettem volna, ha élnem ez testben engedtetett
volna.

Azok előtt vigan de majd el-költözöm, és vég nélkül
való örömben érkezem, az én Christusomban szépen
gyönyörködöm, áldani szent nevét soha meg nem fű-
nök.

Az én tagaimnak földben bé-szállásán, semmit nem
báncodom meg-romladozásán, kétségben nem esem
porrá változásán, vigadok Christusban kedvesen nyú-
godván.

Rútfágomból mert hogy el le-vetkeztesen, ideig az
földben engem azért téfzen, de Sz. Angyalival majd fel-
költet engem, szép ártatlan testben fel-öltöztet engen.

Az földnek mélysége engem meg nem tarthat, bűne-
imnek földgya rajtam nem maradhat, ördög és az bű-
nök nem kárhoztathatnak, mert fejem Christusom
fogja én pártomat.

Szép fényes fölkhöben majd el-jő jóllátom, itilő szé-
kiben ülni majd meg-látom, édes vigasztalom szavát
majd

majd meg-hallom, fényes országában majd bé-fzolitatom.

Ottlészen örömöm kedves vigaságom, és szent Angyalokkal való társaságom, régi sok Szentekkel szűzekkel lakásom, nem lészen örökké senkitől bánthatom.

Röpdösvén örvendek az szép fényességben, az én Christusomnak színenézésében, az szent Angyaloknak szép éneklésében, az fényes egeknek zöngedőzésében.

Jesus Christusomnak az ő nagy jó voltát, nagy hatalmát, győzedelmes voltát, Angyalok sok szentek szüntelen kiáltják, szentnek és áldottnak énekekben mondják.

Sőt én is ezeknek ditsó seregében, bé-álván éneklek vélek egyetemben, Szent, Szent, Szent az Jesus ő fényességében, ki engemet hívott az boldog örömben.

Oh melly drága ország az hová készülő! Oh melly drága város mellyben majdan lészek! Melly drága eled az mellyel ott élek, engedgyetek útat hogy ne késlellyetek.

Minden az ő farsát köztetek sirassa, valakik én tőlem lésztek el-maradva, senki bánatját most rajtam ne mutassa, én boldogságomat mint ha nem akarná.

Szerelmes szüleim ti se bánkodgyatok, én el-menésem ne siránkozzátok, veletek itt éltem ti ne kívánnjátok, mert ekképpen jómat ti nem kívánnjátok.

Az bánat tiétek ha meg-gondoljátok, nem azért hogy engem immár nem láthattok, de velem edgy úton hogy most nem járhattok, ez bűnös világon tőlem el-maradtok.

Szerelme sim kérlek ti-is készülyetek, ez világ javait
femminek véllyétek, az más örök útat inkább keressétek,
mert ma avagy holnap ide kell jünőtök.

Meg-láttok még engem szép öltözetemben, Chri-
stustól adatott szép ékeségemben, velem örvendőztök
ti-is fényességben, Jesus Christusomnak nagy ditsósé-
gében.

Versék

M A S.

MIKLOS DEAK DOL-
SA D

MAr el-mégyek az örömben, paraditsomnak ker-
tében, léfzek Istennek kedvében.

Immáron bé-tellyesedék, kit éltemben sokszor hallék,
hogymég halálnak fizetnék.

Keresztyénységnek jutalmát, már el-vésem diadal-
mát, az életnek koronáját.

Lelkem Abrahám keblében, testem-is nyugszik az
földben, de vagyok illy reménységben.

Onnét hogymég fel-támadok, Christus Jesussal viga-
dok, azért lelkemnek így szóllok:

Siefs az boldog városban, az hová bé-vagyok irván,
az mennyeknek országában.

Drága széplakó várasunk, hol Isteñel edgyütt lakunk,
Christus-is örökkőstársunk.

Ez várasnak boldogságát, tündöklését gazdagságát,
sok írás mondgya mi vóltát.

Abban úgy-mond nem szűkféges, Nap és Hold nem
kellemetes, Isten benne fényesféges.

Keferűség sem irigség, nintsen fántaság betegség,
nintsen ott nyomorult vénség.

De

De mindnyájan fel-támadunk, lészünk erős állapotban, Christus esztendeje tajban.

Ott nints továbbá kevélység, nem uralkodik az éhség, szeretet lesz az elégség.

Lészünk hivek edgy feregben, mind edgyenlő ditsőségben, Sz. Pál mondgya levelében.

Gerjedgez edgyütt szerelmünk, Istenünkhöz ditsiretünk, arról el sem feletkezünk.

Archangyalok Pátriárkák, Apostolok és Prophéták, meg-ismernek atyánk anyánk.

De mind nagyobnak mondatik, hogy Isten velünk lakozik, kinek ditsőség adafsék.

Stephanus Patai M A S.

SOk rendbéli probák vadnak rajtunk ez életben, kibecsnoha gyönyörködünk, mint az hal az vizben, azt sem tudgyuk hol akadunk az halálos törben.

Testünk rakva nyavalyákkal és keferűséggel, kit nem tudunk mi szenvedni semmi békeséggel, noha tudgyuk hogy nints rajtunk semmi történetből.

Ez világnak tsalárd vóltát ember meg-tekintsed, fokatigir meg nem adgya bizonnyal el-hidgyed, azért kérlek hogy magadat ember el ne hidgyed.

Példa lehet erről nekünk fokaknak halála, Alexander ez világnak nagyob részét birá, jobb korában életének tőle el-marada.

Halhatatlan gazdagsága Cresus Királynak vólt, tsalárd világ az embernek olly fokat adott vólt, de lám végre más embernek fogságában meg-hólt.

Atilla-is ez világnak igen örül vala, sok nemzetség ez világon tőle retteg vala, örömének első napján megfúlادott vala.

Ne igirjed te magadnak az holnapi napot, tsak hálát adgy az Istennek hogy érted ez napot, Sz. Jákabnak iráfábólezt meg-tanulhatod.

Uraságban iffiúságod téged meg ne tsallyon, azt nem várják mindenkoron hogy ember meg-agjon, meg se gondold hogy az halál téged könnyen fogjon.

Sok háza sok iffiúságban egymásnak örülnek, hofzszú napot ő magoknak szegények igirnek, ehez képest könnyörgéstől talám meg-is szűnnek.

Parantsolat azon-közben adatik Istentől, ki hirtelen szeretőket el-választ egymástól, ki ohatná ilyen helyen magát firalomtól.

Az anyák-is gyermekeket fájdalommal szűlik, ez világon vigyázással munkával nevelik, azt sem tudgyák ők szegények mi végre nevelik.

Tudományok kiknek nintsen hamar meg-győzetnek, fő-képpen ha ő magzattyok sokáig győtrődnek, ez probában úgy jajgatnak mint edgy hitetlenek.

Ha hitedben te Keresztyén tőkélletes vólnál, Isten ellen ilyen helyen te nem zugolodnál, sőt inkább tsendesz szível erről hálát adnál.

Az Sz. Jobnak tíz gyermeke edgy napon meg-hala, hiszedé hogy mint jó atya nem bánkodott vólna, ez probában az Istennek fejét ilyen hajtá.

Istené vólt ő vőtte-el áldott az ő neve, mint akarta mind

mind úgy legyen ki álhat ellene, tenéked-is el-szenved-
ned szintén így kellene.

Ne sirassuk pogány módra az mi halottinkat, Sz. Pál
mondgya ne rutittsuk ezzel vallásunkat, engesztellyük
háládással inkább Istenünket.

Vigasztald-meg kegyes Isten az keservefeket, tarts-
meg végig igaz hitbē az te hivedet, ha te el-hadtz Uram
Isten ki segitsen minket.

Szent Ur Isten seregeknek győzhetetlen Ura, Sz. Lel-
kettel erőssíts-meg ne jussunk gonofzra, de jussunk bé
Christus által az te országodba.

M A S.

EMLEKEZZÉL-meg ember Istenedről, örökké valo te
idvősségedről, és holtod után te veszedelmedről,
mert számot vésznek az te életedről.

Nintsen embernek dragább az Istennél, Christos vé-
rével meg-váltott lelkénél, és Isten szerint való életénél,
idő bé-telvén ő idvősségénél.

Isten és az égnékünk azt jelentik, hogy ez világot tsak
ideig adta, Sz. Fiát értünk nagy halálra adta, kiben sze-
relmét hozzánk meg-mutatta.

Az halál nekünk Istennek követé, kinek mint léfzen
az ő öltözete, azt meg-mutattya mindennek élete, nem
futhatunk-el Istennek előtte.

Kigyó és béka majd ofztozik velünk, az őrdög az bűn
fel-támad ellenünk, nem léfzen akkor gazdagság mi ve-
lünk, mind az meny és föld léfzen mi ellenünk.

Tekints-meg ember az te koporsodat, naponként való
halan-

halando vóltodat, az Isten ellen nagy bűnös vóltodat, te bűneidről nagy szám-adásodat.

Oh Isten ellen való nagy gonofság, hogy néked nem kell az örök boldogság, az magas menyből vár nagy irgalmafság, ki által nekünk adatik menyország.

Testünk ezentúl földé porrá leszzen, jutalmunk nekünk tsak Istentől leszzen, fenki nem tudgya ő dolga mint leszzen, nagy változásunk nekünk akkor leszzen.

Tsontunk ezentúl mind félélyel hányatik, mi testünk rólunk mind el-fzagattatik, és izről izre mind el mar-dostatik, az férgek miatt mind el-rágattatik.

Illik azértán nekünk meg-isméernünk, és az Istenről bizonságot tennünk, hogy itt ez földön jámborult kell élnünk, hanem akarunk örökké el-vesznünk.

Mert jobb lótt volna soha nem születni, hogy nem mint Istent soha nem tisztelni, ő jó vóltáról őtet el-feledni, és szent Igijét igen meg-utálni.

Nem jó embernek Istent kisergetni, jóvendő dolgot bizonyal igirni, hogy még meg-térhetz nem jó azt gondolni, mert vajki tsuda az ő itileti.

Minden Keresztyén azon Könyörögjön, hogy az Ur Isten ő mellette légyen, az ő jutalma tsak az Isten légyen, és mikor meg-hal ő melette légyen.

Ditsiret légyen az Atya Istennek, mind egyetemben az ő Sz. Fiának, és vigasztaló Sz. Lélek Istennek, igazgafs minket Sz. Háromság, Amen.

Nota: *Már el-megyek az örömben, &c.*

ELő emberek kik vadtok, most én rajtam tanullyatok, miképpen meg-kell halnotok.

Voltam tinéktek tárfsotok, mikoron nyájaskodtatok, és edgymással lakoztatok.

Kik vadtok ti én-is voltam, már tőletek el-távoztam, koporsóban bé-fzállottam.

Testem földnek ajánlottam, mint anyámnak őt val-lottam, ez világot néktek hadtam.

Temetéfemet csak várom, kifirjetez kikévánom, hol az holtakkal nyúgofzom.

Lelkem helyt talált az Urban, Jესus Christusnak mar-kában, meg-váltomnak oltalmában.

Vártanak engem közikben, mennyeciek az örömben, kik vadtok nagy ditsőfőségben.

En-isimmár el-indultam, ti tőletek el-bútsúztam, ez földiektől távoztam.

Követ vagyok előttetek, mert ti-is utánnam jútók, kérlek aréért kézfűllyetek.

Az Ur engem el-fzólított, ma közzűletek el-hivott, már ti reátok mutatott.

Nagy boldog örömben vagyok, az Ur Isten előtt áll-lok, intlek hogy ti ne firjatok.

Meg-tsendefzedett nyavalyám, mikor kinlodtam ágyamban, voltam csak nagy jajgatásban.

Már mind azok el-távoztak, én tőlem távoly állottak, könyveim meg-fzáradtanak.

Vagyok Isten Országában, Christussal Paraditsomban, Angyalok társaságában.

Testemet kik fel-vészitek, temetésemre viszitek, Isten halállya tinéktek.

Halálomat kik szánnyátok, rajtam kérlek ne sirjatok, nám hol vagyok jóltudgyátok.

Nem térhetek meg hozzátok, titeket-is oda várlak, ott van örökös lakástok.

Mert el-mulandó ez világ, kiben életünk mint virág, el-marad lám minden jószág.

Rövid leszzen életetek, fokáig ti-is nem éltek, edgy kevesse szenvedgyetek.

Edgyütt léztek ti-is velem, oh én el-hagyott seregem, ne sirassátok el-mentem.

Az Ur Istentől várjatok, ő az ti vigasztalotok, gondot visel ti rólatok.

Botsáffatok-el békével, Jესusnak segítségével, én lelkemnek örömeivel.

Atya Istennek ditsófség, légyen Fiunak tisztefség, az szent Léleknek edgy hűség.

M A S.

A Z O N N O T A R A.

MOstankik itt jelen vadatok, koporsom mellett állotok, én meg-hólt néktek így szóllok.

Tudgyátok meg-kell halnotok, koporsóban bé-fzálnotok, szemetekkel jólláttjátok.

Azért az Isten igijét, halgassátok Sz. beszédét, fodagyátok jóintését.

Mert

Mert el-marad minden jószág, el-hagyattatik gazdagság ez világi hiu vigaság.

Az Istennek Sz. Igije, marad nálatok beszéde, mellyel mentek eleibe.

Senkit ő nagy gazdagsága, sem hatalmas Urasága, nem tarhat-meg nagy jószága.

Crefus Királyt gazdagsága, sem Atilát nagy hatalma, Alexandert birodalma.

Xerxes Királyt sok száz népe, Dávidot hadi serege, Hechtort sem menté ereje.

Cicero ékes szollása, Absolont szép abrázattya, Salamon bölts tudománya.

Nem menthették-meg haláltul, magokat az kopor-fótul, ki-múlának ez világbul.

Mert vóltak ők-is halandók, és testekben mind romlandók, nem sok ideig állandók.

Az halál az bűnnek foldgya, az mint Sz. Pál bizonyítja, tehát minden meg-köztöllyá.

Tudván romlando vóltomat, Istenhez való útamat, készítettem én magamat.

Intlek ti. is készülyetek, kik halandó testben éltek, az Christussal hogy legyetek.

En Abrahám kebelében, mondhatatlan nagy örömben, vagyok fényes ditsőségben.

Nintsen testemben kinlódás, el-töröltetett nagy sírás, szemeinkről könny-hullatás.

Jesus előtt Angyalokkal, udvarlok Sz. Prophétákkal, élek Isten látásával.

Atya Isten ditsirtefsék, és Christussal imádtafsék,
szent Lélekkel tiszteltefsék.

M A S.

Nota: Sok rendbéli probák vadnakrajt:

HA gondolod élő ember te állapotodat, melly nehe-
zen nagy munkával éled világodat, veritékkel nagy
gondokkal táplálad magadat.

Még-is látod hogy ez világ igen álhatatlan, ha mit
ád-is de nem léfzen mind edgy állapotban, hát ne hid-
gyedtsalárd voltát mert meg-tsal dolgozban.

Azt jól hallod melly fokaknak vólt nagy gazdagsá-
gok, fokmarhájok nagy fok kintsek és nagy Uraságok,
im jól látod halál által ki-múltak mind azok.

Ki vólt gazdaga ez világon mint Crefus Király vólt,
nem mentheté nagy fok kintse végre ugyan meg-holt,
Alexandert nem mentheté nagy hatalma meg-holt.

Ki vólt ismég itt valoba szenteb az Sz. Jobnál, ki birt
marhát ez világon többet ő nálánál, de lám nem vólt
ő néki-is frigye az halálnál.

Az Szentek-is az halállal vallyon nem vittaké? Sok
kinokkal nyavalyákkal nem hartzolottaké? imé látod
ez világból nem de kimúltaké?

Senkit azért imé látod hogy az halál nem néz, mind
gazdagot s' mind az szegényt ő el-vinni nagy kész, ha az
határ kit Isten tött emberhez közel lefz.

Kevélységed meg ne nyomjon halálozhoz légy kész,
azt véledé hogy az halál olyan mint lépes méz, ha meg
nem térsz örök kinod bizony az által kész.

Gaz-

Gazdag vagyé avagy szegény téged az meg nem ment, az haláltul sem okofság sem bôltesség nem ment, sem Tsászárság sem Királyság tôle meg nem menthet.

El-mehettzé ô elôtte kietlen helyekben, vajki okos bizony meg-lél, s' meg kinezteftekben, és az után ugyan bé-vét illyen mély veremben.

Mathusael, Adam, Noe melly fokáig éltek, de lám végre halojában halálnak kerültek, ô elôtte semmi helyben el nem rejtezhettek.

Az Sz. Pállal ha beszélnél te világnak fia, el-rendelte egyszer Isten hogy meg-hally azt mondgya: hadgy békét hát ez világnak készüly az nagy útra.

Ha az Isten te elôled el-véfi tárfo dat, atyád, fiat, leányodat, kedves szép fiadat, azért kérlek ide halgafs igen meg-gondollyad.

Hogy nem esett most te rajtad semmi történetbôl, de Istennek nagy Atyai kegyelmességébôl, evel akart meg-probálni s' intenihitedről.

Jól tudod azt nem az végre ember teremtetél, hogy örökké ez világban tsendességben élnél, de hogy menyben az meg-pusztult karba bé-vitetnél.

Menyországának boldogsága mi legyen lám hallod, nagy vég-nélkül való jónak s' örömnek az hallod, hát nem szűkség halottadat felettéb siratnod.

Mert ô meg-ment ez világnak számtalan kinnyátul, nints félelme semminémű háboruságoktul, menyben vagyon vég öröme meg-ment siralomtul.

Vizfza nem jó de oda vár te-is készüly hozzá, ott-is véle

véle edgyütt léfzefz fényes szép hazában, ne írj tehát pogány módra bizzál Christufodban.

Halálodnak ő orája im melly bizontalan, életednek vége napja im melly tudhatatlan, légy hát kéfzen mert ez világ láfd melly álhatatlan.

Nagy hálát adgy Istennek látogatásfarol, tsendessen vedd az mivel lát Atyai vóltából, mint akarta mindugy légyen, így szóly háládásbol.

Oh mennyeknek földnek Ura kegyelmes teremtőnk, adgy Sz. Lelket hogy halálhoz légyen kéfzen lelkünk, hogy adhassuk vizfza kéfzennéked az mi lelkünk.

Vigasztald-meg mig itt élünk keserves szivünket, firalmunkért adgy örömet érnünk, és éltünket, tsak te vezérld mindenekben, hald-meg kérésünket.

Ditsirtefsél Atya Isten az te Sz. Fiaddal, mi meg-váltó Idvőzítő Christus Jefusunkal, Sz. Lélekkel egyetemben mi vigasztalónkal.

M A S.

Edgy Isten-felő Főembernek Testamentoma, mellyet tött az ő fiainak és leányinak az ő halálos betegségében.

VEletlen embernek utolsó orája, meg-vizsgálhatatlan senki nem tudhattya, Isten Decretoma valamikor tartya, sem iffiu sem idős által nem hághattya.

Arany, ezüst, szépség, drágakő, ékecség, halál ellen semmi akar mi frissecség, tziffra szép tündöklő iratos fényecség, meg nem szabadithat semmi nagy erőcség.

Lesben serénycséggel tsak az orát várja, ember életé-

ek

k határát jól tudgya, hirtelenül mindgyart csak tor-
kon ragadgya, áfoval, kapával jószágátul fofztya.

Erős palotákból Urakat ki vonfza, teli tárházakat
vélek el-hagyattya, Királynak koldusnak ilyen kemény
forfa, semmi szörzetbéli magát nem ohattya.

Nékem-is orámat nyilván közel hozta, az halál illat-
tya testem által-járta, nehéz betegségem bizonnyal mu-
tattya, hogy lelkemnek el kell testemtul válnia.

Tőlem el-maradott nints mit ohajtanom, tovább éle-
temet már nem hallaszhatom, édes árváimtől noha meg
kell válnom, nem foká utánnam őket-is el-várom.

Jertek azért hozzám fiaim leányim, kikre életemben
néztenek szemeim, hallyátok-meg mostan utolsó beszé-
dim, mig nem hidegűlnek fájdalmas tetemim.

Nékem el-kell mennem láttjátok olly útra, mellyről
immár többé nem térhetek vissza, ez lesz en fiaim
végső butsuzása, édes Atyátoknak meg-szűnik
lása.

Vallyon életemet hogy ha elő-hozo-
radság, számtalam fájdalom, keserő
azt mondhatom, hogy ha akar
lálhatom.

Sőt esztendőimet hogy ha
vólt nékem jó izű lakásom,
totta vigságom, hát hogy
godalmam.

Vége szakad így majd
porfóban tetemim nyú
noha szakadoznak, de iti

Számtalan bánatim tőlem el-maradnak, nagy sok
nyavalyáim engemet el-hadnak, többé immár rajtam
nem uralkodhatnak, örökseggül rolam reátok szálla-
nak.

Fáradhatatlanul ellene álljatok, Isten ellen kérlek ne
zugolodgyatok, segítségé tőle mindenkor várjatok,
mert miként nekem volt úgy leszén forfotok.

Az én halálomon ti ne bánkodgyatok, ki test szerint
vóltam halando atyátok, lám tudgyátok el még az má-
fik Atyátok, ki jobb én nálamnál nem hal-meg tud-
gyátok.

Tsakegyedűl néki szavát fogadgyátok, és az mit pa-
rantsoligen meg-tartsátok, az ő Sz. Igijét gyakran hal-
gafsátok, miképpen én fiam láttátok.

Igen meg-örizi minden jószágtokat, tenyészövé téfzi
szó barmotokat, azokból kívánnya adakozástokat, az
szóhoz jó sáfárságtokat.

*ed vers jöklén.
Valentinus Uaz fa-
ciabaz szavammon
filiis. - Az innen kitta-
kade leviten vola meg an
ének uőga; más ének
nem vola rajta. H. L. H.*

szomjuhozót, bennát, az kik ti tőle-
meg ne utálljatok kór-beteget,
elik azok ábrázattját.

képpen dolgotok, az menybéli
az Sz. Angyalok oltalmazó-
yetek bátorok.

halgafsátok, mindeneben
tya ellen meg se mottzan-
k hajtsátok.

ira, ha ma vagy hol-
a előttetek történik ha-
somba.

Ti

*innen huzajul egy
levél.*

*Te mebbi is megvan
enne a kezedben.*

E N E K E K

M A S.

490

Mikor egy én én bán.
Németből Magyarra fordítottatott. E. D. T.

EL-jövél már az én orám, hogy innét ki kell múlnom,
tehát kifirjel te engem, Jesus Christus meg-váltom,
mert lelkemet halálomban, ajánlom szent kezeidben,
nyilván meg-tartod azt nékem.

Bűneimnek foksága, vétkeimnek folyófsága, fanyar-
gatnak akkor engem, de kétségben nem esem, hanem
bizok halálodban, te szent véres sebeidben, azok meg-
tartnak engem.

Testednek tagja vagyok én, abban meg-nyűgott lel-
kem, te túled el nem szakaszthat, halál keferűsége, mert
éltem holtom mind tiéd, énnékem örök életet, halálod
által szerzettél.

Es mint hogy te fel-támasztál, fel-támasztasz enge-
m-is, reménységem vigaságom, menyben való fel-me-
netet, az hol te vagy ott léfzek én, hogy örök-
dezzem, örömmel múlok azért ki.

Ki megyek azért Christushoz, sze-
gedvén, testem az földnek gyomrá-
tsendefzen, miglen engem fel-tá-
menyországában, Jesus Christus

M A

EMlekezzél kérlek oh em-
réről, itilet napjára fel-
adásodról, az Christus J-
ve-szállásáról.

Tsudálkozom rajta

ki-múlásodról, maga bizonyos vagy az te életednek romlott állapottyáról, eszedbe veheted ennyi ideig megholt emberi állatrol.

Az Christus ő maga emlékeztet, vigyázz életednek végére, mert nem tudod hogy ha reggel léfzen avagy elhallad estvelére, az miben találnak abban meg-ítlnék és nem vethetz senkire.

Noe idejében az víz-özön miatt ez világ miként jára, szintén ugyan léfzen mint az Christus mondgya itilnek-is napja, mint Sz. Máthé huszon-negyedik részében ez igiket meg-irta.

Efznek ifznak vala, ugy mond, az emberek és házasulnak vala, mikor az víz özönt Istennek haragját fejekre várják vala, mind addig mig Noe az ő bárkájába víz miatt bé-fzorula.

Most-is ez világnak ezen állapottya nints semmi jobbra meg nem szűnik az Isten szavának hangos emberi erőnek mind újulton újul vak-

is és nagy bátorságban az em-
n penig rágalmazást szólnak, há-
múlások felől, szám-adások felől

udtz te magadnak egesseget
évánfz te magadnak, min-
rgeni és fogadást tenni

l mert meg-idegened-
haláltól tégedet ki-
ment-

menthet meg, olyan háladatlan Istenednek szavát miért vetetted ilyen meg?

Tudgyátok halállal szemben kell mennetek, mire hogy nem készültök, keveset vigyáztok noha ellenféggel vagyon kemény ügyötök, tobzodás, részegség, edgyes ital duska az ti gyönyörűségtek.

Nem részegféggel kell az Isten haragját oltani engedztelni, mert tobzodás szolgát az Istennek Lelke nem szokott kedvelleni, sőt az ő haragja effele bűn ellen szokott fel-gerjedezni.

Jusson eszetekbe az gazdag példája ki tobzodásban vala, pokolban ő néki ki-múlása után temetése lőtt vala, mint tizen-hatodik részében Sz. Lukáts Evangelista írja.

Boldisar Király-is az tobzodás miatt mint jára jól tudgyátok, tsak az edgy ember-is Urak ebben néktek lehetne jó példátok, delám keveset lát akkor ti sz mikor tanulhatnátok.

Urasághoz képest némellyek macvalkodnak, Isten igijével mint egy tsufolodnak, félek rajta igerők-is meg-tsufoltatnak.

Tisztelése napján szégyer meg-veri, tsuda rút halállal k kimenni, mert senkinek ne jádzani.

Térj-meg azért hoz azt mondgya: Im én bűneidnek fokságát maságm, azokat fell

En léfzek Atyátok és oltalmazótok bizony meg-vigasztallak, firalom helyében vigaságot adok, bizony meg-boldogitlak, el-törlöm én magam köny-hullatásokat, és bizony meg-nyúgotlak.

Ha penig meg nem térsz az te Istenednek illy kegyes intésére, várjad az Ur Christust az te bűneidnek kemény ítéletire, mint az Sz. Credo-is meg-tanít tégedet ő eljövételére.

Ezt mondgya az Isten mikoron én hozzám kiáltásokattésztek, el-fordulok onnan, és kegyelmes szemmel ti reátok nem nézek, Sz. Esaiáfnak leg első részében nyilván meg-vadnak ezek.

Hogy azért haragját el-távoztathassuk rólunk az Ur Istennek, bűtsületet tegyünk az ő igijének, és fejet hajtunk néki, legyünk követői egyenlő lélekkel az mértékletességnek.

tenéked mi kegyelmes Atyánk, szerelmes
z vigasztaló Sz. Lélek Istennel, kivel vagy
lsz és uralkodol most és mind örökké
men.

A S.

Itt én elcsúsztam min inden idejében, ételem italom
en, vagy ülök, vagy állók, vagy
ga szép ízózat forog én el-

áldottak, az én orszá-
ti szűkségekre szépen
fel-magasztaltam.

Nagy

Nagy örömel szűkség mindennek ezt várni, az Istennek Fiát itiletre jöni, akkor az hiveknek szivét öröm éri, mikoron kezd Christus illy szókat mondani.

Az én lakó földöm mellyben tilakoztok, kiben beszédemnek őrzői vóltatok, az én országomban már uralkodgyatok, kik az árnyék földön bánatban éltetek.

De jaj lesz bizonynyal az hitetleneknek, kik az Ur Istentől kegyelmet nem nyernek, az ő életekben hozzája nem tértek, illy szókkal Christustól azok illetetnek.

Atyámtul átkoztak mennyetek-el immár, az örökké való nagy lángozo tűzre, örökkön örökké kinlódgyatok abba férgectől legyetek örök gyötrelembe.

Parantsolatimnak őrzői nem lőtők, kik ez árnyék földön örömben élétek, szűkség azért immár hogy tűzben egjetek, hiveim javával ne részesüllyetek.

No azért immáron mi igen vigyázzunk, fok vétkek álmából immár fel-ferkennyünk, és olly vigasztalást az mennyekből várjunk, kinek ő szájából illyen szókat hallunk:

Atyámtól áldottak jójjetek el immár, az örökké való mennyei örömmre, mellyet én tinéktek készitettem menybe, hogy velem legyetek örök ditsőségbe.

Ditsirettel kérjük az mi Istenünket, hogy meg-szabadítsa ő az mi lelkünket, az nehéz átkokból ki-mentsen bennünket, kegyelmes áldással togasson minket.

M A S.

Siralmas nekünk minden életünk, nyomoruságra juta smi ingyünk, siralom miatt bé-borult országunk.

Isten

Isten haragja meg-tettzik rajtunk, mellyet esetkor Adámban vöttünk, jaj jaj minékünk: mert igen vétkezünk.

Rajtunk az bűnért az halál fekszik, mint edgy Bólts mondgya ugy uralkodik, mint ki ágyában éjel nappal nyúgfszik.

Allatyát néki senki nem tudgya, ábrázattyát-is meg nem mondhattya, kegyetlenfegét mindennap jól láttya.

Láthatatlannak bólts Pláto írja, mert még azt senki meg nem láthata, magas hofzfúnak hatalmáért mondgya.

Magasegekenűstőke fekszik, Isten kezében mert ő tartatik, ellene senki tsak edgyet sem lépik.

Az job lábával az tengert nyomja, bal lábát világ végére nyújtja, bal és job karja világot bé-fogta.

Sulyos ő keze az Bólts ugy írja, mert még az kire lebotsáthatta, senki közzűlők még meg nem birhatta.

Ez széles világet ne tsudállyá, hogy lábaival őt által fogta, hatalma alá mert Isten botsáta.

Széles homlok át az Pláto írja, világnak nevét kire felirta, senki nints földön az kit hátra hadna.

Halál ő neve minden meg-tudgya, az álnokságért meg kell hálnia, Adámban régen mellyet vöttünk vala.

Az Bólts ugy írja nints néki szive, hogy valakin ő könnyörülhetne, valaki az bűnt Adámban fel-vette.

Lélegzet nélkül valónak mondgya, mert kire terhét ő rá rakhattya, lelkét testétül hamar el-választya.

Az job kezében port hãvat hordoz, mert minden holtat azzal bé-fedez, végre az holt test hasonló az földhöz.

Lám Bólts azt mondgya hogy kettő feje, kinek edgyikben nints néki szeme, másikban fénlik világos két szeme.

Nem tsuda, ember, hogy kettő feje, mert Sz. Írásban kettő ő neve, testi és lelki jók gonofzok vége.

Edgyik fejében edgy szeme lintsen, mert világosság azoknál nintsen, lelki haláltul kiknek mentség nintsen.

Világos szeme másik fejében, mert az igazak fénlenek hitben, noha ideig meg-halnak ez testben.

Szörnyű kegyetlen sargának írja, mert az holtakat ő meg-sárgította, hangos két füle éltünket cirkállya.

Gyógyulhatatlan sebesnek írja, mert kinek testét egyfzer meg-nyomja, nem leszzen annak többé vigasága.

Orvos az Christus az halál ellen, mert tsak ő álhat hatalma ellen, gyógyulást kérjünk mig élünk ez testben.

Nem nyerjük soha halálunk után, idveflegünket ez élet után, mig élünk addig fáradgyunk ez után.

Illy eñek mondgya természetiben, hangos trombitát ha hall éltében, ottan semmivé leszzen erejében,

Az itéletben széken ha leül, az Christus Jesus trombitával jó, az halál leszzen tsak semmi erejű.

Oh te kegyetlen keserves halál! Ez földön fokat már uralkodtál, kevesett bennünk immár hátra hattál.

Szűnnyel meg immár ennyi romláson, fok szép iffiaknak ő halálok, siralom miatt fogyatkozásokon.

Nintsen már benned semmi kegyelem, vénhez iffiúhoz való szerelem, Urtul Tsászártól való nagy felelem.

F f f f

Alla-

Allatod néked vajha lótt volna, fok urak veled megvittak volna, de jóltudgyuk vagy Isten akarattya.

Kegyetlenfeget ennyinem volna, mély torkat ha meg rakhata volna, tsuda hogy ennyit rákhatz-bé gyomrodba.

Urak Tsászárok teste gyomrodban, mennyi Királyok vannak torkodban, iffiakat vénnel edgyaránt rabfákban.

De tudgyuk végét te tanátsodnak, meg-tudták okát az te dolgodnak, hogy véget akaríz vetni ez világnak.

Aly-meg valaha az te dolgodban, fok szép iffiakat szány-meg magadban, kegyetlenfeget ne tarts ez világban.

Illyen szokása halál dolgának, olly útat azért keress magadnak, hogy örököse lehess menyországnak.

M A S.

D ies iræ: Dies illa,	<i>Liber scriptus proferetur,</i>
Solvat seclum in favilla,	<i>In quo totum continetur,</i>
Teste David cum Sibylla.	<i>Unde mundus judicetur.</i>
Quando tremor est futurus,	<i>Judex ergo cum sedebit:</i>
Quando Judex est venturus,	<i>Quicquid latet apparebit,</i>
Cuncta strictè discussurus.	<i>Nil in ultum remanebit.</i>
Turba mirum spargens sonum,	<i>Quid sum miser tunc dicturus?</i>
Per sepulchra regionum,	<i>Quem patronum rogaturus?</i>
Coget omnes ante thronum,	<i>Dum vix justus sit securus:</i>
Mors stupebit & natura,	<i>Rex tremenda majestatis,</i>
Cum resurget creatura,	<i>Qui salvandos salvas gratis,</i>
Judicanti responsura.	<i>Salva me fons pietatis.</i>

Re-

Recordare Jესu pie:
 Quòd sum causa sua via,
 Ne me perdas illa die.
 Quarens me sedisti lassus,
 Redemisti crucem passus.
 Tantus labor non sit cassus,
 Jüste Jùdex ultionis,
 Donum fac remissionis,
 Ante diem rationis,
 Ingemisco tanquam reus,
 Culpâ rubet vultus meus,
 Supplicanti parce Deus:
 Qui Mariam absolvisti,
 Et latronem exaudisti,
 Mihi quoq; spem dedisti.
 Preces meae non sunt dignae.

Sed tu Christe fac benigne.
 Ne perenni cremer igne.
 Inter oves locum presta,
 Et ab hœdis me sequestra,
 Statuens in parte dextra,
 Confutatis maledictis:
 Flammis acribus adjectis:
 Vocame cum benedictis.
 Oro supplex & acclivis:
 Cor contritum quasi cinis,
 Gere curam mei finis.
 Lachrimosa dies illa,
 Quâ resurget ex favilla,
 Judicandus homo reus:
 Huic ergo parce Deus,
 Pie Jესu Domine,
 Sed Dona eis requiem.

A Z O N R O L.

AZ nap el-jõ nagy haraggal, melly meg-emészte
 mindent lángal, Dávid mondgya az Sz. Pállal.

Nagy félelem akkor léfzen, mikor Biró székbén léfzen
 mindent hogy meg-hánnyon vessen.

Akkor trombiták zengenek, hogy mindenek fel-ke-
 lyenek, Christus székinél legyenek.

Halál rémül s' az természet, hogy fel-támad minden
 nemzet, Biróra-is alignézhet.

Könyvet akkor elő-hoznak, kiben mindent írva lát-
 nak, s' törvényt téfznek ez világnak.

Biró mikor székben ülend, akkor minden nyilván le-
jend, bűn büntetlen el nem menend.

Ott mit mondgyak bűnös fejem, kilehessen reménse-
gem, holott még az jó-is fellyen.

O Felfeget nagy Királyság, ki jókhoz ingyen kegyes
vagy, engemet is akkor ne hadgy.

Uram Jesus emlekezzél, hogy érettem földre jöttél,
neves-el kit meg mentettél.

Fáradtságot értem vállal, az kereszt-fán hogy kint lá-
tál, ne legyen hijas ez halál.

Büntetésben igaz Biró, engedd meg mi bennem nem
jó, az szám-adás miglen el-jő.

Fohászodom mint nagy bűnös, pirult ortzám bűn-
tűl terhes, kérlek nékem légy kegyelmes.

Az Máriát lám meg tartád, az tolvajt is meg-halga-
tád, ez példákat nékem hagyád.

Méltatlan én könyörgésem, de te vegyed kegyelme-
sen, hogy örök tűz ne égessen.

Allás engem juhok felől, és válasz-el gödölyéktől,
hogy láthass job kezed felől.

Gonoszokat mikor átkoz, örök kinra az kiket vonsz,
akkor engem jókkal nyúgoss.

Könyörgők alázaotlan, mert vagyok nagy szomorú-
van, végy napomon légy óltalmam.

Melly siralmas lész az nap, mikor az test tűzből tá-
mad, Biró előtt és számot ad.

Oh Ur Isten irgalmazz, kegyes Jesus mi Urunk, adgy
nékünk nyugodalmat.

Ex Job. 1. & 2.

IN PROCURATIONE FUNERUM.

S I bona suscepimus de manu DOMINI, mala autem quare non sustineamus,? Dominus dedit, Dominus abstulit: Sicut Domino placuit, ita factum est: Sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

MINISTER.

Ha fok javát és áldását az Istennek életünkben keresztyének el-vöttük: Ez mostani keferűséget, mellyel jó akarattyából meg-látogatott, miért nem szenvednők békefeggel.

CHORUS.

Az UR adta vólt, az UR vótte el-is, az mint az Urnak tettzett, és rendelése vólt, ugy lótt az dolog, légyen az Urnak neve ditsiretes mind örökkön örökké.

MINISTER.

Nám effele bánattyában az Sz. Job, Isten ellen nem vétkezett, és az ő ajakival bolondságot nem szóllott, hanem inkább az Urnak nevét nagy Isteni felelemmel ditsirte, és az Isten tselekedetit firalmában fel-magasztalta.

CHORUS.

Az Ur adta vólt, Az Ur vótte el-is, &c.

HALOTT ENEKEK.
MINISTER.

Mi-is azért azon-képpen, mindent, valami keferűség reánk következik, tsendesz békefeggel azt el-szenvedgyük, tudván azt, hogy életünket Isten adta volt, és ugyan azt ő felfege el-is vehette.

CHORUS.

Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is, &c.

MINISTER.

Gondollyuk-meg azt-is, hogy az Ur az ő hiveinek országot fzerzett, mellyet nekik ez életnek utánna megád. Add-meg Ur Isten jó vóltodból az nekünk-is, és vigy-bé minket halálunk után az örök életnek boldogságára.

CHORUS.

Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is, &c.

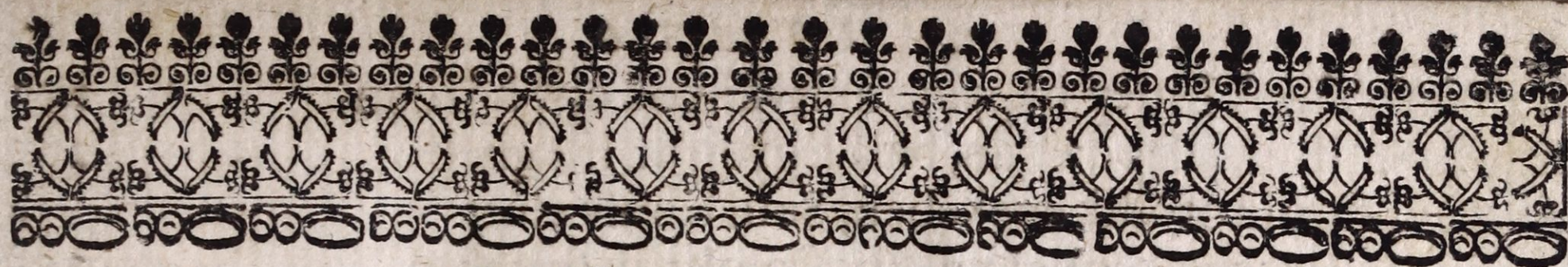
INTÉS.

Mivel hogy ez Halott Enekek ez előtt való Enekes Könyvel edgyütt járnak: Ennek-okaért az mellyek abbol ide az Halott Enekekhez tartoztanak volna, itt azokat, rövidségnek okaért el-hadtuk. Ugy-mint: Ur Isten irgalmaz, &c.

SOLI DEO GLORIA.

Az Isteni Ditsireteknek
MUTATO-TABLAJA
AZ HALOTT ÉNEKEKKEL
edgyütt.

A.

Adgy békeséget Ur Isten, az mi időnkben ez földön,	390
Adgy Ur Isten Sz. Lelket, szent Igédben	271
Adgyunk hálát mindnyájan az Atya Ur Istennek	327
Adgyunk hálát az Urnak mert érdemli, mert	389
Adgyunk hálát az Atya Istennek, menynek és	282
Ahitatósággal érts-meg bűnös ember	412
Aldott az Ur Isten örökké menyekben, ki minket	385
Atyának bőltseége, bizony Istenseége	212
Atya Isten tarts-meg minket, és szent igidben hitünket	368
Atya Ur Isten menybéli teremtőnk, az Christus	319
Az Atya Ur Isten, Adámot hogy teremté, ki beszéd:	166
Az Christus menyben fel-méne, minden egeknek	250
Az Christus menyben fel-méne, nekünk helyet	249
Az Christus menyben fel-méne, hálá legyen az	251
Az jó hitű ember szelid ez világon, senkire nem	115
Az Istennek nagy szerelme, árad reánk nagy	387
Az Izraelnek népe régenten ő Törvényben	139
Az Keresztyénységben, igaz vallás az hitben	165
Az ki veti segedelmét, az Istennek hatalmában	117
Az ki az Istent meg-ismérheti, jó teteményét	125
Az kik biznak az Istenben, el nem vesznek életekben	141
Az ki akar idvőzűlni, életét kell jobbitani	278
Az melly embernek jó hiti vagyon, annak	349
Az mi Urunk Jesus Christus, mint szentvede miért	214
Az mi Mesterünk minket arra int, szüntelen	340
Az Pünkösztnek jeles napján, szent Lélek Isten	256

Az

M U T A T O

Az Pünkösztnek Innép napján, tanítványok egy házban	252
Az Pünkösztnek jeles napján, hálá legyen az Istennek	261
Az szent Dávid ötödik enekében, Saul Király előtt	8
Az szent Léleknek kegyelme, Apostoloknak sziveket	258
Az Ur Istennek tsuda hatalma im mittselekedék	170
Az Ur Isten nekem édes táplálom, minden dolgaimba	34
Az Ur Istent magasztalom, jó-vóltáról emlékezem	108
Az Ur Isten áll minden biráknak gyülekezeteiben	113
Az Ur Jesus Christusnak kinnyát és ő szent halálát	222
Alázatos szűbéli fohászkodással, édesleget	407
HALOT. Adgy idvősséges ki-múlást, Ur Isten	435
Az mi életünknek közepette, haláltul környül	421
Az Istennek jó vóltáról, emlékezzünk mondái	436
Az napel-jó nagy haraggal, melly meg-emészte	498
Az örök élet mi legyen, Jesus Urunk nagy	427
Az Ur Istennek jó akarattyából, szent igijének	432
Az én életemnek minden idejében	493

B.

Benned biztam Uram Isten, soha ne gyaláztassam	41
Bizodalmunk Christus által Istenben vagyon	384
Boldog az férő ki féle az Istent, az ő parantsolat:	130
Boldog az illyen ember ez világon, az kinek	45
Boldog az olyan ember az Istenben, ki gonoszoknak	1
Boldog az olyan ember ő lelkében, az ki az	128
Boldogok azok kik Istent felik, és igaz	143
Buzgó sziből te fiaid kegyes Atyánk könyörgünk	315
Bűnösök hozzád kiáltunk, Ur Isten könyörűly	144
HALOT. Bűnnek az ő földgya az halál jól	470

C.

Christus Jesus születék, Atya Istentől küldeték	190
Christus fel-támada, ki értünk meg-holt vala, mi bűn	229
Christus fel-támada mi bűnünket el mosá	231
Christus fel támada, nekünk örömet ada	232
Christust meg feszíték, kegyetlen Sido népek	233
Christus fel-támada igazságunkra, utat	235
Christus fel-támada, ki értünk meg-holt vala, mind:	236
Chri-	

T A B L A.

Christus fel-támada, mi bűnünket el-mosá, szent vére	238
Christus fel-támada, mi bűnünket el-mosá, és kiket	245
Christus az mi bűneinkért meg-hala, hogy minket	244
Christus menyben fel-méne, nekünk helyet szerzeni	247
Christus menyben ma fel-méne, Alleluja	251
Christus ki vagy nap és világ, minket sötétségben	391
HALOT. Christusnak hú keresztyéni illik ezt	473
Christusnak hivei kik most jelen vadtok,	472
<i>Clemens mihi Iehova sis</i>	423

D.

Dávid Prophétának imádkozásáru, magasztalljuk	40
Dávid Doeg gonofságát hogy látá, Saul előtt	86
Dávidnak ő városában, születék Bethlehembben	204
Ditsird az Istent mostan oh én lelkem, ditsir:	204
Ditsiretes az gyermek, ki ez nap születék	157
Ditsirem az Istent az én életemben, mert ő meg	334
Ditsiret legyen Istennek, Atya, Fiu, szent Léleknek	284
Ditsiretet mondgyunk Ur Istennek, és ő Fiának	213
Ditsird az Istent te hiv Keresztyén, mert nagy sok	352
Ditsirlek Uram téged, hogy ez el-múlt	367
Ditsirjed áldgyad én lelkem az Ur Istent mindenekben	158
Ditsőség és ditsiret tenéked meg-válto Királyunk	211
Ditsőült helyeken mennyei paraditsomban	163
Drága dolog az Ur Istent ditsirni, szine előtt	195
HALOT. <i>Dies ira, dies illa</i>	497

E.

Ebredgyél fel-világ bűneidből, vedd eszedbe magad	382
El-bé megyünk nagy örömmel felséges Isten	365
Emlekezzél meg Ur Isten, az mi nagy gyarłoságinkról	23
Emlekezzél-meg te gyarló ember az te Istenedről	363
Emlekezzünk mi hivek Urunknak haláláról	225
Emlekezzünk ez napon Urunknak haláláról	239
Emlekezzél Ur Isten hiveidről, kik kiáltunk	291
Emlekezzél mi történék Uram mi rajtunk	297
Emlekezzél-meg menybéli Isten, menynek és földnek	314
En nagy vigaságos örömet hirdetek	197

Gggg

Erős

M U T A T O

Erős várunk nekünk az Isten, és fegyverünk	76
Ez nap nekünk örvendetes nap, bizony	198
Ez nap nekünk örvendetes nap, bizony vigaságnak	187
Ez esztendőt meg-áld, ez esztendőt meg	199
HAL. Elő emberek kiadvadtok, most én rajt:	480
El-jövén már az én orám, hogy innét ki kell	490
Ember emlekezzél az szomorú halálról, emlekezzél	429
Ember emlekezzél utolsó napodról, az te halálodnak	452
Emlekezzél élő ember, néked szól az holt	442
Emlekezzünk az mi életünkben, hogy meg-keljen	462
Emlekezzünk az utolsó napról, ez világból	447
Emlekezzünk mi Keresztyén népek, hogy meg	433
Emlekezzél meg ember Istenedről, örökké való	464
Emlekezzél kérlek oh emberi állat jóvendő	400
<i>Ecce, quomodo moritur iustus</i>	433

F.

Felseges Isten néked jelentyűk mi nagy nyavalyánkat	111
Felseges Isten hozzád kiáltunk nagy keserűséggel	145
Felseges Isten menynek földnek Ura, és embereknek	372
Fohászokodom hozzád Uram Istenem	64
HAL. Fejenként mi erről emlekezzünk, hogy	425

G.

Gyakorta való buzgó könyörgést kíván az Isten jó	30
Gyakran nekünk kellene Istennek hálaát adnunk	284
Gyarú emberekkel feddők az Isten	344
Gyermek születék Bethlehemben, kin örül	230

H.

Háborúsága Dávid Királynak egykoron nagy vála	82
Hála-adásokkal mi énekellyünk	241
Hála-adásunkban rólad emlekezzünk, kegyelmes	328
Hálát adgyunk mindnyájan az Ur Istennek	200
Hálát adok néked menybéli Isten, szent Fiadnak az	334
Hálát adok néked menybéli Isten, szent	392
Hálát adunk néked mindenható irgalmas Ur Isten	329
Hálát adunk néked örök Isten, ki mennyekben	381
Halgasd meg Atya Isten az mi szűk segűnket	150

Halgass-meg minket Ur Isten, ez mostani nagy szük:	266
Halgass-meg Jesus Christus, az meg-szomorodott	311
Halgass-meg mostan felséges Isten, menynek és földnek	313
Halgass-meg Ur Isten mi beszédinket, szent Fiadért	326
Halgass-meg minket Ur Isten, tekints reánk Uram	383
Halgass-meg mostan mi könyörgésünket,	386
Hallottuk Ur Isten Atyainktól, régen mit mivelteél	67
Hatalmas Isten könyörgünk, szent Felségedhez	323
Hajts-meg Ur Isten kegyes füleidet, keresztyéneknek	320
Hiszünk mind egy Istenben, mindenható Atyában	277
Hogy panaszkodik az hatalmas Isten, földön mind	77
Hogy panaszkodik az Anyaszentegyház az Jesusnak	374
Hogy Jerusalemnnek drága templomát, el-dulatá	105
HAL. Hadgyátok-el hű Keresztyének, fájalmát ti	445
Halandó emberek kik most jelen vadtok, ti vég	446
Ha gondolod élő ember te áll:	483

I.

Járuljunk mi az Istennek Sz. Fiához, az mi idvőzítő	268
Idvőz légy örök Ur Isten, ki vagy foghatatlan	264
Jer örvendezzünk az Ur Istennek, és énekellyünk	122
Jer emlékezzünk keresztyén népek, az nagy Istennek	138
Jer ditsirjük ez mái napon az mi Urunkat	173
Jer mi ditsirjük áldgyuk és fel-magasztallyuk, minden:	177
Jer mindnyájan örüllyük, és szívünkben vigadgyunk	189
Jer ditsirjük mindnyájan Urunkat, az Atya Ur	263
Jer mi kérjünk szent Lelket, vele őszve az igaz	270
Jer mi kérjünk Sz. Lelket, vele őszve	271
Jer ditsirjük az Istennek Fiát, az szép szűznek áldott	286
Jesus születék idvősségünkre, az mint régenten	192
Jesus Christus mi meg-váltónk haláltul meg	245
Jesus Christus mi kegyelmes hadnagyunk,	336
Jesus Christus szép fényes hajnál, ki fel-támasz új	390
Jesus Christus az keresztfán függén, és teste sebhettet	227
Igasságod szerint tartozol Istenem meg-halgatni kérés:	400
Illyen fogadást tőn az Sz. Dávid az nagy Ur Istennek	124
Imádunk mi téged szent Háromság, kit emberi elme	263
In dulci júbilo, zengjen vigének szó	199
Gggg 2	Int

Int most minket Dávid Prophéta az Soltár könyvben	135
Jollehet nagy fokot szóltunk Dávidról, ő Soltár	62
Jövel szent Lélek Ur Isten, tölts-bé sziveinket	260
Jövel szent Lélek Ur Isten, tölts-bé az te hiveidnek	269
Jövel Sz. Lélek Ur Isten, lelkünknek vigasága	259
Jövel szent Lélek Ur Isten, tarts-meg minket igidben	272
Jövel Sz. Lélek Ur Isten, látogasd-meg hiveidet	Ibidem.
Jövel légy velünk Ur Isten, segíts-meg minket	337
Irgalmazz Ur Isten immáron énnékem, irgalmazz	93
Istenem Uram néked hálát adok, szivemből	393
Istenünkhöz foházkodván, könyörögjünk esedezvén	354
Izraelnek meg-szomorodott nemzetsége, és Isten:	148
HAL. Jer tegyük-el az testeget, adgyuk-meg	441
Jer temessük-el az testet, kiről ne legyen kétf:	440
Jesus Christus Istennek Sz. Fia, bűnös népnek	450
Jesus Christus Ur Istennek Fia, mindeneknek	467
Illik nekünk erről emlékeznünk, miként	430
Isten hivei az kik vadtok, kik Christusban igazán	454
<i>Jam maest a quiesce querela, lachrymas</i>	443
<i>Jesu Deus fiens homo, affixus in patibulo</i>	449
<i>In pace decedo Dei</i>	431
<i>Ipsa vita medio mors dominatur</i>	421

K.

Kegyelmes meg-váltó irgalmas Ur Isten, már tenéked	370
Kegyelmezz meg nekünk nagy Ur Isten	316
Keresztyéneknek Istene, te vagy hiveknek vezére	112
Keresztyének kik ez földön lakoztok, neveteket az	131
Keresztyének kik vagyunk, Istent kérjük adgyon	267
Kérlek és intlek mostan tégedet, az nagy Istennek	361
Keserves szível Magyar országban mondhattuk	299
Kezdetben hogy Isten Adámot képére teremte	392
Könyörűly Ur Isten mi rajtunk, és te szent áldásod	100
Könyörögjünk az Istennek szent Lelkének, botsássa	269
Könyörgünk néked Istennek Sz. Fia, nyomorultak:	322
Követi vala népnek soksága Christusnak tsudáját	353
Küldé az Ur Isten hűséges szolgáját, szűzhöz	168
HAL. Keresztyének kik Christusban biztok.	460

T A B L A.

L.

Lásd-meg Uram én igyemet, melly méltatlan bősfszút
Légy irgalmas Ur Isten minékünk, mert

65
81

M.

Ma Christus győzedelmes lőtt, az halálban mert im:
Magasztallyuk Keresztyének az Ur Istent, ki nekünk
Magos hegyén im az olaj fának, imátságot tövék
Ma vigadgyatok, kik hivek vadtok,
Meg-nyomorodván ellenségitől Sz. Dávid Prophéta,
Meg-nyomorult szegény keresztyén ember
Meg-halgassad az én imádságomat, nagy Ur Isten én
Meg-telleyesíté az Atya Isten, szent igiretit bé-tölté
Meg-bántunk Isten szüntelen tégedet, mert
Melly hatalmas az mi Urunk az Isten, hire terjedt
Melly igen jó az Ur Istent ditsirni, felsegednek
Melly igen jó legyen az igyesség,
Menyből jövők most hozzátok, és imé nagy jó hirt
Menynek és földnek kegyes Istene, benned bizóknak
Menynek és földnek nemes teremője
Menybéli nagy Isten hozzád kiáltunk, keferedet
Mennyei Atyánk Ur Isten, halát adunk néked ezen,
Mennyei Király születék, Ur Christus nekünk
Mennyi fokat szől az Isten embernek, véget
Mi Atyánk Atya Isten, vezérünk Fiu Isten
Mi Atyánk ki vagy mennyekben, te fiaid szükségünkben,
Mi Atyánk ki vagy mennyekben, kik vagyunk
Mi Atyánk oh kegyes Isten, ki vagy az magas
Mi ditsirjuk ez maínapon az mi Urunkat
Mi hiszünk egy Istenben, menynek földnek
Mi kegyes Atyánk kit vallunk hitünkben
Mi kegyes Atyánk, börtsefegnek Urá,
Mikor Christus Bethlehembben, izületteték szegényf:
Mikor Dávid vala keferűségben, Saul Király
Mikoron Dávid Saul előtt futna, Achis Király:
Mikor Senacherib az Jerusalemet, el-dulatá régen
Mikoron Dávid nagy busultában, baráti miatt
Mikor szent Dávid kegyetleneknek gonofsággát látá
Mikoron az szent Dávid meg isméré az Ur Istent
Mikor ez szélesvilág kárhozatban esett volna
Mikor az Sidó nemzet tartatnék Babyloniában
Mindenkoron áldom az én Uramat, kitől
Minden népek örülvén tapsollyatok

415
266
408
195
20
55
96
202
386
16
119
145
172
89
371
355
366
281
364
169
280
282
416
210
278
281
372
207
35
51
74
90
120
161
185
304
49
76

Gggg 3

Minden-

M U T A T O

Mindenható Ur Isten szivünk rettenet szüntelen,	84
Mindenható felséges Atya Ur Isten, tsak te hozzád	407
Mindenek meg-hallják, és jól meg-tanulják,	42
Minden hű Keresztyéneknek meg-halljátok,	Ibid.
Minden állat ditsir Ur Isten tégedet, féli és ret.	152
Mindenható Ur Isten mi bűnös emberek,	292
Minden embereknek illik ezt meg-tudni,	294
Mindnyájan örüllyünk hű Keresztyének,	182
Mint kívánczik az Szarvas az kút-fejekhez,	61
Mi Urunk Jesus Christusnak szerelmes Atya	350
Mostan hozzád fel kiáltok felséges Ur Isten,	37
Mostan Ur Isten hozzád kiáltunk keferűség:	335
Mondgyatok ditsiretet Keresztyének az Ur Isten:	387
HAL. Már elmégyek az örömben, Paradits:	475
Meg-értsétek Keresztyének, kiknek	455
Meg-szabadultam már én az testi haláltul	422
Midőn el-jőn az én orám, hogy meg-kelletik	424
Mostan kik itt jelen vadatok, koporsóm kör:	481
<i>Media Vita in morte sumus.</i>	420
<i>Mandemus istud nunc humo.</i>	429

N.

Nagy bánatban Dávid mikor on vala, bűneitől	59
Nagy keserves szivel könyörgének, az Istennek	79
Nagy öröme adaték én lelkemnek, vigasága	133
Nagy hála- adással magasztallak téged én Istenem	255
Nagy hálát adgyunk az Atya Istennek, menynek és föld:	205
Nagy Ur Isten ne hadgy minket, ne akarjad	318
Nékünk születék mennyei Király, kit Idvőzítőnek	200
Ne hadgy el-esnem felséges Isten keferűségemben,	379
Ne szály pörben én velem oh édes Istenem	85
Nézz mi reánk Ur Isten kegyelmessen,	360
No fölnek minden népei, egeknek ditsőült	218
HAL- Ne emlekezzél-meg Ur Isten	424
<i>Nunc dimittis servum tuum.</i>	420

O.

Oh én két szemeim ti az Urra nézzetek, mert	36
Oh melly igen rövid vólt lám ez világ, szintén olyan	342
Oh Jesus mi Idvőzítőnk, kiben vagy on hitünk	246
Oh Izrael szerető népem, halgassad az én törvényem,	275
Oh mennyei nagy boldogság, te vagy fennlő világ	325
Oh mindenható Isten, ki az te kegyességedből	382
Oh mint keseregnek most az Keresztyének,	369
Oh Ur Isten tekints hozzánk, magas menyből	22

T A B L A.

Órizz-meg engemet benned bizom én édes Istenem	29
Órök Isten figyelmezzél az én segítségemre	102
Órully és örvendezz Keresztyéneknek gyülekezete	228
Órüllyetek az Istenben, szolgállyatok őt örömben	123
Órül mi szívünk, mikor ezt halljuk az Templomban	139
HAL. Oh te meg-halandó emb:	428

P.

(Parantsolá az Augustus Tsászár, számláltasék	176
Pünkőst napja bé-telvén, Jerusalemben	255
(Pünkőst nap az Sz. Lélek Ur Isten.	257

R.

Régen ő Törvényben, Moysesnek könyvében	14
(Régi időben meg-irta Jeremiás Sz. Prophéta,	414
(Régi Pünkőstnek idején, jöve Sionból	257

S.

Saulnak az Dávidhoz ő szerelme, hogy meg-szün:	94
Segítségül hijuk az menyélt Isten,	357
Semmiől teremte az Ur Isten az embert	206
Semmit ne bánkodgyál Christus szent serege,	358
Sieks nagy Ur Isten én segítségemre, és légy figyel:	100
(Szívem nagy alázván te hozzád megyek,	333
Sokan vannak most olyatén emberek, kik azt	27
Sok emberek vannak ez széles világon kik tévely:	46
Sok nyilván való bizonyságokkal szent Dávid	53
Sok jó téteményén nagyon fohászkodván Sz. Dávid	98
Sok infegünkben hozzád kiáltunk felséges Ur Isten	108
Sok hála-adással mi most tartozunk	309
Sok nyomoruság mi életünkben hogy meg-keserite	136
Szabadits-meg és tarts-meg Uram Isten,	25
Számkivetélre Dávid mégyen vala, Semei	12
Szent Dávid Prophéta második énekében	2
Szent Dávid Király háboruságában, imátkozik	6
Szent Dávid Király bünei ellen így panaszolkodik	10
Szent Dávid Király háboruságában, panaszolkodik	27
Szent Dávid Prophéta éneklő könyvének huszon	132
Szent Dávid Prophéta az Istennek nagy hatalmát	39
Szent Esaiás így irt Christusnak szent születéséről	179
Szent Háromság és csak edgy Istenség, kit	262
Szent vagy örökké Atya Ur Isten az magos men:	388
Szükség meg-tudnunk időfűgnek dolgát	237
Szükség Keresztyéneknek tudakozni, és Isten:	273
(Születésén Istennek, az Angyalok örülnek,	197

MUTATOTÁBLA.

HAL. Serkeny-fel már ember bűneidből,	456
Siralmas éneket az holt testen mondgyunk,	425
Siralmas nekünk minden életünk, nyomorús:	494
Sok nyomorúsággal élete embernek, rakva	465
Sok rendbéli próbák vadnak rajtunk ez életben,	476
Szent Pál Apostolnak írása, lelkünknek	468
Szólit minket Christus Urunk, oltalmazónk szab;	458
<i>sub horula tempus mea,</i>	451

T.

Tanuly-meg te az úton el-menni, melly uton kell	295
Te benned bizom Uram Isten igazságod	44
Téged Ur Isten mi Keresztyének ditsirunk és	389
Tekints reám Istenem nyavalyámban,	18
Tekints reánk immáron nagy Ur Isten,	302
Tekints reánk Ur Isten mi nyomorúságinkban	394
Tekints reánk U Isten nagy kegyelmességéből	447
Teljes szível örvendgyünk, és szívünkben vigadgyunk	193
Tenéked Uram hálákat adok te hozzám	332
Ti Keresztyének ditsirjétek Istent,	147
Tsak te benned Uram Isten vagy on bizodalunk,	373
Tsak te reád Atyám mindenkor támaszkodtam	377
Tsudálatos nagy böltsesség, hogy Isten az emberek:	220
HAL. Tudgyuk Uram Isten hogy mind meg-kell	421
Tudgyuk azt hogy fejenként meg-kell.	437

U.

Valaki Christusnak vatsoráját vészéd, nem	289
Vedd-el Ur Isten rólunk haragodat, és az te kemény	321
Vigan énekellyünk Atya Istent ditsirjuk,	167
Uram Isten miért botsátál én reám ellenfeget	7
Ur Isten irgalmaz nekem, az te irgalmaságod	80
Ur Isten kérünk az te szent nevedért, hogy ne	88
Ur Isten légy most mi velünk, mert sokan támadtanak	196
Urnak szolgaino ditsirjétek mindnyájan az Urat	103
Urnak nagy nevezeti, Emmánuel kit hirdet	147
Ur Isten veletek Keresztyének örüllyetek	188
Ur Istennek Sz. Fia, ez nap nekünk születék,	192
Ur Isten téged ditsirunk, és méltán hálákat	406
Urunk fel-támadásán, örvendezzünk, örvendezz:	415
Uraknak Ura nagy Isten, kit tisztel minden kereszt:	403
HAL. Véletlen embernek utolso	485

Z.

Zúgodik dúl-fül magában ez világ, mikor fel-támad.	3

S Z E N T
D A V I D K I.
R A L Y N A K,
É S
P R O P H E T A N A K

Száz Eötven

S O L T A R I;
Az Franciai notáknak és ver-
seknek módgyokra Magyar verse-
kre fordittattak és rendeltet-
tek,

SZENCZI MOLNAR ALBERT által.

L Ö T S E N

BREWER SAMUEL által, 1682. eszt.

MUTATO TABLA.

HAL. Serkeny-fel már ember bűneidből,	456
Siralmas éneket az holt testen mondgyunk,	425
Siralmas nekünk minden életünk, nyomorús:	494
Sok nyomorúsággal élete embernek, rakva	465
Sok rendbéli próbák vadnak rajtunk ez életben,	476
Szent Pál Apostolnak írása, lelkünknek	468
Szólit minket Christus Urunk, oltalmazónk szab;	458
<i>Sub horula tempus mea,</i>	451

T.

Tanuly-meg te az úton el-menni, melly uton kell	295
Te benned bizom Uram Isten igazságod	44
Téged Ur Isten mi Keresztyének ditsirünk és	389
Tekints reám Istenem nyavalyámban,	18
Tekints reánk immáron nagy Ur Isten,	302
Tekints reánk Ur Isten mi nyomorúságinkban	394
Tekints reánk Ur Isten nagy kegyelmességedből	447
Telleyes szível örvendgyünk, és szívünkben vigadgyunk	193
Tenéked Uram hálákat adok te hozzám	332
Ti Keresztyének ditsirjétek Istent,	147
Tsak te benned Uram Isten vagy on bizodalunk,	373
Tsak te reád Atyám mindenkor támaszkodtam	377
Tsudálatos nagy böltseség, hogy Isten az emberek:	220
HAL. Tudgyuk Uram Isten hogy mind meg-kell	421
Tudgyuk azt hogy fejenként meg-kell.	437

U.

Valaki Christusnak vatsoráját vészéd, nem	289
Vedd-el Ur Isten rólunk haragodat, és az te kemény	321
Vigan énekellyünk Atya Istent ditsirjük,	167
Uram Isten miért botsátál én reám ellenfeget	7
Ur Isten irgalmazz nekem, az te irgalmaságod	80
Ur Isten kérünk az te szent nevedért, hogy ne	88
Ur Isten légy most mi velünk, mert sokan támadtanak	196
Urnak szolgaino ditsirjétek mindnyájan az Urat	103
Urnak nagy nevezeti, Emmánuel kit hirdet	147
Ur Isten veletek Keresztyének örüllyetek	188
Ur Istennek Sz. Fia, ez nap nekünk születék,	192
Ur Isten téged ditsirünk, és méltán hálákat	406
Urunk fel-támadásán, örvendezzünk, örvendezz:	415
Uraknak Ura nagy Isten, kit tisztel minden kereszt:	403
HAL. Véletlen embernek utolso	485

Z.

Zúgodik dúl-fúl magában ez világ, mikor fel-támad.	3

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

ZENT
VIDKI.

YNAK,
ÉS
HETANAK

Láz Eötvös

TARI;

i notáknak és ver-
yokra Magyar verse-
tattak és rendeltet-
tek,

OLNAR ALBERT által.

T S E N

AMUEL által, 1682. eszt.

